Kinh Thánh
Ngũ Thư

Hình bìa :
Chưn đèn bảy ngọn và hai cây *ôliu* hai bên (xx. Dcr 4,1-13)
(*Bức điêu khắc có tô màu của Joseph Sarpati, Thư viện quốc gia Lisbone*)

Kính hiến dưng cho Quê mẹ, Việt Nam,
và ghi nhớ công ơn của Dì phước
Thủ Thiêm Christine Anna Thị, và
công lao nhà tôi Maria Lê thị Dĩ.

Fribourg, nhằm tháng ba dl. 2019
Anrê Nguyễn văn Lang

Cách đọc các bài Tv hoặc thi ca của BĐC

1) - Các đầu câu của đầu bài Tv mà không có chỉ cách đọc đặc biệt (xx. mục 2 sau đây**), và tất cả các đầu câu hay vế, sau các dấu 'chấm phết/phẩy...', - trừ dấu ngoặc kép, - đều đọc theo nhịp điệu : 1.2.2... cho tới hết câu hay vế.**

Thí dụ các vế Tv 1, 1b+c : *không* đứng lỳ* trên đường* tội lỗi,*
không ngồi cùng* ghế kẻ* nhạo chê.*

hay là câu Tv 1, 2 : *Nhưng* thú vui* người ấy* [ở] trong* luật CHÚA*
và ngày lẫn đêm* suy gẫm* luật Người.*

2) – Bất kỳ đầu câu hay vế nào đọc khác với mục (1) sẽ có dấu hoa thị hay hình sao (*) chỉ cách đọc như sau :

a – Theo nhịp điệu : 2.1*2.2... tới hết câu hay vế (của một số đầu câu**) :**

Thí dụ vế Tv 1, 1a : *Phúc thay người* không đi theo đường ác nhơn,*

b – Theo nhịp điệu : 2*2.2... tới hết câu hay vế (của rất nhiều đầu câu**) :**

Thí dụ câu Tv 3, 2 : *Lạy CHÚA* sao kẻ thù con đông vậy*
nhiều thay những kẻ nổi dậy chống con !

Préface

Traduire la Bible est parmi les tâches les plus nobles qu'un auteur puisse se proposer. L'Ecriture Sainte est la parole de Dieu sur des lèvres humaines. Elle atteste que Dieu a voulu entrer en communication avec les hommes pour leur donner accès à Lui-même et trouver ainsi leur bonheur et accomplissement, pour le temps et pour l'éternité. C'est dire l'importance de la parole de Dieu pour les hommes.

Les traducteurs de la Bible préparent la voie à la connaissance de la révélation aux peuples et cultures dans la diversité de leurs langues. Chaque traduction établit la relation entre Dieu et une portion de l'humanité dans l'espace et le temps. Ce n'est pas un hasard que la première traduction d'un grand écrit littéraire et religieux dans le monde de l'Antiquité en Méditerranée fut la celle de la Bible en langue grecque au 3e siècle av. J.-Chr. Les savants se sont beaucoup demandé pourquoi cette traduction des premiers cinq livres de la Bible, qu'on appelle Pentateuque, ont donné naissance à l'idée de traduction non utilitaire, différente de celle des échanges commerciales et diplomatiques. Pourquoi donc est-ce la Bible qui a fait l'objet de la première traduction à Alexandrie en Egypte à une époque où aucun autre écrit religieux ou philosophique n'avait encore été traduit ? Je crois que la raison se voit une parole du Deutéronome, le cinquième livre de la Bible, prononcée par Moïse (Deut 4,5-8) : "Voyez, je vous apprends les lois et les coutumes comme le Seigneur mon Dieu me l'a ordonné. ... Vous les mettrez en pratique. C'est ce qui vous rendra sages et intelligents aux yeux des peuples qui entendront toutes ces lois. Ils diront : Cette grande nation a des dieux qui s'approchent d'elle comme le Seigneur notre Dieu le fait chaque fois que nous l'invoquons ? Et quelle grande nation a des lois et des coutumes aussi justes que toute cette Loi que je mets devant vous aujourd'hui ?" Comment les nations entendront-elles ces lois si justes et si parfaites, révélées par Dieu à Moïse si elles ne sont pas traduites dans leurs langues ? Les croyants juifs en Egypte étaient alors entourés par les grecs qui, à la suite de la conquête du pays par Alexandre le Grand, avaient pris la direction politique et culturelle de l'Egypte. Ceux-ci étaient fiers de leur civilisation et de leurs institutions. Ils les croyaient meilleures que toutes les autres dans le monde. Les plus grands philosophes comme Platon et Aristote avaient développé une conception riche et

profonde des vertus nécessaires à la vie humaine civile et personnelle. Mais aux yeux des juifs il leur manquait l'essentiel : l'accès à Dieu et à sa parole révélée, beaucoup plus sage que toute sagesse humaine. C'est pourquoi ils résolurent de traduire en grec la foi juive en Dieu et les institutions religieuses reflétées dans la Bible. Ainsi les grecs, et avec eux de nombreuses autres nations, pourraient-elles connaître la sagesse divine et en bénéficier. Ils volurent travailler à la réalisation de la prévision de Moïse dans le Deutéronome que les nations seraient émerveillées un jour par la perfection de la religion et de la législation juives et se tourneraient elles aussi vers le vrai Dieu. Ils choisirent les cinq premiers livres de la Bible qui contiennent l'enseignement essentiel de la révélation de Dieu au peuple juif.

Après les juifs les chrétiens, le plus souvent issus du monde païen de la Méditerranée où la langue internationale demeurait le grec, ont adopté la révélation de Dieu attestée dans la Bible. Car Jésus, le Christ, avait vécu lui-même dans la religion vévélée au peuple juif. Ainsi les chrétiens étaient heureux d'avoir accès à la Parole Sainte en leur propre langue, le grec.

Lorsque la foi chrétienne se répandait au-delà des pays et peuples parlant grec, vers l'est en Mésopotami, la Perse et l'Inde, et jusqu'en Chine, et à l'ouest, vers l'Europe et l'Afrique du nord, les croyants chrtiens de ces vastes territoires voulaient aussi avoir les paroles de Dien en leur propre langue, et par conséquent les traductions se multipliaient. Ce mouvement de traduction en de nombreuses langues ne s'est pas arrété jusqu'à aujourd'hui. Dans les cinq continents d'innombrables traducteurs et comités de traduction s'étaient et sont à l'œuvre pour introduire les peuples à la connaissance directe des paroles que Dieu avait adressées aux prophètes et à ses ministres pour le bien de toute l'humanité.

Mais traduire est un art difficile. Il faut bien connaître les langues des écrits qu'il s'agit de traduire, mais aussi la langue des peuples. En effet, la Bible, parole divine sur les lèvres d'hommes, est digne de la meilleure expression. Il faut que la langue soit belle, simple et claire. Elle doit être fidèle au contenu des écrits originaux. Ces exigences ne sont pas faciles à réunir et à concilier entre elles... Cela explique pourquoi il peut être un grand avantage d'avoir plusieurs traductions dans la même langue et dans la même région culturelle. Ces traductions différentes se complètent. Ce qu'une traduction ne peut pas offrir une autre le fera. De plus, une traduction anciennne pourra être perfectionnée par une nouvelle parce que plus fidède aux textes originaux, ou parce que plus attentive

aux déficiences des traductions précédentes. Car une traduction apprend de l'autre, et les nouvelles traductions suivent l'évolution des langues parlées qui ne s'arrêtent jamais mais changent.

C'est la raison d'être de la nouvelle traduction de tout le Pentateuque en vietnamien de M. Nguyen van Lang, publiée ici pour la première fois. Ce traducteur a consacré ses meilleures forces à l'entreprise de cette nouvelle version des cinq premiers livres de l'Ecriture Sainte. Non seulement il a acquis la maîtrise difficile des langues hébraïque et grecque, langues originales de la Bible. Il a étudié à fond les sciences bibliques, vaste domaine du savoir philosophique, historique et théologique. Il a étudié la théologie et la Bible à la Faculté de théologie de l'Université de Fribourg en Suisse pendant de longues années, après avoir fait une autre formation et l'avoir exercé professionnellement.

Il faut ajouter que bien souvent les traducteurs ne sont pas suffisamment préparés pour leur tâche délicate. Cao ils ne connaissent pas parfaitement les langues originales et ils ne sont pas assez préparés pour bien interpréter les nombreux endroits difficiles que l'on trouve dans maint passage biblique. Pour résoudre ces problèmes ils sont obligés à recourir à d'autres traductions modernes qu'ils suivent comme modèles. On comprendra aisément que c'est un pis aller, une solution de facilité, mais elle est fréquente. André Nguyen van Lang a s'est investi dans une étude sérieuse pour être à même de répondre si possible avec compétence à de telles difficultés.

Enfin, M. Nguyen van Lang aime l'Ecriture Sainte et sa langue maternelle, le vietnamien. Il a fait une œuvre d'*amateur*, au sens propre de ce terme. Il a s'est mis à ce travail de traducteur par amour pour la Bible qu'il a voulu servir par son travail assidu et souvent ascétique. Mais il a voulu aussi faire œuvre de lettré qui met en valeur la beauté de sa langue. Celle-ci doit faire honneur à la parole de Dieu et à la liturgie où elle est proclamée et contribue à la solennité des célébrations, offertes à Dieu et ou Christ.

Fribourg, en mars 2019
Adrian Schenker O.P.,
professeur émérite d'Ancien Testament de l'Université de Fribourg en Suisse

Bài tựa

Dịch Kinh Thánh là một trong các công việc cao quí nhứt mà một tác giả có thể trù định. Kinh thánh là lời của Thiên Chúa trên môi loài người. Nó chứng thực rằng Thiên Chúa đã muốn giao thiệp với loài người để loài người hội nhập với Chính mình và như vậy họ tìm được hạnh phúc và hoàn thành tạm thời và vĩnh viễn. Đây muốn nói về tầm quan trọng của lời Thiên Chúa đối với loài người.

Các dịch giả Kinh Thánh chuẩn bị đường lối cho sự nhận biết về lời mạc khải cho những dân tộc và những văn hóa trong sự bất nhứt của những ngôn ngữ của họ. Mỗi bản dịch xác định mối tương quan giữa Thiên Chúa với một phần của nhân loại trong không gian và thời gian. Không phải ngẫu nhiên mà bản dịch đầu tiên của một văn bản cao thượng về văn chương và đạo đức trong thế giới của thời Thượng cổ ở Địa trung hải đã là bản văn của Kinh Thánh bằng tiếng *Hylạp* vào thế kỷ thứ ba trước Chúa *Giêsu Kitô*. Các nhà bác học đã tự hỏi nhiều tại sao bản dịch năm cuốn đầu của Kinh Thánh, mà người ta gọi là Ngũ thư, đã làm nảy sinh ý kiến về một bản dịch không thực dụng, khác với bản dịch của những giao dịch về thương mại và về ngoại giao ? Vậy thì tại sao Kinh Thánh mà là nội dung của bản dịch đầu tiên tại *Alexandrie* ở *Aicập* vào một thời kỳ mà không một văn bản về đạo đức hoặc về triết học đã chưa được dịch ? Tôi nghĩ rằng lý do thấy được ở lời của sách Đệ nhị luật, văn bản thứ năm của Kinh Thánh, đã được *Môsê* loan báo (Đnl 4,5-8) : “Coi kìa ! Ta toan dạy các ngươi những quy luật cùng những phán quyết theo như ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ta đã truyền dạy ... Và các ngươi sẽ phải tuân giữ và thi hành, vì chính đó [là] sự khôn ngoan của các ngươi vừa [là] sự hiểu biết của các ngươi, trước mắt của các dân mà sẽ nghe nói về tất cả các quy luật ấy, thì chúng sẽ có thể nói” : ‘Hẳn chính dân tộc lớn này [là] một dân tộc khôn ngoan và thông minh!’ “Vì dân tộc lớn nào mà những thần của nó gần gũi với nó, như ĐỨC CHÚA Thiên Chúa chúng ta, khi toàn thể chúng ta kêu cầu lên Người ? Còn dân tộc lớn nào mà những quy luật cùng những phán quyết công minh của nó

như toàn bộ luật của Đệ nhị luật này mà chính ta đặt đàng trước các ngươi hôm nay ? ” Làm sao các dân tộc sẽ nghe được các luật thật là công bình và thật là hoàn hảo này, đã được Thiên Chúa mạc khải cho *Môsê* nếu chúng đã không được dịch ra theo ngôn ngữ họ ? Các tín hữu Do Thái tại *Aicập* bấy giờ đã được ở bên cạnh các người *Hylạp* mà, sau cuộc chinh phục *Aicập* bởi *Alexandre* Đại đế, họ đã theo sự lãnh đạo chánh trị và văn hóa của *Aicập*. Các người *Aicập* đã hãnh diện về nền văn minh và những cơ chế mình. Họ đã nghĩ rằng chúng hoàn hảo hơn hết so với tất cả các cơ chế khác trên thế giới. Các triết gia vĩ đại nhứt như *Platon* và *Aristote* đã khai triển một quan điểm phong phú và thâm thúy về những đức tính cần thiết cho cuộc sống nhân bản dân sự và đối nhân. Nhưng trước mắt những người Do Thái thì chúng đã thiếu phần chủ yếu : sự tới gần với Thiên Chúa và lời mạc khải Người, khôn ngoan hơn nhiều so với mọi sự khôn ngoan loài người. Vì vậy họ quyết định dịch ra tiếng *Hylạp*, đức tin Do Thái và Thiên Chúa cùng các cơ chế đạo đức được phản chiếu trong Kinh Thánh. Như vậy các người *Hylạp* cùng với họ nhiều dân tộc khác, sẽ được biết sự khôn ngoan Thiên Chúa và được hưởng ân bổng nó. Họ muốn xúc tiến thực hiện sự đoán trước của Mô sê trong sách Đệ nhị luật rằng các dân tộc sẽ được làm kinh thán một ngày nào đó bởi sự hoàn hảo của đạo giáo cùng pháp chế Do Thái và cũng sẽ quây về Thiên Chúa thật. Họ đã chọn năm sách đầu của Kinh Thánh bao hàm giáo thuyết căn bản của sự mạc khải của Thiên Chúa cho dân Do Thái.

Sau các người Do Thái các người *Kitô* hữu, thường bắt nguồn từ giới lương dân của Địa trung hải, ở đó tiếng quốc tế vẫn là tiếng *Hylạp*, nên họ đã nhận sự mạc khải của Thiên Chúa, được chứng minh trong Kinh Thánh. Vì Chúa *Giêsu*, Đấng *Kitô*, chính Người đã sống trong đạo giáo được mạc khải cho dân Do Thái. Như vậy các người *Kitô* hữu đã được sung sướng tiếp xúc với Lời Thánh bằng ngôn ngữ mình, tiếng *Hylạp*.

Khi đức tin công giáo đã được loan truyền ra ngoài các xứ và dân tộc nói tiếng Hy lạp, về hướng đông của vùng Lưỡng Hà, xứ *Batư* xưa và xứ Ấn Độ, và cho tới xứ Trung Hoa, và về hướng tây, tới Âu Châu và phía bắc Phi Châu, các người *Kitô* hữu của các địa hạt mênh mông này cũng đã muốn có các lời của Thiên Chúa bằng tiếng họ, thì bởi đó cho nên các việc dịch thuật đã tăng gia.

Phong trào dịch thuật ra nhiều ngôn ngữ đã không ngừng cho tới nay. Trong năm đại lục, vô số nhữ dịch giả và ủy ban thông dịch đã và đang làm việc để dẫn nhập các dân tộc vào sự hiểu biết trực tiếp các lời của Thiên Chúa đã được loan truyền cho những ngôn sứ cùng những thừa tác viên họ nhằm lợi ích cho toàn thể nhân loại.

Nhưng dịch thuật là một nghệ thuật khó khăn. Phải biết các ngôn ngữ của những văn bản có quan hệ để dịch, nhưng cũng phải biết ngôn ngữ của những dân tộc. Thực ra, Kinh Thánh, lời của Thiên Chúa trên môi loài người, thì đáng được những diễn ngữ hoàn hảo nhứt. Ngôn ngữ phải cao thượng, giản dị vừa rõ ràng. Nó phải trung thành với nội dung những văn bản nguyên thủy. Các yêu sách này không phải dễ dàng mà liên kết lại vừa điều hòa với nhau. Điều này giải thích tại sao phải nên có lợi ích nhiều khi có nhiều bản dịch trong cùng một ngôn ngữ và trong cùng một miền văn hóa. Các bản dịch khác nhau này bổ sung cho nhau. Ý mà một bản dịch không thể gợi ra, một bản dịch khác sẽ có thể nêu ra. Vả lại, một bản dịch cổ sẽ có thể được làm cho hoàn hảo bởi một bản dịch mới, bởi vì trung thành hơn với những bản văn nguyên thủy, hoặc bởi vì lưu tâm hơn tới những khiếm khuyết của những bản dịch trước. Bởi vì một bản dịch này dạy cho một bản dịch kia, và các bản dịch mới theo đà tiến hóa của những ngôn ngữ được nói không bao giờ ngưng nhưng mà biến đổi.

Đó là lý do tồn tại của bản dịch mới của toàn bộ Ngũ Thư bằng tiếng Việt của Ô. *Anrè* Nguyễn văn Lang, được xuất bản đây lần đầu tiên. Dịch giả này đã tận hiến sực lực quí hóa mình vào công trình của bản dịch của năm sách đầu của Kinh Thánh. Không những người đã đạt được tay thầy khó khăn của các ngôn ngữ *Hípri* và *Hylạp*, là những ngôn ngữ nguyên thủy của Kinh Thánh ; nhưng người đã còn nghiên cứu kỹ càng các tri thức về Kinh Thánh, một lãnh vực mênh mông của kiến thức về triết học lịch sử và thần học. Người đã học thần học và Kinh Thánh tại Đại học phân khoa thần học củaViện đại học Fribourg tại Thụy Sĩ trong thời gian nhiều năm dài, sau khi đã theo một cuộc đào tạo khác và đã hành nghề cách chuyên nghiệp. [Ở đây tôi xin nêu rõ là nghề lạnh, từ máy điều hòa không khí, tới hộp lạnh, tủ lạnh, kho đông lạnh trên đất liền, dưới tàu cùng máy lạnh trên xe hơi, và tôi đã dạy cho không quân cấp thợ ở Bình Thủy-Cần Thơ và cấp trưởng xưởng ở Biên Hòa].

Tưởng nên thêm rằng rất thường các dịch giả không được chuẩn đủ cho phận sự cao nhã của họ. Bởi vì họ vừa không biết hoàn toàn các ngôn ngữ nguyên thủy, họ đã không được chuẩn bị cho đủ để thông dịch nhiều chỗ khó khăn mà người ta gặp trong nhiều đoạn văn Kinh Thánh. Để giải quyết các vấn đề này họ đã phải nhờ vào những bản dịch hiện đại khác mà họ theo đuổi như mẫu mực. Người ta sẽ dễ hiểu rằng đó là một việc tệ nhứt, một giải pháp của sự giản dị, nhưng nó thường xảy ra. *Anrê* Nguyen van Lang đã xuất vốn trong một sự nghiên cứu đứng đắn để có thể giải đáp nếu được với sự thành thạo cho những khó khăn như vậy.

Sau hết Ô. Nguyen van Lang yêu quý Kinh Thánh và tiếng Việt, tiếng mẹ đẻ mình. Người đã làm một công trình của *người ham thích mỹ thuật*, theo nghĩa đen và cao quý của từ ngữ này. Người đã tra tay vào công việc của dịch giả bởi tình yêu dành cho Kinh Thánh mà người đã muốn phụ vụ bằng một công việc chuyên cần và thường khổ hạnh. Nhưng người cũng đã muốn làm công trình của nhà văn học nêu cao vẻ đẹp của ngôn ngữ mình. Điều này biểu dương lời Thiên Chúa trong phụng vụ ở đó lời Thiên Chúa được công bố và giúp vào sự kính trọng thể của những lễ nghi, được dưng lên Thiên Chúa và Đức Kitô.

Fribourg, nhằm tháng ba dl. 2019
Adrian Schenker Dòng *Đaminh*,
giáo sư hồi hưu Cựu Ước của Viện Đại học Fribourg tại Thụy Sĩ

Ngũ Thư
Sách Sáng Thế
בְּרֵאשִׁית
ἐν ἀρχῇ
in principio
thuở ban đầu

Kinh thánh

Cựu Ước

Sách Sáng Thế

Bản dịch song hàng chú thích dựa theo các bản gốc

Hípri, Hylạp & Latinh

Anrê Nguyễn Văn-Lang

Sách Sáng Thế

Sáng Thế 1

1 Thuở ban đầu, [khi] Thiên Chúa đã tạo thành các từng trời và trái đất.
2 Vả, trái đất này thì đã chưa thành hình và trống không, và bóng tối trên mặt vực sâu, và thần khí Thiên Chúa đang bay lượn trên mặt nước.
3 Và Thiên Chúa đã phán : « Hãy có ánh sáng » ; thì ánh sáng đã xuất hiện.
4 Và Thiên Chúa đã thấy rằng ánh sáng tốt đẹp ; và Thiên Chúa đã phân rẽ giữa ánh sáng và bóng tối.
5 Và Thiên Chúa đã đặt tên cho ánh sáng [là] « ngày » và cho bóng tối Người đã gọi [nó là] « đêm » ; và đã diễn ra buổi chiều, và đã diễn ra buổi sáng ngày thứ nhứt.
6 Rồi Thiên Chúa đã phán : « Hãy có vòm trời ở giữa những nước kia, và nó hãy phân rẽ giữa nước với nước. »
7 Và Thiên Chúa đã làm ra vòm trời kia ; và Người đã phân rẽ giữa nước ở bên dưới của vòm trời với giữa nước ở bên trên của vòm trời ; và đã xảy ra như vậy.
8 Và Thiên Chúa đã đặt tên cho vòm trời [là] « trời » ; và đã diễn ra buổi chiều, và đã diễn ra buổi sáng ngày thứ hai.
9 Rồi Thiên Chúa đã phán : « Những nước từ bên dưới các từng trời kia hãy được tụ lại về một nơi, và nơi khô hãy bày ra ; » thì đã xảy ra như vậy.
10 Và Thiên Chúa đã đặt tên cho nơi khô [là] « đất », và cho khối nước tụ tập kia Người đã gọi [nó là] « biển » ; và Thiên Chúa đã thấy rằng tốt đẹp.
11 Rồi Thiên Chúa đã phán : « Đất kia hãy làm trổ sinh cỏ, rau cỏ mang hột giống, loài cây [ăn] trái kết trái theo giống nó, loài mà [có] hột giống nó trong mình trên đất này ; » thì đã xảy ra như vậy.
12 Và đất này đã trổ sinh cỏ, rau cỏ mang hột giống theo giống nó, và cây cối kết trái mà hột giống nó trong mình theo giống nó ; và Thiên Chúa đã thấy rằng tốt đẹp.
13 Và đã diễn ra buổi chiều, và đã diễn ra buổi sáng ngày thứ ba.
14 Rồi Thiên Chúa đã phán : « Hãy có những thiên thể sáng trên vòm trời kia, để phân rẽ giữa ngày và đêm, và chúng hãy trở thành những dấu chỉ vừa cho mùa vừa cho ngày và năm.
15 Và chúng hãy trở thành những thiên thể sáng trên vòm trời để soi sáng trên trái đất ; » thì đã xảy ra như vậy.

16 Và Thiên Chúa đã làm ra hai thiên thể sáng lớn kia, cái lớn hơn cho việc làm chủ quản ngày và cái thiên thể sáng nhỏ hơn cho việc làm chủ quản đêm và cùng với các ngôi sao.
18 Và để làm chủ quản ban ngày và ban đêm, và để phân rẽ giữa ánh sáng và bóng tối ; và Thiên Chúa đã thấy rằng tốt đẹp.
19 Và đã diễn ra buổi chiều, và đã diễn ra buổi sáng ngày thứ tư.
20 Rồi Thiên Chúa đã phán : « Nước kia hãy sinh ra hàng đàn sinh vật li ti có hơi thở và loài chim hãy lượn quanh trên đất kia đối diện với vòm trời. »
21 Và Thiên Chúa đã dựng nên loài thủy quái to lớn và mọi sinh vật lặn lội mà nước đã sinh ra hàng đàn theo giống chúng, và mọi loài chim [có] cánh theo giống nó ; và Thiên Chúa đã thấy rằng tốt đẹp.
22 Và Thiên Chúa đã chúc lành cho chúng mà rằng : « Bây hãy sinh sản ra và hãy trở nên nhiều và hãy làm đầy nước trong biển, và loài chim hãy trở nên nhiều trên [mặt] đất. »
23 Và đã diễn ra buổi chiều, và đã diễn ra buổi sáng ngày thứ năm.
24 Rồi Thiên Chúa đã phán : « Đất kia hãy nảy sinh sinh vật theo giống nó, súc vật và loài bò sát và loài thú ngoài đồng theo giống nó ; » thì đã xảy ra như vậy.
25 Và Thiên Chúa đã làm ra thú rừng theo giống nó, và súc vật theo giống nó, và mọi loài bò sát đất kia theo giống nó ; và Thiên Chúa đã thấy rằng tốt đẹp.
26 Rồi Thiên Chúa đã phán : « Nào Chúng ta hãy làm ra con người theo hình ảnh Chúng ta, giống như Chúng ta, và chúng hãy thống trị trên cá biển và trên chim trời và trên súc vật và trên toàn cõi địa cầu, cùng trên mọi loài bò sát bò trên mặt đất. »
27 Và Thiên Chúa đã tạo thành con người theo hình ảnh mình, theo hình ảnh Thiên Chúa Người đã tạo thành nó, người nam và người nữ Người đã tạo thành họ.
28 Và Thiên Chúa đã chúc lành họ ; rồi Thiên Chúa đã phán cùng họ : « Các ngươi hãy sinh sản ra và hãy trở nên đông và hãy làm đầy trái đất và hãy chế ngự nó ; và hãy thống trị trên cá biển và trên chim trời cùng trên mọi sinh vật di chuyển trên mặt đất. »
29 Rồi Thiên Chúa đã phán : « Coi đó ! Ta đã ban cho các ngươi mọi thứ rau cỏ mang hột giống, thứ mà [có] trên mặt toàn thể địa cầu, và mọi thứ cây cối, thứ mà trên nó [có] trái cây mang hột giống, nó sẽ trở nên lương thực cho các ngươi.
30 Còn cho mọi loài sinh vật ngoài đồng, và cho mọi loài chim trời, và cho mọi loài bò sát trên mặt đất, loài mà trong nó [có] sự sống, thì [Ta đã ban] mọi thứ cỏ xanh làm lương thực ; » và đã xảy ra như vậy.
31 Và Thiên Chúa đã thấy tất cả những gì mà Người đã (đã) làm, thì kìa tốt đẹp quá đỗi ! và đã diễn ra buổi chiều, và đã diễn ra buổi sáng ngày thứ sáu.

Sáng Thế 2

2,1 Ấy vậy, trời cùng đất cũng như muôn vật của chúng đã được hoàn thành.
2 Và vào ngày thứ bảy Thiên Chúa đã ngưng công việc của Người đã làm, và vào ngày thứ bảy Người đã nghỉ ngơi [rời] khỏi mọi công việc của Người đã làm.

3 Rồi Thiên Chúa đã chúc lành ngày thứ bảy và Người đã thánh hóa nó, vì trong ngày ấy Người đã nghỉ ngơi [rời] khỏi mọi công việc của Người, [việc] mà Thiên Chúa đã tạo để làm ra.
4 Đây [là] những phát sinh của trời và đất khi chúng đã được tạo thành trong ngày ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa làm ra đất và trời.
5 Vả, toàn thể cây cối của cánh đồng đã như chưa có trên trái đất, cũng như cây cỏ của cánh đồng đã chưa mọc lên, vì ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa đã chưa cho mưa xuống trên trái đất, cũng chưa có một người nào cày xới đất.
6 Nhưng, từ đất sương mù đã [luôn] bốc lên và nó đã rưới tất cả mặt đất.
7 Rồi ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa đã nắn hình con người [bằng] bụi của đất, và Người đã thổi sinh khí vào lỗ mũi nó, thì con người đã trở thành một sinh linh.
8 Đoạn ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa đã trồng một vườn cây tại *Êđen*, về hướng đông, và Người đã đặt con người mà Người đã nắn hình ở đó.
9 Và ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa đã làm cho mọc lên từ đất kia mọi thứ cây cối đáng chuộng về hình dáng và ngon ngọt làm lương thực, và cây sự sống ở giữa vườn cùng với cây sự hiểu biết điều thiện và điều ác.
10 Rồi một con sông đã chảy ra từ *Êđen* để tưới vườn, và từ đó nó đã rẽ ra và đã trở thành bốn nhánh.
11 Tên nhánh thứ nhứt [là] *Pisôn*, đó [là nhánh] chảy quanh toàn [vùng] đất *Havila*, ở đó [có quặng] vàng.
12 Vả, vàng đất đó tốt, ở đó [có] mộc dược và đá bạch ngọc.
13 Còn tên con sông thứ hai [là] *Ghikhôn*, đó [là sông] chảy quanh cả [vùng] đất *Cút*.
14 Và tên con sông thứ ba [là] *Tigra*, đó [là sông] chảy về phía đông của *Áxyri* ; còn con sông thứ tư đó [là sông] *Ơphrát*.
15 Rồi ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa đã đem con người đi và đã đặt con người trong vườn *Êđen* để canh tác nó và giữ gìn nó.
16 Và ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa đã đặt trọng trách trên con người mà rằng : « Về mọi thứ cây cối vườn kia, ngươi có thể ăn tùy thích.
17 Nhưng còn về cây sự hiểu biết điều thiện cùng điều ác, ngươi sẽ không được ăn tới nó; vì vào ngày ngươi ăn tới nó ắt ngươi sẽ chết. »
18 ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa đã lại phán : « Con người ở một mình không tốt ; Ta sẽ làm ra cho nó một kẻ trợ giúp tương hợp với nó. »
19 Bấy giờ ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa đã nắn hình bằng đất mọi loài thú rừng và mọi loài chim trời, rồi Người đã dẫn đến con người, để coi con người đặt tên cho nó [là] gì, hầu mọi loài mà con người sẽ đặt tên cho nó [thì] loài sinh vật [sẽ có] đó [là] tên nó.
20 Và *Ađam* đã đặt tên cho mọi loài súc vật và cho loài chim trời cùng cho mọi loài thú rừng, nhưng về phần *Ađam* người đã không tìm được kẻ trợ giúp tương hợp với người.
21 Ấy vậy, ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa đã làm cho một giấc ngủ mê ập trên *Ađam* và *Ađam* đã ngủ, đoạn Người đã lấy một [xương sường] từ nơi các xương sường *Ađam*, và Người đã đắp thịt thay vào nơi nó.
22 Rồi ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa đã tô đắp xương sường mà Người đã lấy từ người đàn ông, thành một người đàn bà, đoạn Người đã dẫn nàng đến người đàn ông.

23 Thì người đàn ông đã thốt lên [rằng] : « Nàng này từ nay trở đi [là] xương từ xương tôi và thịt từ thịt tôi, về nàng này sẽ được gọi [là] 'người đàn bà', vì từ người đàn ông nàng này đã được lấy ra.
24 Bởi đó cho nên người đàn ông sẽ từ bỏ cha mình và mẹ mình, và sẽ gắn bó với vợ mình, và họ sẽ trở thành một thịt.
25 Vả, *Ađam* và vợ người cả hai họ đã trần truồng, nhưng họ đã không hổ thẹn trước mặt nhau.

Sáng Thế 3

3,1 Vả, con rắn đã là [loài] quỷ quyệt hơn bất kỳ loài sinh vật nào ngoài đồng mà ĐỨC CHÚA đã làm ra ; và nó đã nói với người đàn bà : « Có thật rằng Thiên Chúa đã phán "các ngươi sẽ không được ăn về mọi thứ cây cối vườn kia" không ? »
2 Thì người đàn bà đã nói với con rắn : « Về trái cây của vườn chúng tôi được ăn.
3 Nhưng về trái của cây ở giữa vườn, [thì] Thiên Chúa đã phán : "Các ngươi không được ăn tới nó, các ngươi cũng không được đá động tới nó, hầu các ngươi khỏi phải chết." »
4 Nhưng con rắn đã nói với người đàn bà : « Hẳn các ngươi sẽ chưa chết đâu !
5 Vì Thiên Chúa biết rằng, vào ngày các ngươi ăn tới nó, thì mắt các ngươi sẽ được mở ra, và các ngươi sẽ trở nên như những thần, biết điều thiện cũng như điều ác. »
6 Bấy giờ, người đàn bà đã thấy rằng cây kia ngon ngọt để ăn và rằng nó đáng thèm thuồng cho mắt, và cây kia đáng chuộng để nhìn ngắm, nên bà đã lấy trái từ cây ấy và bà đã ăn, rồi bà cũng đã trao cho chồng bà [ở] với bà, và ông đã ăn.
7 Thì mắt [của] cả hai người đã được mở ra, và họ đã biết rằng chính mình trần truồng, nên họ đã chằm lá cây vả, rồi đã tự làm cho mình những khố [che thân].
8 Bỗng họ đã nghe tiếng ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa đang đi dạo trong vườn lúc gió hiu hiu hoàng hôn, nhưng *Ađam* và vợ người đã trốn khỏi Dung Nhan ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa ở giữa cây cối vườn ấy.
9 Vậy, ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa đã kêu tới *Ađam*, và Người đã phán cùng *Ađam* : « Ngươi ở đâu ? »
10 Thì *Ađam* đã thưa : « Tôi đã nghe tiếng của Ngài trong vườn và tôi đã sợ hãi, vì bản thân tôi trần truồng nên tôi đã trốn. »
11 Người đã liền phán : « Ai đã mách với ngươi rằng chính ngươi trần truồng ? Quả thật, ngươi đã ăn tới cây mà Ta đã ban lệnh cho ngươi không được ăn tới nó rồi ! »
12 Thì *Ađam* đã thưa : « Người đàn bà mà Ngài đã đặt bên cạnh tôi, chính bà đã trao cho tôi về cây ấy và tôi đã ăn ! »
13 ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa đã liền phán cùng người đàn bà : « Ngươi đã làm chi vậy ? » Thì người đàn bà đã thưa : « Con rắn đã lừa dối tôi và tôi đã ăn ! »

14 ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa bèn phán cùng con rắn : « Vì mi đã làm điều như vậy, giá chính mi hãy bị nguyền rủa hơn mọi loài súc vật và hơn mọi loài sinh vật ngoài đồng ; mi sẽ bò trên bụng mi và mi sẽ ăn đất bụi mọi ngày đời mi.
15 Và Ta sẽ đặt một mối thù nghịch giữa mi và người đàn bà, và giữa dòng giống mi và dòng dõi người đàn bà, chính bà sẽ đạp giẹp nơi đầu mi, còn chính mi sẽ [rình] cắn nơi gót chưn người. »
16 Người đã phán cùng người đàn bà : « Ta sẽ làm cho nhiều thật nhiều sự đau khổ và [nhứt là] sự mang thai của ngươi, trong đau đớn ngươi sẽ sinh con ; và hướng về chồng ngươi [là] sự khát vọng của ngươi, và chính người sẽ khống chế trên ngươi. »
17 Đoạn, Người đã phán cùng *Ađam* : « Vì ngươi đã nghe theo lời vợ ngươi, và ngươi đã ăn tới cây mà Ta đã ban lệnh cho ngươi rằng "ngươi không được ăn tới nó" ; nhơn vì ngươi, đất này hãy bị chúc dữ, trong lao nhọc ngươi sẽ ăn [hoa màu] nó mọi ngày đời ngươi.
18 Và nó sẽ làm cho mọc lên [nào] gai nào chông cho ngươi, và ngươi sẽ ăn rau cỏ ngoài đồng.
19 Trong mồ hôi mặt ngươi, ngươi sẽ ăn [cơm] bánh, cho tới khi ngươi [sẽ] trở về đất vì từ nó ngươi đã được lấy ra, vì chính ngươi [là] bụi [đất], thì ngươi sẽ trở về bụi [đất]. »
20 Vả, *Ađam* đã đặt tên vợ mình [là] *Evà*, vì chính bà đã là mẹ [của] toàn thể sinh linh.
21 ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa đã còn làm cho *Ađam* và cho vợ ngươi những áo dài [bằng] da, rồi Người đã mặc cho họ.
22 Đoạn, ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa đã phán : « Kìa, *Ađam* đã trở nên như Một trong Chúng Ta về sự hiểu biết điều thiện cùng điều ác, vậy bây giờ, hầu nó đừng giơ tay nó ra, và nó cũng sẽ lấy tới cây sự sống và sẽ ăn, thì nó sẽ sống đến đời đời. »
23 Cho nên ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa đã xua *Ađam* ra khỏi vườn *Êđen* để canh tác đất đai, từ đó người đã được lấy ra.
24 Vậy, Người đã đuổi *Ađam* và đã bố trí nơi hướng đông của vườn *Êđen* các *Kêrubim* cùng với ngọn lửa của lưỡi gươm đang vung tứ phía để giữ lối cây sự sống.

Sáng Thế 4

4,1 Bấy giờ *Ađam* đã biết *Evà* vợ mình, và bà đã thụ thai ; khi bà đã sinh ra *Cain*, bà liền thốt lên : « Tôi đã sở đắc được một con trai với [ơn] ĐỨC CHÚA ! »
2 Rồi bà đã sinh thêm em của *Cain* [là] *Abên*, và *Abên* đã trở thành kẻ chăn chiên, nhưng còn *Cain* [thì] đã trở thành kẻ canh tác đất đai.
3 Vả, đã xảy ra là sau một thời gian *Cain* đã đem [dưng] một ít trái cây của đất đai [làm] lễ vật cho ĐỨC CHÚA.
4 Còn chính *Abên* [thì] cũng đã đem [dưng] bằng các con đầu lòng [của] đàn chiên trừu mình và bằng những miếng mỡ [béo ngon] ; vả, ĐỨC CHÚA đã chiếu cố đến *Abên* và đến lễ phẩm của người.

5 Nhưng còn về *Cain* và về lễ vật của nó Người đã chưa đoái hoài đến, cho nên *Cain* đã bừng giận quá đỗi, và gương mặt nó đã xụ xuống.
6 Vậy ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Cain* : « Tại sao nó còn bừng giận nơi ngươi, và tại sao gương mặt của ngươi nó còn xụ xuống vậy ?
7 Có phải nếu ngươi đã làm đúng [thì] không có sự nưng cao sao ? nhưng nếu ngươi đã không làm đúng [thì] tội lỗi đang nằm nơi ngưỡng cửa và hướng về ngươi sự thèm khát nó, vậy chính ngươi sẽ chế ngự trên nó không ? »
8 Rồi *Cain* đã nói với *Abên* em mình [: « nào ta hãy ra đồng »] ; vả, đã xảy ra là đang khi họ ở ngoài đồng thì *Cain* đã xông tới *Abên* em mình và đã giết nó.
9 Vậy, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Cain* : « *Abên* em ngươi ở đâu ? » ; thì *Cain* đã thưa : « Tôi không biết ; có phải tôi đây [là] kẻ giữ em tôi chăng ? »
10 Nhưng Người đã lại phán : « Ngươi đã làm gì vậy ? nghe kìa, tiếng máu đổ của em ngươi từ đất đang kêu gào thấu tới Ta !
11 Vậy giờ đây, chính ngươi hãy bị chúc dữ, từ [nơi] đất mà nó đã mở miệng nó ra để nhận máu em ngươi từ bàn tay ngươi.
12 Khi ngươi sẽ canh tác đất đai, nó sẽ không còn trổ sinh sức mạnh của nó cho ngươi ; ngươi sẽ trở nên một kẻ lang thang và kẻ phiêu bạc trên trái đất. »
13 Bấy giờ *Cain* đã thưa cùng ĐỨC CHÚA : « Hình phạt tôi quá nặng nề để [có thể] gánh vác nổi !
14 Kìa, hôm nay Ngài đang đuổi tôi khỏi mặt đất này cũng như khỏi Nhan Ngài tôi sẽ phải trốn ; và tôi sẽ trở nên một kẻ lang thang và kẻ phiêu bạc trên trần gian ; và sẽ xảy ra là bất kỳ kẻ nào thình lình sẽ gặp tôi nó sẽ giết tôi ! »
15 Nhưng ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Cain* : « Bởi đó cho nên bất kỳ kẻ nào giết *Cain* sẽ bị báo thù gấp bảy lần » ; và ĐỨC CHÚA đã đặt cho *Cain* một dấu để không một kẻ nào gặp nó thình lình được giết nó.
16 Đoạn, *Cain* đã đi ra cho khuất Nhan ĐỨC CHÚA, và đã ở lại trong xứ *Nốt*, [ở] hướng đông của *Êđen*.
17 Đoạn, *Cain* đã biết vợ mình, và bà đã thụ thai và đã sinh hạ *HêNóc* ; và *Cain* đã trở nên thợ xây một thành và đã đặt tên thành đó như tên con mình *HêNóc*.
18 Sau đó, *Irát* đã được sinh ra cho *HêNóc*, và *Irát* đã sinh ra *Mêhudaên*, và *Mêhudaên* đã sinh ra *Mêtusaên*, và *Mêtusaên* đã sinh ra *Laméc*.
19 Rồi *Laméc* đã cưới cho mình hai vợ ; tên người thứ nhứt [là] *Ađa*, còn tên người thứ hai [là] *Sila*.
20 Rồi *Ađa* đã sinh hạ *Yaban* chính người đã trở nên tổ phụ [của] dân cư [sống trong] lều cùng [chăn nuôi] gia súc.
21 Còn em *Yaban* [là] *Yuban*, chính người đã trở nên tổ phụ các tay chơi lão luyện thất huyền cầm cũng như ống sáo.
22 Phần *Sila*, bà cũng đã sinh hạ *Tuban-Cain* [là] thợ rèn rèn luyện đủ thứ đồng và sắt, còn (chị) em gái *Tuban-Cain* [là] *Naama*.
23 Vả, *Lêméc* đã nói với các bà vợ mình [là] *Ađa* và *Sila* [rằng] :

« Hãy nghe* tiếng tôi [hỡi] các bà vợ *Laméc*,
hãy lắng tai nghe lời của tôi

bởi tôi đã giết một người vì vết thương tôi ;
đúng, một thanh niên [chỉ] vì một cái đánh tôi !
24 Vì vậy* [nếu như] *Cain* đã được báo thù gấp bảy lần rồi
thì *Lamét* [phải] bảy mươi bảy lần ! »
25 Vả, *Ađam* lại còn biết *Evà*, và bà đã sinh hạ một con trai, rồi bà đã đặt tên nó [là] *Sết*, « vì Thiên Chúa đã thiết lập cho tôi một dòng dõi khác thay cho *Abên*, vì *Cain* đã giết nó. »
26 Đoạn, một con trai cũng đã được sinh ra cho chính *Sết*, và người đã đặt tên nó là *Ênốt* ; từ thuở ấy, thiên hạ đã bắt đầu kêu cầu nhơn Danh ĐỨC CHÚA.

Sáng Thế 5

5,1 Này [là] sổ bộ các hệ tộc của *Ađam*, trong ngày Thiên Chúa dựng nên *Ađam* giống như Thiên Chúa, Người đã làm ra con người.
2 Người nam và người nữ Người đã tạo thành họ, và Người đã chúc lành họ ; rồi Người đã đặt tên họ [là] ''Con người'' trong ngày chúng đã được tạo thành.
3 Vả, *Ađam* đã sống được một trăm ba mươi năm thì người đã sinh ra một đứa con giống như người, như hình ảnh người, và người đã đặt tên nó [là] *Sết*.
4 Vả, những ngày [đời] của *Ađam*, sau khi sinh ra *Sết*, đã thêm tới tám trăm năm ; và [trong thời gian này] người đã làm cha những con trai cùng những con gái.
5 Vậy, hết thảy những ngày mà *Ađam* đã sống, đã lên tới chín trăm ba mươi năm ; đoạn, người đã qua đời.
6 Còn *Sết* [khi] đã sống được một trăm [lẻ] năm năm, thì người đã sinh ra *Ênốt*.
7 Rồi *Sết*, sau khi sinh ra *Ênốt*, đã hưởng thọ được tám trăm [lẻ] bảy tuổi, và [trong thời gian này] người đã làm cha những con trai cùng những con gái.
8 Vậy, hết thảy những ngày [đời] của *Sết* đã lên tới chín trăm mười hai năm ; đoạn người đã qua đời.
9 Vả, *Ênốt* đã sống được chín mươi năm, thì đã sinh ra *Kênan*.
10 Rồi, *Ênốt*, sau khi sinh ra *Kênan,* đã sống được tám trăm mười lăm năm, và [trong thời gian này] người đã làm cha những con trai cùng những con gái.
11 Vậy, hết thảy những ngày đời [của] *Ênốt* đã lên tới chín trăm lẻ năm năm ; đoạn người đã qua đời.
12 Vả, *Kênan* đã sống được bảy mươi năm, thì người đã sinh ra *Mahalalên*.
13 Rồi, *Kênan*, sau khi sinh ra *Mahalalên*, đã sống được tám trăm bốn mươi năm, và [trong thời gian này] người đã làm cha những con trai cùng những con gái.
14 Vậy, hết thảy những ngày [đời] của *Kênan*, đã lên tới chín trăm mười năm ; đoạn người đã qua đời.
15 Vả, *Mahalalên* đã sống được sáu mươi lăm năm, thì người đã sinh ra *Yêrết*.

16 Rồi, *Mahalalên* đã sống được tám trăm ba mươi năm, và [trong thời gian này] người đã làm cha những con trai cùng những con gái.
17 Vậy, hết thảy những ngày [đời] của *Mahalalên* đã lên tới tám trăm chín mươi lăm năm ; đoạn người đã qua đời.
18 Vả, *Yêrết* đã hưởng thọ được một trăm sáu mươi hai tuổi thì người đã sinh ra *HêNóc*.
19 Rồi, *Yêrết*, sau khi sinh ra *HêNóc*, đã hưởng thọ được tám trăm tuổi, và [trong thời gian này] người đã làm cha những con trai cùng những con gái.
20 Vậy, hết thảy những ngày [đời] của *Yêrết* đã lên tới chín trăm sáu mươi hai năm, đoạn người đã qua đời.
21 Vả, *HêNóc* đã sống được sáu mươi lăm năm, thì người đã sinh ra *Mathusalem*.
22 Đoạn, *HêNóc*, sau khi sinh ra *Mathusalem*, đã bước đi cùng với chính Thiên Chúa ba trăm năm, và [trong thời gian này] người đã làm cha những con trai cùng những con gái.
23 Vậy, hết thảy những ngày [đời] của *HêNóc* đã lên tới ba trăm sáu mươi lăm năm.
24 Vả, *HêNóc* đã bước đi cùng với chính Thiên Chúa, rồi người đã không còn, vì Thiên Chúa đã đem người đi.
25 Còn *Mathusalem* đã sống được một trăm tám mươi bảy năm, thì người đã sinh ra *Laméc*.
26 Rồi, *Mathusalem*, sau khi sinh ra *Laméc*, đã sống được bảy trăm tám mươi hai năm, và [trong thời gian này] người đã làm cha những con trai cùng những con gái.
27 Vậy, hết thảy những ngày [đời] của *Mathusalem* đã lên tới chín trăm sáu mươi chín năm, đoạn người đã qua đời.
28 Còn *Laméc* đã hưởng thọ được một trăm tám mươi hai tuổi, thì đã làm cha một con trai.
29 Và người đã đặt tên nó [là] *Noê* vừa nói [rằng] : « Trẻ này sẽ làm cho chúng ta đỡ đau khổ vì sự lao nhọc của chúng ta, và khỏi sự lao khổ đôi tay chúng ta, do chính đất mà ĐỨC CHÚA đã chúc dữ nó. »
30 Rồi *Laméc*, sau khi sinh ra *Noê*, đã sống được năm trăm chín mươi lăm năm, và [trong thời gian này] người đã làm cha những con trai cùng những con gái.
31 Vậy, hết thảy những ngày [đời] của *Laméc* đã lên tới bảy trăm bảy mươi bảy năm, đoạn người đã qua đời.
32 Còn *Noê* đã trở thành một con [người] năm trăm tuổi, và *Noê* đã làm cha *Sem Kham* và *Yaphết*.

Sáng Thế 6

6,1 Vả, đã xảy ra là khi đàn ông đã bắt đầu trở nên đông đảo trên mặt đất này, thì những con gái đã được sinh ra cho chúng.

2 Rồi, các con [người] của chính Thiên Chúa đã thấy rằng những con gái của đàn ông kia chính chúng xinh đẹp, và họ đã lấy cho mình những phụ nữ gồm toàn thể [những nàng] mà họ đã chọn.
3 Đoạn, ĐỨC CHÚA đã phán : « Thần khí Ta sẽ không sống động trong con người luôn mãi, vì rằng chính nó cũng [là] xác thịt, nên các ngày [đời] của nó sẽ là một trăm hai mươi năm. »
4 Các người khổng lồ đã ở trên trái đất trong những ngày ấy, và cũng [ở] sau đó, khi các con trai của chính Thiên Chúa đã đi lại cùng những phụ nữ của con người, thì chính chúng đã sinh hạ cho họ các người dõng mãnh mà từ xa xưa [là] những người nổi danh.
5 Vả, ĐỨC CHÚA đã thấy rằng sự dữ của loài người [đã] trầm trọng trên mặt đất, và tất cả mưu đồ của những ý nghĩ lòng nó đều là xấu xa luôn mãi.
6 Cho nên ĐỨC CHÚA đã hối tiếc rằng Người đã làm ra con người trên trái đất, và Người đã bị phiền lụy tới trong lòng Người.
7 Vậy ĐỨC CHÚA đã phán : « Ta sẽ tiêu diệt khỏi mặt đất loài người mà Ta đã tạo thành, từ con người cho tới súc vật, cho tới loài bò sát, và cho tới loài chim trời kia, vì Ta đã hối tiếc rằng Ta đã làm ra chúng. »
8 Nhưng còn *Noê* đã đạt được sự chiếu cố trước mắt ĐỨC CHÚA.
9 Này [là] các thế hệ của *Noê* : *Noê* đã là một người công chính trọn lành trong các thế hệ của người, *Noê* đã bước đi cùng với chính Thiên Chúa.
10 Vả, *Noê* đã làm cha ba [người] con trai [là] *Sem*, *Kham* và *Yaphết*.
11 Trong khi địa cầu đã ra đồi bại trước Nhan chính Thiên Chúa, và địa cầu đã bị đầy tràn bạo lực.
12 Vả, Thiên Chúa đã thấy địa cầu và kìa nó đã bị đồi bại vì toàn thể người phàm đã làm trụy lạc đường lối của mình trên địa cầu này.
13 Vậy, Thiên Chúa đã phán cùng *Noê* : « Trước Nhan Ta, chung cục mọi người phàm đã đến, vì vậy địa cầu đã đầy tràn bạo lực bởi sự hiện diện của chúng, nên đây ! chính Ta tiêu diệt chúng cùng với địa cầu này.
14 Ngươi hãy tự đóng cho mình một chiếc tàu bằng gỗ *gôphe*, ngươi sẽ đóng chiếc tàu ấy [thành nhiều] căn phòng, rồi ngươi sẽ trét nó bằng dầu chai bên trong cũng như bên ngoài.
15 Và đây [là] cách ngươi sẽ đóng nó : chiều dài chiếc tàu ba trăm khuỷu tay, chiều rộng của nó năm mươi khuỷu tay, và chiều cao của nó ba mươi khuỷu tay.
16 Ngươi sẽ làm cho chiếc tàu một cái mui và ngươi sẽ hoàn tất nó tới một khuỷu tay cao hơn, và ngươi sẽ đặt một cửa ra vào tàu ấy bên mạn của nó, và ngươi sẽ làm cho nó từng dưới, từng hai và từng ba.
17 Phần chính Ta, này Ta sắp đem nước hồng thủy tới trên địa cầu này, để tiêu diệt mọi sinh vật mà trong nó [có] hơi thở của sự sống từ bên dưới các từng trời, toàn thể những gì mà [ở] trên địa cầu sẽ diệt vong.
18 Nhưng, Ta sẽ thiết lập một Giao ước của Ta cùng với ngươi, và ngươi sẽ vô trong tàu, chính ngươi và các con trai ngươi cùng vợ ngươi, và các người vợ của các con trai ngươi cùng với ngươi.
19 Và trong số mọi sinh vật trong số mọi loài xác thịt, một cặp trong số mọi loài ngươi sẽ đem vô trong tàu để được sống còn với ngươi, chúng sẽ là một con đực và một con cái.

20 Trong số loài chim theo giống nó, và trong số loài súc vật theo giống nó, trong số mọi loài bò sát mặt đất theo giống nó, một cặp từ mọi loài chúng sẽ vô cùng với ngươi để được sống còn.
21 Còn phần ngươi hãy tự lấy cho mình, trong số mọi thứ lương thực mà người ta [thường] ăn, và ngươi hãy gom góp về bên ngươi, để nó sẽ thành lương thực cho ngươi và cho chúng. »
22 Và *Noê* đã làm, như tất cả những gì mà Thiên Chúa đã ban lệnh [cho] người, [thì] người đã làm như vậy.

Sáng Thế 7

7,1 Đoạn, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Noê* : « Chính ngươi hãy vô trong tàu cùng gia đình ngươi, vì chính ngươi, trước Nhan Ta, Ta đã thấy [là người] công chính trong thế hệ này.
2 Từ toàn thể thú vật loại thanh sạch ngươi hãy lấy cho ngươi [từng cặp] bảy con đực và bảy con cái của nó, còn từ thú vật mà nó không thanh sạch [thì] một cặp, con đực và con cái của nó.
3 Cũng vậy, từ loài chim trời [từng cặp] bảy con trống và bảy con mái của nó, để duy trì cho giống nòi sống còn trên mặt toàn cõi địa cầu.
4 Vì chỉ còn bảy ngày nữa, chính Ta sẽ cho mưa trên trái đất này bốn mươi ngày và bốn mươi đêm, và Ta sẽ tiêu diệt mọi sinh vật mà Ta đã làm ra, khỏi mặt đất này. »
5 Vậy, *Noê* đã làm tất cả những gì mà DỨC CHÚA đã ủy thác.
6 Vả, *Noê* [đã là] con [người] sáu trăm tuổi, khi nước hồng thủy đã xảy ra trên địa cầu này.
7 Vậy, *Noê* và các con trai người và vợ người cùng các người vợ của các con trai người đã vô trong tàu cùng với người vì nước hồng thủy.
8 Trong số loài thú vật thanh sạnh cũng như trong số loài thú vật mà nó không thanh sạch, và trong số loài chim cùng tất cả [những loài] mà nó bò sát trên mặt đất.
9 Từng cặp hai con chúng đã vô trong tàu hướng về *Noê*, con đực và con cái, như [những gì] mà Thiên Chúa đã truyền cho *Noê*.
10 Và đã xảy ra là chỉ sau bảy ngày thì nước hồng thủy đã đến trên địa cầu.
11 Vào năm sáu trăm của đời *Noê*, vào tháng hai nhằm ngày mười bảy, vào ngày ấy tất cả những dòng suối của vực sâu thẳm đã bị vỡ toang, và những thủy môn của các từng trời đã bị mở ra.
12 Và trận mưa đã diễn ra trên địa cầu bốn mươi ngày và bốn mươi đêm.
13 Vào chính ngày ấy, *Noê* đã vô với *Sem* và *Kham* và *Yaphết* [là] các con trai *Noê* và vợ *Noê*, với ba người vợ của các con trai người cùng với họ trong tàu.
14 Chính họ cùng mọi loài dã thú theo giống nó, và mọi loài súc vật theo giống nó, và mọi loài bò sát bò trên mặt đất theo giống nó, cùng mọi loài chim theo giống nó, tất cả chim chóc có mọi thứ cánh.

15 Và chúng đã vô trong tàu hướng về *Noê* từng cặp hai con từ mọi loài xác thịt mà trong nó [có] hơi thở của sự sống.
16 Và các con vật đực và cái đi vô, từ mọi loài xác thịt chúng đã đi vô, như Thiên Chúa đã truyền cho người ; rồi ĐỨC CHÚA đã đóng [cửa] lại đàng sau [lưng] Người.
17 Và cơn hồng thủy đã kéo dài bốn mươi ngày trên trái đất, và nước đã lớn và đã nưng chiếc tàu lên và nó đã nổi cao trên khỏi mặt đất.
18 Và nước đã vượt mực và đã lớn quá đỗi, nhưng chiếc tàu đã [vẫn] lênh đênh trên mặt nước.
19 Vả, nước đã vượt mực quá đỗi trên mặt đất, quá đỗi nên tất cả núi non cao ngất mà ở dưới cả bầu trời đã bị bao trùm.
20 Mười lăm khuỷu tay cao hơn, nước đã vượt mực đến nỗi các núi non đã bị bao trùm.
21 Nên mọi xác thịt di chuyển trên mặt đất đã trút hơi, trong số loài chim và trong số súc vật và trong số dã thú và trong số mọi loài vật li ti lan tràn trên mặt đất, cùng với toàn thể loài người.
22 Mọi loài mà sự thở hơi sinh sống bằng lỗ mũi nó, gồm mọi loài mà [ở] trên đất liền chúng đã chết.
23 Như vậy, Người đã tiêu diệt mọi sinh vật [ở] trên mặt đất, từ loài người cho tới súc vật cho tới loài bò sát và cho tới loài chim trời, và chúng đã bị tiêu diệt khỏi [mặt] đất, nhưng chỉ có *Noê* cùng những kẻ [ở] với người trong tàu đã được sống sót.
24 Và nước đã vượt mực trên [mặt] đất một trăm năm mươi ngày.

Sáng Thế 8

8,1 Vả, Thiên Chúa đã nhớ tới *Noê* và mọi loài dã thú cùng mọi loài súc vật chúng [ở] với người trong tàu, nên Thiên Chúa đã làm cho một cơn gió thổi qua trên đất, thì nước đã giựt xuống.
2 Và những dòng suối của vực sâu cùng những thủy môn của các từng trời đã bị đóng lại, và mưa kia từ trời đã phải dứt.
3 Và nước đã tiếp tục giựt lần lần khỏi trên [mặt] đất, rồi sau một trăm năm mươi ngày nước đã rặc bớt.
4 Và vào tháng thứ bảy nhằm ngày thứ mười bảy của tháng, chiếc tàu đã đậu xuống trên những núi non *Ararát*.
5 Vả, nước đã tiếp tục giựt lần cho tới tháng thứ mười ; vào [tháng] thứ mười, nhằm [ngày] đầu của tháng, những đỉnh của các núi đã xuất hiện.
6 Vả, đã xảy ra là sau bốn mươi ngày, thì *Noê* đã mở cửa sổ tàu mà người đã làm ra.
7 Và người đã thả một con quạ ra, thì nó đã bay đi, bay đi rồi [liền] bay về, trước khi nước được ráo đi trên [mặt] đất.
8 Sau đó, người đã thả một con bồ câu ra từ bên người, để coi nước đã có giựt khỏi mặt đất chưa.

9 Nhưng con bồ câu đã không tìm được một chỗ nghỉ ngơi cho lòng bàn chưn nó, cho nên nó đã [tự] trở về với người trong tàu, vì nước [còn] trên toàn thể mặt đất ; vậy, người đã giơ tay người ra và người đã bắt nó và đem nó vô tới người trong tàu.
10 Và người đã trông chờ thêm bảy ngày khác nữa, rồi người đã tiếp tục thả con bồ câu ra khỏi chiếc tàu.
11 Vả, con bồ câu đã [tự] trở về người vào lúc xế chiều, thì kìa một cành lá non *ôliu* mới ngắt trong mỏ nó, nên *Noê* đã biết rằng nước đã giựt khỏi trên [mặt] đất.
12 Rồi người đã chờ thêm bảy ngày khác nữa, và người đã thả con bồ câu ra, thì nó đã không còn trở về người nữa.
13 Vả, đã xảy ra là vào năm sáu trăm [lẻ] một, vào [tháng] giêng, nhằm [ngày] mùng một của tháng, nước đã rút hết khỏi trên [mặt] đất, khi *Noê* đã giở mui tàu và đưa mắt nhìn, thì kìa [nước] đã ráo [trên] mặt đất kia.
14 Rồi vào tháng hai nhằm ngày hai mươi bảy của tháng [thì] đất kia đã khô ráo.
15 Vậy, Thiên Chúa đã phán cùng *Noê* mà rằng :
16 « Hãy đi ra khỏi tàu, chính ngươi và vợ ngươi, và các con trai ngươi, và các người vợ của các con trai ngươi cùng với ngươi.
17 Mọi loài sinh vật mà [ở] cùng với ngươi, từ mọi loài xác thịt, trong [số] loài chim, và trong [số] loài súc vật, và trong số toàn thể loài bò sát bò trên [mặt] đất, ngươi hãy đem ra ; và chúng hãy sinh ra hàng đàn trên đất và chúng hãy sinh sản ra và chúng hãy trở nên nhiều trên [mặt] đất. »
18 Vậy, *Noê* đã đi ra với các con trai người cùng vợ người, và các người vợ của các con trai người cùng với người.
19 Mọi loài dã thú mọi loài bò sát cùng mọi loài chim, toàn thể loài di chuyển trên [mặt] đất theo những giống loài chúng, chúng đã ra khỏi chiếc tàu.
20 Đoạn, *Noê* đã xây một bàn thờ cho ĐỨC CHÚA, rồi người đã chọn trong số toàn thể loài súc vật loại thanh sạch và trong toàn thể loài chim loại thanh sạch, và người đã hiến dưng những lễ phẩm toàn thiêu trên bàn thờ.
21 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã hửi hương vị làm nguôi, và ĐỨC CHÚA đã nói với lòng mình : « Ta sẽ khỏi còn chúc dữ đất đai kia nữa nhơn vì loài người, vì mưu đồ lòng của con người [thì] xấu xa từ thuở thanh xuân, Ta cũng sẽ khỏi còn đánh mọi sinh vật nữa như Ta đã làm.
22 Suốt những ngày trái đất này còn, [thì] sự gieo giống cùng sự gặt hái, và lạnh cùng nóng, và mùa hè cũng như mùa đông, và ngày lẫn đêm, chúng sẽ chưa ngưng. »

Sáng Thế 9

9,1 Đoạn, Thiên Chúa đã chúc lành *Noê* cùng các con trai người, và đã phán cùng chúng [rằng] : « Hãy sinh sản ra và hãy trở nên đông đúc và hãy làm đầy địa cầu.
2 Và nỗi run sợ các ngươi cùng nỗi khiếp sợ các ngươi sẽ đến trên mọi loài sinh vật trái đất, và trên mọi loài chim trời, trên toàn thể mọi loài mà nó di chuyển [trên] đất, và trên toàn thể mọi loài cá biển, trong tay các ngươi chúng đã được trao phó.

3 Mọi sinh vật di chuyển mà nó còn sống nó sẽ trở nên như lương thực cho các ngươi, như rau cỏ xanh, Ta đã ban cho các ngươi tất cả.
4 Dầu sao, thịt với sự sống nó [là] huyết nó, các ngươi sẽ không được ăn.
5 Nhưng dẫu sao, Ta sẽ đòi máu của các ngươi, của sự sống các ngươi nơi tay mọi loài dã thú Ta sẽ đòi nó, và nơi tay con người, nơi tay người này lẫn người kia, Ta sẽ đòi sự sống con người.
6 Kẻ [nào] đổ máu con người [thì] bởi con người máu nó sẽ bị đổ ra, vì theo hình ảnh Thiên Chúa Người đã làm ra con người.
7 Còn phần các ngươi hãy sinh sản ra và hãy trở nên đông đảo, các ngươi hãy lan tràn trên trái đất và hãy trở nên đông đảo trên nó. »
8 Đoạn, Thiên Chúa đã phán cùng *Noê* và cùng các con trai người với người mà rằng :
9 « Còn phần Ta, đây Ta sắp thiết lập một Giao ước của Ta với các ngươi, và với dòng dõi các ngươi sau các ngươi.
10 Và với mọi sinh vật chúng [ở] với các ngươi, trong [số] loài chim trong [số] súc vật và trong [số] mọi loài dã thú [ở] với các ngươi, gồm mọi loài ra ngoài tàu, nghĩa là mọi loài thú vật [của] trái đất.
11 Vậy, Ta sẽ thiết lập một Giao ước của Ta với các ngươi, và mọi loài xác thịt sẽ không lại bị trừ tiệt bởi nước cơn hồng thủy nữa, cũng không lại xảy ra hồng thủy để tàn phá trái đất nữa. »
12 Đoạn Thiên Chúa đã phán : « Này [là] dấu chỉ của Giao ước mà chính Ta đặt giữa Ta và các ngươi, cũng như giữa mọi loài sinh vật chúng [ở] với các ngươi cho đến muôn thế hệ tương lai.
13 Ta đã đặt cái mống của Ta trong đám mây, và nó sẽ trở thành dấu chỉ Giao ước giữa Ta với địa cầu.
14 Và sẽ diễn ra là khi Ta kéo mây trên trái đất, và cái mống sẽ xuất hiện trong đám mây.
15 Thì Ta sẽ nhớ lại Giao ước của Ta, mà [nó có] giữa Ta với các ngươi cùng mọi loài sinh vật trong [số] mọi loài xác thịt, và nước sẽ không còn trở thành cơn hồng thủy nữa để tiêu diệt mọi loài xác thịt.
16 Đồng thời, cái mống sẽ xuất hiện trong đám mây, thì Ta sẽ thấy nó để nhớ lại Giao ước trường cửu giữa Thiên Chúa với mọi loài sinh vật trong [số] mọi loài xác thịt mà [nó ở] trên trái đất. »
17 Đoạn, Thiên Chúa đã phán cùng *Nôê* : « Này [là] dấu của Giao ước mà Ta đã thiết lập giữa Ta với mọi loài xác thịt mà [nó ở] trên trái đất. »
18 Vả, các con trai của *Nôê*, các kẻ ra khỏi tàu, đã là *Sem*, *Kham* và *Yaphết*, và *Kham* chính người [đã là] cha của *Canaan*.
19 Ba [người] đó [là] các con trai *Noê*, và từ các [người] ấy [loài người] đã được phân tán ra trên khắp trái đất.
20 Vả, *Noê* đã khởi sự [là] người [canh tác] đất đai, và người đã trồng một vườn nho.
21 Và người đã uống tới rượu rồi người đã say mèm nên người đã lõa lồ ở giữa lều mình.
22 Vả *Kham*, cha của *Canaan*, đã thấy sự lõa lồ của cha mình và đã thuật [sự ấy] lại cho hai anh em mình ở bên ngoài.

23 Nhưng *Sem* và *Yaphết* đã liền lấy một áo choàng, rồi chúng đã quàng trên vai của cả hai [trong] chúng, và chúng đã đi thụt lui và trùm kín sự lõa lồ của cha chúng, đồng thời mặt chúng quây về đàng sau, để chúng đã không thấy được sự lõa lồ của cha chúng.
24 Đoạn, *Noê* đã tỉnh say vì rượu của người, và người đã biết được việc mà đứa con trai kế của người đã làm đối với người.
25 Thì người đã nói :
« Giá *Ca*naan* hãy bị chúc dữ,
giá nó hãy trở thành tôi tớ [thấp hèn
nhứt trong số] các tôi tớ của anh em nó. »
26 Đoạn, người đã thốt lên :
« Đáng chúc* tụng thay ĐỨC CHÚA !
[là] Thiên Chúa [của] *Sem*
và giá *Canaan* hãy trở thành tôi tớ của nó.
27 Nguyện xin* Thiên Chúa mở thênh thang cho *Yaphết*
và nguyện Người cư ngụ trong các lều của *Sem*
và giá *Canaan* hãy trở thành tôi tớ của nó. »
28 Vả, sau cơn hồng thủy, *Noê* đã sống được ba trăm năm mươi năm.
29 Vậy, tất cả những ngày [đời] của *Noê* đã lên tới chín trăm năm mươi năm, đoạn người đã qua đời.

Sáng Thế 10

10,1 Vả, này [là] các thế hệ của các con trai *Noê*, *Sem*, *Kham* và *Yaphết*, và những con trai đã được sinh ra cho họ sau cơn hồng thủy.
2 Các con trai của *Yaphết* [là] *Gôme* và *Magốc* và *Mađai* và *Yavan* và *Tuban* và *Mêsek* và *Tirax*.
3 Và các con trai của *Gôme* [là] *Átkêna* và *Riphát* và *Tôgama*.
4 Và các con trai của *Yavan* [là] *Êlisa* và *Tácsít Kíttim* và *Đôđanim*.
5 Từ những người ấy các dân tộc của các đảo đã tản mát trong các xứ sở chúng, mỗi [dân] theo tiếng nói mình, theo gia tộc chúng trong các dân tộc chúng.
6 Còn các con trai của *Kham* [là] *Cút* và *Mízraim* và *Pút* và *Canaan*.
7 Và các con trai của *Cút* [là] *Xêva* và *Havila* và *Xápta* và *Raêma* và *Xáptêca*, và các con trai của *Raêma* [là] *Saba* và *Đađan*.
8 Sau đó, *Cút* đã sinh ra *Nimrốt*, chính người đã tiên phong trở thành anh hùng trên trái đất.
9 Chính người đã hùng cường [trong] sự săn bắn trước Nhan ĐỨC CHÚA, cho nên thiên hạ đã có câu : "Như *Nimrốt* hùng cường [trong] sự săn bắn trước Nhan ĐỨC CHÚA."
10 Và sự khởi đầu của vương quốc người đã là *Babêl* và *Êrek* và *Akkáđ* và *Calnê* trong xứ *Sinêa*.

11 Từ chính xứ đó người đã đi qua xứ *Áxyri*, và đã xây dựng *Ninivê* và *Rêhôbốt-thành* và *Kalák*.
12 Và *Rêxen* ở giữa *Ninivê* và *Kalák*, chính đó [là] thành phố rộng lớn.
13 Vả, *Mízraim* đã sinh ra *Luđim* và *Anamim* và *Lêhabim* và *Náptukhim*.
14 Và *Pátruxim* và *Káxlukhim* mà từ chúng những người *Philitin* đã xuất diện, và *Káptôrim*.
15 Vả, *Canaan* đã sinh ra *Siđôn*, trưởng nam của người, và *Khết*.
16 Và *Yêbuxít* và *Amôrít* và *Ghirêgasít*.
17 Và *Hivít* và *Arêkít* và *Xinít*.
18 Và *Arêvađít* và *Zêmarít* và *Hamatít*, rồi sau đó các tộc đoàn của người *Canaan* đã bị tản mát khắp nơi.
19 Vả, bờ cõi của người *Canaan* đã từ *Siđôn* nó vô cho tới *Ghêrar* chí *Gaza*, nó vô cho tới *Xôđôma* và *Gômôra* và *Átma* và *ZêbôIm* chí *Lêsa*.
20 Đó [là] các con trai của *Kham*, theo các tộc đoàn của chúng, theo các tiếng nói của chúng, trong các xứ sở của chúng, [và] trong các dân tộc của chúng.
21 Và cho *Sem*, anh cả của *Yaphết*, [một dòng dõi] đã được sinh ra, cũng chính người [là] tổ phụ của tất cả các con cái *Êber*.
22 Các con trai của *Sem* [là] *Êlam* và *Áxua* và *Abácsát* và *Lút* và *Aram*.
23 Và các con trai của *Aram* [là] *Uxơ* và *Hulơ* và *Ghête* và *Masơ*.
24 Còn *Abácsát* đã sinh ra *Sêlách* và *Sêlách* đã sinh ra *Êber*.
25 Và hai người con trai đã được sinh ra cho *Êber*, tên của người thứ nhứt [là] *Pêléc*, vì trong những ngày [đời] của người đất đã bị phân chia, còn tên của em người [là] *Yóctan*.
26 Vả, *Yóctan* đã sinh ra *Almôđát* và *Sêlép* và *Haxamavết* và *Yêrác*.
27 Và *Hađôram* và *Uxan* và *Đécla*.
28 Và *Ôban* và *Abimaên* và *Saba*.
29 Và *Ôphia* và *Havila* và *Yôbáp*, tất cả các người này [là] các con trai của *Yóctan*.
30 Vả, vùng cư ngụ của chúng đã trải dài từ *Mêsa* vô cho tới *Xêpha* núi Đông Phương.
31 Đó [là] các con trai của *Sem*, theo các tộc đoàn của chúng, theo các tiếng nói của chúng, trong các xứ sở của chúng [và] theo các dân tộc của chúng.
32 Đó [là] các tộc đoàn của các con trai *Noê*, theo các thế hệ kế tiếp của chúng trong các dân tộc của chúng, và từ chúng các dân tộc đã tản mát trên trái đất sau cơn hồng thủy.

Sáng Thế 11

11,1 Vả, cả địa cầu đã có cùng một tiếng nói và những ngôn từ duy nhứt.
2 Và đã xảy ra là trong cuộc lữ hành của họ về hướng đông, thì bất ngờ họ đã tìm được một đồng bằng trong xứ *Sinêa*, và họ đã định cư ở đó.
3 Rồi họ đã nói người này với người kia : « Nào ! chúng ta hãy đúc những gạch và chúng ta hãy hầm bởi sự đốt nóng ; » và gạch kia đã trở thành đá cho chúng, còn lịch thanh kia đã trở thành hồ cho chúng.

4 Đoạn, chúng đã nói : « Nào ! chúng ta hãy tự xây dựng cho mình một thành và một tháp với đỉnh nó [ở] trên các từng trời, đồng thời chúng ta hãy tự làm cho mình một cái tên, ngõ hầu chúng ta sẽ khỏi bị tản mát trên mặt toàn cõi địa cầu. »
5 Vả, ĐỨC CHÚA đã ngự xuống để xem xét cái thành và cái tháp, mà các con của loài người đã xây dựng.
6 Thì, ĐỨC CHÚA đã phán : « Kìa, một dân duy nhứt cùng một tiếng nói duy nhứt cho hết thảy chúng nó, và việc này chúng bắt đầu làm ! Vậy giờ đây không còn [gì] sẽ bị cản trở đối với chúng, [về] mọi việc mà chúng sẽ mưu toan làm.
7 [Vậy] nào ! Chúng Ta hãy ngự xuống và Chúng Ta hãy làm xáo trộn ở đó tiếng nói của chúng, hầu chúng sẽ không còn hiểu tiếng nói người này lẫn người kia nữa. »
8 Như vậy, ĐỨC CHÚA đã từ đó làm họ tản mát trên mặt toàn cõi địa cầu, nên họ đã ngưng xây thành ấy.
9 Vì vậy thiên hạ đã gọi tên nó [là] *Babêl*, vì ở đó ĐỨC CHÚA đã làm xáo trộn tiếng nói của toàn thể địa cầu, và từ đó ĐỨC CHÚA đã làm chúng tản mát trên mặt toàn cõi địa cầu.
10 Đây [là] các thế hệ của *Sem* : *Sem* [là] con [người] một trăm tuổi, thì người đã sinh ra *Abácsát* hai năm sau cơn hồng thủy.
11 Vả *Sem*, sau khi người sinh ra *Abácsát*, người đã sống được năm trăm năm, và [trong thời gian này] người đã làm cha những con trai cùng những con gái.
12 Còn *Abácsát* đã sống được ba mươi lăm năm thì người đã sinh ra *Sêlách*.
13 Vả *Abácsát*, sau khi người sinh ra *Sêlách*, đã sống được bốn trăm [lẻ] ba năm, và [trong thời gian này] người đã làm cha những con trai cùng những con gái.
14 Còn *Sêlách*, đã sống được ba mươi năm, thì người đã sinh ra *Êber*.
15 Vả *Sêlách*, sau khi người sinh *Êber*, đã sống được bốn trăm [lẻ] ba năm, và [trong thời gian này] người đã làm cha những con trai cùng những con gái.
16 Còn *Êber* đã sống được ba mươi bốn năm, thì người đã sinh ra *Pêléc*.
17 Vả *Êber*, sau khi người sinh ra *Pêléc*, đã sống được bốn trăm ba mươi năm, và [trong thời gian này] người đã làm cha những con trai cùng những con gái.
18 Còn *Pêléc* đã sống được ba mươi năm, thì người đã sinh ra *Rêhu*.
19 Vả *Pêléc*, sau khi người sinh ra *Rêhu*, đã sống được hai trăm [lẻ] chín năm, và [trong thời gian này] người đã làm cha những con trai cùng những con gái.
20 Còn *Rêhu*, đã sống được ba mươi hai năm, thì người đã sinh ra *Xêrúc*.
21 Vả *Rêhu*, sau khi người sinh ra *Xêrúc*, đã sống được hai trăm [lẻ] bảy năm, và [trong thời gian này] người đã làm cha những con trai cùng những con gái.
22 Còn *Xêrúc*, đã sống được ba mươi năm, thì người đã sinh ra *Nakhor*.
23 Vả *Xêrúc*, sau khi người sinh ra *Nakhor*, đã sống được hai trăm năm, và [trong thời gian này] người đã làm cha những con trai cùng những con gái.
24 Còn *Nakhor*, đã sống được hai mươi chín năm, thì người đã sinh ra *Têrah*.
25 Vả *Nakhor*, sau khi người sinh ra *Têrah*, đã sống được một trăm mười chín năm, và [trong thời gian này] người đã làm cha những con trai cùng những con gái.
26 Còn *Têrah*, đã sống được bảy mươi năm, thì người đã làm cha *Abram Nakhor* và *Haran*.
27 Vậy, đây [là] các thế hệ của *Têrah* : *Têrah* đã sinh ra *Abram*, *Nakhor* và *Haran* ; còn *Haran* đã sinh ra *Lót*.

28 Rồi *Haran* đã qua đời trước sự hiện diện của *Têrah*, cha người, trong xứ sinh trưởng của người, ở *Ua* của người *Canđê*.
29 Vả, *Abram* và *Nakhor* đã cưới những người vợ cho họ, tên người vợ của *Abram* [là] *Xarai*, còn tên người vợ của *Nakhor* [là] *Minca*, con gái của *Haran*, cha của *Minca* và cha của *Isca*.
30 Vả, *Xarai* đã không sinh sản, bà không có đứa con nào.
31 Như vậy, *Têrah* đã đem *Abram* con trai của người, và *Lót* con trai của *Haran*, cháu nội trai của người, và *Xarai* con dâu của người, vợ của *Abram* con trai người, và họ đã cùng với nhau ra đi khỏi *Ua* của người *Canđê*, để đi tới xứ *Canaan*, và họ đã vô tới *Haran*, rồi họ đã định cư ở đó.
32 Vả, những ngày [đời] của *Têrah* đã lên tới hai trăm [lẻ] năm năm, đoạn *Têrah* đã qua đời ở *Haran*.

Sáng Thế 12

12,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Abram* : « Ngươi hãy tự ra đi khỏi xứ sở ngươi và khỏi sinh quán ngươi cùng khỏi nhà cha ngươi, về chính xứ mà Ta sẽ chỉ cho ngươi.
2 Và Ta sẽ làm cho ngươi thành một dân tộc lớn, và Ta sẽ chúc phúc cho ngươi, và Ta sẽ làm cho lớn mạnh thanh danh của ngươi ; và ngươi hãy trở nên một [nguồn] chúc lành.
3 Và Ta sẽ chúc phúc những kẻ chúc phúc ngươi, còn những kẻ nguyền rủa ngươi Ta sẽ chúc dữ, và nhờ ngươi mọi dân tộc của [cả] địa cầu này sẽ được chúc phúc. »
4 Cho nên *Abram* đã ra đi như ĐỨC CHÚA đã phán cùng người ; *Lót* cũng đã ra đi với người ; vả, *Abram* [đã là] con [người] bảy mươi lăm tuổi khi người ra khỏi *Haran*.
5 Vậy, *Abram* đã đem *Xarai* vợ người và *Lót*, con trai của anh em người, cùng tất cả của cải của họ mà họ đã gom góp được và những người mà họ đã thâu nhận được, và họ đã lên đường để đi tới xứ *Canaan*, rồi họ đã đến xứ *Canaan*.
6 Và *Abram* đã băng qua xứ [ấy] cho tới nơi [gọi là] *Sikhem* cho tới cây thông *Môrê*, và trong thời đó chính người *Canaan* [đã ở] trong xứ [ấy].
7 Vả, ĐỨC CHÚA đã hiện ra cùng *Abram* và Người đã phán : « Ta sẽ ban cho miêu duệ ngươi cái xứ này. » Rồi người đã xây một bàn thờ ở đó cho ĐỨC CHÚA, chính Đấng [đã] hiện ra cùng người.
8 Sau đó, người đã từ đó tiến tới vùng đồi núi về phía đông của *Bêtên*, rồi người đã dựng lều của người, [có] *Bêtên* ở phía tây và *Ahi* ở phía đông ; đoạn người đã xây ở đó một bàn thờ cho ĐỨC CHÚA, và người đã kêu cầu nhơn Danh ĐỨC CHÚA.
9 Rồi, *Abram* đã trẩy bộ rồi lại tiếp tục trẩy bộ [về] *Nêghép*.
10 Vả, trong xứ đã xảy ra một nạn đói, nên *Abram* đã đi xuống *Aicập* để lưu ngụ ở đó, vì nạn đói ấy trầm trọng trong xứ.
11 Vả, đã xảy ra là khi người đã sắp sửa vào *Aicập*, thì người đã nói với *Xarai* vợ mình [rằng] : « Này, tôi van nài [bà], tôi biết rằng chính bà [là] một phụ nữ dáng vẻ xinh đẹp.

12 Và sẽ xảy ra là khi các người *Aicập* sẽ thấy bà thì chúng sẽ nói : "Bà này là vợ của y ! ", và chúng sẽ giết tôi, còn bà chúng sẽ để cho sống.
13 Bà hãy nói, tôi van nài [bà], [rằng] chính bà [là] em gái tôi, ngõ hầu có sự tốt đẹp cho tôi nhơn vì bà, và chính tôi sẽ có thể sống còn vị tình bà.
14 Quả đã xảy ra là khi *Abram* vô [tới] xứ *Aicập*, thì các người *Aicập* đã thấy rằng chính bà rất xinh đẹp.
15 Các gia thần của *Pharaô* cũng đã thấy bà, rồi chúng đã ngợi khen [về] bà với *Pharaô*, nên người đàn bà đã được đem đến đền của *Pharaô*.
16 Cho nên, vị tình bà người đã đối xử tốt với *Abram*, và thành ra ông đã có chiên trừu và [trâu] bò với những lừa đực, và những đầy tớ trai cùng những đầy tớ gái, và những lừa cái với những lạc đà.
17 Nhưng ĐỨC CHÚA đã đánh *Pharaô* và cùng với nhà của người [bằng] những tai ương trầm trọng vì cớ *Xarai* vợ của *Abram*.
18 Vì vậy, *Pharaô* đã cho triệu *Abram* và người đã phán : « Khanh đã làm gì cho trẫm vậy ? Tại sao khanh không báo với trẫm rằng chính nàng [là] vợ của khanh ?
19 Tại sao khanh đã nói [rằng] "nàng [là] em gái tôi", cho nên trẫm đã cưới nàng làm vợ của trẫm ? Vậy bây giờ, này [là] vợ của khanh, khanh hãy nhận [nàng] và hãy đi đi ! »
20 Rồi, *Pharaô* đã hạ lịnh về người, thì [có] những người đàn ông đã hộ tống người ra cùng với vợ người và tất cả những gì mà [là] của người.

Sáng Thế 13

13,1 Sau đó, *Abram* đã đi lên từ *Aicập*, chính người với vợ người và tất cả những gì mà [là] của người, cùng với *Lót* [ở] với người, về *Nêghép*.
2 Vả, *Abram* [đã] rất giàu về gia súc, về bạc và về vàng.
3 Và người đã đi bằng các cuộc lữ hành của người, từ *Nêghép* cho tới *Bêtên*, tới nơi mà đã có lều của người ở đó lần đầu, giữa *Bêtên* và *Ahi*.
4 Tới nơi chính bàn thờ mà người đã làm ra ở đó thuở trước, và ở đó *Abram* đã kêu cầu với Danh ĐỨC CHÚA.
5 Vả *Lót*, chính người cùng đi với *Abram*, cũng đã có riêng mình chiên trừu và [trâu] bò cùng những lều trại.
6 Vì vậy, xứ ấy đã không gánh chịu họ nổi để ở với nhau, vì gia súc của họ đã nhiều, cho nên họ đã không có thể ở với nhau.

7 Và một sự cãi cọ đã xảy ra giữa các người chăn đàn gia súc của *Abram* với những người chăn đàn gia súc của *Lót* ; vả, thuở ấy người *Canaan* và người *Phêrêsít* đã ở trong xứ.
8 Cho nên *Abram* đã nói với *Lót* : « Bác van nài [cháu], đừng có sự cãi cọ giữa bác với cháu, và giữa các mục tử của bác với các mục tử của cháu, vì chính chúng ta [là] những người bà con.
9 Có phải cả xứ kia không thuộc quyền sử dụng của cháu sao ? Bác van nài [cháu], hãy chia tay cách biệt bác đi ! nếu [cháu đi về vùng] bên trái kia, thì bác quyết sẽ đi về [vùng] bên phải ; còn nếu [cháu đi về] bên phải kia, thì bác quyết sẽ đi về bên trái. »
10 Vậy, *Lót* đã ngước mắt mình lên và đã thấy, cả vùng tròn của sông *Yođan*, rằng toàn thể của nó [đã là] một vùng phì nhiêu, trước khi ĐỨC CHÚA đã tàn phá *Xôđôma* và *Gômôra*, như vườn của ĐỨC CHÚA, như xứ *Aicập*, cho tới *Zôa*.
11 Đoạn, *Lót* đã tự chọn cho mình cả vùng tròn của sông *Yođan*, và *Lót* đã trẩy bộ về hướng đông, như vậy họ đã chia tay nhau mỗi người một ngã.
12 *Abram* đã định cư trong xứ *Canaan*, còn *Lót* đã ở lại trong các thành của chính vùng tròn, rốt cuộc người đã dựng lều tận *Sôđôma*.
13 Vả, những người của *Sôđôma* xấu xa và rất tội lỗi đối với ĐỨC CHÚA.
14 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Abram*, sau khi *Lót* đã chia tay cách biệt người [rằng] : « Ngươi hãy ngước mắt mình lên đi và hãy đưa mắt nhìn, từ chỗ mà chính ngươi ở đó, về hướng bắc rồi về hướng nam, và về hướng đông rồi về hướng tây !
15 Bởi vì toàn thể xứ mà chính ngươi đang thấy, Ta sẽ ban nó cho ngươi và cho miêu duệ của ngươi cho đến muôn đời.
16 Và Ta sẽ làm cho miêu duệ của ngươi ra như bụi của đất kia, hầu mà nếu một người [nào đó] sẽ có thể đếm được [những hột] bụi của đất kia, [thì] miêu duệ của ngươi cũng sẽ [có thể] được đếm.
17 Ngươi hãy chỗi dậy, hãy rảo qua xứ, tới hết mức của bề dài và bề rộng của nó, vì Ta sẽ ban nó cho ngươi. »
18 Bấy giờ, *Abram* đã dời lều và đã vô và đã cư ngụ nơi những cây sồi *Mamrê*, [là] những cây [ở] *Hêbrôn* ; rồi ở đó người đã xây một bàn thờ cho ĐỨC CHÚA.

Sáng Thế 14

14,1 Vả, đã xảy ra là trong những ngày [đời] của *Amraphên* vua của *Sinêa*, *Arióc* vua của *Êlasa*, *Kêđolaômê* vua của *Êlam*, và *Tiđan* vua của *Gôim*.

2 Chúng đã làm giặc chống lại *Bêra* vua của *Xôđôma*, và chống lại *Birêsa* vua của *Gômôra*, *Sinêáp* vua của *Átma*, và *Sêmêbê* vua của *ZêbôIm*, và vua của *Bêla* đó [là] *Zôa*.
3 Tất cả các vua này đã đồng minh tiến về thung lũng *Xiđim*, đó chính [là] Biển Muối.
4 Mười hai năm chúng đã phục dịch *Kêđolaômê*, nhưng năm thứ mười ba chúng đã dấy loạn.
5 Cho nên, vào năm thứ mười bốn *Kêđolaômê* đã tiến đến cùng với các vua mà [đã đồng minh] với người, và chúng đã đánh bại những người [khổng lồ] *Rêphaim* ở *Áttêrót-Canaim*, và các người *Zuzim* ở *Ham*, và các người *Êmim* trong đồng bằng *Kiriataim*.
6 Và người *Khôri* trên núi *Xêia* của chúng, cho tới *ÊnPharan* [ở] cạnh sa mạc.
7 Đoạn, chúng đã quây trở lại và đã tiến về *ÊnMítphát*, đó [là] *Cađès*, và đã xâm hại toàn thể địa hạt của người *Amalêkít* và kể cả người *Amôrít* [là] cư dân ở *KhaxaxônTamar*.
8 Vậy, vua của *Xôđôma* đã xuất chinh với vua *Gômôra*, với vua của *Átma*, với vua của *ZêbôIm*, cùng với vua của *Bêla*, đó [là] *Xôa*, và họ đã dàn trận chống lại chúng trong thung lũng *Xiđim*.
9 Chống lại *Kêđolaômê* vua của *Êlam* và *Tiđan* vua của *Gôim* và *Amraphên* vua của *Sinêa* và *Arióc* vua của *Êlasa*, bốn vua chống lại năm.
10 Vả, thung lũng *Xiđim* [thì đầy] những hố [kia] những hố lịch thanh, và vua của *Xôđôma* và của *Gômôra* đã chạy trốn, và chúng đã lọt xuống đó, còn những kẻ còn sống sót đã thoát thân [về] miền núi.
11 Vậy, họ đã tước đoạt tất cả tài sản của *Xôđôma* và *Gômôra*, cũng như tất cả lương thực của chúng, rồi họ đã ra đi.
12 Họ cũng đã bắt theo *Lót*, con trai của em *Abram*, cùng với tài sản của người trong khi người đang cư ngụ tại *Xôđôma*, rồi họ đã [tiếp tục] đi.
13 Sau đó các người đã đào thoát đã đến và đã báo cho *Abram* người Do Thái ; vả, người đó đang cư ngụ tại những cây sồi *Mamrê*, thuộc người *Amôrít*, anh em của *Ếtcôn* và anh em của *Ane* ; và chúng [là] những người đồng minh của *Abram*.
14 Vậy *Abram* đã biết rằng cháu mình đã bị bắt làm tù, cho nên người đã tập hợp ba trăm mười tám gia nhân đã được thao luyện của người, đã được sinh ra [trong] nhà người, rồi người đã đuổi theo cho tới *Đan*.
15 Và, chính người và các tôi tớ người, người đã tự phân tán chống lại chúng ban đêm, và người đã đánh bại chúng và đã làm chúng chạy trốn cho tới *Hôba* [ở] về phía bắc của *Đamát*.
16 Bấy giờ, người đã giải thoát tất cả tài sản và luôn cả *Lót*, cháu người, cùng với tài sản của *Lót*, và người đã giải thoát luôn cả các phụ nữ và dân chúng.
17 Vả, sau khi người trở về từ chiến thắng vua *Kêđolaômê* và các vua cùng với vua này, vua *Xôđôma* đã ra để gặp người về hướng thung lũng *Savê*, đó [là] thung lũng của vua.
18 Vả, *Mênkixêđéc*, vua của *Salem*, đã đem bánh và rượu ra ; và chính người [đã là] Vua-Tư tế của Thiên Chúa Tối Cao.
19 Đoạn, người đã chúc lành cho *Abram* và đã nói :

« Đáng được chúc phúc thay,
Abram của Thiên Chúa Tối Cao
Đấng dựng nên trời và đất !

20 Và đáng chúc tụng thay Thiên Chúa Tối Cao

Đấng đã trao các kẻ thù ngươi tận tay ngươi ! »
Đoạn, *Abram* đã dưng cho người một phần mười về tất cả.
21 Vả, vua của *Xôđôma* đã phán cùng *Abram* [rằng] : « Hãy giao cho trẫm những con người, còn tài sản hãy lấy cho khanh. »
22 Nhưng *Abram* đã tâu cùng vua *Xôđôma* [rằng] : « Thần giơ tay thần lên hướng về ĐỨC CHÚA Thiên Chúa Tối Cao, Đấng dựng nên trời và đất.
23 Không, từ một sợi chỉ và cho tới một sợi dây giày, thần cũng sẽ không lấy từ tất cả những gì mà thuộc về bệ hạ, để bệ hạ sẽ không nói được [rằng] : "Chính trẫm đã làm giàu cho *Abram* !"
24 Không có gì cho thần cả ! chỉ những gì các trai tráng đã ăn thôi, và phần của các người đã đồng hành với thần, *Ane*, *Ếtcôn* và *Mamrê*, chính chúng sẽ lấy phần của chúng. »

Sáng Thế 15

15,1 Sau các sự việc này, lời của ĐỨC CHÚA đã xảy đến cùng *Abram*, trong một thị kiến, nói rằng : « Đừng sợ *Abram*, Ta đây [là] thuẫn cho ngươi, phần thưởng của ngươi thật rất lớn. »
2 Nhưng *Abram* đã nói : « Lạy CHÚA tôi [là] ĐỨC CHÚA, Ngài sẽ ban gì cho tôi, trong khi bản thân tôi đang lê bước không con, và người con trai thừa kế gia nghiệp tôi, chính nó [là] *Êliêse*, [ở] *Đamát* ? »
3 *Abram* đã lại nói : « Kìa Ngài đã không ban cho tôi hậu duệ, cho nên đó người đầy tớ gia sự tôi nó đang thừa kế tôi. »
4 Nhưng kìa, lời của ĐỨC CHÚA nói cùng người rằng : « Người này sẽ không thừa kế ngươi đâu, nhưng kẻ mà nó sẽ ra từ lòng ngươi, chính nó sẽ thừa kế ngươi. »
5 Đoạn, Người đã đưa *Abram* ra ngoài và đã phán [rằng] : « Vậy, ngươi hãy nhìn lên trời kia đi, và hãy đếm các ngôi sao kia, nếu ngươi có thể đếm được chúng. » Rồi Người đã phán cùng *Abram* : « Miêu duệ của ngươi sẽ trở nên như vậy đó. »
6 Và người đã tin vào ĐỨC CHÚA, và CHÚA đã kể đều ấy cho người [là] sự công chính.
7 CHÚA đã còn phán cùng người : « Chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Đấng đã đem ngươi ra khỏi *Ua* của những người *Canđê*, để ban cho ngươi chính đất này để chiếm hữu nó. »
8 Nhưng người đã nói : « Lạy CHÚA tôi [là] ĐỨC CHÚA, làm sao tôi sẽ biết được rằng tôi sẽ chiếm hữu nó ? »

9 Vậy, CHÚA đã phán cùng người [rằng] : « Ngươi hãy bắt cho Ta một con bê cái ba tuổi, và một con dê cái ba tuổi, và một con cừu đực ba tuổi, một chim cu đất và một chim bồ câu. »
10 Người đã liền bắt cho CHÚA tất cả các con vật này và người đã chặt làm đôi chúng ở giữa, rồi người đã sắp mỗi thành phần này của nó đối diện với thành phần kia của nó, còn chim chóc kia thì người đã không chặt làm đôi.
11 Vả, mãnh cầm đã sà xuống trên các vật hy tế ấy, nhưng *Abram* đã đuổi chúng đi.
12 Vả đã xảy ra là khi mặt trời đã gần lặn, thì một giấc ngủ mê đã ập trên *Abram*, và kìa một nỗi kinh hoàng của bóng tối tăm quá thể đang ập trên người.
13 Và CHÚA đã phán cùng *Abram* : « Ngươi hãy biết chắc rằng hậu duệ của ngươi sẽ là kẻ tạm cư trong một xứ không thuộc về họ, và họ sẽ phải phục dịch chúng, và chúng sẽ hành hạ họ bốn trăm năm.
14 Nhưng, cũng chính dân tộc mà họ sẽ phục dịch, chính Ta [là] Đấng [sẽ] phán xét, và sau đó họ sẽ xuất hành với tài sản quy mô.
15 Còn phần ngươi, ngươi sẽ trở về với các tổ tiên ngươi trong bình yên, ngươi sẽ được an táng trong tuổi già êm đềm.
16 Nhưng, [tới] thế hệ thứ tư, họ sẽ trở về đây, vì cho tới bây giờ tội lỗi của người *Amôrít* chưa đến tột mức. »
17 Vả, đã xảy ra là [khi] mặt trời đã lặn và bóng tối dày đặc đã diễn ra, thì kìa một lò [bốc] khói và một đuốc lửa nó đã bay qua giữa các [bán] phần [tế vật] này.
18 Trong ngày ấy, ĐỨC CHÚA đã lập một Giao ước với *Abram* vừa phán [rằng] : « Ta sẽ ban cho miêu duệ ngươi xứ này, từ sông *Aicập* cho tới sông cả kia, sông *Ơphrát*.
19 Người *Kênít* và người *Kênát* và người *Cátmônít*.
20 Và người *Híttít* và người *Phêrêsít* và người *Rêphaim*.
21 Và người *Amôrít* và người *Canaan* và người *Ghirêgasít* và người *Yêbuxít*. »

Sáng Thế 16

16,1 Vả, *Xarai* vợ của *Abram* đã không sinh con cho người, nhưng [có] nữ tỳ *Aicập* của bà, và tên của nàng [là] *Haga*.
2 Nên *Xarai* đã nói với *Abram* [rằng] : « Này tôi van ông, ĐỨC CHÚA đã ngăn ngừa cho tôi khỏi sinh đẻ, vậy tôi van ông hãy đi lại cùng nữ tỳ tôi, may ra nhờ nàng tôi sẽ được phục hồi, cho nên *Abram* đã nghe theo lời của *Xarai*.
3 Vậy *Xarai*, vợ của *Abram*, đã đem *Haga* phụ nữ *Aicập* nữ tỳ của bà, từ sau mười năm *Abram* ở lại trong xứ *Canaan*, và bà đã gả nàng cho *Abram* chồng bà như vợ cho người.
4 Vì vậy, người đã đi lại với *Haga*, và nàng đã thụ thai ; khi nàng đã nhận thấy rằng mình đã thụ thai, thì bà chủ nàng đã bị khinh rẻ trước cặp mắt nàng.
5 Cho nên, *Xarai* đã nói với *Abram* [rằng] : « Sự sai trái của tôi [hãy ở] trên ông, chính tôi đã để nữ tỳ tôi trên lòng ông, khi nàng đã nhận thấy rằng mình đã thụ thai, thì tôi đã bị khinh rẻ trước cặp mắt nàng ; nguyện ĐỨC CHÚA phân xử giữa tôi và ông. »
6 Khi ấy, *Abram* đã nói với *Xarai* [rằng] : « Đó, nữ tỳ của bà [ở] trong tay bà, bà hãy làm gì [tùy] thích trước cặp mắt bà đi ! » thì *Xarai* đã làm nhục nàng nên nàng đã trốn khỏi mặt bà.
7 Sau đó, Thiên sứ của ĐỨC CHÚA đã tìm thấy nàng [ở] gần một con suối nước trong nơi hoang vu, gần cái suối trên đường [về] *Xua*.
8 Vậy, Thiên sứ đã nói : « Hỡi *Haga*, nữ tỳ của *Xarai*, nàng đã từ đâu tới và nàng sẽ đi về đâu ? » ; thì nàng đã nói : « Dạ, tôi đây đang trốn khỏi mặt *Xarai* bà chủ của tôi. »
9 Rồi, Thiên sứ của ĐỨC CHÚA đã nói với nàng [rằng] : « Nàng hãy trở về với bà chủ của nàng đi, và nàng hãy tự hạ mình xuống dưới đôi bàn tay của bả. »
10 Tiếp đó, Thiên sứ của CHÚA đã nói với nàng [rằng] : « Ta sẽ làm cho ra đông thật đông miêu duệ của ngươi, đến nỗi sẽ không đếm được vì sự đông đảo. »
11 Thiên sứ của CHÚA đã còn nói với nàng [rằng] : « Kìa ngươi có thai và ngươi sẽ sinh hạ một con trai và ngươi sẽ kêu tên nó [là] *Yxơmaên* bởi vì CHÚA đã nghe về nỗi khốn khổ của ngươi.
12 Còn phần nó, nó sẽ là một người [kiểu như] lừa rừng, tay nó chống lại tất cả và tay tất cả chống lại nó, và nó sẽ cư ngụ đối diện với tất cả anh em của nó. »
13 Khi ấy nàng đã kêu cầu Danh của ĐỨC CHÚA, chính Đấng đang đàm đạo với nàng [rằng] : « Ôi ! chính Ngài [là] Thiên Chúa, Đấng thấy tôi ! » bởi vì, nàng đã nói : « Há quả thật nơi đây tôi đã nhìn sau Đấng đang thấy tôi chăng ? »
14 Bởi đó cho nên [ngươi ta] đã đặt tên cho cái giếng [là] *Bêe-Lakhai-Rôi*, [giếng] này [ở] giữa *Cadès* và *Bêrê*.
15 Sau đó, *Haga* đã sinh hạ cho *Abram* một con trai, và *Abram* đã đặt tên con trai người mà *Hara* đã sinh hạ [là] *Yxơmaên*.
16 Vả, *Abram* [đã là] con [người] tám mươi sáu tuổi, khi *Haga* sinh hạ *Yxơmaên* cho *Abram*.

Sáng Thế 17

17,1 Vả, *Abram* đã là con [người] chín mươi chín tuổi, thì ĐỨC CHÚA đã hiện ra cùng *Abram* và Người đã phán với ông [rằng] : « Chính Ta [là] Thiên Chúa, Đấng Toàn năng, ngươi hãy bước đi trước Nhan Ta và hãy nên trọn lành.
2 Và Ta sẽ lập Giao ước của Ta giữa Ta với ngươi, và Ta sẽ làm cho ngươi ra rất rất đông.
3 Khi ấy *Abram* đã ngã sấp trên mặt mình, và Thiên Chúa đã phán cùng người mà rằng :
4 « Phần Ta, này [là] Giao ước của Ta với ngươi, và ngươi sẽ trở thành cha của một số đông dân tộc.
5 Và thiên hạ sẽ không còn gọi tên ngươi [là] *Abram* nữa, nhưng tên ngươi sẽ là *Abraham*, vì Ta đã làm cho người thành cha của một số đông dân tộc.
6 Và Ta sẽ làm cho ngươi sinh sản ra rất rất đông, và Ta sẽ làm cho ngươi thành những dân tộc, và những vua từ ngươi sẽ ra [đời].
7 Và Ta sẽ thiết lập Giao ước của Ta giữa Ta với ngươi, và miêu duệ ngươi sau ngươi, qua các thế hệ của chúng, thành Giao ước trường cửu, để tỏ mình ra cho ngươi là Thiên Chúa, và cho miêu duệ của ngươi sau ngươi.
8 Và Ta sẽ ban cho ngươi và cho miêu duệ ngươi sau ngươi, xứ của các nơi lưu trú của ngươi, tất cả xứ *Canaan* làm cơ nghiệp trường tồn, và Ta sẽ tỏ mình ra cho chúng là Thiên Chúa. »
9 Thiên Chúa lại phán cùng *Abraham* [rằng] : « Còn phần ngươi, ngươi sẽ giữ Giao ước của Ta, chính ngươi và miêu duệ của ngươi sau ngươi, qua các thế hệ của chúng.
10 Đây [là] Giao ước của Ta mà các ngươi sẽ giữ, giữa Ta và các ngươi và miêu duệ của ngươi sau ngươi : mọi người nam của các ngươi [sẽ phải] chịu cắt bì.
11 Và các ngươi sẽ chịu cắt bì chỉ về thịt bao qui đầu của các ngươi, và nó sẽ trở thành như dấu chỉ của Giao ước giữa Ta với các ngươi.
12 Khi mọi con trai của các ngươi [lên] tám ngày [thì] nó sẽ chịu cắt bì, qua các thế hệ của các ngươi, [kẻ] được sinh ra [trong] nhà, cũng như [kẻ được] tậu [bằng] tiền từ mọi người ngoại quốc mà nó không từ gia đình của ngươi.
13 Người đã được sinh ra [trong] nhà của ngươi, cũng như [đã được] tậu [bằng] tiền của ngươi, sẽ chịu cắt bì cho chu toàn, thì Giao ước của Ta trong thịt của các ngươi sẽ trở thành Giao ước trường cửu.
14 Và người nam chưa chịu cắt bì mà nó sẽ không chịu cắt bì chỉ về thịt bao qui đầu của nó, thì chính người đó sẽ bị trừ tiệt khỏi dòng họ mình [bởi vì] nó đã vi phạm Giao ước của Ta. »
15 Rồi, Thiên Chúa đã phán cùng *Abraham* [rằng] : « *Xarai* vợ ngươi, ngươi sẽ không kêu tên nàng [là] *Xarai* nữa, nhưng tên nàng [là] *Xara*.
16 Và Ta sẽ chúc lành [cho] nàng, và bởi nàng Ta cũng sẽ ban cho ngươi một con trai, và Ta sẽ chúc lành [cho] nàng, và nàng sẽ trở thành những quốc dân, những vua của chư dân bởi nàng sẽ đến. »
17 Khi ấy *Abraham* đã ngã sấp trên mặt mình và người đã cười và nói trong lòng mình [rằng] : « Há [một con trai] sẽ được sinh ra cho con [người] một trăm tuổi chăng ? Hay há *Xara* [là] một phụ nữ chín mươi tuổi lại còn sinh đẻ chăng ? »

18 Đoạn, *Abraham* đã thưa cùng chính Thiên Chúa : « Ôi ! nguyện cho *Yxơmaên* sẽ được sống trước Nhan của Ngài ! »
19 Nhưng Thiên Chúa đã phán : « Không đâu, chính *Xara* vợ ngươi sắp sanh cho ngươi một con trai, và ngươi sẽ gọi tên nó [là] *Ixaác*, và Ta sẽ thiết lập Giao ước của Ta với nó thành Giao ước trường cửu cùng với miêu duệ của nó sau nó.
20 Còn về *Yxơmaên*, Ta đã nghe ngươi ; này Ta sẽ chúc lành cho nó, và Ta sẽ làm cho nó sinh sản đông, và Ta sẽ làm cho nó ra rất rất đông ; nó sẽ sinh ra mười hai hoàng mục, và Ta sẽ làm cho nó thành một dân tộc lớn.
21 Nhưng còn Giao ước của Ta, Ta sẽ thiết lập cùng với *Ixaác* mà *Xara* sẽ sinh hạ cho ngươi, vào thời ấn định này, ngay trong năm sau. »
22 Rồi Thiên Chúa đã hết đàm đạo với *Abraham*, và Người đã thăng xa cách *Abraham*.
23 Bấy giờ *Abraham* đã đem *Yxơmaên* con trai người, và tất cả những người đã được sinh ra [trong] nhà của người, cùng mọi [kẻ được] tậu [bằng] tiền của người, mọi người nam trong số những người nhà *Abraham*, rồi người đã cắt bì chỉ về thịt bao qui đầu của chúng vào chính ngày ấy, theo như Thiên Chúa đã phán cùng người.
24 Còn *Abraham*, con [người đã] chín mươi chín tuổi, khi người đã chịu cắt bì [về] thịt bao qui đầu của người.
25 Và *Yxơmaên*, con trai của người, con [người đã] mười ba tuổi, khi nó [đã] chịu cắt bì về thịt bao qui đầu của nó.
26 Vào chính ngày ấy, *Abraham* đã chịu cắt bì và *Yxơmaên* con trai người.
27 Và tất cả những người nhà người : người được sinh ra [trong] nhà, cũng như [kẻ được] tậu [bằng] tiền, từ nơi người ngoại quốc, họ đã chịu cắt bì với người.

Sáng Thế 18

18,1 Vả [sau đó], ĐỨC CHÚA đã hiện ra cùng người tại những cây sồi *Mamrê*, trong khi người đang ngồi [ở] ngưỡng cửa lều, vào lúc nóng bức của ngày.

2 Khi người đã ngước mắt mình lên, và người đã đưa mắt nhìn, thì kìa ba Người Đàn ông đang đứng gần người, khi người đã thấy thì người đã chạy, từ ngưỡng cửa lều, để gặp Họ, và người đã sấp mình xuống đất.
3 Rồi người đã thưa : « Lạy CHÚA tôi, tôi van nài [Ngài], ví bằng tôi đã đạt được sự chiếu cố trước mắt Ngài, [thì] tôi van nài [Ngài], xin Ngài chớ đi luôn xa cách tôi tớ của Ngài.
4 Chớ chi xin để được đem một ít nước, hầu xin quý Ngài rửa chơn quý Ngài, rồi xin quý Ngài ngã lưng dưới cây kia.
5 Và tôi sẽ đem một miếng bánh để xin quý Ngài đỡ lòng quý Ngài, sau đó quý Ngài sẽ đi luôn, vì bởi đó [mà] quý Ngài mới đi qua cạnh tôi tớ quý Ngài. » Và Họ đã nói : « Như vậy, ngươi hãy làm như ngươi đã nói. »
6 Cho nên *Abraham* đã vội vã [đi] về lều tới cùng *Xara*, và người đã nói : « Bà hãy soạn nhanh ba đấu bột [thuộc loại] tinh bột, nhồi đi và làm những ổ bánh. »
7 Rồi, *Abraham* đã chạy về bầy gia súc, và người đã bắt một con bò tơ mềm và béo tốt, và người đã giao cho đầy tớ, và người này đã vội vã làm thịt nó.
8 Rồi người đã lấy bơ và sữa cùng con bò tơ mà người đã [cho] làm thịt, và người đã sắp đàng trước Họ ; rồi, chính người đã đứng bên cạnh Họ dưới cây ấy, trong khi Họ đã ăn.
9 Đoạn, Họ đã nói cùng người : « *Xara*, vợ ngươi, ở đâu ? » Thì người đã đáp lại : « Dạ kìa, trong lều. »
10 Thì Vị ấy đã phán : « Hẳn Ta sẽ trở lại cùng ngươi khi thời gian hồi sinh, và này [sẽ có] một đứa con trai cho *Xara* vợ ngươi. » Vả, *Xara* đang nghe [ở] ngưỡng cửa lều, vì chính cái lều [ở] đàng sau Vị ấy.
11 Vả, *Abraham* và *Xara* [đã] già, tuổi họ cao ; phần *Sara* đã hết có đường lối như những phụ nữ.
12 Cho nên *Xara* đã cười trong lòng mình vừa nói [rằng] : « Sau khi tôi tàn tạ tôi sẽ có lạc thú chăng, trong khi phu quân tôi đã già ? »
13 Vậy, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Abraham* [rằng] : « Tại sao *Xara* đã cười vậy, vừa nói [rằng] "có chắc chăng quả thật tôi sẽ sinh con, mặc dầu chính tôi đã già rồi" ?
14 Có điều gì sẽ quá khó khăn đối với ĐỨC CHÚA chăng ? Vào thời điểm ấn định Ta sẽ trở lại cùng ngươi khi thời gian hồi sinh, thì [sẽ có] cho *Xara* một đứa con trai. »
15 Nhưng *Xara* đã chối mà rằng : « Tôi đã không có cười. » Vì bà đã sợ. Nhưng Vị ấy đã phán : « Không đâu ! nhưng [quả] ngươi đã cười. »
16 Đoạn, các Vị này từ đó đã chỗi dậy và đã đưa mắt nhìn về phía *Xôđôma*, còn *Abraham* [thì] cùng đi với Họ để tiễn đưa Họ.
17 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán : « Há chính Ta sẽ giấu với *Abraham* việc mà chính Ta đang làm sao ?
18 Vả, *Abraham* quả thật, sẽ thành một dân tộc lớn và mạnh, và nhờ người mọi dân tộc trên địa cầu sẽ được chúc phúc.
19 Vì Ta biết [đến] người, ngõ hầu người sẽ giao nhiệm vụ cho các con trai người và gia đình hậu duệ người sau người, ngõ hầu chúng sẽ giữ đường lối của ĐỨC CHÚA để thực thi sự công chính và sự phán đoán, hầu mà ĐỨC CHÚA có thể đem lại nơi *Abraham* điều mà CHÚA đã phán về người. »

20 Vậy ĐỨC CHÚA đã phán : « Quả thật, tiếng kêu la của [dân thành] *Xôđôma* và *Gômôra* trở nên lớn [lắm], vì quả thật, tội trạng của chúng nặng nề lắm.
21 Giờ đây, Ta quyết định ngự xuống để xem hết thảy chúng đã có làm như tiếng kêu la đã tới cùng Ta chăng, hay nếu không Ta sẽ rõ. »
22 Lúc bấy giờ, các Vị này đã quây đi khỏi nơi ấy, và đã tiến bước về *Xôđôma*, trong khi *Abraham*, người [đã] còn đang đứng đàng trước ĐỨC CHÚA.
23 *Abraham* đã liền lại gần và nói : « Có phải quả Ngài sẽ hủy diệt người công chính cùng chung với kẻ dữ chăng ? »
24 Nếu tình cờ có năm mươi người công chính ở giữa thành ấy, có phải hẳn Ngài sẽ hủy diệt và sẽ không tha cho thành [ấy], nhơn vì năm mươi người công chính ấy [ở] bên trong nó chăng ?
25 Việc đó hãy dang xa cho Ngài khỏi làm như vậy ! Giết người công chính cùng chung với kẻ dữ, vậy thì người công chính sẽ trở nên như kẻ dữ ; việc đó hãy dang xa cho Ngài ! Có phải Đấng phán xét toàn thể địa cầu này lại không hành sữ sự phán định chăng ? »
26 Vậy ĐỨC CHÚA đã phán : « Nếu Ta sẽ tìm được trong *Xôđôma* năm mươi người công chính ở giữa thành ấy, thì Ta sẽ tha cho cả thành vì chúng. »
27 Nhưng *Abraham* đã trả lời và đã thưa : « Tôi van nài [Ngài], này tôi đã đảm lãnh để ngỏ lời cùng CHÚA tôi, mặc dầu tôi đây [là] bụi và tro.
28 Nếu tình cờ năm mươi người công chính ấy sẽ thiếu năm, nhơn vì năm Ngài sẽ tiêu diệt cả thành ấy chăng ? Thì Vị ấy đã phán : « Ta sẽ không tiêu diệt nếu Ta sẽ tìm được ở đó bốn mươi lăm. »
29 Tuy nhiên, *Abraham* đã lại còn ngỏ lời cùng Vị ấy và nói : « Nếu tình cờ ở đó đã tìm được bốn mươi ? » Thì Vị ấy đã phán : « Ta sẽ không tiêu diệt vì bốn mươi ấy. »
30 Nhưng *Abraham* đã nói : « Xin CHÚA tôi đừng giận, tôi van nài [Ngài], thì tôi nguyện ngỏ lời : "nếu tình cờ đã tìm được ở đó ba mươi ?" » Thì Vị ấy đã phán : « Ta sẽ không tiêu diệt nếu Ta tìm được ở đó ba mươi. »
31 Nhưng *Abraham* đã nói : « Tôi van nài [Ngài], này tôi đã đảm lãnh để ngỏ lời cùng CHÚA tôi, nếu tình cờ đã tìm được ở đó hai mươi ? » Thì Vị ấy đã phán : « Ta sẽ không tiêu diệt vì hai mươi ấy. »
32 Đoạn, *Abraham* đã nói : « Xin CHÚA tôi đừng giận, tôi van nài [Ngài], thì tôi nguyện ngỏ lời chỉ một lần này thôi : "Nếu tình cờ đã tìm được ở đó mười." » Thì Vị ấy đã phán : « Ta sẽ không tiêu diệt vì mười ấy. »
33 Sau đó, ĐỨC CHÚA đã ra đi, khi Người đã hoàn tất đàm đạo với *Abraham* ; còn *Abraham* đã trở về nơi cư ngụ của mình.

Sáng Thế 19

19,1 Vả, hai Vị Thiên sứ đã đến *Xôđôma* vào buổi chiều, và *Lót* đang ngồi ở cửa thành *Xôđôma* ; khi *Lót* đã thấy thì người đã chỗi dậy để gặp Họ và đã phục bái [sấp] mặt xuống đất.
2 Rồi người đã nói : « Này, tôi van nài Chư Vị CHÚA tôi, xin Chư Vị trở bước, -tôi van nài Chư Vị, - về nhà tôi tớ Chư Vị, để xin Chư Vị trải qua đêm, và xin Chư Vị rửa chơn mình ; rồi Chư Vị sẽ dậy sớm để đi theo đường mình. » Nhưng Họ đã nói : « Không ! nhưng ngoài công viên Chúng Ta sẽ trải qua đêm ! »
3 Và người đã quá nài nỉ với Họ, cho nên Họ đã ghé qua người và đã vô tới nhà người ; người đã liền bày cho Họ một bữa tiệc, và người đã nướng những bánh không men, đoạn Họ đã dùng bữa.
4 Họ đã chưa nằm xuống thì những người của thành *Xôđôma* đã vây quanh nhà, từ con trẻ và cho tới người già, cả cư dân ấy từ tứ phía.
5 Và chúng đã kêu tới *Lót* và đã nói với người : « Các người mà đêm nay đã vô tới ngươi ở đâu ? Hãy dẫn họ ra tới chúng ta vì chúng ta muốn biết họ. »
6 Cho nên *Lót* đã đi ra tới chúng nơi ngưỡng cửa, nhưng người đã đóng cửa lại đàng sau mình.
7 Rồi người đã nói : « Các anh em tôi ơi, tôi van [anh em], xin đừng làm điều xấu xa !
8 Này, tôi van [anh em], tôi có hai cô con gái không [hề] biết người nam, tôi van [anh em] tôi quyết dẫn chúng ra tới anh em, rồi anh em hãy làm gì tùy thích trước cặp mắt anh em, chỉ xin anh em đừng có làm gì hết đối với các Vị này thôi, vì bởi đó mà Họ đã vô dưới bóng mái nhà tôi. »
9 Nhưng chúng đã nói : « Ngươi hãy dang chỗ khác đi ! » Rồi chúng đã nói : « Kìa một [người] đã tới để lưu ngụ, lại muốn làm quan tòa xét xử nữa ! Bây giờ chúng ta sẽ gây tổn thương cho ngươi nhiều hơn họ. » Rồi chúng đã lấn áp quá đỗi lên người *Lót*, và chúng đã xáp gần để dộng cửa ấy.
10 Cho nên các Vị ấy đã giơ tay Họ ra và đã đem *Lót* vô tới Họ trong nhà ấy, rồi Họ đã đóng cửa ấy lại.
11 Nhưng Họ đã giáng bằng họa mù lòa thình lình các người mà [ở] ngưỡng cửa nhà ấy, từ nhỏ và cho tới lớn, cho nên chúng đã khó lòng mà tìm thấy ngưỡng cửa ấy.
12 Đoạn, các Vị ấy đã nói với *Lót* : « Còn ai ở đây thuộc về ngươi, con rể và các con trai ngươi, và các con gái người, cùng tất cả những ai thuộc về ngươi trong thành không ? Ngươi hãy đem [họ] ra khỏi nơi này !
13 Vì Chúng Ta sắp tiêu diệt nơi này, vì tiếng kêu la của chúng đã trở nên lớn trước Nhan ĐỨC CHÚA, cho nên ĐỨC CHÚA đã sai Chúng Ta để tiêu diệt nó. »
14 Vậy, *Lót* đã đi ra và đã nói cùng các con rể, những kẻ sắp cưới các con gái người ; và người đã nói : « Các ngươi hãy chỗi dậy đi ra khỏi nơi này, vì ĐỨC CHÚA sắp tiêu diệt thành này. » Nhưng người đã trở nên như kẻ đang giễu cợt trước cặp mắt các con rể người.

15 Tuy nhiên, khi hừng đông đã ló dạng, thì các Thiên sứ ấy đã hối thúc cạnh *Lót* mà rằng : « Ngươi hãy chỗi dậy ! Hãy dẫn vợ ngươi cùng hai cô con gái ngươi đang hiện diện đi, kẻo ngươi sẽ phải bị tiêu diệt vì tội phạm của thành này. »
16 Vì người đã còn chần chờ, nên, vì lòng từ bi của ĐỨC CHÚA đối với người, các Vị [Thiên sứ] đã nắm lấy tay người và tay vợ người, cùng tay hai cô con gái người, và Họ đã đưa người ra và đã đặt người ở bên ngoài của thành ấy.
17 Vả, đã xảy ra là khi Họ [đã] đem chúng ra bên ngoài, thì Họ đã nói : « Ngươi hãy trốn đi vì mạng sống ngươi, đừng ngó lại đàng sau ngươi, cũng đừng dừng lại trong cả khu vực này ! Hãy trốn lên trên miền núi kia kẻo ngươi sẽ phải bị tiêu điệt ! »
18 Nhưng *Lót* đã thưa cùng Họ : « Xin đừng, tôi van nài CHÚA tôi !
19 Này, tôi van nài [Ngài], tôi tớ Ngài đã đạt được sự chiếu cố trước đôi mắt Ngài, đến nỗi Ngài đã gia tăng lòng nhơn ái mà Ngài đã tỏ ra với tôi, để cứu sống mạng tôi, nhưng tôi đây sẽ không thể trốn lên trên miền núi kia kẻo mà tai họa sẽ theo sát tôi thì tôi sẽ phải chết.
20 Kìa, chớ chi cái thành này gần để trốn ở nơi đó, tuy chính nó một nơi nhỏ nhen, tôi van [Ngài], cho tôi chạy trốn về đó, – phải chăng chính nó không phải một nơi nhỏ nhen sao ? – tuy vậy mạng tôi sẽ còn sống sót ! »
21 Vậy, Vị ấy đã nói với người : « Này, Ta [thuận vì] nể mặt ngươi cả đối với việc này nữa để không tàn phá chính cái thành mà ngươi đã nói tới.
22 Ngươi hãy mau lên đi ! hãy trốn về nơi đó đi ! vì Ta sẽ không thể làm gì được, cho tới khi ngươi đã vô tới nơi đó. » Bởi đó cho nên thiên hạ đã đặt tên thành ấy [là] *Xôa*.
23 [Khi] mặt trời đã mọc lên trên mặt đất, và *Lót* đã vô tới thành *Xôa*.
24 Thì ĐỨC CHÚA đã cho mưa xuống trên *Xôđôma* và *Gômôra* diêm sinh và lửa từ nơi ĐỨC CHÚA trên các từng trời.
25 Và Người đã tiêu diệt các thành này, và toàn thể khu vực này, và toàn thể những dân cư của các thành này cùng chồi non của đất đai này.
26 Và vợ người đã ngó lại đàng sau mình, và bà đã hóa thành một cột muối.
27 Vả, *Abraham* đã khởi hành vào buổi sáng sớm về chính nơi mà người đã đứng ở đó trước Nhan ĐỨC CHÚA.
28 Rồi người đã nhìn xuống về phía *Xôđôma* và *Gômôra*, và về toàn thể các phía của đất khu vực ấy, thì người đã thấy, ôi kìa ! [từ] đất ấy một luồng khói dày đặc đã bốc lên như luồng khói dày đặc của một lò nung.
29 Vả, đã xảy ra là khi Thiên Chúa [đã] tàn phá thành của khu vực ấy, thì Thiên Chúa đã nhớ tới *Abraham*, và Người đã chuyển *Lót* đi khỏi giữa nơi của sự tàn phá đang khi [Người] tiêu diệt các thành mà trong ấy *Lót* đã cư ngụ.

30 Sau đó, từ *Xôa Lót* đã đi lên và đã cư ngụ trên miền núi với hai cô con gái người cùng người, vì người đã sợ ở lại tại *Xôa*, nên người đã cư ngụ trong một cái động, chính người và hai cô con gái người.
31 Vả, cô chị cả đã nói với cô em [rằng] : « Cha chúng ta đã già, vả lại trong xứ không có một người nam nào để đi lại cùng với chúng ta theo tục lệ của cả xứ này.
32 Nào ! Chúng ta hãy phục rượu cha chúng ta, và chúng ta hãy nằm với người, và chúng ta hãy duy trì, từ cha chúng ta, một hậu duệ. »
33 Vậy trong chính đêm ấy chúng đã phục rượu cha mình, rồi cô chị cả đã vô và đã nằm với cha nàng, nhưng người đã không cảm nhận khi nào nàng nằm cũng như khi nào nàng dậy.
34 Vả, đã xảy ra là vào hôm sau, thì cô chị cả đã nói với cô em [rằng] : « Này, đêm qua chị đã nằm với cha chị ; chúng ta hãy phục rượu người đêm nay nữa, rồi em hãy vô nằm với người, và chúng ta hãy duy trì, từ cha chúng ta, một hậu duệ. »
35 Cho nên vào chính đêm ấy nữa chúng đã phục rượu cha chúng, rồi cô em đã dậy và đã nằm với người, nhưng người đã không cảm nhận khi nào nàng nằm cũng như khi nào nàng dậy.
36 Vậy hai cô con gái của *Lót* đã thụ thai bởi cha chúng.
37 Và cô chị cả đã sinh hạ một con trai và nàng đã đặt tên nó là *Môáp*, chính nó [là] tổ phụ của dân *Môáp* cho tới chính ngày nay.
38 Còn cô em, chính nàng cũng đã sinh hạ một con trai, và nàng đã đặt tên nó [là] *BenAmmi*, chính nó [là] tổ phụ của con cái *Ammôn* cho tới chính ngày nay.

Sáng Thế 20

20,1 Vả, *Abraham* đã lữ hành từ đó tới chính xứ *Nêghép*, và đã định cư giữa *Cađès* và *Sua*, rồi người đã lưu ngụ ở *Ghêrar*.
2 Vả, *Abraham* đã nói về *Xara* vợ người [rằng] : « Chính nàng [là] em gái thần. » Cho nên *Abimêléc*, vua của *Ghêrar*, đã sai cưới *Xara*.
3 Nhưng Thiên Chúa đã đến với *Abimêléc* trong giấc mộng ban đêm và đã phán cùng người : « Coi chừng ! ngươi sắp phải chết vì cớ chính người phụ nữ mà ngươi đã cưới, vì thật ra chính nàng đã có chồng. »
4 Vả, *Abimêléc* đã không lại gần với nàng, và người đã nói : « Lạy CHÚA tôi ! há Ngài sẽ giết một dân tộc quả thật công bình sao ?

5 Có phải chính nó đã không nói với tôi [rằng] "chính nàng [là] em gái tôi" sao ? Còn nàng, chính nàng cũng đã nói [rằng] "chính nó [là] anh tôi." Trong sự liêm khiết lòng tôi và trong sự trong sạch đôi bàn tay tôi, tôi đã làm điều đó. »
6 Bấy giờ chính Thiên Chúa đã phán cùng người trong giấc mộng [rằng] : « Chính Ta cũng vậy, Ta đã biết rằng trong sự liêm khiết lòng ngươi, ngươi đã làm điều đó, cho nên chính Ta cũng đã giữ ngươi cho khỏi phạm tội chống lại Ta. Bởi đó cho nên Ta đã không để cho ngươi đá động tới nàng.
7 Vậy bây giờ ngươi hãy trả người vợ của người đàn ông ấy lại, vì chính người [là] một vị ngôn sứ, và người sẽ cầu bàu thay cho ngươi, và ngươi sẽ sống còn. Nhưng nếu ngươi không hoàn trả, [thì] ngươi hãy biết rằng hẳn ngươi sẽ phải chết, chính ngươi cùng tất cả những kẻ mà thuộc về ngươi. »
8 Bấy giờ *Abimêléc* đã chỗi dậy vào buổi sáng sớm, và đã cho triệu tập tất cả các thần dân của người, và đã nói tất cả các lời ấy vào lỗ tai chúng, quả thật các người đàn ông đã sợ lắm.
9 Đoạn, *Abimêléc* đã triệu *Abraham* và đã phán cùng người : « Khanh đã làm gì cho Chúng ta vậy ? Và trẫm đã phạm tội gì chống lại khanh để mà khanh đã đem lại trên trẫm và trên vương quốc trẫm một trọng tội vậy ? Những hành vi mà sẽ không được làm [thì] khanh đã làm đối với trẫm. »
10 Tiếp đó, *Abimêléc* đã phán cùng *Abraham* [rằng] : « Khanh đã gặp phải gì để mà khanh đã làm điều đó ? »
11 Bấy giờ *Abraham* đã thưa : « Bởi vì thần đã nghĩ [rằng] "hẳn không có sự kính sợ Thiên Chúa nào trong thành này, và chúng sẽ giết thần vì cớ vợ thần."
12 Vả, quả thật chính nàng cũng [là] em gái thần, con gái của cha thần, nhưng không phải [là] con gái của mẹ thần ; và nàng đã trở thành vợ thần.
13 Nhưng đã xảy ra là khi mà Thiên Chúa đã làm cho thần đi lang thang khỏi gia tộc thần, thì thần đã nói với nàng : "Này, lòng tốt của mình mà mình sẽ tỏ ra với tôi [là] : bất kỳ chúng ta sẽ vô tới nơi đâu, ở nơi đó mình hãy nói về tôi : 'chính ổng là anh tôi.'" »
14 Bấy giờ *Abimêléc* đã đem chiên trừu và [trâu] bò và những đầy tớ trai cùng những đầy tớ gái và đã ban cho *Abraham*, rồi đã trả *Xara* vợ người lại cho người.
15 Đoạn, *Abimêléc* đã phán : « Đó ! đất nước trẫm thuộc quyền sử dụng của khanh, ở đâu đẹp mắt khanh [thì] khanh hãy ở. »
16 Rồi người đã phán cùng *Xara* [rằng] : « Coi đó ! Trẫm đã ban cho anh nàng một ngàn [*sêkên*] bạc. Đó ! chính số bạc ấy [sẽ] cho nàng một khăn bịt mắt đối với tất cả những ai [ở] với nàng, còn trước [mặt] mọi người thì [nàng là] kẻ được minh oan. »
17 Vậy *Abraham* đã chuyển cầu cùng chính Thiên Chúa, thì Thiên Chúa đã chữa lành *Abimêléc* và hoàng hậu người cùng các nàng hầu người, và chúng đã sinh con.
18 Vì ĐỨC CHÚA đã hoàn toàn ngăn chặn lại mọi dạ con thuộc nhà *Abimêléc* vì cớ *Xara*, vợ của *Abraham*.

Sáng Thế 21

1 Vả, ĐỨC CHÚA đã đoái viếng *Xara* như Người đã phán [hứa], và ĐỨC CHÚA đã làm cho *Xara* như Người đã phán.
2 Và *Xara* đã thụ thai và đã sinh hạ cho *Abraham* một con trai vào lúc tuổi già của người, vào thời ấn định mà Thiên Chúa đã phán cùng người.
3 Và *Abraham* đã đặt tên của con trai người [là] *Ixaác*, chính kẻ đã được sinh ra cho người, mà *Xara* đã sinh hạ cho người.
4 Rồi *Abraham* đã cắt bì *Ixaác* con trai người, [khi] con trẻ [được] tám ngày, theo như Thiên Chúa đã truyền dạy người.
5 Vả, *Abraham* [đã là] con [người] một trăm tuổi, khi *Ixaác* con trai người đã được sinh ra cho người.
6 Vì vậy *Xara* đã thốt lên [rằng] : « Thiên Chúa đã đem lại cho tôi một nụ cười : bất kỳ ai nghe sẽ cười cho tôi ! »
7 Nàng đã còn nói : « Ai đã [có thể] nói với *Abraham* [rằng] "*Xara* [còn] cho con bú !", vì tôi đã sinh hạ một con trai vào lúc tuổi già của người ? »
8 Vả, con trẻ đã lớn lên và đã được thôi cho bú, thì *Abraham* đã bày một bữa tiệc linh đình nhằm ngày *Ixaác* được thôi cho bú.
9 Bỗng *Xara* đã thấy con trai của *Haga*, phụ nữ *Aicập*, mà nàng đã sinh hạ cho *Abraham* đang nô đùa.
10 Thì nàng đã nói với *Abraham* [rằng] : « Ông hãy đuổi con nữ tỳ này cùng con trai của nó đi đi, vì con trai của con nữ tỳ này sẽ không được làm thừa kế cùng với con trai của tôi, cùng với *Ixaác* ! »
11 Vậy, câu nói ấy đã làm phiền quá đỗi trước cặp mắt của *Abraham*, nhơn vì con trai của người.
12 Bấy giờ Thiên Chúa đã phán cùng *Abraham* [rằng] : « Bất kỳ điều gì mà *Xara* đã nói với ngươi về cậu trai trẻ ấy và về nữ tỳ của ngươi, [điều ấy] chớ làm phiền trước cặp mắt ngươi ; ngươi hãy nghe theo lời của nàng, bởi vì bởi *Ixaác* hậu duệ sẽ được gọi cho ngươi.
13 Nhưng, cậu trai trẻ của nữ tỳ này, Ta cũng sẽ biến nó thành một dân tộc, bởi vì chính nó [cũng là] dòng dõi của ngươi. »
14 Vậy *Abraham* đã chỗi dậy vào buổi sáng sớm, và người đã lấy bánh cùng cái bầu nước, và người đã trao cho *Haga* vừa đặt trên vai nàng cùng với con trẻ, rồi người đã đuổi nàng đi ; và nàng đã ra đi và đã lang thang trong sa mạc *BêeSêba*.
15 Rồi nước của cái bầu đã cạn hết, và nàng đã bỏ liều đứa con trẻ dưới một trong các bụi cây.
16 Đoạn, nàng đã đi và đã tự ngồi xuống đối diện xa chừng một tầm tên, vì nàng đã nói : «Ta chớ khá nhìn tới cái chết của con trẻ này ! » Vậy nàng đã ngồi xuống đối diện, rồi nàng đã òa tiếng mình lên và nàng đã khóc.
17 Khi ấy, Thiên Chúa đã nghe tiếng cậu con trai, và Thiên sứ của Thiên Chúa từ các từng trời đã gọi tới *Haga* mà phán [rằng] : « Hỡi *Haga*, nàng làm sao vậy ? Nàng đừng sợ, vì Thiên Chúa đã nghe về tiếng cậu con trai ở nơi mà chính nó ở đó.

18 Nàng hãy chỗi dậy, hãy bồng cậu con trai lên, và nàng hãy nắm lấy nó với bàn tay nàng ; vì Ta sẽ biến nó thành một dân tộc lớn. »
19 Đoạn, Thiên Chúa đã mở đôi mắt nàng và nàng đã thấy một cái giếng nước ; thì nàng đã đi và đã rót đầy cái bầu nước, rồi nàng đã cho cậu con trai uống.
20 Và Thiên Chúa đã ở với cậu con trai, và nó đã lớn lên và đã cư ngụ trong nơi hoang vu, và nó đã trở thành người bắn cung.
21 Rồi nó đã định cư trong sa mạc *Pharan* ; và mẹ nó đã cưới cho nó một cô vợ từ xứ *Aicập*.
22 Vả đã xảy ra là trong thời gian ấy thì *Abimêléc*, [đi] với *Phicôn* vị lãnh binh của người, đã phán cùng *Abraham* mà rằng : « Thiên Chúa [ở] cùng với khanh trong bất kỳ những gì mà chính khanh làm.
23 Vậy bây giờ, khanh hãy thề với trẫm nhơn [Danh] Thiên Chúa ở đây rằng "khanh sẽ không đối xử cách giả dối với trẫm và với con cháu trẫm cũng như với hậu duệ trẫm ; khanh sẽ đối xử với trẫm cũng như với chính cái xứ mà khanh lưu ngụ trong đó, theo như lòng nhơn mà trẫm đã đối xử với khanh." »
24 Thì *Abraham* đã nói : « Thần đây xin thề ! »
25 Khi *Abraham* quở trách *Abimêléc* nhơn vì một giếng nước mà những thần dân của *Abimêléc* đã xâm chiếm.
26 Thì *Abimêléc* đã phán : « Trẫm đã không biết ai đã làm cái việc đó ; vả chính khanh cũng đã không trình cho trẫm, và chính trẫm cũng đã không nghe gì chỉ trừ hôm nay. »
27 Vậy *Abraham* đã bắt chiên trừu và [trâu] bò, và người đã dưng cho *Abimêléc* ; rồi cả hai đàng đã cùng lập một hiệp ước.
28 Khi *Abraham* đã để bảy con chiên cái nhỏ của bầy chiên riêng ra.
29 Thì *Abimêléc* đã phán cùng *Abraham* [rằng] : « Bảy con chiên cái nhỏ này chúng [để làm] gì mà khanh đã để riêng ra vậy ? »
30 Nên người đã tâu rằng : « Xin bệ hạ hãy nhận từ tay thần bảy con chiên cái nhỏ, ngõ hầu nó hãy trở thành một bằng chứng cho thần, rằng thần đã đào cái giếng này. »
31 Bởi đó cho nên người đã đặt tên cho nơi đó [là] *BêeSêba*, bởi vì ở đó cả hai họ đã cùng thề nguyền.
32 Như vậy họ đã lập một hiệp ước tại *BêeSêba* ; đoạn *Abimêléc* đã chỗi dậy, và *Phicôn* vị lãnh binh của người, và chúng đã trở về tới xứ người *Philitin*.
33 Sau đó, người đã trồng một cây tây hà liễu tại *BêeSêba* ; rồi ở đó người đã kêu cầu với Danh ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa hằng hữu.
34 Và *Abraham* đã lưu lại trong xứ người *Philitin* những ngày dài lâu.

Sáng Thế 22

1 Vả, đã xảy ra là sau các sự việc này, thì chính Thiên Chúa đã thử thách *Abraham* và Người đã phán cùng ông [rằng] : « Hỡi *Abraham* ! », thì ông đã thưa : « Dạ tôi đây ! ».
2 Và Người đã phán : « Ta van nài [ngươi], hãy đem con trai của ngươi, đứa [con] duy nhứt của ngươi mà [chắc] ngươi yêu quý [lắm], *Ixaác*, và ngươi hãy tự ra đi về vùng *Môriya*, và ở đó ngươi hãy dưng hiến nó như của lễ toàn thiêu, trên một [trong] các núi mà Ta sẽ chỉ cho ngươi. »
3 Vậy, *Abraham* đã thức dậy vào buổi sáng sớm và đã thắng lừa của người, và đã dẫn theo với người, hai trong các tôi tớ người, và cùng với *Ixaác* con trai người, và người đã chẻ củi cho lễ toàn thiêu ; rồi người đã chỗi dậy và đã ra đi về nơi mà chính Thiên Chúa đã chỉ cho người.
4 [Vả] cho tới ngày thứ ba khi *Abraham* đã ngước mắt mình lên thì người đã trông thấy nơi ấy từ đàng xa.
5 Vậy, *Abraham* đã nói cùng các tôi tớ người [rằng] : « Các ngươi hãy ngồi lại đây với con lừa, còn chính ta và cậu trai trẻ, chúng ta quyết đi tới đàng kia và thờ lạy, rồi chúng ta [nhứt quyết] sẽ trở lại với các ngươi. »
6 Đoạn, *Abraham* đã lấy củi cho lễ toàn thiêu và đã chất trên *Ixaác*, con trai người, và đã cầm trong tay người lửa và con dao, rồi cả hai họ đã cùng ra đi.
7 Vả, *Ixaác* đã ngỏ lời cùng *Abraham* cha mình và đã nói [rằng] : « Hỡi cha con ơi ! », thì người đã đáp : « Này cha đây, hỡi con trai cha ! » ; và nó đã nói : « Đây [là] lửa và củi, còn con chiên dành cho lễ toàn thiêu đâu ? »
8 Thì *Abraham* đã đáp lại [rằng] : « Con trai ta ơi ! Thiên Chúa sẽ phú cho Chính mình con chiên dành cho lễ toàn thiêu ! » Rồi cả hai họ đã cùng trẩy bộ.
9 Đoạn, họ đã đi tới chính nơi mà chính Thiên Chúa đã chỉ cho người, và *Abraham* đã xây ở đó cái bàn thờ, và đã chất củi, và đã trói *Ixaác* con trai người, rồi người đã đặt nó trên cái bàn thờ, bên trên của củi.
10 Rồi, *Abraham* đã giơ tay mình ra và đã nắm lấy con dao để sát tế con trai người.
11 Thì một Thiên sứ của ĐỨC CHÚA từ trời đã kêu tới người, và đã phán [rằng] : « Hỡi *Abraham !* hỡi *Abraham !* » và người đã thưa : « Dạ tôi đây ! »
12 Và Vị ấy đã phán : « Đừng giơ tay ngươi ra chống lại cậu trai trẻ, cũng đừng làm gì hết đối với nó ! bởi vì bây giờ Ta đã biết rằng chính ngươi [là] kẻ kính sợ Thiên Chúa, vì ngươi đã không dung tha cho con trai ngươi, cho đứa [con] duy nhứt của ngươi, vì Ta ! »
13 Khi ấy, *Abraham* đã ngước mắt mình lên và đưa mắt nhìn, thì kìa một con chiên đực đàng sau, nó đang bị mắc sừng nó trong bụi gai ; vậy *Abraham* đã đi và bắt con chiên đực và người đã tiến dưng nó thành lễ toàn thiêu thay cho con trai người.
14 Vậy, *Abraham* đã đặt tên chính nơi này [là] "ĐỨC CHÚA thấy" ; [vì vậy] mà ngày nay thiên hạ có câu : « Trên núi ĐỨC CHÚA hiện ra ! »
15 Vả, Thiên sứ của ĐỨC CHÚA từ trời đã kêu tới *Abraham* lần thứ hai.
16 Và Vị ấy đã phán : « "Ta xin lỗi, Ta thề" ! [Đây là] sấm ngôn của ĐỨC CHÚA rằng : "Bởi vì ngươi đã làm điều này, vì ngươi đã không dung tha con trai ngươi, đứa [con] duy nhứt của ngươi,

17 rằng, quả thật Ta sẽ chúc phúc ngươi, và Ta sẽ làm cho đông thật đông dòng dõi ngươi, như những ngôi sao [trên] trời và như cát trên bãi biển, và dòng dõi ngươi sẽ chấp hữu cổng thành của những kẻ thù nó ;
18 và nhờ dòng dõi ngươi, tất cả các dân tộc của trái đất này sẽ được chúc phúc, bởi vì ngươi đã vưng nghe theo lời Ta.” »
19 Sau đó, *Abraham* đã trở lại với các tôi tớ người, và họ đã chỗi dậy, cùng nhau họ đã trẩy bộ về *BêeSêba*, và *Abraham* đã [tiếp tục] ở lại tại *BêeSêba*.
20 Vả, đã xảy ra là, sau các biến cố này, thì người ta đã báo tin cho *Abraham* mà rằng : « [Bẩm ngài] coi kìa ! *Minca*, chính nàng cũng đã sinh hạ những con trai cho *Nakhor*, em trai của ngài :
21 [là] *Uxơ* con trưởng nam của người, và *Buxơ* em trai nó, và *Qơmuel* cha của *Aram* ;
22 và *Kêxết* và *Haxô* và *Phinđát* và *Yítláp* cùng *Bêtuên*. »
23 Rồi *Bêtuên* đã sinh ra *Rêbêca* ; tám [người] này *Minca* đã sinh hạ cho *Nakhor*, em trai của *Abraham*.
24 Còn nàng vợ lẽ của người mà tên nàng [là] *RêUma*, thì chính nàng cũng đã sinh hạ *Têbác* và *Gakham* và *Takhash* cùng *Maakha*.

Sáng Thế 23

1 Vả, đời của *Xara* đã lên tới một trăm hai mươi bảy năm ; [đó là] những năm của đời *Xara*.
2 Và *Xara* đã qua đời tại *KiriátAraba*, đó [là] *Hêbrôn* trong xứ *Canaan* ; và *Abraham* đã đi vào để than vãn cho *Xara* và để khóc than nàng.
3 Rồi *Abraham* đã chỗi dậy khỏi đàng trước người chết của mình, và người đã nói cùng các con cái của *Khết* rằng :
4 « Tôi đây [là] khách tha phương và [là] một kẻ tạm cư bên cạnh các ngươi ; các ngươi hãy cho tôi sở hữu một phần mộ để tôi có thể chôn cất người chết của tôi cho khuất mặt tôi. »
5 Vậy, các con cái của *Khết* đã trả lời với *Abraham* vừa thưa với người rằng :
6 « Hỡi chúa trùm tôi ! xin ngài hãy nghe chúng tôi, chính ngài [là] hoàng mục của Thiên Chúa ở giữa chúng tôi, ngài hãy chôn cất người chết của ngài trong phần tốt nhứt của các phần mộ chúng tôi, không người nào trong chúng tôi sẽ giữ lại phần mộ của mình để cho ngài không được chôn cất người chết của ngài. »
7 Vậy, *Abraham* đã chỗi dậy và đã phục bái trước dân bản xứ, trước các con cái của *Khết*.
8 Và người đã nói với chúng rằng : « Nếu đã biết ý định các ngươi để chôn cất người chết của tôi cho khuất mặt tôi, [thì] xin các ngươi hãy nghe tôi và hãy nài nỉ giùm tôi với *Éphrôn* con trai của *Zôha*,
9 Để người sẽ nhượng cho tôi cái hang đá *Mácbêla* mà thuộc về người, nó ở đầu cánh đồng của người ; người sẽ nhượng nó cho tôi, giữa các ngươi, với giá tiền xứng đáng cho quyền sở hữu phần mộ ! »

10 Vả, *Éphrôn* đang ngồi giữa các con cái của *Khết*, và *Éphrôn* người *Híttít* đã thưa với *Abraham*, vào lỗ tai của các con cái của *Khết*, chí ư tất cả những kẻ đang đi vô cổng thành của người rằng :
11 « Thưa không đâu, chúa trùm tôi ơi ! xin ngài hãy nghe tôi, cánh đồng đó tôi dưng cho ngài và cái hang đá mà [ở] trong đó cũng cho ngài ; tôi dưng nó cho ngài trước mắt các con cái của người đồng hương tôi ; tôi đã dưng nó cho ngài, xin ngài cứ chôn cất người chết của ngài. »
12 Thì *Abraham* đã phục bái trước dân bản xứ.
13 Và người đã nói với *Éphrôn* vào lỗ tai của dân bản xứ rằng : « Chỉ cần nếu như chính ngươi, - ôi chớ gì ngươi hãy nghe tôi ! - tôi trả tiền cánh đồng ấy, ngươi hãy nhận lấy từ nơi tôi, thì tôi mới có thể chôn cất người chết của tôi ở đó. »
14 Thì *Éphrôn* đã trả lời *Abraham* vừa thưa với người rằng :
15 « Hỡi chúa trùm tôi ! xin ngài hãy nghe tôi, một thửa đất bốn trăm *sêkên* bạc, chính nó nghĩa lý gì giữa tôi với ngài ? Cho nên xin ngài hãy chôn cất người chết của ngài ! »
16 Vậy, *Abraham* đã nghe theo *Éphrôn*, và *Abraham* đã cân cho *Éphrôn* [số lượng] bạc mà *Éphrôn* đã nói vào lỗ tai các con cái của *Khết*, [là] bốn trăm *sêkên* bạc đang lưu hành với thương gia.
17 Bởi đó, cánh đồng của *Éphrôn* mà ở *Mácbêla* đàng trước *Mamrê*, cánh đồng ấy với cái hang đá [ở] trong đó, cùng tất cả cây cối mà ở trong cánh đồng, trong toàn thể ranh giới xung quanh nó đã được bảo đảm
18 Cho *Abraham* thành sở hữu trước mắt các con cái của *Khết*, cùng tất cả những kẻ đang đi vô cổng thành của người.
19 Và sau đó, *Abraham* đã chôn cất *Xara* trong hang đá của cánh đồng *Mácbêla* ấy, đối diện với *Mamrê*, đó [là] *Hêbrôn* trong xứ *Canaan*.
20 Vậy, cánh đồng ấy đã được bảo đảm, cùng với cái hang đá mà [ở] trong đó, cho *Abraham*, như sở hữu của phần mộ nhờ nơi các con cái của *Khết*.

Sáng Thế 24

1 Vả, *Abraham* đã già, tuổi đã cao, và ĐỨC CHÚA đã chúc phúc cho *Abraham* trong mọi sự.
2 Vậy, *Abraham* đã nói với đầy tớ mình, người kỳ cựu nhứt nhà mình, [là] chính viên quản lý tất cả những gì mà thuộc về mình [rằng] : « Ta van [ngươi], hãy đặt tay ngươi dưới đùi ta,
3 vì ta muốn cho ngươi thề, nhơn [Danh] ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của các từng trời và [là] Thiên Chúa của địa cầu này, rằng ngươi sẽ không cưới cho con trai ta một người vợ trong số các phụ nữ của dân *Canaan* mà chính ta đang cư ngụ ở giữa nó,

4 nhưng ngươi sẽ đi về xứ sở ta và về bà con ta, và ngươi sẽ cưới một người vợ cho con trai ta, cho *Ixaác*. »
5 Nhưng đầy tớ ấy đã nói với người [rằng] : « Nếu chẳng may phụ nữ ấy sẽ không chịu đi theo tôi về xứ này, có phải hẳn tôi sẽ phải đem con trai ngài trở về chính xứ sở mà ngài đã rời khỏi đó chăng ? »
6 Thì *Abraham* đã nói với người đầy tớ : « Ngươi hãy giữ lấy mình để đừng đem con trai ta trở về đó !
7 ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của các từng trời, chính Người [là] Đấng đã đem ta đi khỏi nhà cha ta và khỏi xứ sở bà con ta, và chính Người [là] Đấng đã phán cùng ta, và chính Người [là] Đấng đã thệ ước cùng ta mà rằng : "Ta sẽ ban chính xứ này cho miêu duệ ngươi !" ; chính Người sẽ sai Thiên sứ của Người trước mặt ngươi, và ngươi sẽ cưới một người vợ cho con trai ta từ đó.
8 Nhưng, nếu người phụ nữ ấy sẽ không chịu đi theo ngươi, thì ngươi sẽ khỏi bị ràng buộc bởi lời thề này với ta ; chỉ ngươi sẽ không được đem con trai ta trở về đó thôi. »
9 Cho nên, người đầy tớ ấy đã đặt tay mình dưới đùi của *Abraham*, chủ của mình, và đã thề với người về chính sự việc này.
10 Đoạn, người đầy tớ ấy đã chọn mười con lạc đà trong số những con lạc đà của chủ mình, và người đã ra đi cùng với trong tay mình mọi vật quý giá của chủ mình ; và người đã chỗi dậy và đã ra đi về [vùng] Lưỡng Hà, về thành của *Nakhor*.
11 Sau đó, người đã cho các con lạc đà quỳ ở bên ngoài của thành, gần một cái giếng nước, vào lúc xế chiều, vào lúc các người phụ nữ đang ra xách [nước].
12 Rồi người đã nói : « Lạy ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của chủ tôi, *Abraham*, xin Ngài làm cho xảy ra, tôi van nài [Ngài], trước mặt tôi hôm nay, và xin Ngài tỏ lòng nhơn từ với chủ tôi, *Abraham*.
13 Này ! chính tôi đang đứng bên cạnh một suối nước, và các con gái của những người thành này đang đi ra để xách nước.
14 Và sẽ xảy ra là chính thiếu nữ mà tôi sẽ nói với nàng : "Tôi van [nàng], hãy nghiêng vò [nước] của nàng xuống, để tôi sẽ uống", thì nàng sẽ nói : "Ông hãy uống
đi và tôi cũng sẽ cho các lạc đà của ông uống nữa." [Thì] chính nàng [mà] Ngài đã chỉ định cho tôi tớ Ngài, cho *Ixaác*, và bởi đó tôi sẽ biết rằng Ngài đã tỏ lòng nhơn từ với chủ tôi. »
15 Quả nhiên, điều ấy đã xảy ra ; người đã chưa nói xong thì kìa *Rêbêca* đang đi ra, nàng đã được sinh ra cho *Bêtuên*, con trai của *Minca*, vợ của *Nakhor*, em trai của *Abraham*, và cái vò [nước] của nàng [ở] trên vai nàng.
16 Vả, thiếu nữ ấy dáng vẻ rất xinh đẹp, [là] một trinh nữ và không một người nam nào đã biết nàng, và nàng đã đi xuống suối ấy, và đã múc đầy vò [nước] mình, rồi nàng đã đi lên.
17 Người đầy tớ đã liền chạy để gặp nàng, rồi người đã nói : « Tôi van nài [nàng], hãy cho tôi uống một ít nước từ [nơi] vò [nước] nàng. »
18 Thì nàng đã nói : « [Dạ], chúa tôi hãy uống đi. » Và nàng đã vội vã hạ vò [nước] nàng xuống trên tay mình, rồi nàng đã cho người uống.
19 Khi nàng đã cho người uống xong, thì nàng đã nói : « Tôi cũng sẽ xách [nước] cho các lạc đà ngài nữa, cho tới khi chúng đã uống xong. »

20 Vậy nàng đã vội vã trút vò [nước] mình vào cái máng [nước], và đã chạy đi [chạy] lại về giếng ấy để xách [nước], và nàng đã xách cho tất cả các lạc đã của người.
21 Còn người đàn ông ấy [thì] đang chăm chú nhìn về nàng vừa làm thinh để biết há ĐỨC CHÚA đã có làm cho thành đạt chuyến lữ hành của mình hay không ?
22 Vậy đã xảy ra [là] khi các lạc đà đã uống xong, [thì] người đàn ông ấy đã lấy [đeo cho nàng] một chiếc khoen mũi bằng vàng, trọng lượng nó nửa [*seken*], và một đôi xuyến trên đôi [cườm] tay nàng, trọng lượng chúng mười [*seken*] vàng.
23 Và người đã nói : « Nàng đây [là] con gái của ai vậy ? Tôi van nài [nàng] hãy nói cho tôi biết, giá có chỗ trống [trong] nhà cha nàng để cho chúng tôi trải qua đêm không ? »
24 Thì nàng đã thưa cùng người : « [Dạ] tôi đây [là] con gái của *Bêtuên*, con trai của *Minca*, [người] mà bà đã sinh hạ cho *Nakhor*. »
25 Và nàng đã còn nói : « Vừa rơm vừa nhiều cỏ khô thuộc về chúng tôi, vừa [có] chỗ trống để trải qua đêm [nữa]. »
26 Thì người đàn ông ấy đã phủ phục và đã thờ lạy ĐỨC CHÚA.
27 Và người đã nói : « Đáng chúc tụng thay ĐỨC CHÚA ! [là] Thiên Chúa của chủ tôi *Abraham*, Người đã không gạt bỏ lòng nhơn từ của Người và lòng thành tín của Người đối với chủ tôi ; tôi đây, CHÚA đã dẫn dắt tôi thẳng một đường về nhà anh em chủ tôi. »
28 Bấy giờ cô gái ấy đã chạy và nàng đã kể cho gia đình mẹ nàng theo như các việc này.
29 Vả *Rêbêca* đã có một người anh (em) và tên người [là] *Laban* ; và *Laban* đã chạy về người đàn ông ấy bên ngoài về phía suối ấy.
30 Và đã xảy ra [là] khi thấy chiếc khoen mũi và các chiếc xuyến trên đôi [cườm] tay (chị) em gái mình, và khi người nghe những lời của *Rêbêca* (chị) em gái mình rằng : "Ông ấy đã nói với tôi như vậy", và người đã đi về phía ông ấy, thì kìa [ông ta] đang đứng gần bên các lạc đà, bên cạnh suối ấy.
31 Người đã liền nói : « [Mời] ngài hãy vô, hỡi đấng đã được chúc phúc của ĐỨC CHÚA ! Tại sao ngài còn đứng bên ngoài, trong khi tôi đây đã dọn dẹp nhà và chỗ trống cho các lạc đà ? »
32 Thì ông ấy đã đi vô trong nhà, và người đã cổi yên cho các lạc đà, và đã cấp rơm và cỏ khô cho các lạc đà và nước để rửa chưn ông ấy và chưn của các người mà [đã đi] cùng với ông ấy.
33 Đoạn người ta đã dọn [bánh mì] ra trước mặt ông ấy để ăn, nhưng ông ấy đã nói : « Tôi sẽ không ăn đâu, cho tới khi tôi đã nói [xong] về sự việc của tôi. » Cho nên người đã nói : « Ngài hãy nói đi ! »
34 Vậy, ông ấy đã nói : « Tôi đây [là] đầy tớ của *Abraham*.
35 Vả, ĐỨC CHÚA đã ban vô ngần ơn lành cho chủ tôi, và đã [luôn] ban thêm cho người [nào] chiên nào bò, nào bạc nào vàng, nào những đày tớ trai nào những đày tớ gái, nào những lạc đà cùng những lừa đực.
36 Hơn nữa, *Xara* người vợ của chủ tôi đã sinh hạ cho chủ tôi một con trai sau thời tuổi già của mình, và người đã giao cho nó tất cả những gì mà [là] của người.
37 Cho nên, chủ tôi đã bảo tôi thề mà rằng : "Ngươi sẽ không được cưới cho con trai ta một người vợ trong số các phụ nữ dân *Canaan* mà chính ta đang cư ngụ trong xứ nó.

38 Nhưng, ngươi sẽ đi về nhà cha ta, và về gia tộc ta và ngươi sẽ cưới một người vợ cho con trai ta."
39 Nhưng tôi đã nói với chủ tôi : "Nếu chẳng may người phụ nữ ấy không chịu đi theo tôi ?"
40 Thì người đã nói : "ĐỨC CHÚA [là Đấng] mà ta bước đi trước Nhan Người sẽ sai Thiên sứ Người bên cạnh ngươi, và Đấng ấy sẽ làm cho thành đạt chuyến lữ hành của ngươi, và ngươi sẽ cưới một người vợ cho con trai ta, từ gia tộc ta và từ nhà cha ta.
41 Bấy giờ ngươi sẽ khỏi bị ràng buộc bởi lời thề [với] ta, khi ngươi sẽ đi tới gia tộc ta, mà nếu họ sẽ không giao phó [nàng] cho ngươi, thì ngươi sẽ được khỏi ràng buộc bởi lời thề [với] ta."
42 Hôm nay, khi tôi đã đi tới suối ấy, thì tôi đã nói : "Lạy ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của chủ tôi, *Abraham*, nếu quả thật, tôi van nài [Ngài], Ngài làm cho thành đạt đường lối của tôi mà tôi đây đang bước đi trên đó.
43 Này ! chính tôi đang đứng bên cạnh suối nước này ; và sẽ xảy ra là chính thiếu nữ, chính cô đang đi ra để xách [nước], thì tôi sẽ nói với nàng : "Tôi van [nàng], hãy cho tôi uống một ít nước từ vò [nước] của nàng,"
44 thì nàng sẽ nói với tôi : "Không những chính ngài, [mời] ngài hãy uống, mà còn cho các lạc đà ngài nữa, tôi cũng sẽ xách [nước]", [thì] chính nàng [là] người phụ nữ mà ĐỨC CHÚA đã chỉ định cho con trai của chủ tôi.
45 Tôi đây đã chưa nói xong với lòng mình, thì kìa *Rêbêca* đang đi ra, và cái vò [nước] của nàng [ở] trên vai nàng, và nàng đã đi xuống con suối ấy, và nàng đã xách [nước], thì tôi đã nói với nàng : "Tôi van [nàng], hãy cho tôi uống."
46 Thì nàng đã vội vã hạ vò [nước] nàng xuống từ trên mình, và nàng đã nói : "[Mời] ngài hãy uống, và tôi cũng sẽ cho các lạc đà ngài uống" ; thì tôi đã uống, và nàng cũng đã cho các lạc đà ấy uống.
47 Sau đó, tôi đã hỏi han tới nàng và tôi đã nói : "Nàng đây [là] con gái của ai vậy ?" Thì nàng đã thưa : "[Dạ là] con gái của *Bêtuên*, con trai của *Nakhor*, [con trai] mà *Minca* đã sinh hạ cho người." Cho nên tôi đã cài chiếc khoen mũi ấy trên mũi nàng và các chiếc xuyến ấy trên đôi [cườm] tay nàng.
48 Đoạn, tôi đã phủ phục và đã thờ lạy ĐỨC CHÚA, và tôi đã chúc tụng ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của chủ tôi, *Abraham*, [là] Đấng đã dìu dắt tôi trên đường đích xác để cưới con gái của bà con chủ tôi, cho con trai người.
49 Vậy bây giờ, nếu quả thật các ngài có tỏ lòng nhơn hậu và thành tín với chủ tôi, [thì] các ngài hãy cho tôi biết, còn bằng không, các ngài hãy cho tôi biết, để tôi có thể xoay về bên phải hoặc về bên trái. »
50 Bấy giờ *Laban* và *Bêtuên* đã trả lời và họ đã nói [rằng] : « Việc này đã bắt nguồn từ nơi ĐỨC CHÚA, chúng tôi sẽ không có thể nói với ngài [là] xấu hay tốt được.
51 Kìa, *Rêbêca* [ở] trước mặt ngài, ngài hãy cưới và đi đi, để nàng hãy trở nên một người vợ cho con trai của chủ ngài như ĐỨC CHÚA đã phán. »
52 Vả, đã xảy ra [là] khi người đày tớ *Abraham* đã nghe những lời của họ, thì người đã [sấp mình] xuống đất thờ lạy ĐỨC CHÚA.

53 Đoạn, người đày tớ ấy đã lấy ra những đồ [nữ trang] bằng bạc và những đồ [nữ trang bằng] vàng cùng với những y phục và người đã tặng cho *Rêbêca* ; và người cũng đã tặng cho anh (em) nàng và cho mẹ nàng những món đồ thượng phẩm.
54 Sau đó, họ đã ăn và uống, chính người cùng với các người mà [đã đi] với người, và họ đã trải qua đêm, và họ đã thức dậy vào buổi sáng ; rồi người đã nói : « [Xin phép] chư vị hãy để cho tôi đi về chủ tôi. »
55 Tuy nhiên, anh (em) nàng và mẹ nàng đã nói : « Cô nương này hãy ở lại với chúng tôi vài ngày, hay tốt hơn [là] mươi [bữa], sau đó nàng hãy đi. »
56 Nhưng người đã nói với họ : « [Xin] chư vị chớ cầm giữ tôi lại, vì ĐỨC CHÚA đã làm cho thành đạt chuyến lữ hành của tôi ; chư vị hãy buông tha tôi để tôi có thể đi về chủ tôi. »
57 Vậy họ đã nói : « Nào ta hãy kêu chính cô nương và ta hãy hỏi han tới miệng nàng. »
58 Vậy họ bèn kêu *Rêbêca* và đã nói với nàng : « Cô nương có muốn đi với người đàn ông này không ? » Thì nàng đã đáp : « [Dạ] tôi muốn đi. »
59 Cho nên họ đã tiễn đưa *Rêbêca*, chị em của họ, và vú nuôi của nàng, và người đày tớ của *Abraham* cùng các kẻ [tháp tùng] của người.
60 Và họ đã cầu chúc *Rêbêca* và đã nói với nàng : « Hỡi nàng ! chị em chúng tôi, nàng hãy trở thành hàng ngàn hàng vạn, và dòng dõi nàng hãy chấp hữu cổng thành những kẻ thù nó ! »
61 Rồi *Rêbêca* đã chỗi dậy cùng các nữ tỳ của nàng, và họ đã trèo lên và cỡi trên các lạc đà, và họ đã đi theo sau người đàn ông ấy ; vậy người đày tớ ấy đã cưới *Rêbêca* và nàng đã ra đi.
62 Vả, *Ixaác* đã đi từ [lối] vào *Bêe-Lakhai-Rôi* về, vì chính người đang cư ngụ trong xứ *Nêghép* ấy.
63 Và *Ixaác* đã đi ra để suy niệm ngoài đồng, vào lúc xế chiều ; khi người ngước đôi mắt mình lên và người đã thấy, thì kìa, những lạc đà đang đi tới !
64 Khi *Rêbêca* đã ngước đôi mắt mình lên và nàng đã thấy *Ixaác*, thì nàng đã nhanh nhẩu tuột xuống từ trên con lạc đà.
65 Rồi nàng đã nói với đày tớ ấy : « Ai [là] người kia đó, chính ông ta đang đi trong cánh đồng để gặp chúng ta đó ? » Và người đày tớ ấy đã đáp : « [Dạ] chính đó [là] chủ của tôi. » Thì nàng đã lấy chiếc khăn che mặt của nàng và đã vấn cho mình.
66 Và người đày tớ ấy đã thuật lại cho *Ixaác* tất cả các sự việc mà người đã làm.
67 Đoạn, *Ixaác* đã đưa nàng vô chính tận lều *Xara* mẹ mình, và chàng đã cưới *Rêbêca*, và nàng đã trở thành vợ của chàng ; và chàng đã yêu đương nàng, và *Ixaác* đã được an ủi sau [khi] mẹ chàng [đã khuất bóng].

Sáng Thế 25

1 Vả, *Abraham* đã lại lấy thêm một người vợ nữa và tên nàng [là] *Cơtura*.
2 Và nàng đã sinh hạ cho người *Zimran* và *Yócsan* và *Mađan* và *Mađian* và *Dítbắc* cùng *SuẮc*.
3 Vả, *Yócsan* đã sinh ra *Saba* và *Đađan* ; và các con trai của *Đađan* là *Áxurim* và*Lêtusim* cùng *LêUmmim*.
4 Vả, các con trai của *Mađian* [là] *Êpha* và *Êphe* và *HêNóc* và *Abiđa* cùng *Ênđaa* ; tất cả các người này [là] những con trai của *Cơtura*.
5 Sau đó, *Abraham* đã cho tất cả những gì mà [là] của người cho *Ixaác*.
6 Nhưng, đối với các con trai của các nàng vợ lẽ kia mà [là] của *Abraham*, [thì] *Abraham* đã cho những tặng vật, rồi người đã chuyển họ đi khỏi *Ixaác* con trai của người, trong khi người còn sống, về hướng đông về xứ Đông Phương.
7 Vả, đây [là] những ngày những năm của đời *Abraham*, chính người [đã] sống một trăm bảy mươi lăm năm.
8 Đoạn, *Abraham* đã trút hơi thở [cuối cùng] và đã qua đời trong tuổi già êm đềm, lão thành và trường thọ, và người đã được đoàn tụ với bà con người.
9 Vậy, *Ixaác* và *Yxơmaên*, các con trai người, đã chôn cất người vào trong động *Mácbêla*, vào trong cánh đồng của *Éphrôn*, con trai của *Zôha* người *Híttít*, chính nó [tọa lạc] đàng trước *Mamrê*,
10 Chính cánh đồng mà *Abraham* đã tậu từ nơi các con cái của *Khết*, ở nơi đó *Abraham* đã được an táng cùng với *Xara* vợ người.
11 Vả, đã xảy ra là sau sự qua đời của *Abraham*, thì Thiên Chúa vẫn chúc lành cho *Ixaác* con trai của người, và *Ixaác* đã [tiếp tục] cư ngụ bên cạnh *Bêe-Lakhai-Rôi*.
12 Và đây [là] các thế hệ của *Yxơmaên*, con trai của *Abraham*, mà *Haga* phụ nữ *Aicập*, nữ tỳ của *Xara*, đã sinh hạ cho *Abraham*.
13 Và đây [là] các tên của các con trai của *Yxơmaên*, theo các tên của họ theo các thế hệ kế tiếp của họ ; con trưởng nam của *Yxơmaên* [là] *Nêbayốt* và *Kêđa* và *Átbêên* và *Míbxam*,
14 và *Míchma* và *Đuma* và *Maxa*,
15 *Khađát* và *Têma Yêtua Naphích* và *Kếtma*.
16 Ấy, chính chúng [là] các con trai của *Yxơmaên*, và ấy [là] các tên của chúng, theo những khu định cư của chúng và theo những khu trại của chúng : mười hai hoàng mục cho những bộ lạc của chúng.
17 Và đây [là] những năm của đời *Yxơmaên* : một trăm ba mươi bảy năm, và người đã trút hơi thở [cuối cùng] và người đã qua đời và người đã được đoàn tụ với bà con mình.
18 Vả, chúng đã cư ngụ từ *Havila* cho tới *Sua*, chính nó đối diện với *Aicập*, nó vô cho tới *Áxyri*. Người đã định cư đối diện với tất cả các anh em người.
19 Và, đây [là] các thế hệ của *Ixaác*, con trai của *Abraham* : *Abraham* đã sinh ra *Ixaác*.
20 Vả, *Ixaác* đã là con [người] bốn mươi tuổi, khi người cưới *Rêbêca* làm vợ cho mình, [là] con gái của *Bêtuên* người *Aram* từ *PátđanAram*, (chị) em gái của *Laban* người *Aram*.
21 Vả, *Ixaác* đã khẩn cầu ĐỨC CHÚA cho vợ người, vì chính nàng hiếm hoi, thì ĐỨC CHÚA đã được nài xin [nên ban] cho người, và *Rêbêca* vợ người đã thụ thai.
22 Nhưng các đứa con trai bên trong nàng đã chòi đạp nhau, thì nàng đã nói : « Nếu như vậy tại sao giờ đây tôi [còn ở] đây ? » Cho nên nàng đã đi thỉnh vấn ĐỨC CHÚA.

23 Vậy, ĐỨC CHÚA đã phán với nàng : « Hai dân tộc trong bụng ngươi, và hai dân từ trong lòng ngươi chúng sẽ chia rẻ nhau, và một dân sẽ mạnh hơn một dân, và người anh sẽ phục vụ người em. »
24 Dần dà đã trọn thời gian của nàng để sinh nở, thì kìa, con trai sinh đôi trong bụng nàng !
25 Vả, đứa đầu lòng đã chào đời, toàn thân nó như áo choàng lông đỏ hoe, nên họ đặt tên nó [là] *Êxau*.
26 Và sau đó, em nó đã chào đời, và tay nó đang bám vào gót chưn của *Êxau*, cho nên người ta đã đặt tên nó [là] *Yacob* ; vả *Ixaác* [đã là] con [người] sáu mươi tuổi khi sinh ra chúng.
27 Vả, các con trẻ ấy đã lớn lên, và *Êxau* đã trở thành người biết săn bắn, người đồng áng, còn *Yacob* [là] người chất phác dân cư lều trại.
28 Vả, *Ixaác* đã yêu thương *Êxau* vì [có] mồi trong miệng mình, còn *Rêbêca* [thì] đã yêu thương *Yacob*.
29 Vả, *Yacob* đã nấu một món xúp, khi *Êxau* từ vùng săn bắn đã trở về, thì chính chàng đã mệt lả.
30 Nên *Exau* đã nói với *Yacob* : « Tao van [mày], hãy để cho tao nuốt chửng về cái món đậu đỏ đó đi, chính món đậu đỏ này, vì tao đây [đã] rụng rời ! » Bởi đó cho nên người ta đã đặt tên nó là *Êđôm*.
31 Nhưng *Yacob* đã nói : « Trước tiên anh hãy bán quyền trưởng nam của anh cho em đi ! »
32 Thì *Êxau* đã nói : « Này tao đây đang qua đi để chết, thì đối với tao, để làm chi bây giờ [cái] quyền trưởng nam ? »
33 Nên *Yacob* đã nói : « Anh hãy thề đi với em trước đã ! » Thì *Êxau* đã thề với nó, và đã bán quyền trưởng nam của mình cho *Yacob*.
34 Thì *Yacob* đã trao cho *Êxau* bánh [mì] và món xúp đậu, và nó đã ăn và đã uống ; rồi nó đã chỗi dậy và đã ra đi. Ấy vậy, *Êxau* đã khinh thường chính cái quyền trưởng nam.

Sáng Thế 26

1 Vả, một nạn đói đã xảy ra trong xứ, - ngoài cái nạn đói đầu mà đã xảy ra trong thời *Abraham*, - nên *Ixaác* đã đi tới *Abimêléc*, vua người *Philitin* [ở] *Ghêrar*.
2 Thì ĐỨC CHÚA đã hiện ra với người và đã phán : « Ngươi đừng đi xuống hướng *Aicập*, hãy ở lại trong xứ mà Ta sẽ chỉ cho ngươi.
3 Ngươi hãy kiều cư trong xứ này và Ta sẽ ở cùng ngươi, và Ta sẽ chúc phúc ngươi, vì cho ngươi và cho miêu duệ ngươi Ta sẽ ban tất cả các xứ này, và Ta sẽ thực hiện chính lời thề mà Ta đã thề ước với *Abraham* cha ngươi.
4 Và Ta sẽ làm cho ra đông miêu duệ của ngươi như những sao của các từng trời kia, và Ta sẽ ban cho miêu duệ của ngươi tất cả các xứ này, và nhờ miêu duệ của ngươi tất cả các dân tộc của địa cầu này sẽ được chúc phúc.
5 Vì rằng *Abraham* đã vưng nghe theo lời của Ta và đã tuân giữ lệnh truyền của Ta, các mệnh lệnh của Ta, các quy chế của Ta và các luật pháp của Ta. »

6 Vậy *Ixaác* đã ở lại tại *Ghêrar*.
7 Vả, những người của địa phương ấy đã hỏi han về vợ người thì người đã nói : « Chính nàng [là] em gái tôi. » Vì người đã sợ vừa nghĩ thầm : « [Nói] vợ mình [thì] e rằng những người của địa phương này sẽ giết mình vì cớ *Rêbêca*. » Vì chính nàng dáng vẻ xinh đẹp.
8 Vả, đã xảy ra [là] khi thời gian của người ở đó đã kéo dài, nên *Abimêléc* vua của người *Philitin* đã ngó xuống qua cửa sổ và đã đưa mắt nhìn, thì kìa *Ixaác* đang đùa giỡn với *Rêbêca* vợ người.
9 Thì *Abimêléc* đã triệu *Ixaác* và đã phán : « Quả thật đó chính nàng [là] vợ của khanh, nhưng sao khanh đã nói chính nàng [là] em gái khanh ? » Thì *Ixaác* đã thưa lại cùng Người : « Thần đã nói bởi vì sợ rằng thần sẽ chết vì cớ nàng. »
10 Nhưng *Abimêléc* đã phán : « Khanh đã làm gì cho Chúng ta đó ? Xuýt chút nữa một người nào của dân này đã nằm với vợ khanh, thì khanh đã đưa đến trên Chúng ta tội lỗi rồi ! »
11 Vậy *Abimêléc* đã ban lệnh cho toàn dân mà rằng : « Kẻ nào động phạm tới người đàn ông này hay tới vợ ông ta sẽ bị hành hình cách hung bạo. »
12 Rồi *Ixaác* đã gieo giống trong chính xứ ấy, thì trong chính năm ấy người đã thâu hoạch được gấp trăm lần, vì ĐỨC CHÚA đã chúc lành cho người.
13 Nên, con người ấy đã trở thành lớn và đã tiếp tục tấn tới và đã trở thành lớn dần dần, cho tới khi người đã rất lớn.
14 Rồi người đã có gia súc nhỏ và gia súc lớn, và một đội ngũ phục dịch đông, đến nỗi những người *Philitin* đã ganh tị với người.
15 Vả, tất cả các cái giếng mà những người thuộc hạ của cha người đã đào trong thời *Abraham*, cha người, [thì] những người *Philitin* đã lấp chúng và đã làm đầy chúng bằng đất.
16 Đến nỗi mà *Abimêléc* đã [phải] phán cùng *Ixaác* : « Khanh hãy đi cách biệt Chúng ta đi, vì khanh đã quá mạnh đối với Chúng ta ! »
17 Vậy, từ đó *Ixaác* đã ra đi và đã dựng lều trong khe suối *Ghêrar*, rồi người đã định cư ở đó.
18 Bấy giờ *Ixaác* đã lại đào những cái giếng nước mà họ đã đào trong thời *Abraham* cha người, rồi những người *Philitin* đã lấp sau sự quá vãng của *Abraham* ; và người đã đặt cho chúng những tên như những tên mà cha người đã đặt cho chúng.
19 Và các người thuộc hạ của *Ixaác* đã đào trong khe suối, và họ đã tìm được ở đó một cái giếng nước ngọt.
20 Vả, những kẻ chăn chiên của *Ghêrar* đã cãi cọ lại với những kẻ chăn chiên của *Ixaác* mà rằng : « Nước này của chúng tôi ! » Cho nên người đã đặt tên giếng ấy [là] *Êxéc*, vì chúng đã tranh chấp với người.
21 Vậy, họ đã đào một cái giếng khác, thì chúng cũng đã còn cãi cọ về nó, cho nên người đã đặt tên nó [là] *Xítna*.
22 Rồi người đã di chuyển khỏi nơi đó, và người đã đào một giếng khác, thì chúng đã không cãi cọ nữa về nó, cho nên người đã đặt tên nó [là] *Rêhôbốt*, và đã nói : « Vì bây giờ ĐỨC CHÚA đã mở rộng cho chúng ta và đã làm cho chúng ta sinh nhiều hoa trái trên đất. »

23 Rồi, từ đó người đã đi lên trên *BêeSêba*.
24 Vả, ĐỨC CHÚA đã hiện ra cùng người trong chính đêm ấy, và Người đã phán : « Chính Ta [là] Thiên Chúa của *Abraham* cha ngươi, ngươi đừng sợ, vì chính Ta [ở] cùng với ngươi và Ta đã chúc phúc ngươi, nên Ta sẽ làm cho ra đông miêu duệ của ngươi nhơn vì *Abraham* tôi tớ của Ta. »
25 Vậy, người đã xây một bàn thờ ở đó, và người đã kêu cầu Danh ĐỨC CHÚA, và người đã dựng lều người ở đó, và các người thuộc hạ của *Ixaác* đã đào ở đó một cái giếng.
26 Vả, *Abimêléc* đã đi đến người từ *Ghêrar*, cùng với *Akhuzát* bạn tâm sự của mình, và *Phicôn* lãnh binh của mình.
27 Thì *Ixaác* đã nói với chư Vị ấy [rằng] : « Quý Ngài đến với tôi làm chi vậy ? Biết rằng chính quý Ngài đã ghét tôi, nên đã đuổi tôi đi khỏi nơi quý Ngài mà ! »
28 Nhưng chư Vị ấy đã nói : « Hẳn Chúng ta thấy rằng ĐỨC CHÚA ở cùng khanh, nên Chúng ta đã nói : « Giá hãy có, - Chúng ta van [khanh], - một lời thề giữa chúng ta, giữa Chúng ta và khanh, và giá Chúng ta lập một hiệp ước với khanh.
29 Rằng khanh sẽ không làm điều gì xấu đối với Chúng ta, như [từ trước tới nay] Chúng ta đã không đụng tới khanh, nhưng như [từ trước tới nay] Chúng ta chỉ có làm điều lành đối với khanh thôi, bởi vì Chúng ta đã để cho khanh đi trong an bình. Giờ đây chính khanh là kẻ đã được chúc phúc của ĐỨC CHÚA ! »
30 Bấy giờ người đã dọn cho chư Vị ấy một yến tiệc, rồi Chúng đã ăn và Chúng đã uống.
31 Và Chúng đã chỗi dậy vào buổi sáng sớm, và Chúng đã thề ước người này với người kia, rồi *Ixaác* đã tiễn đưa Chúng, và Chúng đã ra đi khỏi nơi người trong an bình.
32 Vả, đã xảy ra là cùng ngày ấy, thì những người thuộc hạ của *Ixaác* đã vào và đã trình với người liên quan tới chính cái giếng mà họ đã đào, và họ đã nói với người : « Chúng tôi đã tìm được nước ! »
33 Vậy người đã đặt [tên] nó [là] *Siba* ; bởi đó cho nên tên của thành ấy [là] *BêeSêba* cho tới chính ngày nay.
34 Vả, *Êxau* đã là con [người] bốn mươi tuổi, thì người đã cưới vợ [là] *Yuđita*, con gái của *Bêêri* người *Híttít*, và [là] *Baxêmát*, con gái của *Êlôn* người *Híttít*.
35 Và các nàng đã là một nỗi khổ tâm cho *Ixaác* và cho *Rêbêca*.

Sáng Thế 27

27,1 Vả, đã xảy ra là khi *Ixaác* đã già, thì đôi mắt người đã mờ đi đến nỗi không thấy được nữa, nên người đã gọi *Êxau*, chính [là] con trai cả của người, và người đã nói với chàng : « Hỡi con trai cha ! », thì chàng đã thưa cùng người : « [Dạ] con đây ! »
2 Thì người đã nói : « Này, cha van nài [con], cha đã già rồi, cha không biết ngày của sự chết của cha.

3 Vậy bây giờ, cha van nài [con], hãy mang những khí cụ của con, ống tên của con và cây cung của con, rồi con hãy ra vùng săn bắn và hãy săn con thịt cho cha.
4 Rồi con hãy làm cho cha những món ăn mỹ vị theo như cha ưa, và hãy đem lại cho cha để cha có thể ăn, ngõ hầu hồn cha có thể chúc lành cho con trước khi cha chết ! »
5 Vả, *Rêbêca* đã vừa nghe về lời chỉ bảo của *Ixaác* với *Êxau* con trai người, còn *Êxau* thì đã đi ra vùng săn bắn để săn con thịt [và] để đem về.
6 Thì *Rêbêca* đã nói với *Yacob*, con trai nàng mà rằng : « Này, mẹ đã nghe cha con vừa ngỏ lời với *Êxau* anh con rằng :
7 "Hãy đem về cho cha con thịt, rồi hãy làm cho cha những món ăn mỹ vị, để cha có thể ăn và cha có thể chúc lành cho con trước sự hiện diện của ĐỨC CHÚA, trước sự qua đời của cha !"
8 Vậy giờ đây, hỡi con trai mẹ, hãy vưng nghe theo lời mẹ, về điều mà chính mẹ giao phó cho con.
9 Mẹ van nài [con], hãy đi về bầy dê kia, và hãy bắt về cho mẹ trong số đó hai con dê tơ béo tốt của những dê cái, để mẹ có thể làm chúng thành những món ăn mỹ vị cho cha con theo như người ưa.
10 Rồi con hãy đem lại cho cha con, để người ăn, ngõ hầu mà người có thể chúc lành cho con trước sự qua đời của người. »
11 Nhưng *Yacob* đã nói với *Rêbêca* mẹ mình : « Coi chừng *Êxau*, anh con [là] người lông lá, còn con đây [là] người nhẵn nhụi !
12 Nếu chẳng may cha con sẽ sờ soạng con, thì trước cặp mắt người con sẽ hóa ra như kẻ nhạo báng, và con sẽ đem đến trên con sự chúc dữ chớ không phải sự chúc lành. »
13 Nhưng mẹ chàng đã nói với chàng : « Hỡi con trai mẹ, [cứ đổ] trên mẹ sự chúc dữ con, chỉ cần con hãy vưng nghe theo lời mẹ và hãy đi bắt về cho mẹ. »
14 Vậy chàng đã đi và đã bắt và đã đem về cho mẹ chàng, thì mẹ chàng đã làm ra những món ăn mỹ vị theo như cha chàng đã ưa.
15 Rồi *Rêbêca* đã lấy những quần áo của *Êxau* con trai cả của mình, những đồ chọn lọc mà thuộc về mình trong lều, và nàng đã mặc cho *Yacob* con trai thứ của mình.
16 Và, với da của những dê tơ của các dê cái ấy, nàng đã bao trùm trên đôi tay chàng đồng thời trên cổ nhẵn nhụi của chàng.
17 Đoạn, nàng đã đặt các món ăn mỹ vị và bánh [mì] mà nàng đã làm ra trên tay của *Yacob* con trai nàng.
18 Vậy chàng đã đem vô cho cha mình và chàng đã nói : « Hỡi cha con ! » Thì người đã đáp : « Này ta đây ! Chính mi [là] ai hỡi con trai ta ? »
19 Thì *Yacob* đã nói với cha mình : « Con đây [là] *Êxau*, con trưởng nam của cha ! Con đã làm theo như cha đã nói với con ; con van nài [cha] hãy chỗi dậy, hãy ngồi lên và hãy ăn về con thịt của con, ngõ hầu hồn cha sẽ chúc lành cho con. »
20 Nhưng *Ixaác* đã nói với con trai mình : « Làm sao mà con đã tìm được nhanh như vậy hỡi con trai cha ? » Thì nó đã thưa : « Bởi vì ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của cha đã làm cho [điều mong đợi] xảy ra trước mặt con ! »
21 Tuy nhiên, *Ixaác* đã nói với *Yacob* : « Cha van nài [con], hãy lại gần để cha có thể rờ con, hỡi con trai cha, phải chăng chính con đây [là] *Êxau*, con trai cha hay không ? »

22 Vậy *Yacob* đã lại gần với *Ixaác* cha mình, thì người đã sờ soạng chàng và đã nói : « Tiếng này [là] tiếng của *Yacob*, nhưng đôi tay này [là] đôi tay của *Êxau*. »
23 Và người đã không nhận chân chàng, vì đôi tay chàng đã trở nên giống như đôi tay lông lá của *Êxau* anh chàng, nên người đã chúc lành cho chàng.
24 Rồi người đã nói : « [Vậy] chính con đây [là] *Êxau* con trai cha. » Thì nó đã nói : « [Dạ] chính con ! »
25 Bấy giờ, người đã nói : « Con hãy đem lại cho cha để cha có thể ăn về con thịt của con trai cha, ngõ hầu hồn cha sẽ chúc lành cho con ! » Thì chàng đã đem lại cho người và người đã ăn ; chàng còn đem rượu vô cho người và người đã uống.
26 Rồi *Ixaác* cha chàng đã nói với chàng : « Cha van nài [con], hãy lại gần và hãy hôn cha đi, hỡi con trai cha ! »
27 Bấy giờ chàng đã lại gần và đã hôn người, thì người đã hửi mùi thơm của những y trang chàng, và người đã chúc lành chàng, rồi người đã thốt lên : « Ôi kìa, mùi thơm con trai cha ví như mùi thơm cánh đồng mà ĐỨC CHÚA đã chúc phúc nó !
28 Và nguyện chính Thiên Chúa, ban cho con từ sương trời kia và từ những vùng màu mỡ của đất này, tới sự dồi dào ngũ cốc và rượu mới.
29 Nguyện cho chư dân hãy phục dịch con, và các ngoại bang hãy phục bái con, con hãy trở nên chúa trùm các anh em con, và các con trai của mẹ con hãy phục bái con ; giá nó hãy bị chúc dữ, những kẻ chúc dữ con, còn nguyện nó hãy được chúc lành, những kẻ chúc lành con. »
30 Vả, đã xảy ra [là] khi mà *Ixaác* đã chúc lành cho *Yacob* xong, thì đã xảy ra là *Yacob* đã chỉ vừa đi ra khỏi mặt *Ixaác* cha mình, là *Êxau*, anh chàng, đã từ cuộc đi săn của mình trở về.
31 Và chính chàng cũng đã làm ra những món ăn mỹ vị, rồi chàng đã đem vô cho cha mình và đã nói với cha mình : « Hỡi cha con, hãy chỗi dậy đi và hãy ăn về con thịt của con trai cha, ngõ hầu mà hồn cha có thể chúc lành cho con ! »
32 Bấy giờ *Ixaác* cha chàng đã nói với chàng : « Chính mi [là] ai ? » Thì chàng đã thưa : « Con đây [là] con trai cha, *Êxau*, con trưởng nam của cha. »
33 Thì *Ixaác* đã run lên một nỗi run mãnh liệt quá đỗi, và người đã nói : « Vậy chính ai [là] đứa đã đi săn con thịt rồi đã đem vô cho cha và cha đã ăn bất kể thứ gì trước khi con đã về, và cha đã chúc lành cho nó ? [Thì] nó cũng vẫn được chúc lành. »
34 Khi *Êxau* nghe những lời của cha mình, thì chàng đã gào lên một tiếng gào sầu não thắm thiết và đắng cay quá đỗi, rồi chàng đã nói với cha mình : « [Xin] cha hãy chúc lành cho con, [cho] con đây nữa, hỡi cha con ! »
35 Nhưng người đã nói : « Em con đã vô và đã chiếm đoạt bằng sự gian trá sự chúc lành [dành cho] con [rồi] ! »
36 Bấy giờ chàng đã nói : « Có phải người ta đã kêu tên nó [là] *Yacob*, nên nó đã phỗng tay trên con hai lần rồi chăng ? Quyền trưởng nam của con nó đã lấy mất, bây giờ đây nó còn lấy đi sự chúc lành [dành cho] con ! » Rồi chàng đã nói : « Có phải cha đã không dành lại cho con một lời chúc lành sao ? »

37 Nhưng *Ixaác* đã trả lời và đã nói với *Êxau* : « Coi đó, cha đã đặt nó làm chúa trùm của con, và tất cả các anh em nó cha đã trao cho nó để làm những người thuộc hạ, với ngũ cốc và rượu mới cha đã nưng đỡ nó, vậy cha còn có thể làm được gì cho con, hỡi con trai cha ? »
38 Thì *Êxau* đã nói với cha mình : « Không lẽ chỉ có một lời chúc lành đó của cha thôi sao hỡi cha con ! [Xin] cha hãy chúc lành cho con, cũng [cho] chính con nữa, hỡi cha con ! Rồi *Êxau* đã òa tiếng mình lên và chàng đã khóc.
39 Vậy *Ixaác* cha chàng đã trả lời và đã nói với chàng : « Này vùng cư ngụ của con sẽ xa khỏi những vùng màu mỡ của đất này, và xa khỏi sương trời bên trên.
40 Và bằng thanh gươm của con, con sẽ sinh sống, và con sẽ phục dịch anh em con, và sẽ xảy ra là khi mà con sẽ tỏ ra năng động, thì con sẽ vùng khỏi ách nó trên cổ con. »
41 Vì vậy, *Êxau* đã nuôi mối hận thù đối với *Yacob*, vì cớ chính lời chúc lành mà *Ixaác* cha người đã chúc cho *Yacob*, cho nên *Êxau* đã nói trong lòng mình : « Những ngày tang chế cha mình đã gần kề, để rồi mình hãy giết *Yacob* em trai mình. »
42 Khi người ta đã thuật lại cho *Rêbêca* những lời của *Êxau*, con trai cả của nàng, thì nàng đã liền sai gọi *Yacob*, con trai thứ của mình, và nàng đã nói với chàng : « Kìa *Êxau* anh con đang tự nhủ chống con để giết con.
43 Vậy bây giờ, hỡi con trai mẹ, hãy nghe theo lời mẹ, và con hãy chỗi dậy hãy tự đi trốn về *Laban*, anh (em) của mẹ tại *Haran*.
44 Và con hãy ở lại tại nhà người một vài ngày, cho tới khi mà cơn nóng giận của anh con sẽ nguôi đi.
45 Cho tới khi cơn giận của anh con quây đi khỏi con, và nó sẽ quên điều mà con đã làm đối với nó, thì mẹ sẽ sai đem con từ đó về ; tại sao mẹ phải bị mất đi cả hai chúng con chỉ [trong] một ngày ? »
46 Vả, *Rêbêca* đã nói với *Ixaác* : « Thiếp ghê tởm suốt đời sống thiếp, vì cớ các con gái của *Khết*. Nếu *Yacob* lấy một người vợ trong số các con gái của *Khết*, như những cô này, trong số những cô gái của xứ này, [thì] đời sống để làm chi đối với thiếp ? »

Sáng Thế 28

28,1 Cho nên, *Ixaác* đã kêu tới *Yacob* và người đã chúc lành chàng, rồi người đã truyền dạy chàng và người đã nói với chàng : « Con sẽ không được lấy vợ trong số các con gái *Canaan*.
2 Con hãy chỗi dậy đi về *PátđanAram*, về nhà của *Bêtuên*, cha của mẹ con, rồi con hãy cưới cho con từ đó một người vợ, trong số những con gái của *Laban*, anh (em) trai của mẹ con.
3 Và nguyện Thiên Chúa, Đấng Toàn Năng chúc phúc cho con, và nguyện Người làm cho con sai con, và làm cho con ra đông, để con có thể trở thành một đại chúng chư dân.
4 Và nguyện Người ban cho con sự chúc lành [dành cho] *Abraham*, cho con và cho miêu duệ con cùng với con, để con chiếm hữu xứ những nơi kiều ngụ của con, mà Thiên Chúa đã ban cho *Abraham*. »
5 Vậy, *Ixaác* đã chuyển *Yacob* đi, và người đã đi về *PátđanAram*, về *Laban*, - con trai của *Bêtuên* người *Aram*, - anh (em) của *Rêbêca* [là] mẹ của *Yacob* và *Êxau*.
6 Vả [khi] *Êxau* đã thấy rằng *Ixaác* đã chúc lành cho *Yacob* và người đã chuyển chàng đi về *PátđanAram* để cưới cho mình từ đó một người vợ, và đồng thời với sự chúc lành của người cho chàng người đã đặt trọng trách trên chàng mà rằng : « Con sẽ không được cưới vợ trong số các con gái *Canaan*. »
7 Và *Yacob* đã vưng nghe theo cha mình và theo mẹ mình, nên đã đi về *PátđanAram*.
8 Thì *Êxau* đã thấy rằng các thiếu nữ *Canaan* phiền trước cặp mắt của cha mình.
9 Nên *Êxau* đã đi tới *Yxơmaên*, và đã cưới, - thêm với các người vợ của mình, - *Mahalát* làm vợ của mình, [là] con gái của *Yxơmaên* con trai của *Abraham*, [và là] chị em của *Nêbayốt*.
10 Và *Yacob* đã đi ra từ *BêeSêba*, và người đã đi tới *Haran*.
11 Vả, người đã bất ngờ tới gặp được một nơi, và đã trải qua đêm ở đó, vì mặt trời kia đã lặn, và người đã lấy một viên đá từ nơi ấy, và đã đặt ở chỗ đầu mình, rồi người đã nằm xuống ở chính nơi đó.
12 Vả, người đã chiêm bao, thì kìa một cái thang đang được dựng dưới đất mà đầu nó vươn lên tới trời, và kìa các Thiên thần của Thiên Chúa đang lên và xuống trên đó.
13 Vả kìa, ĐỨC CHÚA đang đứng gần đó, và Người đã phán : « Chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của *Abraham*, ông ngươi, và [là] Thiên Chúa của *Ixaác*. Chính đất mà ngươi đây đang nằm trên nó, Ta sẽ ban nó cho ngươi và cho miêu duệ ngươi.
14 Và miêu duệ ngươi sẽ trở thành như bụi đất này, và ngươi sẽ bành trướng ra về Tây và về Đông, và về Bắc cùng về Nam, và nhờ ngươi, tất cả các tộc đoàn của [cả] địa cầu này sẽ được chúc phúc cũng nhờ miêu duệ ngươi.
15 Và này, chính Ta [ở] cùng ngươi và Ta sẽ gìn giữ ngươi trên mọi [nẻo đường] mà ngươi sẽ đi, rồi Ta sẽ đem ngươi trở về đất này, bởi vì Ta sẽ không rời ngươi, cho tới khi mà Ta đã thực hiện nơi ngươi [những gì] mà Ta đã phán cùng ngươi. »

16 Bấy giờ, *Yacob* đã thức dậy sau giấc ngủ của mình và người đã nói : « Chắc hẳn, ĐỨC CHÚA hiện diện chính tại nơi đây, nhưng chính mình đã không biết ! »
17 Và người đã sợ hãi, rồi người đã nói : « Chốn này đáng kính sợ thay ! Đây không gì khác hơn [là] Đền Thiên Chúa, và chính đây là cửa trời ! »
18 Cho nên *Yacob* đã dậy vào sáng sớm, và người đã lấy chính viên đá mà người đã đặt ở chỗ đầu mình, và người đã dựng nó lên [làm] trung trụ, rồi người đã xối dầu trên đỉnh nó.
19 Đồng thời người đã đặt tên chính chốn này [là] *Bêtên*, nhưng quả thật [là] *Luxơ*, tên của thành ấy thuở trước.
20 Đoạn, *Yacob* đã khấn một lời khấn mà rằng : « Nếu Thiên Chúa ở cùng tôi và gìn giữ tôi trên nẻo đường này mà chính tôi đang đi, và ban cho tôi lương thực để ăn và y trang để mặc.
21 Và [nếu] tôi trở về tới nhà cha tôi trong bình an, thì ĐỨC CHÚA sẽ tỏ ra là Thiên Chúa của tôi.
22 Và chính viên đá này, mà tôi đã dựng [làm] trung trụ, sẽ trở thành Đền Thiên Chúa, và tất cả mọi vật mà Ngài sẽ ban cho tôi, [thì] quả thật tôi nguyện dưng một phần mười của nó cho Ngài. »

Sáng Thế 29

29,1 Vả, *Yacob* đã cất [bước] chưn mình và đã đi về vùng con trai Đông Phương.
2 Và người đã nhìn, thì kìa, một cái giếng trong cánh đồng, và kìa ở đó ba đàn chiên trừu đang nằm cạnh đó, vì từ [nơi] cái giếng đó người ta đã [thường] cho các đàn chiên ấy uống, và [có] tảng đá lớn kia trên miệng giếng ấy.
3 Khi tất cả các đàn chiên ấy đã được lùa về ở nơi đó, thì họ đã lăn tảng đá kia ra khỏi trên miệng giếng ấy, và họ đã cho đàn chiên ấy uống, rồi họ đã đặt tảng đá ấy trở lại trên miệng cái giếng về chỗ của nó.
4 Vả, *Yacob* đã nói với họ : « Anh em tôi ơi ! Các ngươi đây [là] từ đâu vậy ? » Thì họ đã đáp : « Chúng tôi đây [là] từ *Haran*. »
5 Vậy người đã nói với họ : « Các ngươi có biết *Laban*, con trai của *Nakhor* không ? Thì họ đã đáp : « Chúng tôi biết. »
6 Nên người đã nói với họ : « Người mạnh giỏi không ? » Thì họ đã đáp : « Mạnh giỏi, và kìa *Rakhên* con gái người đang đi tới cùng với đàn chiên kia ! »
7 Rồi người đã nói : « Coi kìa ! ngày còn [ở] cao [điểm], không phải lúc để lùa chiên trừu kia về. Các ngươi hãy cho đàn chiên kia uống, rồi hãy đi hãy cho [chúng] ăn cỏ. »

8 Nhưng họ đã nói : « Chúng tôi sẽ không có thể [đi cho chúng ăn cỏ], cho tới khi mà tất cả các đàn chiên đã được lùa về, và người ta đã lăn tảng đá kia khỏi miệng giếng này và chúng tôi đã cho chiên trừu này uống. »
9 Người còn đang nói chuyện với họ thì *Rakhên* đã đi tới cùng với đàn chiên mà thuộc về cha của nàng, vì chính nàng [là] một nữ mục đồng.
10 Vả, đã xảy ra là khi mà *Yacob* đã thấy *Rakhên*, con gái của *Laban* anh (em) của mẹ chàng, và đàn chiên của *Laban* anh (em) của mẹ chàng, thì *Yacob* đã tới gần và đã lăn tảng đá kia ra khỏi miệng giếng ấy và đã cho đàn chiên của *Laban* anh (em) của mẹ chàng uống.
11 Rồi *Yacob* đã hôn *Rakhên*, và người đã òa tiếng mình lên và đã khóc.
12 Bấy giờ *Yacob* đã báo cho *Rakhên* rằng chính mình [là] bà con của cha nàng, lại rằng chính mình [là] con trai của *Rêbêca*, cho nên nàng đã chạy và đã báo cho cha mình.
13 Vả khi *Laban* vừa nghe báo cáo của *Yacob* con trai của (chị) em gái mình, thì người đã chạy để gặp chàng, rồi người đã ôm chặt lấy chàng và đã hôn chàng, đoạn người đã đưa chàng về nhà mình ; và chàng đã kể lại cho *Laban* tất cả mọi điều ấy.
14 Sau đó, *Laban* đã nói với chàng : « Quả thật, chính cháu [là] xương cậu và [là] thịt cậu. » Và chàng đã ở lại tại nhà người thời gian một tháng.
15 Đoạn, *Laban* đã nói với *Yacob* : « Có phải rằng chính cháu [là] bà con của cậu rồi cháu sẽ phục dịch cậu nhưng không sao ? Hãy cho cậu biết thế nào là bổng lộc của cháu. »
16 Vả, *Laban* đã có hai cô con gái : tên cô chị cả [là] *Lêa*, còn tên cô em kế [là] *Rakhên*.
17 Vả, cặp mắt của *Lêa* [thì] suy yếu, còn *Rakhên* thì dáng vẻ yêu kiều cùng với hình dáng xinh đẹp.
18 Vậy, *Yacob* đã [tỏ lòng] yêu thương *Rakhên*, nên chàng đã nói : « Cháu sẽ phục dịch cho cậu bảy năm vì *Rakhên*, cô con gái kế của cậu. »
19 Thì *Laban* đã đáp lại : « Tốt hơn cậu gả nàng cho cháu, hơn là cậu gả nàng cho một người khác ; cháu hãy ở lại với cậu. »
20 Vậy, *Yacob* đã phục dịch vì *Rakhên* bảy năm, nhưng trước cặp mắt chàng chúng ví như một vài ngày vì tình yêu của chàng đối với nàng.
21 Đoạn, *Yacob* đã nói với *Laban* : « Xin cậu hãy giao vợ cháu [cho cháu], vì thời hạn của cháu đã mãn, để cháu có thể đi lại với nàng ! »
22 Bấy giờ *Laban* đã mời mọi người của nơi đó, và người đã bày một bữa tiệc.
23 Vả, đã xảy ra là vào buổi chiều, thì người đã dẫn *Lêa*, con gái mình, và người đã đưa nàng vô tới chàng để chàng có thể đi lại với nàng.
24 *Laban* đã lại giao cho nàng, *Zinpha* đày tớ gái của người, để *Lêa* con gái người [làm] nữ tỳ.
25 Vậy, đã xảy ra là vào buổi sáng, thì kìa chính nàng [là] *Lêa*, nên chàng đã nói với *Laban* : « Cậu đã làm gì cho cháu vậy ? Phải chăng không phải vì *Rakhên* [mà] cháu đã phục dịch tại nhà cậu sao ? Vậy cớ sao cậu lại đánh lừa cháu ? »
26 Bấy giờ *Laban* đã nói : « Sẽ không được làm như vậy trong địa phương chúng ta, [là] gả cô em trước cô chị cả !

27 Cháu hãy hoàn thành tuần lễ [cưới] của cô này đi, rồi cậu cũng sẽ gả cho cháu cô kia, vì lao nhọc mà cháu sẽ phục vụ tại nhà cậu bảy năm khác nữa. »
28 Vậy *Yacob* đã làm như vậy và đã hoàn thành tuần lễ [cưới] của cô này, nên người đã gả cho chàng *Rakhên* con gái của người cho chàng làm vợ.
29 Vả, *Laban* đã giao cho *Rakhên* con gái người, *Bilah* đày tớ gái người, cho nàng làm nữ tỳ.
30 Rồi chàng cũng đã đi lại với *Rakhên*, và chàng cũng đã yêu chuộng *Rakhên* hơn *Lêa*, và chàng đã còn phục dịch tại nhà người bảy năm khác.
31 Khi ĐỨC CHÚA đã thấy rằng *Lêa* đã bị ghét, thì Người đã mở dạ con của nàng, còn *Rakhên* [thì] không sinh sản.
32 Rồi *Lêa* đã thụ thai và nàng đã sinh hạ một con trai, và nàng đã đặt tên nó [là] *Rubên*, vì nàng đã nói : « Vì ĐỨC CHÚA đã đoái hoài tới nỗi ưu sầu của tôi, vì bây giờ chồng tôi sẽ yêu thương tôi. »
33 Nàng đã lại còn thụ thai và nàng đã sinh hạ một con trai, rồi nàng đã nói rằng : « ĐỨC CHÚA đã nghe rằng tôi đây đã bị ghét, nên Người cũng đã ban cho tôi đứa này. » Bởi đó nàng đã đặt tên nó [là] *Simêôn*.
34 Rồi nàng đã thụ thai nữa, và nàng đã sinh hạ một con trai, và nàng đã nói : « Từ nay trở đi chồng tôi sẽ gắn bó với tôi, vì tôi đã sinh ra cho chàng ba con trai, vì vậy chàng đã đặt tên nó [là] *Lêvi*. »
35 Và nàng đã còn thụ thai, và nàng đã sinh hạ một con trai, thì nàng đã nói : « Phen này tôi nguyện ca tụng ĐỨC CHÚA ! » Vì vậy nàng đã đặt tên nó [là] *Yuđa*. Đoạn, nàng đã ngưng khỏi sinh đẻ.

Sáng Thế 30

30,1 Vả, *Rakhên* đã thấy rằng nàng đã không sinh đẻ cho *Yacob*, thì *Rakhên* đã ganh tị với chị mình, nên nàng đã nói với *Yacob* [rằng] : « Mình hãy cho thiếp [có] con cái, còn bằng không thiếp chết đây ! »
2 Bấy giờ cơn nóng giận của *Yacob* đã bừng lên đối với *Rakhên*, và chàng đã nói : « Có phải tôi đây thay cho Thiên Chúa đâu, mà tôi đã từ chối để mình khỏi [có] hậu duệ ? »
3 Thì nàng đã nói với *Yacob* : « Đây, nữ tỳ *Bilah* của thiếp, mình hãy đi lại với nàng, để nàng có thể sinh hạ trên đôi đầu gối thiếp, và nhờ nàng chính thiếp cũng sẽ được phục hồi. »
4 Đoạn, nàng đã gả *Bilah* nữ tỳ của nàng cho chàng làm vợ, vậy *Yacob* đã đi lại với nàng.
5 Và *Bilah* đã thụ thai, và nàng đã sinh hạ cho *Yacob* một con trai.
6 Bấy giờ *Rakhên* đã nói : « Thiên Chúa đã phân xử cho tôi và cũng đã nghe tiếng tôi, nên Người đã ban cho tôi một con trai. » Vì vậy nàng đã đặt tên nó [là] *Đan*.
7 Rồi *Bilah*, nữ tỳ của *Rakhên*, đã còn thụ thai, và nàng đã sinh hạ một con trai thứ hai cho *Yacob*.
8 Bấy giờ *Rakhên* đã nói : « Tôi đã vật lộn với chị tôi, - những sự vật lộn của Thiên Chúa, - tôi cũng đã thắng. » Cho nên nàng đã đặt tên nó [là] *Népthali*.

9 Khi *Lêa* đã thấy rằng mình đã ngưng khỏi sinh đẻ, thì nàng đã dẫn *Zinpha*, nữ tỳ của mình, và đã gả nàng cho *Yacob* làm vợ.
10 Thì *Zinpha*, nữ tỳ của *Lêa*, đã sinh hạ cho *Yacob* một con trai.
11 Bấy giờ *Lêa* đã thốt lên : « Vận may đã đến ! » Nên nàng đã đặt tên nó [là] *Gát*.
12 Rồi *Zinpha* nữ tỳ của *Lêa* đã sinh hạ đứa con trai thứ hai cho *Yacob*.
13 Bấy giờ *Lêa* đã thốt lên : « Phúc thay cho tôi ! vì những phụ nữ đã gọi tôi có phúc. » Nên nàng đã đặt tên nó [là] *Ase*.
14 Vả, *Rubên* đã ra đi vào mùa gặt lúa mì và chàng đã thình lình tìm được những củ ngải yêu ngoài đồng. Rồi chàng đã đem chúng về cho *Lêa*, mẹ chàng. Thì *Rakhên* đã nói với *Lêa* : « Chị hãy cho em, em van [chị], vài củ ngải yêu của con trai chị. »
15 Nhưng cô chị đã nói với cô em : « Phải chăng em lấy chồng chị [đã là] chuyện không đáng, rồi lại còn muốn lấy những củ ngải yêu của con trai chị nữa sao ? » Thì *Rakhên* đã đáp lại : « Bởi đó cho nên chính đêm nay chàng sẽ nằm với chị bù lại những củ ngải yêu của con trai chị. »
16 Khi *Yacob* từ cánh đồng trở về vào buổi chiều, thì *Lêa* đã ra để gặp chàng, và nàng đã nói : « Mình sẽ đi lại với thiếp vì quả thiếp đã mướn mình với giá những củ ngải yêu của con trai thiếp. » Vậy chàng đã nằm với nàng trong chính đêm ấy.
17 Vả, Thiên Chúa đã nghe cho *Lêa*, nên nàng đã thụ thai và đã sinh hạ cho *Yacob* đứa con trai thứ năm.
18 Bấy giờ *Lêa* đã nói : « Thiên Chúa đã ban thưởng tôi vì tôi đã gả nữ tỳ tôi cho chồng tôi. » Nên nàng đã đặt tên nó [là] *Yxakha*.
19 Rồi *Lêa* đã lại còn thụ thai, và nàng đã sinh hạ đứa con trai thứ sáu cho *Yacob*.
20 Bấy giờ *Lêa* đã nói : « Thiên Chúa đã biếu cho tôi, [phải ! cho] tôi một món quà quý giá. Từ nay trở đi chồng tôi sẽ tôn trọng tôi vì tôi đã sinh hạ cho chàng sáu người con trai. » Vậy nàng đã đặt tên nó [là] *Zabulôn*.
21 Rồi sau đó nàng đã sinh hạ một con gái, và nàng đã đặt tên nó [là] *Đina*.
22 Đoạn, Thiên Chúa đã nhớ lại *Rakhên*, và Thiên Chúa đã nghe cho nàng, nên Người đã mở dạ con của nàng.
23 Vậy nàng đã thụ thai và đã sinh hạ một con trai, bấy giờ nàng đã nói : « Thiên Chúa đã cất đi nỗi nhục nhã của tôi ! »
24 Cho nên nàng đã đặt tên nó [là] *Yuse* mà rằng : « ĐỨC CHÚA đã thêm cho tôi một đứa con trai khác ! »
25 Vả, đã xảy ra là khi mà *Rakhên* đã sinh ra *Yuse*, thì *Yacob* đã nói với *Laban* : « [Xin] cha hãy để cho con tự do, để con có thể đi về địa phương con và về xứ sở con.
26 [Xin] cha hãy giao các vợ của con và các con của con mà vì chúng con đã phục dịch cho cha, để con có thể đi, vì chính cha biết [rõ] sự lao nhọc của con mà con đã phục vụ cho cha. »
27 Bấy giờ *Laban* đã nói với người : « Cha van nài [con], ví bằng cha đã đạt được sự chiếu cố trước cặp mắt con, cha đã nhận ra những điềm, và rằng ĐỨC CHÚA đã chúc phúc cho cha nhơn vì con. »

28 Rồi người đã nói : « Con hãy ra giá tiền công con với cha, thì cha quyết sẽ trả. »
29 Vậy *Yacob* đã nói với người : « Chính cha biết con đã phục vụ cha làm sao, và đàn gia súc của cha đã ra làm sao với con.
30 Bởi vì một ít mà cha đã có trước khi con [đến với cha], thì nó đã gia tăng thật nhiều, bởi vì ĐỨC CHÚA đã chúc phúc cho cha theo [từng bước] chưn con. Vậy giờ đây, chừng nào chính con cũng sẽ làm việc cho gia đình con ? »
31 Bấy giờ người đã nói : « Cha sẽ cho con gì ? » Thì *Yacob* đã đáp : « Cha khỏi cho con gì hết ! nếu cha làm cho con việc này [là] con nguyện trở lại chăn [và] trông nom đàn chiên trừu của cha.
32 Hôm nay con sẽ đi xuyên qua tất cả đàn chiên trừu của cha [vừa] phân rẻ khỏi đó mọi con chiên lốm đốm và tạp sắc, và mọi con chiên màu sậm trong số các chiên con, và tạp sắc và lốm đốn trong số các dê cái, thì đó là tiền công của con.
33 Và lòng chính trực của con sẽ trả lời cho con vào ngày sắp tới, khi cha sẽ tới về vấn đề tiền công con, [và] trước mặt cha, mọi con mà nó không có lốm đốm và tạp sắc trong số các dê cái, và màu sậm trong số các chiên con [mà] thuộc về con, [thì] chính nó đã bị ăn cắp. »
34 Bấy giờ *Laban* đã nói : « Đồng ý, chớ chi được như lời nói của con ! »
35 Vậy vào ngày ấy, người đã tách riêng các dê đực có sọc và tạp sắc, và tất cả các dê cái lốm đốm và tạp sắc [khỏi] mọi con mà trên [mình] nó trắng, và mọi con màu sậm trong số các chiên con, thì người đã giao phó vào tay các con trai người.
36 Đoạn, người đã đặt một khoảng cách ba ngày đường giữa người và *Yacob*, bấy giờ *Yacob* [đã là] kẻ chăn đàn chiên còn lại của *Laban*.
37 Vả, *Yacob* đã lấy cho mình [những] cành bạch dương tươi và hạnh đào và tiêu huyền, và người đã lột vỏ cho chúng [có] những sọc trắng vừa cho thấy sọc màu trắng [ở] trên các cành ấy.
38 Đoạn, người đã để các cành mà người đã lột vỏ vào những rãnh và những máng nước mà bầy chiên trừu sẽ vô để uống, đàng trước bầy chiên trừu, để chúng có thể động đực khi vô để uống.
39 Vậy, bầy chiên trừu đã động đực nhơn vì các cành, nên bầy chiên trừu đã đẻ ra những [con] có sọc, lốm đốm và tạp sắc.
40 Rồi *Yacob* đã tách riêng các chiên con, và người đã để mặt bầy chiên trừu hướng về [con] có sọc, và mọi [con] màu sậm vào bầy chiên trừu của *Laban*, và người đã để riêng ra cho mình những bầy chiên, và đã không để chúng với chiên trừu của *Laban*.
41 Vả, đã thường xảy ra là cứ mỗi lần các con mạnh khỏe của bầy chiên trừu động đực, thì *Yacob* đã để các cành trước cặp mắt của bầy chiên trừu trong những máng [nước] để nó động đực cạnh những cành [ấy].
42 Nhưng khi bầy chiên trừu có vẻ yếu, [thì] người sẽ không để [cành], cho nên đã xảy ra là các con yếu thuộc về *Laban*, còn các con mạnh khỏe thuộc về *Yacob*.
43 Vậy con người ấy đã bành trướng ra thật quá đỗi, và người đã có tới nhiều chiên trừu, tới những đày tớ gái, tới những đày tớ trai, tới những lạc đà, tới những lừa.

Sáng Thế 31

31,1 Vả, chàng đã nghe những lời của những con trai của *Laban* nói rằng : « *Yacob* đã lấy đi tất cả những gì mà thuộc về cha chúng ta, và từ những gì mà thuộc về cha chúng ta chàng đã thâu thập được trọn cái tài sản này. »
2 Vả, khi *Yacob* đã thấy gương mặt của *Laban* : Thì kìa, nó không có [thân mật] với chàng như từ trước tới nay nữa.
3 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Yacob* : « Ngươi hãy trở về xứ sở của tổ tiên ngươi, và về bà con ngươi, và Ta sẽ ở cùng với ngươi. »
4 Vậy *Yacob* đã sai kêu *Rakhên* và *Lêa* [ngoài] cánh đồng về phía bầy chiên trừu mình.
5 Và chàng đã nói với họ : « Chính tôi thấy rằng gương mặt của cha các bà không có [vẻ] thiên về tôi như từ trước tới nay nữa, nhưng Thiên Chúa của cha tôi đã ở cùng với tôi.
6 Vả lại, chính các bà, các bà đã biết rằng tôi đã phục vụ cho cha các bà với tất cả năng lực của tôi.
7 Vậy mà cha các bà đã phỉnh gạt tôi, và người đã thay đổi tiền công tôi mười lần, nhưng Thiên Chúa đã không cho phép người làm tổn hại đối với tôi.
8 Nếu [một đàng] người nói như vầy : "Tiền công của con sẽ là những con lốm đốm", thì cả bầy chiên trừu ấy sẽ đẻ ra những con lốm đốm ; còn [đàng khác], nếu người nói như vầy : "Tiền công của con sẽ là những con có sọc", thì cả bầy chiên trừu ấy sẽ đẻ ra những con có sọc.
9 Vậy, Thiên Chúa đã lấy đi gia súc của cha các bà và đã trao cho tôi.
10 Vả, đã xảy ra là vào lúc bầy chiên trừu kia quen động đực, và tôi đã ngước mắt tôi lên, và tôi đã thấy trong giấc mơ : Thì kìa, các dê đực kia đang nhảy trên bầy chiên trừu ấy [là] những con có sọc, những con lốm đốm và những con có đốm.
11 Và Thiên sứ của chính Thiên Chúa đã phán với tôi trong giấc mơ : "[Hỡi] *Yacob* !" Thì tôi đã thưa : "[Dạ] tôi đây !"
12 Thì Người đã phán : "Ta van [ngươi], hãy ngước mắt ngươi lên và hãy xem, tất cả các dê đực kia đang nhảy trên bầy chiên trừu đó [là] những con có sọc, những con lốm đốm và những con có đốm, vì Ta đã thấy tất cả những gì mà *Laban* đã làm đối với ngươi.
13 Chính Ta [là] Thiên Chúa [thật] của *Bêtên*, [nơi] mà ở đó ngươi đã xức dầu một trung trụ, [nơi] mà ở đó chính ngươi đã khấn với Ta một lời khấn ; bây giờ ngươi hãy chỗi dậy, hãy ra khỏi xứ này và hãy trở về xứ sinh trưởng của ngươi." »

14 Bấy giờ *Rakhên* và *Lêa* đã đáp lại và họ đã nói với chàng : « Có còn cho chúng tôi phần chia hay di sản nào trong nhà của cha chúng tôi nữa chăng ?
15 Có phải chúng tôi đã không bị coi như những phụ nữ ngoại bang đối với cha, vì cha đã bán chúng tôi, rồi cha cũng đã ăn luôn cả tiền của chúng tôi sao ?
16 Vì tất cả cái tài sản mà Thiên Chúa đã lấy đi khỏi cha chúng tôi, chính nó [là] thuộc về chúng tôi và của con cái chúng tôi ; vậy bây giờ ông hãy làm tất cả những gì mà Thiên Chúa đã phán với ông. »
17 Bấy giờ *Yacob* đã chỗi dậy và đã nưng các con cái mình và các người vợ mình lên trên các lạc đà.
18 Và chàng đã lùa toàn thể gia súc của chàng, và tất cả các của cải của chàng mà chàng đã gom góp được, gia súc, đồ vật sở đắc được của chàng mà chàng đã gom góp được tại *PátđanAram*, để trở về *Ixaác* cha chàng tại xứ *Canaan*.
19 Vả, [trong lúc] *Laban* đã đi bào [lông] chiên trừu mình, thì *Rakhên* đã ăn cắp thần tượng của cha mình.
20 Vậy *Yacob* đã lạm dụng tâm trí *Laban* người *Aram*, bởi vì chàng đã không báo cho cha [vợ] rằng chính chàng đang trốn.
21 Và chính chàng đã trốn cùng tất cả những gì mà thuộc về chàng, và chàng đã chỗi dậy và đã vượt qua con sông kia, rồi chàng đã hướng mặt mình về vùng núi *Galaát*.
22 Vả, cho tới ngày thứ ba, [người ta] đã báo tin cho *Laban* rằng *Yacob* đã trốn.
23 Bấy giờ người đã đem những anh em mình theo với mình, và người đã đuổi theo sau *Yacob* một khoảng đường bảy ngày, và người đã bắt gặp *Yacob* trong (vùng) núi *Galaát*.
24 Vả, Thiên Chúa đã đến với *Laban* người *Aram* trong giấc mộng ban đêm, và đã phán cùng người : « Ngươi hãy giữ lấy mình để đừng nói với *Yacob* hoặc tốt hoặc xấu. »
25 Vậy *Laban* đã bắt gặp *Yacob* trong khi *Yacob* đã cắm lều mình trên núi, còn *Laban* đã cắm [lều] với anh em mình trong [vùng] núi *Galaát*.
26 Bấy giờ *Laban* đã nói với *Yacob* : « Con đã làm gì mà lạm dụng tâm trí cha, rồi con còn đem các con gái cha đi như thể những kẻ bị thanh gươm giam cầm vậy ?
27 Tại sao con đã lén trốn và đã lạm dụng cha, lại đã không báo cho cha biết để cha đã có thể tiễn đưa con với niềm hân hoan cùng với những hý khúc, với trống cơm cùng với thất huyền cầm ?
28 Và con đã không để cho cha hôn các con [cháu] cha và các con gái cha, vậy rốt cuộc con đã hành động cách điên rồ.
29 Hiện quyền lực có [trong] tay cha để làm dữ lại với các con, nhưng Thiên Chúa của cha các con đêm qua đã phán cùng cha mà rằng : "Ngươi hãy giữ mình cho khỏi nói với *Yacob* hoặc tốt hoặc xấu."
30 Vậy bây giờ con hẳn đã đi, vì con đã quá nhớ nhung tới nhà cha con, [thì] tại sao con đã ăn cắp các thần linh của cha ? »
31 Bấy giờ *Yacob* đã đáp lại và đã nói với *Laban* : « Vì con đã sợ, bởi con đã nghĩ : "Không khéo cha có thể bắt các con gái cha lại khỏi [quyền] con."
32 [Còn] kẻ mà với [nó] cha sẽ tìm thấy các thần linh của cha nó sẽ không sống ! Trước mặt của anh em chúng con chính cha hãy nhìn cái gì của cha nơi con cha hãy lấy.» Nhưng *Yacob* đã không biết rằng *Rakhên* đã (đã) ăn cắp chúng rồi.

33 Bấy giờ *Laban* đã đi vô trong lều *Yacob* rồi trong lều *Lêa* tới trong lều hai nữ tỳ, nhưng người đã không tìm được gì, nên người đã đi ra khỏi lều *Lêa* rồi người đã đi vô trong lều *Rakhên*.
34 Vả, *Rakhên* đã lấy các thần tượng rồi và nàng đã để chúng trong cái giỏ [yên] lạc đà rồi, và nàng đã ngồi trên chúng ; trong khi *Laban* đã mò tìm khắp hết cái lều nhưng đã không tìm được gì.
35 Vậy nàng đã nói với cha mình : « Xin [cơn giận] chớ bừng lên trong cặp mắt của chúa con, nếu con không thể đứng dậy được trước sự hiện diện của ngài [là] vì tình trạng theo thói quen những phụ nữ của con ! » Rồi người đã [tiếp tục] tìm kiếm nhưng đã không tìm được các thần tượng.
36 Nên *Yacob* đã bừng giận và đã cãi cọ với *Laban*, rồi *Yacob* đã ứng đáp và đã nói với *Laban* : « Vi phạm gì của con, tội gì của con để mà cha đã nóng lòng đuổi theo đàng sau con vậy ?
37 Vì cha đã mò tìm khắp hết các đồ đạc của con, cha đã tìm thấy gì thuộc về tất cả đồ đạc của nhà cha ? Cha hãy để đây trước mặt của anh em con và anh em cha, để họ có thể phán quyết giữa cả hai chúng ta !
38 Bây giờ [đã] hai mươi năm rồi con đây [đã ở] bên cạnh cha, các chiên cái của cha cũng như các dê cái của cha đã không bị sẩy thai, và con cũng đã không [hề] ăn các chiên đực của bầy chiên của cha.
39 Con đã không đem về cho cha con thú bị xé, chính con đã [thường] gánh chịu sự thất thoát nó ; [một con thú] bị trộm [ban] ngày hoặc bị trộm [ban] đêm cha đã đòi tương đương nó tận tay con.
40 Con đã bị nắng chang chang làm hao mòn con ban ngày, cũng như giá băng ban đêm, và giấc ngủ của con đã rời khỏi đôi mắt của con.
41 Bây giờ [đã] hai mươi năm rồi con [ở] trong nhà cha, con đã phục vụ cho cha mười bốn năm vì hai cô con gái của cha, và sáu năm vì bầy chiên của cha, và cha đã thay đổi tiền công của con mười lần.
42 Nếu Thiên Chúa của cha con, Thiên Chúa của *Abraham* và Nỗi kinh hãi *Ixaác*, đã không ở với con, hẳn bây giờ cha có thể đuổi con ra tay không ; [nhưng] Thiên Chúa đã thấy nỗi khốn khổ của con và nỗi lao khổ của đôi bàn tay con, nên Người đã phán quyết đêm qua. »
43 Bấy giờ *Laban* đã đáp lại và người đã nói với *Yacob* : « Các con gái này [là các] con gái cha, các con trai này [là các] con trai cha, và đàn chiên này [là] đàn chiên cha, và tất cả những gì mà chính con đang thấy, chính đó [là] của cha và của các con gái cha ; cha có thể làm gì đối với các cô này hôm nay hoặc đối với các con trai các cô mà các cô đã sinh hạ ?
44 Vậy bây giờ, nào ! cha đây với con đây, chúng ta quyết lập một hiệp ước, để nó sẽ trở thành một chứng tích giữa cha và con. »
45 Nên *Yacob* đã lấy một tảng đá rồi người đã dựng nó lên [làm] trung trụ.
46 Rồi *Yacob* đã nói với các anh em mình : « Các anh em hãy lượm những viên đá. » Thì họ đã lấy những viên đá và họ đã làm thành một đống, rồi họ đã ăn ở đó, trên đống [đá] ấy.
47 Và *Laban* đã gọi nó [là] *Yêga-Xahađuta*, còn *Yacob* đã gọi nó là *Galêết*.
48 Bấy giờ *Laban* đã nói : « Đống [đá] này [là] một chứng tích giữa cha và con hôm nay.» Bởi đó cho nên người đã đặt tên nó [là] *Galêết*.

49 Hay cái Tháp canh vì rằng người đã nói : « Nguyện xin ĐỨC CHÚA sẽ luôn canh chừng giữa cha và con, khi chúng ta sẽ bị che khuất người [này] khỏi người kia.
50 Nếu con sẽ làm nhục các con gái cha, và nếu con sẽ cưới những người vợ thêm với các con gái cha, [mà sẽ] không có người nào [ở] cùng với chúng ta, [thì] coi kìa, Thiên Chúa [sẽ là] Chứng tá giữa cha và con ! »
51 Rồi *Laban* đã nói với *Yacob* : « Đây, cái đống [đá] này, và đây cái trung trụ mà cha đã dựng giữa cha và con.
52 Cái đống [đá] này [là] chứng tích và cái trung trụ này [là] bằng chứng, hoặc giả chính cha sẽ không vượt quá đống [đá] này chống lại con, hoặc giả chính con cũng sẽ không vượt quá đống [đá] này và cái trung trụ này để làm điều xấu chống lại cha.
53 [Nguyện xin] Thiên Chúa của *Abraham*, Thiên Chúa của *Nakhor*, và Thiên Chúa của cha họ sẽ phân xử giữa chúng ta. » Còn *Yacob* thì đã thề nhơn [Danh] Nỗi kinh hãi của cha mình [là] *Ixaác*.
54 Đoạn, *Yacob* đã sát tế vật hy tế giao ước trên núi, và chàng đã mời các anh em mình dùng bữa, thì họ đã dùng bữa và đã trải qua đêm trên núi.

Sáng Thế 32

32,1 Vả, *Laban* đã thức dậy vào buổi sáng sớm và người đã hôn các con [cháu] mình và các con gái mình, rồi người đã chúc lành chúng. Đoạn, *Laban* đã lên đường và đã trở về tại địa phương mình.
2 Khi *Yacob* đã cất bước về đường mình, thì các Thiên sứ của Thiên Chúa đã gặp chàng.
3 Bấy giờ *Yacob* đã nói, khi chàng đã thấy Họ : « Này [là] một Trại của Thiên Chúa ! » Nên người đã đặt tên chính nơi ấy [là] *Makhanaim*.
4 Rồi *Yacob* đã phái những sứ giả đi trước chàng tới *Êxau* anh chàng, tại vùng *Xêia*, địa hạt của *Êđôm*.
5 Và chàng đã giao nhiệm vụ cho chúng mà rằng : « Các ngươi sẽ nói như vầy với chúa ta, *Êxau* : “Tôi tớ ngài, *Yacob* đã nói như vầy :” « Tôi đã lưu ngụ với *Laban* và tôi đã triển hạn tới bây giờ.
6 Và tôi đã có tới những bò và những lừa, những chiên trừu và những đầy tớ trai cùng những đầy tớ gái, và tôi muốn phái [chúng] đi để báo cho chúa tôi để đạt được sự chiếu cố trước mắt ngài. »
7 Sau đó, các sứ giả ấy đã trở về tới *Yacob* vừa nói [rằng] : « Chúng tôi đã đến với anh ngài, *Êxau*, và người cũng đang đi để tìm gặp ngài cùng bốn trăm người đàn ông với người.»
8 Bấy giờ *Yacob* đã sợ hãi quá đỗi, và chàng đã lâm cảnh khốn đốn ; vậy chàng đã chia chính dân mà [đã đi] với chàng, cũng như bầy chiên ấy và bầy bò ấy cùng những lạc đà ấy thành hai cánh.

9 Rồi chàng đã nói : « Nếu *Êxau* sẽ xông tới một cánh nào đó và sẽ xâm hại nó, thì cánh kia sẽ được sống còn để trốn thoát. »
10 Đoạn *Yacob* đã nói : « Lạy Thiên Chúa của ông tôi, *Abraham*, và Thiên Chúa của cha tôi *Ixaác*, lạy ĐỨC CHÚA, chính Ngài [đã] phán cùng tôi : "Ngươi hãy trở về xứ sở ngươi và về bà con ngươi và Ta quyết sẽ đối đãi tốt với ngươi."
11 Tôi quá nhỏ nhoi đối với tất cả các cử chỉ nhơn từ và đối với tất cả chính lòng trung thành mà Ngài đã tỏ bày với tôi tớ Ngài, vì [chỉ] với một cây gậy tôi, tôi đã vượt qua [con sông] *Yođan* này, vậy mà bây giờ tôi đã trở thành hai đội ngũ !
12 Xin Ngài giải thoát tôi, - tôi van nài [Ngài], - khỏi tay của anh tôi, khỏi tay của *Êxau*, vì tôi đây sợ người, không khéo người sẽ xông tới và sẽ xâm hại tôi, [cả] mẹ lẫn các con.
13 Vì chính Ngài đã phán : "Hẳn Ta sẽ đối đãi tốt với ngươi, và Ta sẽ làm cho miêu duệ ngươi ra như cát biển kia mà sẽ không thể đếm được vì sự đông đảo [của nó]."»
14 Vả, chàng đã trải qua đêm ở đó trong chính đêm ấy, rồi chàng đã chọn, trong số chính sản vật gì đã vô trong tay mình, một món quà cho *Êxau* anh mình :
15 Hai trăm dê cái với hai mươi dê đực, hai trăm chiên cái với hai mươi chiên đực.
16 Ba mươi lạc đà cái đang cho bú với các con của chúng, bốn mươi bò cái với mười bò đực tơ, hai mươi lừa cái với mười lừa đực tơ.
17 Rồi chàng đã giao vào tay của các thuộc hạ chàng từng đàn gia súc riêng ra, và chàng đã nói với các thuộc hạ mình : « Các ngươi hãy vượt qua trước ta, và các ngươi hãy để một khoảng cách giữa đàn gia súc [này] với đàn gia súc [kia]. »
18 Rồi chàng đã giao nhiệm vụ cho chính người đi đầu mà rằng : « Khi *Êxau* anh ta sẽ gặp ngươi và sẽ hỏi han ngươi mà rằng : "Chính ngươi thuộc về ai, và ngươi sẽ đi về đâu, và các vật đàng trước ngươi kia thuộc về ai ?"
19 Thì ngươi sẽ nói : "Của tôi tớ ngài, của *Yacob*, chính đó [là] một món quà được gởi cho chúa tôi, cho *Êxau*, và kìa ! chính người cũng [ở] đàng sau chúng tôi." »
20 Rồi chàng cũng đã giao nhiệm vụ cho người thứ hai, vừa [cho] người thứ ba, vừa [cho] tất cả các người đang đi đàng sau các đàn gia súc ấy mà rằng : « Các ngươi sẽ nói với *Êxau* theo cách thức này khi các ngươi gặp người.
21 Và các ngươi cũng còn nói : "Kìa, tôi tớ ngài, *Yacob*, đàng sau chúng tôi." » Vì chàng đã nghĩ : « Nào ta hãy che mặt người bằng một tặng vật đi trước ta, rồi sau đó ta sẽ giáp mặt người, có lẽ người sẽ nể mặt ta ! »
22 Vả, tặng vật ấy đã vượt qua phía đàng trước của chàng, nhưng chính chàng đã nán lại tại trại trong đêm ấy.
23 Nhưng trong đêm ấy chàng đã chỗi dậy và đã dẫn hai người vợ mình và hai nữ tỳ mình cùng mười một trai trẻ mình, và chàng đã băng qua chỗ cạn [con lạch] *Yabboq*.
24 Vậy, chàng đã dẫn họ và đã đưa họ băng qua cái khe suối, và chàng đã đưa những người của mình băng qua.
25 Khi *Yacob* đã còn [ở] lại một mình, thì một Người Đàn Ông đã vật lộn với chàng trước khi hừng đông kia ló dạng.
26 Và khi Người [ấy] đã nhận thấy rằng mình đã không lướt thắng được chàng, thì Người [ấy] đã động tới cái lõm của khớp bắp đùi của chàng, cho nên cái lõm của khớp bắp đùi của *Yacob* đã bị trặc khi chàng vật lộn với Người [ấy].

27 Rồi Người [ấy] đã nói : « Ngươi hãy buông Ta ra vì hừng đông kia đã ló dạng. » Nhưng chàng đã nói : « Tôi sẽ không để cho Ngài đi trừ khi Ngài chúc lành cho tôi đã. »
28 Vậy Người [ấy] đã nói với chàng : « Tên ngươi [là] gì ? » Thì chàng đã thưa : « [Dạ là] *Yacob*. »
29 Bấy giờ Người [ấy] đã nói : « Tên ngươi sẽ không còn được gọi [là] *Yacob* nữa, nhưng chính là *Yxơraên*, bởi vì ngươi đã bền gan với Thiên Chúa cùng với con người, và ngươi đã thắng.»
30 Vậy *Yacob* đã hỏi và đã nói : « [Xin] Ngài hãy cho biết Danh Ngài, tôi van nài [Ngài]. » Nhưng Người [ấy] đã đáp : « Tại sao ngươi hỏi tới Danh Ta vậy ? » Đoạn Người [ấy] đã chúc lành cho chàng tại đó.
31 Vì vậy, *Yacob* đã đặt tên nơi đó [là] *Pơnuên*, bởi vì, [chàng nói :] "Tôi đã thấy Thiên Chúa diện đối diện vậy mà mạng sống tôi đã được cứu thoát."
32 Vả, mặt trời kia đã ló dạng cho chàng, khi chàng đã đi qua cạnh *Pơnuên*, và chính chàng đang đi cà nhắc trên bắp đùi mình.
33 Bởi đó cho nên con cái *Yxơraên* không ăn dây gân của chính thần kinh đùi mà [ở] trên cái lõm của bắp đùi cho tới chính ngày nay, bởi vì Người [ấy] đã động tới cái lõm của bắp đùi *Yacob* nơi dây gân của thần kinh đùi ấy.

Sáng Thế 33

1 Vả, *Yacob* đã ngước mắt mình lên thì người đã thấy, thì kìa, *Êxau* đang đi tới, và cùng với người, bốn trăm người đàn ông ; vậy chàng đã phân tán các con trẻ cạnh *Lêa* và cạnh *Rakhên* và cạnh chính hai nữ tỳ.
2 Và chàng đã sắp các nữ tỳ ấy cùng với các con trẻ của chúng đàng trước, và *Lêa* cùng với các con trẻ nàng đàng sau chúng, và *Rakhên* cùng với *Yuse* sau rốt chúng.
3 Rồi chính chàng đã vượt qua đàng trước chúng và đã sấp mình xuống đất bảy lần trước khi chàng đến gần tới anh mình.
4 Bấy giờ *Êxau* đã chạy tới để gặp chàng và đã ôm chặt chàng và đã bá trên cổ chàng và đã hôn chàng rồi họ đã khóc.
5 Khi [*Êxau*] đã ngước mắt mình lên và đã thấy các phụ nữ và các con trẻ, thì đã nói : « Ai [là] những người đó đối với ngươi vậy ? » Bấy giờ chàng đã nói : « Chính [đó là] các con trẻ mà Thiên Chúa đã ân ban cho tôi tớ ngài. »
6 Rồi các nữ tỳ ấy đã đến gần, chính chúng cùng các con trẻ của chúng, và chúng đã phục bái.
7 Và *Lêa* cũng đã đến gần cùng các con trẻ nàng và chúng đã phục bái, rồi sau đó *Yuse* đã đến gần, cùng với *Rakhên*, và chúng đã phục bái.
8 Nên [*Êxau*] đã nói : « Toàn thể cái đoàn người và súc vật [là] gì đối với ngươi mà ta đã gặp đó ? » Thì chàng đã nói : « [Là] để đạt được sự chiếu cố trước mắt của chúa tôi. »

9 Bấy giờ *Êxau* đã nói : « Ta có đầy đủ rồi (anh) em ta ơi, chớ chi vật gì của ngươi hãy còn của ngươi. »
10 Nhưng *Yacob* đã nói : « Xin đừng, tôi van nài [ngài], nếu tôi đã đạt được sự chiếu cố trước mắt ngài thì tôi van nài [ngài], hãy nhận món quà của tôi từ tay tôi, vì bởi đó tôi đã thấy mặt ngài như thấy Nhan Thiên Chúa, cho nên ngài đã tiếp đón tôi cách nồng hậu.
11 Ngài hãy nhận, tôi van nài [ngài], quà tặng của tôi mà đã được đem đến cho ngài, vì Thiên Chúa đã ân ban cho tôi, và vì tôi có tất cả. » Và chàng đã nài nỉ với [*Êxau*] nên [*Êxau*] đã nhận.
12 Rồi *Êxau* đã nói : « Nào ! chúng ta hãy lên đường và chúng ta hãy tiến bước, và chớ chi ta đi đàng trước ngươi. »
13 Nhưng chàng đã nói với *Êxau* : « Chúa tôi biết rằng các con trẻ này yếu ớt và bầy chiên cùng bầy gia súc lớn đang cho bú kia [đè nặng] trên tôi, và [nếu] họ lùa chúng [nhanh chỉ] một ngày, thì cả bầy gia súc nhỏ ấy sẽ chết.
14 Tôi van nài chúa tôi hãy vượt qua đàng trước tôi tớ chúa, còn phần tôi, tôi quyết sẽ đi theo chẫm rãi từng chặng tùy theo bước chưn bầy gia súc lớn nhỏ mà [ở] đàng trước tôi và tùy theo bước chưn các con trẻ này cho tới khi mà tôi sẽ đi tới nơi chúa tôi tại *Xêia*. »
15 Bấy giờ *Êxau* đã nói : « Ta van [ngươi], ta muốn bố trí gần bên ngươi vài tùy tùng mà [ở] với ta. » Nhưng chàng đã nói : « Để làm chi vậy ? Tôi [chỉ] ước mong đạt được sự chiếu cố trước mắt chúa tôi [thôi] ! »
16 Vậy trong chính ngày ấy, *Êxau* đã theo đường mình trở về tại *Xêia*.
17 Còn *Yacob* đã trẩy bộ tới *Xukkôt*, và đã cất cho mình một túp lều, đồng thời chàng đã làm những lều trại cho đàn gia súc của mình ; bởi đó cho nên người đã đặt tên nơi đó [là] *Xukkôt*.
18 Rồi *Yacob* đã đi bình an [vô sự] tới thành *Sikhem* mà [ở] trong xứ *Canaan*, sau khi mà chàng đã đi từ *PátđanAram* tới, và chàng đã dựng lều đối diện với thành ấy.
19 Và chàng đã tậu một phần đất của chính cánh đồng mà chàng đã dựng lều mình ở đó, từ tay của các con cái của *Khamo*, cha của *Sikhem*, với giá một trăm đồng tiền.
20 Đoạn, *Yacob* đã dựng lên ở đó một bàn thờ và đã kêu cầu tới Người [là] *Ên*, Thiên Chúa của *Yxơraên*.

Sáng Thế 34

34,1 Vả, *Đina*, con gái của *Lêa*, [đứa con] mà nàng đã sinh hạ cho *Yacob*, đã đi ra để chăm chú nhìn vào những thiếu nữ của xứ ấy.
2 Và *Sikhem*, con trai của *Khamo* người *Hivít* hoàng mục của xứ ấy, đã thấy nàng thì đã chiếm đoạt nàng rồi đã ăn nằm với nàng và đã làm nhục nàng.
3 Và hồn chàng đã gắn bó với *Đina*, con gái của *Yacob*, và chàng đã yêu quý thiếu nữ ấy và đã nói [cách dịu ngọt] vào tim thiếu nữ ấy.

4 Rồi *Sikhem* đã nói với *Khamo* cha mình mà rằng : « [Xin] cha hãy cưới cho con thiếu nữ ấy làm vợ. »
5 Vả, *Yacob* đã nghe rằng chàng [*Sikhem*] đã làm ô uế *Đina* con gái người, trong khi các con trai người đã ở ngoài đồng với đàn gia súc người, thì *Yacob* đã giữ im lặng trước khi chúng về.
6 Sau đó, *Khamo* cha của *Sikhem* đã đi ra tới *Yacob* để nói chuyện với người.
7 Vả, các con trai của *Yacob* đã trở về từ cánh đồng ấy khi họ nghe, và các người này đã bị phiền lụy và họ đã bừng giận quá đỗi, vì chàng [*Sikhem*] đã làm một điều bị khinh chê theo *Yxơraên* trong sự ăn nằm với con gái của *Yacob*, và như vậy điều ấy sẽ không được làm.
8 Vậy, *Khamo* đã nói chuyện với họ mà rằng : « *Sikhem* con trai tôi, hồn chàng đã yêu thương thiếu nữ của các ngươi, tôi van nài các ngươi hãy gả nàng cho chàng làm vợ.
9 Và các ngươi hãy kết ước hôn nhân với chúng tôi, các ngươi sẽ gả các con gái của các ngươi cho chúng tôi, và các ngươi sẽ cưới các con gái của chúng tôi cho các ngươi.
10 Rồi các ngươi sẽ ở với chúng tôi, và xứ này nó sẽ trải dài trước mặt các ngươi, các ngươi hãy ở và các ngươi hãy đi lại [buôn bán ở] đó và các ngươi hãy lập nghiệp tại đó. »
11 Còn *Sikhem* đã nói với cha nàng cùng với anh em nàng [rằng] : « Tôi ước muốn đạt được sự chiếu cố trước mắt các ngài, và chính những gì mà các ngài sẽ bảo với tôi, tôi sẽ trao.
12 Các ngài hãy thách thật cao với tôi tiền cưới và sính lễ, nhưng tôi quyết sẽ trao theo như các ngài sẽ bảo với tôi, chỉ cần các ngài hãy gả cho tôi thiếu nữ ấy làm vợ. »
13 Bấy giờ các con trai của *Yacob* đã trả lời với *Sikhem* cùng với *Khamo* cha chàng bằng sự gian trá, và họ đã nói, [vì biết] rằng chàng đã làm ô uế đối với *Đina* (chị) em mình.
14 Vậy họ đã nói với chúng : « Chúng tôi sẽ không thể làm việc này được đâu, gả (chị) em của chúng tôi cho một đàn ông mà có bao quy đầu, vì điều đó [là] một nỗi nhục nhã đối với chúng tôi.
15 Chỉ với [điều kiện] này chúng tôi sẽ thỏa thuận với các ngài, nếu các ngài sẽ trở nên như chúng tôi : mọi người nam của các ngài [đều] chịu cắt bì.
16 Và chúng tôi sẽ gả các con gái chúng tôi cho các ngài, và các con gái các ngài chúng tôi sẽ cưới cho chúng tôi, rồi chúng tôi sẽ ở lại với các ngài, và chúng ta sẽ trở thành một dân tộc duy nhứt.
17 Nhưng nếu các ngài sẽ không nghe cho chúng tôi để chịu cắt bì, thì chúng tôi sẽ bắt cô nương chúng tôi về, rồi chúng tôi sẽ ra đi. »
18 Vậy, các lời của họ tỏ ra đẹp lòng trước mắt của *Khamo* và trước mắt của *Sikhem*, con trai của *Khamo*.
19 Nên chàng trai ấy đã không chần chờ để thực hiện việc ấy, vì chàng đã vui thú với con gái của *Yacob*, và chính chàng [là] người lỗi lạc hơn tất cả [người] nhà cha mình.
20 Bấy giờ, *Khamo* và *Sikhem* con trai người đã đi tới cửa thành chúng, và chúng đã ngỏ lời với các đàn ông của thành chúng mà rằng :
21 « Các người này chính họ ôn hòa với chúng ta, nên họ sẽ ở lại trong xứ và họ sẽ đi lại [buôn bán] với [dân bản] xứ, vì xứ này, coi kìa, mênh mông tư bề trước mặt họ ! Chúng ta sẽ cưới cho chúng ta các con gái của họ làm vợ, và các con gái chúng ta chúng ta sẽ gả cho họ.
22 Chỉ với [điều kiện] này các người ấy sẽ thỏa thuận ở lại với chúng ta, khi mọi người nam của chúng ta chịu cắt bì như thể chính họ [là] những kẻ chịu cắt bì.

23 Phải chăng gia súc của họ và đồ vật sở đắc được của họ cùng tất cả súc vật của họ không [là] của chúng ta sao ? Chính họ chỉ cần chúng ta muốn thỏa thuận với họ thôi, thì họ sẽ ở lại với chúng ta. »
24 Bấy giờ chúng đã nghe theo *Khamo* và *Sikhem* con trai người, tất cả những người đi ra cửa thành người, và mọi người nam đã chịu cắt bì, tất cả những người đi ra cửa thành người.
25 Nhưng đã xảy ra là tới chính ngày thứ ba, đang khi chúng bị đau nhức, thì hai con trai của *Yacob*, *Simêôn* và *Lêvi*, các anh của *Đina*, đã tóm lấy mỗi người thanh gươm của mình rồi họ đã xông vào chống lại thành ấy cách an toàn và đã giết hết đàn ông.
26 Họ đã giết cả *Khamo* lẫn *Sikhem* con trai người bằng lưỡi gươm, và họ đã bắt *Đina* ra khỏi nhà *Sikhem* rồi họ đã ra đi.
27 Các con trai [khác] của *Yacob* đã xông vào chống lại các kẻ bị thương chí tử và đã cướp phá thành ấy [vì biết] rằng chúng đã làm ô uế (chị) em của họ.
28 Họ đã chiếm đoạt [vừa] chiên trừa của chúng, vừa các bò của chúng, vừa các lừa của chúng, vừa những gì mà [ở] trong thành, vừa những gì mà [ở] ngoài đồng.
29 Vừa tất cả tài sản của chúng, vừa tất cả con cháu của chúng, vừa các vợ của chúng họ đã bắt sống, và họ đã cướp phá vừa tất cả những gì mà [ở] trong nhà.
30 Bấy giờ *Yacob* đã nói với *Simêôn* cùng với *Lêvi* [rằng] : « Các ngươi đã quấy nhiễu ta để làm cho ta ra hôi thúi đối với cư dân xứ này, đối với người *Canaan* và đối với người *Phêrêsít*, trong khi ta đây ít ỏi, và chúng sẽ tụ tập chống lại ta, và chúng sẽ xâm hại ta, và ta sẽ bị tận diệt, chính ta cùng [người] nhà ta. »
31 Tuy nhiên chúng đã nói : « Há người ta có thể đối xử với em gái chúng con như một gái điếm chăng ? »

Sáng Thế 35

35,1 Bấy giờ Thiên Chúa đã phán cùng *Yacob* : « Ngươi hãy chỗi dậy, hãy đi lên *Bêtên* và hãy ở lại đó, và ngươi hãy làm ở đó một bàn thờ cho Thiên Chúa, [là] chính Đấng hiện ra với ngươi khi ngươi trốn khỏi mặt của *Êxau* anh ngươi. »
2 Vậy *Yacob* đã nói với [người] nhà mình cùng với tất cả [những người] mà [ở] với người : « Các ngươi hãy loại bỏ các chúa ngoại lai mà ở giữa các ngươi, và hãy thanh tẩy mình rồi hãy thay các áo choàng của các ngươi.
3 Giờ đây, nào ! chúng ta hãy đứng lên và hãy đi lên *Bêtên*, rồi ta sẽ làm ở đó một bàn thờ cho Thiên Chúa, [là] chính Đấng đã đáp lời ta trong ngày gian truân của ta, vì Người đã ở cùng với ta trên đường mà ta đã đi. »
4 Bấy giờ họ đã nộp cho *Yacob* tất cả các chúa ngoại lai [ở] trong tay họ, cùng các bông tai mà [ở] trên đôi tai họ, và *Yacob* đã chôn chúng dưới chính cây thông mà ở gần *Sikhem*.
5 Đoạn, họ đã lên đường, và đã xảy ra một nỗi kinh hãi của Thiên Chúa trên chính các thành mà ở xung quanh họ, cho nên chúng đã không đuổi theo sau các con trai của *Yacob*.

6 Sau đó, *Yacob* đã đến tại *Luxơ* mà [ở] trong xứ *Canaan*, chính đó [là] *Bêtên*, chính người cùng tất cả những người trung thành mà [ở] với người.
7 Bấy giờ người đã xây ở đó một bàn thờ và người đã đặt tên cho nơi [ấy là] Thiên Chúa của *Bêtên*, vì ở đó chính Thiên Chúa đã tỏ mình ra với người khi người trốn khỏi mặt của anh người.
8 Sau đó, *Đêbôra*, vú nuôi của *Rêbêca* đã chết, và đã được chôn cất bên dưới của *Bêtên*, dưới chính cây sồi, cho nên người ta đã đặt tên nó [là] « Cây sồi khóc than ».
9 Vả, Thiên Chúa đã lại hiện ra cùng *Yacob*, trong khi người đến từ *PátđanAram*, và đã chúc lành người.
10 Rồi Thiên Chúa đã phán cùng người : « Tên ngươi [là] *Yacob*, tên ngươi sẽ không còn được gọi [là] *Yacob* nữa, nhưng tên ngươi sẽ là *Yxơraên*. » Cho nên thiên hạ đã gọi tên người [là] *Yxơraên*.
11 Vả, Thiên Chúa còn phán cùng người : « Chính Ta [là] Thiên Chúa, Đấng Toàn Năng ; ngươi hãy sinh sản ra và hãy trở nên đông đảo ; một dân tộc và một đại chúng những dân tộc từ ngươi sẽ xuất hiện, và những vua chúa sẽ từ thận tạng của ngươi [mà] ra.
12 Còn, cái xứ mà Ta đã ban cho *Abraham* và cho *Ixaác*, Ta sẽ ban nó cho ngươi, và cho miêu duệ ngươi sau ngươi Ta sẽ ban xứ ấy. »
13 Đoạn, Thiên Chúa đã thăng xa cách người, ở nơi mà Thiên Chúa đã đàm đạo với người.
14 Bấy giờ *Yacob* đã dựng lên một trung trụ, một trung trụ đá, tại nơi mà Thiên Chúa đã đàm đạo với người, và người đã rưới lễ vật lỏng trên đó và người đã xối dầu trên đó.
15 Và *Yacob* đã đặt tên chính nơi mà ở đó Thiên Chúa đã đàm đạo với người [là] *Bêtên*.
16 Rồi người đã ra đi khỏi *Bêtên* ; vả, đã xảy ra là còn một đoạn đường nữa để tới tại *Êphratha*, thì *Rakhên* đã lầm bồn và đã làm khó dễ trong sự sinh nở của mình.
17 Vả đã xảy ra là bởi chính sự làm khó dễ của nàng trong sự sinh nở của nàng, nên bà mụ đã nói với nàng : « Nàng đừng sợ, vì kìa cũng [có] cho nàng một con trai đó. »
18 Vả đã xảy ra là trong lúc linh hồn nàng sắp ra đi, - vì [sau đó] nàng đã qua đời, - thì nàng đã đặt tên nó là *BenÔni*, nhưng cha nó đã gọi nó [là] *Benyamin*.
19 Bấy giờ *Rakhên* đã qua đời và nàng đã được chôn cất trên đường về *Êphratha*, chính đó [là] *Bêlem*.
20 Và *Yacob* đã dựng lên một tấm bia trên phần mộ của nàng ; chính đó [là] tấm bia của phần mộ của *Rakhên* cho tới chính ngày nay.
21 Sau đó *Yxơraên* đã lên đường và đã dựng lều mình xa hơn đối với *MítđanÊđe*.
22 Vả, đã xảy ra là khi *Yxơraên* [đã hạ trại] định cư trong chính xứ đó, thì *Rubên* đã đi lại và đã ăn nằm với *Bilah* nàng hầu của cha mình, và *Yxơraên* đã nghe [người ta nói]. – Vả, đã có mười hai con trai của *Yacob*.
23 Các con trai của *Lêa* là *Rubên*, - trưởng nam của *Yacob*, - *Simêôn*, *Lêvi*, *Yuđa*, *Yxakha* và *Zabulôn*.
24 Các con trai của *Rakhên* [là] *Yuse* và *Benyamin*.
25 Vả, các con trai của *Bilah*, nữ tỳ của *Rakhên* [là] *Đan* và *Népthali*.
26 Còn các con trai của *Zinpha*, nữ tỳ của *Lêa*, [là] *Gát* và *Ase* ; các người đó [là] các con trai của *Yacob* mà đã được sinh ra cho người ở *PátđanAram*.

27 Đoạn, *Yacob* đã ra đi về *Ixaác* cha mình [ở tại] *Mamrê* [trong thành] *KiriátAraba*, chính đó [là] *Hêbron*, mà *Abraham* đã lưu ngụ ở đó cùng với *Ixaác*.
28 Vả, những ngày [đời] của *Ixaác* đã là một trăm tám mươi năm.
29 Đoạn, *Ixaác* đã tắt hơi và đã qua đời, và người đã được đoàn tụ với bà con mình, cao niên và được thỏa mãn về những ngày [đời] ; và các con trai người, *Êxau* và *Yacob*, đã chôn cất người.

Sáng Thế 36

36,1 Vả, đây [là] các thế hệ của *Êxau*, chính người [là] *Êđôm*.
2 *Êxau* đã chọn các vợ mình trong số những phụ nữ *Canaan* : *Ađa* con gái của *Êlôn* người *Híttít*, và *Ôhôlibama* con gái của *Ana*, cháu gái của *Zibêôn* người *Khôri*.
3 Và *Baxêmát* con gái của *Yxơmaên*, (chị) em của *Nêbayốt*.
4 Vả, *Ađa* đã sinh hạ cho *Êxau Êliphát*, còn *Baxêmát* đã sinh hạ *RêhuÊn*.
5 Và *Ôhôlibama* đã sinh hạ *YêÚt* và *Yalam* cùng với *Côrê* ; đó [là] các con cái của *Êxau*, mà chúng đã được sinh ra cho người trong xứ *Canaan*.
6 Vả [sau đó], *Êxau* đã đem các vợ mình và các con trai mình và các con gái mình cùng tất cả những người nhà mình, cùng với đàn gia súc mình và tất cả các thú vật mình và tất cả đồ vật sở đắc được của mình mà người đã gom góp được trong xứ *Canaan*, rồi người đã ra đi về một xứ ngoài sự hiện diện của *Yacob* em mình.
7 Bởi vì tài sản của họ đã trở nên nhiều quá để [có thể] ở chung với nhau, và xứ những nơi kiều ngụ của họ đã không có thể gánh chịu họ nổi vì sự hiện diện của đàn gia súc họ.
8 Vậy *Êxau* đã định cư trên núi *Xêia* ; *Êxau* chính người [là] *Êđôm*.
9 Vả, đây [là] các thế hệ của *Êxau*, [là] tổ phụ của *Êđôm* trên núi *Xêia*.
10 Đây [là] các tên của các con trai của *Êxau* : *Êliphát*, con trai của *Ađa* vợ của *Êxau*, *RêhuÊn*, con trai của *Baxêmát* vợ của *Êxau*.
11 Vả, các con trai của *Êliphát* đã là : *Têman, Ôma, Zêphô* và *Gaêtam* cùng *Kênát*.
12 Vả, *Timna* đã trở thành vợ lẽ của *Êliphát*, con trai của *Êxau*, và nàng đã sinh hạ *Amalek* cho *Êliphát* ; đó [là] các con trai của *Ađa*, vợ của *Êxau*.
13 Và đây [là] các con trai của *RêhuÊn* : *Nakhát* và *Zêra*, *Samma* và *Mítza* ; đó đã là các con trai của *Baxêmát*, vợ của *Êxau*.
14 Và đây là các con trai của *Ôhôlibama*, con gái của *Ana*, cháu gái của *Zibêôn* vợ của *Êxau* : vả, nàng đã sinh hạ cho *Êxau YêÚt* và *Yalam* cùng *Côrê*.
15 Đây [là] các đầu tộc thuộc các con trai *Êxau* : [về] các con trai của *Êliphát*, trưởng nam của *Êxau* : đầu tộc *Têman*, đầu tộc *Ôma*, đầu tộc *Zêphô*, đầu tộc *Kênát*.
16 Đầu tộc *Côrê*, đầu tộc *Gaêtam*, đầu tộc *Amalek* ; đó [là] các đầu tộc của *Êliphát* trong xứ *Êđôm*, đó là các con trai của *Ađa*.
17 Và đây [là] các con trai của *RêhuÊn*, con trai của *Êxau* : đầu tộc *Nakhát*, đầu tộc *Zêra*, đầu tộc *Samma*, đầu tộc *Mítza* ; đó [là] các đầu tộc của *RêhuÊn* trong xứ *Êđôm*, đó [là] các con trai của *Baxêmát* vợ của *Êxau*.

18 Còn đây [là] các con trai của *Ôhôlibama*, vợ của *Êxau* : đầu tộc *YêÚt*, đầu tộc *Yalam*, đầu tộc *Côrê* ; đó [là] các đầu tộc của *Ôhôlibama*, con gái của *Ana* vợ của *Êxau*.
19 Đó [là] các con trai của *Êxau*, và đó [là] các đầu [vùng] tộc của họ, chính đó [là xứ] *Êđôm*.
20 Đây [là] các con trai của *Xêia* người *Khôri*, các cư dân của xứ ấy : *Lôtan* và *Sôban* và *Zibêôn* và *Ana*.
21 Và *Đisôn* và *Êze* cùng *Đisan* ; đó [là] các đầu tộc của người *Khôri*, các con trai của *Xêia* trong xứ *Êđôm*.
22 Vả, các con trai của *Lôtan* là *Khôri* và *Hêmam* ; còn chị em của *Lôtan* [là] *Timna*.
23 Vả, đây [là] các con trai của *Sôban* : *Anvan* và *Manahát* và *Êban Sêphô* và *Ônam*.
24 Và đây [là] các con trai của *Zibêôn* : *Aiya* và *Ana* ; chính *Ana* [là] người mà đã tìm được suối nước nóng trong sa mạc, khi người chăn các lừa đực của *Zibêôn* cha mình.
25 Vả, đây [là] các con cái của *Ana* : *Đisôn* và *Ôhôlibama*, con gái của *Ana*.
26 Vả, đây [là] các con trai của *Đisôn* : *Hemđan* và *Ếtban* và *YítRan* cùng *Kêran*.
27 Đây [là] các con trai của *Êze* : *BinHan* và *Zaavan* cùng *Acan*.
28 Đây [là] các con trai của *Đisan* : *Uxơ* và *Aran*.
29 Đây [là] các đầu tộc của người *Khôri* : đầu tộc *Lôtan*, đầu tộc *Sôban*, đầu tộc *Zibêôn*, đầu tộc *Ana*.
30 Đầu tộc *Đisôn*, đầu tộc *Êze*, đầu tộc *Đisan* ; đó [là] các đầu tộc của người *Khôri*, thể theo các đầu tộc đoàn của họ trong xứ *Xêia*.
31 Vả, đây [là] các vua mà đã cai trị trong xứ *Êđôm* trước khi [có] vua cai trị thuộc các con trai *Yxơraên*.
32 Bấy giờ *Bêla*, con trai của *Bêôr*, đã cai trị trong *Êđôm*, và tên thành người [là] *ĐinHaba*.
33 Khi *Bêla* đã qua đời, thì *Yôbáp*, con trai của *Zêra*, từ *Bôzêra*, đã cai trị thay cho người.
34 Khi *Yôbáp* đã qua đời, thì *Husam* từ xứ người *Têmanít* đã cai trị thay cho người.
35 Khi *Húsam* đã qua đời, thì *Hađát*, - con trai của *Bêđát*, vị này đã đánh bại người *Mađian* trong cánh đồng *Môáp*, - đã cai trị thay cho người, và tên thành của *Hađát* [là] *Avít*.
36 Khi *Hađát* đã qua đời, thì *Xamla* từ *Maxêrêca* đã cai trị thay cho người.
37 Khi *Xamla* đã qua đời, thì *SaUn* từ *Rêhôbốt* [cạnh] con sông, đã cai trị thay cho người.
38 Khi *SaUn* đã qua đời, thì *Baan-Hanan* con trai của *Ắcbo* đã cai trị thay cho người.
39 Khi *Baan-Hanan*, con trai của *Ắcbo*, đã qua đời, thì *Hađa* đã cai trị thay cho vua ấy ; và tên của thành người [là] *PaU*, còn tên của vợ người [là] *Mêhêtabên*, con gái của *Matrết*, con gái của *Mêzaháp*.
40 Vậy, đây [là] các tên của các đầu tộc của *Êxau*, theo các gia tộc của họ, theo các địa phương của họ, với các tên của họ : đầu tộc *Timna*, đầu tộc *Anva*, đầu tộc *YêThết*.
41 Đầu tộc *Ôhôlibama*, đầu tộc *Êla*, đầu tộc *Pinôn*.
42 Đầu tộc *Kênát*, đầu tộc *Têman*, đầu tộc *Mípxa*.
43 Đầu tộc *MêghêđiÊn*, đầu tộc *Iram* ; đó [là] các đầu tộc của *Êđôm*, theo các vùng cư ngụ của họ trong xứ chấp hữu của họ. Chính người [là] *Êxau*, tổ phụ của *Êđôm*.

Sáng Thế 37

37,1 Vả, *Yacob* đã ở lại trong xứ những nơi kiều ngụ của cha mình, trong xứ *Canaan*.
2 Đây [là] các thế hệ của *Yacob* : *Yuse* [là] một con trai mười bảy tuổi, chàng đã là một mục tử cùng với các anh em mình giữa đàn chiên trừu, và chính chàng [là] một trai trẻ cùng với các con trai của *Bilah*, cùng với các con trai của *Zinpha*, [là] các vợ [lẽ] của cha chàng ; rồi *Yuse* đã đem tin xấu của họ về với cha họ.
3 Vả, *Yxơraên* đã yêu chuộng *Yuse* hơn tất cả các con trai người, vì chính chàng [là] con trai của tuổi già người, cho nên người đã làm cho chàng một áo dài [chí] các bàn tay bàn chưn.
4 Khi các anh em chàng đã thấy rằng cha họ đã yêu chuộng chàng hơn tất cả các anh em chàng, thì họ đã ghét chính chàng và đã không thể nói [về] chàng cách an lành được.
5 Sau đó, *Yuse* đã nằm mơ thấy một điềm chiêm bao, rồi chàng đã tỏ bày với các anh em mình, nên họ lại thêm ghét chàng nữa.
6 Và chàng đã nói với họ : « Tôi van [anh em] hãy nghe điềm chiêm bao này mà tôi đã nằm mơ thấy.
7 Vả, kìa chúng ta đã vừa bó những bó lúa ở giữa cánh đồng kia, thì kìa, bó lúa của tôi đã chỗi dậy và cũng đã đứng thẳng, còn coi đó, các bó lúa của các anh em đã vừa vây quanh và đã vừa phục bái bó lúa của tôi ! »
8 Bấy giờ anh em chàng đã nói với chàng : « Có thể chăng ngươi sẽ làm vua cai trị trên chúng ta, hoặc giả ngươi sẽ làm hoàng đế thống trị trên chúng ta ? » Vậy họ đã lại thêm ghét chàng nữa về giấc mơ của chàng và về lời nói của chàng.
9 Sau đó, chàng đã lại nằm mơ thấy một điềm chiêm bao khác nữa, rồi chàng đã thuật nó lại cho anh em mình và chàng đã nói : « Kìa tôi đã lại nằm mơ thấy một điềm chiêm bao nữa, và coi đó, mặt trời kia và mặt trăng kia cùng mười một ngôi sao đã vừa phục bái tôi ! »
10 Rồi chàng đã thuật lại với cha mình cùng với các anh em mình, thì cha chàng đã trách chàng và người đã nói với chàng : « Cái giấc mơ đó thuộc cái thứ gì mà ngươi đã nằm mơ thấy đó, há chúng ta sẽ phải đến, - chính ta và mẹ ngươi cùng các anh em ngươi, - để sẽ phục bái đối với ngươi xuống tới đất chăng ? »
11 Vì vậy, các anh em chàng đã ganh tỵ với chàng, còn cha chàng thì đã ghi nhớ sự việc đó.
12 Vả, các anh em chàng đã đi chăn đàn chiên trừu của cha họ ở *Sikhem*.
13 Và *Yxơraên* đã nói với *Yuse* : « Có phải các anh (em) con đang chăn chiên ở *Sikhem* không ? Lại đây ! rồi cha sẽ sai con đi tới họ ; bấy giờ chàng đã thưa với người : «[Dạ] con đây ! »
14 Vậy người đã nói với chàng : « Con hãy đi, cha van [con], con hãy xem tình hình [có] an lành của các anh (em) con [không], cùng sự mạnh khỏe của đàn chiên trừu kia, rồi hãy đem tin về cho cha. » Đoạn, người đã sai chàng đi từ vùng trũng *Hêbrôn* và chàng đã đi về hướng *Sikhem*.
15 Sau đó, một người đàn ông đã tình cờ gặp chàng, thì kìa chàng đã đang đi vòng vo trong một cánh đồng ; bấy giờ người ấy đã hỏi han tới chàng mà rằng : « Chàng đang tìm chi vậy ? »
16 Thì chàng đã nói : « Tôi đây đang tìm các anh (em) tôi, xin ông vui lòng cho tôi biết họ đang chăn chiên ở đâu ? »

17 Bấy giờ người đàn ông ấy đã nói : « Họ đã rời khỏi đây rồi, vì tôi đã nghe họ đã vừa nói : "Chúng ta hãy đi về *Đôthan*." » Vậy *Yuse* đã đi theo sau các anh (em) mình, và chàng đã chợt thấy họ ở *Đôthan*.
18 Khi ấy họ đã trông thấy chàng từ đàng xa, bấy giờ trước khi chàng đã tiến gần tới họ, thì họ đã bày mưu hung ác đối với chàng để làm cho chàng chết.
19 Vả, các anh (em) chàng đã nói với nhau : « Kìa, tay các mộng mị ấy đang đi tới đó !
20 Vậy bây giờ, nào ! chúng ta hãy giết nó và hãy quăng nó vào một [trong số] các hố kia, rồi chúng ta sẽ nói thú dữ đã ăn thịt nó rồi, để chúng ta sẽ coi các diềm chiêm bao của nó sẽ ra làm sao ? »
21 Khi *Rubên* đã nghe được [lời đó], thì chàng đã muốn giải thoát nó khỏi tay họ, cho nên chàng đã nói : « Chúng ta sẽ không được đánh nó [trí] mạng ! »
22 Rồi *Rubên* đã nói [tiếp] với họ : - « Các em đừng đổ máu, các em hãy bỏ nó vào trong cái hố này ở trong nơi hoang vu, và các em đừng giơ tay ra chống nó ! » - ngụ ý để giải thoát nó khỏi tay họ và để giao nó lại cho cha nó.
23 Vả, đã xảy ra là khi mà *Yuse* đã đi tới cùng các anh (em) chàng, thì họ đã lột trần *Yuse* trụi cái áo dài của chàng, cái áo dài [chí] các bàn tay bàn chưn mà [ở] trên [mình] chàng.
24 Rồi họ đã tóm lấy chàng và đã bỏ chàng xuống cái hố ấy ; vả, cái hố ấy cạn khô không có nước trong đó.
25 Đoạn, họ đã ngồi xuống để ăn bánh [mì] ; khi họ đã ngước mắt họ lên và họ đã thấy, thì kìa ! một thương đội người *Yxơmaên* đang đi tới từ *Galaát*, và các lạc đà của chúng đang mang [vừa] hương liệu vừa nhựa thơm cùng với mộc dược ; và chúng đang đi để đem [các thương phẩm ấy] xuống *Aicập*.
26 Bấy giờ *Yuđa* đã nói với các anh em mình : « Lợi ích chi mà chúng ta sẽ [có thể] giết (anh) em chúng ta, rồi chúng ta lại sẽ [phải] giấu máu nó ?
27 Vậy, nào ! chúng ta hãy bán nó cho người *Yxơmaên*, nhưng tay chúng ta đừng có chống lại nó, vả chính nó [là] (anh) em chúng ta, [ruột] thịt chúng ta. » Bấy giờ các anh em chàng đã nghe theo chàng.
28 Vả, những người *Mađian*, những thương gia, đã đi qua, thì họ đã kéo và đã nưng *Yuse* lên khỏi cái hố ấy, rồi họ đã bán *Yuse* cho những người *Yxơmaên* với giá hai mươi [*sêkên*] bạc. Sau đó chúng đã đem *Yuse* về tới *Aicập*.
29 Sau đó, *Rubên* đã trở lại tới cái hố ấy, thì kìa ! không có *Yuse* trong hố, bấy giờ chàng đã xé tan quần áo mình.
30 Khi chàng đã trở lại tới các em mình thì chàng đã nói : « Đứa trẻ kia đã biến mất rồi ! thì anh đây, chính anh sẽ đi về đâu ? »
31 Bấy giờ, họ đã lấy áo dài của *Yuse*, và họ đã giết một con dê đực, rồi họ đã nhúng cái áo dài ấy vô trong máu.
32 Đoạn, họ đã gởi cái áo dài [chí] các bàn tay bàn chưn và đã cho đem về cho cha họ, và họ đã nói « Cái này chúng tôi đã tìm thấy, ngài hãy nhìn, chúng tôi van nài [ngài], có phải chính đó [là] áo dài của con trai ngài hay không ? »
33 Thì người đã nhận ra vật đó và đã thốt lên : « [Đó là] cái áo dài của con trai ta ! thú dữ đã ăn [thịt] nó, *Yuse* hẳn đã bị xé nát rồi ! »

34 Rồi *Yacob* đã xé tan quần áo mình và người đã vận một tấm vải lông gai ngang hông mình, và người đã để tang cho con trai mình những ngày dài lâu.
35 Vả, tất cả con trai của người cùng tất cả con gái của người đã chỗi dậy để an ủi người, nhưng người đã từ chối để được giải khuây, và người đã nói : « Vì ta sẽ xuống với con trai ta nơi âm phủ vừa để tang. » Vậy cha chàng đã khóc than chàng.
36 Tuy nhiên, các người *Mađian* đã bán chàng về *Aicập* cho *Pôtipha*, hoạn quan của *Pharaô*, đội trưởng của thị vệ đội.

Sáng Thế 38

38,1 Vả, đã xảy ra là trong chính thời gian đó, thì *Yuđa* đã đi xuống cách biệt với các anh em mình, và người đã rẽ ngang cho tới một người *Ađulamít*, và tên nó [là] *Hira*.
2 Và ở đó *Yuđa* đã trông thấy một con gái của người *Canaan*, - vả tên ông ta [là] *SuA*, - thì chàng đã cưới nàng và đã đi lại với nàng.
3 Rồi nàng đã thụ thai và đã sinh hạ một con trai, thì chàng đã đặt tên nó [là] *Êrơ*.
4 Rồi nàng đã lại thụ thai và đã sinh hạ một con trai, bấy giờ nàng đã đặt tên nó [là] *Ônan*.
5 Rồi nàng đã lại còn sinh hạ thêm một con trai nữa, bấy giờ nàng đã đặt tên nó [là] *Sêla* ; vả chàng đã ở tại *Kêzíb* trong lúc nàng đã sinh ra nó.
6 Rồi *Yuđa* đã cưới vợ cho *Êrơ*, trưởng nam của mình, vả tên nàng [là] *Tama*.
7 Vả, đã xảy ra là *Êrơ*, trưởng nam của *Yuđa* xấu xa trước mắt ĐỨC CHÚA, cho nên ĐỨC CHÚA đã làm cho nó chết.
8 Bấy giờ *Yuđa* đã nói với *Ônan* : « Ngươi hãy đi lại với vợ của anh ngươi, và hãy làm nhiệm vụ của em chồng với nàng, và hãy gầy dựng một hậu duệ cho anh ngươi. »
9 Vả, *Ônan* đã biết rằng hậu duệ ấy sẽ không phải của mình, nên khi chàng đã đi lại với vợ của anh mình thì chàng đã làm hư mất dưới đất để không được sinh sản hậu duệ cho anh mình.
10 Vả, điều mà chàng đã làm xấu xa trước mắt ĐỨC CHÚA, cho nên Người cũng đã làm cho nó chết.
11 Bấy giờ *Yuđa* đã nói với *Tama*, con dâu mình : « Nàng hãy ở góa trong nhà cha nàng cho tới khi *Sêla*, con trai ta lớn lên. » Vì người đã nghĩ : “Không khéo chính nó cũng sẽ chết như các anh của nó.” Vậy *Tama* đã ra đi, rồi nàng đã ở lại trong nhà của cha mình.
12 Rồi các ngày ấy đã ra nhiều, và con gái của *SuA*, vợ của *Yuđa* đã qua đời, và *Yuđa* đã được an ủi. Sau đó, người đã đi lên tới *Timnah*, tới các người bào [lông] chiên trừu của người, chính người cùng với *Hira*, người *Ađulamít*, bạn của người.
13 Vả, [có người] đã báo tin cho *Tama* nói rằng : « Kìa, cha chồng nàng đang đi lên tới *Timnah* để bào [lông] chiên trừu của người. »
14 Bấy giờ nàng đã cởi các y trang quả phụ của nàng khỏi trên [mình] nàng, và đã trùm bằng một khăn che mặt và đã che kín [mặt] mình, rồi nàng đã ngồi tại cổng *Ênayim* mà [ở] trên đường về *Timnah*, bởi vì nàng đã thấy rằng *Sêla* đã lớn lên rồi mà phần nàng đã không được gả cho chàng làm vợ.
15 Khi *Yuđa* đã thấy nàng thì người đã kể nàng như một gái điếm, vì nàng đã che mặt mình.

16 Bấy giờ người đã ghé qua nàng, tại đường ấy, rồi người đã nói : « Xin nàng hãy vui lòng cho phép, ta muốn đi lại với nàng. » Vì người đã không biết rằng chính nàng [là] con dâu mình. Nhưng nàng đã nói : « Ngài sẽ cho thiếp gì nếu ngài sẽ đi lại với thiếp ? »
17 Thì người đã nói : « Ta đây quyết gởi một con dê tơ của những dê cái trong số đàn dê kia. » Nhưng nàng đã nói : « Nếu ngài cho một chứng tích cho tới khi ngài gởi. »
18 Vậy người đã nói : « Cái chứng tích ấy [là] gì mà ta sẽ cho nàng ? » Thì nàng đã nói : « Chiếc nhẫn ấn chương của ngài và sợi dây của ngài cùng cây gậy mà [ở] trong tay ngài. » Bấy giờ người đã trao cho nàng và người đã đi lại với nàng và nàng đã thụ thai bởi người.
19 Sau đó, nàng đã chỗi dậy và đã ra đi, rồi nàng đã cổi chiếc khăn che mặt của mình ra khỏi trên [mình] nàng, và nàng đã mặc các y trang quả phụ của mình vô.
20 Vả, *Yuđa* đã gởi một con dê tơ của các dê cái kia qua tay của bạn mình, người *Ađulamít*, để lấy [lại] cái chứng tích ấy khỏi tay của người phụ nữ kia, nhưng chàng đã không tìm được nàng.
21 Bấy giờ chàng đã hỏi han tới những người đàn ông của địa phương nàng mà rằng : « Nàng kỹ nữ ấy ở đâu, chính nàng [ở] tại *Ênayim*, trên con đường này ? » Nhưng chúng đã nói : « Ở đây không có kỹ nữ đâu ! »
22 Vậy chàng đã trở về với *Yuđa* và đã nói : « Tôi đã không tìm được nàng, và hơn nữa, những người đàn ông của địa phương ấy đã nói, "ở đây không có kỹ nữ đâu !" »
23 Bấy giờ *Yuđa* đã nói : « Nàng ấy hãy lấy cho mình, để chúng ta sẽ khỏi phải trở thành [đối tượng] của sự khinh rẻ ! Coi đó ta đã gởi con dê tơ này, nhưng chính ngươi đã không tìm được nàng. »
24 Tuy nhiên, đã xảy ra là lối ba tháng sau thì [người ta] đã báo cho *Yuđa* mà rằng : « *Tama*, con dâu của ngài đã mãi dâm, và kìa, nàng cũng đã thụ thai thể theo sự gian dâm. Bấy giờ *Yuđa* đã nói : « Các ngươi hãy đem nàng ra và nàng hãy bị thiêu ! »
25 [Vả khi] chính nàng đã bị đem ra, thì cũng chính nàng đã sai nói với cha chồng mình rằng : « Bởi người đàn ông mà [có] các vật này tôi đây đã thụ thai bởi người [ấy]. » Và nàng đã lại nói : « Xin ngài hãy vui lòng nhìn các vật này : chiếc nhẫn ấn chương và sợi dây cùng với cây gậy này [là] của ai ? »
26 Bấy giờ *Yuđa* đã nhận ra và đã nói : « Nàng có lý hơn ta ! vì bởi lẽ ta đã không gả nàng cho *Sêla* con trai ta. » Và người đã không còn biết nàng nữa.
27 Vả đã xảy ra là vào lúc nàng lâm bồn, thì kìa, con trai sinh đôi trong bụng nàng !
28 Đồng thời, đã xảy ra là khi nàng sinh, thì một đứa đã chìa bàn tay ra và bà mụ đã chụp lấy và đã cột trên tay nó [sợi chỉ] màu đỏ tía vừa nói : « Đứa này đã ra đầu tiên. »
29 Nhưng đã xảy ra là khi nó đã vừa rút tay nó vô, thì kìa, đứa (anh) em nó đã ra, bấy giờ bà đã thốt lên : « Ô ngươi đã tung rách một đường cạnh ngươi ! » Cho nên người ta đã đặt tên nó [là] *Phêrết*.
30 Và sau đó anh (em) nó đã ra, đứa mà trên tay nó [có sợi chỉ] màu đỏ tía, cho nên người ta đã đặt tên nó [là] *Zêra*.

Sáng Thế 39

39,1 Vả, *Yuse* đã bị đem xuống *Aicập*, và *Pôtipha*, - hoạn quan của *Pharaô*, đội trưởng thị vệ đội, một người *Aicập*, - đã mua chàng từ tay của các người *Yxơmaên* mà đã đem chàng xuống đó.
2 Và ĐỨC CHÚA đã ở với *Yuse*, cho nên chàng đã trở thành một người phồn vinh ; và chàng đã ở lại trong nhà của chủ mình người *Aicập*.
3 Đồng thời chủ chàng đã thấy rằng ĐỨC CHÚA [ở] cùng với chàng, cho nên tất cả những gì mà chính chàng làm ĐỨC CHÚA làm cho thành đạt trong tay chàng.
4 Và *Yuse* đã đạt được sự chiếu cố trước mắt người, và chàng đã phục vụ người [như thừa tác viên] ; rồi người đã cử chàng làm quản gia cho nhà mình, và tất cả những gì [mà] người có, người đã giao phó vào tay chàng.
5 Vả, đã xảy ra là từ khi người đã cử chàng làm quản gia trong nhà mình và cho tất cả những gì mà người có, thì ĐỨC CHÚA đã chúc lành nhà người *Aicập*, nhơn vì *Yuse*, và sự chúc lành của ĐỨC CHÚA đã xuất hiện nơi tất cả những gì mà người có, trong nhà cũng như ngoài đồng.
6 Nên người đã giao phó trong tay *Yuse* tất cả những gì mà [là] của người, và người đã không biết bất cứ điều gì cạnh mình, ngoại trừ [cơm] bánh kia mà chính người đã ăn ; trong khi đó, *Yuse* đã trở nên đẹp trai về hình dáng và đẹp trai về dáng vẻ.
7 Vả, đã xảy ra là sau các sự việc này, thì vợ của chủ chàng đã ngước mắt mình lên hướng về *Yuse*, và nàng đã nói : « Chàng hãy ăn nằm với thiếp ! »
8 Nhưng chàng đã cự tuyệt và đã nói với vợ của chủ mình [rằng] : « Kìa ! chủ tôi đã không biết việc gì bên cạnh tôi trong nhà, vả, tất cả những gì mà người có, người đã giao phó vào tay tôi.
9 Người không có lớn hơn tôi trong nhà này, người cũng đã không giữ cho mình đối với tôi bất cứ điều gì ngoại trừ nàng, bởi vì chính nàng [là] vợ của người, vậy làm sao tôi có thể làm điều xấu xa nặng nề như vậy, và tôi có thể phạm tội chống lại Thiên Chúa ? »
10 Vậy đã xảy ra là khi ngày ngày nàng đã ngỏ lời với *Yuse*, nhưng chàng đã không nghe theo nàng để nằm bên cạnh nàng, để gần gũi với nàng.
11 Vả, đã xảy ra là vào một ngày nọ thì chàng đã vô trong nhà để làm công việc mình, và không có một người nào, - trong số những người của nhà ấy, - ở đó tại nhà.
12 Bấy giờ nàng đã tóm lấy chàng, bằng y trang của chàng, vừa nói : « Chàng hãy ăn nằm với thiếp ! » Nhưng chàng đã bỏ y trang mình lại trong tay nàng và đã chạy trốn và đã thoát ra phía bên ngoài.
13 Và đã xảy ra là khi nàng đã thấy rằng chàng đã bỏ y trang mình lại trong tay nàng và đã chạy trốn phía bên ngoài.
14 Thì nàng đã tri hô lên cho những người của nhà nàng, và nàng đã nói với chúng mà rằng : « Các ngươi hãy coi đó ! Ông ta đã đem về cho chúng ta một người Do Thái, để đùa nghịch đối với chúng ta ; nó đã đến với thiếp để ăn nằm với thiếp. nhưng thiếp đã tri hô lên bằng một tiếng la inh ỏi.
15 Vả, đã xảy ra là khi nó đã nghe rằng thiếp đã cất tiếng thiếp lên và thiếp đã tri hô lên, thì nó đã bỏ y trang nó lại bên cạnh thiếp và nó đã bỏ trốn và đã thoát ra phía bên ngoài. »

16 Sau đó, nàng đã giữ y trang của chàng lại bên cạnh nàng cho tới khi chủ chàng đã trở về nhà mình.
17 Bấy giờ nàng đã nói với người theo các lời này mà rằng : « Chính đầy tớ người Do Thái mà chàng đã đem về cho chúng ta đã vô tới thiếp để đùa nghịch đối với thiếp.
18 Nhưng đã xảy ra là khi thiếp đã cất tiếng thiếp lên và thiếp đã tri hô lên, thì nó đã bỏ y trang nó lại bên cạnh thiếp, rồi nó đã bỏ trốn ra bên ngoài. »
19 Vả, đã xảy ra là khi chủ chàng đã nghe những lời của vợ người mà nàng đã nói với người theo các lời này rằng : "đầy tớ chàng đã làm đối với thiếp," thì cơ giận người đã bừng lên.
20 Bấy giờ chủ của *Yuse* đã bắt chàng và người đã giải giao chàng vô nhà tù, nơi mà những tù nhân nhà vua [đang] bị giam cầm, và chàng đã ở đó tại nhà tù.
21 Tuy nhiên ĐỨC CHÚA đã ở với *Yuse*, và Người mở rộng tới chàng lòng nhơn ái, và Người đã gợi sự chiếu cố chàng trong cặp mắt của giám thị nhà tù.
22 Vậy, vị giám thị nhà tù đã giao phó vào tay *Yuse* tất cả các người tù mà [ở] tại nhà tù, cùng tất cả những ai mà đang làm ở đó, [thì] chính chàng [cũng] đang sai làm.
23 Vị giám thị nhà tù không quan tâm tới toàn thể bất cứ điều gì [ở] trong tay chàng, bởi vì ĐỨC CHÚA [ở] với chàng, và rằng chính ĐỨC CHÚA [là] Đấng đang làm cho thành đạt.

Sáng Thế 40

40,1 Vả, đã xảy ra là sau các sự việc này, [thì] quan chước tửu của vua *Aicập* và quan ngự thiện đã phạm tội đối với chúa mình, đối với vua *Aicập*.
2 Và *Pharaô* đã nổi giận đối với hai hoạn quan của mình, đối với quan trưởng các quan chước tửu cùng đối với quan trưởng các quan ngự thiện.
3 Vậy người đã giao chúng vào khám của nhà của đội trưởng thị vệ đội, về nhà tù, nơi mà *Yuse* đang bị giam cầm ở đó.
4 Bấy giờ đội trưởng thị vệ đội đã chỉ định *Yuse* [ở] cùng với chúng, và chàng đã phục vụ chúng [như thừa tác viên], vậy chúng đã ở ít ngày trong khám.
5 Vả, cả hai trong chúng ban đêm đã cùng mơ thấy mộng, mỗi người một giấc mộng mình, mỗi một người như [đang cần] sự giải thích của giấc mộng mình, quan chước tửu và quan ngự thiện mà thuộc về vua *Aicập*, mà đang bị giam tại nhà tù.
6 Khi *Yuse* đã đi vô tới chúng vào buổi sáng và chàng đã trông thấy chúng, thì coi kìa, chúng có vẻ lo âu !
7 Và chàng đã hỏi han tới các hoạn quan của *Pharaô* mà [ở] với chàng trong nhà giam của nhà của chủ mình vừa nói : « Tại sao mặt các ngài hôm nay có vẻ buồn rầu vậy? »
8 Bấy giờ chúng đã nói với chàng : « Chúng tôi đã mơ thấy một điềm chiêm bao nhưng không có người giải thích nó. » Thì *Yuse* đã nói với chúng : « Có phải những sự giải thích không thuộc về Thiên Chúa sao ? Các ngài hãy vui lòng kể lại cho tôi đi nào. »
9 Thì quan trưởng các quan chước tửu đã thuật điềm chiêm bao của mình lại cho *Yuse* và đã nói với chàng : « Trong giấc mộng của tôi, thì kìa ! [có] một cây nho đàng trước tôi.

10 Vả, trên cây nho [có] ba cành nhỏ, và chính nó như đang đâm chồi, bông nó đã trổ ra, và các chùm của nó đã làm chín các trái nho.
11 Và chén của *Pharaô* [ở] trong tay tôi, và tôi đã lấy các trái nho ấy và tôi đã vắt chúng vào trong chén của *Pharaô*, rồi tôi đã đặt chén rượu ấy trên lòng bàn tay của *Pharaô*. »
12 Bấy giờ *Yuse* đã nói với người : « Đây [là] sự giải thích của nó : ba cành nhỏ ấy chính chúng [là] ba ngày.
13 Còn trong vòng ba ngày, *Pharaô* sẽ nưng cao đầu ngài và sẽ phục hồi ngài về chức vụ của ngài, rồi ngài sẽ đặt chén của *Pharaô* vào tay người theo như cách thức trước đây mà ngài đã là quan chước tửu của người.
14 Chỉ cần ngài hãy nhớ tới tôi, khi mà [đã biết] đối với ngài [mọi chuyện] sẽ tốt đẹp cho ngài, thì ngài hãy vui lòng tỏ lòng nhơn hậu với tôi, và ngài hãy nhắc tới tôi với *Pharaô*, và ngài hãy đem tôi ra khỏi cái nhà này.
15 Bởi vì quả thật tôi đã bị bắt cóc đi khỏi xứ các người Do Thái, và ở đây tôi cũng đã không làm bất cứ điều gì để mà chúng đã bỏ tôi vô ngục tối. »
16 Vả khi quan trưởng các quan ngự thiện đã thấy rằng chàng đã giải thích giỏi, thì người đã nói với *Yuse* : « Phần tôi cũng trong giấc mộng của tôi, thì kìa, ba giỏ bánh trắng trên đầu tôi.
17 Và trong cái giỏ trên hết [có] đủ mọi thức ăn của *Pharaô*, công lao của quan ngự thiện, và chim kia đang ăn chúng nơi cái giỏ ấy từ trên đầu tôi. »
18 Bấy giờ *Yuse* đã trả lời và chàng đã nói : « Đây [là] sự giải thích của nó : ba cái giỏ ấy chính chúng [là] ba ngày.
19 Trong ba ngày nữa, *Pharaô* sẽ nhấc đầu ngài lên khỏi trên ngài và người sẽ treo cổ ngài trên một cây trụ, và chim kia sẽ ăn thịt ngài từ trên [mình] ngài. »
20 Vả, đã xảy ra là vào ngày thứ ba [là nhằm] ngày sinh nhựt của *Pharaô*, cho nên người đã bày một yến tiệc cho tất cả triều thần người, và người đã nưng cao đầu của quan trưởng các quan chước tửu và đầu của quan trưởng các quan ngự thiện giữa triều thần người.
21 Vậy người đã phục chức quan trưởng các quan chước tửu trên chức vụ quan chước tửu mình, và vị này đã đặt chén rượu trên lòng bàn tay của *Pharaô*.
22 Nhưng đối với quan trưởng các quan ngự thiện người đã treo cổ theo như sự giải thích của *Yuse* cho chúng.
23 Tuy nhiên, quan trưởng các quan chước tửu đã không nhớ tới *Yuse*, và người đã quên [nhắc tới] chàng.

Sáng Thế 41

41,1 Vả, đã xảy ra là sau một thời gian hai năm, thì *Pharaô* đã nằm mơ thấy một điềm chiêm bao, và kìa, người đang đứng cạnh dòng sông *Nin* kia.
2 Và kìa, từ dòng sông *Nin* ấy đang đi lên bảy con bò cái đẹp về hình dáng và béo về thịt, rồi chúng đã ăn cỏ trong bãi sậy.

3 Rồi kìa, bảy con bò cái khác đã từ dòng sông *Nin* đi lên đàng sau chúng, xấu về hình dáng và gầy về thịt, rồi chúng đã đứng gần với chính các con bò cái trên bờ sông *Nin* ấy.
4 Bỗng các con bò cái xấu về hình dáng và gầy về thịt ấy đã ăn thịt bảy con bò cái đẹp về hình dáng và béo. Bấy giờ *Pharaô* đã tỉnh giấc.
5 Nhưng người đã lại ngủ và đã nằm chiêm bao lần thứ hai, thì kìa, bảy gié lúa đang mọc lên trên một thân cây, đầy đặn và tốt đẹp.
6 Rồi kìa, bảy gié lúa lép và bị nám cháy bởi ngọn gió đông, đang mọc lên sau chúng.
7 Và các gié lúa lép kia đã nuốt bảy gié lúa đầy đặn và nguyên vẹn ấy. Bấy giờ *Pharaô* đã tỉnh giấc và đó [đã là] một điềm mộng.
8 Vả, đã xảy ra là vào buổi sáng, thì tinh thần người đã bị xao xuyến, cho nên người đã sai đi triệu tập tất cả các phù thủy *Aicập* cùng tất cả các người khôn ngoan trong xứ, rồi *Pharaô* đã thuật lại cho chúng [các] điềm mộng của mình, nhưng không có ai đã giải thích được chúng cho *Pharaô*.
9 Bấy giờ quan trưởng các quan chước tửu đã nói với *Pharaô* mà rằng : « Hôm nay chính hạ thần đang hài các tội lỗi hạ thần.
10 *Pharaô* đã nổi giận đối với các quan viên của thiên tử, và thiên tử đã cho hạ thần vô khám của nhà của đội trưởng thị vệ đội, hạ thần cùng với quan trưởng các quan ngự thiện.
11 Sau đó, nhị hạ thần đã mơ thấy một điềm mộng trong cùng một đêm, chính hạ thần cùng với hạ thần kia, nhị hạ thần đã mơ, mỗi hạ thần như [có] sự giải thích của điềm mộng mình.
12 Vả, ở đó với nhị hạ thần, [có] một chàng thanh niên Do Thái, đầy tới của đội trưởng thị vệ đội, nhị hạ thần đã kể lại cho chàng, thì chàng đã giải thích cho nhị hạ thần các điềm mộng của nhị hạ thần, chàng đã giải thích [cho] mỗi hạ thần theo như điềm mộng của mình.
13 Vả, đã xảy ra [là] theo như những gì mà chàng đã giải thích cho nhị hạ thần, [thì] đã diễn ra như vậy : thiên tử đã phục hồi chính hạ thần về chức vụ của hạ thần, còn hạ thần kia thiên tử đã treo cổ. »
14 Bấy giờ *Pharaô* đã sai đi triệu *Yuse*, và người ta vội vã đưa chàng ra khỏi ngục tối ; vậy chàng đã cạo râu và đã thay các y trang mình, rồi chàng đã đi vô tới *Pharaô*.
15 Thì *Pharaô* đã phán cùng *Yuse* : « Trẫm đã mơ thấy một điềm mộng nhưng không có ai đã giải thích được nó ; vả, chính trẫm đã nghe nói về khanh rằng khanh có thể hiểu được mộng để giải thích nó. »
16 Bấy giờ *Yuse* đã thưa với *Pharaô* vừa tâu : « [Bẩm] không tùy thuộc thần đâu ! Chính Thiên Chúa sẽ đáp lời về sự thịnh vượng của *Pharaô*. »
17 Vậy *Pharaô* đã phán cùng *Yuse* : « Trong điềm mộng của trẫm, coi kìa ! trẫm đang đứng trên bờ dòng sông *Nin*.
18 Thì kìa, từ dòng sông *Nin* bảy con bò cái thịt béo và hình dáng đẹp đã đi lên và chúng đã ăn cỏ trong bãi sậy.
19 Rồi kìa, bảy con bò cái khác đã đi lên đàng sau chúng, hình dáng ốm yếu và rất xấu xí đồng thời thịt gầy [mà] trẫm đã không thấy xấu xí tới như chúng trong toàn cõi xứ *Aicập*.
20 Và các con bò cái gầy và xấu xí ấy đã ăn thịt bảy con bò cái mập đầu tiên kia.
21 Và các con mập đã vô tới trong bụng chúng, nhưng người ta đã không biết rằng các con mập đã vô tới trong bụng chúng, và hình dáng chúng xấu xí như lúc ban đầu ; rồi trẫm đã tỉnh giấc.

22 Sau đó, trẫm đã thấy trong giấc mộng của trẫm, thì kìa, bảy gié lúa đã mọc lên trên một thân cây, đầy đặn và đẹp.
23 Rồi kìa, bảy gié lúa bị khô rang, lép xẹp, bị nám cháy bởi ngọn gió đông đã mọc lên sau chúng.
24 Và các gié lúa lép kia đã nuốt bảy gié lúa đẹp ấy ; và trẫm đã nói với các thầy phù thủy, nhưng không có ai đã giải thích cho trẫm. »
25 Bấy giờ *Yuse* đã tâu cùng *Pharaô* : « Điềm mộng của *Pharaô* chỉ [là] một thôi, chính nó [là] điềm mà Thiên Chúa [thật] đang làm, Người đã báo cho *Pharaô*.
26 Bảy con bò cái béo tốt chính chúng [là] bảy năm, và bảy gié lúa đầy đặn ấy chính chúng cũng [là] bảy năm ; điềm mộng chính nó chỉ [là] một thôi.
27 Còn bảy con bò cái gầy và xấu ấy đã đi lên đàng sau chúng, chính chúng [là] bảy năm ; và bảy gié lúa lép bị nám cháy bởi chính ngọn gió đông ấy sẽ là bảy năm của nạn đói.
28 Chính đó [là] điều mà tôi đã tâu với *Pharaô*, mà Thiên Chúa [thật] đang làm, [và] Người đã cho *Pharaô* thấy.
29 Kìa ! đang đến bảy năm [có] sự dư dật nhiều trong toàn cõi xứ *Aicập*.
30 Nhưng sau chúng sẽ bùng lên bảy năm [có] nạn đói, và tất cả sự dư dật kia trong xứ *Aicập* sẽ bị quên lãng, rồi nạn đói ấy sẽ tiêu hủy xứ này.
31 Và sự dư dật ấy trong xứ sẽ không được biết tới vì sự hiện diện của chính nạn đói kia sau đó, bởi vì chính nó rất trầm trọng.
32 Còn về vấn đề điềm mộng ấy được lặp lại với *Pharaô* hai lần, [là] vì việc ấy đã được quyết định dứt khoát từ nơi Thiên Chúa [thật] rồi, và chính Thiên Chúa đang vội vã để thực hiện nó.
33 Vậy bây giờ, *Pharaô* hãy vui lòng tìm một người sáng suốt và khôn ngoan, rồi đức vua hãy cử người ấy lên [cai quản] trên xứ *Aicập*.
34 *Pharaô* hãy vui lòng làm [sao] để cử những ủy viên trên xứ này, và người ta sẽ trích lấy một phần năm [hoa lợi của] xứ *Aicập* trong bảy năm có sự dư đầy ấy.
35 Và chúng hãy gom góp tất cả lương thực các năm được mùa sắp tới này, và dưới bàn tay của *Pharaô*, chúng hãy tích trữ mễ cốc lương thực trong các thành và chúng hãy trữ lại.
36 Và lương thực ấy sẽ là phần dự trữ cho xứ, cho bảy năm của nạn đói mà sẽ diễn ra trong xứ *Aicập*, để xứ này sẽ khỏi bị trừ tiệt bởi nạn đói. »
37 Như vậy, lời bàn ấy đã có vẻ đẹp lòng trong sự đánh giá của *Pharaô* và trong tầm nhìn của tất cả các quan viên thiên tử.
38 Cho nên *Pharaô* đã phán cùng các quan viên mình [rằng] : « Há có tìm được một người mà thần khí Thiên Chúa [ở] trong người ấy như vầy chăng ? »
39 Vậy sau đó, *Pharaô* đã phán cùng *Yuse* : « Thiên Chúa đã cho khanh biết mọi điều ấy, không có ai sáng suốt và khôn ngoan như khanh.
40 Chính khanh, khanh sẽ trở nên [cao] trên gia nghiệp của trẫm, và tùy theo lệnh của khanh, toàn dân của trẫm sẽ vưng phục, chỉ nhờ cái ngai vàng này thôi trẫm mới có thể trở nên lớn hơn khanh. »
41 Rồi *Pharaô* còn phán cùng *Yuse* : « Coi đây ! trẫm bổ nhiệm khanh trên toàn cõi xứ *Aicập*. »

42 Bấy giờ *Pharaô* đã cởi chiếc nhẫn ấn chương của mình ra khỏi trên [ngón] tay mình, rồi vua đã đeo nó trên [ngón] tay của *Yuse*, và đã mặc xiêm y vải gai mịn cho chàng, và đã cài trên cổ chàng một dây chuyền bằng vàng.
43 Đồng thời, nhà vua đã cho chàng ngồi trên xa giá hạng nhì mà thuộc về nhà vua, để thiên hạ có thể loan truyền trước sự hiện diện của chàng : "Hãy phủ phục !" Vậy, nhà vua đã bổ nhiệm chàng trên toàn cõi xứ *Aicập*.
44 Rồi, *Pharaô* đã phán cùng *Yuse* : « Chính trẫm [là] *Pharaô*, nhưng ngoài khanh ra, không một người nào có thể giơ tay mình hoặc chưn mình lên, trên toàn cõi xứ *Aicập*. »
45 Đoạn, *Pharaô* đã đặt tên *Yuse* [là] *Zaphênát-Panêa*, và đã gả *Axênát*, con gái của *Pôtiphêra*, vị Tư tế của *On*, cho chàng làm vợ ; rồi *Yuse* đã ra đi khắp xứ *Aicập*.
46 Vả, *Yuse* [đã là] một con [người] ba mươi tuổi, khi chàng đã trình diện trước nhan *Pharaô*, vua của *Aicập* ; sau đó, *Yuse* đã ra đi khỏi sự hiện diện của *Pharaô*, và chàng đã chu du trên toàn cõi xứ *Aicập*.
47 Và đất kia đã sinh sản hàng bụm trong bảy năm của sự dư đầy.
48 Và chàng đã gom góp tất cả lương thực bảy năm mà đã diễn ra trong xứ *Aicập*, và chàng đã để lương thực trong những thành ; lương thực cánh đồng của chính thành mà [ở] xung quanh nó, chàng đã để ở giữa nó.
49 Và *Yuse* đã tích trữ mễ cốc, như cát biển, khôn lường quá đỗi cho tới khi mà người ta ngưng đếm, vì [nó đã] vô số.
50 Vả, trước khi mà năm của nạn đói kia sẽ đến, [thì] đã được sinh ra cho *Yuse* hai đứa con trai mà *Axênát*, con gái của *Pôtiphêra* vị Tư tế của *On*, đã sinh hạ cho chàng.
51 Vậy *Yuse* đã đặt tên con [trai] đầu lòng [là] *Mơnase* : « Vì Thiên Chúa đã làm cho tôi quên tất cả nỗi thống khổ của tôi và tất cả gia tộc tôi. »
52 Rồi chàng đã đặt tên của [đứa con trai] thứ [là] *Êphraim* : « Vì Thiên Chúa đã làm cho tôi sinh sản ra trong xứ của nỗi khốn khổ của tôi. »
53 Thấm thoát bảy năm của sự dư đầy mà đã diễn ra trong xứ *Aicập*, đã trôi qua.
54 Bấy giờ, bảy năm của nạn đói ấy đã bắt đầu đến theo như *Yuse* đã nói, và một nạn đói đã xuất hiện trên khắp các nước, trong khi trên khắp xứ *Aicập*, người ta đã có [mễ cốc cho] bánh mì.
55 Dần dà, cả xứ *Aicập* đã có nạn đói, vậy dân ấy đã gào lên tới *Pharaô* cho được [mễ cốc làm] bánh ; bấy giờ *Pharaô* đã phán cùng toàn thể các người *Aicập* [rằng] : « Các ngươi hãy đến cùng *Yuse*, các ngươi hãy thi hành những gì mà người sẽ truyền cho các ngươi. »
56 Vả, nạn đói ấy đã diễn ra trên khắp mặt đất này, bấy giờ *Yuse* đã mở tất cả những [kho] mà [đã có] nơi họ, và chàng đã bán lúa cho các người *Aicập*, vì nạn đói ấy đã trầm trọng trong xứ *Aicập*.
57 Đồng thời, cả trái đất này đã vô tới *Aicập* để mua lúa nơi *Yuse*, vì nạn đói ấy đã trầm trọng trên khắp trái đất này.

Sáng Thế 42

42,1 Vả, *Yacob* đã nghe thấy rằng có mễ cốc ở *Aicập*, cho nên *Yacob* đã nói với các con trai mình [rằng] : « Tại sao các con lại nhìn nhau ? »
2 Và người đã nói : « Này ! cha đã nghe rằng có mễ cốc ở *Aicập*, các con hãy đi xuống dưới đó và hãy mua lúa từ đó cho chúng ta, hầu mà chúng ta có thể sống còn, và chúng ta có thể khỏi phải chết. »
3 Vậy mười anh em của *Yuse* đã đi xuống để mua lúa mì từ *Aicập*.
4 Nhưng *Yacob* đã không sai *Benyamin*, em của *Yuse* đi cùng với các anh chàng, vì người đã nói : « Chẳng may một nỗi bất hạnh có thể thình lình xảy ra cho nó. »
5 Vậy các con trai của *Yxơraên* đã đến giữa các người đến để mua lúa, vì nạn đói ấy đã diễn ra trong xứ *Canaan*.
6 Vả *Yuse*, chính chàng [là] vị thủ lãnh trên xứ ấy, chính chàng [là] người bán lúa cho toàn thể dân xứ ấy ; vậy các anh em của *Yuse* đã đến và đã phục bái chàng [sấp] mặt xuống đất.
7 Khi *Yuse* đã thấy các anh em mình thì chàng đã nhận ra họ, nhưng chàng đã làm như người lạ đối với họ ; vậy chàng đã nói với họ những điều quá đáng, và chàng đã nói : « Các ngươi từ đâu đến ? » Thì họ đã thưa : « [Dạ] từ xứ *Canaan* để mua lương thực. »
8 Bấy giờ *Yuse* đã nhận chân các anh em mình, nhưng họ, họ đã không nhận ra chàng.
9 *Yuse* đã liền nhớ lại các điềm mộng mà chàng đã mơ thấy liên quan tới họ, rồi chàng đã nói với họ : « Chính các ngươi [là] những kẻ dọ thám, các ngươi đã đến để dò xét [những] nhược điểm của xứ này ! »
10 Bấy giờ họ đã nói với chàng : « [Dạ] không đâu hoàng tử tôi ơi ! nhưng các tôi tớ ngài đã đến để mua lương thực.
11 Tất cả chúng tôi [là] các con trai của một người đàn ông, chính chúng tôi [là] những người lương thiện, chính chúng tôi, các tôi tớ ngài, không phải là những kẻ dọ thám đâu. »
12 Nhưng chàng đã nói với họ : « Không đâu ! nhưng vì [những] nhược điểm của xứ này mà các ngươi đã đến đề thăm dò đó. »
13 Tuy nhiên, họ đã nói : « Mười hai tôi tớ của ngài, chính các anh em chúng tôi [là] các con trai của một người đàn ông trong xứ *Canaan*, và coi cho kỷ [thì] bữa nay chính đứa út [ở nhà] với cha nó, còn một đứa kia [thì] nó không còn. »
14 Nhưng *Yuse* đã lại nói với họ : « Chính đây [là] điều mà ta đã nói với các ngươi rằng : "Chính các ngươi [là] những kẻ dọ thám !"
15 Bằng cách này các ngươi sẽ bị thử thách : [ta thề bởi mạng] sống của *Pharaô*, nhứt định các ngươi sẽ không ra khỏi đây, ngoại trừ khi nào đứa em út của các ngươi đến đây.
16 Các ngươi hãy sai một [người] trong số các ngươi để nó sẽ dẫn em các ngươi đến, còn chính các ngươi, các ngươi hãy bị giam cầm, và các lời nói các ngươi sẽ phải chứng minh [là] sự thật thuộc về các ngươi, còn nếu không, [ta thề bởi mạng] sống của *Pharaô* rằng chính các ngươi [là] những kẻ dọ thám. »
17 Vậy, *Yuse* [đã đưa] họ vô trong nhà giam ba ngày.
18 Rồi vào ngày thứ ba *Yuse* đã nói với họ : « Các ngươi hãy làm điều này hầu mà các ngươi sẽ sống, [vì] ta kính sợ chính Thiên Chúa.
19 Nếu chính các ngươi [là] những người lương thiện [thì] một anh em các ngươi phải bị giam cầm trong nhà giam các ngươi, còn các ngươi, các ngươi hãy đi, hãy đem mễ cốc cho nạn đói kém của các [người] nhà các ngươi.

20 Rồi các ngươi hãy dẫn em út các ngươi tới cho ta, hầu mà các lời nói của các ngươi sẽ được xác minh, và các ngươi sẽ khỏi phải chết. » Thì họ đã làm như vậy.
21 Bấy giờ họ đã nói với nhau [rằng] : « Hẳn chính chúng ta [đã] đắc tội đối với anh em chúng ta, bởi vì chúng ta đã nhận ra nỗi sầu não của tâm hồn nó, khi nó đã nài xin với chúng ta, nhưng chúng ta đã không lắng nghe, bởi đó cho nên chính nỗi sầu não này đã đến trên chúng ta.»
22 Vậy *Rubên* đã trả lời với họ vừa nói : « Có phải anh đã không nói với các chú rằng "Chúng ta đừng phạm tội đối với đứa trẻ" sao? Nhưng các chú đã không nghe, cho nên coi đó! máu nó cũng đang bị đòi lại.»
23 Trong khi chính họ đã không biết rằng *Yuse* hiểu, vì [đã có] người thông ngôn kia ở giữa họ.
24 Bấy giờ chàng đã quây đi xa cách họ và chàng đã khóc, rồi chàng đã trở lại với họ và đã nói chuyện với họ, đoạn chàng đã bắt *Simêôn* trong số họ và đã trói nó trước sự hiện diện của họ.
25 Sau đó, *Yuse* đã ban lệnh thì người ta đã vô đầy mễ cốc các bao của họ, và trả lại những tiền của họ, cho mỗi người về bao của mình, đồng thời cho họ lương thực dự phòng cho cuộc lữ hành, và người ta đã làm cho họ như vậy.
26 Vậy họ đã chất mễ cốc của họ trên các con lừa của họ, rồi họ đã khởi hành từ đó.
27 Vả khi một [người trong nhóm họ] đã mở bao mình ra để lấy cỏ khô cho lừa mình nơi quán trọ, thì chàng đã thấy tiền mình, và kìa, chính nó [ở] trên miệng bao mình !
28 Vậy chàng đã nói với các anh em mình : « Tiền của tôi đã được trả lại, và kìa [nó] cũng [ở] trong bao tôi ! » Bấy giờ lòng họ đã thất thần và họ đã rung lên mỗi người hướng về [người] anh em mình vừa nói : « Thiên Chúa đã làm chi cho chúng ta vậy ? »
29 Đoạn, họ đã trở về với *Yacob*, cha họ tại xứ *Canaan*, và họ đã trình bày cho người tất cả những gì đã xảy đến với họ mà rằng :
30 « Vị hoàng tử của xứ ấy [là] chính vị đã phán với chúng con những điều quá đáng, và đã coi chúng con như những kẻ dọ thám xứ ấy.
31 Nhưng chúng con đã nói với vị ấy : "Chính chúng con là những người lương thiện, và chúng con không phải là những kẻ dọ thám.
32 Chính chúng con [là] mười hai anh em, các con trai của một người cha chúng con, một đứa kia nó không còn, còn chính đứa út bữa nay [ở nhà] với cha chúng con trong xứ *Canaan*."
33 Nhưng chính vị [mà là] hoàng tử của xứ ấy đã phán với chúng con : "Với điều này ta sẽ biết rằng các ngươi [là] những người lương thiện, [đó là] chính một [người] anh em các ngươi, các ngươi hãy để lại với ta, và các ngươi hãy lấy [mễ cốc] vì nạn đói trong các gia đình các ngươi, rồi các ngươi hãy ra đi.
34 Rồi các ngươi hãy đưa đứa em út ấy của các ngươi tới với ta, như vậy ta mới có thể biết rằng các ngươi không phải [là] những kẻ dọ thám, rằng các ngươi [là] những người lương thiện, [và] em các ngươi ta sẽ giao cho các ngươi, rồi các ngươi sẽ [có thể] đi lại [buôn bán] với xứ này."»

35 Vả, đã xảy ra là [khi] chính họ vừa trút các bao mình ra, thì kìa, mỗi người [có] túi tiền của mình trong bao của mình ! và họ đã thấy các túi tiền của mình, chính họ cùng với cha của họ, và họ đã hoảng sợ.
36 Bấy giờ *Yacob*, cha họ, đã nói với họ : « Các con đã làm cho cha mất con, *Yuse* nó không còn, rồi *Simêôn* nó cũng không còn, giờ đây các con muốn bắt *Benyamin* đi, mọi chuyện đã [đè nặng] trên cha ! »
37 Nhưng *Rubên* đã nói với cha mình rằng : « Cha có thể giết hai đứa con trai của con, nếu con sẽ không đem nó về cho cha, cha hãy giao nó vào tay con, thì chính con sẽ đem nó về cho cha. »
38 Tuy nhiên, người đã nói : « Con trai cha sẽ không đi xuống với các con đâu, vì anh nó đã chết, và chính nó còn sống sót một mình nó, và nếu thình lình xảy ra cho nó một nỗi bất hạnh dọc đường mà các con sẽ đi trên đó, thì các con sẽ đem tóc bạc cha trong nỗi âu sầu xuống nơi âm phủ ! »

Sáng Thế 43

43,1 Vả, nạn đói ấy [đã] trầm trọng trong xứ.
2 Vả, đã xảy ra là khi mà họ đã ăn hết mễ cốc mà họ đã đem từ *Aicập* về, thì cha họ đã nói với họ : « Các con hãy trở lại mua cho chúng ta một ít lương thực. »
3 Bấy giờ *Yuđa* đã nói với người rằng : « Người ấy đã long trọng quả quyết với chúng con rằng : "Các ngươi sẽ không được thấy mặt ta, trừ khi em các ngươi [có mặt] với các ngươi."
4 Nếu quả thật cha gởi em của chúng con đi với chúng con, [thì] chúng con quyết sẽ đi xuống và chúng con quyết sẽ mua lương thực cho cha.
5 Nhưng nếu cha không gởi, [thì] chúng con sẽ không đi xuống, vì người ấy đã nói với chúng con : "Các ngươi sẽ không được thấy mặt ta, trừ khi em của các ngươi [có mặt] với các ngươi." »
6 Bấy giờ *Yxơraên* đã thốt lên : « Tại sao các con làm cho cha đau khổ mà kể với người, nếu còn một em trai của các con ? »
7 Thì họ đã thưa : « Người ấy đã hỏi han cặn kẽ tới chúng con và tới bà con chúng con rằng : "Cha các ngươi có còn sống không ? Có phải hiện các ngươi có một em trai không ?" Nên chúng con đã báo cho người tùy theo các lời đó. Dễ gì chúng con có thể biết chắc rằng người sẽ có thể bảo : "Các ngươi hãy đưa em trai của các ngươi xuống" ? »
8 Rồi *Yuđa* đã nói với *Yxơraên* cha mình : « [Xin] cha hãy gởi cậu trai trẻ kia với con, thì chúng con quyết chỗi dậy và chúng con quyết lên đường, ngõ hầu chúng ta có thể sống, và chúng ta có thể không chết, không những chính chúng con, không những chính cha, mà còn các con trẻ chúng ta nữa !
9 Chính con sẽ bảo lãnh nó, cha có thể đòi tận tay con phần nộp phạt cho nó, nếu con sẽ không đem nó về với cha, và sẽ để nó trước mặt cha, thì con sẽ đắc tội với cha luôn mãi !
10 Vì nếu chúng ta đã không chần chờ [thì] hẳn bây giờ chúng con đã trở về hai lần rồi. »

11 Bấy giờ *Yxơraên*, cha họ, đã nói với họ : « Nếu như vậy, thì các con hãy làm như vầy : Các con hãy gom từ đặc sản của xứ này vô các bao các con, rồi hãy đem xuống cho người ấy {làm] quà : một ít nhựa thơm và chút đỉnh mật ong, hương liệu và mộc dược, hồ trăn tử và hạnh nhân.
12 Đồng thời tiền các con hãy lấy đem theo trong tay các con, gấp đôi cùng với chính tiền đã được trả lại trên miệng của các bao của các con, các con hãy đem trở lại trong tay các con. Có lẽ chính đó [là] một sai lầm.
13 Còn em các con, các con hãy đem đi ; vậy các con hãy chỗi dậy, hãy trở lại với người ấy.
14 Giờ đây, nguyện Thiên Chúa Toàn Năng ban cho các con [gặp được] lòng từ bi trước mặt người ấy, để người thả đứa em kia của các con cho các con, cùng với *Benyamin* ; còn phần cha, nếu cha đã phải mất con, cha sẽ cam chịu mất con ! »
15 Bấy giờ các chàng trai ấy đã lấy đem theo món quà đó và gấp đôi số tiền, họ đã đem theo trong tay họ cùng với *Benyamin*, rồi họ đã chỗi dậy và đã đi xuống *Aicập* ; cuối cùng họ đã trình diện trước mặt của *Yuse*.
16 Vả khi *Yuse* đã vừa thấy họ cùng với *Benyamin* thì chàng đã ra lệnh cho người mà [cai quản] trên nhà mình : « Hãy đưa các người này về nhà và hãy làm thịt và hãy chuẩn bị sẵn sàng, vì các người ấy sẽ dùng bữa với ta trưa nay. »
17 Vị ấy đã liền chuẩn bị theo như điều mà *Yuse* đã truyền, và vị ấy đã đưa các người kia về nhà của *Yuse*.
18 Nhưng các chàng trai ấy đã sợ bởi vì họ đã được đưa vô nhà của *Yuse*, và họ đã nói : « Nhơn vì tiền kia mà đã được hoàn trả trong các bao chúng ta lúc trước [nên] chính chúng ta đã bị [chúng] đưa đi để áp đảo trên chúng ta, và để xông đánh trên chúng ta, và để bắt chúng ta làm những tôi tớ cũng như các con lừa kia của chúng ta ! »
19 Vậy họ đã lại gần với chính người mà [cai quản] trên nhà của *Yuse*, và họ đã nói với người [ở] ngưỡng cửa nhà ấy.
20 Rồi họ đã nói : « Xin lỗi chủ tôi ! Chúng tôi quả thật đã đi xuống lúc trước để mua lương thực.
21 Vả, đã xảy ra là khi chúng tôi đã đi tới quán trọ kia để mà chúng tôi đã có thể mở bao chúng tôi ra, thì kìa, tiền của mỗi người [ở] trên miệng của bao mình, tiền của chúng tôi với [nguyên] trọng lượng của nó, cho nên chúng tôi mong muốn đem nó trở lại bởi [chính] đôi tay chúng tôi.
22 Và chúng tôi đã đem xuống số tiền khác trong đôi tay chúng tôi để mua lương thực ; chúng tôi không biết ai đã bỏ tiền chúng tôi vô các bao chúng tôi. »
23 Bấy giờ người [cai quản] đã nói : « Bình an cho các ngươi ! Các ngươi đừng sợ, Thiên Chúa các ngươi và Thiên Chúa của cha các ngươi đã ban cho các ngươi một kho tàng giấu kín trong các bao các ngươi ! Tiền của các ngươi đã đến với tôi rồi. » Đoạn, người đã dẫn *Simêôn* ra với họ.
24 Sau đó, người ấy đã đưa các chàng trai này vô trong nhà của *Yuse*, và đã đem nước lại, thì họ đã rửa chưn họ, và đã cấp cỏ khô cho các con lừa của họ.
25 Rồi họ đã chuẩn bị sẵn sàng món quà kia trước khi *Yuse* về vào buổi trưa, vì họ đã nghe rằng ở đó họ sẽ dùng cơm.

26 Khi *Yuse* đã vô trong nhà ấy, thì họ đã đem cái món quà mà [ở] trong tay họ trong nhà ấy tới cho chàng, rồi họ đã phục bái chàng [sấp mặt] xuống đất.
27 Sau đó, chàng đã hỏi han tới họ về sức khỏe, rồi chàng đã nói : « Cha các ngươi, chính người già mà các ngươi đã đề cập tới, có mạnh giỏi không ? Người còn sống không ? »
28 Thì họ đã thưa : « [Dạ] tôi tớ ngài, cha chúng tôi, mạnh giỏi, người còn sống. » Rồi họ đã sấp mình xuống và đã phục bái.
29 Vả khi chàng đã ngước mắt mình lên và chàng đã thấy *Benyamin* em mình, con trai của mẹ mình, thì chàng đã nói : « Có phải đây [là] em út của các ngươi mà các ngươi đã đề cập tới với ta không ? » Rồi chàng đã nói [tiếp] : « Nguyện Thiên Chúa ân ban cho ngươi, hỡi con ta ! »
30 Vả, vì lòng thương xót của chàng đối với em mình đã chín mùi, nên *Yuse* đã vội tìm cách cho được để khóc, vậy chàng đã vô trong phòng kia rồi chàng đã khóc tại đó.
31 Đoạn, chàng đã rửa mặt mình và đã ra ngoài, rồi, đã vừa tự kềm chế, thì chàng đã truyền : « Các ngươi hãy dọn cơm ra. »
32 Bấy giờ người ta đã dọn ra cho chàng, một mình chàng, và cho họ, riêng họ ra, và cho các người *Aicập*, một mình chúng dùng với chàng, vì các người *Aicập* không được phép dùng bữa với các người *Hêbrơ*, vì chính đó thuộc một điều ghê tởm đối với người *Aicập*.
33 Vậy họ đã ngồi đàng trước chàng, người trưởng nam theo quyền trưởng nam của mình, và người út theo tuổi trẻ của mình ; bấy giờ các chàng trai ấy đã nhìn, người này tới người kia, cách ngạc nhiên.
34 Vả, người ta đã bưng những phần ăn từ bên cạnh mặt chàng tới họ, nhưng phần ăn của *Benyamin* đã nhiều hơn các phần ăn của toàn thể họ gấp năm lần ; rồi họ đã uống và đã say với chàng.

Sáng Thế 44

44,1 Sau đó, chàng đã ra lệnh cho người mà [cai quản] trên nhà mình rằng : « Ngươi hãy vô đầy lương thực các bao của các chàng trai kia, theo như họ sẽ có thể mang, và hãy để tiền của mỗi người trên miệng bao của người ấy.
2 Nhưng chén của ta, chén bằng bạc, ngươi hãy để trên miệng bao của chàng nhỏ nhứt, cùng với tiền mễ cốc của chàng. » Vậy người [cai quản] đã làm theo lệnh mà *Yuse* đã truyền.
3 Buổi sáng kia đã ló dạng thì người ta đã tiễn các chàng ấy đi, chính họ cùng với các lừa của họ.
4 Chính họ đã rời khỏi thành kia, họ đã chưa đi xa, thì *Yuse* đã truyền cho người mà [cai quản] trên nhà mình : « Ngươi hãy chỗi dậy, hãy đuổi theo sau các chàng trai ấy và ngươi sẽ bắt họ lại rồi ngươi sẽ nói với họ : “Tại sao các ngươi đã đáp trả điều xấu thay cho điều thiện ?
5 Chẳng phải chính đó [là] vật mà với nó chủ tôi uống và chính người, qua nó, thường vận dụng thuật bói toán sao ? Các ngươi đã gây một sự tổn thương mà các ngươi đã thực hiện.”»

6 Đoạn, người [cai quản] đã bắt gặp họ và đã nói với họ chính các lời ấy.
7 Nhưng họ đã nói với người : « Tại sao chủ tôi nói như vậy ? Việc đó hãy dang xa cho các tôi tớ ngài khỏi làm như vậy !
8 Coi đó ! tiền mà chúng tôi đã thình lình gặp trên miệng của các bao chúng tôi, chúng tôi đã đem trở lại cho ngài từ xứ *Canaan* ; vậy làm sao chúng tôi có thể ăn cắp từ nhà của hoàng tử ngài bạc hay vàng ?
9 Người, trong số các tôi tớ ngài, mà sẽ bị bắt gặp bên cạnh vật đó, thì người [ấy] phải bị hành quyết, và chính chúng tôi cũng sẽ trở thành các tôi tớ của chủ tôi ! »
10 Bấy giờ người [cai quản] đã nói : « Vậy bây giờ theo những lời các ngươi, như vậy chính người mà sẽ bị bắt gặp bên cạnh vật đó, người [đó] sẽ trở thành tôi tớ của tôi, còn chính các ngươi, các ngươi sẽ khỏi bị ràng buộc. »
11 Vậy họ đã vội vã và đã hạ mỗi người bao mình xuống dưới đất, rồi mỗi người họ đã mở bao mình ra.
12 Vả, người [cai quản] đã lục soát, người đã bắt đầu với người lớn nhứt rồi với người nhỏ nhứt người đã hoàn tất ; rốt cuộc, chén [rượu] ấy đã bị bắt gặp trong bao của *Benyamin*.
13 Bấy giờ họ đã xé tan quần áo họ, và họ đã chất [đồ], mỗi người lên trên con lừa mình, rồi họ đã trở lại tới thành ấy.
14 Rồi *Yuđa* đã đi, cùng với các anh em mình, vào trong nhà của *Yuse*, trong khi chính chàng, chàng còn ở đó, và họ đã sấp mình xuống tới đất trước mặt chàng.
15 Thì *Yuse* đã nói với họ : « Cái thứ hành động gì mà các ngươi đã làm đó ? Phải chăng các ngươi đã không biết rằng một người mà ví như ta thường sẽ vận dụng thuật bói toán sao ? »
16 *Yuđa* đã liền thốt lên : « Chúng tôi có thể thưa [gởi] gì với hoàng tử tôi ? Chúng tôi có thể nói gì ? Và làm sao chúng tôi có thể tự biện minh ? Chính Thiên Chúa đã phát hiện tội gian tà của các tôi tớ ngài ! Này chúng tôi đây [trở thành] những tôi tớ của hoàng tử tôi, vừa chính chúng tôi vừa chính người mà đã bị bắt gặp chén ấy trong tay nó ! »
17 Nhưng chàng đã nói : « Điều đó hãy dang xa cho ta khỏi làm điều ấy ! Chính người mà đã bị bắt gặp chén ấy trong tay nó, chính nó sẽ trở thành tôi tớ của ta ; còn chính các ngươi, các ngươi hãy đi lên an lành về cha các ngươi. »
18 Bấy giờ *Yuđa* đã lại gần với chàng và đã nói : « Xin lỗi hoàng tử tôi ! tôi tớ ngài, van nài [ngài], xin nói một lời vào tai của hoàng tử tôi, và xin cơn giận ngài chớ bừng lên đối với tôi tớ ngài, vì chính ngài như *Pharaô*.
19 Hoàng tử tôi đã hỏi han tới các tôi tớ mình rằng : “Phải các ngươi còn một cha hay một em trai không ?”
20 Và chúng tôi đã thưa với hoàng tử tôi : “Chúng tôi còn một cha già và một đứa trai của tuổi già, đứa nhỏ [nhứt], còn anh nó đã chết, vả chính một mình nó còn lại cho mẹ nó, cho nên cha nó đã yêu quý nó.”
21 Rồi ngài đã truyền cho các tôi tớ ngài : “Các ngươi hãy đưa nó xuống với ta, vì ta quyết đưa mắt ta [trông nom] tới nó.”
22 Và chúng tôi đã thưa với hoàng tử tôi : “Cậu trai trẻ ấy sẽ không có thể rời khỏi cha nó, nếu nó mà rời khỏi cha nó, thì người sẽ chết.”

23 Nhưng ngài đã nói với các tôi tớ ngài : “Nếu em trai các ngươi, đứa út ấy, không đi xuống với các ngươi, các ngươi sẽ không còn thấy mặt ta !”
24 Vả, đã xảy ra là khi chúng tôi đã đi lên về tôi tớ ngài, cha tôi, và chúng tôi đã kể lại cho người các lời của hoàng tử tôi.
25 Sau đó, cha chúng tôi đã bảo : “Các con hãy trở lại mua cho chúng ta một ít lương thực.”
26 Nhưng chúng tôi đã nói : “Chúng con sẽ không có thể đi xuống ; nếu có em chúng con, đứa nhỏ nhứt kia, với chúng con, thì chúng con sẽ đi xuống, bởi vì chúng con sẽ không có thể thấy mặt của người ấy, nếu như em chúng con, đứa út kia nó không có với chúng con.”
27 Bấy giờ tôi tớ ngài, cha tôi, đã nói với chúng tôi : “Chính các con, các con đã biết [rõ] rằng hiền thê cha đã sinh hạ cho cha hai [đứa].
28 Vả, một [đứa] kia đã ra đi cách biệt với cha, và cha đã thốt lên : ‘Ắt hẳn nó đã bị xé nát !’ Rồi cha đã không thấy nó cho tới bây giờ.
29 Nếu các con cũng bắt đứa này đi cách biệt mặt cha, và nếu một nỗi bất hạnh xảy đến cho nó, thì các con sẽ đem tóc bạc cha trong nỗi sầu não xuống nơi âm phủ !’
30 Vậy bây giờ, khi tôi về với tôi tớ ngài, cha tôi, và cậu trai trẻ kia nó không có với chúng tôi, trong khi sự sống người bị gắn bó với sự sống nó,
31 thì sẽ xảy ra là khi người thấy rằng không có cậu trai trẻ này, ắt người sẽ chết, và các tôi tớ ngài sẽ đem tóc bạc của tôi tớ ngài, cha chúng tôi, trong nỗi âu sầu xuống nơi âm phủ.
32 [Vả], vì tôi tớ ngài đã hứa danh dự cho cậu trai trẻ này khỏi quyền trông nom của cha tôi rằng : “Nếu con không đưa nó về với cha thì con sẽ đắc tội đối với cha con luôn mãi !”
33 Vậy bây giờ, tôi van nài [ngài], xin cho tôi tớ ngài ở lại, [trở thành] tôi tớ của hoàng tử tôi, thay cho cậu trai trẻ này, hầu cậu trai trẻ này có thể đi lên với các anh nó.
34 Vì làm sao tôi có thể đi lên về cha tôi, nếu cậu trai trẻ này nó không có với tôi ? Không khéo tôi có thể nhìn nỗi bất hạnh mà sẽ xảy đến cho cha tôi. »

Sáng Thế 45

45,1 Bấy giờ *Yuse* đã không có thể tự kềm chế trước tất cả những kẻ đang đứng gần chàng, nên chàng đã la lên : « Mọi người hãy lui ra khỏi sự hiện diện ta ! » Vậy không người nào hầu cận cạnh chàng trong khi *Yuse* tỏ mình ra với anh em mình.
2 Rồi chàng đã cất tiếng mình lên vừa khóc, đến nỗi những người *Aicập* đã nghe và nhà của *Pharaô* cũng đã nghe.
3 Đoạn, *Yuse* đã nói với các anh em mình : « Chính tôi [là] *Yuse*, cha tôi có còn sống không ? » Nhưng các anh em chàng đã không có thể trả lời với chàng, vì họ đã bị xao xuyến qua sự hiện diện của chàng.
4 Cho nên *Yuse* đã nói với các anh em mình : « Tôi van nài [anh em], anh em hãy lại gần với tôi. » Thì họ đã lại gần. Rồi chàng đã lại nói : « Chính tôi [là] *Yuse*, em của các anh mà các anh đã bán tôi qua *Aicập*.

5 Nhưng bây giờ anh em đừng đau buồn cũng đừng nổi giận qua nét mặt anh em, bởi vì anh em đã bán tôi tới đây, [và] bởi vì để duy trì sự sống, Thiên Chúa đã phái tôi qua trước anh em.
6 Vì bây giờ [đã] hai năm của chính nạn đói giữa nơi xứ này rồi, và [sẽ] còn năm năm nữa, khi mà [sẽ] không có mùa cày [cấy] nào, cũng như mùa gặt hái nào.
7 Cho nên Thiên Chúa đã phái tôi qua trước anh em để ban cho anh em một phần dân còn lại trên địa cầu, và để giữ cho anh em sống cho một cuộc giải thoát trọng đại.
8 Vậy giờ đây không phải chính anh em đã phái tôi qua tới đây, nhưng chính Thiên Chúa, và Người đã đặt tôi làm như Cha của *Pharaô*, và như chủ quản của toàn thể đền của vua, và [là] kẻ cai trị trên toàn cõi xứ *Aicập*.
9 Anh em hãy nhanh chóng và hãy đi lên về cha tôi, và anh em hãy nói với người như vầy : "*Yuse*, con trai cha đã nói : 'Thiên Chúa đã đặt con làm như chủ quản của toàn cõi *Aicập*, cha hãy đi xuống tới con, cha đừng trì hoãn.
10 Và cha sẽ cư ngụ trong địa hạt *Gôsên* và cha sẽ ở gần với con, chính cha và các con trai cha, và các con trai của các con trai cha, và gia súc nhỏ của cha, và gia súc lớn của cha cùng tất cả những gì mà thuộc về cha.
11 Và ở đó con sẽ chu cấp cho cha, vì còn năm năm đói kém nữa, kẻo cha sẽ lâm cảnh cơ bần, chính cha và gia đình cha cùng tất cả những gì mà thuộc về cha.'"
12 Và coi đó, cặp mắt của anh em đang thấy, - cũng như cặp mắt của *Benyamin*, em tôi, - rằng chính miệng tôi đang nói với anh em.
13 Vậy anh em hãy kể lại cho cha tôi tất cả sự vinh quang của tôi tại *Aicập*, và tất cả những gì mà anh em đã thấy, và anh em hãy nhanh chóng và hãy đưa cha tôi xuống đây. »
14 Bấy giờ chàng đã nhào trên cổ của *Benyamin*, em chàng, và chàng đã khóc, rồi *Benyamin* cũng đã khóc trên cổ chàng.
15 Rồi chàng đã hôn tất cả các anh em mình và chàng đã khóc vì họ, và sau đó, nhờ vậy các anh em chàng đã trò chuyện với chàng.
16 Và [tại] nhà của *Pharaô* người ta đã nghe tiếng [báo tin] rằng : "Các anh em của *Yuse* đã đến !" Và [tin ấy] có vẻ đẹp lòng trước mắt *Pharaô* cũng như trước mắt triều thần người.
17 Cho nên *Pharaô* đã phán cùng *Yuse* : « Khanh hãy nói với chư huynh đệ khanh : "Anh em hãy làm như vầy : hãy chất hàng lên các thú vật tải của anh em, rồi nào ! anh em hãy đi về xứ *Canaan*.
18 Và anh em hãy đưa cha anh em, cùng các người nhà anh em tới, và họ hãy đến với trẫm, và trẫm quyết sẽ ban cho họ sản vật ngon của xứ *Aicập*, và họ hãy ăn phần béo ngon nhứt của xứ này."
19 Còn chính khanh, khanh đã được lệnh [để ban ra] : "Anh em hãy làm như vầy : 'Hãy lấy cho anh em từ xứ *Aicập* những chiếc xe ngựa cho con trẻ anh em và cho các bà vợ anh em, và anh em hãy chở cha anh em, rồi anh em hãy đến.
20 Và mắt anh em đừng nhìn với vẻ tiếc rẻ gì về vấn đề các đồ đạc anh em, vì sản vật tốt của cả xứ *Aicập*, chính nó [là] của anh em.'"»
21 Nên các con trai của *Yxơraên* đã làm như vậy ; rồi *Yuse* đã ban cho họ những chiếc xe ngựa theo lệnh của *Pharaô*, đồng thời chàng đã ban cho họ lương thực dự phòng cho cuộc lữ hành.

22 Chàng đã ban cho mỗi người của toàn thể họ những bộ y phục thay đổi, nhưng chàng đã ban cho *Benyamin* ba trăm [*sêkên*] bạc cùng với năm bộ y phục thay đổi.
23 Và cho cha chàng, chàng đã gởi như sau : mười con lừa đực mang từ sản vật ngon của *Aicập*, và mười con lừa cái mang mễ cốc và bánh cùng với lương thực cho cha chàng qua cuộc lữ hành.
24 Đoạn, chàng đã tiễn anh em chàng đi và họ đã lên đường. Tuy nhiên, chàng đã nói với họ : « Anh em đừng cãi cọ nhau dọc đường. »
25 Rồi họ đã đi lên từ *Aicập*, rốt cuộc họ đã đến xứ *Canaan*, về *Yacob* cha họ.
26 Bấy giờ họ đã kể lại cho ngươi rằng : « *Yuse* còn sống, và rằng chính chàng đang cai trị trên toàn cõi xứ *Aicập* ! » Nhưng lòng người đã ra tê tái, bởi vì người đã không tin cậy vào họ.
27 Khi họ đã nói với người tất cả những lời của *Yuse* mà chàng đã nói với họ, và người đã thấy các xe ngựa kia mà *Yuse* đã gởi để chở người, thì tinh thần của *Yacob*, cha họ, đã hồi phục.
28 Bấy giờ *Yxơraên* đã thốt lên : « Đủ rồi ! *Yuse*, con trai cha còn sống ! Cha quyết sẽ đi để cha có thể thấy nó trước khi cha chết ! »

Sáng Thế 46

46,1 Vậy *Yxơraên* cùng tất cả những kẻ mà thuộc về người đã lên đường, và người đã đi tới *BêeSêba*, rồi người đã sát tế những lễ vật cho Thiên Chúa của cha người, *Ixaác*.
2 Bấy giờ Thiên Chúa đã ngỏ lời cùng *Yxơraên* trong thị kiến ban đêm và Người đã phán : « Hỡi *Yacob* ! hỡi *Yacob* ! » Thì *Yacob* đã thưa : « [Dạ] tôi đây ! »
3 Và Người đã phán : « Chính Ta [là] Thiên Chúa [thật], Thiên Chúa của cha ngươi, ngươi đừng sợ hãi nhơn vì đi xuống dưới *Aicập*, vì Ta sẽ biến ngươi thành một dân tộc lớn ở đó.
4 Chính Ta, Ta sẽ đi xuống với ngươi dưới *Aicập*, và chính Ta, Ta cũng nhứt định sẽ đưa ngươi lên ; và *Yuse* sẽ vuốt tay chàng trên đôi mắt ngươi. »
5 Sau đó, *Yacob* đã chỗi dậy từ *BêeSêba*, và các con trai của *Yxơraên* đã chở *Yacob* cha họ và các con cháu họ cùng các người vợ họ trên những xe ngựa mà *Pharaô* đã gởi để chở người.
6 Và họ cũng đã đem theo các đàn gia súc của họ cùng kho tàng của họ mà họ đã gom góp được trong xứ *Canaan* ; rồi họ đã đi tới dưới *Aicập*, *Yacob* và tất cả con cháu người cùng với người.
7 Người đã đem xuống dưới *Aicập* với người, các con trai người và các con trai của các con trai người, với người, các con gái người và các con gái của các con trai người, cùng tất cả con cháu người.
8 Vậy đây [là] tên của các con trai *Yxơraên*, các kẻ đã đi xuống *Aicập*, *Yacob* và các con trai người, trưởng nam của *Yacob* [là] *Rubên*.
9 Vả, các con trai của *Rubên* [là] *HêNóc* và *Phalu* và *HếtRôn* cùng *Cạtmi*.
10 Vả, các con trai của *Simêôn* [là] *Yêmuên* và *Yamin* và *Ôhát* và *Yakin* và *Zôha* cùng *SaUn*, con trai của phụ nữ *Canaan* kia.

11 Vả, các con trai của *Lêvi* [là] *Ghẹtsôn*, *Kêhát* và *Mêrari*.
12 Vả, các con trai của *Yuđa* [là] *Êrơ* và *Ônan* và *Sêla* và *Phêrết* cùng *Zêra* ; nhưng *Êrơ* và *Ônan* đã chết trong xứ *Canaan* ; còn các con trai của *Phêrết* là *HếtRôn* và *Hamun*.
13 Vả, các con trai của *Yxakha* [là] *Tôla* và *Phuva* và *Yốp* cùng *Simrôn*.
14 Vả, các con trai của *Zabulôn* [là] *Xêrết* và *Êlôn* cùng *Yalêên*.
15 Đó [là] các con trai của *Lêa*, mà nàng đã sinh hạ cho *Yacob* tại *PátđanAram*, cùng với *Đina* con gái người ; hết thảy mọi người con trai của người và con gái của người [là] ba mươi ba.
16 Vả, các con trai của *Gát* [là] *ZiPhiôn* và *Hắcghi* và *SuNi* và *Ếtbôn*, *Êri* và *Arôđi* cùng *Arêli*.
17 Vả, các con trai của *Ase* [là] *Imna* và *Ixơva* và *Ixơvi* cùng *Bêria* và còn *Xêrắc* [là] em gái của họ ; còn các con trai của *Bêria* [là] *Hêbe* và *MankiÊn*.
18 Đó [là] các con trai của *Zinpha* mà *Laban* đã giao cho *Lêa*, con gái người ; và nàng đã sinh hạ các [đứa con] đó cho *Yacob* [hết thảy là] mười sáu người.
19 Các con trai của *Rakhên*, vợ của *Yacob*, [là] *Yuse* và *Benyamin*.
20 Vả, đã được sinh ra cho *Yuse* tại xứ *Aicập*, *Mơnasê* và *Êphraim*, mà *Axênát*, con gái của *Pôtiphêra* Tư tế của *On*, đã sinh hạ cho chàng.
21 Vả, các con trai của *Benyamin* [là] *Bêla* và *Bêke* và *Átbên*, *Ghêra* và *Naaman*, *Êhi* và *Rôsơ*, *Múpphim* và *Húpphim* cùng *Ạtđê*.
22 Đó [là] các con trai của *Rakhên* mà đã được sinh ra cho *Yacob*, hết thảy mọi người [là] mười bốn.
23 Vả, các con trai của *Đan* [là] *Husim*.
24 Vả, các con trai của *Népthali* [là] *Yasêên* và *Guni* và *Yêse* cùng *Silem*.
25 Đó [là] các con trai của *Bilah*, mà *Laban* đã giao cho *Rakhên*, con gái người, và nàng đã sinh hạ các con trai đó cho *Yacob*, hết thảy mọi người [là] bảy.
26 Mọi người mà đã đi với *Yacob* xuống *Aicập*, [là] những kẻ đã ra đời từ thận tạng của người ; không kể các bà vợ của các con trai *Yacob*, hết thảy mọi người [là] sáu mươi sáu.
27 Vả, các con trai của *Yuse* mà đã được sinh ra cho chàng tại *Aicập* [là] hai người ; hết thảy mọi người ấy của nhà *Yacob* mà đã đi xuống *Aicập* [là] bảy mươi.
28 Vả, người đã sai *Yuđa* đi trước mình về *Yuse* để chỉ đàng trước mình [đường] tới *Gôsên*; rồi họ đã đi vô địa hạt *Gôsên*.
29 Bấy giờ *Yuse* đã thắng xa giá mình và đã đi lên để gặp *Yxơraên* cha mình tại *Gôsên*, và khi người đã ra mắt với chàng, thì chàng đã bá trên cổ người rồi chàng đã khóc trên cổ người một hồi lâu.
30 Đoạn, *Yxơraên* đã nói với *Yuse* : « Từ nay trở đi cha nguyện chết [hả dạ], sau khi cha thấy mặt con, bởi vì con còn sống ! »
31 Bấy giờ *Yuse* đã nói với các anh em mình, cùng với [người] nhà của cha mình : « Tôi sẽ đi lên và tôi quyết sẽ báo cho *Pharaô*, đồng thời tôi quyết sẽ tâu với người [rằng] anh em tôi cùng [người] nhà của cha tôi mà [ở] trong xứ *Canaan* đã đến với tôi.
32 Vả, các người này [là] những kẻ chăn chiên, vì họ đã trở thành những người [chăm nom] gia súc, và họ đã đem đến vừa gia súc nhỏ của họ vừa gia súc lớn của họ, cùng tất cả những gì mà [là] của họ.

33 Và [điều] sẽ xảy ra là khi *Pharaô* sẽ kêu tới các anh em và sẽ hỏi : "Nghề nghiệp chư khanh [là] gì ?"
34 Thì anh em sẽ thưa : "Các tôi tớ ngài, là những người [chăm nom] gia súc từ thuở thanh xuân của chúng tôi và cho tới bây giờ vừa chính chúng tôi vừa tổ tiên chúng tôi." Ngõ hầu các anh em sẽ ở lại trong địa hạt *Gôsên*, vì mọi kẻ chăn chiên [là] một kẻ ghê tởm của người *Aicập*. »

Sáng Thế 47

47,1 Vậy, *Yuse* đã đến và đã báo cho *Pharaô* và đã tâu : « Cha hạ thần và anh em hạ thần và gia súc nhỏ của họ và gia súc lớn của họ, cùng tất cả những gì mà [là] của họ, đã tới từ xứ *Canaan*, và kìa họ [ở] trong địa hạt *Gôsên*. »
2 Rồi từ toàn thể các anh em mình, chàng đã chọn năm người, và chàng đã trình họ lên trước mặt *Pharaô*.
3 Bấy giờ *Pharaô* đã phán cùng các anh em chàng : « Nghề nghiệp chư khanh [là] gì ? » Thì họ đã thưa cùng *Pharaô* : « Các tôi tớ ngài [là] kẻ chăn chiên, vừa chính chúng tôi vừa tổ tiên chúng tôi.»
4 Rồi họ đã nói với *Pharaô* : « Chúng tôi đến để kiều ngụ trong xứ, vì không có đồng cỏ cho bầy chiên mà [là] của các tôi tớ ngài, vì nạn đói này trầm trọng trong xứ *Canaan*, nên bây giờ các tôi tớ ngài mong muốn [ngài cho phép] chúng tôi ở lại trong địa hạt *Gôsên*. »
5 Bấy giờ *Pharaô* đã phán cùng *Yuse* rằng : « Thân phụ khanh và các anh em khanh đã đến với khanh.
6 Xứ *Aicập*, chính nó thuộc quyền sử dụng của khanh, hãy cho thân phụ khanh và các anh em khanh cư ngụ trong nơi tốt nhứt của xứ này, họ hãy cư ngụ trong địa hạt *Gôsên*, và nếu khanh biết rằng trong số họ có những người [có] khả năng, thì khanh cử họ làm giám thị đàn gia súc thuộc về những gì mà [là] của trẫm. »
7 Rồi *Yuse* đã đưa *Yacob*, cha mình vô, và chàng đã trình người lên trước nhan *Pharaô*, và *Yacob* đã chào kính [với lời cầu chúc] *Pharaô*.
8 Vả, *Pharaô* đã phán cùng *Yacob* : « Các ngày của các năm của đời khanh [là] bao nhiêu ? »
9 Bấy giờ *Yacob* đã tâu cùng *Pharaô* : « Các ngày của các năm của các cuộc kiều ngụ của thần [là] một trăm ba mươi năm ; các ngày của các năm của đời thần ít và xấu, cũng không sánh bằng các ngày của các năm của đời của tổ tiên thần trong các ngày của các cuộc kiều ngụ của họ. »
10 Đoạn, *Yacob* đã chào kính [với lời cầu chúc] *Pharaô*, rồi người đã đi ra khỏi sự hiện diện của *Pharaô*.
11 Vậy *Yuse* đã cho cha mình cùng các anh em mình cư ngụ và đã ban cho họ một địa sản trong xứ *Aicập*, trong nơi tốt nhứt của xứ ấy, trong địa hạt *Ramxết*, như *Pharaô* đã truyền.

12 Và *Yuse* đã chu cấp [cơm] bánh cho cha mình và các anh em mình cùng toàn thể [người] nhà cha mình tùy theo [số] con nít.
13 Vả, không có [mễ cốc làm] bánh trong toàn cõi xứ này, vì nạn đói ấy trầm trọng lắm, và xứ *Aicập* đã kiệt quệ, cũng như xứ *Canaan*, vì sự hiện diện của nạn đói ấy.
14 Vả, *Yuse* đã gom góp tất cả tiền đã tìm được trong xứ *Aicập* cũng như trong xứ *Canaan*, qua mễ cốc mà chính chúng đã mua, và *Yuse* đã đem tiền ấy về đền của *Pharaô*.
15 Dần dà tiền ấy từ xứ *Aicập* cũng như từ xứ *Canaan* đã bị xài hết, nên toàn thể các người *Aicập* đã đến cùng *Yuse* vừa nói [rằng] : « Ngài hãy ban [mễ cốc làm] bánh cho chúng tôi ! Và tại sao chúng tôi sẽ phải chết trước nhan của ngài vì tiền đã hết ? »
16 Bấy giờ *Yuse* đã đáp : « Các ngươi hãy giao các gia súc của các ngươi, thì ta nhứt định sẽ đổi cho các ngươi theo giá các gia súc của các ngươi, nếu tiền đã hết. »
17 Vậy chúng đã dẫn những gia súc của chúng tới cùng *Yuse*, và *Yuse* đã trao cho chúng [mễ cốc làm] bánh theo giá những ngựa và theo giá gia súc nhỏ và theo giá gia súc lớn và theo giá những lừa ; và chàng đã hồi sức chúng bằng [mễ cốc làm] bánh theo giá tất cả những gia súc của chúng chính trong năm ấy.
18 Rồi năm ấy đã trôi qua, và chúng đã đến cùng chàng vào năm sau và chúng đã trình với chàng : « Chúng tôi không thể giấu đối với chúa tôi, nhưng tiền kia cũng như gia súc kia đã tiêu hết nơi chúa tôi ; [mọi thứ ấy] chẳng được dành lại gì trong tầm nhìn của chúa tôi ngoại trừ thân xác chúng tôi và đất đai chúng tôi.
19 Tại sao chúng tôi sẽ [phải] chết trước sự hiện diện của ngài, vừa chính chúng tôi vừa đất đai của chúng tôi ? Ngài hãy mua chúng tôi cùng với đất đai của chúng tôi bằng [mễ cốc làm] bánh, như vậy chúng tôi sẽ trở thành, - chính chúng tôi cùng với đất đai của chúng tôi, - những nô lệ của *Pharaô* ; đồng thời ngài hãy ban cho chúng tôi hột giống thì chúng tôi có thể sống còn và chúng tôi sẽ khỏi [phải] chết, còn đất đai của chúng tôi [thì] sẽ khỏi bị hoang tàn. »
20 Vậy *Yuse* đã mua cho *Pharaô* tất cả đất đai của những người *Aicập*, vì những người *Aicập* đã bán, mỗi người cánh đồng của mình, bởi vì nạn đói kia đã nặng nề trên chúng, và lãnh thổ ấy đã trở thành của *Pharaô*.
21 Còn cư dân chàng đã đưa nó đi tới các thành, từ đầu cùng [này] của lãnh thổ *Aicập* cho tới đầu cùng [kia] của nó.
22 Chỉ có đất đai của các Tư tế kia chàng đã không tậu thôi, vì phần ăn quy định cho những Tư tế do nơi *Pharaô*, và chúng đã ăn phần ăn quy định của chúng mà *Pharaô* đã ban cho chúng, bởi đó cho nên chúng đã không bán đất đai của chúng.
23 Đoạn, *Yuse* đã nói với dân ấy : « Coi đó ! hôm nay ta đã mua các ngươi cùng với đất đai của các ngươi cho *Pharaô*, kìa hột giống cho các ngươi, vậy các ngươi hãy gieo trồng đất kia.
24 Và sẽ xảy ra là trong số những sản phẩm, thì các ngươi sẽ nộp cho *Pharaô* một phần năm, nhưng bốn phần kia sẽ là của các ngươi, như một lần gieo giống cánh đồng kia, và như lương thực của các ngươi và của những người mà [ở] trong những gia đình các ngươi, và để cho con cháu các ngươi ăn. »
25 Bấy giờ chúng đã nói : « Ngài đã để cho chúng tôi sống còn, ước gì chúng tôi đạt được sự chiếu cố trước mắt của chúa tôi, và chúng tôi sẽ trở thành những tôi tớ của *Pharaô* ! »

26 Như vậy, *Yuse* đã thiết lập điều đó thành một sắc luật [đặc biệt] cho tới chính ngày nay, trên đất đai của *Aicập*, cho *Pharaô* chiếu theo một phần năm, chỉ có đất đai của các Tư tế kia thôi, như riêng biệt, không thuộc về *Pharaô*.
27 Vả, *Yxơraên* đã ở lại trong xứ *Aicập*, trong địa hạt *Gôsên*, và họ đã lập nghiệp tại đó, và họ đã sinh sản ra và đã trở nên đông lắm.
28 Và *Yacob* đã sống mười bảy năm trong xứ *Aicập*, cho nên các ngày của *Yacob*, các năm của đời người là một trăm bốn mươi bảy năm.
29 Rồi thời gian của *Yxơraên* qua đời đã gần kề, vậy người đã kêu lên tới con trai mình, tới *Yuse*, và đã nói với chàng : « Cha van nài [con] nếu cha đã đạt được sự chiếu cố trước mắt con, cha van nài [con] hãy đặt tay con dưới đùi cha, và con hãy tỏ bày lòng nhân ái cùng lòng thành tín đối với cha, cha van nài [con] chớ chôn cất cha ở *Aicập*.
30 Nhưng cha muốn nằm xuống với tổ tiên cha, và con hãy chở cha khỏi *Aicập*, và con hãy chôn cất cha trong phần mộ của họ.» Vậy chàng đã nói : « Con đây nguyện làm theo lời chỉ bảo của cha. »
31 Bấy giờ người đã nói : « Con hãy thề với cha. » Vậy chàng đã thề với người. Và *Yxơraên* đã phục bái trên đầu giường mình.

Sáng Thế 48

48,1 Vả, đã xảy ra là sau các sự việc này, thì người ta đã nói với *Yuse* : « Kìa ! thân phụ ngài đang đau yếu. » Bấy giờ chàng đã dẫn theo với mình hai con trai mình, *Mơnase* và *Êphraim*.
2 Vả, người ta đã báo cho *Yacob* và đã nói : « Kìa ! con trai ngài, *Yuse*, đã đến cùng ngài. » Thì *Yxơraên* đã gượng hết sức mình và đã ngồi dậy trên giường mình.
3 Bấy giờ *Yacob* đã nói với *Yuse* : « Thiên Chúa, Đấng Toàn Năng đã hiện ra cùng cha ở *Luxơ*, trong xứ *Canaan*, và Người đã chúc phúc cha.
4 Đồng thời, Người đã phán cùng cha : "Ta đây sẽ làm cho ngươi sinh sản ra, và Ta sẽ làm cho ngươi ra đông, và Ta sẽ biến ngươi thành một đại chúng chư dân, và Ta sẽ ban xứ này cho dòng dõi ngươi sau ngươi [thành] cơ nghiệp muôn đời !"
5 Vậy bây giờ, hai con trai của con, các đứa đã được sinh ra cho con trong xứ *Aicập* trước khi cha đến với con tại *Aicập*, chính chúng thuộc về cha, *Êphraim* và *Mơnase*, theo như *Rubên* và *Simêôn*, chúng sẽ là của cha.
6 Nhưng con cái của con mà con đã sinh ra sau chúng, chúng sẽ là của con ; dựa theo tên của các anh chúng, chúng sẽ được gọi về của thừa kế của chúng.
7 Vả, phần cha, khi cha đi đến từ *Pátđan, Rakhên* đã qua đời [trút sầu] trên cha, trong xứ *Canaan*, trên đường khi còn một khảng cách xa của xứ để đến tại *Êphratha*, cho nên cha đã chôn cất nàng ở đó, trên đường *Êphratha*, chính đó [là] *Bêlem*. »
8 Rồi khi *Yxơraên* đã vừa thấy các con trai của *Yuse* thì người đã nói : « Các đứa này [là] ai vậy ? »

9 Thì *Yuse* đã thưa cùng cha mình : « Chính chúng là các con trai của con mà Thiên Chúa đã ban cho con tại đây. » Bấy giờ người đã nói : « Cha van nài [con], hãy dẫn chúng lại với cha, để cha sẽ chúc lành chúng ! »
10 Vả, đôi mắt của *Yxơraên* đã lờ vì tuổi già, người đã không có thể thấy, nên người đã kéo chúng lại gần với mình, rồi người đã hôn chúng và đã ôm chặt lấy chúng.
11 Rồi *Yxơraên* đã nói với *Yuse* : « Cha đã không định thấy được mặt con, vậy mà coi đó Thiên Chúa cũng đã còn cho cha thấy dòng giống của con ! »
12 Sau khi *Yuse* đã đem chúng ra khỏi giữa đôi đầu gối người, thì chàng đã phục bái sấp mặt mình xuống đất.
13 Đoạn *Yuse* đã dắt cả hai chúng nó, *Êphraim* bằng tay phải mình về hướng tay trái của *Yxơraên*, còn *Mơnase* bằng tay trái mình về hướng tay phải của *Yxơraên*, rồi chàng đã đem [chúng] lại gần với người.
14 Nhưng *Yxơraên* đã giơ tay mặt mình ra và đã đặt trên đầu của *Êphraim*, trong khi chính nó [là] đứa trẻ hơn, còn tay trái mình trên đầu của *Mơnase* ; người đã đặt tay mình ngược lại biết rằng *Mơnase* [là] đứa trưởng nam.
15 Bấy giờ người đã chúc lành *Yuse* và đã nói :

« Chính Thiên Chúa,
Đấng mà trước Nhan Người,
các cha ông cha đã bước đi,
Abraham và *Ixaác*.
Chính Thiên Chúa [là] Đấng đang gìn giữ cha
từ khi cha [có] cho tới ngày nay.
16 Chính Đấng* Thiên sứ đã cứu cha khỏi mọi nỗi bất hạnh,
nguyện Người* chúc phúc các trai trẻ này !
và ước gì nhờ chúng tên của cha sẽ được gọi,
đồng thời tên các cha ông cha, *Abraham* và *Ixaác*,
và nguyện chúng gia tăng thật đông,
giữa nơi địa cầu này ! »

17 Khi *Yuse* đã thấy rằng cha mình đã đặt tay phải người trên đầu *Êphraim*, thì [điều ấy] đã làm phiền trước mắt chàng, nên chàng đã nắm tay của cha mình để dời nó từ trên đầu *Êphraim*, lên trên đầu *Mơnase*.
18 Vậy *Yuse* đã nói với cha mình :

« Hỡi cha con, không phải như vậy đâu,
vì đứa này chính [nó mới là] trưởng nam,
cha hãy đặt tay phải cha trên đầu nó ! »

19 Nhưng cha chàng đã từ chối và đã nói :

« Cha biết* hỡi con trai cha !
cha biết, chính nó cũng sẽ trở thành một dân tộc
và chính nó cũng sẽ trở nên lớn,
nhưng em nó đứa trẻ hơn này sẽ trở nên lớn hơn nó
và dòng dõi nó sẽ trở thành một đại chúng chư dân.

20 Rồi trong ngày ấy người đã chúc lành họ rằng :
« [Ước chi*] với cháu, *Yxơraên* sẽ cầu chúc rằng :
"Nguyện Thiên Chúa làm cho ngươi ra như *Êphraim*,
và như *Mơnase*!"»
Vậy người đã đặt *Êphraim* trước *Mơnase*.
21 Sau đó, *Yxơraên* đã nói với *Yuse* : « Này ! cha đây sắp qua đời, nhưng Thiên Chúa sẽ ở cùng các con và Người sẽ đưa các con về xứ của tổ tiên các con.
22 Còn phần cha, cha cho con, trội hơn các anh em con, một 'vai' [đất] mà cha đã chiếm đoạt từ tay những người *Amôrít* kia bằng lưỡi gươm của cha và bằng cây cung của cha. »

Sáng Thế 49

49,1 Sau đó, *Yacob* đã kêu tới các con trai mình và người đã nói :
« Các con* hãy tập hợp lại để cha có thể báo cho các con
điều mà sẽ xảy ra cho các con
vào chung cục các ngày kia.
2 Các con hãy tụ tập lại và hãy nghe,
hỡi các con trai của *Yacob*,
phải, các con hãy nghe theo *Yxơraên* cha các con ! »
3 « Hỡi *Rubên* ! chính ngươi [là] trưởng nam của ta
sức mạnh của ta và khởi điểm của khí lực nam tính của ta,
sự trên trước của phẩm giá và sự trên trước của sức lực
4 Như nước* vỡ bờ chớ chi ngươi đừng tỏ ra nổi bật
vì ngươi đã lên giường của cha ngươi ;
thuở ấy ngươi đã làm ô uế giường ta !
Nó đã* lên [đó] ! »
5 « *Simêôn* và *Lêvi* [là] anh em,
những khí cụ của sự tàn bạo [là] các thanh gươm của chúng.
6 Ta ơi ! chớ liên kết với nhóm của chúng,
niềm vinh hạnh ta ơi !
chớ nên* hợp nhứt với cộng đoàn chúng,
vì trong cơn giận chúng chúng đã giết người,
và trong sự ngoan cố của chúng
chúng đã khấc nhượng bò đực.
7 Đáng bị nguyền rủa thay !
cơn giận* của chúng vì [nó] độc ác,
và cơn thịnh nộ chúng vì nó tỏ ra khắc nghiệt ;
ta sẽ phân tán chúng ra trong *Yacob*,
và ta sẽ làm chúng tản mát trong *Yxơraên* ! »
8 « Phần ngươi, hỡi *Yuđa* !

các anh* em ngươi sẽ ca ngợi ngươi ;
tay ngươi* [sẽ ở] trên ót các kẻ thù ngươi ;
các con* trai của cha ngươi sẽ phục bái ngươi.
9 *Yuđa* [là] một sư tử tơ !
Từ con mồi ngươi đã đi lên hỡi con trai ta !
Nó đã* cúi xuống, nó đã nằm xuống như sư tử,
và như sư tử cái ai dám làm cho nó dậy ?
10 Vương trượng* sẽ không rời khỏi *Yuđa*,
gậy chỉ huy cũng [không] khỏi giữa chưn nó,
cho tới khi Đấng được sai đến sẽ đến
và sự phục tùng của chư dân thuộc về Người.
11 Người vừa cột lừa tơ mình vào gốc nho
và vào gốc nho chọn lọc,
con của lừa mẹ mình ;
Người đã* giặt y trang mình trong rượu,
và trong máu nho áo choàng mình.
12 Đôi mắt [Người] đục do nơi rượu
và các răng [Người] trắng do nơi sữa. »
13 « *Zabulôn* sẽ cư ngụ nơi bờ biển,
và chính nó [ở] nơi ven biển của những tàu bè
và cạnh xa hơn của nó [ở] tận *Siđôn*. »
14 « *Yxakha* [là] một con lừa [to] xương,
nó đang nằm giữa hai ranh giới.
15 Và nó sẽ thấy rằng chỗ nghỉ ngơi [nó] vừa ý
và rằng xứ ấy yêu kiều
nên nó sẽ nghiêng vai mình để vác,
và nó sẽ trở thành một nô dịch đám lao công. »
16 « *Đan* sẽ* xét xử dân mình như một chi tộc của *Yxơraên*.
17 Giá *Đan** trở nên con rắn trên đường
con rắn sừng trên lối mòn,
nó cắn gót chưn ngựa
và người cỡi nó sẽ té lật gọng !
18 Lạy ĐỨC CHÚA, con hết lòng ngóng trông
về ơn cứu độ của Ngài ! »
19 « Phần *Gát** một đám trộm vườn sẽ xâm đoạt nó,
nhưng chính nó sẽ xâm đoạt hậu vệ [chúng]. »
20 « Từ *Ase* [mễ cốc làm] bánh của nó béo ngon,
và chính nó sẽ cung ứng những cao lương mỹ vị vương giả. »
21 « *Népthali* một hươu cái được thả lỏng ;
nó thốt ra những lời của sự hoa mỹ. »
22 « Con trai* một cành sai trái
Yuse, con trai một cành sai trái bên dòng suối,

các cành nhỏ [nó] đã gie ra vượt trên bức tường.
23 Nhưng những người bắn cung đã tỏ ra cay nghiệt đối với nó
nên chúng đã bắn và chúng đã nuôi mối hận thù đối với nó.
24 Tuy nhiên* cây cung của nó vẫn còn,
như [một cây] vững mạnh,
và đôi cánh tay của đôi tay nó vẫn dẻo dai
bởi bàn tay của Đấng Toàn năng của *Yacob*
từ đó Mục Tử, Tảng Đá của *Yxơraên* [đến].
25 Bởi Thiên* Chúa của cha ngươi
và Người sẽ phù trợ ngươi
và cùng với [sự trợ giúp của] Đấng Toàn Năng,
và Người sẽ chúc lành cho ngươi
những lời chúc lành của các từng trời bên trên
những lời chúc lành của vực thẳm nằm bên dưới,
những lời chúc lành của nhũ hoa và của lòng mẹ.
26 Các lời chúc lành của cha ngươi lướt thắng
trên các lời chúc lành của núi non,
tới niềm ước mơ của đồi nổng thời xưa,
chúng sẽ đến trên đầu *Yuse*,
phải, trên đỉnh đầu của kẻ được thánh hiến giữa
các anh em mình ! »
27 « *Benyamin* một con chó sói nó sẽ xé tan,
vào buổi sáng nó sẽ ăn thịt con mồi,
và về chiều nó sẽ chia mồi. »
28 Tất cả các người này [là] mười hai chi tộc của *Yxơraên* ; và đó [là] điều mà cha họ đã nói với họ khi người đã chúc lành họ, mỗi người theo như lời chúc lành của mình, người đã chúc lành họ.
29 Đoạn, người đã giao nhiệm vụ cho họ và đã nói với họ : « Cha đây đang được đoàn tụ với bà con cha, các con hãy chôn cất cha với cha ông cha, vào trong chính cái động mà [ở] trong cánh đồng của *Éphrôn* người *Híttít*.
30 Trong cái động mà [ở] trong cánh đồng của chính *Mácbêla*, mà [ở] đối diện với *Mamrê*, trong xứ *Canaan*, chính cánh đồng mà *Abraham* đã tậu từ nơi *Éphrôn* người *Híttít* làm đất sở hữu của mộ phần.
31 Tại đó người ta đã chôn cất *Abraham* và *Xara*, vợ người ; tại đó người ta đã chôn cất *Ixaác* và *Rêbêca* ; và cũng tại đó cha đã chôn cất *Lêa*.
32 Gia súc của cánh đồng đó và chính cái động [ở] trong đó [là] từ nơi các con cái của *Khết*. »
33 Vậy, *Yacob* đã hoàn tất giao nhiệm vụ cho các con trai mình ; rồi người đã rút đôi chưn mình lên trên giường mình, đoạn, người đã trút hơi thở cuối cùng và đã được đoàn tụ với bà con mình.

Sáng Thế 50

50,1 Bấy giờ *Yuse* đã ngã gục trên mặt của cha mình, và đã khóc về người, và đã hôn người.
2 Rồi *Yuse* đã ra lệnh cho các tôi tớ mình [là] chính các thầy thuốc, để tẩm ướp cha mình, thì các thầy thuốc ấy đã tẩm ướp *Yxơraên*.
3 Và [về việc ấy] bốn mươi ngày đã trôi qua cho người, vì [thường là] như vậy các ngày của việc tẩm ướp ấy sẽ trôi qua, và các người *Aicập* đã khóc than người bảy mươi ngày.
4 Khi các ngày của sự khóc than người đã trôi qua, thì *Yuse* đã nói với đền của *Pharaô* rằng : « Thần van nài, nếu như thần đã đạt được sự chiếu cố trước mắt chư vị, [thì] thần van nài, chư vị hãy nói vào tai của *Pharaô* rằng :
5 "Thân phụ hạ thần đã yêu cầu hạ thần thề mà rằng : 'Này ! cha đây sắp ly trần, trong huyệt của cha mà cha đã đào cho cha trong xứ *Canaan*, con hãy chôn cất cha ở tại đó.' Vậy bây giờ, hạ thần van nài, hạ thần muốn đi lên và hạ thần quyết sẽ chôn cất thân phụ hạ thần, rồi hạ thần quyết sẽ trở về."»
6 Bấy giờ *Pharaô* đã phán : « Khanh hãy đi lên và hãy chôn cất thân phụ khanh theo như người đã bảo khanh thề. »
7 Vậy *Yuse* đã đi lên để chôn cất cha mình, và chúng đã đi lên cùng với chàng, tất cả các triều thần của *Pharaô*, các kỳ lão của nhà người, cùng tất cả các bậc lão thành của xứ *Aicập*.
8 Cùng với tất cả gia đình của *Yuse*, và các anh em chàng, và gia đình của cha chàng ; họ đã chỉ để lại các con trẻ của họ và gia súc nhỏ của họ cùng gia súc lớn của họ trong xứ *Gôsên* thôi.
9 Đồng thời vừa đoàn xe ngựa vừa những kỵ mã đã đi lên cùng với chàng, nên đoàn người ấy đã trở nên rất đông đảo.
10 Rồi họ đã lên tới sân đạp lúa-*Atát*, [sân] mà [ở] trong vùng bên kia của chính sông *Yođan*, và ở đó họ đã than khóc một nỗi than khóc thấm thiết và rất đau thương, và chàng đã tổ chức cho cha mình một tang lễ bảy ngày.
11 Khi cư dân xứ ấy, các người *Canaan*, đã thấy chính tang lễ tại Sân đạp lúa-*Atát*, thì chúng đã thốt lên : « Đó [là] một tang lễ đau thương của người *Aicập* ! » Bởi đó cho nên người ta đã đặt tên nó [là] *Abên-Mizơrayim*, [nơi] mà [ở] trong vùng bên kia của chính sông *Yođan*.
12 Và các con trai của người đã thực hiện cho người như vậy, theo như người đã ủy thác cho họ.
13 Vậy các con trai người đã chở người tới xứ *Canaan*, và đã chôn cất người trong cái động của cánh đồng của *Mácbêla*, chính cánh đồng mà *Abraham* đã tậu từ nơi *Éphrôn*, người *Híttít*, làm đất sở hữu của phần mộ đối diện với *Mamrê*.
14 Sau khi chàng [đã] chôn cất cha chàng thì *Yuse* đã trở về dưới *Aicập*, chính chàng và các anh em chàng, cùng tất cả những người đã đi lên với chàng để chôn cất cha chàng.

15 Khi các anh em của *Yuse* đã thấy rằng cha của họ đã qua đời, thì họ đã nói : « Nếu *Yuse* đã [luôn] nuôi mối hận thù đối với chúng ta thì nhứt định chàng sẽ báo đáp lại chúng ta về tất cả điều ác kia mà chúng ta đã làm đối với chàng. »
16 Vậy họ đã ra lịnh cho *Yuse* rằng : « Cha ngài đã truyền lịnh trước cái chết của người rằng :
17 "Các con hãy nói với *Yuse* như vầy : 'Than ôi, giờ đây ! con hãy tha thứ, cha van [con], vi phạm của các anh em con và tội của chúng, vì điều ác chúng đã làm đối với con, vậy bây giờ con hãy tha thứ, cha van [con], vi phạm của các tôi tớ của Thiên Chúa của cha con.'"» Và *Yuse* đã khóc trong khi họ nói với chàng.
18 Rồi các anh em chàng cũng đã bước tới và đã phủ phục trước mặt chàng và đã nói : « Này chúng tôi đây [là] các tôi tới của ngài ! »
19 Bấy giờ *Yuse* đã nói với họ : « Các anh em đừng sợ, vì có phải tôi đây thay cho Thiên Chúa đâu ?
20 Trong khi chính các anh em đã mưu toan điều ác chống tôi, [thì] Thiên Chúa đã có ý biến nó thành điều lành, ngõ hầu thực hiện chính như vầy hôm nay để cứu sống nhiều người.
21 Vậy bây giờ, các anh em đừng sợ, chính tôi sẽ chu cấp cho anh em và cho các con cháu anh em. » Rồi chàng đã an ủi họ và đã nói [cách dịu ngọt] vào tim họ.
22 Vả, *Yuse* đã ở lại tại *Aicập*, chính chàng cùng với [người] nhà của cha mình ; và *Yuse* đã hưởng thọ được một trăm mười tuổi.
23 Và *Yuse* đã thấy các con trai của những đứa thuộc thế hệ thứ ba của *Êphraim*, và cả các con trai của *Makhia*, con trai của *Mơnase* ; chúng đã được sinh ra trên đôi đầu gối của *Yuse*.
24 Đoạn, *Yuse* đã nói với các anh em mình : « Tôi đây sắp qua đời, nhưng Thiên Chúa nhứt định sẽ đoái viếng các anh em, và sẽ đem anh em lên khỏi chính xứ này, về chính xứ mà Người đã thề hứa với *Abraham*, *Ixaác* cùng *Yacob*. »
25 Đồng thời *Yuse* đã yêu cầu các con trai của *Yxơraên* thề mà rằng : « Thiên Chúa nhứt định sẽ đoái viếng các anh em, khi ấy các anh em hãy đem di hài tôi lên khỏi đây. »
26 Sau đó, *Yuse*, một con [người] một trăm mười tuổi, đã qua đời, và chúng đã tẩm ướp chàng, và chàng đã được liệm trong một quan tài bằng đá tại *Aicập*.

Ngũ thư
Sách Xuất Hành

Kinh Thánh

Ngũ Thư

Sách Xuất Hành

Bản dịch song hàng chú thích dựa theo các bản gốc
Hípri, Hylạp & Latinh

Aurê Nguyễn Văn-Lang

Sách Xuất Hành

Xuất Hành 1

1,1 Vả, này [là] các tên của các con trai của *Yxơraên*, các kẻ đã vô tới *Aicập* với *Yacop*, họ đã vô, mỗi người, cùng với gia đình mình :
2 *Rubên Simêôn Lêvi* và *Yuđa*.
3 *Yxakha Zabulôn* và *Benyamin*.
4 *Đan* và *Népthali*, *Gát* và *Ase*.
5 Vả, đã xảy ra là mọi người đã ra đời [từ] thận tạng của *Yacob* [là] bảy mươi người, nhưng *Yuse* đã ở bên *Aicập*.
6 Sau đó, *Yuse* đã qua đời cũng như tất cả các anh em mình, và cả chính cái thế hệ ấy.
7 Vả, các con cái *Yxơraên* đã sinh sản ra, và họ đã lan tràn ra, và họ đã trở nên đông rồi họ đã thành ra rất rất đông, đến nỗi xứ ấy đã bị đầy dẫy họ.
8 Rồi một vị vua mới đã lên ngôi trên *Aicập*, vị mà đã không quen biết với *Yuse*.
9 Vả, vị [vua] ấy đã phán cùng dân mình [rằng] : « Kìa ! dân con cái *Yxơraên* đông và mạnh hơn Chúng ta.
10 Nào ! Chúng ta hãy cư xử cách khôn khéo đối với nó, kẻo nó sẽ trở nên đông, và sẽ xảy ra là khi chiến tranh sẽ thình lình ập trên Chúng ta, thì chính nó cũng sẽ cấu kết với những kẻ thù Chúng ta và nó sẽ chiến đấu chống lại Chúng ta, rồi nó sẽ đi lên khỏi xứ này. »
11 Vậy, chúng đã đặt trên nó những giám thị của những đám nô dịch ngõ hầu hành hạ nó bằng những gánh nặng của chúng ; và nó đã xây những thành kho lẫm cho *Pharaô*, [là] *Pithôm* và *Ramxết*.
12 Nhưng chúng càng hành hạ nó [thì] nó càng trở nên đông và nó càng bành trướng ra, cho nên chúng đã cảm thấy lo ngại nhơn vì các con cái *Yxơraên*.
13 Bấy giờ người *Aicập* đã cưỡng chế lao động các con cái *Yxơraên* cách khắc khe.
14 Và chúng đã làm cho đời sống họ ra cay đắng bằng sự lao nhọc khắc khe với hồ cùng với những gạch, và bằng mọi sự lao nhọc ngoài đồng, đó là tất cả những sự lao nhọc mà chúng đã làm đối với họ cách khắc khe.
15 Vả, vị vua *Aicập* đã phán cùng các bà mụ người Do Thái mà tên một bà [là] *Siphôra* và tên bà thứ hai [là] *PuA*.
16 Và vị [vua] ấy đã phán : « Khi các khanh sẽ hộ sanh các đàn bà Do Thái thì các khanh hãy nhìn trên bàn sanh, nếu chính nó [là] con trai, thì các khanh hãy giết chết nó, còn nếu chính nó [là] con gái thì nó hãy sống còn. »
17 Tuy nhiên, các bà mụ đã kính sợ chính Thiên Chúa, nên họ đã không làm theo như vị vua *Aicập* đã phán cùng họ, và họ đã để cho các con trai sống.
18 Cho nên vị vua *Aicập* đã cho triệu các bà mụ và người đã phán cùng họ [rằng] : « Nhơn sao các khanh đã làm như vậy, biết rằng các khanh đã để cho các con trai sống ? »

19 Bấy giờ các bà mụ đã tâu với *Pharaô* rằng : « Các đàn bà Do Thái không như các đàn bà *Aicập* đâu, nhưng chính họ đầy sức sống, [nên] trước khi bà mụ vô tới họ thì họ đã sanh rồi. »
20 Vậy Thiên Chúa đã giáng phúc cho các bà mụ, và dân ấy đã trở nên đông, và họ đã rất mạnh.
21 Và đã xảy ra là vì các bà mụ đã kính sợ chính Thiên Chúa, nên đồng thời Người đã thực hiện cho dân ấy những gia đình hậu duệ.
22 Đoạn, *Pharaô* đã ban lệnh cho toàn dân mình rằng : « Tất cả các con trai mới sanh, các ngươi hãy quăng nó xuống dòng sông *Nin* kia, còn tất cả các con gái, các ngươi hãy để cho sống. »

Xuất Hành 2

2,1 Vả, một người từ gia đình của *Lêvi* đã ra đi và đã cưới con gái của *Lêvi*.
2 Rồi phụ nữ ấy đã thụ thai và đã sinh hạ một con trai ; khi nàng thấy nó thì chính nó kháu khỉnh nên nàng đã giấu nó ba tuần trăng.
3 Khi nàng đã không còn có thể giấu nó được nữa, thì nàng đã lấy cho nó một cái nôi giấy cói và đã trét nôi ấy bằng lịch thanh và bằng nhựa chai, và nàng đã đặt đứa trẻ ấy vô đó, rồi nàng đã để [cái nôi] giữa đám lác cạnh bờ dòng sông *Nin*.
4 Đồng thời, nàng đã bố trí chị cậu bé ở cách xa để tìm biết rõ người ta sẽ làm gì đối với nó.
5 Vả, con gái của *Pharaô* đã đi xuống để tắm dưới dòng sông *Nin*, đang khi các nữ tỳ của nàng đi bộ bên bờ dòng sông *Nin*, bỗng nàng đã trông thấy cái nôi kia ở giữa đám lác ấy, bấy giờ nàng đã sai đày tớ gái mình và cô ta đã lấy nó đi.
6 Khi nàng đã mở ra và nàng đã thấy nó, đứa con trai ấy, ôi kìa ! trẻ thơ đang khóc, thì nàng đã tỏ lòng thương đối với nó, tuy nhiên nàng đã nói : « Đây [là một] trong số các con trai của người Do Thái. »
7 Bấy giờ chị nó đã nói với con gái của *Pharaô* : « Có phải tôi sẽ đi và sẽ kêu cho cô nương một bà vú trong số các người Do Thái, để bà ta sẽ cho đứa trẻ này bú cho cô nương chăng ? »
8 Thì con gái của *Pharaô* đã nói với nó : « Ngươi hãy đi ! » Bấy giờ thiếu nữ này đã ra đi và đã kêu mẹ đứa trẻ ấy.
9 Rồi con gái của *Pharaô* đã nói với bà ta : « Bà hãy đem đứa trẻ này đi và hãy cho nó bú giùm thiếp thì chính thiếp sẽ trả tiền công cho bà ; vậy người đàn bà này đã bồng đứa trẻ ấy đi và đã cho nó bú.
10 Vả, đứa trẻ ấy đã lớn lên và bà ta đã đem nó vô cho con gái của *Pharaô*, và nó đã trở thành như một đứa con trai đối với nàng ; bấy giờ nàng đã đặt tên nó [là] *Môsê* vừa nói : « Vì thiếp đã vớt nó lên khỏi nước. »
11 Vả, đã xảy ra là vào những ngày ấy khi *Môsê* đã lớn lên thì chàng đã đi ra hướng về các đồng bào mình và chàng đã thấy những sự lao nhọc của họ, đồng thời, chàng đã nhìn một người *Aicập* đang hành hung một người Do Thái trong số các đồng bào mình.

12 Vậy chàng đã ngó quanh bên nây rồi bên kia và chàng đã thấy rằng không có một người nào, bấy giờ chàng đã giết người *Aicập* ấy rồi chàng đã giấu nó dưới cát.
13 Rồi chàng đã đi ra vào chính ngày sau, thì kìa ! hai người Do Thái đang xung đột nhau, bấy giờ chàng đã nói với kẻ dữ : « Tại sao ngươi hành hung bạn đồng hương ngươi ? »
14 Thì anh ta đã nói : « Ai đã cử ngươi làm vị pháp quan và thẩm phán trên chúng tôi ? Có phải chính ngươi đang tính giết tôi như thể ngươi đã giết người *Aicập* ấy chăng ? » Bấy giờ *Môsê* đã sợ hãi và đã nghĩ : "Hẳn thật sự việc ấy thiên hạ đã biết rồi !"
15 Vả, *Pharaô* đã nghe chính sự việc ấy và người đã tìm cách cho được để giết *Môsê*, nhưng *Môsê* đã trốn cho khuất mắt của *Pharaô*, rồi chàng đã ở lại trong xứ *Mađian* ; vả, chàng đã ngồi cạnh cái giếng [địa phương].
16 Vả, vị Tư tế *Mađian* đã có bảy con gái, và họ đã đến và đã xách nước và đã đổ đầy các máng nước kia để cho bầy gia súc nhỏ của cha họ uống.
17 Vả, các chàng mục đồng đã đến và chúng đã đuổi họ, bấy giờ *Môsê* đã chỗi dậy và chàng đã giải cứu họ và đã cho bầy gia súc nhỏ uống.
18 Khi họ đã trở về tới *RêhuÊn* cha họ, thì người đã nói : « Nhơn sao hôm nay các con đã về nhanh vậy ? »
19 Thì họ đã thưa : « Một người *Aicập* đã giải cứu chúng con khỏi quyền lực của các chàng mục đồng ấy, và cũng xách nước, chàng đã xách nước thay cho chúng con và đã cho đàn gia súc nhỏ này uống. »
20 Bấy giờ người đã nói với các con gái mình : « Vậy thì nó ở đâu ? Tại sao các con đã bỏ người ấy lại vậy ? Các con hãy mời nó để nó hãy dùng bữa. »
21 Vả, *Môsê* đã muốn ở lại với người ấy, và sau đó người đã gả *Zippôra*, con gái của mình, cho *Môsê*.
22 Rồi nàng đã sinh hạ một con trai và chàng đã đặt tên nó [là] *Ghętsôm*, vì chàng đã nói : « Tôi là một khách tha phương trong một đất khách. »
23 Vả, đã xảy ra là trong chính những ngày dài lâu ấy, thì vị vua *Aicập* đã băng hà, nhưng các con cái *Yxơraên* đã [vẫn] than thở vì nỗi lao nhọc của kẻ thuộc hạ kia, và họ đã kêu la và tiếng kêu cứu của họ đã lên thấu tới chính Thiên Chúa, vì nỗi lao nhọc của kẻ thuộc hạ.
24 Vả, Thiên Chúa đã nghe tiếng rên xiết của họ và Thiên Chúa đã nhớ lại Giao ước của Người với *Abraham*, với *Ixaác* và cùng với *Yacob*.
25 Vậy Thiên Chúa đã xem xét các con cái *Yxơraên*, và Thiên Chúa đã biết.

Xuất Hành 3

3,1 Vả, *Môsê* đã trở thành một kẻ chăn bầy gia súc nhỏ của *Yêtrô*, vị Tư tế *Mađian*, nhạc phụ của mình ; trong khi chàng đã lùa bầy gia súc nhỏ ấy theo nơi hoang vu kia, thì chàng đã đi tới núi của chính Thiên Chúa tại *Hôrếp*.
2 Bấy giờ Thiên sứ của ĐỨC CHÚA đã hiện ra cùng người trong một ngọn lửa từ giữa một bụi gai kia, và người đã đưa mắt nhìn, thì kìa ! bụi gai ấy đang cháy trong lửa, nhưng bụi gai ấy nó đã không bị thiêu rụi.

3 Bấy giờ *Môsê* đã nghĩ : "Giá giờ đây mình hãy tạt qua và hãy xem chính cảnh tượng hùng vĩ này, tại sao bụi gai này không bị thiêu rụi ?"
4 Khi ĐỨC CHÚA đã thấy rằng người đã tạt qua để xem, thì Thiên Chúa đã gọi tới người từ giữa bụi gai ấy, và đã phán : « Hỡi *Môsê* ! Hỡi *Môsê* ! » Bấy giờ người đã thưa : « Dạ tôi đây ! »
5 Thì Thiên Chúa đã phán : « Ngươi chớ có lại gần nơi đây, hãy cổi đôi dép ngươi khỏi đôi chưn ngươi, vì chính chỗ mà chính ngươi đang đứng trên đó, chính nó [là] đất thánh ! »
6 Rồi Thiên Chúa đã phán : « Chính Ta [là] Thiên Chúa của cha ngươi, Thiên Chúa của *Abraham*, Thiên Chúa của *Ixaác* và Thiên Chúa của *Yacob*. » Bấy giờ *Môsê* đã che mặt mình, vì người đã sợ hãi nhơn vì nhìn về chính Thiên Chúa.
7 Và ĐỨC CHÚA đã còn phán : « Quả Ta đã thấy nỗi khốn khổ của dân mà [ở] tại *Aicập* của Ta, và Ta đã nghe tiếng kêu gào sầu não của chúng nhơn vì các đốc công [áp bức] của nó, vì Ta đã biết những nỗi đau khổ của nó.
8 Vậy Ta đã ngự xuống để giải thoát nó khỏi quyền lực của những người *Aicập* và để đem nó lên khỏi chính xứ ấy, về một xứ phì nhiêu và rộng lớn, về một xứ tuôn chảy sữa và mật ong, về một nơi của người *Canaan* và người *Híttít* và người *Amôrít* và người *Phêrêsít* và người *Hivít* cùng người *Yêbuxít*.
9 Và bây giờ, kìa ! tiếng kêu gào sầu não của các con cái *Yxơraên* đã đến với Ta, và Ta cũng đã thấy cảnh áp bức mà những người *Aicập* đang áp bức họ.
10 Vậy bây giờ, lại đây ! rồi Ta sẽ sai ngươi đi tới *Pharaô* để ngươi hãy đem dân Ta, các con cái *Yxơraên*, ra khỏi *Aicập*. »
11 Tuy nhiên, *Môsê* đã thưa cùng chính Thiên Chúa : « [Dạ] tôi đây [là] ai để mà tôi có thể đi tới *Pharaô*, và để mà tôi có thể đem các con cái *Yxơraên* ra khỏi *Aicập* ? »
12 Bấy giờ Người đã phán rằng : « Ta sẽ ở với ngươi, và này [là] cái dấu cho ngươi rằng chính Ta đã sai ngươi đi : Sau khi mà ngươi đã đem dân này ra khỏi *Aicập*, các ngươi sẽ phụng thờ Thiên Chúa [thật] trên chính núi này. »
13 Tuy nhiên *Môsê* đã thưa cùng chính Thiên Chúa : « [Dạ] giả sử tôi đây sẽ đi tới các con cái *Yxơraên* và tôi sẽ nói với họ : "Thiên Chúa của tổ tiên các ngươi đã sai tôi đi tới các ngươi" và họ sẽ nói với tôi : "Danh Người là gì ?" [thì] tôi sẽ nói với họ làm sao ? »
14 Bấy giờ Thiên Chúa đã phán cùng *Môsê* : « TA LÀ Đấng TA LÀ » ; và Người còn phán : « Ngươi sẽ [phải] nói như vầy với các con cái *Yxơraên* : "TA LÀ đã sai tôi đi tới các ngươi."»
15 Rồi Thiên Chúa đã lại còn phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy nói như vầy với các con cái *Yxơraên* : "ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của tổ tiên các ngươi, Thiên Chúa của *Abraham*, Thiên Chúa của *Ixaác* và Thiên Chúa của *Yacob*, đã sai tôi đi tới các ngươi." Đó [là] Danh Ta đến muôn đời, và đó [là] kỹ niệm Ta cho các thời đại mai sau.
16 [Vậy] ngươi hãy đi và ngươi hãy triệu tập các vị kỳ lão của *Yxơraên*, rồi ngươi sẽ nói với họ : "ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của tổ tiên các ngươi đã hiện ra cùng tôi, Thiên Chúa của *Abraham*, *Ixaác* và *Yacob*, vừa phán : 'Hẳn Ta đã lưu tâm tới các ngươi, và tới chính việc người ta đã làm đối với các ngươi tại *Aicập*.'

17 Bấy giờ Ta đã phán : "Ta sẽ đem các ngươi lên khỏi nỗi khốn khổ của *Aicập*, về xứ người *Canaan* và người *Híttít* và người *Amôrít* và người *Phêrêsít* và người *Hivít* cùng người *Yêbuxít*, về xứ đang chảy sữa và mật ong."
18 Và họ sẽ vưng nghe theo lời ngươi, và chính ngươi sẽ đi cùng các vị kỳ lão của *Yxơraên*, đến với vị Vua *Aicập*, và các ngươi sẽ tâu với Người : "ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của người Do Thái đã tiếp xúc với chúng tôi, và bây giờ xin [Bệ hạ] vui lòng [cho phép] chúng tôi đi ba ngày đường vào nơi hoang vu hầu mà chúng tôi có thể sát tế để tế lễ cho ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa chúng tôi."
19 Nhưng chính Ta, Ta biết rằng vị Vua *Aicập* sẽ không cho phép các ngươi ra đi, nếu không bởi một bàn tay oai hùng.
20 Dĩ nhiên Ta sẽ giơ tay Ta ra và Ta sẽ đánh *Aicập* bằng tất cả những hành vi kỳ diệu của Ta mà Ta sẽ làm ở giữa nó, rồi sau đó nó sẽ để cho các ngươi đi.
21 Và Ta sẽ gợi sự chiếu cố [đối với] chính dân này trước cặp mắt của người *Aicập* ; và sẽ xảy ra là khi các ngươi sẽ ra đi, các ngươi sẽ không ra đi tay không.
22 Nhưng mỗi phụ nữ sẽ hỏi [mượn] từ bà láng giềng mình và từ bà ở đậu nhà bà ta, những nữ trang bằng bạc và những nữ trang bằng vàng cùng những y trang, rồi các ngươi sẽ mặc trên các con trai các ngươi cùng trên các con gái các ngươi, và các ngươi sẽ bóc lột người *Aicập*. »

Xuất Hành 4

4,1 Tuy nhiên, *Môsê* đã trả lời và đã thưa : « Nhưng giả sử họ sẽ không tin cậy vào tôi và họ sẽ không nghe theo lời tôi vì họ sẽ nói : "ĐỨC CHÚA đã không hiện ra với ngươi." »
2 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng người : « Cái gì trong tay ngươi đây ? » Thì người đã thưa : « [Dạ] một cây gậy. »
3 Và Người đã phán : « Ngươi hãy quăng nó xuống đất đi. » Thì *Môsê* đã quăng nó xuống đất, và nó đã trở thành một con rắn, và *Môsê* đã tránh khỏi đàng trước nó.
4 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy giơ tay ngươi ra và hãy nắm đuôi nó. » Thì người đã giơ tay mình ra và đã nắm lấy nó, thì nó đã trở thành cây gậy trong lòng bàn tay người.
5 « Ngõ hầu, - [Người đã phán], - họ sẽ tin rằng ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của tổ tiên họ, Thiên Chúa của *Abraham*, Thiên Chúa của *Ixaác* và Thiên Chúa của *Yacob*, đã hiện ra cùng ngươi. »
6 Rồi ĐỨC CHÚA đã lại còn phán cùng người : « Ngươi hãy vui lòng lòn tay ngươi vô [mí áo] ngực ngươi đi. » Thì người đã lòn tay mình vô [mí áo] ngực mình ; khi người rút nó ra thì kìa ! tay người đã bị phong cùi như tuyết.
7 Và Người đã phán : « Ngươi hãy lòn tay ngươi trở vô [mí áo] ngực ngươi đi. » Vậy *Môsê* đã lòn tay mình trở vô [mí áo] ngực mình ; khi *Môsê* đã rút nó ra khỏi [mí áo] ngực mình, thì kìa ! nó đã được phục hồi như thịt mình.

8 Và sẽ xảy ra là nếu họ sẽ không tin theo ngươi, và họ cũng sẽ không nghe theo lời dạy của chính dấu lạ đầu, thì họ sẽ tin theo lời dạy của chính dấu lạ sau.
9 Và sẽ xảy ra là nếu họ sẽ không tin theo chính cả hai dấu lạ này, và họ còn sẽ không nghe theo lời ngươi, thì ngươi sẽ múc nước từ chính sông *Nin*, và ngươi sẽ đổ xuống đất liền, và nước mà ngươi đã múc từ chính sông *Nin*, hẳn sẽ trở thành máu trên đất liền. »
10 Bấy giờ *Môsê* đã thưa cùng ĐỨC CHÚA : « Lạy CHÚA tôi, xin thứ lỗi cho tôi, tôi đây không phải [là] người [có] lời [ăn tiếng] nói, không những từ hôm qua, không những từ hôm kia, cũng không những từ khi Ngài đàm phán cùng tôi tớ Ngài, vì tôi đây lời nói chậm chạp cũng như cái lưỡi tê mê. »
11 Nhưng ĐỨC CHÚA đã phán cùng người : « Ai đã hình thành [cái] miệng cho con người hoặc ai sẽ làm cho ra câm hoặc điếc hay thấy hoặc mù ? Há chẳng phải chính Ta [là] ĐỨC CHÚA sao ?
12 Vậy bây giờ ngươi hãy đi và chính Ta, Ta sẽ ở với miệng ngươi và Ta sẽ dạy ngươi điều mà ngươi sẽ phải nói. »
13 Nhưng người đã thưa : « Lạy CHÚA tôi xin thứ lỗi cho tôi ! Ngài hãy sai, - tôi van nài [Ngài], - qua trung gian [người nào khác mà] Ngài sẽ sai đi. »
14 Bấy giờ cơn giận của ĐỨC CHÚA đã bừng lên đối với *Môsê* và Người đã phán : « Há *Aharon*, Thầy *Lêvi*, chẳng phải [là] anh ngươi sao ? Ta biết rằng chính người hẳn sẽ nói, và kìa chính người cũng đang đi ra để gặp ngươi, và nếu người thấy ngươi, thì người sẽ hoan hỉ trong lòng mình.
15 Và ngươi sẽ nói với người, đồng thời ngươi sẽ đặt các lời nói vào miệng người, còn chính Ta, Ta sẽ ở với miệng ngươi cùng với miệng người, rồi Ta sẽ dạy cho các ngươi về điều mà các ngươi sẽ phải làm.
16 Và chính người sẽ nói chuyện với dân chúng kia thay cho ngươi, và sẽ xảy ra là chính người sẽ trở thành miệng đối với ngươi, còn chính ngươi, ngươi sẽ trở thành một vị giống như chúa đối với người.
17 Và ngươi sẽ cầm cây gậy này trong tay ngươi để mà với nó ngươi sẽ thể hiện các dấu lạ. »
18 Vậy *Môsê* đã ra đi và đã trở về với *Yêtrô* nhạc phụ mình và đã thưa cùng người : « Con muốn ra đi, con van xin [cha], và trở về với các thân tộc con, [những người] mà [ở] tại *Aicập*, để con có thể xem có phải họ còn sống không ? » Thì *Yêtrô* đã nói với *Môsê* : « Con hãy đi trong an lành. »
19 Sau đó, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* tại *Mađian* : « Ngươi hãy đi, hãy trở về *Aicập*, vì tất cả các người đã tìm hại mạng sống ngươi đã chết. »
20 Bấy giờ *Môsê* đã dẫn vợ mình cùng với các con trai mình, và đã cho họ [lên và] cỡi trên con lừa mình, rồi đã trở về tại xứ *Aicập*, đồng thời *Môsê* đã cầm trong tay mình cây gậy của chính Thiên Chúa.
21 Rồi ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Khi ngươi sẽ đi để trở về tại *Aicập*, coi đây ! tất cả các dấu kỳ lạ mà Ta đã đặt trong tay ngươi, thì ngươi hãy thể hiện chúng trước sự hiện diện của *Pharaô*, còn chính Ta, Ta sẽ làm cho lòng người ra chai đá, cho nên người sẽ không để cho dân kia đi đâu.

22 Nhưng ngươi sẽ tâu cùng *Pharaô* như vầy : « ĐỨC CHÚA đã phán : "*Yxơraên* [là] con trai của Ta, con đầu lòng của Ta.
23 Vả Ta đã phán cùng Ngươi : 'Hãy để cho con trai Ta đi, để nó sẽ phụng thờ Ta, nhưng nếu Ngươi từ chối để cho nó đi, [thì] đây ! chính Ta sắp giết con trai Ngươi, con đầu lòng của Ngươi.'" »
24 Vả đã xảy ra là dọc đường, trong một quán trọ, thì ĐỨC CHÚA đã gặp 'nó' và Người đã tìm cách để giết chết 'nó'.
25 Bấy giờ *Zippôra* đã lấy một mảnh đá lửa và nàng đã cắt lìa bao qui đầu của con trai mình, và nàng đã cho chạm vào đôi chưn 'chàng', rồi nàng đã thốt lên rằng : « Chính chàng [là] chàng rể đẫm máu của thiếp. »
26 Và Người đã dừng [tay] lại đối với 'nó', từ lúc nàng đã thốt lên : « Chàng rể đẫm máu nhơn vì sự cắt bì. »
27 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Aharon* : « Ngươi hãy đi để gặp *Môsê* về phía sa mạc kia. » Thì người đã đi và đã gặp ông trên [đường về] núi của chính Thiên Chúa, rồi người đã hôn ông.
28 Và *Môsê* đã kể lại cho *Aharon* tất cả các lời của ĐỨC CHÚA, [Đấng] mà đã sai ông đi cùng tất cả các dấu lạ mà Người đã ủy thác cho ông.
29 Sau đó, *Môsê* đã đi cùng với *Aharon*, và họ đã triệu tập tất cả các bậc kỳ lão của con cái *Yxơraên*.
30 Rồi *Aharon* đã nói tất cả các lời mà ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê*, và ông đã thể hiện các dấu lạ ấy trước sự hiện diện của dân chúng ấy.
31 Và dân ấy đã tin, và khi họ đã nghe rằng ĐỨC CHÚA đã lưu tâm tới con cái *Yxơraên* và rằng Người đã thấy nỗi khốn khổ của họ, bấy giờ họ đã phủ phục và đã thờ lạy.

Xuất Hành 5

5,1 Vả sau đó, *Môsê* cùng *Aharon* đã đi vô và đã tâu với *Pharaô* : « ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của *Yxơraên* đã phán như vầy : "Nhà vua hãy để cho dân Ta đi, để họ có thể cử hành một lễ hành hương cho Ta trong nơi hoang vu." »
2 Nhưng *Pharaô* đã phán : « Ai [là] ĐỨC CHÚA mà Trẫm sẽ phải vưng nghe theo lời Người hầu để cho *Yxơraên* đi ? Trẫm không biết ĐỨC CHÚA, và Trẫm cũng sẽ không để cho *Yxơraên* đi. »
3 Tuy vậy họ đã tâu : « Thiên Chúa của người Do Thái đã chợt gặp chúng tôi, xin [Bệ hạ] vui lòng [cho phép] chúng tôi đi ba ngày đường vào nơi hoang vu, hầu mà chúng tôi có thể sát tế để tế lễ cho ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa chúng tôi, kẻo Người sẽ có thể đánh chúng tôi bằng ôn dịch hoặc bằng thanh gươm. »
4 Bấy giờ vị Vua *Aicập* đã phán cùng họ : « Hỡi *Môsê* và *Aharon* ! tại sao các khanh lại còn làm cho dân kia tránh khỏi các công việc của nó ? Các khanh hãy đi về các gánh nặng của các khanh. »

5 Rồi *Pharaô* đã còn phán : « Kìa ! bây giờ dân xứ này [đã] đông, và phải các khanh muốn làm cho họ rời bỏ khỏi các gánh nặng của họ chăng ? »
6 Vả, vào chính ngày ấy, *Pharaô* đã giao trọng trách cho các đốc công trong dân và các ký lục của dân mà rằng :
7 « Các khanh sẽ không được tiếp tục cấp rơm cho dân để đúc các gạch kia như từ trước tới nay, họ hãy tự đi và họ hãy gom rơm cho họ !
8 Hơn nữa, số lương các gạch kia mà chính họ đang làm từ trước tới nay, các khanh hãy giữ nguyên đối với họ, các khanh sẽ không được giảm bớt cho họ, vì chính họ lười biếng, bởi đó cho nên chính họ đang kêu la lên vừa nói : "Chúng tôi muốn đi, chúng tôi muốn sát tế để tế lễ cho Thiên Chúa chúng tôi."
9 Sự lao nhọc đó phải đè nặng trên các người ấy, và họ phải làm việc trong đó, đồng thời họ sẽ không được đếm xỉa tới những lời của sự xảo trá ! »
10 Vậy các đốc công của dân kia cùng các ký lục của nó đã đi ra và chúng đã nói với dân ấy rằng : « *Pharaô* đã phán như vầy : "Trẫm không cấp rơm cho các ngươi.
11 Chính các ngươi, các ngươi hãy đi, hãy kiếm rơm cho mình từ bất cứ đâu các ngươi có thể tìm được, vì không có bất cứ cái gì sẽ được giảm bớt khỏi sự lao nhọc của các ngươi."»
12 Vì vậy dân kia đã đi tản mát trong khắp xứ *Aicập* để gom rạ làm rơm.
13 Vả, các đốc công kia đã hối thúc rằng : « Các ngươi hãy làm cho xong các công việc các ngươi, phần việc của ngày nào theo ngày đó, theo như khi có rơm vậy. »
14 Sau đó, các ký lục của con cái *Yxơraên*, những người mà các đốc công của *Pharaô* đã cử trên họ, đã bị [các đốc công áp bức này] đánh đập vừa hỏi : « Tại sao cả hôm qua lẫn hôm nay các ngươi đã không làm cho xong phần việc đúc gạch được quy định của các ngươi như từ trước tới nay ? »
15 Bấy giờ các ký lục của con cái *Yxơraên* đã đi vào và đã kêu la lên với *Pharaô* vừa nói : « Tại sao Bệ hạ có thể làm như vậy đối với các tôi tớ Bệ hạ ?
16 Rơm đã không được cung cấp cho các tôi tớ của Bệ hạ, nhưng gạch thiên hạ đã lại nói với chúng tôi : "Các ngươi hãy làm !" và kìa! các tôi tớ của Bệ hạ đã bị đánh đập, trong khi dân riêng của Bệ hạ đã phạm tội. »
17 Tuy nhiên, Người đã phán : « [Là] những kẻ lười biếng chính các ngươi [là] những kẻ lười biếng, bởi đó cho nên chính các ngươi đã nói : "Chúng tôi muốn đi, chúng tôi muốn sát tế để tế lễ cho ĐỨC CHÚA !"
18 Vậy bây giờ các ngươi hãy đi, hãy làm việc, còn rơm sẽ không được cung cấp cho các ngươi, nhưng số lượng của gạch các ngươi phải giao. »
19 Bấy giờ các ký lục của con cái *Yxơraên* đã tự thấy mình [lâm] vào nghịch cảnh [khi người ta] vừa nói : « Các ngươi sẽ không được giảm bớt phần nào về gạch của các ngươi, thuộc phần việc ngày nào theo ngày đó ! »
20 Sau đó, họ đã thình lình gặp *Môsê* cùng với *Aharon* đang đứng để gặp họ, khi họ đã rời khỏi *Pharaô*.
21 Bấy giờ họ đã nói với các Vị ấy : « Nguyện ĐỨC CHÚA nhìn vô và phán xét vì cớ quý Vị, biết rằng quý Vị đã làm cho mùi chúng tôi ra hôi thúi trước cặp mắt của *Pharaô*, còn trước cặp mắt của các tôi tớ Người, đã trao gươm vào tay chúng để giết chúng tôi ! »

22 Vậy *Môsê* đã trở về tới ĐỨC CHÚA và người đã thưa : « Lạy CHÚA tôi ! tại sao Ngài đã gây tổn thương cho dân này ? Tại sao Ngài đã sai tôi vậy ?
23 Vả, từ khi tôi đã đi vô tới *Pharaô* để nói nhơn Danh Ngài, Người đã gây tổn thương cho dân này, vậy hẳn Ngài đã không giải thoát dân Ngài. »

Xuất Hành 6

6,1 Vậy ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Bây giờ ngươi sẽ thấy những gì mà Ta sẽ làm đối với *Pharaô*, vì do nơi một bàn tay oai hùng, Người sẽ để cho họ đi, và do nơi một bàn tay oai hùng, Người sẽ đuổi họ đi khỏi xứ mình. »
2 Vả, Thiên Chúa còn đàm đạo với *Môsê* và đã phán cùng Người : « Chính Ta [là] ĐỨC CHÚA.
3 Và Ta đã hiện ra với *Abraham*, với *Ixaác* cùng với *Yacob* như Thiên Chúa, Đấng Toàn Năng, còn Danh Ta [là] ĐỨC CHÚA Ta đã không tỏ ra cho họ.
4 Và Ta cũng đã thiết lập Giao ước của Ta với họ, để ban cho họ xứ *Canaan*, xứ những nơi lưu trú của họ xứ mà họ đã kiều ngụ trong đó.
5 Và chính Ta, Ta cũng đã nghe tiếng rên xiết của con cái *Yxơraên* mà các người *Aicập* đang cưỡng chế lao động họ, rồi Ta đã nhớ lại Giao ước của Ta.
6 Bởi đó ngươi hãy nói với các con cái *Yxơraên* : "Chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, và Ta sẽ đem các ngươi ra từ bên dưới các gánh nặng của người *Aicập*, và Ta sẽ giải thoát các ngươi khỏi nỗi lao nhọc của chúng, và Ta sẽ cứu các ngươi bằng cánh tay mở rộng và bằng những hành vi phán xử trọng đại.
7 Và Ta sẽ chọn các ngươi cho Ta như một dân tộc, và Ta sẽ là Thiên Chúa của các ngươi, rồi các ngươi sẽ biết rằng chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi, Đấng đang đem các ngươi ra từ bên dưới các gánh nặng của người *Aicập*.
8 Và Ta sẽ đem các ngươi về chính xứ mà Ta đã giơ cao tay Ta để ban nó cho *Abraham*, cho *Ixaác* và cho *Yacob*, và Ta sẽ ban nó cho các ngươi [làm] sở hữu. Chính Ta [là] ĐỨC CHÚA."»
9 Sau đó *Môsê* đã nói như vậy với con cái *Yxơraên*, nhưng họ đã không nghe theo *Môsê*, vì thất vọng và vì nỗi lao nhọc khắc khe.
10 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
11 « Ngươi hãy đi vô, hãy tâu với *Pharaô*, vị Vua của *Aicập*, hầu Người hãy để cho con cái *Yxơraên* đi khỏi xứ mình. »
12 Tuy nhiên, *Môsê* đã ngỏ lời trước Nhan ĐỨC CHÚA mà rằng : « [Dạ] đó ! các con cái *Yxơraên* đã không vưng nghe tôi, ắt *Pharaô* cũng sẽ không nghe tôi, vì tôi đây đôi môi chưa chịu cắt bì ! »
13 Nhưng ĐỨC CHÚA đã vẫn còn đàm đạo với *Môsê* cùng với *Aharon*, và Người đã ủy thác cho họ, liên quan tới các con cái *Yxơraên*, và liên quan tới *Pharaô*, vị Vua *Aicập*, để đem con cái *Yxơraên* ra khỏi xứ *Aicập*.

14 Đây [là] các đầu tộc của các tộc đoàn họ, các con trai của *Rubên*, - trưởng nam của *Yxơraên*, - [là] *HêNóc* và *Phalu*, *HếtRôn* và *Cạtmi* ; đó [là] các gia tộc của *Rubên*.
15 Và các con trai của *Simêôn* [là] *Yêmuên* và *Yamin* và *Ôhát* và *Yakin* và *Zôha* và *SaUn*, con trai của phụ nữ *Canaan* kia ; đó [là] các gia tộc của *Simêôn*.
16 Và đây [là] tên các con trai của *Lêvi*, theo các hệ tộc của họ [là] *Ghẹtsôn* và *Kêhát* và *Mêrari* ; còn những năm của đời của *Lêvi* [là] một trăm ba mươi bảy năm.
17 Các con trai của *Ghẹtsôn* [là] *Lípni* và *Simêi* theo các gia tộc của họ.
18 Và các con trai của *Kêhát* [là] *Amram* và *Yítzêha* và *Hêbrôn* và *ÚtziÊn* ; còn những năm của đời *Kêhát* [là] một trăm ba mươi ba năm.
19 Và các con trai của *Mêrari* (là) *Makhli* và *Musi*. Đó [là] các gia tộc của người *Lêvi*, theo các hệ tộc của họ.
20 Vả, *Amram* đã cưới cho mình *Yôkêbết* [là] cô mình làm vợ, và nàng đã sanh cho chàng *Aharon* và *Môsê* ; còn những năm của đời *Amram* [là] một trăm ba mươi bảy năm.
21 Vả, các con trai của *Yítzêha* [là] *Côrê* và *Nêphết* và *Zikri*.
22 Còn các con trai của *ÚtziÊn* [là] *MisaÊl* và *Ênzaphan* và *Xitri*.
23 Vả, *Aharon* đã cưới *Êlisêba* cho mình làm vợ [là] con gái của *Aminadáp*, chị em của *Nahasôn*, rồi nàng đã sanh cho chàng *Nađáp* và *Abihu*, *Êlêaza* và *Ithama*.
24 Vả, các con trai của *Côrê* [là] *Átxia* và *Ênkana* và *AbiAxáp* ; đó [là] các gia tộc của người *Côrê*.
25 Và *Êlêaza*, con trai của *Aharon*, đã cưới cho mình [một] trong số các con gái của *PutiÊn*, cho mình làm vợ, rồi nàng đã sanh cho chàng *Phinêhát* ; đó [là] các đầu tộc của các tộc đoàn của chính các hệ tộc *Lêvi* theo các gia tộc của họ.
26 Chính người, *Aharon*, cùng với *Môsê*, mà ĐỨC CHÚA đã phán cùng họ : « Các ngươi hãy đem con cái *Yxơraên* ra khỏi xứ *Aicập* », dựa theo binh đội của họ.
27 Chính họ [là] các kẻ đang đàm đạo với *Pharaô*, vị Vua *Aicập*, để đem con cái *Yxơraên* ra khỏi *Aicập*, chính người, *Môsê*, cùng với *Aharon*.
28 Vả, đã xảy ra là vào ngày [khi] ĐỨC CHÚA đã đàm đạo với *Môsê* trong xứ *Aicập*.
29 Thì ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng : « Chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, ngươi hãy tâu với *Pharaô*, vị Vua *Aicập*, tất cả những gì mà chính Ta đang đàm đạo với ngươi. »
30 Bấy giờ *Môsê* đã thưa trước Nhan ĐỨC CHÚA : « [Dạ] này ! tôi đây đôi môi chưa chịu cắt bì, vậy làm sao *Pharaô* sẽ nghe theo tôi ? »

Xuất Hành 7

7,1 Vậy ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Coi đó ! Ta đã làm cho ngươi thành một vị giống như chúa đối với *Pharaô*, còn *Aharon*, anh ngươi, sẽ trở thành ngôn sứ của ngươi.
2 Chính ngươi, ngươi sẽ nói tất cả những gì mà Ta sẽ truyền cho ngươi, còn *Aharon*, anh ngươi, sẽ đàm đạo với *Pharaô*, hầu người sẽ để cho con cái *Yxơraên* ra khỏi xứ mình.
3 Còn phần Ta, Ta sẽ làm cho lòng *Pharaô* ra cứng cỏi, rồi Ta sẽ gia tăng các dấu lạ của Ta cùng các dấu phi phàm của Ta trong xứ *Aicập*.

4 Và *Pharaô* sẽ không nghe theo các ngươi, bấy giờ Ta sẽ đặt tay Ta trên *Aicập*, và Ta sẽ đem binh đội Ta, dân Ta, con cái *Yxơraên*, ra khỏi xứ *Aicập* bằng những hành vi phán xử trọng đại.
5 Và người *Aicập* sẽ biết rằng chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, khi Ta giơ tay Ta ra chống lại *Aicập* và Ta sẽ đem con cái *Yxơraên* ra khỏi giữa chúng. »
6 Vậy *Môsê* đã làm, cùng với *Aharon*, theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho họ, họ đã làm như vậy.
7 Vả, *Môsê* [đã là] một con [người] tám mươi tuổi, và *Aharon* [đã là] một con [người] tám mươi ba tuổi khi họ đã đàm đạo với *Pharaô*.
8 Và ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* và cùng *Aharon* rằng :
9 « Khi *Pharaô* phán cùng các ngươi rằng : "Các khanh hãy tự biểu diễn một dấu kỳ lạ đi", thì ngươi hãy nói với *Aharon* : "Anh hãy lấy cây gậy của anh và hãy quăng [nó] trước sự hiện diện của *Pharaô* đi", [thì] nó sẽ biến thành một con rắn. »
10 Vậy *Môsê* cùng với *Aharon* đã đi vô tới *Pharaô* và họ đã làm như vậy, theo như ĐỨC CHÚA đã truyền, và *Aharon* đã quăng cây gậy trước sự hiện diện của *Pharaô* cùng trước mặt các quan viên Người, và nó đã biến thành một con rắn.
11 Tuy nhiên, *Pharaô* cũng đã triệu các người khôn ngoan, cùng các thầy phù thủy, thì các thầy phù thủy của *Aicập*, chính chúng, cũng đã làm như vậy bằng những huyền bí của chúng.
12 Vậy mỗi người, chúng đã quăng các cây gậy của chúng, thì chúng đã biến thành những con rắn, nhưng cây gậy của *Aharon* đã nuốt các cây gậy của chúng.
13 Mặc dầu vậy, lòng *Pharaô* càng thêm cứng cỏi nên người đã không nghe theo họ như lời ĐỨC CHÚA.
14 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Lòng của *Pharaô* [đã] chai đá, người đã từ chối để cho dân này đi.
15 Vào sáng mai ngươi hãy đi tới *Pharaô* ; coi chừng Người sẽ đi ra về hướng nước [sông] kia ! thì ngươi hãy tìm chỗ đứng để gặp Người trên bờ của dòng sông *Nin* kia, và chính cây gậy mà đã biến thành một con rắn, ngươi hãy cầm trong tay ngươi.
16 Và ngươi hãy tâu với Người : « ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của các người *Hêbrơ* đã sai thần đi tới Bệ hạ mà rằng : "Nhà vua hãy để cho dân Ta đi để nó có thể phụng thờ Ta trong nơi hoang vu, nhưng coi đó ! cho tới bây giờ Nhà vua đã không nghe theo."
17 ĐỨC CHÚA đã phán như vầy : "Bằng cách này Nhà vua sẽ biết rằng chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, coi đây! chính Ta sẽ đánh bằng cây gậy mà [ở] trong tay Ta trên nước mà [ở] trong dòng sông *Nin* thì nó sẽ biến thành máu.
18 Và chính cá mà [ở] trong dòng sông *Nin* sẽ chết, và dòng sông *Nin* này sẽ ra thúi tha, và người *Aicập* sẽ khó lòng mà uống nước từ chính dòng sông *Nin*." »
19 Sau đó, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy nói với *Aharon* : "Anh hãy lấy cây gậy của anh và anh hãy giơ tay anh ra trên những nước của xứ *Aicập*, trên những kinh lạch của chúng, trên những nhánh của sông *Nin* chúng, và trên những ao hồ chúng, cùng trên tất cả những khối nước tồn trữ của chúng, thì chúng sẽ biến thành máu, và sẽ có máu trên toàn cõi xứ *Aicập*, vừa trong những bình gỗ của chúng vừa trong những bình đá của chúng." »

20 *Môsê* và *Aharon* đã liền làm như vậy, theo như ĐỨC CHÚA đã truyền, và người đã giơ cây gậy lên và đã đánh chính nước mà [ở] trong dòng sông *Nin* trước cặp mắt của *Pharaô*, và trước cặp mắt của các quan viên Người, và toàn thể nước kia mà [ở] trong dòng sông *Nin* đã biến thành máu.
21 Và cá mà [ở] trong dòng sông *Nin* đã chết, và dòng sông *Nin* này đã thúi tha, nên người *Aicập* đã không có thể uống nước từ dòng sông *Nin* ấy, và đã có chính máu trong toàn cõi xứ *Aicập*.
22 Tuy nhiên, các thầy phù thủy của *Aicập* cũng đã làm như vậy bằng những huyền bí của chúng, cho nên lòng của *Pharaô* đã vẫn cứng cỏi, và Người đã không nghe theo họ như ĐỨC CHÚA đã phán.
23 Vậy *Pharaô* đã quây đi và đã trở về đền mình, rồi Người cũng đã không lưu tâm mình tới việc ấy.
24 Còn tất cả các người *Aicập*, thì đã đào tìm nước để uống xung quanh chính dòng sông *Nin*, bởi vì chúng đã không có thể uống được từ nước của dòng sông *Nin* này.
25 Và bảy ngày đã trôi qua sau khi ĐỨC CHÚA đã đánh dòng sông *Nin* ấy.
26 Rồi ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy đi vô tới *Pharaô*, và ngươi hãy tâu với Người : "ĐỨC CHÚA đã phán như vầy : 'Nhà vua hãy để cho dân Ta đi, để nó có thể phụng thờ Ta.
27 Nhưng nếu chính Nhà vua từ chối để cho đi, [thì] đây ! chính Ta sẽ giáng họa toàn lãnh thổ Nhà vua bằng những ếch nhái.
28 Và dòng sông *Nin* kia sẽ sinh ra hàng đàn những ếch nhái, và chúng sẽ nhảy lên và vô trong đền Nhà vua, và trong các phòng ngủ Nhà vua, và trên giường Nhà vua, và trong nhà của các triều thần Nhà vua, và trong dân Nhà vua, và trong các lò Nhà vua, cùng trong các thùng nhồi bột Nhà vua.
29 Và các ếch nhái ấy sẽ nhảy lên trên Nhà vua, và trên dân Nhà vua và trên tất cả các triều thần Nhà vua.' " »

Xuất Hành 8

8,1 Sau đó, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy nói với *Aharon* : "Anh hãy giơ tay anh ra cùng với cây gậy của anh trên các kinh lạch kia, trên chính các nhánh của dòng sông *Nin*, cùng trên các ao hồ kia, và anh hãy làm cho những ếch nhái nhảy lên trên xứ *Aicập*." »
2 Thì *Aharon* đã giơ tay mình ra trên những nước của *Aicập*, bấy giờ ếch nhái kia đã nhảy lên và đã che phủ xứ *Aicập*.
3 Tuy nhiên, chính các thầy phù thủy cũng đã làm như vậy bằng những huyền bí của chúng, và chúng đã làm cho các ếch nhái kia nhảy lên trên xứ *Aicập*.
4 Tuy vậy, *Pharaô* đã cho triệu *Môsê* và *Aharon* và đã phán : « Các khanh hãy dưng lời khẩn cầu cùng ĐỨC CHÚA để xin Người loại các ếch nhái kia đi khỏi Trẫm và khỏi dân Trẫm, thì Trẫm quyết sẽ để cho dân này đi để họ có thể sát tế để tế lễ cho ĐỨC CHÚA. »

5 Bấy giờ *Môsê* đã tâu cùng *Pharaô* : « [Xin] Bệ hạ hãy nhận lấy danh dự trên trước thần [và quyết định] tới khi nào thần mới phải dưng lời khẩn cầu cho Bệ hạ và cho các triều thần Bệ hạ cùng cho dân Bệ hạ, để trừ tiệt các ếch nhái kia đi khỏi Bệ hạ và khỏi các đền Bệ hạ, chúng sẽ chỉ được còn lại trong dòng sông *Nin* thôi ? »
6 Thì Người đã phán : « Tới mai ! » bấy giờ *Môsê* đã tâu : « [Sẽ có] như lời Bệ hạ, ngõ hầu Bệ hạ sẽ biết rằng không có ai như ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của các hạ thần.
7 Và các ếch nhái kia sẽ rời khỏi Bệ hạ, và khỏi các đền Bệ hạ, và khỏi các triều thần Bệ hạ cùng khỏi dân Bệ hạ, chúng sẽ chỉ được còn lại trong dòng sông *Nin* thôi. »
8 Vậy *Môsê* đã đi ra cùng với *Aharon*, cách biệt với *Pharaô*, rồi *Môsê* đã kêu cứu thấu đến ĐỨC CHÚA nhơn vì chính các ếch nhái mà Người đã gởi tới *Pharaô*.
9 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã làm như lời của *Môsê*, và các ếch nhái từ các đền, từ các sân cùng từ các đồng trống kia đã chết.
10 Và người ta đã gom chúng lại hàng đống hàng đụn, và xứ ấy đã ra thúi tha.
11 Nhưng khi *Pharaô* đã nhận thấy rằng sự thảnh thơi ấy đã đến, thì lòng Người đã lại ra chai đá nên Người đã không nghe theo họ như ĐỨC CHÚA đã phán.
12 Vậy ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy nói với *Aharon* : "Anh hãy giơ cây gậy anh ra và anh hãy đập bụi của đất kia thì nó sẽ trở thành ruồi muỗi trong toàn cõi xứ *Aicập*." »
13 Thì họ đã làm như vậy, và *Aharon* đã giơ tay mình ra với cây gậy mình, và người đã đập bụi của đất ấy, thì nó đã biến thành chính ruồi muỗi trên con người và trên thú vật, tất cả bụi của đất ấy đã biến thành những ruồi muỗi trên toàn cõi xứ *Aicập*.
14 Tuy các thầy phù thủy cũng đã làm như vậy, bằng những huyền bí của chúng, để làm phát sinh ra các ruồi muỗi ấy, nhưng chúng đã không có thể, và ruồi muỗi ấy vẫn ở trên con người và trên thú vật.
15 Bấy giờ các thầy phù thủy kia đã tâu cùng *Pharaô* : « Chính đó [là] ngón tay của Thiên Chúa ! » nhưng lòng của *Pharaô* đã càng thêm cứng cỏi, nên Người đã không nghe theo họ như ĐỨC CHÚA đã phán.
16 Vậy ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy dậy sớm vào buổi sáng và ngươi hãy tự trình diện trước *Pharaô*, coi chừng ! Người hay đi ra về hướng nước [sông] kia và ngươi hãy tâu cùng Người : "ĐỨC CHÚA đã phán như vầy : 'Nhà vua hãy để cho dân Ta đi để nó có thể phụng thờ Ta.
17 Vì nếu Nhà vua không để cho dân Ta đi [thì] coi chừng ! Ta sẽ gởi chính đàn ruồi mòng tới trên Nhà vua, và trên các triều thần Nhà vua và trên dân Nhà vua cùng trong các đền Nhà vua, và các nhà của *Aicập* sẽ đầy dẫy đàn ruồi mòng này, và cả đất kia mà chính chúng [ở] trên đó.
18 Và trong chính ngày ấy Ta sẽ phân biệt địa hạt *Gôsên* mà dân Ta đang cư ngụ trên đó, để sẽ không được có đàn ruồi mòng ở đó, ngõ hầu Nhà vua sẽ biết rằng chính Ta [là] ĐỨC CHÚA ở giữa địa cầu này.
19 Và Ta sẽ đặt một [dấu về] sự cứu chuộc giữa dân Ta và dân Nhà vua, tới ngày mai sẽ có chính dấu lạ đó.' " »

20 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã làm như vậy, thì một đàn ruồi mòng dày đặc đã bay vô trong đền của *Pharaô*, và nhà của các triều thần Người, và trong toàn cõi xứ *Aicập* ; [và] xứ này đã bị tổn thương nhơn vì đàn ruồi mòng này.
21 Vì vậy *Pharaô* đã cho triệu tới *Môsê* và tới *Aharon*, rồi Người đã phán : « Các khanh hãy đi, hãy sát tế để tế lễ cho Thiên Chúa các khanh trong xứ. »
22 Nhưng *Môsê* đã tâu : « [Bẩm] làm như vậy không đúng cách đâu ! vì chúng tôi sẽ sát tế để tế lễ cho ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa chúng tôi, thuộc một điều ghê tởm đối với người *Aicập* ; giả sử trước sự hiện diện của chúng, chúng tôi sẽ sát tế để tế lễ thuộc một điều ghê tởm đối với người *Aicập*, thì có phải chúng sẽ không ném đá chúng tôi sao ?
23 Chúng tôi sẽ đi ba ngày đường vào nơi hoang vu, và chúng tôi sẽ sát tế để tế lễ cho ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa chúng tôi, theo như Người đã phán cùng chúng tôi. »
24 Bấy giờ *Pharaô* đã phán : « Chính Trẫm sẽ để cho các khanh đi, để các khanh có thể sát tế để tế lễ cho ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa các khanh trong nơi hoang vu, chỉ cần các khanh sẽ không đi xa ra tuốt đàng xa thôi ; các khanh hãy dưng lời khẩn cầu thay cho Trẫm. »
25 Vậy *Môsê* đã tâu : « [Bẩm] đây ! chính thần sẽ đi ra cách biệt với Bệ hạ, và thần sẽ dưng lời khẩn cầu cùng ĐỨC CHÚA, thì ngày mai ruồi mòng ấy sẽ rời khỏi *Pharaô*, khỏi các triều thần Bệ hạ cùng khỏi dân Bệ hạ, chỉ [xin] *Pharaô* đừng tiếp tục phỉnh gạt để không có để cho dân kia đi để sát tế để tế lễ cho ĐỨC CHÚA thôi. »
26 Sau đó, *Môse* đã ra đi cách biệt với *Pharaô*, và người đã dưng lời khẩn cầu cùng ĐỨC CHÚA.
27 Vậy ĐỨC CHÚA đã làm theo lời của *Môsê*, và đã loại ruồi mòng ấy đi khỏi *Pharaô*, khỏi các triều thần Người cùng khỏi dân Người, không một con nào đã được còn lại.
28 Tuy nhiên, *Pharaô* đã làm cho lòng mình ra chai đá trong chính lần này nữa, nên Người đã không để cho dân ấy đi.

Xuất Hành 9

9,1 Vì vậy ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy đi vô tới *Pharaô* và hãy tâu cùng Người : "ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của chính các người *Hêbrơ* đã phán như vầy : 'Nhà vua hãy để cho dân Ta đi để nó có thể phụng thờ Ta.
2 Vì nếu chính Nhà vua không chịu để cho đi, và Nhà vua còn giữ họ lại.
3 [Thì] đây ! bàn tay của ĐỨC CHÚA đang đá động tới trên gia súc mà [ở] ngoài đồng cỏ của Nhà vua, trên những ngựa, trên những lừa, trên những lạc đà, trên những gia súc lớn cùng trên những gia súc nhỏ, [sẽ có] dịch súc vật rất trầm trọng.
4 Và ĐỨC CHÚA sẽ phân biệt giữa gia súc của *Yxơraên* với gia súc của *Aicập*, cho nên không một con nào sẽ chết trong số của tất cả các con cái *Yxơraên*.' " »
5 Và ĐỨC CHÚA đã chỉ định một thời gian ấn định mà rằng : « Ngày mai ĐỨC CHÚA sẽ thực hiện chính sự việc đó trong xứ. »

6 Vậy ĐỨC CHÚA đã thực hiện chính sự việc đó vào ngày hôm sau, thì toàn thể gia súc của *Aicập* đã chết, nhưng trong số gia súc của các con cái *Yxơraên* không một con nào đã chết.
7 Bấy giờ *Pharaô* đã sai đi [để xem xét], thì kìa ! trong số gia súc của *Yxơraên* đã không chết tới một con nào, tuy nhiên lòng *Pharaô* đã ra chai đá, cho nên Người đã không để cho dân kia đi.
8 Vậy ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* và cùng *Aharon* : « Các ngươi hãy tự lấy một nắm tro lò đầy đôi lòng bàn tay các ngươi, rồi *Môsê* hãy tung nó lên trời trước sự hiện diện của *Pharaô*.
9 Thì nó sẽ trở thành bụi trên toàn cõi xứ *Aicập*, đồng thời nó sẽ trở thành ung nhọt trên chính con người cùng trên thú vật kia nó sẽ nổi lên những ung nhọt trên toàn cõi xứ *Aicập*. »
10 Vậy Họ đã lấy tro của lò kia và Họ đã trình diện trước *Pharaô*, rồi *Môsê* đã tung nó lên trời, thì nó đã trở thành dịch da nổi những ung nhọt phát ra trên con người cùng trên thú vật.
11 Và chính các thầy phù thủy đã không thể đứng đàng trước *Môsê* nhơn vì ung nhọt kia, vì ung nhọt này đã xuất hiện trên những thầy phù thủy cùng trên toàn cõi *Aicập*.
12 Tuy nhiên, ĐỨC CHÚA đã làm cho lòng *Pharaô* ra chai đá, nên Người đã không nghe theo Họ, như ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê*.
13 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy dậy sớm vào buổi sáng, và ngươi hãy tự trình diện trước *Pharaô* rồi ngươi hãy tâu cùng Người : "ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của chính người *Hêbrơ* đã phán như vầy : 'Nhà vua hãy để cho dân Ta đi để nó có thể phụng thờ Ta.
14 Vì trong chính lần này, chính Ta sẽ gởi mọi tai ương của Ta tới trong lòng Nhà vua, và trên các quan viên Nhà vua cùng trên dân Nhà vua, ngõ hầu Nhà vua sẽ biết rằng không có ai như Ta trên toàn cõi địa cầu này.
15 Vì bấy giờ Ta đã có thể sẽ giơ tay Ta ra và Ta sẽ đánh Nhà vua cùng dân Nhà vua bằng ôn dịch và Nhà vua sẽ bị xóa đi khỏi địa cầu này.
16 Nhưng thực sự vì điều này [mà] Ta đã duy trì Nhà vua, [là] để cho Nhà vua thấy quyền năng của Ta và để lặp đi lặp lại Danh Ta trên toàn cõi địa cầu này.
17 Nhà vua còn tự tôn đối với dân Ta, để không cho họ đi.
18 [Thì] coi đây ! chừng ngày mai, Ta sẽ giáng họa mưa đá rất dầm dề mà đã không hề xảy ra như vậy tại *Aicập*, từ chính ngày nó đã được thành lập cho tới bây giờ.
19 Vậy bây giờ Nhà vua hãy sai đem vào nơi an toàn gia súc của Nhà vua cùng với tất cả những gì mà của Nhà vua ngoài đồng, [còn] tất cả người và thú vật mà sẽ gặp được ngoài đồng và sẽ không được đem vô trong nhà, thì mưa đá ấy sẽ rơi trên chúng và chúng sẽ chết.'"»
20 Chính [là] người trong số các quan viên của *Pharaô* đã kính sợ lời của ĐỨC CHÚA, đã đem gấp các tôi tớ mình cùng gia súc mình về nhà.
21 Nhưng người mà đã không hướng tâm trí mình về lời của ĐỨC CHÚA thì đã bỏ các tôi tớ mình cùng gia súc mình lại ngoài đồng.
22 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy giơ tay ngươi lên trời thì sẽ xảy ra mưa đá trên toàn cõi xứ *Aicập*, trên con người và trên thú vật cùng trên toàn thể cây cỏ đồng ruộng trong xứ *Aicập*.

23 Vậy *Môsê* đã giơ cây gậy mình lên trời, thì ĐỨC CHÚA đã giáng họa sấm sét cùng mưa đá, và sấm chớp đã xẹt xuống đất, và ĐỨC CHÚA đã giáng họa mưa đá trên xứ *Aicập*.
24 Vậy đã diễn ra mưa đá cùng sấm chớp vừa xẹt tứ phía ở giữa chính mưa đá rất trầm trọng mà đã không hề diễn ra như nó, trên toàn cõi xứ *Aicập* từ thuở nó đã trở thành một quốc gia.
25 Và mưa đá ấy đã đánh phá trên toàn cõi xứ *Aicập* với tất cả những gì mà [ở] ngoài đồng từ con người cho tới súc vật cùng với toàn thể cây cỏ đồng ruộng kia mưa đá ấy đã bổ rạp và đã làm gãy tất cả cây cối [ngoài] đồng.
26 Chỉ có trong địa hạt *Gôsên*, mà con cái của *Yxơraên* ở đó, mưa đá đã không diễn ra.
27 Bấy giờ *Pharaô* đã sai để cho triệu *Môsê* cùng *Aharon* và Người đã phán cùng họ : « Lần này Trẫm đã phạm tội, ĐỨC CHÚA chính [là] Đấng công chính, còn chính Trẫm cùng dân Trẫm [là] những kẻ đắc tội cừu địch.
28 Các khanh hãy dưng lời khẩn cầu cùng ĐỨC CHÚA, vì đã đủ những sấm sét và mưa đá của Thiên Chúa rồi, và Trẫm quyết sẽ để cho các khanh đi và các khanh sẽ không còn tiếp tục ở lại nữa. »
29 Vậy *Môsê* đã tâu cùng Người : « Khi thần sẽ đi ra khỏi thành này, thần sẽ giang đôi tay thần ra hướng về ĐỨC CHÚA, [thì] các sấm sét này sẽ ngưng và mưa đá kia sẽ không còn nữa, ngõ hầu Bệ hạ sẽ biết rằng địa cầu này [là] của ĐỨC CHÚA.
30 Và thần biết rằng chính Bệ hạ cùng các triều thần Bệ hạ chưa tỏ ra kính sợ trước sự hiện diện của ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa. »
31 Vả, cây gai kia và lúa mạch kia nó đã bị bổ rạp vì lúa mạch này [đã có] gié lúa non còn cây gai ấy [đã có] chồi non.
32 Nhưng lúa mì kia và lúa mì cứng kia đã không bị bổ rạp vì chính chúng muộn màng.
33 Vậy *Môsê* đã đi ra khỏi thành ấy cách biệt với *Pharaô*, và người đã giang đôi tay mình ra hướng về ĐỨC CHÚA, thì các sấm sét ấy cùng mưa đá ấy đã ngưng, đồng thời mưa đã không bị rơi xuống đất nữa.
34 Tuy nhiên khi *Pharaô* đã thấy rằng mưa ấy đã tạnh, với mưa đá ấy cùng các sấm sết ấy, thì người đã tiếp tục phạm tội và đã làm cho lòng mình ra chai đá, chính Người cùng các triều thần Người.
35 Và lòng *Pharaô* đã thêm cứng cỏi, cho nên Người đã không để cho các con cái *Yxơraên* đi, theo như ĐỨC CHÚA đã phán qua trung gian của *Môsê*.

Xuất Hành 10

10,1 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy đi vô tới *Pharaô*, vì chính Ta đã làm cho lòng Người và lòng các triều thần Người ra chai đá, ngõ hầu Ta sẽ thực hiện các dấu lạ này của Ta giữa nơi Người.
2 Và ngõ hầu ngươi sẽ lặp đi lặp lại vào lỗ tai của con trai ngươi cùng cháu nội ngươi, Ta đã đùa với người *Aicập* làm sao, cùng các dấu lạ của Ta mà Ta đã cho diễn ra ở giữa chúng, để các ngươi sẽ biết rằng chính Ta [là] ĐỨC CHÚA. »

3 Vậy *Môsê* cùng *Aharon* đã đi vô tới *Pharaô* và họ đã tâu cùng Người : « ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của chính các người *Hêbrơ* đã phán như vầy : "Cho tới bao giờ Nhà vua sẽ còn từ chối để tự khiêm trước sự hiện diện của Ta? Nhà vua hãy để cho dân Ta đi để nó có thể phụng thờ Ta.
4 Vì nếu chính Nhà vua không chịu để cho dân Ta đi, [thì] coi chừng ! tới mai Ta sẽ đem bầy cào cào vô lãnh thổ Nhà vua.
5 Và chúng sẽ che phủ mặt đất kia, và người ta sẽ không có thể thấy được mặt đất, và chúng sẽ ăn phần còn lại còn sống sót với các ngươi đã được còn lại do mưa đá kia, rồi chúng sẽ ăn toàn thể cây cối của các ngươi đang mọc lên ngoài đồng.
6 Và chúng sẽ lan tràn các đền Nhà vua và nhà cửa của toàn thể các triều thần Nhà vua cùng nhà cửa của toàn thể người *Aicập* [như thể] mà cha ông Nhà vua cùng tổ tiên của tổ phụ Nhà vua đã không thấy từ ngày chúng đã có mặt trên [mặt] đất này cho tới chính ngày nay. » Rồi Người đã quây lưng và đã đi ra cách biệt với *Pharaô*.
7 Bấy giờ các triều thần của *Pharaô* đã tâu cùng Người : « Cho tới bao giờ người này sẽ còn như một cái bẫy đối với Chúng ta ? [Thỉnh cầu] Bệ hạ hãy để cho các người này đi, để họ có thể phụng thờ ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của họ ; có phải Bệ hạ chưa biết rằng người *Aicập* đã bị trừ diệt chăng ? »
8 Và *Môsê* đã được [người ta] triệu hồi cùng với *Aharon*, tới *Pharaô*, thì Người đã phán cùng họ : « Các khanh hãy đi, hãy phụng thờ ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa các khanh, [nhưng] ai với ai [là] chính các người sẽ đi ? »
9 Bấy giờ *Môsê* đã tâu : « [Dạ] cùng với các thanh niên của các hạ thần cùng các người già của các hạ thần, các hạ thần sẽ đi, cùng các con trai của các hạ thần, cùng các con gái của các hạ thần, cùng các gia súc nhỏ của các hạ thần cùng với các gia súc lớn của các hạ thần, các hạ thần sẽ đi, vì [đó là] một đại lễ [hành hương] của ĐỨC CHÚA của các hạ thần. »
10 Bấy giờ Người đã phán cùng họ : « Thì cứ như vậy đi ! [chớ chi] ĐỨC CHÚA [ở] cùng các khanh ! khi Trẫm sẽ để cho các khanh đi cùng các con cháu các khanh, [nhưng] các khanh hãy coi chừng ! vì [có] điều xấu xa trong ý định các khanh.
11 Không như vậy đâu ! chính các đàn ông trai tráng hãy đi đi ! các khanh hãy phụng thờ ĐỨC CHÚA, vì đó [là diều mà] chính các khanh đang khát vọng. » Rồi người ta đã đuổi họ khỏi mặt *Pharaô*.
12 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy giơ tay ngươi lên trên xứ *Aicập* cho [có] cào cào, và nó hãy bay lên trên xứ *Aicập* và nó hãy gặm nát toàn thể cây cỏ xứ này, toàn thể những gì mà mưa đá kia đã bỏ sót.
13 *Môsê* liền giơ cây gậy mình lên trên xứ *Aicập*, thì ĐỨC CHÚA đã đưa một ngọn gió đông tới trên xứ suốt cả ngày ấy và suốt cả đêm ấy, [khi trời] đã sáng thì ngọn gió đông ấy đã đem cào cào kia tới rồi.
14 Và cào cào ấy đã bay lên trên khắp xứ *Aicập* và nó đã đậu xuống và ở lại trên toàn cõi lãnh thổ của *Aicập* ; cào cào rất nhiều, trước nó đã không có như vậy, và sau nó cũng sẽ không có giống nó như vậy.
15 Và nó đã che phủ cả mặt [đất] xứ ấy, và xứ ấy đã ra mờ tối, và nó đã gặm nát tất cả cỏ cây xứ ấy cùng tất cả trái cây mà mưa đá kia đã để lại, và không còn sót chút sắc xanh tươi nào ở nơi cây cối cùng ở nơi cây cỏ cánh đồng trong khắp xứ *Aicập*.

16 Vậy *Pharaô* đã vội vã cho triệu *Môsê* cùng với *Aharon*, rồi Người đã phán : « Trẫm đã phạm tội chống lại ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của chư khanh, cùng chống lại chư khanh.
17 Nhưng bây giờ, khanh hãy vui lòng miễn thứ tội của Trẫm, chỉ có lần này thôi, và chư khanh hãy dưng lời khẩn cầu cùng ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của chư khanh để Người hãy loại đi khỏi [ở] trên Trẫm chỉ [tai ương] chết chóc này thôi. »
18 Vậy *Môsê* đã đi ra cách biệt với *Pharaô* và người đã dưng lời khẩn cầu cùng ĐỨC CHÚA.
19 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã đổi chiều [gió thành] một cơn gió tây thật mạnh, và nó đã xua cào cào kia đi và đã lùa nó về Biển Đỏ ; không một con cào cào nào đã được còn lại trên toàn cõi lãnh thổ *Aicập*.
20 Tuy nhiên, ĐỨC CHÚA đã làm cho lòng *Pharaô* ra chai đá, nên Người đã không để cho con cái *Yxơraên* đi.
21 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy giơ tay ngươi lên trời kia, và bóng tối [lạ thường] hãy xuất hiện trên xứ *Aicập*, đến nỗi người ta có thể cảm xúc được bóng tối. »
22 *Môsê* đã liền giơ tay mình lên trời, thì bóng tối dày đặc đã diễn ra trên toàn cõi xứ *Aicập* ba ngày.
23 Người này với người kia chúng đã không thấy nhau, và không một ai đã chỗi dậy khỏi chỗ mình ba ngày, nhưng đối với toàn thể các con cái *Yxơraên*, đã có ánh sáng trong những nơi cư ngụ của họ.
24 Bấy giờ *Pharaô* đã cho triệu tới *Môsê* và Người đã phán : « Chư khanh hãy đi, hãy phụng thờ ĐỨC CHÚA, chỉ gia súc nhỏ cùng gia súc lớn của chư khanh sẽ được giữ lại thôi, con trẻ của chư khanh cũng hãy đi với chư khanh.
25 Nhưng *Môsê* đã tâu : « Chính Bệ hạ cũng sẽ cấp qua tay các hạ thần những vật hy tế cùng những lễ vật toàn thiêu để các hạ thần có thể tế lễ cho ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của các hạ thần.
26 Và gia súc của các hạ thần cũng sẽ đi với các hạ thần, một móng chưn sẽ không được bỏ lại, vì từ nó các hạ thần sẽ lấy để phụng thờ ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của các hạ thần, và chính các hạ thần cũng không biết làm sao các hạ thần có thể phụng thờ ĐỨC CHÚA cho tới khi các hạ thần sẽ vô tới đó.
27 Tuy nhiên, ĐỨC CHÚA đã làm cho lòng *Pharaô* ra chai đá, nên Người đã không chịu để cho họ đi.
28 Cho nên *Pharaô* đã phán cùng Người : « Khanh hãy đi khỏi Trẫm ! hãy giữ lấy mình ! đừng tiếp tục gặp mặt Trẫm nữa, vì vào ngày khanh sẽ thấy mặt Trẫm, khanh sẽ bị hành quyết. »
29 Bấy giờ *Môsê* đã tâu : « Bệ hạ đã phán một điều thẳng thắn, thần sẽ không tiếp tục thấy mặt Bệ hạ nữa. »

Xuất Hành 11

11,1 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Ta sẽ giáng trên *Pharaô* cùng trên *Aicập* một tai ương nữa, sau đó Người sẽ để cho các ngươi đi khỏi đây, khi Người sẽ để cho [các ngươi] đi, quả thật Người sẽ đuổi toàn thể các ngươi đi khỏi đây.
2 Vậy ngươi hãy nói vào lỗ tai của dân này đi, để họ hãy hỏi [mượn] mỗi người từ nơi bạn mình, và mỗi phụ nữ từ nơi bạn gái mình, những đồ bằng bạc cùng những đồ bằng vàng. »
3 Vả, ĐỨC CHÚA đã gợi sự chiếu cố [đối với] dân này trước mắt của người *Aicập* ; chính *Môsê* cũng [là một] vị rất cao trọng trong xứ *Aicập*, trước mắt các quần thần của *Pharaô* cùng trước mắt dân ấy.
4 Và *Môsê* đã nói : « ĐỨC CHÚA đã phán như vầy : "Chừng giữa đêm nay, chính Ta sẽ ra giữa xứ *Aicập*.
5 Và tất cả con đầu lòng trong xứ *Aicập* sẽ chết, từ con đầu lòng của *Pharaô*, chính vị sẽ ngự trên ngai vàng của Người, cho tới con đầu lòng của chính đày tớ gái mà [ở] đàng sau cối xay kia, cùng tất cả con đầu lòng thú vật.
6 Và một tiếng kêu gào sầu não inh ỏi sẽ vang lên trên toàn cõi xứ *Aicập*, mà như nó đã không hề được diễn ra và như nó cũng sẽ không tái diễn.
7 Nhưng đối với toàn thể con cái *Yxơraên*, không một con chó nào sẽ mài lưỡi nó [để sủa] lại từ con người cho tới loài vật, ngõ hầu chư Vị sẽ biết rằng ĐỨC CHÚA sẽ phân biệt giữa người *Aicập* với [con cái] *Yxơraên*.
8 Và toàn thể các quần thần của Nhà vua, chư Vị này sẽ trở xuống tới thần và sẽ phục bái thần mà rằng : 'Chính khanh hãy đi ra, chính khanh cùng toàn dân mà theo bước chưn khanh !' Vậy tiếp theo đây Ta sẽ ra."» Rồi Người đã đi ra, trong cơn bừng giận, cách biệt với *Pharaô*.
9 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « *Pharaô* sẽ không nghe theo các ngươi đâu, ngõ hầu các dấu phi phàm của Ta trong xứ *Aicập* sẽ trở nên nhiều. »
10 Vậy *Môsê* cùng *Aaron* đã làm tất cả chính các dấu phi phàm này trước sự hiện diện của *Pharaô*, tuy nhiên ĐỨC CHÚA đã làm cho lòng *Pharaô* ra chai đá, nên Người đã không để cho con cái *Yxơraên* đi khỏi xứ Mình.

Xuất Hành 12

12,1 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* và cùng *Aaron* trong xứ *Aicập* rằng :
2 « Chính tháng này [là tháng] đầu các tháng đối với các ngươi, chính nó [sẽ là tháng] đầu của các tháng của năm nay đối với các ngươi.
3 Các ngươi hãy nói với toàn thể cộng đoàn *Yxơraên* rằng : "Nhằm ngày mùng mười của tháng này thì họ hãy kiếm cho họ mỗi người một con chiên cho mỗi gia tộc, một con chiên cho mỗi nhà.

4 Nhưng nếu người nhà ấy thì ít quá cho vừa một con chiên, thì chính người ấy sẽ đem về nhà mình thêm người láng giềng ở gần nhứt với mình tùy theo số người, mỗi người tùy theo sức ăn của mình, các ngươi sẽ tính cho vừa con chiên ấy.
5 Con chiên phải vẹn tuyền, giống đực, là con một tuổi, các ngươi sẽ chọn trong số các chiên hoặc trong số các dê cho các ngươi.
6 Và nó phải có sự phòng giữ của các ngươi cho tới ngày mười bốn của tháng này, và toàn thể công hội của cộng đoàn *Yxơraên* phải sát tế nó giữa xế và chiều ấy.
7 Và họ phải lấy một ít máu kia và bôi trên hai thanh cửa cùng trên cái thanh ngang trên của cửa, trên chính các nhà mà họ sẽ ăn nó trong chúng.
8 Và họ phải ăn thịt nướng [với] lửa trong đêm nay, họ phải ăn nó với những bánh không men cùng với những rau đắng.
9 [Thịt] sống, các ngươi đừng ăn gì tới nó đã được trụng tái hay đã được luộc chín với nước, nhưng nướng [với] lửa, đầu nó với cẳng nó cùng với bộ lòng nó.
10 Và các ngươi sẽ không được để lại gì về nó cho tới sáng, và phần còn lại kia về nó cho tới sáng, các ngươi sẽ phải thiêu nó bằng lửa.
11 Vậy các ngươi sẽ ăn nó như vầy : Lưng các ngươi được thắt lại, đôi dép các ngươi trong đôi chưn các ngươi, và cây gậy các ngươi trong tay các ngươi, và các ngươi sẽ ăn nó trong sự vội vã, chính đó [là] hy lễ Vượt qua tiến dưng ĐỨC CHÚA.
12 Và Ta sẽ vượt xuyên qua xứ *Aicập* trong đêm nay, và Ta sẽ giết tất cả các con đầu lòng trong xứ *Aicập*, từ con người và cho tới thú vật, và trên toàn thể các thần của *Aicập* Ta sẽ thi hành những hành vi phán xét, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA.
13 Và máu kia sẽ trở thành như dấu cho các ngươi trên các nhà mà chính các ngươi ở đó, và [nếu] Ta thấy máu ấy thì Ta sẽ bỏ qua cho các ngươi, và tai ương sẽ không xuất hiện giữa các ngươi như một sự tiêu diệt khi Ta sẽ đánh xứ *Aicập*.
14 Và chính ngày này sẽ trở thành như một ngày kỷ niệm cho các ngươi, và các ngươi sẽ cử hành nó [như] một lễ hành hương tiến dưng ĐỨC CHÚA qua các thế hệ các ngươi, các ngươi sẽ cử hành nó [như] một quy luật trường tồn.
15 Bảy ngày các ngươi phải ăn bánh không men, hẳn vào chính ngày thứ nhứt các ngươi sẽ phải cất men đi khỏi các nhà các ngươi, vì mọi kẻ nào ăn món chi đã lên men, từ ngày thứ nhứt ấy cho tới ngày thứ bảy ấy, thì chính người đó sẽ bị trừ tiệt khỏi *Yxơraên*.
16 Và trong chính ngày thứ nhứt [sẽ là] cuộc triệu tập thánh và trong chính ngày thứ bảy [cũng] sẽ là cuộc triệu tập thánh cho các ngươi, không một công việc nào sẽ được làm trong các ngày ấy, chỉ trừ [cái gì] mà sẽ được ăn bởi bất kỳ người nào [thì] chính một mình cái đó sẽ được soạn cho các ngươi.
17 Và các ngươi sẽ tuân giữ lễ bánh không men này, vì nhằm chính ngày này Ta sẽ đem các binh đội của các ngươi ra khỏi xứ *Aicập*, và các ngươi sẽ mừng kính ngày này qua các thế hệ các ngươi, [như] một quy luật trường cữu.
18 Vào tháng thứ nhứt nhằm ngày mười bốn vào buổi chiều của tháng, các ngươi sẽ ăn những bánh không men cho tới ngày hai mươi mốt vào buổi chiều của tháng ấy.
19 Bảy ngày sẽ không tìm được men trong các nhà các ngươi, vì bất kỳ kẻ nào sẽ ăn bất cứ chi đã lên men, thì chính người đó, trong số khách tha phương hoặc trong số người bản xứ, sẽ bị trừ tiệt khỏi cộng đoàn của *Yxơraên*.

20 Bất cứ chi đã lên men các ngươi sẽ không được ăn, trong tất cả các nơi cư ngụ các ngươi, các ngươi sẽ ăn những bánh không men.”»
21 Bấy giờ *Môsê* đã triệu tập tất cả các vị kỳ lão của *Yxơraên* và người đã nói với họ : « Các ngươi hãy tiến hành và hãy bắt cho các ngươi gia súc nhỏ cho các gia tộc các ngươi, và các ngươi hãy sát tế con vật hy tế của lễ Vượt qua.
22 Và các ngươi sẽ lấy một bó hương thảo và các ngươi sẽ nhúng vô trong máu mà [ở] trong chậu và các ngươi sẽ bôi trên cái thanh ngang trên của cửa cùng trên hai cái thanh cửa bằng chính máu mà [ở] trong chậu, và chính các ngươi, không một người nào, sẽ được rời khỏi cửa nhà mình cho tới tảng sáng.
23 Vậy khi ĐỨC CHÚA sẽ vượt qua để đánh các người *Aicập*, và sẽ thấy máu ấy trên cái thanh ngang trên của cửa cùng trên hai cái thanh cửa, thì ĐỨC CHÚA sẽ làm ngơ cho cửa ấy và Người sẽ không để cho chính Vị tiêu diệt vô tới trong các nhà các ngươi để đánh.
24 Và các ngươi sẽ phải giữ chính sự việc này như một pháp lệnh cho ngươi cùng cho con cháu ngươi cho tới muôn đời.
25 Vậy sẽ xảy ra là khi các ngươi sẽ vô tới chính xứ mà ĐỨC CHÚA sẽ ban cho các ngươi, theo như Người đã phán, thì các ngươi sẽ phải giữ chính nghi thức này.
26 Và sẽ xảy ra là khi con cái các ngươi sẽ nói với các ngươi : ‘Cái nghi thức này là gì đối với các ngươi vậy ?’
27 Thì các ngươi hãy đáp : ‘Chính đó [là] hy lễ Vượt qua tiến dưng ĐỨC CHÚA, [Đấng] mà đã bỏ qua cho các nhà của con cái *Yxơraên* tại *Aicập*, khi Người đã đánh người *Aicập*, nhưng Người đã giải thoát các nhà chúng ta.’ » Bấy giờ dân này đã phủ phục và đã thờ lạy.
28 Ngay sau đó, các con cái *Yxơraên* đã đi và đã làm theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê* và *Aharon* ; như vậy họ đã làm.
29 Vả, đã xảy ra là vào nửa đêm ấy, thì ĐỨC CHÚA đã giết tất cả con đầu lòng trong xứ *Aicập*, từ con đầu lòng của *Pharaô*, chính Vị sẽ ngự trên ngai vàng của Người, cho tới con đầu lòng tù nhơn kia, [người] mà [ở] trong nhà tù, cùng tất cả con đầu lòng thú vật.
30 Bấy giờ *Pharaô* đã chỗi dậy ban đêm, chính Người và toàn thể các triều thần Người, cùng toàn thể người *Aicập*, và một tiếng kêu gào sầu não inh ỏi đã vang lên trong *Aicập*, vì không có nhà nào mà không có người chết ở đó.
31 Vậy Người đã liền cho triệu *Môsê* cùng *Aharon* ban đêm và Người đã phán : « Các khanh hãy chỗi dậy, hãy đi ra khỏi giữa nơi dân Trẫm, vừa chính các khanh vừa các con cái *Yxơraên*, và các khanh hãy đi, hãy phụng thờ ĐỨC CHÚA như các khanh đã nói.
32 Các khanh hãy dẫn theo vừa gia súc nhỏ của các khanh vừa gia súc lớn của các khanh, theo như các khanh đã nói, rồi các khanh hãy đi đi, tuy nhiên các khanh cũng hãy chúc lành cho Trẫm. »
33 Và người *Aicập* đã hối thúc kè kè một bên dân này để giục để xua đuổi họ ra khỏi xứ ấy, vì chúng đã nói : « Toàn thể chúng tôi sắp chết hết ! »
34 Vì vậy dân này đã đem bột nhồi của mình theo trước khi nó đã lên men, các thùng nhồi bột của họ, được bọc trong các áo choàng của họ, trên vai họ.
35 Mặt khác các con cái *Yxơraên* đã làm như lịnh truyền của *Môsê*, và họ đã hỏi [mượn] từ người *Aicập* những đồ bằng bạc và những đồ bằng vàng cùng những y trang.

36 Và ĐỨC CHÚA đã gợi lòng ưu ái [đối với] dân này trước cặp của người *Aicập*, vì vậy chúng đã trao những đồ ấy [cho họ], và họ đã bóc lột người *Aicập*.
37 Bấy giờ các con cái *Yxơraên* đã xuất hành từ *Ramsết* về *Xukkôtah*, độ sáu trăm ngàn người bộ hành trai tráng, không kể con trẻ.
38 Và một đoàn hỗn hợp đông đảo cũng đã đi lên cùng với họ, đồng thời gia súc nhỏ cùng gia súc lớn, một đàn gia súc rất nhiều.
39 Rồi họ đã nướng bột nhồi kia mà họ đã đem ra khỏi *Aicập*, những miếng bánh không men, vì nó đã không lên men, vì họ đã bị đuổi ra khỏi *Aicập* và họ đã không có thể chần chờ được, đồng thời lương thực dự phòng họ cũng đã không soạn được cho họ.
40 Vả, thời gian cư ngụ mà các con cái *Yxơraên* đã ở tại *Aicập* [là] bốn trăm ba mươi năm.
41 Và đã xảy ra là sau bốn trăm ba mươi năm thì đã xảy ra là, vào chính ngày này, toàn thể các binh đội của ĐỨC CHÚA đã xuất hành khỏi xứ *Aicập*.
42 Đó [là] đêm canh thức tiến dưng ĐỨC CHÚA đã đem họ ra khỏi xứ *Aicập*, chính đêm này [là đêm] canh thức của toàn thể con cái *Yxơraên* tiến dưng ĐỨC CHÚA qua các thế hệ của họ.
43 Sau đó, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* và *Aharon* : « Này [là] quy luật của chính đại hội liên hoan của lễ Vượt qua : Mọi người ngoại quốc sẽ không được ăn tới nó.
44 Tuy nhiên, mọi tôi tớ nam [được] tậu [bằng] tiền thì ngươi sẽ cắt bì người ấy, bấy giờ người ấy sẽ [được] ăn tới nó.
45 Khách tha phương cũng như người làm mướn sẽ không được ăn tới nó.
46 Nó phải được ăn trong cùng một nhà, ngươi sẽ không được đem ra ngoài phần thịt nào khỏi nhà ấy, và các ngươi cũng sẽ không được làm gãy một xương nào nơi nó.
47 Toàn thể cộng đoàn *Yxơraên* sẽ phải mừng kính nó.
48 Còn nếu một khách tha phương tạm trú với ngươi, và người ấy muốn mừng kính đại hội liên hoan của lễ Vượt qua tiến dưng ĐỨC CHÚA, [thì] mọi người nam thuộc về người ấy sẽ phải chịu cắt bì, và bấy giờ người ấy mới có thể lại gần để mừng kính lễ ấy, và người ấy sẽ trở thành như một thổ dân của xứ ấy ; nhưng mọi người chưa chịu cắt bì sẽ không được ăn tới nó.
49 Sẽ phải có cùng một quy luật cho người bản xứ và cho khách tha phương, kẻ đang tạm trú ở giữa các ngươi. »
50 Vậy toàn thể các con cái *Yxơraên* đã làm theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê* cùng *Aharon*, như vậy họ đã làm.
51 Và đã xảy ra là vào chính ngày ấy, ĐỨC CHÚA đã đem các con cái *Yxơraên* ra khỏi xứ *Aicập* dựa theo binh đội của họ.

Xuất Hành 13

13,1 Rồi ĐỨC CHÚA đã còn phán cùng *Môsê* rằng :
2 « Ngươi hãy thánh hiến cho Ta mọi con đầu lòng, con nguyên khai mọi dạ con, nơi các con cái *Yxơraên*, nơi con người cũng như nơi thú vật, chính nó [là] của Ta. »

3 Vậy *Môsê* đã nói với dân ấy : « Hãy kỷ niệm chính ngày này mà các ngươi đã xuất hành khỏi *Aicập*, khỏi nhà nô lệ, vì bởi sức mạnh của bàn tay, ĐỨC CHÚA đã đem các ngươi ra khỏi đó ; cho nên món chi đã lên men sẽ không được ăn.
4 Chính các ngươi xuất hành nhằm tháng *Abíb* ngày này.
5 Và sẽ xảy ra là khi ĐỨC CHÚA sẽ đem ngươi vô tới xứ người *Canaan*, và người *Híttít*, và người *Amôrít*, và người *Hivít*, cùng người *Yêbuxít*, mà Người đã thệ ước cùng tổ tiên ngươi để ban cho ngươi một xứ tuôn chảy sữa và mật ong, thì ngươi sẽ cử hành chính nghi thức này nhằm tháng ấy.
6 Bảy ngày ngươi phải ăn bánh không men, rồi vào ngày thứ bảy [phải là] một đại lễ hành hương mừng kính ĐỨC CHÚA.
7 Suốt bảy ngày người ta chỉ được ăn bánh không men, và sẽ không được thấy món chi đã lên men tại nhà ngươi, và cũng sẽ không được thấy chất men tại nhà ngươi, [cũng không] trong toàn cõi địa hạt ngươi.
8 Và vào chính ngày ấy ngươi sẽ thuật lại cho con trai ngươi rằng : "Nhơn vì việc mà ĐỨC CHÚA đã làm cho ta thành đạt khi ta đã xuất hành khỏi *Aicập*."
9 Và nó sẽ trở thành như một dấu chỉ cho ngươi trên bàn tay ngươi và như một thông lệ kỷ niệm trên trán ngươi, ngõ hầu luật pháp của ĐỨC CHÚA hãy ở trong miệng ngươi, vì bởi một bàn tay oai hùng ĐỨC CHÚA đã đem ngươi ra khỏi *Aicập*.
10 Và ngươi sẽ phải tuân giữ chính quy luật này theo thời gian ấn định của nó từ năm [này] tới năm [kia].
11 Và sẽ xảy ra là khi ĐỨC CHÚA sẽ đem ngươi vô tới xứ người *Canaan* theo như Người đã thệ ước cùng ngươi và cùng tổ tiên ngươi, thì sau đó Người sẽ ban nó cho ngươi.
12 Cho nên ngươi sẽ hiến dưng mọi con nguyên khai dạ con, cùng mọi con đầu lòng thuộc về con của thú vật mà là của ngươi cho ĐỨC CHÚA, chính các con trai [hoặc con thú đực] thuộc về ĐỨC CHÚA.
13 Và mọi con đầu lòng của lừa ngươi sẽ chuộc bằng một con chiên, nhưng nếu ngươi sẽ không chuộc, thì ngươi sẽ vặn cổ nó, còn mọi con đầu lòng của con người trong số các con trai ngươi, ngươi sẽ chuộc lại.
14 Vậy sẽ xảy ra là khi con trai ngươi trong tương lai sẽ hỏi han tới ngươi rằng : "Cái gì vậy ?", thì ngươi sẽ nói với nó : "Bằng sức mạnh của bàn tay, ĐỨC CHÚA đã đem chúng ta ra khỏi *Aicập*, khỏi nhà của nô lệ.
15 Quả nhiên đã xảy ra là khi *Pharaô* đã làm khó dễ để cho chúng ta ra đi thì ĐỨC CHÚA đã giết tất cả con đầu lòng trong xứ *Aicập*, từ con đầu lòng con người và cho tới con đầu lòng thú vật ; bởi đó cho nên ta đây sát tế để tế lễ cho ĐỨC CHÚA tất cả con nguyên khai của dạ con, các thú đực, còn tất cả con đầu lòng [thuộc về] các con trai ta, ta sẽ chuộc lại."
16 Vậy nó sẽ trở thành một dấu chỉ trên bàn tay ngươi và thành dải bịt trán trên trán ngươi, vì bởi sức mạnh của bàn tay, ĐỨC CHÚA đã đem chúng ta ra khỏi *Aicập*. »
17 Vả, đã xảy ra là sau khi mà *Pharaô* đã để cho dân này đi thì Thiên Chúa đã không hướng dẫn họ về đường xứ người *Philitin*, vì chính đường ấy gần, vì Thiên Chúa đã phán : « Không khéo dân này sẽ hối tiếc khi họ thấy giặc giã thì họ sẽ quây trở về *Aicập*. »
18 Vậy Thiên Chúa đã dẫn dân này đi con đường vòng quanh sa mạc Biển Đỏ kia, và các con cái *Yxơraên* đã đi lên khỏi xứ *Aicập* theo đội hình chiến đấu.

19 Và *Môsê* đã đem di hài của *Yuse* đi với mình, vì *Yuse* đã long trọng yêu cầu các con trai *Yxơraên* thề mà rằng : « Thiên Chúa nhứt định sẽ đoái viếng các anh em, khi ấy các anh em hãy đem di hài tôi lên khỏi đây với các anh em. »
20 Vậy họ đã xuất hành từ *Xukkôt* và họ đã cắm trại tại *Êtam* trong ranh giới của sa mạc kia.
21 Vả, ĐỨC CHÚA đã đi đàng trước họ, ban ngày trong một cột mây để dẫn đường họ, còn ban đêm trong một cột lửa để soi sáng cho họ, để [họ] đi liên tục.
22 Cột mây ấy đã [luôn] không rời chỗ nó ban ngày và ban đêm cột lửa ấy đàng trước dân này.

Xuất Hành 14

14,1 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
2 « Ngươi hãy nói với các con cái *Yxơraên*, đồng thời họ hãy quây trở lại và họ hãy cắm lều đàng trước *Pi-Hahirốt*, giữa *Mítđôn* và Biển [Đỏ], đàng trước *Baan-Xêphôn*, các ngươi hãy cắm lều đối diện với nó, gần Biển [Đỏ].
3 Bấy giờ *Pharaô* sẽ phán về các con cái *Yxơraên* : "Chính họ đang đi lang thang trong xứ, sa mạc kia đã vây quanh họ."
4 Bấy giờ Ta sẽ làm cho lòng *Pharaô* ra chai đá, nên người sẽ đuổi theo đàng sau họ, và Ta nhứt quyết sẽ tự làm vinh quang Ta nhơn vì *Pharaô* cùng nhơn vì toàn thể binh đội của người, và người *Aicập* sẽ biết rằng chính Ta [là] ĐỨC CHÚA. » Vậy chúng đã làm như vậy.
5 Sau đó người ta đã báo tin cho vị vua *Aicập* rằng dân này đã tẩu thoát, thì lòng của *Pharaô* và các triều thần người đã thay đổi đối với dân này, cho nên chúng đã nói : « Chúng ta đã làm gì vậy, biết rằng chúng ta đã để cho *Yxơraên* đi để cho đừng có phục dịch chúng ta ? »
6 Vậy người đã cho thắng long giá mình và đã đem dân mình theo với mình.
7 Và người đã đem theo sáu trăm chiến xa thiện chiến và tất cả chiến xa *Aicập* cùng những kỵ binh tinh nhuệ trên mỗi chiếc.
8 Vậy ĐỨC CHÚA đã làm cho lòng *Pharaô*, vị vua *Aicập*, ra chai đá, cho nên người đã đuổi theo đàng sau con cái *Yxơraên*, trong khi con cái *Yxơraên* đang xuất hành vừa vung tay lên.
9 Và người *Aicập* đã đuổi theo đàng sau họ, và toàn thể chiến mã chiến xa của *Pharaô* và các kỵ binh của người cùng binh đội của người đã đuổi kịp họ đang cắm lều gần Biển [Đỏ], gần *Pi-Hahirốt*, đàng trước *Baan-Xêphôn*.
10 Và khi *Pharaô* đã tiến gần, và con cái *Yxơraên* đã ngước mắt mình lên, thì kìa ! người *Aicập* đang tiến bước đàng sau họ, bấy giờ họ đã sợ hãi lắm, và con cái *Yxơraên* đã kêu la lên tới ĐỨC CHÚA.
11 Rồi họ đã nói với *Môsê* : « Có phải vì không có mồ mả nào tại *Aicập* [cho nên] Ngài đã đem chúng tôi đi để chết trong nơi hoang vu không ? Ngài đã làm gì cho chúng tôi khi đem chúng tôi ra khỏi *Aicập* vậy ?

12 Phải chăng đây không phải [là] chính lời mà chúng tôi đã nói với Ngài tại *Aicập* sao ? Rằng : "Ngài hãy để mặc chúng tôi, vì chúng tôi nhứt quyết sẽ làm tôi người *Aicập*, vì tốt hơn cho chúng tôi làm tôi người *Aicập* hơn là chúng tôi chết trong nơi hoang vu." »
13 Bấy giờ *Môsê* đã nói với dân này : « Các ngươi đừng sợ hãi, hãy giữ vững và hãy xem chiến thắng của ĐỨC CHÚA mà Người sẽ thực hiện cho các ngươi hôm nay, vì chính các ngươi, những kẻ thấy người *Aicập* hôm nay, các ngươi sẽ không còn thấy chúng nữa cho tới muôn đời.
14 Chính ĐỨC CHÚA sẽ chiến đấu thay cho các ngươi, còn chính các ngươi, các ngươi sẽ phải giữ im lặng. »
15 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Tại sao ngươi cứ kêu la lên tới Ta ? Hãy nói với con cái *Yxơraên* để họ hãy dỡ trại ra đi !
16 Còn chính ngươi, hãy giơ gậy ngươi lên và hãy dang tay ngươi ra trên biển kia và hãy rẻ nó ra, rồi con cái *Yxơraên* hãy đi vào giữa biển kia trên đất khô ráo.
17 Phần Ta, coi đây ! chính Ta sẽ làm cho lòng người *Aicập* ra chai đá, để chúng sẽ đi vào theo sau họ, và Ta nhứt quyết sẽ tự làm vinh quang Ta nhơn vì *Pharaô* và nhơn vì toàn thể binh đội của người, nhơn vì đoàn chiến xa của người cùng nhơn vì đoàn kỵ binh của người.
18 Và hẳn người *Aicập* sẽ biết rằng chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, khi Ta tự làm vinh quang Ta nhơn vì *Pharaô*, nhơn vì đoàn chiến xa của người cùng nhơn vì đoàn kỵ binh của người. »
19 Bấy giờ Thiên sứ của chính Thiên Chúa, Vị đang đi đàng trước đoàn người *Yxơraên*, đã khởi hành và đã đi về phía đàng sau họ, và cột mây kia cũng đã rời khỏi về phía đàng trước họ và đã lấy thế đứng về phía đàng sau họ.
20 Như vậy, nó đã đi vào giữa đoàn người *Aicập* và đoàn người *Yxơraên*, và đám mây ấy đã vừa là bóng tối [cho bên kia] vừa đã soi sáng đêm ấy [cho bên này], cho nên đoàn người kia đã không thể đến gần tới đoàn người này suốt cả đêm ấy.
21 Bấy giờ *Môsê* đã dang tay mình ra trên biển kia, thì ĐỨC CHÚA đã làm cho biển ấy giựt đi và nước kia đã bị rẽ ra bằng một cơn gió đông mạnh suốt cả đêm ấy, và Người đã biến [lòng] biển ấy thành đất khô ráo.
22 Vậy con cái *Yxơraên* đã đi vào giữa [lòng] biển ấy trên đất khô ráo, trong khi nước kia đối với họ [như] bức tường ở bên phải của họ cũng như ở bên trái của họ.
23 Bấy giờ người *Aicập* đã đuổi theo, và toàn thể chiến mã *Pharaô*, đoàn chiến xa của người cùng các kỵ binh của người đã đi vào giữa [lòng] biển ấy đàng sau họ.
24 Vả, đã xảy ra là vào tuần canh sáng ấy, qua cột lửa và đám mây, thì ĐỨC CHÚA đã nhìn xuống về đoàn người của *Aicập*, và Người đã làm xáo trộn đoàn người của *Aicập*.
25 Và Người đã tháo bánh xe của các chiến xa của chúng đi, và Người đã làm cho chúng lái cách nặng nề, cho nên người *Aicập* đã nói : « Chúng ta hãy trốn cho khuất mắt của *Yxơraên*, vì chính ĐỨC CHÚA đang chiến đấu thay cho họ chống lại *Aicập* ! »
26 Đoạn, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy giơ tay ngươi ra trên biển kia, để nước kia hãy trở lại trên người *Aicập*, trên đoàn chiến xa của chúng cùng trên các kỵ bịnh của chúng. »
27 Bấy giờ *Môsê* đã giơ tay mình ra trên biển ấy, thì biển ấy đã trở lại theo dòng triền miên của nó vào lúc tảng sáng, trong khi người *Aicập* đang tránh gặp nó, thì ĐỨC CHÚA đã loại trừ người *Aicập* ở giữa biển ấy.

28 Vậy nước ấy đã trở lại và đã vùi lấp đoàn chiến xa cùng các kỵ binh ấy, đó là toàn thể binh đội của *Pharaô*, chính [là] những kẻ đã đi vào biển đàng sau họ, trong số chúng đã không được sót lại tới một người nào.
29 Trong khi con cái *Yxơraên* đã đi trên đất khô ráo giữa [lòng] biển ấy, và nước kia đối với họ [như] bức tường ở bên phải của họ cũng như ở bên trái của họ.
30 Và trong ngày ấy ĐỨC CHÚA đã cứu *Yxơraên* khỏi tay người *Aicập*, và *Yxơraên* đã thấy người *Aicập* đã chết trên bờ biển ấy.
31 Như vậy, *Yxơraên* đã thấy cuộc chiến công vĩ đại mà ĐỨC CHÚA đã thực hiện chống lại người *Aicập*, cho nên dân này đã kính sợ ĐỨC CHÚA và họ đã tin vào ĐỨC CHÚA, cùng vào *Môsê* tôi tớ của Người.

Xuất Hành 15

15,1 Thuở ấy *Môsê* cùng các con cái *Yxơraên* đã liền hát chính khúc ca này tiến dưng ĐỨC CHÚA và họ đã thốt lên rằng :
« Nào ! ta hãy* hát lên mừng kính ĐỨC CHÚA,
vì Người rất đáng được tôn vinh,
chiến mã cùng kỵ binh của nó Người đã quăng đi xuống biển.
2 [Chủ đề*] ca khúc cùng với sức mạnh ta [là] ĐỨC CHÚA,
và Người đã trở thành chiến thắng của ta,
Đấng mà [là] Thiên Chúa của ta và ta sẽ chúc tụng Người,
Thiên Chúa của cha ta và ta sẽ tôn vinh Người.
3 ĐỨC CHÚA* [là] một Chinh nhân
ĐỨC CHÚA [là] Danh của Người.
4 Các chiến xa cùng với binh đội của *Pharaô* Người đã quăng đi xuống biển
thêm phần quan ba tinh nhuệ của *Pharaô* đã bị chìm trong Biển Đỏ.
5 Các vực sâu biển cả đã vùi lấp chúng
chúng đã bị chìm xuống những vực sâu như một viên đá.
6 Tay phải Ngài, lạy ĐỨC CHÚA ! lẫy lừng bởi quyền năng,
Tay phải Ngài, lạy ĐỨC CHÚA ! sẽ đập tan kẻ thù.
7 Và bởi sự phong phú vô song của oai phong Ngài
Ngài đã lật đổ những kẻ nổi dậy chống lại Ngài rồi
Ngài đã sai cơn bừng giận Ngài đi
nó đã thiêu hủy chúng nó như rơm.
8 Và bởi* hơi thở của lỗi mũi Ngài nước đã bị dồn từng đụn
nước đã đứng thẳng như một con đê ba đào,
các vực sâu biển cả đã thành [những vách] vững ở giữa biển.
9 Kẻ thù* đã nói : ‘‘ Ta sẽ* đuổi theo ta sẽ đuổi kịp
ta sẽ chia chiến lợi phẩm

khát vọng ta sẽ được họ thỏa mãn
ta sẽ tuốt gươm ta ra tay ta sẽ tận diệt họ ! ''
10 Ngài đã thổi cơn gió của Ngài
biển đã vùi lấp chúng nó
chúng đã đắm chìm như chì dưới nước ngàn trùng.
11 Ai trong số các thần giống như Ngài lạy ĐỨC CHÚA ?
ai như Ngài Đấng đáng ca tụng vì sự thánh thiện ?
Đấng đáng* kính sợ [gợi nên] những lời ca tụng
Đấng làm ra việc lạ lùng.
12 Ngài đã giơ tay phải Ngài ra,
đất đã liền nuốt sống chúng nó.
13 Trong lòng* nhơn ái của Ngài
Ngài đã hướng dẫn dân mà Ngài đã cứu chuộc
trong uy quyền Ngài
Ngài đã đem [nó] về chỗ ở của sự thánh thiêng Ngài.
14 Chư dân* đã nghe chúng đã bồn chồn
một cơn vặn thắt đã liền thâm nhập cư dân *Philixia*.
15 Thuở ấy* các đầu tộc của *Êđôm* đã bị kinh hãi
các thủ lãnh của *Môáp* một nỗi run sợ đã liền thâm nhập chúng nó
toàn thể cư dân của *Canaan* đã bị rụng rời.
16 Nỗi kinh hoàng cùng nỗi khiếp sợ đã liền ập trên chúng nó
bởi sự tài tình của cánh tay Ngài chúng đã tê mê như đá
cho tới khi dân Ngài đã đi qua, lạy ĐỨC CHÚA !
tới khi* dân mà Ngài đã dành được đã đi ngang qua.
17 Ngài sẽ đem họ vô và Ngài sẽ trồng họ trên núi gia sản Ngài,
nơi cố định để Ngài cư ngụ [mà] Ngài đã làm, lạy ĐỨC CHÚA !
lạy CHÚA tôi ! Thánh điện* [mà] tay Ngài đã gầy dựng.
18 ĐỨC CHÚA sẽ ngự trị,
đến muôn thuở cho đến muôn đời !
19 Vì khi chiến mã *Pharaô* với đoàn chiến xa người cùng đoàn kỵ binh người,
đã đi vào trong biển thì ĐỨC CHÚA đã cho nước biển ấy ập lại trên chúng
còn con cái *Yxơraên* thì đã đi trên đất khô ráo giữa biển ấy. »
20 Bấy giờ *Miriam*, vị nữ ngôn sứ, chị (em) của *Aharon* đã cầm cái trống cơm trong tay nàng, và toàn thể các phụ nữ đã đi ra theo sau nàng, với những trống cơm cùng với những vũ khúc.
21 Rồi *Miriam* đã hò lên đáp lại họ :
« Nào ! chúng ta* hãy hát lên đi mừng kính ĐỨC CHÚA,
vì Người rất đáng được tôn vinh,
chiến mã cùng kỵ binh của nó Người đã quăng đi xuống biển. »
22 Sau đó *Môsê* đã dẫn *Yxơraên* ra khỏi Biển Đỏ và họ đã đi ra về sa mạc *Sua*, và họ đã trẩy bộ ba ngày trong sa mạc nhưng họ đã không tìm được nước.

23 Rồi họ đã đi vô tới *Mara*, nhưng họ đã không có thể uống những nước từ nơi [suối] *Mara* chính vì chúng đắng, bởi đó cho nên người ta đã đặt tên nó [là] *Mara*.
24 Và dân này đã lằm bằm chống lại *Môsê* rằng : « Chúng ta sẽ uống gì ? »
25 Bấy giờ *Môsê* đã kêu cầu lớn tiếng tới ĐỨC CHÚA, vậy ĐỨC CHÚA đã chỉ cho *Môsê* một cây [nhỏ] và *Môsê* đã quăng xuống nước ấy, thì nước ấy đã trở nên ngọt ; ở đó Người đã đặt ra cho họ một pháp lệnh cùng một quy định, và ở đó Người đã thử thách họ.
26 Và Người đã phán : « Nếu quả thật ngươi chú ý nghe theo tiếng ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa ngươi, và ngươi thực hiện [điều] đẹp lòng trước cặp mắt Người, và ngươi lắng tai nghe theo các mệnh lệnh Người, và ngươi tuân giữ tất cả các pháp lệnh Người, [thì] mọi bịnh hoạn mà Ta đã giáng trên người *Aicập*, Ta sẽ không giáng trên ngươi, vì chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Đấng chữa lành ngươi. »
27 Sau đó, họ đã đi vô tới *Êlim*, và ở đó [có] mười hai con suối nước và bảy mươi cây chà là, vậy họ đã cắm trại ở đó gần bên nước ấy.

Xuất Hành 16

16,1 Sau đó họ đã dỡ trại ra đi khỏi *Êlim*, rồi toàn thể cộng đoàn con cái *Yxơraên* đã vô tới sa mạc *Xin* mà ở giữa *Êlim* và *Xinai*, nhằm ngày thứ mười lăm của tháng thứ hai sau khi họ đã xuất hành khỏi xứ *Aicập*.
2 Và toàn thể cộng đoàn con cái *Yxơraên* đã lằm bằm chống lại *Môsê* cùng chống lại *Aharon* trong sa mạc.
3 Và các con cái *Yxơraên* đã nói với họ : « Ôi chớ chi chúng tôi đã chết bởi bàn tay của ĐỨC CHÚA trong xứ *Aicập* trong khi chúng tôi đã [luôn] ngồi bên nồi thịt ấy, trong khi chúng tôi đã [luôn] ăn bánh tùy theo sự no thỏa, vì quý Ngài đã đem chúng tôi ra sa mạc này để giết cùng với toàn thể cộng đoàn này bằng nạn đói ! »
4 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Này chính Ta đây sắp cho mưa bánh từ trời cho các ngươi, và dân này hãy ra và hãy lượm phần ngày nào theo ngày đó ngõ hầu Ta có thểthử thách nó coi nó sẽ có bước đi theo luật Ta hay không !
5 Và sẽ xảy ra là vào ngày thứ sáu thì họ hãy chuẩn bị thêm cho cái gì mà họ sẽ đem về vì sẽ có gấp đôi nhiều hơn cái gì mà ngày ngày họ sẽ lượm được. »
6 Vậy *Môsê* cùng *Aharon* đã nói với toàn thể con cái *Yxơraên* : « Về chiều thì các ngươi sẽ biết rằng chính ĐỨC CHÚA đã đem các ngươi ra khỏi xứ *Aicập*.
7 Và tảng sáng thì các ngươi sẽ thấy vinh quang của ĐỨC CHÚA, vì Người đã nghe những lời lằm bằm của các ngươi chống lại ĐỨC CHÚA, còn chính chúng tôi [là] chi mà các ngươi lại lằm bằm chống lại chúng tôi ? »
8 Rồi *Môsê* lại nói : « Bởi về chiều ĐỨC CHÚA sẽ ban thịt cho các ngươi và về sáng bánh để ăn tới no nê, vì ĐỨC CHÚA đã nghe những lời lằm bằm của các ngươi mà chính các ngươi đang lằm bằm chống lại Người, còn chính chúng tôi [là] chi ? những lời lằm bằm của các ngươi không phải chống lại chúng tôi nhưng chống lại ĐỨC CHÚA. »

9 Rồi *Môsê* đã nói với *Aharon* : « Anh hãy nói với toàn thể cộng đoàn con cái *Yxơraên* : "Các ngươi hãy lại gần trước Nhan ĐỨC CHÚA, vì Người đã nghe những lời lằm bằm của các ngươi." »
10 Bấy giờ sẽ xảy ra là khi *Aharon* đã vừa ngỏ lời cùng toàn thể cộng đoàn con cái *Yxơraên* và họ đã ngó quanh về sa mạc kia, thì kìa ! vinh quang của ĐỨC CHÚA đã hiện ra trong đám mây.
11 Và ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
12 « Ta đã nghe những lời lằm bằm của các con cái *Yxơraên* ; ngươi hãy nói với họ rằng : "Giữa hai buổi chiều các ngươi sẽ ăn thịt, và tảng sáng các ngươi sẽ được no nê bánh, hầu các ngươi sẽ biết rằng chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi." »
13 Vậy đã xảy ra là xế chiều thì chim cút kia đã chạy lên và đã che phủ nơi cắm trại kia, rồi tảng sáng thì một lớp sương kia đã xuất hiện xung quanh của nơi cắm trại.
14 Và khi lớp sương ấy đã bốc đi, thì kìa ! trên mặt của sa mạc ấy [có] một thứ mỏng manh như vảy cá, nho nhỏ như sương muối trên mặt đất.
15 Vậy khi con cái *Yxơraên* đã thấy thì họ đã hỏi người này với người kia : « *Man hu ?* [cái đó [là] gì ?] » vì họ đã không biết cái đó [là] gì ; bấy giờ *Môsê* đã nói với họ : « Chính nó [là] bánh mà ĐỨC CHÚA đã ban cho các ngươi để làm lương thực.
16 Đây chính [là] lời mà ĐỨC CHÚA đã truyền : « Các ngươi hãy lượm trong số nó, mỗi người tùy theo sức ăn của mình, một *ôme* cho mỗi đầu người theo số người của các ngươi, các ngươi hãy thâu thập mỗi người tùy theo những người mà [ở] trong nơi cư ngụ mình. »
17 Vậy các con cái *Yxơraên* đã làm như vậy, và họ đã lượm kẻ thì đã lượm nhiều và kẻ thì đã lượm ít.
18 Và khi họ đã đo lường bằng *ôme*, thì kẻ mà đã lượm nhiều đã không có dư, còn kẻ mà đã lượm ít đã không có thiếu, họ đã lượm mỗi người tùy theo sức ăn của mình.
19 Bấy giờ *Môsê* đã nói với họ : « Chớ có người nào được để trong số nó lại cho tới ngày mai. »
20 Và họ đã không nghe theo *Môsê*, nhưng khi những người đã để trong số nó lại cho tới sáng mai, thì nó đã bị có dòi và nó đã ra thúi tha, cho nên *Môsê* đã nổi giận đối với họ.
21 Sau đó, sáng sáng họ đã lượm nó, mỗi người tùy theo sức ăn của mình, nhưng khi mặt trời kia đã nóng lên thì nó đã tan đi.
22 Quả nhiên đã xảy ra là vào ngày thứ sáu, họ đã lượm bánh gấp đôi, hai *ôme* ấy cho mỗi người, vậy toàn thể các đầu mục của cộng đoàn này đã đến và đã tỏ cho *Môsê* biết.
23 Bấy giờ người đã nói với họ : « Chính đó [là] điều mà ĐỨC CHÚA đã phán ; ngày mai [là] một ngày *Sabát* thánh của việc tuân giữ *Sabát* tiến dưng ĐỨC CHÚA, cái gì mà các ngươi có thể hầm các ngươi hãy hầm, và cái gì mà các ngươi có thể luộc các ngươi hãy luộc, còn tất cả phần dư kia các ngươi hãy giữ lại cho các ngươi để làm phần dự trữ cho tới ngày mai. »
24 Và họ đã giữ nó lại cho tới ngày mai theo như *Môsê* đã truyền, và nó đã không bốc mùi hôi thúi và dòi cũng đã không xuất hiện trong đó.
25 Bấy giờ *Môsê* đã nói : « Hôm nay các ngươi hãy ăn nó đi, vì hôm nay [là] ngày *Sabát* mừng kính ĐỨC CHÚA, hôm nay các ngươi sẽ không tìm được nó ngoài đồng đâu.

26 Sáu ngày làm việc các ngươi hãy lượm nó, còn vào ngày thứ bảy này [là] ngày *Sabát* sẽ không có nó. »
27 Tuy vậy đã xảy ra là vào ngày thứ bảy này, một vài người dân này đã đi ra để lượm, nhưng họ đã không tìm được gì.
28 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Cho tới bao giờ các ngươi sẽ còn từ chối tuân giữ các mệnh lệnh Ta cùng các luật Ta ?
29 Các ngươi hãy coi đó ! sở dĩ ĐỨC CHÚA đã ban cho các ngươi ngày *Sabát* kia, cho nên chính Người cũng đã ban bánh hai ngày làm việc cho các ngươi vào ngày làm việc thứ sáu này ; các ngươi mỗi người hãy ở lại tại chỗ mình, các ngươi mỗi người chớ đi ra khỏi chỗ mình trong ngày thứ bảy kia. »
30 Và dân đã hưu việc vào ngày thứ bảy.
31 Và nhà *Yxơraên* đã đặt tên nó [là] *manna*, vả chính nó [thì] trắng như hột ngò thơm, còn vị nó thì như bánh tráng ngào mật ong.
32 Rồi *Môsê* đã nói : « Đây chính [là] lời mà ĐỨC CHÚA đã truyền : "Trong số *manna* [hãy giữ] một phần đầy *ôme manna* để làm phần lưu trữ cho các thế hệ các ngươi, ngõ hầu họ sẽ thấy chính bánh mà Ta đã cho họ ăn trong sa mạc khi Ta đã đem họ ra khỏi xứ *Aicập*." »
33 Bấy giờ *Môsê* đã nói với *Aharon* : « Anh hãy lấy một cái bình và anh hãy trút vô đó một phần đầy cái *ôme manna*, rồi anh hãy lưu nó lại trước Nhan ĐỨC CHÚA để làm phần lưu trữ cho các thế hệ các ngươi. »
34 Theo như ĐỨC CHÚA đã giao trọng trách cho *Môsê*, thì *Aharon* đã lưu nó lại trước Chứng tích để làm phần lưu trữ.
35 Vả, các con cái *Yxơraên* đã ăn *manna* này bốn mươi năm cho tới khi họ đã vô tới xứ có người ở, *manna* này họ đã ăn cho tới khi họ đã vô tới biên giới của xứ *Canaan*.
36 Còn *ôme* kia, chính nó [là] một phần mười của *êpha*.

Xuất Hành 17

17,1 Vả, toàn thể cộng đoàn của con cái *Yxơraên* đã ra đi từ sa mạc *Xin*, theo từng chặng của họ theo lệnh của ĐỨC CHÚA, và họ đã cắm trại tại *Rêphiđim*, nhưng không có nước để dân này uống.
2 Và dân này đã kiếm chuyện với *Môsê* và họ đã nói : « Chư vị hãy cho chúng tôi nước để chúng tôi mới có thể uống ! » Nhưng *Môsê* đã nói với họ : « Tại sao các ngươi lại cãi cọ với tôi ? Tại sao các ngươi lại muốn thử thách ĐỨC CHÚA ? »
3 Vả, ở đó dân này đã khát nước và dân này đã lằm bằm đối với *Môsê* và đã nói : « Tại sao Ngài đã đem chúng tôi lên khỏi *Aicập* để giết [chúng] tôi và con cái [chúng] tôi cùng gia súc [chúng] tôi bằng sự khát nước vậy ? »
4 Vì vậy *Môsê* đã kêu cầu lớn tiếng cùng ĐỨC CHÚA rằng : « Tôi phải làm gì cho dân này ? Còn một chút nữa thì họ sẽ ném đá tôi ! »

5 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy vượt qua trước dân này và ngươi hãy đem theo ngươi vài người trong số các vị kỳ lão của *Yxơraên*, còn cây gậy ngươi, mà với nó ngươi đã đánh dòng sông *Nin* ấy, hãy cầm trong tay ngươi và ngươi hãy đi.
6 Này chính Ta sẽ đứng đàng trước ngươi ở đó, trên vách đá kia tại *Hôrếp*, và ngươi sẽ đánh vào vách đá thì từ đó nước sẽ tuôn ra và dân này sẽ uống ! » Vậy *Môsê* đã làm như vậy trước sự hiện diện của các vị kỳ lão của *Yxơraên*.
7 Và người đã đặt tên nơi đó [là] *Máxa* và *Mêriba*, vì sự cãi cọ của con cái *Yxơraên* và vì họ đã thử thách ĐỨC CHÚA rằng : « Há ĐỨC CHÚA có ở giữa chúng ta hay không ? »
8 Vả, *Amalek* đã xông tới và đã chiến đấu chống lại với *Yxơraên* tại *Rêphiđim*.
9 Vậy *Môsê* đã nói với *Yôsuê* : « Khanh hãy tuyển binh cho chúng ta và hãy xuất trận, hãy chiến đấu chống lại *Amalek* ; còn ta, mai ta sẽ thủ thế trên đỉnh đồi kia và cây gậy của chính Thiên Chúa [sẽ ở] trong tay ta. »
10 Bấy giờ *Yôsuê* đã làm theo như *Môsê* đã nói với người, để chiến đấu chống lại *Amalek*, còn *Môsê*, *Aharon* cùng *Hua* đã đi lên đỉnh đồi ấy.
11 Và đã xảy ra là khi mà *Môsê* đã [luôn] giơ tay mình lên thì *Yxơraên* đã thắng thế, nhưng khi mà Người đã cho tay mình nghỉ thì *Amalek* đã lướt thắng.
12 Khi đôi tay của *Môsê* [đã] nặng trĩu, thì họ đã lấy một tảng đá và họ đã đặt bên dưới người, và người đã ngồi xuống trên đó, đồng thời *Aharon* cùng *Hua* đã nưng đôi tay người lên, một người bên này và một người bên kia, cho nên đôi tay người đã có sự vững vàng cho tới khi mặt trời lặn.
13 Vậy *Yôsuê* đã đánh bại *Amalek* cùng dân của người bằng lưỡi kiếm.
14 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy viết điều lưu niệm này vào một cuốn sách và hãy rỉ vào lỗ tai của *Yôsuê* rằng : "Quả thật, Ta đã xóa đi kỷ niệm của *Amalek* khỏi bên dưới bầu trời này rồi." »
15 Đoạn, *Môsê* đã xây một bàn thờ và đã đặt tên nó [là] "ĐỨC CHÚA cờ hiệu của tôi".
16 Và người đã nói : « Vì khi một bàn tay chống lại ngai vàng của ĐỨC CHÚA, chiến tranh của ĐỨC CHÚA chống lại *Amalek* từ thế hệ [này đến] thế hệ [kia]. »

Xuất Hành 18

18,1 Vả, *Yêtrô*, vị Tư tế *Mađian* nhạc phụ của *Môsê*, đã nghe tất cả những gì mà Thiên Chúa đã thực hiện cho *Môsê* và cho *Yxơraên* dân Người, nhơn khi ĐỨC CHÚA đã dẫn *Yxơraên* ra khỏi *Aicập*.
2 Vậy *Yêtrô*, nhạc phụ của *Môsê*, đã dẫn *Zíppôra* vợ của *Môsê* theo, sau việc bỏ nàng.
3 Cùng với hai con trai nàng, mà tên đứa này [là] *Ghẹtsôm*, vì chàng đã nói : « Tôi là một khách tha phương trong một đất khách. »
4 Còn tên đứa kia [là] *Êliêze*, vì "Thiên Chúa của cha tôi [là] Đấng phù trợ tôi, và Người đã giải thoát tôi khỏi gươm *Pharaô*."
5 Vậy *Yêtrô*, nhạc phụ của *Môsê* đã đi vô cùng với các con trai người và vợ người tới *Môsê*, tới sa mạc kia mà chính người đang cắm trại ở đó [cạnh] núi của chính Thiên Chúa.

6 Rồi người đã báo cùng *Môsê* : « Tôi đây [là] *Yêtrô*, nhạc phụ của Ngài, đang đi vô tới Ngài cùng với hiền thê của Ngài cũng như hai con trai của nàng cùng với nàng. »
7 *Môsê* đã liền đi ra để gặp nhạc phụ mình, và người đã phục bái và đã hôn ông, và họ đã hỏi han người này tới người kia về sự an lành, rồi họ đã đi vô trong lều mình.
8 Và *Môsê* đã thuật lại cho nhạc phụ mình tất cả những gì mà ĐỨC CHÚA đã làm đối với *Pharaô* và đối với người *Aicập* nhơn vì *Yxơraên*, cùng tất cả sự mệt nhọc đói khát mà đã xảy đến cho họ dọc đường, nhưng ĐỨC CHÚA đã giải thoát họ.
9 Bấy giờ *Yêtrô* đã vui mừng nhơn vì mọi điều tốt đẹp mà ĐỨC CHÚA đã thực hiện cho *Yxơraên* liên quan tới việc Người đã giải thoát nó khỏi quyền lực của người *Aicập*.
10 Và *Yêtrô* thốt lên : « Đáng chúc tụng thay ĐỨC CHÚA ! Đấng mà đã giải thoát các ngươi khỏi quyền lực của người *Aicập* và khỏi quyền lực của *Pharaô*, Đấng đã giải thoát dân này khỏi dưới quyền lực của người *Aicập*.
11 Bây giờ tôi biết rằng quả thật ĐỨC CHÚA cao trọng hơn toàn thể các thần trong sự việc mà chúng đã hành động cách ngạo mạn chống lại họ. »
12 Vậy *Yêtrô*, nhạc phụ của *Môsê*, đã chọn một lễ vật toàn thiêu cùng những vật hy tế tiến dưng Thiên Chúa, đồng thời *Aharon* cũng đã đến cùng toàn thể các vị kỳ lão của *Yxơraên* để ăn bánh với nhạc phụ của *Môsê* trước Nhan của chính Thiên Chúa.
13 Vả, đã xảy ra là vào ngày hôm sau thì *Môsê* đã ngồi để xét xử dân mình, đồng thời dân này đã đứng quanh *Môsê* từ sáng cho tới chiều ấy.
14 Và khi nhạc phụ của *Môsê* đã thấy tất cả những gì mà chính người đã làm cho dân, thì ông đã nói : « Cái việc gì đây mà chính Ngài đang làm cho dân vậy ? Tại sao chính Ngài cứ ngồi một mình, còn toàn dân này cứ đứng quanh Ngài từ sáng cho tới chiều vậy ? »
15 Bấy giờ *Môsê* đã thưa cùng nhạc phụ mình : « Bởi vì dân này thường đến với tôi để thỉnh vấn Thiên Chúa.
16 Khi một vụ kiện cáo sẽ xảy ra giữa họ [thì] vụ này sẽ đến với tôi, và tôi sẽ phân xử giữa người này với người kia, đồng thời tôi sẽ cho biết các đạo luật dân sự của chính Thiên Chúa cùng các luật pháp của Người. »
17 Bấy giờ nhạc phụ của *Môsê* đã nói với người : « Cái việc mà chính Ngài đang làm không tốt đâu !
18 Nhứt định Ngài sẽ kiệt sức, vừa chính Ngài vừa chính dân này mà [ở] gần bên Ngài, vì việc ấy quá nặng nề đối với Ngài, Ngài sẽ không có thể làm nó một mình được.
19 Bây giờ Ngài hãy nghe lời tôi, tôi muốn khuyên Ngài và nguyện Thiên Chúa sẽ ở cùng Ngài, chính Ngài hãy làm đại diện chính Thiên Chúa cho dân và chính Ngài hãy trình các vụ kiện cáo ấy lên chính Thiên Chúa.
20 Và Ngài hãy chỉ giáo họ các đạo luật dân sự cùng các luật pháp, đồng thời Ngài hãy cho họ biết chính đường lối họ phải đi theo đó cùng các hành vi mà họ phải làm.
21 Nhưng chính Ngài hãy tuyển chọn trong số toàn dân này những người [có] khả năng, kính sợ Thiên Chúa, những người [có] lòng thành tín kẻ thù của lợi lộc bất chính, rồi Ngài hãy cử trên họ làm những pháp quan hàng ngàn, những pháp quan hàng trăm, những pháp quan hàng năm mươi và những pháp quan hàng mười.
22 Và họ sẽ xét xử dân này trong mọi thời điểm, nhưng sẽ xảy ra là tất cả các vụ án quan trọng họ sẽ giải giao về Ngài, còn tất cả các vụ án không quan trọng chính họ hãy tự xét xử,

đồng thời Ngài hãy làm nhẹ đi [gánh nặng] khỏi [đè] trên Ngài, vì họ sẽ mang [gánh nặng] cùng với Ngài.
23 Nếu mà Ngài sẽ có thể làm việc này, và khi Thiên Chúa sẽ giao [nhiệm vụ] cho Ngài, thì Ngài sẽ có thể chịu đựng, và toàn dây này cũng sẽ đi lên trên nơi mình trong bình an. »
24 Bấy giờ *Môsê* đã vưng nghe theo lời của nhạc phụ mình, đồng thời người đã làm tất cả những gì mà ông đã nói.
25 Và *Môsê* đã tuyển chọn những người [có] khả năng trong số toàn thể *Yxơraên*, rồi người đã cử họ làm những lãnh tụ trên dân, những pháp quan hàng ngàn, những pháp quan hàng trăm, những pháp quan hàng năm mươi cùng những pháp quan hàng mười.
26 Và họ đã xét xử dân trong mọi thời điểm, vụ án khó khăn họ sẽ giải giao về *Môsê*, còn mọi vụ án không quan trọng chính họ sẽ xét xử.
27 Sau đó, *Môsê* đã tiễn nhạc phụ mình đi, và ông đã tự mình ra đi về xứ mình.

Xuất Hành 19

19,1 Nhằm tháng thứ ba của cuộc xuất hành của con cái *Yxơraên* khỏi xứ *Aicập*, nhằm ngày này họ đã vô tới sa mạc của *Xinai*.
2 Vả, họ đã dỡ trại ra đi khỏi *Rêphiđim* và họ đã vô tới sa mạc của *Xinai*, rồi họ cắm trại trong sa mạc, vậy *Yxơraên* đã cắm trại ở đó, đối diện với núi ấy.
3 Và *Môsê* đã đi lên tới chính Thiên Chúa, và ĐỨC CHÚA đã kêu tới người từ núi ấy mà rằng : « Ngươi hãy nói như vầy với nhà *Yacob*, và ngươi hãy loan báo cho các con cái *Yxơraên* :
4 « Chính các ngươi đã thấy những gì mà Ta đã làm đối với người *Aicập*, và Ta đã nưng các ngươi lên trên cánh phượng hoàng và Ta đã đem các ngươi về với Ta.
5 Và bây giờ nếu quả thật các ngươi vưng nghe theo lời Ta, và các ngươi tuân giữ Giao ước Ta, thì các ngươi sẽ trở thành của riêng đối với Ta trong số toàn thể chư dân, vì cả địa cầu này [là] của Ta.
6 Và chính các ngươi sẽ trở thành một vương quốc Tư tế và một dân thánh đối với Ta ; đó là các lời mà ngươi hãy nói với con cái *Yxơraên*. »
7 Vậy *Môsê* đã đi và đã triệu tập các vị kỳ lão của dân, rồi người đã nêu ra trước sự hiện diện của họ chính tất cả các lời ấy mà ĐỨC CHÚA đã ủy thác cho người.
8 Sau đó, toàn thể dân này đã đồng thanh trả lời và họ đã thưa : « Tất cả những gì mà ĐỨC CHÚA đã truyền chúng tôi nhứt quyết thực hiện. » Thì *Môsê* đã liền phúc trình lại với ĐỨC CHÚA các lời của dân ấy.
9 Vậy ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Này ! chính Ta sẽ đến liền với ngươi trong một nơi tối tăm của một đám mây kia, ngõ hầu mà dân này sẽ nghe khi Ta đàm đạo với ngươi, đồng thời họ cũng sẽ tin vào ngươi luôn mãi. » Bấy giờ *Môsê* đã thuật lại cùng ĐỨC CHÚA các lời của dân ấy.

10 Rồi ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy đi tới dân này và hãy thánh hiến họ hôm nay và ngày mai, đồng thời họ hãy giặt y trang của họ.
11 Và họ hãy sẵn sàng đúng ngày thứ ba, vì vào ngày thứ ba ĐỨC CHÚA sẽ ngự xuống trước mắt của toàn thể dân này trên núi *Xinai*.
12 Và ngươi hãy ấn định ranh giới xung quanh cho dân này mà rằng : "Các ngươi hãy giữ lấy mình đừng leo lên trên núi, cũng đừng đá động tới ranh giới của nó, bất kỳ người nào đá động tới núi ắt hẳn phải chết.
13 Không một bàn tay nào được rờ mó tới nó, nhưng nhứt định nó sẽ bị ném đá tới chết hoặc nhứt định nó sẽ bị [tên] đâm thấu, hoặc giả thú vật hoặc giả con người sẽ không sống được." Nhưng khi [tù và sừng] cừu kia sẽ rúc lên [thì] chính họ sẽ có thể leo lên trên núi. »
14 Bấy giờ *Môsê* đã đi xuống khỏi núi ấy tới dân này, và người đã thánh hiến dân này, sau khi họ đã giặt y trang của họ.
15 Rồi người đã nói với dân ấy : « Các ngươi hãy sẵn sàng, chỉ vào ngày thứ ba đừng lại gần với đàn bà. »
16 Vậy đã xảy ra là vào ngày thứ ba khi trời đã sáng, thì đã diễn ra những tiếng gầm thét cùng những sấm chớp, đồng thời một đám mây nặng trĩu trên núi ấy cùng tiếng tù và rất inh ỏi, cho nên toàn thể dân mà [ở] trong trại đã run sợ.
17 Bấy giờ *Môsê* đã đem dân ấy ra khỏi trại để gặp chính Thiên Chúa, và họ đã đứng ở chưn núi ấy.
18 Vả, toàn thể núi *Xinai* đã bốc khói, vì rằng ĐỨC CHÚA đã ngự xuống trên nó trong lửa, và khói nó đã bốc lên như khói của lò nung, cho nên toàn dân ấy đã run sợ lắm.
19 Khi tiếng tù và ấy đã càng thêm inh ỏi lên quá đỗi, [thì] *Môsê* đã liền ngỏ lời, đồng thời chính Thiên Chúa đã liền đáp lại với người bằng tiếng nói.
20 Vậy ĐỨC CHÚA đã ngự xuống trên núi *Xinai* trên đỉnh núi ấy, và ĐỨC CHÚA đã triệu *Môsê* trên đỉnh núi ấy, và *Môsê* đã đi lên.
21 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy đi xuống hãy cảnh giác cho dân hầu họ đừng vượt rào lên để xem ĐỨC CHÚA, vì e nhiều người trong số nó sẽ gục ngã.
22 Và cả các vị Tư tế, những vị luôn đến gần với ĐỨC CHÚA, họ hãy tự thánh hiến, kẻo ĐỨC CHÚA sẽ làm tan tác đối với họ. »
23 Và *Môsê* đã tâu cùng ĐỨC CHÚA : « Dân này sẽ không có thể đi lên trên núi *Xinai*, bởi vì chính Ngài đã khuyến cáo cách uy nghi chúng tôi mà rằng : "Ngươi hãy ấn định ranh giới cho núi ấy và hãy dành riêng nó như thánh thiêng."»
24 Tuy nhiên, ĐỨC CHÚA đã phán cùng người : « Ngươi hãy đi, hãy xuống rồi chính ngươi hãy lên cùng *Aharon* với ngươi, nhưng các vị Tư tế cùng dân này chớ vượt rào để đi lên tới ĐỨC CHÚA, kẻo Người sẽ làm tan tác đối với họ. »
25 Vậy *Môsê* đã đi xuống tới dân ấy và người đã nói [các điều ấy] với họ.

Xuất Hành 20

20,1 Vả, Thiên Chúa đã truyền tất cả các lời này mà rằng :

2 « Chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của ngươi, Đấng đã đem ngươi ra khỏi xứ *Aicập*, khỏi nhà nô lệ.
3 Sẽ không được có những chúa nào khác của ngươi trước Nhan Ta.
4 Ngươi sẽ không được làm ra ngẫu tượng cho ngươi, cũng như mọi hình tượng mà [ở] trên trời bên trên, hay mà [ở] dưới đất bên dưới, hoặc mà [ở] dưới nước bên dưới của đất.
5 Ngươi sẽ không được phục bái đàng trước chúng, cũng sẽ không được để người ta dụ dỗ phụng sự chúng, vì chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của ngươi, một Thiên Chúa ghen tuông sẽ trừng phạt tội lỗi của những cha ông, [giáng] trên những con cháu trên ba cho tới trên bốn [đời] của những kẻ ghét Ta.
6 Nhưng lại [là] Đấng thể hiện lòng nhơn từ cho hằng ngàn, cho những kẻ yêu mến Ta cùng cho những kẻ tuân giữ các mệnh lệnh của Ta.
7 Ngươi sẽ không được kêu tới Danh của ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của ngươi cách vô cớ, vì ĐỨC CHÚA sẽ không bỏ qua cho kẻ mà sẽ kêu tới Danh Người cách vô cớ đâu.
8 [Ngươi sẽ phải] nhớ tới ngày *Sabát* để thánh hóa nó.
9 [Suốt] sáu ngày ngươi sẽ phải làm việc và sẽ phải thực hiện bất kỳ công việc gì của ngươi.
10 Còn ngày thứ bảy [là] một ngày *Sabát* tiến dưng ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của ngươi, ngươi sẽ không được làm bất kỳ công việc gì, chính ngươi hay con trai ngươi hay con gái ngươi, tôi tớ trai ngươi hay tôi tớ gái ngươi, hay gia súc ngươi, hoặc khách tha phương mà ở bên trong những thành ngươi. »
11 Vì [trong] sáu ngày ĐỨC CHÚA đã làm ra các từng trời và trái đất, biển cùng tất cả những gì mà [ở] trong chúng, và vào ngày thứ bảy Người đã nghỉ ngơi, bởi đó cho nên ĐỨC CHÚA đã chúc lành cho ngày *Sabát* và Người đã thánh hóa nó.
12 « Ngươi sẽ phải tôn kính cha ngươi cùng mẹ ngươi, ngõ hầu những ngày [đời] ngươi sẽ có thể được kéo dài trên đất mà ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của ngươi sẽ ban cho ngươi.
13 Ngươi sẽ không được giết người.
14 Ngươi sẽ không được ngoại tình.
15 Ngươi sẽ không được trộm cắp.
16 Ngươi sẽ không được làm chứng gian chống tha nhân ngươi.
17 Ngươi sẽ không được ham muốn nhà của tha nhân ngươi, ngươi sẽ không được ham muốn vợ của tha nhân ngươi, hay tôi tớ trai của nó, hay tôi tớ gái của nó, hay con bò của nó hay con lừa của nó hoặc bất cứ những gì mà thuộc về tha nhân ngươi. »
18 Vả, toàn thể dân ấy đã chứng kiến các sấm sét và các tia sấm sét và tiếng tù và cùng núi ấy bốc khói và dân ấy đã chứng kiến, thì họ đã run rẩy và họ đã đứng cách xa.
19 Rồi họ đã thưa cùng *Môsê* : « Chính Ngài hãy nói với chúng tôi thì chúng tôi quyết sẽ vưng nghe, nhưng ước gì Thiên Chúa đừng phán bảo với chúng tôi kẻo mà chúng tôi sẽ có thể phải chết. »
20 Cho nên *Môsê* đã nói với dân ấy : « Các ngươi đừng sợ hãi, vì để mà thử thách các ngươi, chính Thiên Chúa đã đến, và hầu mà sự kính sợ Người sẽ tồn tại trước mắt các ngươi ngõ hầu các ngươi chớ có phạm tội. »
21 Vả, dân ấy đã đứng cách xa, còn *Môsê* đã lại gần tới đám mây dày đặc mà chính Thiên Chúa ở đó.

22 Rồi ĐỨC CHÚA đã lại phán cùng *Môsê* : « Ngươi sẽ nói như vầy với con cái *Yxơraên* :
"Chính các ngươi đã thấy rằng từ các từng trời Ta đã phán bảo với các ngươi.
23 Các ngươi sẽ không được làm ra bên cạnh Ta những chúa bằng bạc cũng như những chúa bằng vàng, các ngươi sẽ không được làm ra cho các ngươi.
24 Ngươi sẽ làm cho Ta một bàn thờ bằng đất, và trên đó ngươi sẽ sát tế để tế lễ các lễ vật toàn thiêu của ngươi và các hy lễ giao hòa của ngươi, gia súc nhỏ của ngươi cùng gia súc lớn của ngươi ; tại mọi nơi màTa sẽ nhắc cho được nhớ tới Danh Ta, Ta sẽ đến với ngươi và Ta sẽ chúc lành cho ngươi.
25 Còn nếu ngươi sẽ làm cho Ta một bàn thờ bằng những viên đá, ngươi sẽ không được xây bằng những đá đẽo, vì khi ngươi đã vung vẫy lưỡi đục của ngươi trên nó thì ngươi đã làm ô uế nó.
26 Và ngươi cũng sẽ không được đi lên tới bàn thờ Ta bằng những bực thang, hầu mà sự lõa lồ của ngươi sẽ không bị lộ ra trên đó." »

Xuất Hành 21

21,1 « Và các điều này [là] các phán quyết mà Ngươi sẽ nêu ra trước sự hiện diện của họ :
2 "Khi ngươi đã mua một tôi tớ *Hêbrơ*, nó sẽ làm tôi sáu năm, nhưng tới [năm] thứ bảy nó sẽ ra đi như tự do như không nợ nần."
3 Nếu nó đã vô một mình nó, nó sẽ ra đi một mình nó, nếu [là] chồng của một người vợ, thì chính nó, vợ nó sẽ ra đi cùng với nó.
4 Nếu chủ nó đã cho nó một người vợ, và nàng đã sinh hạ cho nó những con trai hay những con gái, thì người đàn bà này cùng với các con cái nàng là của chủ nàng, cho nên chính nó sẽ ra đi một mình nó.
5 Nhưng nếu giả sử người đày tớ ấy sẽ nói : 'Tôi [quả thật] yêu quý chủ tôi, vợ tôi cùng các con cái tôi, tôi sẽ không ra đi tự do đâu.'
6 Thì chủ nó sẽ dắt nó lại gần với chính thẩm phán, và sẽ đưa nó lại gần với cửa hay với thanh cửa, rồi chủ nó sẽ xỏ lỗ tai nó bằng một mũi dùi, như vậy nó sẽ phục dịch ông ấy suốt đời.
7 Còn khi một người nào đã bán con gái mình như tôi tớ gái, [thì] nàng sẽ không được ra đi như các tôi tớ trai ra đi.
8 Nếu nàng không làm đẹp lòng trước mắt của chủ nàng, để mà ông ấy đã chọn nàng cho mình và đã để cho nàng được chuộc, [thì] ông ấy sẽ không có quyền bán nàng cho một dân ngoại bang bằng hành vi gian lận của mình đối với nàng.
9 Còn nếu ông ấy đã chọn nàng cho con trai mình, [thì] ông ấy hãy làm theo tập tục liên quan tới chính phụ nữ đối với nàng.
10 Nếu ông ấy đã cưới cho nó một cô khác, [thì] thịt thà của nàng, y trang của nàng cũng như sự sống chung của nàng sẽ không được giảm bớt.
11 Còn nếu ông ấy đã không làm ba điều đó cho nàng, thì nàng sẽ ra đi tự do không tiền bạc gì.

12 Bất kỳ ai đánh một người nào, và người ấy chết, thì hẳn nó sẽ phải bị hành quyết.
13 Còn người mà đã không rình rập, nhưng chính Thiên Chúa đã cho phép gặp tay nó, thì Ta sẽ chỉ định cho ngươi một nơi mà nó sẽ trốn tại đó.
14 Còn nếu một người nào đã cả gan chống lại bạn đồng hương mình đến nỗi giết chết nó cách xảo trá, [thì] ngươi hãy tóm lấy nó cách biệt với bàn thờ Ta để cho [nó] chết.
15 Và bất kỳ ai đánh cha mình hoặc mẹ mình, ắt nó sẽ phải bị hành quyết.
16 Và bất kỳ ai bắt cóc một người nào hoặc bán người ấy, hoặc người ta bắt gặp người ấy trong tay nó, ắt nó sẽ phải bị hành quyết.
17 Và bất kỳ ai nguyền rủa cha mình hoặc mẹ mình, ắt nó sẽ phải bị hành quyết.
18 Còn khi những đàn ông đã xung đột, và một người nào đã đánh bạn đồng hương mình bằng một viên đá ném tay hoặc bằng một cái đấm, tuy nó đã chưa chết nhưng nó đã nằm liệt giường.
19 Nếu nó đã chỗi dậy và đã đi lại bên ngoài tỳ trên cây gậy của nó, thì chính kẻ đã đánh sẽ được khỏi hình phạt, ngoại trừ kẻ ấy sẽ phải đền bù sự nghĩ việc của nó tới khi đã chữa [nó] lành hẳn.
20 Còn khi một người nào đã đánh tôi tớ trai mình hoặc tôi tớ gái mình bằng một cây gậy, và nó đã chết dưới tay người ấy, [thì] nhứt định người ấy sẽ phải chịu báo oán.
21 Nhưng nếu một hoặc hai ngày nó đã đứng dậy [thì] người ấy sẽ khỏi bị báo oán, vì chính nó [là] tiền của thuộc về người ấy.
22 Và khi những người đàn ông đã xung đột với nhau và họ đã đụng chạm một bà vợ mang thai và con cái bà đã chào đời nhưng không nỗi bất hạnh nào đã xảy ra, [thì] người ấy sẽ phải bị phạt vạ cách nghiêm khắc, theo như chồng của bà vợ kia sẽ áp đặt đối với người ấy, và người ấy sẽ phải nộp cùng với trọng tài.
23 Nhưng nếu đã xảy ra một nỗi bất hạnh, thì ngươi sẽ phải lấy mạng đền mạng.
24 Mắt đền mắt, răng đền răng, tay đền tay, chưn đền chưn.
25 Phỏng đền phỏng, thương tích đền thương tích, bầm đền bầm.
26 Còn khi một người nào đã đánh con mắt của đày tớ trai mình hoặc con mắt của đày tớ gái mình và đã làm cho con mắt ra tàn phế, [thì] người ấy sẽ phải để cho nó đi như tự do, đền con mắt nó.
27 Còn nếu cái răng của đày tớ trai mình hoặc cái răng của đày tớ gái mình [mà] người ấy đã đánh gãy, [thì] người ấy sẽ phải để cho nó đi như tự do, đền cái răng của nó.
28 Còn khi một con bò đã húc một người đàn ông hoặc một người đàn bà và người này đã chết, [thì] bắt buộc con bò ấy sẽ phải bị ném đá tới chết, nhưng người ta sẽ không được ăn thịt nó, còn người chủ của con bò ấy [thì sẽ] khỏi bị trừng phạt.
29 Nhưng nếu con bò, chính nó hay húc từ thời gian trước, và sự phản đối đã bị bỏ qua bởi chủ nó, và chủ ấy đã không kềm chế nó cho nên nó đã giết chết một đàn ông hoặc một đàn bà, [thì] con bò ấy sẽ bị ném đá tới chết còn chủ nó cũng sẽ bị hành quyết.
30 Nếu một giá chuộc mạng đã được áp đặt đối với người chủ, thì người chủ sẽ phải nộp tiền chuộc mạng mình theo tất cả những gì mà người ta đã áp đặt đối với người chủ.
31 Hay nếu nó đã húc một con trai hoặc đã húc một con gái, [thì] theo chính phán quyết này [mà] người ta sẽ thi hành đối với người chủ.

32 Nếu một tôi tớ trai hoặc một tôi tớ gái [mà] con bò ấy đã húc, [thì] người chủ sẽ phải đền cho chủ nó ba mươi *sêkên* bạc, còn con bò ấy sẽ phải bị ném đá tới chết.
33 Còn nếu một người nào đã dở một cái hố ra hoặc khi một người đã đào một cái hố rồi đã không đậy nó lại, vì vậy một con bò hoặc một con lừa đã lọt xuống đó.
34 [Thì] người chủ của cái hố ấy sẽ phải đền, sẽ phải trả tiền bồi thường cho chủ nó, còn con thú chết kia sẽ thuộc về người chủ [cái hố].
35 Còn nếu một con bò của một người nào đã húc con bò của bạn đồng hương mình, và nó đã chết, thì họ sẽ phải bán chính con bò còn sống kia và họ sẽ phải chia tiền bán nó, còn con thú chết kia họ cũng sẽ phải chia.
36 Hoặc nếu con bò, chính nó đã được nổi tiếng rằng hay cụng từ thời gian trước, nhưng người chủ nó đã không kềm chế nó, [thì] nhứt định người chủ sẽ phải bồi thường, con bò đền con bò, còn con chết kia sẽ thuộc về người chủ ấy.
37 Nếu một người nào đã ăn cắp một con bò hoặc một con chiên, rồi đã làm thịt nó hoặc đã bán nó, [thì] người ấy sẽ phải bồi thường năm con gia súc lớn đền con bò ấy, cũng như bốn con gia súc nhỏ đền con chiên ấy."

Xuất Hành 22

22,1 "Nếu trong một vụ đào ngạch để trộm, chính kẻ trộm kia đã bị phát giác và nó đã bị đánh rồi nó đã chết, [thì sẽ] không có tội làm đổ máu của nó.
2 [Nhưng] nếu mặt trời kia đã ló dạng trên nó, [thì] nhứt định kẻ đã đánh nó chết sẽ phải đền tội làm đổ máu của nó ; nếu kẻ đã đánh nó chết không có gì thì kẻ ấy sẽ bị bán theo giá đồ vật bị trộm của mình.
3 [Còn] nếu quả thật người ta đã tìm được đồ vật bị trộm kia trong quyền sở hữu của nó, từ bò tới lừa tới chiên còn sống, [thì] nó sẽ phải đền gấp đôi.
4 Nếu một người nào đã thả thú cho một miếng đất trồng trọt hay một vườn nho bị ăn trụi đồng thời đã thả lỏng gia súc mình cho nên đã để cho bị ăn trụi trong một miếng đất trồng trọt của kẻ khác, thì người ấy sẽ phải đền [bằng] hoa màu tốt nhứt của đất trồng trọt mình cũng như [bằng] hoa màu tốt nhứt của vườn nho mình.
5 Nếu lửa đã phát ra và tình cờ đã gặp bụi gai thì nó đã bị thiêu rụi, một đống bó lúa hay chính cốc loại chưa gặt hoặc chính miếng đất trồng trọt, [thì] chính kẻ đã đốt lên đám cháy ấy nhứt định sẽ phải đền.
6 Khi một người nào giao tiền bạc cho một bạn đồng hương mình hoặc đồ đạc để giữ, rồi nó đã bị ăn cắp đi mất khỏi nhà của người ấy, nếu kẻ ăn cắp đó đã bị tìm ra [thì] nó sẽ phải đền gấp đôi.
7 Nếu kẻ trộm ấy đã không bị tìm ra, thì người chủ của nhà ấy sẽ được đem tới chính thẩm phán [để biết] có phải người ấy đã giơ tay mình ra động phạm tới của cải của bạn đồng hương mình hay không.
8 Về mọi vụ vi phạm về bò, về lừa, về chiên, về y trang ngoài, về mọi đồ vật bị mất mà người ta sẽ có thể nói rằng : "Chính nó đây !", [thì] vụ kiện cáo của đôi bên họ hãy vô tới

chính thẩm phán ; kẻ mà thẩm phán sẽ kết tội, nó sẽ phải đền gấp đôi cho bạn đồng hương mình.
9 Khi một người nào đã giao cho bạn đồng hương mình một con lừa hay một con bò hay một con chiên hoặc bất kỳ con gia súc nào để giữ, nhưng giả sử nó đã chết, hay đã bị què quặt hoặc đã bị bắt mất không ai thấy.
10 [Thì] một lời thề [nhơn Danh] ĐỨC CHÚA hãy diễn ra giữa đôi bên, nếu nó đã không giơ tay mình ra động phạm tới của cải của bạn đồng hương mình, và người chủ gia súc sẽ phải chấp nhận, còn nó sẽ khỏi phải đền bù.
11 Nhưng nếu quả thật con gia súc đã bị trộm dưới quyền trông nom của nó, [thì] nó sẽ phải đền cho người chủ con gia súc.
12 Nếu quả thật con gia súc đã bị xé nát, [thì] nó sẽ phải đem chứng tích chính thịt nát về [và] nó sẽ khỏi phải đền bù.
13 Còn khi một người nào đã hỏi [mượn] từ nơi bạn đồng hương mình [một con thú], rồi nó đã bị què hoặc đã chết, [trong khi] chủ nó không có với nó, [thì] nhứt định người ấy sẽ phải đền.
14 Nếu chủ nó [có mặt] với nó, [thì] người ấy sẽ khỏi phải đền ; nếu chính nó được mướn, [thì] người chủ sẽ thâu tiền mướn nó.
15 Còn khi một đàn ông nào đã quyến rũ một trinh nữ mà đã chưa được đính hôn, rồi đã ăn nằm với nàng, [thì] người ấy nhứt định sẽ phải cưới nàng cho mình làm vợ bằng cách trả một giá.
16 Nếu cha nàng nhứt quyết từ chối gả nàng cho người ấy, [thì] nó sẽ phải nộp tiền theo giá tiền cưới vợ đối với các trinh nữ.
17 Ngươi sẽ không được để cho những bà phù thủy sống.
18 Bất kỳ kẻ nào ăn nằm với thú vật [thì] nó sẽ phải bị hành quyết dữ tợn.
19 Kẻ nào sát tế để tế lễ cho những thần, ngoài ra cho ĐỨC CHÚA, cho một mình Người, [thì] nó sẽ bị dành cho án tử.
20 Và ngươi sẽ không được ngược đãi khách tha phương, ngươi cũng sẽ không được áp bức nó, vì các ngươi đã là những khách tha phương trong xứ *Aicập*.
21 Các ngươi sẽ không được hành hạ bất kỳ quả phụ cũng như trẻ mồ côi nào.
22 Nếu hẳn thật ngươi đã hành hạ nó, quả thật nếu nó quả nhiên sẽ kêu cầu lớn tiếng thấu đến Ta, nhứt định Ta sẽ nghe theo tiếng gào sầu não của nó.
23 Thì cơn giận của Ta sẽ bừng lên và Ta sẽ giết chết các ngươi bằng thanh gươm, và vợ các ngươi sẽ trở thành quả phụ còn con các ngươi [sẽ ra] trẻ mồ côi.
24 Nếu ngươi đã cho dân Ta [hoặc] kẻ nghèo túng gần bên ngươi vay tiền, [thì] ngươi sẽ không được ăn ở đối với nó như một kẻ cho vai nặng lãi, [và] các ngươi sẽ không được áp đặt lãi nặng đối với nó.
25 Nếu quả thật ngươi đã siếc làm tin y trang ngoài của bạn đồng hương ngươi, [thì] trước khi mặt trời kia lặn ngươi sẽ phải trả y trang ấy lại cho nó.
26 Vì chính cái đó, một mình cái đó [là] khăn trùm, chính cái đó [là] mền của nó, của da nó, [vậy] nó sẽ nằm ngủ trong cái gì ? và sẽ có thể xảy ra là khi nó đã kêu cầu lớn tiếng thấu đến Ta thì Ta sẽ nghe theo vì chính Ta nhơn từ.

27 Ngươi sẽ không được nguyền rủa thẩm phán, và ngươi cũng sẽ không được chúc dữ vị lãnh đạo trong dân ngươi.
28 Ngươi sẽ không được chậm dưng sản phẩm đầy đủ của ngươi cũng như rượu dầu của ngươi ; con đầu lòng con cái ngươi, ngươi sẽ hiến dưng nó cho Ta.
29 Ngươi sẽ làm như vậy đối với bò của ngươi, đối với chiên của ngươi, bảy ngày nó sẽ ở với mẹ nó, chính vào ngày thứ tám ngươi sẽ hiến dưng nó cho Ta.
30 Và các ngươi hãy trở nên những vị thánh đối với Ta ; và các ngươi sẽ không được ăn thịt bị xé nát ngoài đồng, các ngươi hãy quăng nó đi cho chó."

Xuất Hành 23

23,1 "Ngươi sẽ không được loan tiếng đồn thất thiệt ra ; ngươi chớ bắt tay ngươi với kẻ dữ để trở thành nhân chứng của sự bạo hành.
2 Ngươi sẽ không được theo sau đám đông [hơn] để gây tổn thương, và ngươi sẽ không được làm chứng theo sau đám đông [hơn] nhơn dịp một vụ kiện tụng để làm thiên lệch, để trốn tránh.
3 Còn kẻ nghèo ngươi sẽ không được nể nang [thiên vị] trong vụ kiện tụng của nó.
4 Nếu ngươi đã thình lình gặp một con bò của kẻ thù ngươi hoặc một con lừa của nó đang lạc lối, [thì] nhứt định ngươi sẽ phải trả con vật lại cho nó.
5 Nếu ngươi đã thấy con lừa của kẻ ghét ngươi đang ngã sấp dưới gánh nặng của nó, thì ngươi đừng để mặc cho kẻ ấy, cùng với kẻ ấy bằng mọi cách ngươi sẽ phải làm cho [nó] đi.
6 Ngươi sẽ không được trốn tránh quyền phản kháng của kẻ nghèo của ngươi trong vụ kiện tụng của nó.
7 Ngươi sẽ phải hoàn toàn tự chế khỏi lời dối trá, ngươi cũng chớ giết kẻ vô tội cùng kẻ công chính, vì Ta sẽ không gọi kẻ dữ [là] công chính.
8 Và ngươi sẽ không được nhận quà hối lộ, vì quà hối lộ ấy làm cho mù những kẻ sáng mắt và làm bại hoại những vụ tranh tụng của những người công chính.
9 Và ngươi sẽ không được áp bức khách tha phương vì chính các ngươi đã biết rõ cảm nghĩ của khách tha phương ấy, bởi vì các ngươi đã là những khách tha phương trong xứ *Aicập*.
10 Trong sáu năm ngươi sẽ gieo giống đất ngươi, rồi ngươi sẽ thâu hoạch hoa màu của nó.
11 Nhưng vào chính [năm] thứ bảy ngươi sẽ phải bỏ hoang nó đồng thời ngươi sẽ phải để nó hưu canh, và những kẻ nghèo của dân ngươi sẽ ăn, còn phần còn lại của họ chính dã thú của cánh đồng sẽ ăn ; ngươi sẽ phải làm như vậy cho vườn nho của ngươi [cũng như] vườn *ôliu* của ngươi.
12 Sáu ngày làm việc ngươi sẽ có thể làm công việc ngươi, nhưng vào chính ngày thứ bảy ngươi sẽ phải hưu việc, ngõ hầu con bò của ngươi sẽ có thể nghỉ ngơi cũng như con lừa của ngươi, đồng thời con trai của nàng hầu ngươi sẽ có thể xả hơi cũng như khách tha phương kia.

13 Và các ngươi sẽ phải giữ lấy mình về tất cả những gì mà Ta đã truyền cho các ngươi ; còn tên của những chúa khác các ngươi sẽ không được kêu cầu, người ta sẽ không được nghe nó trên miệng ngươi.
14 Ba lần trong một năm ngươi sẽ phải cử hành lễ hành hương cho Ta.
15 Ngươi sẽ phải tuân giữ chính đại lễ bánh không men, bảy ngày ngươi sẽ phải ăn bánh không men theo như Ta đã truyền lệnh cho ngươi, đúng thời gian ấn định nhằm tháng *Abíb*, vì trong [tháng] đó ngươi đã xuất hành khỏi *Aicập*, và người ta sẽ không được trình diện trước sự hiện diện Ta tay không.
16 Và chính đại lễ mùa gặt hái trái chín đầu mùa của những công việc của ngươi mà ngươi sẽ gieo trồng ngoài đồng, cùng chính đại lễ ngày mùa vào cuối năm ấy khi ngươi thâu hoạch những lao nhọc của ngươi từ cánh đồng ấy.
17 Ba lần trong một năm bất kỳ người nam nào của ngươi sẽ phải trình diện trước sự hiện diện Ta, chính CHÚA [là] ĐỨC CHÚA.
18 Ngươi sẽ không được sát tế để tế lễ máu của vật hy tế dưng Ta cùng với món chi đã lên men, đồng thời mỡ cũng sẽ không được tồn lại suốt đêm đại lễ kính Ta cho tới sáng.
19 Hoa trái chín đầu mùa nhứt hạng của đất đai ngươi, ngươi sẽ phải đem dưng cho Đền thờ của ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của ngươi ; ngươi sẽ không được luộc dê tơ trong sữa của mẹ nó.
20 Này chính Ta đây ! sẽ sai Thiên sứ đi đàng trước ngươi để gìn giữ ngươi trên đường và để dẫn ngươi đi về chính nơi mà Ta đã chuẩn bị.
21 Ngươi hãy giữ lấy mình nhơn vì Người, và hãy vưng nghe theo lời Người, chớ tỏ thái độ bất tuân chống lại Người, vì Người sẽ không tha thứ cho vi phạm của các ngươi, [và] vì Danh Ta ở trong Người.
22 Nhưng nếu quả thật ngươi sẽ nghe theo lời Người, và ngươi sẽ làm bất kỳ những gì mà Ta sẽ truyền, thì Ta sẽ coi như kẻ thù đối với những kẻ thù ngươi, và Ta sẽ tỏ thái độ thù nghịch đối với những kẻ làm khổ ngươi.
23 Vì Thiên sứ của Ta sẽ đi đàng trước ngươi và Người sẽ dẫn ngươi vô tới chính người *Amôrít* và người *Híttít* và người *Phêrêsít* và người *Canaan*, người *Hivít* cùng chính người *Yêbuxít*, và Ta sẽ tiêu diệt chúng.
24 Ngươi sẽ không được phục bái đàng trước những thần của chúng, ngươi cũng sẽ không được để người ta dụ dỗ để phụng sự chúng, và ngươi cũng sẽ không được làm theo những hành vi của chúng, nhưng ngươi sẽ phải hoàn toàn lật đổ chúng và ngươi sẽ phải hoàn toàn đập tan những trung trụ của chúng.
25 Và các ngươi sẽ phải phụng thờ ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa các ngươi, thì Người sẽ chúc phúc cho bánh ngươi và nước ngươi, và Ta sẽ loại bịnh hoạn đi khỏi giữa ngươi.
26 Sẽ không được có một phụ nữ nào bị sẩy thai hoặc không sinh sản trong xứ ngươi ; Ta sẽ làm cho đầy số lượng ấn định của những ngày [đời] ngươi.
27 Ta sẽ gieo một nỗi khiếp sợ về Ta đàng trước ngươi, và Ta sẽ làm xáo trộn chính mọi dân tộc mà ngươi sẽ đi vô nơi chúng, và Ta sẽ làm cho tất cả các kẻ thù ngươi day ót [chạy trốn] khỏi ngươi.
28 Và Ta sẽ gởi chính ong vò vẽ đàng trước ngươi, thì nó sẽ đuổi chính người *Hivít*, người *Canaan* và người *Híttít* cho khuất mặt của ngươi.

29 Ta sẽ không đuổi chúng đi cho khuất mắt ngươi trong một năm đâu, kẻo mà xứ ấy sẽ trở thành một nơi bỏ hoang, và dã thú của cánh đồng kia sẽ gia tăng chống lại ngươi.
30 Dần dần Ta sẽ đuổi chúng đi cho khuất mắt ngươi cho tới khi mà ngươi sẽ sinh sản ra và chiếm hữu xứ ấy.
31 Và Ta sẽ thiết lập bờ cõi của ngươi từ Biển Đỏ cho tới biển người *Philitin*, và từ sa mạc cho tới sông kia, vì Ta sẽ nộp vào tay các ngươi cư dân của xứ ấy và Ta sẽ đuổi chúng đi khuất mặt ngươi.
32 Ngươi sẽ không được lập giao ước với chúng, cũng không được với những thần của chúng.
33 Chúng sẽ không được ở lại trong xứ ngươi, kẻo mà chúng sẽ xúi giục ngươi phạm tội chống lại Ta, vì trái lại ngươi sẽ có thể phụng thờ những thần của chúng, hẳn đó sẽ là một cạm bẫy đối với ngươi."

Xuất Hành 24

24,1 Vả Người đã phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy đi lên tới ĐỨC CHÚA, chính ngươi và *Aharon*, *Nađáp* và *Abihu*, cùng bảy mươi vị kỳ lão của *Yxơraên*, rồi các ngươi sẽ phải phục bái từ đàng xa.
2 Nhưng *Môsê*, một mình người, sẽ phải đến gần với ĐỨC CHÚA, còn họ sẽ không được đến gần, và dân kia họ sẽ không được đi lên với người. »
3 Bấy giờ *Môsê* đã trở lại và đã kể lại cho dân tất cả những lời của ĐỨC CHÚA cùng tất cả các phán quyết ấy, thì toàn dân ấy đều đã đồng thanh trả lời và đã tâu : « Tất cả các lời mà ĐỨC CHÚA đã phán, chúng tôi nhứt quyết sẽ thi hành. »
4 Vậy *Môsê* đã ghi chép tất cả các lời của ĐỨC CHÚA, rồi người đã dậy sớm vào buổi sáng và đã xây dựng một bàn thờ dưới chưn núi ấy, cùng mười hai trung trụ thể theo mười hai chi tộc *Yxơraên*.
5 Sau đó người đã sai những chàng trai trẻ của con cái *Yxơraên*, và họ đã tiến dưng những lễ toàn thiêu, và họ cũng đã sát tế để tế lễ những bò đực tơ, những lễ vật tạ ơn [làm] hy lễ giao hòa dưng lên ĐỨC CHÚA.
6 Và như vậy, *Môsê* đã lấy phân nửa máu kia và người đã đổ vô những chậu, còn phân nửa máu nọ người đã rảy bên cạnh bàn thờ ấy.
7 Rồi người đã lấy chính cuốn sách của Giao ước và người đã đọc lớn vào lỗ tai của dân ấy, bấy giờ họ đã tâu : « Tất cả những gì mà ĐỨC CHÚA đã phán, chúng tôi nhứt quyết sẽ thi hành và sẽ vưng nghe. »
8 Thì *Môsê* đã lấy máu ấy và đã rải trên chính dân chúng, và người đã nói : « Đây ! [là] máu của chính Giao ước mà ĐỨC CHÚA đã lập với các ngươi dựa trên chính tất cả các lời này. »
9 Và *Môsê* đã đi lên với *Aharon*, *Nađáp* và *Abihu* cùng với bảy mươi trong số các vị kỳ lão của *Yxơraên*.
10 Và họ đã thấy Thiên Chúa của *Yxơraên*, đồng thời dưới chưn Người như một kiệt tác về gạch lát với lam ngọc cũng như chính mình trời kia về vẻ trinh trong.

11 Và Người đã không giơ tay Mình ra đối với các bậc cao quý của con cái *Yxơraên*, và họ đã thấy tận mắt chính Thiên Chúa, rồi họ đã ăn và đã uống.
12 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy đi lên tới Ta trên núi này và hãy ở lại đó, vì Ta muốn ban cho ngươi chính các bia đá và luật pháp cùng điều răn mà Ta đã ghi tạc để dạy họ.
13 Thì *Môsê* đã chỗi dậy và *Yosuê*, vị trợ tá lãnh đạo của người, *Môsê* đã đi lên trên núi của chính Thiên Chúa.
14 Vừa nói với các vị kỳ lão : « Chư vị hãy chờ chúng tôi tại đây cho tới khi mà chúng tôi sẽ trở lại với chư vị, và kìa ! *Aharon* và *Hua* bên cạnh chư vị, bất kỳ người nào [có] vụ kiện cáo hãy đến gần với họ. »
15 Vậy *Môsê* đã đi lên trên núi ấy và áng mây kia đã che phủ núi ấy.
16 Và vinh quang của ĐỨC CHÚA đã ngự xuống trên núi *Xinai*, và áng mây kia đã che phủ nó sáu ngày, rồi vào chính ngày thứ bảy Người đã gọi tới *Môsê* từ giữa áng mây ấy.
17 Vả dáng vẻ vinh quang của ĐỨC CHÚA, trước sự hiện diện của con cái *Yxơraên*, như lửa đang thiêu rụi trên đỉnh núi ấy.
18 Bấy giờ *Môsê* đã đi vào giữa áng mây ấy, đồng thời người đã đi lên trên núi ấy, rồi *Môsê* đã ở lại trên núi bốn mươi ngày và bốn mươi đêm.

Xuất Hành 25

25,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
2 « Ngươi hãy nói với con cái *Yxơraên*, để họ hãy cung cấp cho Ta một phần đóng góp, từ nơi bất kỳ người nào mà hảo ý tinh thần mình sẽ khuyến khích điều đó, các ngươi hãy cung cấp một phần đóng góp cho Ta.
3 Và đây chính [là] phần đóng góp mà các ngươi sẽ thâu từ nơi họ : vàng và bạc cùng thau.
4 Và vải chỉ tím, và vải chỉ tím đỏ và đỏ thắm, đỏ tía, và vải gai mịn cùng lông dê.
5 Và da của cừu đực được nhuộm đỏ, và da của hải ngưu cùng gỗ keo.
6 Dầu cho đèn đuốc, hương liệu cho dầu phép xức dầu cùng hương phẩm cho hương trầm.
7 Đá bạch ngọc và đá để cẩn cho đai *Êphôt* cùng cho Túi thánh.
8 Và họ sẽ phải thực hiện cho Ta một Nhà tạm, vì Ta sẽ cư ngụ ở giữa họ.
9 Thể theo tất cả những gì mà chính Ta sẽ chỉ cho ngươi, [là] khuôn mẫu của chính Nhà tạm và khuôn mẫu của tất cả các đồ trang bị của nó, thì các ngươi sẽ phải làm như vậy.
10 Và họ sẽ phải làm một Hòm bia bằng gỗ keo, bề dài của nó hai khuỷu tay rưỡi, và bề ngang của nó một khuỷu tay rưỡi, còn bề cao của nó một khuỷu tay rưỡi.
11 Và ngươi sẽ phải dát nó bằng vàng ròng bên trong cũng như bên ngoài, đồng thời ngươi sẽ phải làm và dát trên nó một đường viền bằng vàng xung quanh.
12 Và ngươi sẽ phải đúc cho nó bốn khoen bằng vàng, rồi ngươi sẽ gắn ở nơi bốn chưn nó, vừa hai khoen ở một cạnh này của nó, vừa hai khoen ở cạnh kia của nó.
13 Rồi ngươi sẽ phải làm những đòn khiêng bằng gỗ keo, rồi ngươi sẽ dát chúng bằng vàng.

14 Và ngươi sẽ phải lòn các đòn khiêng vô những khoen trên những cạnh của Hòm bia ấy, để khiêng Hòm bia ấy bằng chúng.
15 Các đòn khiêng ấy sẽ phải ở trong những khoen của Hòm bia ấy, chúng sẽ không được rút ra khỏi chúng.
16 Và ngươi sẽ phải đặt vô trong Hòm bia ấy cái Chứng tích mà Ta sẽ ban cho ngươi.
17 Và ngươi sẽ phải làm một Thượng tòa bằng vàng ròng, bề dài của nó hai khuỷu tay rưỡi còn bề ngang của nó một khuỷu tay rưỡi.
18 Rồi ngươi sẽ phải làm ra hai Minh thần được điêu khắc bằng vàng, ngươi sẽ xếp đặt các Vị ấy ở hai đầu của Thượng tòa ấy.
19 Và ngươi hãy làm một Minh thần ở một đầu bên này và một Minh thần ở một đầu bên kia của Thượng tòa ấy, các ngươi hãy làm các Minh thần ấy trên hai đầu của nó.
20 Và các Minh thần ấy sẽ phải vừa giương đôi cánh Họ lên cao, vừa che bằng đôi cánh Họ trên Thượng tòa ấy, còn mặt Họ, cái này hướng về cái kia, mặt của các Minh thần sẽ phải hướng về Thượng tòa ấy.
21 Và ngươi sẽ phải đặt Thượng tòa ấy lên trên chính Hòm bia, và ngươi sẽ phải đặt vô Hòm bia ấy cái Chứng tích mà Ta sẽ ban cho ngươi.
22 Và ở đó Ta sẽ tự gặp ngươi, và Ta sẽ đàm đạo với ngươi từ trên Thượng tòa ấy, từ giữachính hai Minh thần mà ở trên Hòm bia của Chứng tích kia, cùng với tất cả những gì mà Ta sẽ ủy thác cho ngươi về con cái *Yxơraên*.
23 Và ngươi sẽ phải làm một bàn gỗ keo, bề dài nó hai khuỷu tay, bề ngang nó một khuỷu tay và bề cao nó một khuỷu tay rưỡi.
24 Và ngươi sẽ phải dát nó bằng vàng ròng, đồng thời ngươi sẽ phải làm cho nó một đường viền bằng vàng xung quanh.
25 Và ngươi sẽ phải làm cho nó một khuông đai một gang xung quanh, đồng thời ngươi sẽ làm một đường viền bằng vàng xung quanh cho khuông đai nó.
26 Và ngươi cũng sẽ phải làm cho nó bốn khoen bằng vàng, rồi ngươi sẽ gắn các khoen ấy trên bốn góc kia mà [là] của bốn chưn của nó.
27 Các khoen kia sẽ phải ở gần một bên với chính khuông đai, làm khoen chịu cho những đòn khiêng để khiêng cái bàn ấy.
28 Và ngươi sẽ phải làm các đòn khiêng ấy bằng gỗ keo, rồi ngươi sẽ dát chúng bằng vàng, để người ta sẽ khiêng cái bàn ấy bằng chúng.
29 Và ngươi sẽ phải làm các dĩa của nó, và các chén của nó, và các bình của nó, cùng các tô của nó mà bằng chúng người ta sẽ rảy [rượu], ngươi sẽ làm chúng bằng vàng ròng.
30 Và trên bàn ấy ngươi sẽ phải bày bánh của sự Hiện diện trước Nhan Ta không ngơi.
31 Và ngươi sẽ phải làm một chưn đèn bằng vàng ròng, chưn đèn ấy sẽ được điêu khắc, đế nó và thân nó, các chén nó, các mầm non nó cùng các nụ hoa nó từ đó chúng sẽ phát sinh.
32 Và sáu nhánh sẽ phát sinh từ đôi cạnh của nó, ba nhánh của chưn đèn từ cạnh đầu của nó và ba nhánh của chưn đèn từ cạnh kế của nó.
33 Ba chén hình hạnh đào trên một nhánh đầu, [với] mầm non và nụ hoa, và ba chén hình hạnh đào trên một nhánh kế, [với] mầm non và nụ hoa, như vậy cho sáu nhánh phát sinh từ chưn đèn ấy.

34 Đồng thời trên chưn đèn [có] bốn chén hình hạnh đào [với] các mầm non của nó và các nụ hoa của nó.
35 Và một mầm non dưới hai nhánh này từ nó, và một mầm non dưới hai nhánh kế từ nó, cùng một mầm non dưới hai nhánh kế tiếp từ nó, cho sáu nhánh phát sinh từ chưn đèn ấy.
36 Các mầm non của chúng và các nhánh của chúng sẽ phát sinh từ nó, toàn bộ của nó [là] một công trình được điêu khắc bằng vàng ròng.
37 Và ngươi sẽ phải làm cho nó bảy đèn, và người ta sẽ phải làm cho các đèn của nó sáng thêm lên để nó sẽ chiếu sáng trên khoảng trống đàng trước nó.
38 Và các kéo cắt tàn tim đèn của nó cũng như các dĩa gạt tàn tim đèn của nó [sẽ phải] bằng vàng ròng.
39 Người ta sẽ làm ra nó cùng với tất cả các đồ trang bị này [bằng] một nén vàng ròng.
40 Và ngươi hãy coi chừng và làm theo kiểu mẫu của chúng mà chính ngươi đã được cho thấy trên núi.

Xuất Hành 26

26,1 Còn về Nhà tạm kia ngươi sẽ phải làm mười tấm màn vải gai mịn được xe và màu tím, và màu tím đỏ cùng màu đỏ thắm màu đỏ tía, ngươi sẽ làm những Minh thần, kiệt tác của thợ [thêu] khéo léo.
2 Bề dài mỗi tấm màn bằng hai mươi tám khuỷu tay, còn bề ngang bằng bốn khuỷu tay ; mỗi tấm màn nào đó [đều có] cùng một kích thước của tất cả các tấm màn ấy.
3 Năm tấm màn ấy sẽ được nối tấm này với tấm kia, rồi năm tấm màn nữa sẽ được nối tấm này với tấm kia.
4 Và ngươi sẽ phải làm những vòng bằng vải chỉ tím trên rìa của tấm màn, từ đầu biên trên tấm đã được nối này, và ngươi sẽ làm như vậy trên rìa của tấm màn ngoài hơn hết trên tấm đã được nối kia.
5 Ngươi sẽ phải làm năm mươi vòng trên tấm màn thứ nhứt, và ngươi sẽ làm năm mươi vòng trên đầu của tấm màn mà [ở] trên tấm được nối thứ hai, các vòng ấy sẽ phải ăn khớp vòng này với vòng kia.
6 Và ngươi sẽ phải làm năm mươi móc bằng vàng, rồi ngươi sẽ nối các tấm màn ấy lại, tấm này với tấm kia bằng những móc, thì một Nhà tạm sẽ hình thành.
7 Và ngươi sẽ phải làm những tấm màn bằng lông dê thành lều bên trên Nhà tạm ; mười một tấm màn, ngươi sẽ làm chúng.
8 Bề dài mỗi tấm màn ấy bằng ba mươi khuỷu tay, còn bề ngang bằng bốn khuỷu tay, mỗi tấm màn nào đó [đều có] cùng một kích thước cho mười một tấm màn.
9 Và ngươi sẽ phải nối năm tấm màn riêng ra và sáu tấm màn riêng ra, đồng thời ngươi sẽ phải xấp đôi tấm màn thứ sáu ở mặt đàng trước của Lều ấy.
10 Và ngươi sẽ phải làm năm mươi vòng trên rìa của mỗi tấm màn, trên tấm đã được nối ngoài hơn hết, và năm mươi vòng trên rìa của tấm màn đã được nối [ngoài hơn hết] thứ hai.

11 Và ngươi sẽ phải làm năm mươi móc bằng thau, và ngươi sẽ cài các móc ấy vô những vòng, đồng thời ngươi sẽ ráp Lều ấy, thì nó sẽ trở nên làm một.
12 Và phần dư còn lại trên những tấm màn của Lều ấy, [thì] phân nửa của tấm màn còn lại sẽ nhô lên phía sau của Nhà tạm.
13 Và cái khuỷu tay bên này cũng như cái khuỷu tay bên kia trên phần dư theo bề dài những tấm màn của Lều ấy, sẽ làm phần được nhô ra trên các hông của Nhà tạm ấy, bên này cũng như bên kia để che đậy nó.
14 Và ngươi sẽ phải làm cho Lều một mái che [bằng] da của cừu đực được nhuộm đỏ, cùng một mái che bằng da của hải ngưu phía bên trên.
15 Và ngươi sẽ phải làm các tấm ván khuôn cho Nhà tạm bằng gỗ keo, chúng sẽ được dựng đứng.
16 Bề dài của tấm ván khuôn ấy [là] mười khuỷu tay, còn bề ngang của mỗi tấm ván khuôn ấy [là] một khuỷu tay rưỡi.
17 Hai cái mộng, liên kết cái này với cái kia, của mỗi tấm ván khuôn, ngươi sẽ phải làm như vậy cho tất cả các tấm ván khuôn của Nhà tạm ấy.
18 Và ngươi sẽ phải làm các tấm ván khuôn cho Nhà tạm, hai mươi tấm ván khuôn cho cạnh về *Nêghép*, về hướng nam.
19 Và ngươi sẽ phải làm bốn mươi đế bằng bạc dưới hai mươi tấm ván khuôn ấy : hai đế dưới một tấm ván khuôn đầu cho hai mộng của nó, rồi hai đế dưới một tấm ván khuôn kế cho hai mộng của nó.
20 Và cho cạnh thứ hai về phía bắc của Nhà tạm hai mươi tấm ván khuôn.
21 Và bốn mươi đế bằng bạc của chúng, hai đế dưới một tấm ván khuôn đầu, rồi hai đế dưới một tấm ván khuôn kế.
22 Và cho các phần đàng sau của Nhà tạm ấy, về phía tây, ngươi sẽ phải làm sáu tấm ván khuôn.
23 Và ngươi sẽ phải làm hai tấm ván khuôn để làm các cột chống góc của Nhà tạm ấy ở các phần đàng sau.
24 Và chúng sẽ được ghép đôi từ dưới, và tất cả chúng sẽ đồng đều không tỳ vết lên tới đầu chúng, tới cái khoen thứ nhứt, như vậy sẽ cho cả hai chúng, sẽ làm các cột chống góc cho cả hai chúng.
25 Và chúng sẽ phải là tám tấm ván khuôn cùng các đế bằng bạc của chúng, mười sáu đế, hai đế dưới một tấm ván khuôn này, rồi hai đế dưới một tấm ván khuôn kia.
26 Và ngươi sẽ phải làm những thanh ngang bằng gỗ keo, năm cho những tấm ván khuôn của cạnh thứ nhứt của Nhà tạm.
27 Và năm thanh ngang cho những tấm ván khuôn của cạnh thứ hai của Nhà tạm ấy, cùng năm thanh ngang cho những tấm ván khuôn của cạnh Nhà tạm, của các phần đàng sau về phía tây.
28 Còn cái thanh ngang giữa, ở giữa các tấm ván khuôn sẽ trổ xuyên qua từ đầu này tới đầu kia.
29 Và ngươi sẽ phải dát bằng vàng các tấm ván khuôn và ngươi sẽ làm các khoen của chúng bằng vàng, [là] những khoen chịu cho những thanh ngang, đồng thời ngươi sẽ dát bằng vàng các thanh ngang.

30 Và ngươi sẽ phải dựng Nhà tạm ấy lên theo như sơ đồ nó, [sơ đồ] mà ngươi đã được cho thấy trên núi.
31 Và ngươi sẽ phải làm một bức màn vải chỉ tím và tím đỏ và đỏ thắm đỏ tía, và vải gai được xe, kiệt tác của thợ [thêu] khéo léo sẽ trang trí nó những Minh thần.
32 Và ngươi sẽ phải xủ nó trên bốn cột bằng gỗ keo được dát vàng, trên bốn đế bằng bạc, và các móc của chúng bằng vàng.
33 Và ngươi sẽ phải xủ bức màn ấy dưới các móc đó, rồi ngươi sẽ đem Hòm bia Chứng tích kia vô đó, bên trong của bức màn, thì bức màn ấy sẽ chia cách các ngươi giữa Nơi thánh ấy và Nơi Cực Thánh.
34 Và ngươi sẽ phải đặt chính Thượng tòa trên Hòm bia Chứng tích trong Nơi Cực Thánh.
35 Và ngươi sẽ phải đặt cái bàn kia ở bên ngoài của bức màn, và cái chưn đèn kia đối diện với cái bàn ấy, bên cạnh về hướng nam của chính Nhà tạm, còn cái bàn ấy ngươi sẽ đặt bên cạnh của phía bắc.
36 Và ngươi sẽ phải làm cho lối vào Lều một bức màn ngăn vải chỉ tím và vải chỉ tím đỏ và đỏ thắm đỏ tía, và vải gai mịn được xe, kiệt tác của thợ thêu ngũ sắc.
37 Và ngươi sẽ phải làm cho màn ngăn năm cột bằng gỗ keo và ngươi sẽ dát chúng bằng vàng, và các móc của chúng bằng vàng, đồng thời ngươi sẽ đúc cho chúng năm đế bằng thau.

Xuất Hành 27

27,1 Và ngươi sẽ phải làm cái bàn thờ bằng gỗ keo, bề dài năm khuỷu tay và bề ngang năm khuỷu tay, cái bàn thờ sẽ phải vuông vức, còn bề cao nó ba khuỷu tay.
2 Và ngươi sẽ phải làm những sừng của nó trên bốn góc của nó, những sừng của nó từ chúng sẽ xuất phát, rồi ngươi sẽ dát chúng bằng thau.
3 Và ngươi sẽ phải làm những chậu của nó để dọn dẹp tro mỡ của nó, và những xẻng của nó, và những chén rảy của nó, và những nĩa ba chia của nó cùng những mâm thiêu của nó, ngươi sẽ làm cho tới tất cả những đồ trang bị của nó bằng thau.
4 Và ngươi sẽ phải làm cho nó một khung lưới, tác phẩm bằng lưới thau, rồi ngươi sẽ làm trên lưới ấy bốn khoen bằng thau trên bốn góc của nó.
5 Và ngươi sẽ phải đặt nó dưới bìa của bàn thờ ấy, từ bên dưới, còn khung lưới ấy thì sẽ phải tới giữa bàn thờ ấy.
6 Và ngươi sẽ phải làm những đòn khiêng của bàn thờ, những đòn khiêng bằng gỗ keo, rồi ngươi sẽ dát chúng bằng thau.
7 Và người ta sẽ xỏ những đòn khiêng của nó vô những khoen, và các đòn khiêng này sẽ ở trên hai cạnh của bàn thờ ấy khi khiêng nó đi.
8 Ngươi sẽ phải làm nó rỗng [bằng] những tấm ván, theo như Người ta đã cho ngươi thấy trên núi, họ sẽ làm như vậy.

9 Và ngươi sẽ phải làm một Tiền đường của Nhà tạm ấy : cho cạnh *Nêghép* về hướng nam, những bức màn của Tiền đường [bằng] vải gai mịn được xe, một trăm khuỷu tay bề dài cho một cạnh này.
10 Và hai mươi cây cột của nó cùng hai mươi đế của chúng bằng thau, và những móc của các cây cột ấy cùng những khoen của chúng bằng bạc.
11 Và như vậy cho cạnh của hướng bắc, về bề dài của những bức màn, một trăm [khuỷu tay] bề dài, và hai mươi cây cột của nó cùng hai mươi đế của chúng bằng thau, và những móc của các cây cột ấy cùng những khoen của chúng bằng bạc.
12 Còn bề ngang của Tiền đường ấy theo cạnh tây, những bức màn [chiếm] năm mươi khuỷu tay, mười cây cột của chúng cùng mười đế của chúng.
13 Và bề ngang của Tiền đường ấy theo cạnh về hướng đông, về hướng mặt trời mọc, [là] năm mươi khuỷu tay.
14 Và những bức màn của cạnh đối diện [chiếm] mười lăm khuỷu tay, ba cây cột của chúng cùng ba đế của chúng.
15 Và về cạnh đối diện thứ hai kia, những bức màn mười lăm [khuỷu tay], ba cây cột của chúng cùng ba đế của chúng.
16 Còn về cửa của Tiền đường [là] một bức màn ngăn hai mươi khuỷu tay vải chỉ tím và vải chỉ tím đỏ và đỏ thắm đỏ tía, và vải gai mịn được xe, kiệt tác của thợ thêu ngũ sắc, bốn cây cột của chúng cùng bốn đế của chúng.
17 Tất cả các cây cột xung quanh Tiền đường ấy đều được trang bị những khoen bằng bạc, và những móc của chúng bằng bạc, còn những đế của chúng [thì] bằng thau.
18 Bề dài của Tiền đường một trăm khuỷu tay, và bề ngang năm mươi trên năm mươi, và bề cao năm khuỷu tay, vải gai mịn được xe, còn những đế của chúng bằng thau.
19 Cho tới tất cả các đồ trang bị của Nhà tạm ấy, trong tất cả các nghi thức của nó, và tất cả các cọc của nó, cũng như tất cả các cọc của Tiền đường ấy đều bằng thau.
20 Phần ngươi, ngươi sẽ phải ra lệnh cho con cái *Yxơraên* để họ sẽ cung cấp cho ngươi dầu *ôliu* được giã nguyên chất cho đèn đuốc, để làm cho đèn sáng thêm lên không ngơi.
21 Trong Lều Hội ngộ, ở bên ngoài của bức màn mà ở đàng trước cái Chứng tích, *Aharon* cùng các con trai người sẽ đặt nó trước Nhan ĐỨC CHÚA từ chiều tới sáng, một quy luật trường cửu cho các thế hệ của họ do nơi con cái *Yxơraên*.

Xuất Hành 28

28,1 Và phần ngươi, hãy mời tới ngươi, *Aharon* anh ngươi cùng các con trai người với người, từ giữa nơi con cái *Yxơraên*, để người thừa tác như Tư tế cho Ta : *Aharon*, *Nađáp* và *Abihu*, *Êlêaza* và *Ithama* các con trai của *Aharon*.
2 Và ngươi sẽ phải làm cho *Aharon*, anh ngươi, những trang phục thánh, nhơn vì vinh quang cùng nhơn vì vẻ đẹp.

3 Và chính ngươi sẽ phải nói với mọi người [có] tinh thần khéo léo mà Ta đã làm cho nó đầy khuynh hướng khôn khéo, hầu họ sẽ làm những trang phục của *Aharon* để thánh hiến người, để thừa tác như Tư tế cho Ta.
4 Và đây [là] các trang phục mà họ sẽ phải làm : một Túi thánh và một đai *Êphốt*, và một áo dài và một áo lót bằng vải *carô*, một lễ mão cùng một dây nịt, vậy họ sẽ làm những trang phục thánh cho *Aharon*, anh ngươi, đồng thời cho các con trai người, để người thừa tác như Tư tế cho Ta.
5 Và chính họ sẽ lấy vàng và vải chỉ tím và vải chỉ tím đỏ và đỏ thắm đỏ tía và vải gai mịn.
6 Và họ sẽ phải làm đai *Êphốt* bằng vàng, vải chỉ tím và vải chỉ tím đỏ, đỏ thắm đỏ tía cùng vải gai mịn được xe, kiệt tác của thợ [thêu] khéo léo.
7 Nó sẽ phải có hai đai vai được nối với hai đầu nó, như vậy nó sẽ được nối với nhau.
8 Và dải băng, của đai *Êphốt* của người, mà ở trên nó như cách làm ra nó, từ đó nó sẽ bằng vàng, vải chỉ tím và vải chỉ tím đỏ, và đỏ thắm đỏ tía cùng vải gai mịn được xe.
9 Và ngươi sẽ phải lấy hai viên đá quý bạch ngọc rồi ngươi sẽ khắc trên chúng các tên của các con trai *Yxơraên*.
10 Sáu trong số các tên của họ trên viên đá quý thứ nhứt, rồi sáu tên còn lại trên viên đá quý thứ hai, theo các thế hệ kế tiếp của họ.
11 [Là] một kiệt tác của thợ chạm trổ đá quý, những tác phẩm điêu khắc về con dấu ; ngươi sẽ phải khắc hai viên đá quý về các tên của các con trai *Yxơraên*, ngươi sẽ làm chúng được khảm [và] được bện bằng chỉ vàng.
12 Và ngươi sẽ phải cài hai viên đá quý trên các đai vai của đai *Êphốt* [là] những viên đá quý về sự hồi tưởng tới các con trai *Yxơraên*, và *Aharon* sẽ phải mang các tên của họ trước Nhan ĐỨC CHÚA trên hai đai vai của người nhằm về sự hồi tưởng.
13 Và ngươi sẽ phải làm chúng được bện bằng chỉ vàng.
14 Và hai dây xích bằng vàng ròng, [là] những dây thừng, ngươi sẽ phải làm chúng thành sản phẩm dây thừng, rồi ngươi sẽ cài các xích thừng trên chính các khâu được bện bằng chỉ [vàng].
15 Và ngươi sẽ phải làm Túi thánh của phán quyết, kiệt tác của thơ [thêu] khéo léo, như kiệt tác của đai *Êphốt*, ngươi sẽ làm nó bằng vàng, vải chỉ tím và vải chỉ tím đỏ và đỏ thắm đỏ tía, cùng vải gai mịn được xe ngươi sẽ làm nó.
16 Được gấp lại nó sẽ vuông vức, một gang tay bề dài của nó và một gang tay bề ngang của nó.
17 Và ngươi sẽ phải cài trên nó bộ khuy cài đá quý, bốn hàng đá quý : một hàng hồng mã não, hoàng ngọc và ngọc bích [là] hàng thứ nhứt.
18 Và hàng thứ hai : hồng ngọc, lam ngọc và vân thạch.
19 Và hàng thứ ba : hồng điện thạch, mã não thạch và tử thạch anh.
20 Và hàng thứ tư : hoàng vân thạch và lục ngọc thạch và vân thạch sẽ được cài bằng [chỉ] vàng vô bộ khuy cài của chúng.
21 Và các viên đá quý ấy sẽ phải dựa theo các tên của các con trai *Yxơraên*, mười hai dựa theo các tên của họ, [là] những tác phẩm điêu khắc về con dấu, -mỗi tác phẩm dựa theo tên nó, -chúng sẽ thể hiện cho mười hai chi tộc.

22 Và ngươi sẽ phải làm trên Túi thánh ấy những dây thừng được xe chặt, sản phẩm dây thừng bằng vàng ròng.
23 Và ngươi sẽ phải làm trên Túi thánh ấy hai khoen bằng vàng, rồi ngươi sẽ cài hai khoen ấy trên hai đầu của Túi thánh ấy.
24 Và ngươi sẽ phải xỏ hai dây thừng bằng vàng kia qua hai khoen ấy trên các đầu của đai *Êphốt* ấy.
25 Và ngươi sẽ phải xỏ hai đầu của hai dây thừng qua hai khâu được bện bằng chỉ [vàng], rồi ngươi sẽ cài trên các đai vai của đai *Êphốt* kia, về mặt đàng trước của nó.
26 Và ngươi sẽ phải làm hai khoen bằng vàng, rồi ngươi sẽ đặt chúng trên hai đầu của Túi thánh, trên rìa của nó, rìa mà về phía bên trong của đai *Êphốt*.
27 Và ngươi sẽ phải làm hai khoen bằng vàng, rồi ngươi sẽ đặt chúng trên hai đai vai của đai *Êphốt* ở bên dưới, ở đàng trước mặt của nó, gần một bên với chỗ nối của nó bên trên của dây nịt của đai *Êphốt*.
28 Và người ta sẽ phải buộc Túi thánh ấy từ những khoen của nó tới những khoen của đai *Êphốt* bằng dây vải chỉ tím để [nó] sẽ ở bên trên dây nịt của đai *Êphốt*, và Túi thánh sẽ không bị dời chỗ khỏi bên trên đai *Êphốt* ấy.
29 Và *Aharon* sẽ phải đeo các tên của các con trai *Yxơraên* trên Túi thánh của phán quyết trên ngực người khi người vô tới Nơi thánh kia để hồi tưởng trước Nhan ĐỨC CHÚA không ngơi.
30 Và ngươi sẽ phải bỏ vô trong Túi thánh của phán quyết *Urim* và *Tummim*, và chúng sẽ ở trên ngực của *Aharon* khi người vô trước Nhan ĐỨC CHÚA, và *Aharon* sẽ đeo phán quyết về các con cái *Yxơraên* trên ngực người trước Nhan ĐỨC CHÚA không ngơi.
31 Và ngươi sẽ phải làm một áo dài của đai *Êphốt*, một bộ hoàn toàn bằng vải chỉ tím.
32 Và nó sẽ phải có một cái cổ trên đầu nó giữa nó, một đường viền sẽ có xung quanh cho cổ nó, tác phẩm của thợ dệt, như cổ của áo giáp bọc thân trên nó sẽ khỏi phải bị rách.
33 Và ngươi sẽ phải làm trên những vạt của nó những trái thạch lựu bằng vải chỉ tím và vải chỉ tím đỏ và đỏ thắm, đỏ tía xung quanh trên những vạt của nó, cùng những chuông xung quanh bằng vàng ở giữa chúng.
34 Một cái chuông bằng vàng rồi một trái thạch lựu, một cái chuông bằng vàng rồi một trái thạch lựu, xung quanh trên những vạt của áo dài ấy.
35 Và nó sẽ phải ở trên *Aharon* để phụng sự, và âm thanh của người sẽ được nghe khi người vô tới chính Nơi thánh trước Nhan ĐỨC CHÚA, và khi người ra để người sẽ khỏi phải bị hành quyết.
36 Và ngươi sẽ phải làm một thẻ bằng vàng ròng, rồi ngươi sẽ khắc trên nó [theo] đồ chạm trổ về con dấu « Thánh dành cho ĐỨC CHÚA. »
37 Và ngươi sẽ phải cột nó bằng dây vải chỉ tím, và nó sẽ ở trên chính lễ mão, nó sẽ ở về phía trước mặt của lễ mão ấy.
38 Và nó sẽ ở trên trán của *Aharon*, và *Aharon* sẽ gánh chịu hình phạt về tội phạm đến các đồ vật được thánh hiến mà con cái *Yxơraên* sẽ dưng hiến, đó là tất cả những lễ vật được thánh hiến của họ, và nó sẽ ở trên trán người không ngơi để họ được sự chấp nhận trước Nhan ĐỨC CHÚA.

39 Và ngươi sẽ phải dệt tạp sắc cái áo dài bằng vải gai mịn, đồng thời ngươi sẽ làm một lễ mão bằng vải gai mịn và ngươi sẽ làm một dây nịt, kiệt tác của thợ thêu ngũ sắc.
40 Và ngươi sẽ phải làm cho các con trai của *Aharon* những áo dài, đồng thời ngươi sẽ làm cho họ những dây nịt và những tế mão, ngươi sẽ làm cho họ nhơn vì vinh quang cùng nhơn vì vẻ đẹp.
41 Và ngươi sẽ phải mặc cho họ, *Aharon*, anh ngươi cùng các con trai người với người, và ngươi sẽ xức dầu họ và thánh hiến tay họ và ngươi sẽ cung hiến họ, để họ thừa tác như Tư tế cho Ta.
42 Và ngươi hãy làm cho họ những quần đùi bằng vải gai trắng để che xác thịt khỏi sự lõa lồ, chúng sẽ phải ở từ ngang hông cho tới bắp đùi.
43 Và chúng sẽ phải ở trên *Aharon* và trên các con trai người khi họ vô tới Lều Hội ngộ hoặc khi lại gần tới chính bàn thờ để phụng sự trong Nơi thánh ngõ hầu họ sẽ khỏi phải gánh chịu hình phạt về tội phạm và họ sẽ bị hành quyết ; [đó là] một quy luật trường tồn cho người và cho dòng dõi người sau người.

Xuất Hành 29

29,1 Và đây [là] chính công việc mà ngươi sẽ phải làm cho họ, để thánh hiến họ để thừa tác như Tư tế cho Ta : ngươi hãy bắt một con bò đực tơ, một con bê của đàn súc vật, và hai con cừu đực vẹn tuyền.
2 Và bánh không men và những bánh ngọt không men được pha trộn với dầu cùng những bánh kẹp không men được phết với dầu, ngươi sẽ phải làm chúng [bằng] tinh bột mì.
3 Và ngươi sẽ phải đặt chúng trên một cái giỏ, và ngươi sẽ tiến dưng chúng trong cái giỏ, với con bò đực cùng với hai con cừu đực ấy.
4 Và ngươi sẽ phải dẫn *Aharon* cùng với các con trai người lại gần tới ngưỡng cửa của Lều Hội ngộ, rồi ngươi sẽ rửa họ bằng nước.
5 Rồi ngươi sẽ phải lấy các trang phục kia và ngươi sẽ mặc áo lót và áo dài của đai *Êphốt* cho *Aharon*, và chính đai *Êphốt* cùng Túi thánh, và ngươi sẽ quàng đai *Êphốt* lên trên người cùng với dây nịt của đai *Êphốt* ấy.
6 Và ngươi sẽ phải đội lên trên đầu người cái lễ mão, và cài biểu tượng thánh của sự thánh hiến trên lễ mão ấy.
7 Và ngươi sẽ phải lấy dầu phép xức dầu rồi ngươi sẽ đổ trên đầu người và ngươi sẽ thánh hiến người.
8 Rồi ngươi sẽ phải dẫn các con trai của người lại gần, và ngươi sẽ mặc áo dài cho họ.
9 Và ngươi sẽ phải thắt lưng họ [bằng] dây nịt, *Aharon* cùng với các con trai người, và ngươi sẽ đội những tế mão lên cho họ, thì chức Tư tế sẽ thuộc về họ, thành một quy luật trường tồn, như vậy ngươi sẽ truyền phép tay *Aharon* cùng với tay các con trai người.
10 Và ngươi sẽ phải dẫn con bò đực tơ kia lại gần đàng trước Lều Hội ngộ, và *Aharon*, cùng với các con trai người, sẽ đặt tay họ trên đầu con bò đực tơ ấy.

11 Và ngươi sẽ phải sát tế con bò đực tơ ấy trước Nhan ĐỨC CHÚA, [gần] cửa của Lều Hội ngộ.
12 Và ngươi sẽ phải lấy một ít máu của con bò đực tơ ấy, và ngươi sẽ bôi trên các sừng của chính bàn thờ bằng ngón tay trỏ của ngươi, rồi ngươi sẽ đổ tất cả máu này xuống bệ của bàn thờ ấy.
13 Và ngươi sẽ phải lấy tất cả mỡ bao bọc bộ lòng, và phần lồi ra trên lá gan, cùng cặp trái cật với chính mỡ mà ở trên chúng, rồi ngươi sẽ thiêu cho tế phẩm lên khói trên bàn thờ.
14 Nhưng thịt của con bò đực tơ và da của nó cùng cặn bã của nó, ngươi sẽ phải đốt bằng lửa ở bên ngoài của trại, chính đó [là] lễ vật đền tội.
15 Rồi ngươi sẽ phải bắt một con cừu đực, và *Aharon* cùng với các con trai người sẽ đặt tay họ trên đầu của con cừu đực ấy.
16 Và ngươi sẽ phải sát tế con cừu đực ấy, rồi ngươi sẽ lấy máu nó và ngươi sẽ rảy quanh cạnh bàn thờ.
17 Và ngươi sẽ phải chặt con cừu đực ấy ra từng những miếng của nó, và ngươi sẽ rửa bộ lòng nó và các cẳng nó, rồi ngươi sẽ sắp [chúng] trên những miếng của nó đồng thời trên đầu của nó.
18 Và ngươi sẽ phải thiêu cho toàn thể con cừu đực ấy lên khói trên bàn thờ, chính đó [là] một lễ toàn thiêu tiến dưng ĐỨC CHÚA, chính đó [là] hương vị làm nguôi, một lễ phẩm được thiêu bằng lửa tiến dưng ĐỨC CHÚA.
19 Và ngươi sẽ phải bắt con cừu đực thứ hai, rồi *Aharon* sẽ đặt, -cùng với các con trai người, -tay họ trên đầu của con cừu đực ấy.
20 Và ngươi sẽ phải sát tế con cừu đực ấy, và ngươi sẽ lấy một ít máu nó, và ngươi sẽ bôi trên trái tai của lỗ tai [phải] của *Aharon*, và trên trái tai của lỗ tai phải của các con trai người, và trên ngón cái của tay phải họ cùng trên ngón cái của chưn phải họ, rồi ngươi sẽ rảy máu ấy quanh cạnh bàn thờ.
21 Và ngươi sẽ phải lấy một ít máu mà ở trên chính bàn thờ cùng một ít dầu dành cho phép xức dầu, rồi ngươi sẽ rảy trên *Aharon* và trên trang phục người và trên các con trai người cùng trên các trang phục của các con trai người cùng với người, vậy chính người sẽ được thánh hiến với trang phục người cùng các con trai người với các trang phục của các con trai người cùng với người.
22 Và ngươi sẽ phải lấy chính mỡ từ con cừu đực ấy và cái đuôi béo và mỡ bao bọc bộ lòng và phần lồi ra của gan và hai trái cật cùng mỡ mà ở trên chúng, và đùi phải, vì chính nó [là] con cừu bổ nhiệm.
23 Cùng với một ổ bánh mì và một cái bánh ngọt có dầu và một cái bánh kẹp từ giỏ bánh không men mà [ở] trước Nhan ĐỨC CHÚA.
24 Và ngươi sẽ phải đặt tất cả các lễ phẩm ấy trên lòng bàn tay của *Aharon* cùng trên lòng bàn tay của các con trai người, rồi ngươi sẽ giơ chúng lên xuống [vì là] lễ phẩm giơ lên giơ xuống trước Nhan ĐỨC CHÚA.
25 Và ngươi sẽ phải lấy chúng khỏi tay họ, rồi ngươi sẽ thiêu cho tế phẩm lên khói trên bàn thờ như lễ toàn thiêu thành hương vị làm nguôi trước Nhan ĐỨC CHÚA, chính đó [là] một lễ phẩm được thiêu bằng lửa tiến dưng ĐỨC CHÚA.

26 Và ngươi sẽ phải lấy cái ức từ con cừu đực bổ nhiệm mà thuộc về *Aharon*, rồi ngươi sẽ giơ nó lên xuống [vì là] lễ vật giơ lên giơ xuống trước Nhan ĐỨC CHÚA, và nó sẽ trở thành phần đặc biệt của ngươi.
27 Và ngươi sẽ phải thánh hiến ức giơ lên giơ xuống và đùi [là] phần đóng góp, phần mà đã được giơ lên giơ xuống và phần mà đã được rả ra từ con cừu đực bổ nhiệm, từ con cừu mà của *Aharon* cũng như từ các con cừu mà của các con trai người.
28 Và điều đó sẽ phải được thiết lập như một quy chế trường cửu cho *Aharon* cùng cho các con trai người, từ nơi các con cái *Yxơraên*, vì chính nó [là] phần đóng góp và nó sẽ là phần đóng góp từ nơi các con cái *Yxơraên*, từ các lễ phẩm của các hy lễ giao hòa của họ, phần đóng góp của họ tiến dưng ĐỨC CHÚA.
29 Và các trang phục thánh mà của *Aharon*, sau người sẽ phải trở thành của các con trai người, họ sẽ mặc chúng cho việc xức dầu và họ sẽ mặc chúng cho việc truyền phép tay họ.
30 Bảy ngày chính vị Tư tế sẽ thay cho người trong số các con trai người sẽ phải mặc chúng, vị mà sẽ vô trong Lều Hội ngộ để phụng sự trong Nơi thánh.
31 Và Ngươi sẽ phải bắt con cừu đực bổ nhiệm, rồi ngươi sẽ nấu thịt nó trong một Nơi thánh.
32 Và *Aharon* sẽ ăn thịt của con cừu đực ấy cùng với các con trai người, với chính bánh mà [ở] trong giỏ [ở] lối vào Lều Hội ngộ.
33 Và họ sẽ phải ăn chúng, những món ăn mà với chúng lễ đền tội đã được cử hành, để truyền phép tay họ, để thánh hiến họ, và người ngoại bang sẽ không được ăn vì chính chúng [là] vật thánh.
34 Còn nếu sẽ còn lại từ thịt của các sự bổ nhiệm và một vài ổ bánh nào cho tới sáng mai, thì ngươi sẽ phải thiêu phần còn lại ấy bằng lửa, nó sẽ không được ăn, vì chính nó [là] vật thánh.
35 Và ngươi sẽ phải làm như vậy cho *Aharon* cùng cho các con trai người, như tất cả những gì mà Ta đã truyền cho ngươi, [trong] bảy ngày ngươi sẽ truyền phép tay nọ.
36 Và mỗi ngày ngươi sẽ phải tế lễ một con bò đực tơ [làm] lễ vật đền tội cho việc đền tội, và ngươi sẽ tiến dưng một lễ vật đền tội trên bàn thờ khi ngươi đền tội trên nó, và ngươi sẽ xức dầu nó để thánh hiến nó.
37 Ngươi sẽ phải thục tội bảy ngày cho bàn thờ và ngươi sẽ thánh hiến nó, để nó sẽ trở thành đồ vật chí thánh, bất kỳ người nào đá động tới bàn thờ sẽ được thánh thiêng hóa.
38 Và đây [là] những gì mà ngươi sẽ phải tế lễ trên bàn thờ : hai con cừu con, con một tuổi, mỗi ngày không ngơi.
39 Ngươi sẽ phải tế lễ một con cừu con vào buổi sáng, rồi con cừu con thứ hai ngươi sẽ tế lễ giữa xế và chiều.
40 Và một phần mười *êpha* tinh bột được pha trộn với một phần tư *hin* dầu được giã, và lễ phẩm lỏng một phần tư *hin* rượu cho con cừu con thứ nhứt.
41 Và Ngươi sẽ phải tế lễ con cừu con thứ hai giữa xế và chiều, ngươi sẽ tiến dưng nó như tế vật ban mai cũng như lễ phẩm lỏng của nó thành hương vị làm nguôi, một lễ vật được thiêu bằng lửa tiến dưng ĐỨC CHÚA.
42 [Đó sẽ là] một lễ toàn thiêu sáng chiều qua các thế hệ các ngươi [ở] lối vào Lều Hội ngộ trước Nhan ĐỨC CHÚA, nơi mà tại đó Ta sẽ tự gặp các ngươi để đàm đạo với ngươi ở đó.

43 Và tại đó Ta sẽ tự gặp các con cái *Yxơraên*, và nơi đó sẽ được thánh hiến bởi vinh quang Ta.
44 Và Ta sẽ thánh hóa Lều Hội ngộ cùng bàn thờ, đồng thời Ta sẽ dành riêng như thánh, *Aharon* cùng các con trai người, để thừa tác như Tư tế cho Ta.
45 Và Ta sẽ cư ngụ ở giữa các con cái *Yxơraên* và sẽ là Thiên Chúa của họ.
46 Và họ sẽ phải biết rằng chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của họ, rằng Ta đã đem họ ra khỏi xứ *Aicập* để Ta cư ngụ ở giữa họ, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của họ.

Xuất Hành 30

30,1 Và ngươi sẽ phải làm một bàn thờ [làm] nơi của hương trầm, ngươi sẽ làm nó bằng gỗ keo.
2 Một khuỷu tay bề dài của nó và một khuỷu tay bề ngang của nó, nó sẽ phải vuông vức, còn bề cao của nó hai khuỷu tay, từ đó [là] các [phần nhô lên giống như] sừng của nó.
3 Và ngươi sẽ phải dát nó bằng vàng ròng, đầu nó và xung quanh các cạnh nó cùng các sừng nó, rồi ngươi sẽ làm cho nó một đường viền xung quanh bằng vàng.
4 Và ngươi sẽ phải làm cho nó hai khoen bằng vàng từ bên dưới đường viền của nó, trên hai cạnh của nó, người sẽ làm trên hai cạnh [đối diện] của nó, để chúng sẽ làm những khoen chịu cho những đòn khiêng để khiêng nó bằng chúng.
5 Và ngươi sẽ phải làm các đòn khiêng ấy bằng gỗ keo rồi ngươi sẽ dát chúng bằng vàng.
6 Và ngươi sẽ phải đặt nó đàng trước bức màn mà ở trước Hòm bia của Chứng tích, đàng trước Thượng tòa mà ở trên Chứng tích ấy, nơi mà Ta sẽ tự gặp ngươi tại đó.
7 Và *Aharon* sẽ phải làm cho hương trầm của những hương phẩm lên khói trên nó mỗi sáng, khi người gạt tàn các đèn cho đẹp, người sẽ làm cho nó lên khói.
8 Và khi *Aharon* làm cho các đèn sáng thêm lên giữa xế và chiều, [thì] người sẽ làm cho hương trầm của nó lên khói liên tục trước Nhan ĐỨC CHÚA qua các thế hệ các ngươi.
9 Các ngươi sẽ không được dưng lên trên nó hương trầm xa lạ, và lễ vật toàn thiêu cùng lễ phẩm mễ cốc cũng như lễ phẩm lỏng các ngươi sẽ không được rảy trên nó.
10 Và *Aharon* sẽ phải đền tội trên các sừng của nó mỗi năm một lần, bằng máu lễ vật đền tội của việc đền tội, người sẽ đền tội mỗi năm một lần trên nó qua các thế hệ các ngươi, chính nó [là] đồ vật chí thánh dưng lên ĐỨC CHÚA. »
11 Và ĐỨC CHÚA đã còn phán cùng *Môsê* rằng :
12 « Khi ngươi sẽ lấy tổng số của các con cái *Yxơraên* tùy theo những kẻ được kiểm kê, thì họ sẽ phải nộp mỗi người một số tiền chuộc mình dưng cho ĐỨC CHÚA, khi kiểm kê họ, để sẽ không có một tai ương nào nơi họ khi kiểm kê họ.
13 Đây [là] nửa *sêkên* [mà] mọi người đi qua tới các nơi được kiểm kê sẽ phải nộp, bằng *sêkên* Nơi thánh, hai mươi *ghêra* [bằng một] *sêkên*, nửa *sêkên* [là] phần đóng góp dưng cho ĐỨC CHÚA.
14 Bất kỳ người nào, trong số chàng trai hai mươi tuổi hoặc cao hơn, đi qua tới các nơi được kiểm kê, sẽ hiến dưng phần đóng góp dành cho ĐỨC CHÚA.

15 Người giàu sẽ không được tăng nhiều và người nghèo cũng sẽ không được giảm bớt hơn nửa *sêkên* để hiến dưng phần đóng góp dành cho ĐỨC CHÚA, hầu đền tội cho cá nhân các ngươi.
16 Và ngươi sẽ phải lấy tiền đền tội từ nơi con cái *Yxơraên* và ngươi sẽ dành để nó cho việc phục dịch của Lều Hội ngộ, để nó sẽ trở thành dấu chỉ hồi tưởng của con cái *Yxơraên* trước Nhan ĐỨC CHÚA, để đền tội cho các cá nhân các ngươi. »
17 Vả, ĐỨC CHÚA đã còn phán cùng *Môsê* rằng :
18 « Và ngươi sẽ phải làm một vạc rửa bằng thau và đế nó cũng bằng thau để rửa, rồi ngươi sẽ đặt nó giữa Lều Hội ngộ và bàn thờ và ngươi sẽ đổ nước vô đó.
19 Và *Aharon* cùng các con trai người sẽ phải rửa tay họ và chưn họ từ đó.
20 Khi họ đi vô trong Lều Hội ngộ, họ sẽ phải rửa bằng nước để họ khỏi phải chết, hoặc khi họ lại gần tới bàn thờ để phụng sự, để thiêu cho tế phẩm lên khói bằng lửa dưng cho ĐỨC CHÚA.
21 Và họ sẽ phải rửa tay họ và chưn họ, để họ sẽ khỏi phải chết, và việc đó sẽ được thiết lập cho họ như một pháp lệnh trường cửu, cho người cùng cho dòng dõi người qua các thế hệ của họ. »
22 Và ĐỨC CHÚA đã lại còn phán cùng *Môsê* rằng :
23 « Và phần ngươi hãy kiếm cho ngươi những hương liệu thượng phẩm, mộc dược mịn-tuôn chảy năm trăm [*sêkên*], và hương liệu nhục quế [bằng] nửa của nó [là] hai trăm năm mươi [*sêkên*], cùng hương liệu sậy thơm hai trăm năm mươi [*sêkên*].
24 Và quế bì năm trăm theo *sêkên* của Nơi thánh cùng một *hin* dầu *ôliu*.
25 Và ngươi sẽ phải làm nó thành dầu phép xức dầu thánh, một hỗn hợp hương liệu dầu xức, một kiệt tác của nhà nghề hương phẩm, nó sẽ trở thành dầu phép xức dầu thánh.
26 Và bằng nó, ngươi sẽ phải xức dầu Lều Hội ngộ cùng Hòm bia của Chứng tích.
27 Và cái bàn với tất cả các đồ trang bị của nó, và cái chưn đèn với các đồ trang bị của nó, cùng bàn thờ của hương trầm.
28 Và bàn thờ của lễ toàn thiêu với tất cả các đồ trang bị của nó, và vạc rửa cùng đế của nó.
29 Và ngươi sẽ phải dành riêng chúng như thánh thiêng, để chúng sẽ trở thành những đồ vật chí thánh, bất kỳ kẻ nào đá động tới chúng sẽ được thánh thiêng hóa.
30 Và ngươi sẽ phải xức dầu *Aharon* cùng các con trai người, đồng thời ngươi sẽ thánh hiến họ để thừa tác như Tư tế cho Ta.
31 Và ngươi sẽ phải nói với con cái *Yxơraên* rằng : "Đây sẽ là dầu phép xức dầu thánh đối với Ta qua các thế hệ các ngươi.
32 Nó sẽ không được đổ trên thân xác của con người, và các ngươi sẽ không được làm ra theo tỷ lệ của nó giống như nó, chính nó [là] đồ vật thánh, nó sẽ là đồ vật thánh đối với các ngươi.
33 Bất kỳ người nào mà sẽ pha trộn giống như nó rồi người ấy sẽ bôi với nó trên một người ngoại bang, thì ắt người ấy sẽ bị trừ tiệt khỏi bà con mình."»
34 Rồi ĐỨC CHÚA đã lại còn phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy kiếm cho ngươi những hương liệu : dầu thơm mộc dược và vỏ sò thơm và phong tử hương cùng nhũ hương nguyên chất, những hương liệu [mà] phần [này] sẽ bằng phần [kia].

35 Và ngươi sẽ phải làm cho nó thành một hương trầm của hỗn hợp hương liệu, một kiệt tác của nhà nghề hương phẩm, hương mặn mòi, nguyên chất [và] thánh.
36 Và ngươi sẽ phải tán một ít nó [cho] nhuyễn, và ngươi sẽ đặt một ít nó trước cái Chứng tích trong Lều Hội ngộ, nơi mà Ta sẽ tự gặp ngươi tại đó, nó sẽ là đồ vật chí thánh đối với các ngươi.
37 Và hương trầm mà ngươi sẽ làm theo tỷ lệ của nó, các ngươi sẽ không được làm cho các ngươi, ngươi sẽ phải hình dung [nó] là đồ vật được thánh hiến tiến dưng ĐỨC CHÚA.
38 Bất kỳ người nào mà sẽ làm giống như nó để hửi mùi nó, thì ắt người ấy sẽ bị trừ tiệt khỏi bà con mình. »

Xuất Hành 31

31,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
2 « Ngươi hãy coi đây ! Ta sẽ kêu đích danh *Bêtxalêên*, con trai của *Uri*, con trai của *Hua*, thuộc chi tộc *Yuđa*.
3 Và Ta đã làm cho người đầy thần khí của Thiên Chúa, với sự khôn khéo và với tài năng am hiểu và với sự khéo tay trong cách chế tạo và trong bất kỳ công trình chế tạo nào.
4 Để nghĩ ra những phát minh để gia công với vàng cùng với bạc cùng với đồng.
5 Và với thuật chạm trổ đá để khảm, cùng với thuật điêu khắc gỗ để gia công bất kỳ công trình chế tạo nào.
6 Còn phần Ta, coi đây ! Ta đã để người với *Ôhôliáp*, con trai của *Akhixamác*, thuộc chi tộc của *Đan*, và vào lòng của bất kỳ ai [có] tinh thần khôn khéo, Ta đã ban tài năng, để họ sẽ làm tất cả những gì mà Ta đã ủy thác cho ngươi :
7 Lều Hội ngộ và Hòm bia của Chứng tích và Thượng tòa mà ở trên nó, cùng tất cả các đồ trang bị của chính Lều thánh.
8 Và cái bàn với các đồ trang bị của nó, và cái chưn đèn [vàng] ròng với tất cả các đồ trang bị của nó cùng bàn thờ của hương trầm.
9 Và bàn thờ của lễ toàn thiêu với tất cả các đồ trang bị của nó và cái vạc cùng đế của nó.
10 Và những trang phục thuộc tác phẩm bện và những trang phục thuộc đồ vật được thánh hiến của *Aharon*, vị Tư tế, cùng những trang phục của các con trai người để thừa tác như Tư tế.
11 Và dầu của phép xức dầu cùng hương trầm của các hương liệu cho Nơi thánh, như tất cả những gì mà Ta đã ủy thác cho Ngươi họ sẽ làm. »
12 Rồi ĐỨC CHÚA đã còn phán cùng *Môsê* rằng :
13 « Còn phần ngươi, hãy nói với con cái *Yxơraên* rằng : “Các ngươi sẽ phải tuân giữ không sai các ngày *Sabát* của Ta, vì chính nó [là] một dấu chỉ giữa Ta với các ngươi qua các thế hệ các ngươi để biết rằng chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Đấng thánh hóa các ngươi.
14 Vậy các ngươi sẽ phải tuân giữ ngày *Sabát*, vì chính nó [là] thánh đối với các ngươi ; những người nào phàm tục hóa nó ắt sẽ phải bị hành quyết, quả thật bất kỳ người nào làm công việc trong ngày ấy, thì chính bản thân người ấy sẽ bị trừ tiệt khỏi giữa nơi bà con mình.

15 Công việc sẽ được làm [trong] sáu ngày, còn vào chính ngày thứ bảy [là] một ngày *Sabát* của việc tuân giữ *Sabát* thánh mừng kính ĐỨC CHÚA, bất kỳ người nào làm công việc vào chính ngày *Sabát* ắt sẽ bị hành quyết.
16 Và con cái *Yxơraên* sẽ phải tuân giữ ngày *Sabát* này bằng cách mừng kính chính ngày *Sabát* qua các thế hệ của họ, [đó là] một Giao ước trường cửu.
17 Giữa Ta và con cái *Yxơraên*, chính nó [là] một dấu chỉ cho tới muôn đời, vì [trong] sáu ngày ĐỨC CHÚA đã làm ra các từng trời và trái đất, rồi vào ngày thứ bảy [là] ngày *Sabát* thì Người đã nghỉ ngơi.” »
18 Vả, Người đã trao cho *Môsê*, – khi Người hoàn tất đàm đạo với ông trên núi *Xinai*, – hai tấm bia của Chứng tích, những tấm bia bằng đá được ghi tạc bởi ngón tay của Thiên Chúa.

Xuất Hành 32

32,1 Vả khi dân chúng đã thấy rằng *Môsê* đã trì hoãn để xuống khỏi núi ấy, thì dân ấy đã tụ tập như một đám kháng cự lại *Aharon* và họ đã nói với người : « Ngài hãy chỗi dậy, hãy làm cho chúng tôi một vị thần mà sẽ đi trước chúng tôi, vì vị *Môsê* kia, chính người mà đã đem chúng tôi lên khỏi xứ *Aicập*, chúng tôi không biết điều gì đã xảy ra cho người. »
2 Thì *Aharon* đã nói với họ : « Các ngươi hãy rứt những bông tai bằng vàng mà ở trên các lỗ tai của các phụ nữ các ngươi, các con trai các ngươi cùng các con gái các ngươi, rồi các ngươi hãy đem tới cho ta.
3 Và toàn thể dân chúng đã tự rứt những bông tai bằng vàng mà ở trên các lỗ tai họ, rồi họ đã đem tới cho *Aharon*.
4 Và người đã nhận từ tay họ rồi người đã đẽo gọt nó bằng dụng cụ chạm trổ và người đã gia công nó thành một tượng bê đúc, bấy giờ họ đã thốt lên : « Hỡi *Yxơraên !* này [là] thần của ngươi, vị mà đã đem ngươi lên khỏi xứ *Aicập*. »
5 Khi *Aharon* đã thấy [nó], thì người đã xây một bàn thờ đàng trước nó, rồi *Aharon* đã công bố và đã nói : « Ngày mai [sẽ là] một đại lễ đặc biệt mừng kính ĐỨC CHÚA. »
6 Vậy vào ngày hôm sau họ đã dậy sớm và họ đã tiến dưng những lễ toàn thiêu và họ đã đem tới những hy lễ giao hòa, rồi dân chúng đã ngồi xuống để ăn và uống, sau đó họ đã chỗi dậy để nô đùa.
7 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy đi, hãy xuống đi, vì dân ngươi đã trụy lạc rồi, dân mà ngươi đã đem lên khỏi xứ *Aicập*.
8 Họ đã nhanh chóng quây đi khỏi chính đường lối mà Ta đã truyền dạy họ, họ đã làm cho họ một tượng bê đúc rồi họ đã phục bái nó và họ đã sát tế để tế lễ cho nó, đồng thời họ đã nói : “Hỡi *Yxơraên !* này [là] thần của ngươi, vị mà đã đem ngươi lên khỏi xứ *Aicập*.” »
9 Và ĐỨC CHÚA đã lại còn phán cùng *Môsè* : « Ta đã xem xét dân này, và kìa ! chính nó [là] một dân cứng cổ.
10 Vậy bây giờ, ngươi hãy để mặc Ta, để cơn giận Ta sẽ bừng lên chống lại họ, và Ta sẽ tận diệt họ, rồi Ta sẽ làm cho ngươi thành một dân tộc lớn. »

11 Nhưng *Môsê* đã làm nguôi giận Dung nhan ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của người và người đã thưa : « Tại sao, lạy ĐỨC CHÚA ! cơn giận của Ngài bừng lên đối với dân của Ngài, dân mà Ngài đã đem ra khỏi xứ *Aicập* bằng quyền năng vô song và bằng bàn tay oai hùng ?
12 Tại sao những người *Aicập* có thể nói rằng ? "Với ý xấu Người đã đem họ ra để giết họ trên núi và để tận diệt họ ra khỏi mặt đất này." Xin Ngài hãy quây đi khỏi cơn giận Ngài và xin Ngài hãy hối tiếc về sự gây hại cho dân Ngài.
13 Xin Ngài nhớ lại *Abraham*, *Ixaác* và *Yxơraên*, các tôi tớ Ngài, các vị mà bởi chính Ngài, Ngài đã thệ ước cùng họ và Ngài đã phán cùng họ : "Ta sẽ làm cho ra đông hậu duệ các ngươi, như sao của các từng trời, và toàn cõi xứ này mà Ta đã chỉ định, Ta sẽ ban cho hậu duệ các ngươi, để họ chiếm hữu cho đến muôn đời." »
14 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã hối tiếc về sự xấu mà Người đã phán hứa để làm vì cớ dân Người.
15 Sau đó, *Môsê* đã quây đi và đã trở xuống khỏi núi ấy, với hai tấm bia Chứng tích trong tay người, những tấm bia đã được ghi tạc trên cả hai mặt chúng, bên này và bên kia chính chúng đã được ghi tạc.
16 Và các tấm bia, chính chúng [đã là] công trình của Thiên Chúa, và chính chữ viết [là] chữ viết của Thiên Chúa, chính nó đã được ghi tạc trên các tấm bia ấy.
17 Bỗng *Yôsuê* đã nghe tiếng của dân chúng như họ đã kêu la, thì người đã nói với *Môsê* : « Có tiếng chiến tranh trong trại ! »
18 Nhưng người đã nói : « Không phải tiếng reo hò của tính dõng mãnh đâu, cũng không phải tiếng reo hò của tính bạc nhược đâu, chính ta đang nghe tiếng hát rõ ràng. »
19 Và đã xảy ra là khi người đã lại gần tới trại và người đã thấy tượng bê ấy cùng những vũ khúc, thì cơn giận của *Môsê* đã bừng lên và người đã quăng các tấm bia ấy khỏi tay mình và người đã làm chúng bể từng mảnh dưới chưn núi ấy.
20 Rồi người đã lấy tượng bê mà họ đã làm và người đã thiêu rụi bằng lửa và người đã nghiền nát cho tới khi mà nó đã thành bột, thì người đã rảy trên mặt nước, rồi người đã cho các con cái *Yxơraên* uống.
21 Sau đó *Môsê* đã nói với *Aharon* : « Dân này đã làm gì đối với anh mà anh đã đem lại trên nó một trọng tội vậy ? »
22 Thì *Aharon* đã đáp lại : « Xin cơn giận của chúa tôi chớ bừng lên ! chính ngài biết rõ dân này, hẳn chính nó bị sự dữ theo đuổi.
23 Vì họ đã nói với tôi : "Ngài hãy làm cho chúng tôi một chúa, vị mà sẽ đi đàng trước chúng tôi, vì *Môsê* kia, chính người mà đã đem chúng tôi lên khỏi xứ *Aicập*, chúng tôi không biết cái gì đã xảy ra cho người."
24 Cho nên tôi đã nói với họ : "Ai [có] vàng ? Những người ấy hãy rứt [khỏi mình] và hãy đưa cho tôi." Và tôi đã quăng nó vô lửa thì nó đã ra cái tượng bê này. »
25 Vậy *Môsê* đã thấy rằng dân này chính nó [là] dân đã được thả lỏng, vì *Aharon* đã bỏ mặc nó cho sự chế nhạo giữa nơi những kẻ đang nổi dậy chống lại họ.
26 Bấy giờ *Môsê* đã thủ thế tại cổng trại và người đã cất tiếng nói : « Ai thuộc về ĐỨC CHÚA ? [Hãy đến] với ta ! » Thì toàn thể các con trai của *Lêvi* đã quy tụ về người.
27 Thì người đã liền nói với họ : « ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của *Yxơraên* đã phán như vầy : "Các ngươi hãy đeo, mỗi người thanh gươm mình trên bắp đùi mình, các ngươi hãy đi

tới và đi lui từ cổng này tới cổng kia trong trại, và các ngươi hãy giết, người này, người anh em mình, và người kia, người bạn hữu mình, và người nọ, người lân cận mình.”»
28 Và các con trai của *Lêvi* đã làm y như lệnh truyền của *Môsê*, cho nên trong ngày đó trong số dân ấy đã gục ngã chừng ba ngàn người.
29 Đoạn *Môsê* đã nói : « Hôm nay các ngươi hãy tận hiến tay các ngươi cho ĐỨC CHÚA, vì mỗi người chống lại con trai mình và chống lại anh em mình, và để hôm nay [Người] ban phép lành trên các ngươi. »
30 Vả đã xảy ra là vào ngày hôm sau thì *Môsê* đã nói với dân ấy : « Chính các ngươi đã phạm một trọng tội, vậy bây giờ ta sẽ đi lên tới ĐỨC CHÚA, ta nguyện có thể đền bù thay cho tội lỗi các ngươi. »
31 Vậy *Môsê* đã trở lại với ĐỨC CHÚA và người đã thưa : « Ôi ! giờ đây tôi thỉnh cầu Ngài, dân này đã phạm một trọng tội, vì họ đã làm cho họ một chúa bằng vàng !
32 Tuy nhiên bây giờ nếu Ngài tha thứ tội họ [...], còn nếu không, tôi van nài, xin Ngài xóa tôi khỏi sổ bộ của Ngài mà Ngài đã viết.
33 Nhưng ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Bất kỳ ai mà đã phạm tội chống lại Ta, Ta sẽ xóa nó đi khỏi sổ bộ của Ta.
34 Còn bây giờ ngươi hãy đi hãy hướng dẫn dân này về nơi mà Ta đã phán cùng ngươi, này ! Thiên sứ của Ta sẽ đi trước mặt ngươi, và vào ngày Ta viếng thăm thì Ta sẽ trừng phạt họ về tội của họ. »
35 Ấy vậy ĐỨC CHÚA đã trừng phạt dân ấy vì rằng họ đã làm ra chính tượng bê mà *Aharon* đã làm thành.

Xuất Hành 33

33,1 Vả ĐỨC CHÚA đã còn phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy đi, hãy đi lên khỏi đây, chính ngươi cùng dân mà ngươi đã đem lên khỏi xứ *Aicập*, về chính đất mà Ta đã thệ hứa với *Abraham Ixaác* cùng *Yacob* mà rằng : “Ta sẽ ban nó cho hậu duệ của ngươi.”
2 Và Ta sẽ phái đàng trước ngươi một Thiên sứ, và Ta sẽ đuổi người *Canaan* người *Amôrít* và người *Híttít* và người *Phêrêsít* người *Hivít* cùng người *Yêbuxít* ra.
3 [Hãy đi lên] về đất tuôn trào sữa và mật ong, vì Ta sẽ không đi lên giữa nơi ngươi, bởi vì chính ngươi [là] một dân cứng cổ, để Ta sẽ khỏi tận diệt ngươi dọc đường. »
4 Khi dân ấy đã nghe lời trần thuật xấu này, thì họ đã để tang, và không một người nào [trong số] họ đã đeo đồ trang sức mình trên mình.
5 Sau đó ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy nói với con cái *Yxơraên* : “Chính các ngươi [là] một dân cứng cổ, chỉ một chốc lát Ta sẽ đi lên giữa nơi ngươi và Ta sẽ tận diệt ngươi, vậy bây giờ ngươi hãy cổi đồ trang sức ngươi ra khỏi trên ngươi, rồi Ta muốn biết Ta sẽ làm gì cho ngươi.” »
6 Vậy con cái *Yxơraên* đã tự cổi đồ trang sức họ ra đằng núi *Hôrếp*.

7 Vả, *Môsê* thường đem Lều đi rồi đã dựng cho mình bên ngoài của trại, ở một khoảng cách khỏi trại ấy, đồng thời người đã đặt tên cho nó [là] Lều Hội ngộ, và đã xảy ra là bất kỳ ai tìm ĐỨC CHÚA sẽ đi ra tới Lều Hội ngộ mà ở bên ngoài của trại.
8 Vả, đã thường xảy ra là mỗi khi *Môsê* đã đi ra về Lều ấy, [thì] toàn thể dân chúng sẽ chỗi dậy và họ sẽ đứng mỗi người [ở] cửa lều mình, và họ sẽ nhìn theo sau *Môsê* cho tới khi người đã vô trong Lều ấy.
9 Vả, đã thường xảy ra là mỗi khi *Môsê* đã đi vô trong Lều ấy [thì] Cột Mây sẽ ngự xuống và sẽ đứng [ở] cửa Lều ấy, đồng thời Nó sẽ đàm đạo với *Môsê*.
10 Và khi toàn thể dân chúng đã thấy Cột Mây đã đang đứng [ở] cửa Lều ấy, thì toàn thể dân ấy đã chỗi dậy và họ đã phủ phục, mỗi người [ở] cửa lều mình.
11 Vả, ĐỨC CHÚA đã đàm đạo với *Môsê* diện đối diện như thể một người nói chuyện với bạn mình, và khi người đã trở về trại, thì một chàng trai, *Yôsuê*, trợ tá lãnh đạo của người, con trai của *Nun*, đã không rời khỏi giữa Lều ấy.
12 Bấy giờ *Môsê* đã thưa cùng ĐỨC CHÚA : « Xin Ngài hãy coi đó ! chính Ngài phán với tôi : "Hãy đem dân này lên." Nhưng chính Ngài đã không cho tôi biết người mà Ngài sẽ sai đi với tôi, đồng thời, chính Ngài đã phán : "Ta nhìn nhận ngươi đích danh, hơn nữa, ngươi cũng đã đạt được sự chiếu cố trước mắt Ta."
13 Vậy bây giờ, tôi van nài [Ngài], nếu tôi đã đạt được sự chiếu cố trước mắt Ngài, [thì] tôi van nài Ngài, xin Ngài làm cho tôi biết đường lối Ngài để tôi được biết Ngài ngõ hầu tôi có thể đạt được sự chiếu cố trước mắt Ngài, đồng thời, xin Ngài nhận ra rằng dân tộc này [là] dân của Ngài. »
14 Thì Người đã phán : « Chính mình Ta sẽ đi [đàng trước], và Ta sẽ cho ngươi nghỉ ngơi. »
15 Và *Môsê* đã thưa cùng Người : « Nếu chính mình Ngài sẽ không đi [đàng trước], xin Ngài đừng đem chúng tôi lên khỏi đây.
16 Và vậy thì do làm sao người ta sẽ biết rằng tôi đã đạt được sự chiếu cố trước mắt Ngài, chính tôi cùng dân Ngài ? Há chẳng phải bởi Ngài đi với chúng tôi và chúng tôi sẽ được cách biệt, chính tôi cùng dân Ngài, khỏi mọi dân tộc mà ở trên mặt đất này sao ? »
17 Rồi ĐỨC CHÚA đã còn phán cùng *Môsê* : « Ta cũng sẽ làm việc này mà ngươi đã nói, vì ngươi đã đạt được sư chiếu cố trước mắt Ta, đồng thời, Ta biết ngươi đích danh. »
18 Và người đã thưa : « Tôi van nài ! xin Ngài cho tôi thấy vinh quang của Ngài. »
19 Nhưng Người đã phán : « Chính Ta sẽ làm cho đi qua phía đàng trước của ngươi tất cả những gì [là] sắc đẹp của Ta, và Ta sẽ công bố nhơn Danh ĐỨC CHÚA đàng trước ngươi, và Ta sẽ tỏ lòng ưu ái với kẻ mà Ta sẽ tỏ lòng ưu ái, và Ta sẽ tỏ lòng thương xót với kẻ mà Ta sẽ tỏ lòng thương xót. »
20 Và Người đã còn phán : « Ngươi sẽ không có thể thấy Nhan Ta, vì không con người nào sẽ thấy Ta mà sẽ còn sống. »
21 Và ĐỨC CHÚA đã lại còn phán : « Đây ! một chỗ đứng cạnh Ta, và ngươi hãy lấy thế đứng trên vách đá này.
22 Và sẽ xảy ra là khi vinh quang Ta sẽ qua thì Ta sẽ đặt ngươi vào hốc của vách đá ấy, đồng thời, Ta sẽ che [bằng] lòng bàn tay Ta trên ngươi cho tới khi Ta đã đi qua.
23 Rồi Ta sẽ lấy lòng bàn tay Ta đi, thì ngươi sẽ thấy phía sau của Ta, nhưng Dung nhan Ta sẽ không thấy được. »

Xuất Hành 34

34,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã còn phán cùng *Môsê* : « Hãy đẽo cho ngươi hai tấm bia đá như những tấm trước đây, rồi Ta sẽ viết trên các bia ấy Mười điều răn mà đã có trên các bia trước đây mà ngươi đã đập bể.
2 Và ngươi hãy sẵn sàng đúng buổi sáng, vì vừa tảng sáng ngươi sẽ phải đi lên trên núi *Xinai*, và ngươi sẽ tìm chỗ đứng với Ta ở đó, trên đỉnh núi ấy.
3 Nhưng không một người nào sẽ được đi lên với ngươi, và không những chớ có ai sẽ được hiện diện trên toàn thể núi ấy, cũng không những chớ có gia súc nhỏ hoặc gia súc lớn nào sẽ được ăn cỏ về phía đàng trước của núi ấy. »
4 Vậy *Môsê* đã đẽo hai tấm bia đá như những tấm trước đây và người đã dậy sớm vào buổi sáng rồi ngươi đã đi lên trên núi *Xinai* theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho người, đồng thời người đã cầm trong tay mình hai tấm bia đá.
5 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã ngự xuống trong đám mây và Người đã đứng với *Môsê* ở đó, và *Môsê* đã kêu cầu nhơn Danh ĐỨC CHÚA.
6 Và ĐỨC CHÚA đã đi qua cạnh mặt người và đã công bố : « ĐỨC CHÚA, ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa hay thương xót và giàu lòng nhơn từ, chậm nổi giận và giàu lòng khoan dung cùng lòng thành tín.
7 Vừa giữ lòng khoan dung cho hằng ngàn, vừa tha thứ bất công và vi phạm cùng tội lỗi, nhưng nhứt định Người sẽ không bỏ qua trừng phạt tội phạm của những cha ông [giáng] trên những con cháu, cùng trên những cháu chút của những cháu chắt, trên [đời] thứ ba cho tới trên [đời] thứ tư. »
8 Bấy giờ *Môsê* đã vội vã và đã sấp mình xuống đất và đã phục bái.
9 Rồi người đã thưa : « Tôi van nài ! nếu tôi đã đạt được sự chiếu cố trước mắt Ngài, lạy CHÚA tôi ! tôi van nài ! xin CHÚA tôi vui lòng đi ở giữa chúng tôi, vì chính nó [là] một dân cứng cổ, và xin Ngài tha thứ về sự gian ác chúng tôi và về tội lỗi chúng tôi, cùng xin Ngài chiếm hữu chúng tôi [như của riêng Ngài]. »
10 Bấy giờ Người đã phán : « Đây ! chính Ta lập một Giao ước trước mặt của toàn thể dân ngươi, Ta sẽ làm những hành vi kỳ diệu mà đã không được tạo ra trên toàn cõi mặt đất này cùng giữa tất cả các dân tộc, đồng thời, toàn thể dân mà chính ngươi ở giữa nó sẽ thấy kỳ công của ĐỨC CHÚA, vì chính nó đáng sững sờ và kính sợ mà chính Ta làm với ngươi.
11 Về phần ngươi, hãy giữ điều mà chính Ta truyền cho ngươi hôm nay ; này ! Ta đuổi cho khuất mắt ngươi, người *Amôrít* và người *Canaan* và người *Híttít* và người *Phêrêsít* và người *Hivít* cùng người *Yêbuxít*.
12 Hãy giữ lấy mình hầu ngươi đừng ký kết một minh ước nào với cư dân chính xứ mà ngươi sẽ vô trong đó, kẻo nó sẽ trở thành một cạm bẫy ở giữa ngươi.
13 Nhưng các ngươi sẽ phải phá hủy những bàn thờ của chúng và các ngươi sẽ phải đập tan những trung trụ của chúng, đồng thời, các ngươi sẽ phải hạ những cột thánh của chúng.
14 Vì ngươi sẽ không được phục bái đàng trước một chúa nào khác, vì ĐỨC CHÚA, Danh Người [là] Thiên Chúa ghen tuông, chính Người hay ghen.

15 Hầu ngươi đừng ký kết minh ước với cư dân xứ ấy, vì sau khi chúng đã gian dâm với các thần của chúng, và chúng đã sát tế để tế lễ cho các thần của chúng, thì người ta sẽ mời ngươi và ngươi sẽ ăn tới vật hy tế của nó.
16 Và ngươi sẽ cưới trong số các con gái của nó cho các con trai của ngươi, và sau đó các con gái của nó sẽ giao hợp với các thần của chúng, rồi chúng sẽ làm cho các con trai của ngươi gian dâm sau đó với các thần của chúng.
17 Ngươi sẽ không được làm cho ngươi những thần bằng kim loại đúc.
18 Ngươi sẽ phải tuân giữ đại lễ bánh không men, [trong] bảy ngày ngươi sẽ phải ăn những bánh không men mà Ta đã truyền cho ngươi vào thời gian ấn định của tháng *Abíb*, vì nhằm tháng *Abíb* ấy ngươi đã xuất hành khỏi *Aicập*.
19 Mọi con nguyên khai lòng mẹ [là] của Ta, cùng bất kỳ con nào của đàn gia súc của ngươi, [là] con đực nguyên khai của bò và của chiên.
20 Và ngươi sẽ phải chuộc lại con lừa đực đầu lòng bằng một con chiên, còn nếu ngươi sẽ không chuộc, thì ngươi sẽ phải vặn cổ nó ; bất kỳ con đầu lòng nào thuộc các con trai ngươi, ngươi sẽ phải chuộc lại ; và người ta sẽ không được trình diện trước Nhan Ta tay không.
21 Ngươi sẽ làm việc sáu ngày, nhưng vào ngày thứ bảy ngươi sẽ phải hưu việc ; trong mùa cày [cấy] cũng như trong mùa gặt hái ngươi vẫn phải hưu việc.
22 Và ngươi sẽ phải mừng kính đại lễ các Tuần [về] hoa trái chín đầu mùa gặt hái lúa mì của ngươi, cùng đại lễ Ngày mùa [vào lúc] cuộc tuần hoàn của [cuối] năm.
23 Ba lần trong một năm bất kỳ người nam nào của ngươi sẽ phải trình diện trước Nhan của chính CHÚA [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của *Yxơraên*.
24 Vì khi Ta sẽ lấy đi những dân tộc cho khuất mắt ngươi và Ta sẽ mở rộng bờ cõi của ngươi, thì sẽ không có một người nào ước muốn địa hạt của ngươi trong khi ngươi sẽ đi lên để trình diện trước Nhan ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của ngươi ba lần trong một năm.
25 Ngươi sẽ không được sát tế cùng với món chi đã lên men, máu của vật hy tế, đồng thời, vật hy tế của đại lễ Vượt qua sẽ không được tồn lại suốt đêm cho tới sáng.
26 Ngươi sẽ phải tiến dưng lên Đền thờ của ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của ngươi những hoa trái chín đầu mùa nhứt hạng của đất đai ngươi ; ngươi sẽ không được luộc dê tơ trong sữa của mẹ nó.
27 Rồi ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Hãy viết cho ngươi các lời này, vì phù hợp với các lời này Ta đã lập Giao ước với ngươi cùng với *Yxơraên*. »
28 Vậy người đã ở lại đó với ĐỨC CHÚA bốn mươi ngày và bốn mươi đêm, người đã không ăn bánh cũng đã không uống nước, và người đã viết trên các tấm bia những lời của Giao ước [là] Mười điều răn.
29 Vả, đã xảy ra là khi *Môsê* đã trở xuống khỏi núi *Xinai*, và hai tấm bia của Chứng tích [đã ở] trong tay của *Môsê*, trong khi ông đã trở xuống khỏi núi ấy, thì *Môsê* đã không biết rằng da của khuôn mặt ông đã phát ra những tia sáng vì ông đã đàm đạo với Người.
30 Khi *Aharon* cùng toàn thể con cái *Yxơraên* đã thấy *Môsê*, thì kìa ! da của khuôn mặt người đã phát ra những tia sáng, và họ đã sợ điếng đến nỗi không lại gần với người được nữa.
31 Bấy giờ *Môsê* đã kêu tới họ, thì *Aharon* cùng toàn thể các đầu mục trong cộng đoàn đã trở lại với người, và *Môsê* đã trò chuyện với họ.

32 Rồi sau đó toàn thể con cái *Yxơraên* đã lại gần, và người đã truyền cho họ tất cả những gì mà ĐỨC CHÚA đã phán cùng người trên núi *Xinai*.
33 Khi *Môsê* đã hoàn tất không ngỏ lời cùng họ, thì người đã trùm trên mặt mình một bức khăn.
34 Nhưng khi *Môsê* đã đi vô trước Nhan ĐỨC CHÚA để đàm đạo với Người, ông đã cổi bức khăn ấy ra cho tới khi ông đi ra ; và ông đã đi ra và đã ngỏ lời cùng con cái *Yxơraên* về những gì mà ông đã nhận được lệnh.
35 Và con cái *Yxơraên* đã thấy mặt của *Môsê*, vì da của khuôn mặt của *Môsê* đã phát ra những tia sáng, nhưng *Môsê* đã trùm bức khăn ấy trở lại trên mặt mình cho tới khi ông đi vô để đàm đạo với Người.

Xuất Hành 35

35,1 Sau đó, *Môsê* đã triệu tập một hội nghị toàn thể cộng đoàn con cái *Yxơraên* và người đã nói với họ : « Đây [là] các lời mà ĐỨC CHÚA đã truyền để tuân giữ chúng :
2 “Ngươi sẽ được làm công việc [trong] sáu ngày, nhưng vào ngày thứ bảy, đối với các ngươi, sẽ là một ngày *Sabát* của việc tuân giữ *Sabát* thánh tiến dưng ĐỨC CHÚA, bất kỳ kẻ nào làm công việc trong ngày ấy sẽ bị hành quyết.
3 Vào ngày *Sabát* ấy các ngươi sẽ không được nhúm lửa trong tất cả các nơi cư ngụ của các ngươi.” »
4 Rồi *Môsê* đã nói với toàn thể cộng đoàn con cái *Yxơraên* rằng : « Này [là] lời mà ĐỨC CHÚA đã truyền rằng :
5 “Các ngươi hãy lấy từ nơi các ngươi một phần đóng góp dưng cho ĐỨC CHÚA, bất kỳ người nào [mà] hảo ý tinh thần mình có thiện ý hãy đem dưng cho ĐỨC CHÚA phần đóng góp về vàng và về bạc cùng về thau.
6 Và vải chỉ tím, và vải chỉ tím đỏ và đỏ thắm đỏ tía, và vải gai mịn cùng lông dê.
7 Và da của cừu đực được nhuộm đỏ, và da của hải ngưu cùng gỗ keo.
8 Và dầu cho đèn đuốc, và hương liệu cho dầu phép xức dầu cùng hương phẩm cho hương trầm.
9 Và đá bạch ngọc và đá quý để cẩn cho đai *Êphôt* cùng cho Túi thánh.
10 Và toàn thể những ai [có] tinh thần khéo léo trong các ngươi hãy đến, và hãy thi hành tất cả những gì mà ĐỨC CHÚA đã truyền.
11 Đó là Nhà tạm, Lều của nó và mái che của nó, những móc của nó và những tấm ván khuôn của nó, những thanh ngang của nó, những cột của nó cùng những đế của nó.
12 Đó là Hòm bia và những đòn khiêng của nó, Thượng tòa và bức màn để làm màn ngăn.
13 Đó là cái bàn và những đòn khiêng của nó và tất cả những dụng cụ của nó cùng bánh của sự Hiện diện.
14 Và đó là chưn đèn của đèn đuốc và những đồ trang bị của nó, và những đèn của nó cùng dầu cho đèn đuốc.

15 Và đó là bàn thờ của hương trầm cùng những đòn khiêng của nó, và dầu của phép xức dầu, và hương trầm của các hương liệu, cùng màn ngăn của cửa cho cửa Nhà tạm.
16 Đó là bàn thờ của lễ toàn thiêu cùng khung lưới bằng thau mà [là] của nó, những đòn khiêng của nó cùng tất cả các đồ trang bị của nó, cái vạc rửa cùng đế của nó.
17 Đó là những bức màn của Tiền đường, những cột của nó cùng những đế của nó, cùng với màn ngăn của cửa Tiền đường.
18 Đó là những cọc của Nhà tạm, và những cọc của Tiền đường cùng những dây to của chúng.
19 Đó là những trang phục thuộc tác phẩm bện để phụng sự trong sự thánh thiêng, những trang phục thánh cho *Aharon*, vị Tư tế, cùng những trang phục cho các con trai người để thừa tác như Tư tế." »
20 Vậy toàn thể cộng đoàn con cái *Yxơraên* đã đi ra cho khuất mặt *Môsê*.
21 Rồi họ đã đến, mọi người mà lòng mình đã khuyến khích mình, cùng tất cả những ai mà tinh thần mình đã thúc giục mình, họ đã đem dưng phần đóng góp cho ĐỨC CHÚA, cho công trình của Lều Hội ngộ cùng cho mọi nghi lễ của nó, đồng thời, cho những trang phục thánh.
22 Và họ đã đến, các đàn ông cùng với các đàn bà, - bất kỳ ai rất sẵn lòng [và] có hảo ý tinh thần, - họ đã đem dưng nhẫn và bông tai và khâu cùng nữ trang bằng vàng, tất cả những đồ trang sức bằng vàng, cùng mọi người mà đã dưng hiến lễ vật giơ lên giơ xuống bằng vàng cho ĐỨC CHÚA.
23 Và bất kỳ người nào mà đã tìm được, đang thuộc về mình, vải chỉ tím và vải chỉ tím đỏ và đỏ thắm đỏ tía, và vải gai mịn, và lông dê và da của chiên cừu đực đã được nhuộm đỏ cùng da của hải ngưu, họ đã đem dưng.
24 Toàn thể những kẻ trích dưng phần đóng góp về bạc và thau đã đem dưng phần đóng góp cho ĐỨC CHÚA, đồng thời, mọi người mà đã tìm được, đang thuộc về mình, gỗ keo cho toàn bộ công trình của công việc ấy đã đem dưng.
25 Và mọi phụ nữ [có] tâm trí khéo léo bằng bàn tay mình, họ đã kéo sợi và đã đem dưng sợi đã được kéo với vải chỉ tím cùng với vải chỉ tím đỏ với đỏ thắm, đỏ tía, cùng với vải gai mịn.
26 Và toàn thể các phụ nữ mà lòng họ đã thúc giục họ bằng sự khôn ngoan, họ đã kéo sợi lông dê.
27 Và các đầu mục đã đem dưng những đá bạch ngọc cùng những đá để cẩn cho đai *Êphốt* cùng cho Túi thánh.
28 Và hương liệu và dầu cho đèn đuốc và cho dầu của phép xức dầu cùng cho hương thơm của các hương liệu.
29 Toàn thể đàn ông và đàn bà mà thiện ý tình thần họ đã khuyến khích họ để đem dưng cho toàn bộ công trình chế tạo mà ĐỨC CHÚA đã truyền để thực hiện qua trung gian của *Môsê*, con cái *Yxơraên* đã đem dưng lễ vật tự nguyện cho ĐỨC CHÚA.
30 Rồi *Môsê* đã nói với con cái *Yxơraên* : « Các ngươi hãy coi [kìa] ! ĐỨC CHÚA đã kêu đích danh *Bêtxalêên*, con trai của *Uri*, con trai của *Hua*, thuộc chi tộc *Yuđa*.

31 Và Người đã làm cho nó đầy thần khí của Thiên Chúa với tài năng kỹ thuật, với khả năng am hiểu cùng với tài khéo trong công việc, đồng thời, trong bất kỳ công trình chế tạo nào.
32 Và để nghĩ ra những phát mình để luyện vàng và bạc cùng thau.
33 Và với thuật chạm trổ đá để khảm, cùng với thuật điêu khắc gỗ để gia công mọi công trình chế tạo phát minh.
34 Và để dạy dỗ Người đã đặt vào khuynh hướng của ý chí nó, chính nó cùng với *Ôhôliáp*, con trai của *Akhixamác* thuộc chi tộc của *Đan*.
35 Người đã làm cho tinh thần họ đầy sự khôn khéo để thực hiện mọi công trình chế tạo của thợ thủ công và thợ phát minh và thợ thêu ngũ sắc trên vải chỉ tím và trên vải chỉ tím đỏ, trên đỏ thắm đỏ tía cùng trên vải gai mịn, cùng thợ dệt, những thợ gia công mọi công trình chế tạo cùng những thợ nghĩ ra những phát minh.

Xuất Hành 36

36,1 Vả, *Bêtxalêên* đã phải gia công với *Ôhôliáp* cùng với mọi người [có] tinh thần khéo léo mà ĐỨC CHÚA đã đặt sự khôn khéo và tài năng am hiểu nơi họ để biết [và] để gia công mọi công việc của công trình được thánh hiến, cho tới tất cả những gì mà ĐỨC CHÚA đã truyền.
2 Vậy khi *Môsê* đã kêu tới *Bêtxalêên* và tới *Ôhôliáp* cùng tới mọi người [có] tinh thần khéo léo mà ĐỨC CHÚA đã đặt sự khôn khéo vào lòng nó, mọi người mà lòng nó khuyến khích nó để lại gần với công trình ấy để gia công nó.
3 Thì họ đã lấy khỏi đàng trước *Môsê* toàn bộ phần đóng góp mà con cái *Yxơraên* đã đem dưng cho công việc của công trình được thánh hiến để gia công nó, đồng thời, chính họ đã còn đem dưng cho người lễ vật tự nguyện mỗi sáng nữa.
4 Bấy giờ họ đã đến, toàn thể các người khéo léo, các người đang gia công toàn bộ công trình được thánh hiến, người người từ công việc của mình, công việc mà chính họ [là] những người đang gia công.
5 Và họ đã thưa cùng *Môsê* rằng : « Dân này đã làm cho ra nhiều để đem dưng nhiều hơn đủ cho công việc của công trình mà ĐỨC CHÚA đã truyền để gia công nó.
6 Vậy *Môsê* đã giao nhiệm vụ và người ta đã loan truyền một công bố trong trại rằng : « Đàn ông và đàn bà đừng sản xuất nữa [cho] công việc của công trình được thánh hiến, đồng thời, dân này hãy chận lại để khỏi phải đem dưng. »
7 Và công việc [sản xuất] đã đủ cho họ, cho toàn bộ công trình ấy để gia công nó và còn dư.
8 Và mọi người [có] tinh thần khéo léo trong số những người gia công công trình ấy đã gia công Nhà tạm, mười tấm màn bằng vải gai mịn được xe và vải chỉ tím và vải chỉ tím đỏ và đỏ thắm, hai Minh thần, kiệt tác của thợ tinh xảo đã làm ra chúng.
9 Bề dài mỗi tấm màn ấy [là] hai mươi tám khuỷu tay, còn bề ngang mỗi tấm màn ấy [là] bốn khuỷu tay, [chỉ có] một kích thước cho toàn bộ các tấm màn.

10 Và người đã [cho] nối năm tấm màn ấy, tấm này với tấm kia, rồi người đã lại [cho] nối năm tấm màn, tấm này với tấm kia.
11 Và người đã [cho] làm ra những vòng bằng vải chỉ tím trên rìa của tấm màn, từ đầu biên trên tấm đã được nối này, người [cũng] đã [cho] làm như vậy trên rìa của tấm màn ngoài hơn hết trên tấm đã được nối kia.
12 Người đã [cho] làm năm mươi vòng trên tấm màn thứ nhứt, rồi người cũng đã [cho] làm năm mươi vòng trên đầu của tấm màn mà [cũng là] trên tấm đã được nối thứ hai [cho] các vòng ăn khớp vòng này với vòng kia.
13 Rồi người đã [cho] luyện năm mươi móc bằng vàng, và người đã [cho] ráp các tấm màn lại, tấm này với tấm kia bằng những móc, thì Nhà tạm đã trở thành duy nhứt.
14 Rồi người đã [cho] làm ra những tấm màn bằng lông dê cho Lều ở trên Nhà tạm, người đã [cho] làm ra chúng [hết thảy là] mười một tấm màn.
15 Bề dài của mỗi tấm màn [là] ba mươi khuỷu tay, còn bề ngang của mỗi tấm màn [là] bốn khuỷu tay, một kích thước duy nhứt cho mười một tấm màn.
16 Rồi người đã [cho] nối năm tấm màn riêng ra, và sáu tấm màn riêng ra.
17 Sau đó người đã [cho] làm năm mươi vòng trên rìa của tấm màn ngoài hơn hết, trên tấm đã được nối [thứ nhứt], rồi người đã [cho] làm năm mươi vòng trên rìa tấm màn [ngoài hơn hết], tấm đã được nối thứ hai.
18 Và người đã [cho] luyện năm mươi móc bằng thau để ráp cái Lều lại, cho [nó] trở thành duy nhứt.
19 Và người đã [cho] làm cho Lều một mái che [bằng] da của cừu đực được nhuộm đỏ, đồng thời, một mái che bằng da của hải ngưu bên trên.
20 Sau đó, người đã [cho] làm các tấm ván khuôn được dựng đứng bằng gỗ keo cho Nhà tạm.
21 Bề dài của tấm ván khuôn ấy [là] mười khuỷu tay, còn bề ngang của mỗi tấm ván khuôn ấy [là] một khuỷu tay rưỡi.
22 Hai cái mộng, liên kết cái này với cái kia, cho mỗi tấm ván khuôn, người đã [cho] làm như vậy cho toàn bộ những tấm ván khuôn của Nhà tạm.
23 Vậy người đã [cho] làm các tấm ván khuôn cho Nhà tạm : hai mươi tấm ván khuôn cho cạnh *Nêghép* về hướng nam.
24 Và người đã [cho] làm bốn mươi đế bằng bạc dưới hai mươi tấm ván khuôn ấy : hai đế dưới tấm ván khuôn này cho hai mộng của nó, rồi hai đế dưới tấm ván khuôn kế cho hai mộng của nó.
25 Và người đã [cho] làm cho cạnh thứ hai của phía bắc của Nhà tạm, hai mươi tấm ván khuôn.
26 Cùng với bốn mươi đế bằng bạc của chúng, hai đế dưới tấm ván khuôn này, rồi hai đế dưới tấm ván khuôn kia.
27 Và cho đôi phần đàng sau của Nhà tạm về hướng tây, người đã [cho] làm sáu tấm ván khuôn.
28 Và người đã [cho] làm hai tấm ván khuôn như những cột chống góc của Nhà tạm ở đôi phần đàng sau.

29 Và chúng đã được ghép đôi từ bên dưới và tất cả cùng nhau chúng sẽ được ghép đôi tới đầu chúng, tới cái khoen thứ nhứt, người đã [cho] làm như vậy cho cả hai chúng, cho hai cây cột chống góc.
30 Vậy chúng đã là tám tấm ván khuôn và mười sáu đế bằng bạc của chúng : một cặp đế này một cặp đế kia dưới mỗi tấm ván khuôn.
31 Và người đã [cho] làm năm thanh ngang bằng gỗ keo cho những tấm ván khuôn của một cạnh đầu tiên của Nhà tạm.
32 Với năm thanh ngang cho những tấm ván khuôn của cạnh thứ hai của Nhà tạm, cùng năm cho những tấm ván khuôn của đôi phần đàng sau về hướng tây của Nhà tạm
33 Rồi người đã [cho] làm thanh ngang giữa để trổ xuyên qua giữa các tấm ván khuôn từ đầu này tới đầu kia.
34 Và ngươi đã [cho] dát vàng các tấm ván khuôn và những khoen của chúng, người đã [cho] làm bằng vàng các khoen chịu của những thanh ngang, đồng thời, người cũng đã [cho] dát các thanh ngang bằng vàng.
35 Rồi người đã [cho] làm bức màn bằng vải chỉ tím và vải chỉ tím đỏ và đỏ thắm đỏ tía cùng với vải gai mịn được xe, kiệt tác của thợ thêu khéo léo, người đã [cho] làm nó [được thêu] những Minh thần.
36 Và người đã [cho] làm cho nó bốn cột bằng gỗ keo, rồi người đã [cho] dát chúng bằng vàng, và các móc của chúng bằng vàng, đồng thời, người đã [cho] đúc cho chúng bốn đế bằng bạc.
37 Rồi người đã [cho] làm một bức màn ngăn cho cửa của Lều bằng vải chỉ tím và vải chỉ tím đỏ và đỏ thắm đỏ tía, cùng với vải gai mịn được xe, kiệt tác của thợ thêu ngũ sắc.
38 Cùng với năm cột của nó, rồi với các móc của chúng, sau đó người đã [cho] dát các đầu của chúng cùng các khoen của chúng bằng vàng, còn năm đế của chúng [thì] bằng thau.

Xuất Hành 37

37,1 Bấy giờ *Bêtxalêên* đã làm Hòm bia bằng gỗ keo, bề dài của nó hai khuỷu tay rưỡi, và bề ngang của nó một khuỷu tay rưỡi, còn bề cao của nó một khuỷu tay rưỡi.
2 Rồi người đã dát nó bằng vàng ròng bên trong cũng như bên ngoài, đồng thời, người đã làm cho nó một đường viền bằng vàng xung quanh.
3 Rồi người đã đúc cho nó bốn khoen bằng vàng ở nơi bốn chưn của nó : vừa hai khoen trên một cạnh của nó, vừa hai khoen trên cạnh thứ hai của nó.
4 Người đã còn làm những đòn khiêng bằng gỗ keo, rồi người đã dát chúng bằng vàng.
5 Rồi người đã lòn các đòn khiêng qua các khoen ở nơi các cạnh của Hòm bia để khiêng Hòm bia.
6 Sau đó người đã làm Thượng tòa bằng vàng ròng, bề dài của nó hai khuỷu tay rưỡi, còn bề ngang của nó một khuỷu tay rưỡi.
7 Và người cũng đã làm hai Minh thần được điêu khắc bằng vàng, người đã thực hiện Chư vị trên cả hai đầu của Thượng tòa.

8 Một Minh thần [ở] trên đầu bên này và một Minh thần [ở] trên đầu bên kia, trên Thượng tòa, người đã thực hiện các Minh thần trên cả hai đầu của nó.
9 Và Họ đã trở thành các Minh thần vừa giương đôi cánh lên cao, vừa che trên Thượng tòa bằng đôi cánh Họ, còn mặt Họ cái này hướng về cái kia, mặt của các Minh thần đã hướng về Thượng tòa ấy.
10 Rồi người đã làm cái bàn bằng gỗ keo, bề dài nó hai khuỷu tay, và bề ngang nó một khuỷu tay, còn bề cao nó một khuỷu tay rưỡi.
11 Và người đã dát nó bằng vàng ròng, rồi người đã làm cho nó một đường viền bằng vàng xung quanh.
12 Sau đó, người đã làm cho nó một khuông đai một gang tay xung quanh, rồi người đã làm một đường viền xung quanh bằng vàng cho khuông đai nó.
13 Kế đó người đã đúc cho nó bốn khoen bằng vàng, rồi người đã gắn các khoen ấy trên bốn góc mà [là] của bốn chưn nó.
14 Chúng đã tiếp cận với cái khuông đai, [và] là các khoen chịu của các đòn khiêng để khiêng bàn ấy.
15 Rồi người đã làm các đòn khiêng bằng gỗ keo, và người đã dát chúng bằng vàng để khiêng bàn ấy.
16 Sau đó, người đã làm các đồ trang bị mà [ở] trên bàn ấy, các dĩa của nó và các chén của nó và các tô của nó cùng các bình bằng vàng ròng mà người ta sẽ rảy [rượu] bằng chúng.
17 Rồi người đã làm cái chưn đèn được điêu khắc bằng vàng ròng, người đã làm chưn đèn ấy, đế nó và thân nó, các chén nó, các mầm non nó cùng các nụ hoa nó từ đó chúng đã phát sinh.
18 Và sáu nhánh sẽ phát sinh từ đôi cạnh của nó, ba nhánh của chưn đèn từ cạnh đầu của nó, và ba nhánh của chưn đèn từ cạnh kế của nó.
19 Ba chén hình hạnh đào trên mỗi nhánh : ba chén hình hạnh đào trên một nhánh đầu, [với] mầm non và nụ hoa, và ba chén hình hạnh đào trên một nhánh kế, [với] mầm non và nụ hoa, như vậy cho sáu nhánh phát sinh từ chưn đèn ấy.
20 Còn trên chưn đèn, bốn chén hình hạnh đào [với] các mầm non của nó cùng các nụ hoa của nó.
21 Và một mầm non dưới hai nhánh này từ nó, và một mầm non dưới hai nhánh kế từ nó, cùng một mầm non dưới hai nhánh kế tiếp từ nó, cho sáu nhánh phát sinh từ nó.
22 Các mầm non của chúng và các nhánh của chúng đã phát sinh từ nó, toàn bộ của nó [là] một công trình được điêu khắc bằng vàng ròng.
23 Và người đã làm cho nó bảy đèn, và các kéo cắt tàn tim đèn của nó cùng các dĩa gạt tàn tim đèn của nó bằng vàng ròng.
24 Người đã làm nó cùng với toàn bộ các đồ trang bị của nó bằng một nén vàng ròng.
25 Rồi người đã làm bàn thờ của hương trầm bằng gỗ keo, vuông vức, bề dài nó một khuỷu tay và bề ngang nó một khuỷu tay, còn bề cao nó hai khuỷu tay, những sừng nó từ nó đã xuất phát.
26 Rồi người đã dát nó bằng vàng ròng, đầu nó và xung quanh các cạnh nó, cùng các sừng nó, và người đã làm cho nó một đường viền bằng vàng xung quanh.

27 Và người đã làm cho nó hai khoen bằng vàng bên dưới của đường viền nó, trên hai cạnh của nó, trên hai hông của nó, làm các khoen chịu cho các đòn khiêng để khiêng nó bằng chúng.
28 Rồi người đã làm các đòn khiêng bằng gỗ keo, và người đã dát chúng bằng vàng.
29 Và người đã còn chế biến dầu của phép xức dầu được thánh hiến cùng hương trầm của các hương liệu nguyên chất, kiệt tác của nhà nghề hương phẩm.

Xuất Hành 38

38,1 Sau đó người đã làm bàn thờ của lễ toàn thiêu bằng gỗ keo, bề dài nó năm khuỷu tay và bề ngang nó năm khuỷu tay vuông vức, còn bề cao nó ba khuỷu tay.
2 Rồi người đã làm các sừng của nó trên bốn góc của nó, các sừng của nó đã xuất phát từ nó, và người đã dát nó bằng thau.
3 Kế đó người đã làm toàn bộ các đồ trang bị của bàn thờ ấy : các chậu và các xẻng và các chén rảy, các nĩa ba chia và các mâm thiêu, người đã làm toàn bộ các đồ trang bị của nó bằng thau.
4 Rồi người đã làm cho bàn thờ một khung lưới, một tác phẩm lưới thau, dưới bìa của nó, từ bên dưới tới giữa của nó.
5 Và người đã đúc bốn khoen ở bốn đầu góc của khung lưới bằng thau như các khoen chịu của các đòn khiêng.
6 Và người đã làm các đòn khiêng bằng gỗ keo, rồi người đã dát chúng bằng thau.
7 Rồi người đã lòn các đòn khiêng vô các khoen trên các cạnh của bàn thờ để khiêng nó bằng chúng, người đã làm nó rỗng [bằng] những tấm ván.
8 Và người đã làm cái vạc rửa bằng thau cùng đế nó bằng thau với những gương soi của các phụ nữ phục vụ mà đã phục vụ [ở] cửa của Lều Hôi ngộ.
9 Sau đó người đã làm Tiền đường của phía *Nêghép* về hướng nam, các bức màn của Tiền đường bằng vải gai mịn được xe, một trăm khuỷu tay.
10 Hai mươi cột của chúng và hai mươi đế của chúng bằng thau, cùng các móc của các cột cùng với các khoen của chúng bằng bạc.
11 Đồng thời, cho phía bắc một trăm khuỷu tay, hai mươi cột của chúng và hai mươi đế của chúng bằng thau, cùng các móc của các cột cùng với các khoen của chúng bằng bạc.
12 Còn cho phía tây những bức màn năm mươi khuỷu tay, mười cột của chúng và mười đế của chúng, cùng các móc của các cột cùng với các khoen của chúng bằng bạc.
13 Rồi cho cạnh về hướng đông, về hướng mặt trời mọc, năm mươi khuỷu tay.
14 Các bức màn mười lăm khuỷu tay về cạnh đối diện, ba cột của chúng cùng ba đế của chúng.
15 Rồi cho cạnh đối diện thứ hai ở cạnh bên này cũng như ở cạnh bên kia của cửa Tiền đường, các bức màn mười lăm khuỷu tay, ba cột của chúng cùng ba đế của chúng.
16 Toàn bộ các bức màn xung quanh của Tiền đường [đã bằng] vải gai mịn được xe.

17 Và các đế của các cột bằng thau, còn các móc của các cột cùng các khoen của chúng bằng bạc, và việc dát các đầu của chúng bằng bạc, đồng thời chính chúng được trang bị những khoen bằng bạc, toàn bộ các cột của Tiền đường.
18 Và bức màn ngăn của cửa Tiền đường, kiệt tác của thợ dệt ngũ sắc vải chỉ tím và vải chỉ tím đỏ và đỏ thắm đỏ tía cùng vải gai mịn được xe, thì hai mươi khuỷu tay bề dài, còn bề cao tới hết mức [là] năm khuỷu tay phù hợp với các bức màn của Tiền đường.
19 Còn bốn cột của chúng cùng bốn đế của chúng bằng thau, và các móc của chúng bằng bạc, đồng thời, sự dát các đầu của chúng cùng các khoen của chúng cũng bằng bạc.
20 Và toàn bộ các cọc xung quanh của Nhà tạm cùng của Tiền đường [đã] bằng thau.
21 Đây [là] những đồ được kiểm kê của chính Nhà tạm, Nhà tạm của Chứng tích mà đã được kiểm điểm theo lệnh của *Môsê* : một sự phục dịch của các Thầy *Lêvi* dưới quyền điều khiển của *Ithama*, con trai của *Aharon* vị Tư tế.
22 Và *Bêtxalêên*, con trai của *Uri*, con trai của *Hua*, thuộc chi tộc *Yuđa*, đã làm tất cả những gì mà ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.
23 Và cùng với người, *Ôhôliáp*, con trai của *Akhixamác*, thuộc chi tộc của *Đan*, một người thợ thủ công vừa phát minh vừa dệt ngũ sắc vải chỉ tím và vải chỉ tím đỏ và đỏ thắm đỏ tía cùng vải gai mịn.
24 Tất cả vàng đã được dùng cho công trình trong toàn bộ các công việc của Nơi thánh và [là] vàng của lễ phẩm đã lên tới hai mươi chín nén và bảy trăm ba mươi *sêkên* theo *sêkên* Nơi thánh.
25 Và bạc của cộng đoàn đã được kiểm kê [là] một trăm nén và một ngàn bảy trăm bảy mươi lăm *sêkên*, theo *sêkên* Nơi thánh.
26 Nửa *sêkên* cho mỗi đầu người, nửa của *sêkên* theo *sêkên* Nơi thánh, cho mọi người đi qua tới nơi kiểm kê, từ một chàng trai hai mươi tuổi hoặc cao hơn, cho sáu trăm lẻ ba ngàn năm trăm năm mươi [người].
27 Và một trăm nén bạc đã được dùng để đúc các đế của Nơi thánh và các đế của bức màn : một trăm đế thành một trăm nén, một nén ra một đế.
28 Và cùng với một ngàn bảy trăm bảy mươi lăm [*sêkên* bạc], người đã vừa làm những móc của những cột, vừa dát những đầu của chúng, vừa trang bị những khoen cho chúng.
29 Còn thau của lễ phẩm [là] bảy mươi nén và hai ngàn bốn trăm *sêkên*.
30 Rồi với nó, người đã làm các đế của cửa Lều Hội ngộ và bàn thờ bằng thau và khung lưới bằng thau mà [là] của nó, và toàn bộ các đồ trang bị của bàn thờ.
31 Và các đế xung quanh của Tiền đường, và các đế của cửa của Tiền đường, và toàn bộ các cọc lều của Nhà tạm cùng toàn bộ các cọc lều xung quanh của Tiền đường.

Xuất Hành 39

39,1 Bấy giờ, với vải chỉ tím và vải chỉ tím đỏ và đỏ thắm, đỏ tía, họ đã làm những trang phục theo tác phẩm bện để phụng sự trong Nơi thánh, vậy họ đã làm những trang phục thánh mà [là] của *Aharon* theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.

2 Vậy sau đó, người đã làm đai *Êphốt* bằng vàng, vải chỉ tím và vải chỉ tím đỏ và đỏ thắm, đỏ tía cùng vải gai mịn được xe.
3 Rồi họ đã cán vàng thành những miếng mỏng và người đã cắt ra những sợi chỉ để bện giữa vải chỉ tím và giữa vải chỉ tím đỏ và giữa [vải chỉ] đỏ thắm, đỏ tía, cùng giữa vải gai mịn, kiệt tác của thợ thẩm mỹ.
4 Họ đã làm cho nó những đai vai được nối với nhau, nó đã được nối với nhau bằng hai đầu của nó.
5 Và dải băng của đai *Êphốt* của người mà ở trên nó, chính từ nó, như kiệt tác bằng vàng của người, vải chỉ tím và vải chỉ tím đỏ và đỏ thắm, đỏ tía cùng vải gai mịn được xe, theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.
6 Rồi họ đã gia công những đá quý bạch ngọc được khảm được bện bằng chỉ vàng, chúng được điêu khắc [theo] những tác phẩm điêu khắc về con dấu thuộc về các tên của các con trai *Yxơraên*.
7 Và người đã gắn chúng, trên những đai vai của đai *Êphốt*, [là] những viên đá quý của sự hồi tưởng vềcác con trai của *Yxơraên*, theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.
8 Rồi người đã gia công cái Túi thánh, kiệt tác của thợ dệt thẩm mỹ theo cách chế tạo của đai *Êphốt* bằng vàng, vải chỉ tím, và vải chỉ tím đỏ và đỏ thắm, đỏ tía cùng vải gai mịn được xe.
9 Họ đã làm ra cái Túi thánh, được gấp lại nó đã vuông vức, một gang tay bề dài của nó và một gang tay bề ngang được gấp lại của nó.
10 Rồi họ đã cài trên nó bốn hàng đá quý : một hàng hồng mã não, hoàng ngọc và bích ngọc, [là] hàng thứ nhứt.
11 Và hàng thứ hai [là] hồng ngọc, lam ngọc và vân thạch.
12 Và hàng thứ ba [là] hồng điện thạch, mã não thạch và tử thạch anh.
13 Còn hàng thứ tư [là] hoàng vân thạch, bạch ngọc và vân thạch được khảm, được bện bằng chỉ vàng vào những bộ khuy cài của chúng.
14 Và các viên đá quý dựa theo các tên của các con trai *Yxơraên*, chính chúng [là] mười hai dựa theo các tên của họ, [là] những tác phẩm điêu khắc về con dấu, mỗi viên thể theo tên nó cho mười hai chi tộc.
15 Rồi họ đã gia công trên cái Túi thánh ấy những dây xích được xe chặt, kiệt tác về dây thừng bằng vàng ròng.
16 Và họ đã gia công hai khuy cài bằng vàng và hai khoen bằng vàng, rồi họ đã gắn hai khoen ấy trên hai đầu của cái Túi thánh.
17 Sau đó họ đã xỏ hai dây thừng bằng vàng kia qua hai cái khoen trên những đầu của cái Túi thánh.
18 Và họ đã cài hai đầu của hai dây thừng ấy trên hai cái khuy cài, rồi họ đã đặt chúng trên những đai vai của đai *Êphốt* về phía mặt đáng trước của nó.
19 Và họ đã gia công hai khoen bằng vàng, rồi họ đã gắn trên hai đầu của cái Túi thánh, trên rìa của nó, rìa mà về phía bên trong của đai *Êphốt*.
20 Rồi họ đã gia công hai khoen bằng vàng và họ đã gắn chúng trên hai đai vai của đai *Êphốt* từ bên dưới, ở đàng trước mặt của nó, gần một bên với chỗ nối của nó, bên trên của dây nịt của đai *Êphốt*.

21 Sau cùng, họ đã buộc cái Túi thánh, từ những khoen của nó tới những khoen của đai *Êphốt*, bằng dây vải chỉ tím để [nó] sẽ ở bên trên dây nịt của đai *Êphốt*, và Túi thánh sẽ không bị dời chỗ khỏi bên trên đai *Êphốt* ấy, theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.
22 Rồi người đã gia công áo dài của đai *Êphốt* ấy, tác phẩm của thợ dệt, một bộ hoàn toàn bằng vải chỉ tím.
23 Và cổ của áo dài ấy [thì] ở giữa nó, như cổ của áo bọc thân trên, một đường viền xung quanh cho cổ nó sẽ không bị rách.
24 Rồi họ đã gia công trên những vạt của áo dài ấy những trái thạch lựu bằng vải chỉ tím, và vải chỉ tím đỏ và đỏ thắm, đỏ tía [và vải gai mịn] được xe.
25 Và họ đã gia công những cái chuông bằng vàng ròng, rồi họ đã gắn các cái chuông ấy ở giữa các trái thạch lựu, xung quanh trên những vạt của cái áo dài ở giữa các trái thạch lựu ấy.
26 Một cái chuông rồi một trái thạch lựu, một cái chuông rồi một trái thạch lựu, xung quanh trên những vạt của áo dài ấy, để phụng sự theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.
27 Rồi họ đã gia công các áo lót bằng vải gai mịn, tác phẩm của thợ dệt cho *Aharon* và cho các con trai người.
28 Và cái lễ mão vải gai mịn và những đồ trang sức của các tế mão vải gai mịn và những quần đùi bằng vải gai trắng gai mịn được xe.
29 Và cái dây nịt vải gai mịn được xe, và vải chỉ tím, và vải chỉ tím đỏ và đỏ thắm, đỏ tía, kiệt tác của thợ dệt ngũ sắc, theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.
30 Và họ đã gia công một thẻ biểu tượng sự thánh bằng vàng ròng, rồi họ đã viết trên đó lời được viết, một tác phẩm điêu khắc về con dấu, « Thánh dành cho ĐỨC CHÚA ».
31 Rồi họ đã buộc trên nó một dây vải chỉ tím để giữ [nó] trên cái lễ mão, ở phía trên, theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.
32 Như vậy đã được hoàn tất toàn bộ dịch vụ về Nhà tạm, Lều Hội ngộ, và các con cái *Yxơraên* đã làm như tất cả những gì mà ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*, như vậy họ đã làm.
33 Bấy giờ họ đã đem Nhà tạm ấy tới *Môsê*, Lều ấy cùng toàn bộ những đồ trang bị của nó, những móc của nó, những tấm ván khuông của nó, những thanh ngang của nó, và những cột của nó cùng những đế của nó.
34 Và mái che bằng những da của các cừu đực được nhuộm đỏ, và mái che bằng những da của các hải ngưu, cùng bức màn thuộc bức màn ngăn.
35 Hòm bia của Chứng tích cùng những đòn khiêng của nó, và cái Thượng tòa.
36 Cái bàn, toàn bộ những đồ trang bị của nó, cùng bánh của sự Hiện diện.
37 Cái chưn đèn [vàng] ròng, những đèn của nó, những đèn sắp theo một hàng cùng toàn bộ những đồ trang bị của nó, và dầu cho đèn đuốc.
38 Và bàn thờ bằng vàng, và dầu phép xức dầu, và hương trầm của các hương liệu, và bức màn ngăn của cửa Lều.
39 Bàn thờ bằng thau và khung lưới bằng thau mà [là] của nó, những đòn khiêng của nó cùng toàn bộ những đồ trang bị của nó, cái vạc rửa cùng đế của nó.

40 Những bức màn của Tiền đường, những cột của nó cùng những đế của nó, và bức màn ngăn của cửa Tiền đường ấy, những dây to của nó và những cọc của nó cùng toàn bộ những đồ trang bị của dịch vụ cho Nhà tạm, cho Lều Hội ngộ.
41 Những trang phục thuộc tác phẩm bện để phụng sự trong Nơi thánh, những trang phục thánh của *Aharon*, vị Tư tế, và những trang phục của các con trai người để thừa tác như Tư tế.
42 Như tất cả những gì mà ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*, như vậy các con cái *Yxơraên* đã làm toàn bộ công trình ấy.
43 Và khi *Môsê* đã thấy toàn bộ công trình chế tạo ấy, thì ôi kìa ! họ đã làm nó theo như ĐỨC CHÚA đã truyền, như vậy họ đã làm, bấy giờ *Môsê* đã chúc lành cho họ.

Xuất Hành 40

40,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
2 « Nhằm ngày của tháng giêng, nhằm [ngày] đầu của tháng, ngươi sẽ phải dựng Nhà tạm của Lều Hội ngộ.
3 Và ngươi sẽ phải đặt Hòm bia của Chứng tích ở đó, rồi ngươi sẽ phải che một bức màn về phía Hòm bia ấy.
4 Và ngươi sẽ phải đem cái bàn kia vô, và ngươi sẽ xếp đặt cho có thứ tự [theo] hàng lối của nó, và ngươi sẽ phải đem chưn đèn kia vô, rồi ngươi sẽ đốt những đèn nó lên.
5 Và ngươi sẽ phải đặt bàn thờ bằng vàng dành cho hương trầm đàng trước Hòm bia của Chứng tích, rồi ngươi sẽ phải treo bức màn ngăn của cửa của Nhà tạm.
6 Và ngươi sẽ phải đặt bàn thờ của lễ toàn thiêu đàng trước cửa Nhà tạm của Lều Hội ngộ.
7 Và ngươi sẽ phải đặt cái vạc rửa giữa Lều Hội ngộ và bàn thờ ấy, rồi ngươi sẽ đổ nước vô đó.
8 Và ngươi sẽ phải hình thành cái Tiền đường xung quanh, rồi ngươi sẽ treo bức màn ngăn cho cửa Tiền đường ấy.
9 Và ngươi sẽ phải lấy dầu phép xức dầu, rồi ngươi sẽ xức dầu Nhà tạm ấy cùng toàn bộ những gì mà [ở] trong nó, và ngươi sẽ thánh hiến nó cùng toàn bộ những đồ trang bị của nó, thì nó sẽ trở thành Nơi thánh.
10 Và ngươi sẽ phải xức dầu bàn thờ của lễ toàn thiêu cùng toàn bộ những đồ trang bị của nó, rồi ngươi sẽ thánh hiến bàn thờ ấy, thì bàn thờ ấy sẽ trở thành đồ vật chí thánh.
11 Và ngươi sẽ phải xức dầu vạc rửa ấy cùng đế nó, rồi ngươi sẽ thánh hiến nó.
12 Và ngươi sẽ phải dẫn *Aharon* cùng các con trai ngươi lại gần tới cửa Lều Hội ngộ, rồi ngươi sẽ rửa họ bằng nước.
13 Và ngươi sẽ phải mặc cho *Aharon* những trang phục thánh, và ngươi sẽ xức dầu người, rồi ngươi sẽ thánh hiến người, để người sẽ thừa tác như Tư tế cho Ta.
14 Và ngươi sẽ phải dẫn các con trai người lại gần, rồi ngươi sẽ mặc cho họ những áo lót.

15 Rồi ngươi sẽ phải xức dầu họ theo như ngươi đã xức dầu cha họ, để họ sẽ thừa tác như Tư tế cho Ta, và phép xức dầu họ sẽ phải được thiết lập để phát sinh cho họ một chức Tư tế trường cửu qua các thế hệ của họ. »
16 Và *Môsê* đã làm như tất cả những gì mà ĐỨC CHÚA đã truyền cho người, như vậy người đã làm.
17 Vả, đã xảy ra là nhằm tháng giêng, nhằm năm thứ hai, nhằm [ngày] đầu của tháng, Nhà tạm ấy đã được dựng lên.
18 Bấy giờ *Môsê* đã dựng Nhà tạm ấy, bắt đầu người đã đặt những đế của nó, kế đó người đã lắp những tấm ván khuôn của nó và người đã cài những thanh ngang của nó, rồi người đã dựng những cột của nó lên.
19 Và người đã căng rạp trên Nhà tạm ấy, rồi người đã trùm mái che rạp ấy trên nó, về bên trên, theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.
20 Và người đã lấy đồng thời người đã đặt cái Chứng tích vào trong Hòm bia, và người đã lòn các đòn khiêng xuống dưới Hòm bia ấy, rồi người đã đặt cái Thượng tòa lên, về bên trên, cái Hòm bia.
21 Và người đã đem Hòm bia ấy vô trong Nhà tạm, và người đã treo một bức màn [làm] bức màn ngăn, rồi người đã che về phía Hòm bia của Chứng tích theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.
22 Rồi người đã đặt cái bàn trong Lều Hội ngộ, bên hông của Nhà tạm, về hướng bắc, ở bên ngoài của bức màn.
23 Và người đã sắp xếp bánh trên đó [theo] hàng lối trước Nhan ĐỨC CHÚA, theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.
24 Rồi người đã đặt cái chưn đèn trong Lều Hội ngộ, đối diện với cái bàn, bên hông về hướng nam của Nhà tạm.
25 Và người đã đốt các đèn lên trước Nhan ĐỨC CHÚA, theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.
26 Rồi người đã đặt bàn thờ bằng vàng trong Lều Hội ngộ đàng trước bức màn.
27 Và người đã làm cho hương trầm của những hương liệu lên khói trên nó, theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.
28 Rồi người đã treo bức màn ngăn của cửa của Nhà tạm.
29 Và người đã đặt bàn thờ của lễ toàn thiêu [ở] cửa Nhà tạm của Lều Hội ngộ, rồi người đã tiến dưng trên đó chính lễ toàn thiêu cùng lễ phẩm mễ cốc, theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.
30 Rồi người đã đặt vạc rửa giữa Lều Hội ngộ và bàn thờ, rồi người đã đổ nước vô đó để rửa.
31 Và từ đó *Môsê* và *Aharon* cùng các con trai người đã rửa tay họ cùng chưn họ.
32 Khi họ sẽ vô tới Lều Hội ngộ hoặc khi họ sẽ lại gần tới bàn thờ, [thì] họ sẽ rửa cho mình, theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.
33 Sau cùng, người đã dựng chính Tiền đường xung quanh cho Nhà tạm cùng cho bàn thờ, rồi người đã treo bức màn ngăn của cửa Tiền đường ấy ; như vậy *Môsê* đã hoàn tất công việc.

34 Bỗng áng mây đã che phủ Lều Hội ngộ, và vinh quang của ĐỨC CHÚA đã tràn đầy Nhà tạm ấy.
35 Và *Môsê* đã không có thể vô trong Lều Hội ngộ, vì áng mây ấy đã hạ xuống trên Nó, và vinh quang của ĐỨC CHÚA đã tràn đầy Nhà tạm ấy.
36 Nhưng khi áng mây ấy đã được cất lên khỏi trên Nhà tạm, [thì] con cái *Yxơraên* sẽ dỡ trại ra đi trong suốt mọi chặng của họ.
37 Còn nếu áng mây ấy sẽ không được cất lên thì họ sẽ không dỡ trại ra đi, cho tới ngày nó sẽ được cất lên.
38 Vì áng mây của ĐỨC CHÚA [sẽ ở] trên Nhà tạm ấy ban ngày và lửa sẽ ở lại ban đêm trên nó trước sự hiện diện của toàn thể nhà *Yxơraên* trong suốt mọi chặng của họ.

Ngũ Thư
Sách Lêvi

Kinh Thánh

Ngũ Thư

Sách Lêvi

Bản dịch song hàng chú thích dựa theo các bản gốc
Híprơi, Hylạp & Latinh

Anrê Nguyễn Văn-Lang

Sách Lêvi

Lêvi 1

1,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã gọi tới *Môsê* và đã phán cùng người từ Lều Hội ngộ rằng :
2 « Ngươi hãy nói với con cái *Yxơraên*, và ngươi sẽ phải nói với họ : "Nếu một người nào đó trong số các ngươi nguyện đem một lễ vật lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA, [thì] các ngươi sẽ phải đem lễ vật của các ngươi lại gần, từ chính súc vật, từ gia súc lớn hoặc từ gia súc nhỏ.
3 Nếu lễ vật của nó [là] một lễ vật toàn thiêu từ chính gia súc lớn, [thì] người ấy sẽ phải dẫn nó lại gần, một con đực vẹn tuyền, tới cửa Lều Hội ngộ, người ấy sẽ phải dẫn nó lại gần cho được sự chấp nhận cho người ấy trước Nhan ĐỨC CHÚA.
4 Và người ấy sẽ phải đặt tay mình trên đầu của lễ vật toàn thiêu ấy, thì nó sẽ được nhậm cho người ấy để đền vì tội cho người ấy.
5 Rồi người ấy sẽ phải sát tế con bê đực của đàn bò trước Nhan ĐỨC CHÚA, và các con trai của *Aharon*, các vị Tư tế, sẽ phải cung hiến máu và họ sẽ rảy máu ấy xung quanh cạnh bàn thờ mà [ở] cửa Lều Hội ngộ.
6 Và người ta sẽ phải lột da lễ vật toàn thiêu, rồi người ta sẽ chặt nó ra thành những miếng của nó.
7 Và các con trai của *Aharon*, vị Tư tế, sẽ phải nhúm lửa trên bàn thờ ấy, rồi họ sẽ sắp củi lên trên lửa này.
8 Rồi các con trai của *Aharon*, các vị Tư tế, sẽ phải sắp các miếng ấy, cái đầu cùng mỡ trên củi mà [ở] trên lửa mà [ở] trên bàn thờ ấy.
9 Rồi người ta sẽ phải rửa bộ lòng của nó và những cẳng của nó bằng nước, và vị Tư tế sẽ phải thiêu cho toàn bộ tế vật lên khói trên bàn thờ ấy [làm] lễ toàn thiêu, một lễ vật được thiêu bằng lửa [có] hương vị làm nguôi tiến dưng ĐỨC CHÚA.
10 Còn nếu lễ vật của người ấy [là] từ gia súc nhỏ, từ chính các chiên con hoặc từ chính các dê đực cho một lễ toàn thiêu, [thì] một con đực vẹn tuyền người ấy sẽ phải dẫn nó lại gần.
11 Rồi người ấy sẽ phải sát tế nó bên cạnh của bàn thờ ấy, về hướng bắc, trước Nhan ĐỨC CHÚA, và các con trai của *Aharon*, các vị Tư tế, sẽ phải rảy máu nó xung quanh cạnh bàn thờ ấy.
12 Và người ta sẽ phải chặt nó ra thành những miếng của nó với đầu nó cùng với mỡ nó, rồi vị Tư tế sẽ phải sắp chúng trên củi mà [ở] trên chính lửa mà [ở] trên bàn thờ ấy.
13 Và người ta sẽ phải rửa bộ lòng cùng các cẳng bằng nước, rồi vị Tư tế sẽ phải đem toàn bộ ấy lại gần và người sẽ thiêu cho tế vật lên khói trên bàn thờ ấy [làm] một lễ toàn thiêu,

chính nó [là] một lễ vật được thiêu bằng lửa, [có] hương vị làm nguôi tiến dưng ĐỨC CHÚA.
14 Tuy nhiên nếu lễ vật của người ấy [làm] lễ toàn thiêu tiến dưng ĐỨC CHÚA [là] từ loài chim, thì người ấy sẽ phải đem lễ vật của nó lại gần, từ các chim cu đất hoặc từ những con mới ra ràn của chim bồ câu.
15 Và vị Tư tế sẽ phải đem nó lại gần tới bàn thờ, rồi người sẽ bóp đầu nó, và người sẽ thiêu cho lễ vật lên khói trên bàn thờ và người sẽ cho máu nó chảy đi trên hông phẳng của bàn thờ ấy.
16 Và người sẽ phải loại bỏ bầu diều nó [và] lông nó, rồi người sẽ bỏ các thứ đó xuống bên cạnh bàn thờ ấy, về hướng đông, về chỗ tro mỡ kia.
17 Và người sẽ phải xé hai nó bằng đôi cánh nó, [nhưng] người sẽ không được phân ra từng miếng, rồi vị Tư tế sẽ thiêu cho nó lên khói trên bàn thờ ấy, trên củi mà [ở] trên lửa ấy [làm] lễ toàn thiêu, chính đó [là] một lễ vật được thiêu bằng lửa [có] hương vị làm nguôi tiến dưng ĐỨC CHÚA. ” »

Lêvi 2

2,1 « “Vả, nếu một người nào đó nguyện đem lễ phẩm lại gần làm lễ phẩm mễ cốc tiến dưng ĐỨC CHÚA, [thì] lễ phẩm của người ấy sẽ phải là tinh bột, và người ấy sẽ phải chế dầu trên nó, rồi người ấy sẽ rắc nhũ hương trên nó.
2 Đồng thời người ấy sẽ phải đem nó tới các con trai của *Aharon*, các vị Tư tế, thì [một] vị Tư tế sẽ phải túm lấy từ đó một nắm đầy nắm tay mình, từ tinh bột của nó và từ dầu của nó cùng với tất cả nhũ hương của nó, rồi người sẽ thiêu cho lễ phẩm tưởng nhớ của nó lên khói trên bàn thờ ấy, [làm] lễ phẩm được thiêu bằng lửa [có] hương vị làm nguôi tiến dưng ĐỨC CHÚA.
3 Về phần còn lại của lễ phẩm mễ cốc ấy [thì] thuộc về *Aharon* cùng thuộc về các con trai người, [và là] đồ vật chí thánh từ những lễ phẩm được thiêu bằng lửa tiến dưng ĐỨC CHÚA.
4 Còn nếu ngươi nguyện đem lễ phẩm mễ cốc lại gần [là] bánh được nướng trong lò [thì phải là] những bánh ngọt tinh bột không men được pha trộn với dầu và những bánh kẹp không men được phết với dầu.
5 Còn nếu lễ phẩm của ngươi [là] lễ phẩm mễ cốc trên chính chảo đáy bằng, [thì] nó sẽ phải là bánh tinh bột không men được pha trộn với dầu.
6 [Ngươi] sẽ phải bẻ nó ra từng miếng, rồi ngươi sẽ phải chế dầu trên nó, chính nó [là] một lễ phẩm mễ cốc.
7 Còn nếu lễ phẩm của ngươi [là] lễ phẩm mễ cốc từ xoong rán, [thì] ngươi sẽ được làm bằng tinh bột với dầu.
8 Và ngươi sẽ phải đem lễ phẩm mễ cốc mà từ các thứ đó sẽ được dưng tiến cho ĐỨC CHÚA, và người ấy sẽ phải đem nó lại gần tới vị Tư tế và người sẽ phải đem nó tới bàn thờ ấy.

9 Và vị Tư tế sẽ phải trích đi một phần từ lễ phẩm mễ cốc tưởng nhớ ấy, rồi người sẽ thiêu cho tế phẩm lên khói trên bàn thờ ấy [làm] một lễ phẩm được thiêu bằng lửa [có] hương vị làm nguôi tiến dưng ĐỨC CHÚA.
10 Về phần còn lại của lễ phẩm mễ cốc ấy [thì] thuộc về *Aharon* cùng thuộc về các con trai người, [và là] đồ vật chí thánh từ những lễ phẩm được thiêu bằng lửa tiến dưng ĐỨC CHÚA.
11 Không một lễ phẩm mễ cốc nào mà các ngươi nguyện đem lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA, món chi đã lên men sẽ được dưng, vì không một chất men nào hoặc một thứ mật ong nào các ngươi sẽ được thiêu cho từ nó lên khói [thành] một lễ phẩm được thiêu bằng lửa tiến dưng ĐỨC CHÚA.
12 Các ngươi sẽ phải đem chúng lại gần [làm] lễ phẩm đầu mùa tiến dưng ĐỨC CHÚA, nhưng chúng sẽ không được [đem] lên trên bàn thờ thành hương vị làm nguôi.
13 Và bất kỳ lễ phẩm nào, ngươi sẽ phải nêm bằng muối lễ phẩm mễ cốc của ngươi, và ngươi sẽ không được để cho thiếu muối Giao ước của Thiên Chúa ngươi xa cách với lễ phẩm mễ cốc ngươi, trên bất kỳ lễ phẩm nào của ngươi, ngươi sẽ phải đem muối lại gần.
14 Còn nếu ngươi nguyện đem lễ phẩm mễ cốc bằng những hoa trái đầu mùa lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA, [thì] ngươi sẽ phải đem lễ phẩm mễ cốc bằng những hoa trái đầu mùa của ngươi lại gần, [như] gié lúa mạch tươi được sấy khô bằng lửa, bột lúa mì, hoa quả tươi.
15 Và ngươi sẽ phải chế dầu trên nó, rồi ngươi sẽ phải rải nhũ hương trên nó, chính nó [là] một lễ phẩm mễ cốc.
16 Rồi vị Tư tế sẽ phải thiêu cho lễ phẩm tưởng nhớ ấy lên khói, từ bột lúa mì của nó và từ dầu của nó cùng với tất cả nhũ hương của nó, [làm] một lễ phẩm được thiêu bằng lửa tiến dưng ĐỨC CHÚA.” »

Lêvi 3

3,1 « “Vả, nếu lễ vật của một người nào đó [là] một hy lễ giao hòa, nếu từ gia súc lớn [thì] chính người ấy sẽ phải dẫn lại gần hoặc giả một con đực hoặc giả một con cái vẹn tuyền, người ấy sẽ phải dẫn nó lại gần trước Nhan ĐỨC CHÚA.
2 Và người ấy sẽ phải đặt tay mình trên đầu của lễ vật mình, và người ấy sẽ sát tế nó [ở] lối ra vào của Lều Hội ngộ, rồi các con trai của *Aharon*, các vị Tư tế, sẽ rảy máu xung quanh cạnh bàn thờ.
3 Và một vị Tư tế sẽ phải đem lại gần một phần từ hy lễ giao hòa ấy [làm] một lễ vật được thiêu bằng lửa tiến dưng ĐỨC CHÚA, [là] mỡ mà bao bọc bộ lòng cùng tất cả mỡ mà ở trên bộ lòng ấy.
4 Và người sẽ phải tách rời ra cặp trái cật và mỡ mà ở trên chúng, [và] mà ở trên các chỗ trái cật cùng phần lồi ra trên lá gan cùng với cặp trái cật.
5 Và các con trai của *Aharon* sẽ phải thiêu cho nó lên khói trên bàn thờ ấy, trên lễ vật toàn thiêu mà ở trên củi [và] mà ở trên lửa, [làm] một lễ vật được thiêu bằng lửa [có] hương vị làm nguôi tiến dưng ĐỨC CHÚA.

6 Còn nếu lễ vật làm hy lễ giao hòa của người ấy tiến dưng ĐỨC CHÚA [là] từ gia súc nhỏ, [thì] một con đực hoặc một con cái vẹn tuyền người ấy sẽ phải đem nó lại gần.
7 Nếu chính người ấy nguyện đem lễ vật của mình [là] một chiên con lại gần, thì người ấy sẽ phải dẫn nó lại gần trước Nhan ĐỨC CHÚA.
8 Và người ấy sẽ phải đặt tay mình trên đầu của lễ vật mình, và người ấy sẽ sát tế nó đàng trước Lều Hội ngộ, rồi các con trai của *Aharon* sẽ phải rảy máu nó xung quanh cạnh bàn thờ ấy.
9 Và từ vật hy tế giao hòa, một vị Tư tế sẽ phải đem mỡ của nó lại gần [làm] một lễ vật được thiêu bằng lửa tiến dưng ĐỨC CHÚA : [gồm] cái đuôi béo nguyên vẹn gần bên xương sống người sẽ phải tách rời ra, vừa mỡ bao bọc bộ lòng vừa tất cả mỡ mà ở trên bộ lòng.
10 Và người sẽ phải tách rời ra cặp trái cật, và mỡ mà ở trên chúng [và] mà ở trên các chỗ trái cật, và phần lồi ra trên lá gan cùng với cặp trái cật.
11 Rồi vị Tư tế sẽ phải thiêu cho nó lên khói trên bàn thờ ấy [như] lương thực, một lễ vật được thiêu bằng lửa tiến dưng ĐỨC CHÚA.
12 Nhưng nếu lễ vật của người ấy [là] một dê cái, thì người ấy sẽ phải dẫn nó lại gần trước Nhan ĐỨC CHÚA.
13 Và người ấy sẽ phải đặt tay mình trên đầu của nó, và người ấy sẽ sát tế nó đàng trước Lều Hội ngộ, rồi các con trai của *Aharon* sẽ phải rảy máu nó xung quanh cạnh bàn thờ ấy.
14 Và một phần từ lễ vật ấy, một vị Tư tế sẽ phải đem lễ vật của người ấy lại gần, [làm] một lễ vật được thiêu bằng lửa tiến dưng ĐỨC CHÚA : [gồm] mỡ bao bọc bộ lòng cùng tất cả mỡ mà ở trên bộ lòng ấy.
15 Và người sẽ phải tách rời ra cặp trái cật và mỡ mà ở trên chúng [và] mà ở trên các chỗ trái cật cùng phần lồi ra trên lá gan cùng với cặp trái cật.
16 Rồi vị Tư tế sẽ phải thiêu cho tất cả mỡ chúng lên khói trên bàn thờ [như] lương thực, một lễ vật được thiêu bằng lửa thành hương vị làm nguôi tiến dưng ĐỨC CHÚA.
17 Một quy luật trường cửu qua các thế hệ của các ngươi trong bất kỳ vùng các nơi cư ngụ nào của các ngươi [là] 'không chút mỡ nào cũng như không chút huyết nào các ngươi sẽ được ăn'." »

Lêvi 4

4,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
2 « Ngươi hãy nói với con cái *Yxơraên* rằng : "Nếu một người nào đó đã phạm tội bởi nhầm lẫn bất cứ một lệnh nào trong số các mệnh lệnh của ĐỨC CHÚA mà sẽ không được làm nhưng nó đã làm bất cứ một lệnh nào trong số các lệnh này :
3 Nếu một vị Thượng tế, vị chịu xức dầu đã phạm tội gây ra sự trở thành có tội của dân, thì vì tội của mình mà người đã phạm, người sẽ phải đem một con bò đực tơ [hay] một con bê đực vẹn tuyền của đàn súc vật lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA để làm lễ vật đền tội.

4 Và người sẽ phải dẫn con bê đực vô tới cửa Lều Hội ngộ trước Nhan ĐỨC CHÚA, và người sẽ đặt tay mình trên đầu con bê đực ấy, rồi người sẽ sát tế con bê đực ấy trước Nhan ĐỨC CHÚA.
5 Và vị Thượng tế, vị chịu xức dầu, sẽ phải lấy một ít từ máu của con bê đực ấy, rồi người sẽ đem nó vô trong Lều Hội ngộ.
6 Rồi vị Thượng tế sẽ phải nhúng ngón tay trỏ mình vô trong máu, và từ máu ấy người sẽ rảy bảy lần trước Nhan ĐỨC CHÚA, trước mặt bức màn của Nơi thánh.
7 Và vị Thượng Tế sẽ phải bôi bằng máu ấy trên những sừng của bàn thờ hương trầm của các hương phẩm mà ở trong Lều Hội ngộ trước Nhan ĐỨC CHÚA, rồi người sẽ đổ tất cả máu của con bò đực tơ xuống đế bàn thờ của lễ toàn thiêu mà [ở] cửa Lều Hội ngộ.
8 Còn về tất cả mỡ của con bò đực tơ làm lễ vật đền tội, người sẽ phải tách ra khỏi nó, chính mở bao bọc trên bộ lòng, cùng tất cả mỡ mà ở trên bộ lòng ấy.
9 Và cặp trái cật và mỡ mà ở trên chúng, mà ở trên cặp trái cật cùng phần lồi ra trên lá gan cùng với cặp trái cật, người sẽ phải tách rời ra.
10 Theo như nó đã được tách ra từ con bò đực hy lễ giao hòa, rồi vị Thượng tế sẽ phải thiêu cho chúng lên khói trên bàn thờ lễ toàn thiêu.
11 Còn da con bò đực tơ và tất cả thịt nó, với đầu nó và cùng với những cẳng nó, và bộ lòng nó cùng cặn bã nó,
12 thì người sẽ phải đem nguyên con bò đực tơ ấy ra phía bên ngoài của trại, tới nơi thanh sạch, tới chỗ đổ tro mỡ kia, rồi người sẽ thiêu nó trên củi bằng lửa, trên chỗ đổ tro mỡ ấy nó sẽ được thiêu.
13 Vả, nếu toàn thể cộng đoàn *Yxơraên* đã lầm lỗi và sự việc đã bị che khuất khỏi sự hiểu biết của đoàn thể, và họ đã phạm phải một trong số tất cả các mệnh lệnh của ĐỨC CHÚA mà họ đáng lẽ không được làm, như vậy họ đã trở thành đắc tội.
14 Rồi sau đó chính tội liên quan tới cộng đoàn mà họ đã phạm đã được biết, thì cộng đoàn này sẽ phải dẫn lại gần một con bò đực tơ [hay] một con bê đực của đàn súc vật để làm lễ vật đền tội, và họ sẽ dẫn nó tới đàng trước Lều Hội ngộ.
15 Và các vị kỳ lão của cộng đoàn này sẽ phải đặt tay họ trên đầu con bò đực tơ ấy trước Nhan ĐỨC CHÚA, rồi một vị sẽ sát tế con bò đực tơ ấy trước Nhan ĐỨC CHÚA.
16 Và vị Thượng tế, vị chịu xức dầu, sẽ phải đem một ít từ máu con bê đực ấy vô trong Lều Hội ngộ.
17 Và vị Thượng tế sẽ phải nhúng ngón tay trỏ mình vô một phần từ máu ấy, rồi người sẽ rảy bảy lần trước Nhan ĐỨC CHÚA, trước mặt của bức màn.
18 Và một phần từ máu ấy người sẽ bôi trên những sừng của bàn thờ mà [ở] trước Nhan ĐỨC CHÚA, mà [ở] trong Lều Hội ngộ, rồi người sẽ đổ tất cả máu ấy xuống đế bàn thờ của lễ toàn thiêu mà [ở] cửa Lều Hội ngộ.
19 Còn tất cả mỡ của nó người sẽ phải tách ra khỏi nó, rồi người sẽ thiêu cho tế vật lên khói trên bàn thờ ấy.
20 Và người sẽ phải làm cho con bò đực tơ theo như người đã làm cho con bò đực tơ của lễ vật đền tội, như vậy người sẽ phải làm cho nó, và vị Thượng tế sẽ phải đền vì tội [đè nặng] trên họ, thì nó sẽ được tha cho họ.

21 Và người sẽ phải đem con bò đực tơ ấy ra tới bên ngoài của trại, rồi người sẽ thiêu nó theo như người đã thiêu con bò đực tơ trước kia, chính nó [là] lễ vật đền tội cho cộng đoàn ấy.
22 Nếu một vị đầu mục đã phạm tội và đã làm phải bất cứ một lệnh nào của tất cả các mệnh lệnh mà sẽ không được làm của ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của vị ấy, thì vị ấy sẽ trở thành đắc tội bởi nhầm lẫn.
23 Hoặc nếu tội của vị ấy đã được cho người biết rằng người đã phạm tội chống lại lệnh ấy, thì sau đó người sẽ phải đem lễ vật của mình tới [là] một con dê đực, một con đực vẹn tuyền.
24 Và người sẽ phải đặt tay mình trên đầu con dê đực ấy, rồi người sẽ sát tế nó tại chỗ mà người ta thường sát tế lễ vật toàn thiêu trước Nhan ĐỨC CHÚA, chính nó [là] một lễ vật đền tội.
25 Và vị Thượng tế sẽ phải nhúng ướt bằng ngón tay trỏ mình một ít từ máu của lễ vật đền tội, rồi người sẽ bôi trên những sừng của bàn thờ lễ toàn thiêu, còn máu [còn lại] của nó người sẽ đổ xuống đế của bàn thờ lễ toàn thiêu.
26 Còn tất cả mỡ của nó vị Thượng tế sẽ phải thiêu cho lên khói trên bàn thờ như mỡ của hy lễ giao hòa, và người sẽ đền vì tội [đè nặng] trên vị ấy, vì tội của vị ấy, thì nó sẽ được tha cho vị ấy.
27 Còn nếu một người nào đó trong số dân bản xứ mà đã phạm tội bởi nhầm lẫn khi đã làm phải bất cứ một lệnh nào của các mệnh lệnh của ĐỨC CHÚA mà sẽ không được làm, thì người ấy sẽ trở thành đắc tội.
28 Hoặc nếu tội của người ấy đã được cho người ấy biết rằng người ấy đã phạm tội, thì người ấy sẽ phải đem lễ vật của mình tới [là] chỉ một con dê cái, một con cái vẹn tuyền, vì tội của người ấy mà người ấy đã phạm.
29 Và người ấy sẽ phải đặt tay mình trên đầu lễ vật đền tội, rồi người sẽ sát tế lễ vật đền tội ấy tại chỗ cử hành lễ toàn thiêu.
30 Và vị Thượng tế sẽ phải lấy một ít từ máu của nó bằng ngón tay trỏ của mình, rồi người sẽ bôi trên những sừng của bàn thờ của lễ toàn thiêu, và tất cả máu [còn lại] của nó, người sẽ đổ xuống đế của bàn thờ ấy.
31 Còn tất cả mỡ của nó người sẽ phải tách ra theo như mỡ đã được tách ra từ trên hy lễ giao hòa, rồi vị Thượng tế sẽ thiêu cho lên khói trên bàn thờ ấy thành hương vị làm nguôi tiến dưng ĐỨC CHÚA, như vậy vị Thượng tế sẽ đền vì tội [đè nặng] trên người ấy và nó sẽ được tha cho người ấy.
32 Còn nếu người ấy nguyện đem lễ vật của mình lại gần [là] một chiên tơ làm lễ vật đền tội, [thì] người ấy sẽ phải dẫn nó lại gần, [là] một con cái vẹn tuyền.
33 Và người ấy sẽ phải đặt tay mình trên đầu của lễ vật đền tội ấy, rồi người ấy sẽ sát tế nó làm lễ vật đền tội tại chỗ mà người ta thường sát tế lễ vật toàn thiêu.
34 Và vị Thượng tế sẽ phải lấy bằng ngón tay trỏ mình một ít từ máu của lễ vật đền tội ấy, rồi người sẽ bôi trên những sừng của bàn thờ lễ toàn thiêu, và tất cả máu [còn lại] của nó người sẽ đổ xuống đế của bàn thờ ấy.
35 Và người sẽ phải tách tất cả mỡ của nó ra theo như mỡ con chiên tơ từ hy lễ giao hòa sẽ được tách ra, rồi vị Thượng tế sẽ thiêu cho chúng lên khói trên bàn thờ ấy, trên những lễ

phẩm được thiêu bằng lửa tiến dưng ĐỨC CHÚA, như vậy vị Thượng tế sẽ đền vị tội [đè nặng] trên người ấy, vì tội của người ấy mà người ấy đã phạm, thì nó sẽ được tha cho người ấy. ” »

Lêvi 5

5,1 «“Vả, một người nào đó nếu đã phạm tội và đã nghe lời thề nguyền, và chính người ấy [đã là] nhân chứng hoặc đã thấy hoặc đã biết, nếu người ấy đã không thông báo thì người ấy sẽ phải gánh chịu hình phạt về tội phạm của mình.
2 Hoặc nếu một người nào đó mà đã đá động tới bất kỳ vật gì ô uế, hoặc tới một xác chết của một thú rừng ô uế hoặc tới một xác chết của một súc vật ô uế hoặc tới một xác chết của một loài vật li ti ô uế, mặc dầu sự việc ấy đã bị che khuất đối với người ấy, nhưng chính người ấy [đã ra] ô uế và đã trở thành đắc tội.
3 Hoặc nếu mà người ấy đã đá động tới sự ô uế của một người, nghĩa là bất kỳ sự ô uế nào của nó mà bởi đó người ấy đã trở thành ô uế, mặc dầu sự việc đã bị che khuất đối với người ấy, nhưng sau đó chính người ấy đã biết, thì người ấy sẽ đắc tội.
4 Hoặc nếu một người nào đó mà đã thề để nói bừa bằng đôi môi để lỗi phạm cho chính mình hoặc để làm tốt, nghĩa là tất cả những gì mà con người ấy có thể nói bừa bằng lời thề [hứa], mặc dầu sự việc đã bị che khuất đối với người ấy, nhưng sau đó chính người ấy đã biết thì người ấy sẽ đắc tội về phần một trong số những việc đó.
5 Và đã thường xảy ra là khi người ấy đã trở thành đắc tội về một trong số những việc đó, thì người ấy sẽ phải thú tội rằng mình đã phạm đối với việc đó.
6 Và người ấy sẽ phải đem lễ vật đền tội xúc phạm của mình tới tiến dưng ĐỨC CHÚA nhơn vì tội của mình mà người ấy đã phạm [là] một con thú cái từ gia súc nhỏ, một chiên cái tơ hoặc chỉ một con dê cái để làm lễ vật đền tội, và vị Tư tế sẽ phải đền vì tội liên quan tới người ấy vì tội của người ấy.
7 Tuy nhiên nếu khả năng người ấy không đủ cung cấp một con chiên, thì người ấy sẽ phải đem lễ vật đền tội xúc phạm của mình mà người ấy đã đắc tội tới [là] một cặp chim cu đất hoặc một cặp chim bồ câu mới ra ràn tiến dưng ĐỨC CHÚA, một con để làm lễ vật đền tội và một con để làm lễ vật toàn thiêu.
8 Và người ấy sẽ phải đem chúng tới vị Tư tế, và người sẽ phải đem con mà dành cho lễ vật đền tội lại gần trước tiên, rồi người sẽ bóp đầu nó gần đàng trước của cổ nó nhưng người sẽ không được phân ra từng miếng.
9 Và người sẽ phải rảy bằng máu của lễ vật đền tội ấy trên hông phẳng bàn thờ, rồi phần còn lại của máu sẽ được cho chảy hết xuống đế bàn thờ, chính đó [là] một lễ vật đền tội.
10 Còn với con thứ hai người sẽ phải cử hành một lễ toàn thiêu theo như nghi thức, và vị Tư tế sẽ đền vị tội [đè nặng] trên người ấy vì tội của người ấy mà người ấy đã phạm, thì nó sẽ được tha cho người ấy.

11 Còn nếu khả năng của người ấy đã không vói tới một cặp chim cu đất hoặc tới một cặp chim bồ cầu mới ra ràn, thì người ấy sẽ phải đem lễ phầm [đền tội] của mình mà người ấy đã đắc tội tới [là] một phần mười *êpha* tinh bột để làm lễ phẩm đền tội, người ấy sẽ không được chế dầu trên đó, người ấy cũng sẽ không được rắc nhũ hương trên đó, vì chính nó [là] một lễ phẩm đền tội.
12 Và người ấy sẽ phải đem nó tới vị Tư tế và vị Tư tế sẽ phải túm lấy từ đó một nắm đầy tay mình, rồi người sẽ thiêu cho tế phẩm tưởng nhớ ấy lên khói trên bàn thờ, trên một lễ phẩm được thiêu bằng lửa tiến dưng ĐỨC CHÚA, chính đó [là] một lễ phẩm đền tội.
13 Và vị Tư tế sẽ phải đền vì tội [đè nặng] trên người ấy, trên tội của người ấy mà người ấy đã phạm bất kỳ một tội nào trong số những tội ấy, thì nó sẽ được tha cho người ấy ; còn [phần còn lại của lễ phẩm] sẽ trở thành của vị Tư tế, theo như lễ phẩm mễ cốc.”»
14 Rồi ĐỨC CHÚA đã còn phán cùng *Môsê* rằng :
15 « Nếu một người nào đó đã hành động cách gian trá [có] mưu mô và đã phạm tội bởi nhầm lẫn đối với những đồ vật được thánh hiến dành cho ĐỨC CHÚA, thì người ấy sẽ phải đem lễ vật đền tội xúc phạm của mình tới tiến dưng ĐỨC CHÚA, [là] một con chiên đực vẹn tuyền từ gia súc nhỏ, - theo sự đánh giá của ngươi [bằng] những *sêkên* bạc theo *sêkên* của Nơi thánh, - để làm lễ vật đền tội xúc phạm.
16 Và người ấy sẽ phải bồi thường việc mà người ấy đã đắc tội đối với đồ vật được thánh hiến, và người ấy sẽ phải thêm một phần năm của vật bồi thường ấy thêm với nó, rồi người ấy sẽ giao nó cho vị Tư tế và vị Tư tế ấy sẽ phải đền vì tội [đè nặng] trên người ấy bằng một con chiên đực làm lễ vật đền tội xúc phạm, thì nó sẽ được tha cho người ấy.
17 Và nếu một người nào đó mà đã phạm tội và đã làm một trong số tất cả các mệnh lệnh của ĐỨC CHÚA mà người ấy sẽ không được làm, mặc dầu người ấy đã không biết, tuy nhiên người ấy đã trở thành đắc tội và sẽ phải gánh chịu hình phạt về tội phạm của mình.
18 Và người ấy sẽ phải đem một con chiêu đực vẹn tuyền từ gia súc nhỏ theo sự đánh giá của ngươi, để làm lễ vật đền tội tới vị Tư tế, và vị Tư tế sẽ phải đền vị tội [đè nặng] trên người ấy nhơn vì sự nhầm lẫn của người ấy mà người ấy đã phạm tội cách vô ý thức và chính người ấy cũng đã không biết, thì nó sẽ được tha cho người ấy.
19 Chính đó [là] một lễ vật đền tội xúc phạm [vì] người ấy đã trở thành đắc tội một điều xúc phạm nặng nề đối với ĐỨC CHÚA. »
20 Và ĐỨC CHÚA đã còn phán cùng *Môsê* rằng :
21 « Nếu một người nào đó đã phạm tội và đã hành động cách gian trá [có] mưu mô đối với ĐỨC CHÚA và đã chối với bạn mình về đồ vật được ủy thác do tín thác hoặc về vật thế chấp trao qua tay hoặc về sự ăn cắp hoặc người ấy đã lấy bằng cách cưỡng đoạt bạn mình.
22 Hoặc nếu người ấy đã tìm được đồ vật bị mất nhưng người ấy đã chối về nó và đã thề cách dối trá về một trong số tất cả những gì mà chính con người quen làm để phạm tội trong đó.
23 Và sẽ xảy ra là nếu người ấy đã phạm tội và đã trở thành đắc tội thì người ấy sẽ phải hoàn trả đồ vật bị tước đoạt mà người ấy đã tước đoạt hoặc đồ vật cưỡng đoạt mà người ấy đã lấy bằng cách cưỡng đoạt hoặc đồ vật được ủy thác do tính thác mà đã được ủy thác do tín thác nơi người ấy hoặc đồ vật bị mất mà người ấy đã tìm được.

24 Hoặc bất cứ đồ một vật nào mà người ấy đã thề về nó cách gian đối, thì người ấy sẽ phải trả nó lại nguyên vẹn và người ấy sẽ phải thêm một phần năm trội hơn [trị giá] nó, cho chính người mà [là] chủ nó, người ấy sẽ phải trả nó lại vào ngày đem lễ vật đền tội xúc phạm của mình tới.
25 Và người ấy sẽ phải đem lễ vật đền tội xúc phạm của mình tiến dưng ĐỨC CHÚA, [là] một con chiên đực vẹn tuyền trong số gia súc nhỏ theo sự đánh giá của ngươi, để làm lễ vật đền tội xúc phạm tới vị Tư tế.
26 Và vị Tư tế sẽ phải đền vị tội liên quan tới người ấy trước Nhan ĐỨC CHÚA, thì nó sẽ được tha cho người ấy về bất cứ một tội nào mà người ấy sẽ có thể phạm một sự xúc phạm trong đó. »

Lêvi 6

6,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
2 « Ngươi hãy truyền cho *Aharon* cùng các con trai người rằng : " Này [là] luật của lễ toàn thiêu : Chính nó, lễ toàn thiêu [sẽ phải ở] trên chỗ đốt trên bàn thờ suốt đêm cho tới sáng và lửa bàn thờ sẽ phải được cháy trên đó.
3 Và vị Tư tế sẽ phải mặc áo dài vải gai trắng của mình và người sẽ phải mặc quần đùi vải gai trắng trên thân mình, rồi người sẽ dọn tro mỡ lễ toàn thiêu mà lửa đã thiêu rụi trên bàn thờ và người sẽ để nó bên cạnh bàn thờ.
4 Và người sẽ phải cổi những trang phục mình ra và người sẽ mặc những trang phục khác vô, rồi người sẽ phải đem tro mở ấy ra về bên ngoài của trại tới một nơi thanh sạch.
5 Còn về lửa ấy trên bàn thờ, nó sẽ phải được cháy không được tắt trên đó, và vị Tư tế sẽ phải đốt những củi mỗi sáng trên đó, rồi người sẽ đặt lễ vật toàn thiêu trên đó, và người sẽ thiêu cho những miếng mỡ của các hy lễ giao hòa lên khói trên đó.
6 Lửa sẽ phải được cháy không ngơi trên bàn thờ ấy, nó sẽ không được bị tắt.
7 Và này [là] luật về lễ phẩm mễ cốc : Các con trai của *Aharon* sẽ phải đem nó lại gần trước Nhan ĐỨC CHÚA, trước mặt của bàn thờ ấy.
8 Và người sẽ phải trích đi từ đó bằng một nắm tay mình từ tinh bột lễ phẩm mễ cốc ấy và từ dầu của nó cùng tất cả nhũ hương mà ở trên lễ phẩm mễ cốc này, rồi người sẽ thiêu cho lễ phẩm lên khói [trên] bàn thờ [làm] một lễ phẩm mễ cốc tưởng nhớ [có] hương vị làm nguôi tiến dưng ĐỨC CHÚA.
9 Về phần còn lại từ đó, *Aharon* cùng các con trai người sẽ ăn, nó sẽ được ăn [như] những bánh không men trong một Nơi thánh, trong Tiền đường của Lều Hội ngộ họ sẽ ăn nó.
10 Phần [lễ phẩm mễ cốc] của họ đã lên men sẽ không được hầm, Ta đã ban nó từ những lễ phẩm được thiêu bằng lửa của Ta, chính nó [là] đồ vật chí thánh như lễ vật đền tội hoặc như lễ vật đền tội xúc phạm.

11 Mọi người nam trong số các con trai của *Aharon* sẽ có thể ăn nó, [là] phần quy định được hưởng trường cửu qua các thế hệ của các ngươi, từ những lễ vật được thiêu bằng lửa của ĐỨC CHÚA, tất cả mọi người mà sẽ đá động tới chúng sẽ được thánh thiêng hóa.” »
12 Rồi ĐỨC CHÚA đã còn phán cùng *Môsê* rằng :
13 « Này [là] lễ phẩm của *Aharon* cùng các con trai người, mà họ sẽ phải đem lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA, vào ngày người chịu xức dầu [là] một phần mười *êpha* tinh bột, một lễ phẩm mễ cốc [có] sự liên tục, phân nửa của nó vào buổi sáng và phân nửa của nó vào buổi chiều.
14 Người ta sẽ soạn nó trên chảo đáy bằng với dầu được trộn đều, [và] ngươi sẽ phải đem nó tới, ngươi sẽ bẻ nó ra thành lễ phẩm bột từng miếng, [rồi] ngươi sẽ đem lại gần [với] hương vị làm nguôi tiến dưng ĐỨC CHÚA.
15 Và vị Thượng tế, vị chịu xức dầu thay thế cho người trong số các con trai người sẽ phải làm việc ấy [là] một phần được hưởng trường cửu tiến dưng ĐỨC CHÚA, một lễ phẩm toàn thiêu sẽ được làm cho lên khói.
16 Còn mọi lễ vật của Tư tế sẽ phải trở thành lễ vật hoàn toàn thiêu rụi, nó sẽ không được ăn. »
17 Rồi ĐỨC CHÚA đã lại phán cùng *Môsê* rằng :
18 « Ngươi hãy nói với *Aharon* cùng với các con trai người rằng : “Này [là] luật về lễ vật đền tội : Tại chỗ mà lễ vật toàn thiêu sẽ được sát tế, lễ vật đền tội ấy sẽ được sát tế trước Nhan ĐỨC CHÚA, chính nó [là] đồ vật chí thánh.
19 Vị Tư tế, vị đã tiến dưng nó sẽ ăn nó trong một Nơi thánh, nó sẽ được ăn trong Tiền đường của Lều Hội ngộ.
20 Mọi thứ gì mà sẽ đá động tới thịt nó sẽ được thánh thiêng hóa, và nếu mà một ít từ máu của nó sẽ văng trên trang phục mà nó sẽ văng trên đó [thì] ngươi sẽ phải giặt [nó] trong một Nơi thánh.
21 Còn nồi bằng đất mà nó sẽ được luộc trong đó [thì] sẽ phải bị đập bể, nhưng nếu nó đã được luộc trong nồi bằng thau thì nồi ấy sẽ phải được nạo sạch và được tẩy sạch bằng nước.
22 Mọi người nam ở giữa những vị Tư tế sẽ ăn nó, chính nó [là] đồ vật chí thánh.
23 Tuy nhiên, mọi lễ vật đền tội mà một phần từ máu nó sẽ được đem vô trong Lều Hội ngộ để đền vì tội trong Nơi thánh, sẽ không được ăn, nó sẽ phải được thiêu bằng lửa.” »

Lêvi 7

7,1 « “ Còn này [là] luật về lễ vật đền tội xúc phạm, chính nó [là] đồ vật chí thánh.
2 Tại chỗ mà họ đã thường sát tế lễ vật toàn thiêu, họ sẽ phải sát tế lễ vật đền tội xúc phạm, và người sẽ phải rảy máu nó xung quanh cạnh bàn thờ.
3 Rồi người sẽ phải đem từ nó tất cả mỡ của nó, với cái đuôi béo cùng với mỡ bao bọc bộ lòng lại gần.

4 Và cặp trái cật cùng mỡ mà ở trên chúng, [và] mà ở trên cặp trái cật, cùng với phần lồi ra trên lá gan cùng với cặp trái cật, người sẽ phải tách rời nó ra.
5 Rồi vị Tư tế sẽ phải thiêu cho chúng lên khói trên bàn thờ [thành] một lễ vật được thiêu bằng lửa tiến dưng ĐỨC CHÚA, chính nó [là] một lễ vật đền tội xúc phạm.
6 Mọi người nam ở giữa những vị Tư tế sẽ ăn nó, tại một Nơi thánh nó sẽ được ăn, chính nó [là] đồ vật chí thánh.
7 Lễ vật đền tội xúc phạm giống như lễ vật đền tội, chỉ có một luật duy nhứt cho chúng, vị Tư tế mà sẽ đền vì tội qua trung gian của nó, nó sẽ thuộc về người.
8 Còn vị Tư tế, vị thường đem lễ vật toàn thiêu của bất kỳ người nào lại gần, [thì] da của lễ vật toàn thiêu, mà người ấy đã đem lại gần cho vị Tư tế, sẽ thuộc về người.
9 Và mọi lễ phẩm mễ cốc mà sẽ được nướng trong lò, cũng như mọi lễ phẩm đã được soạn trong chảo rán hoặc trên chảo đáy bằng [sẽ] thuộc về vị Tư tế, vị thường đem nó lại gần, nó sẽ thuộc về người.
10 Nhưng mọi lễ phẩm mễ cốc được pha trộn với dầu hoặc khô sẽ thuộc về tất cả các con trai của *Aharon*, người này như người kia.
11 Và này [là] luật của hy lễ giao hòa mà người ta sẽ đem lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA.
12 Nếu trên căn bản một lễ phẩm tạ ơn mà một người nào đó nguyện đem hy lễ giao hòa lại gần, thì người ấy sẽ phải đem lại gần, thêm với lễ phẩm tạ ơn ấy, những bánh ngọt không men được pha trộn với dầu và những bánh kẹp không men được phết với dầu cùng với tinh bột được trộn đều [thành] những bánh ngọt được pha trộn với dầu.
13 Người ấy sẽ phải đem lễ phẩm của mình lại gần cùng với những bánh ngọt bánh đã lên men thêm với lễ phẩm tạ ơn của hy lễ giao hòa của mình.
14 Và từ lễ phẩm ấy người ấy sẽ phải đem lại gần một cái từ mọi lễ phẩm [là] phần đóng góp tiến dưng ĐỨC CHÚA, dành cho vị Tư tế, vị sẽ rảy máu của hy lễ giao hòa, phần lễ phẩm ấy sẽ thuộc về người.
15 Còn thịt của lễ phẩm tạ ơn thuộc về hy lễ giao hòa của người ấy sẽ được ăn trong ngày tiến dưng nó, từ nó sẽ không được để còn lại cho tới sáng mai.
16 Còn nếu lễ vật tạ ơn người ấy tiến dưng [là] lễ vật nguyện ước hoặc lễ vật tự nguyện, [thì] trong ngày người ấy sẽ đem lại gần, lễ vật tạ ơn của người ấy sẽ được ăn, và vào ngày hôm sau thì phần còn lại từ lễ vật ấy sẽ được ăn.
17 Nhưng phần còn lại từ thịt của lễ vật tạ ơn ấy sẽ phải được thiêu bằng lửa vào ngày thứ ba.
18 Còn nếu quả thật một người nào đó đã ăn tới thịt của hy lễ giao hòa của người ấy vào ngày thứ ba, [thì] chính người đem nó lại gần sẽ không được nhậm, nó sẽ không được quy công cho người ấy, nó đã trở thành vật ô uế, còn về chính người đã ăn về nó sẽ phải gánh chịu hình phạt về tội phạm của mình.
19 Và thịt mà sẽ đụng chạm tới bất kỳ vật gì ô uế sẽ không được phép ăn, nó sẽ phải được thiêu bằng lửa, về phần thịt [thì] mọi người thanh sạch sẽ có thể ăn thịt.
20 Nhưng người nào mà sẽ ăn thịt từ hy lễ giao hòa mà tiến dưng ĐỨC CHÚA, và sự ô uế của người ấy [đè nặng] trên người ấy, thì chính người ấy sẽ phải bị trừ tiệt khỏi bà con mình.
21 Và nếu một người nào đó sẽ đá động tới bất kỳ vật gì ô uế, tới sự ô uế của con người hoặc tới thú vật ô uế hoặc tới bất kỳ vật ghê tởm nào ô uế, rồi người ấy đã ăn về thịt của hy

lễ giao hòa mà tiến dưng ĐỨC CHÚA, thì chính người ấy sẽ phải bị trừ tiệt khỏi bà con mình. ” »
22 Vả, ĐỨC CHÚA đã còn phán cùng *Môsê* rằng :
23 « Ngươi hãy nói với con cái *Yxơraên* rằng : “Tất cả mỡ của bò và chiên cùng với dê cái, các ngươi sẽ không được ăn.
24 Còn mỡ của xác thú tự nó chết và mỡ của con thú bị xé sẽ có thể được dùng cho bất kỳ công việc gì, nhưng nhứt định các ngươi sẽ không được ăn nó.
25 Quả thật, bất kỳ người nào ăn mỡ từ thú vật mà người ấy sẽ đem [mỡ] từ nó lại gần [làm] lễ vật được thiêu bằng lửa tiến dưng ĐỨC CHÚA, thì chính người đã ăn sẽ phải bị trừ tiệt khỏi bà con mình.
26 Và không chút máu nào, về loài chim cũng như về súc vật, các ngươi sẽ được ăn trong bất kỳ những nơi cư ngụ nào của các ngươi.
27 Bất kỳ người nào mà sẽ ăn bất kỳ máu gì, ắt chính người ấy sẽ phải bị trừ tiệt khỏi bà con mình. ” »
28 Vả, ĐỨC CHÚA đã lại phán cùng *Môsê* rằng :
29 « Ngươi hãy nói với con cái *Yxơraên* rằng : “Chính người đem hy lễ giao hòa của mình lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA, sẽ phải đem lễ vật của mình tới ĐỨC CHÚA, từ hy lễ giao hòa của mình.
30 Đôi tay người ấy sẽ phải đem những lễ vật được thiêu bằng lửa tới ĐỨC CHÚA, chính mỡ cùng với cái ức, người ấy sẽ đem nó tới, cái ức ấy, để giơ nó lên xuống [làm] lễ vật giơ lên giơ xuống trước Nhan ĐỨC CHÚA.
31 Rồi vị Tư tế sẽ phải thiêu cho mỡ ấy lên khói trên bàn thờ, còn cái ức ấy sẽ thuộc về *Aharon* cùng các con trai người.
32 Và các ngươi sẽ phải trao đùi phải, từ những hy lễ giao hòa của các ngươi, [là] phần đóng góp cho vị Tư tế.
33 Vị [Tư tế], trong số các con trai của *Aharon*, đã thường đem máu và mỡ của các hy lễ giao hòa lại gần, [thì] bắp đùi sẽ phải là phần đặc biệt của người.
34 Vì Ta đã lấy cái ức giơ lên giơ xuống và cái bắp đùi [là] phần đóng góp từ nơi con cái *Yxơraên*, từ những hy lễ giao hòa của họ, rồi Ta đã ban chúng cho *Aharon*, vị Tư tế, và cho các con trai người, làm phần quy định được hưởng trường cửu từ nơi sự đóng góp của con cái *Yxơraên*.
35 Đó [là] phần thánh hiến của *Aharon* và phần thánh hiến của các con trai người, từ những lễ vật được thiêu bằng lửa tiến dưng ĐỨC CHÚA, vào ngày người đã đem họ lại gần để thừa tác như Tư tế cho ĐỨC CHÚA.
36 Phần thánh hiến mà ĐỨC CHÚA đã truyền để ban cho họ vào ngày người xức dầu họ trong số các con trai của *Yxơraên*, [là] một quy luật trường cửu qua các thế hệ của họ.
37 Đó [là] luật về lễ vật toàn thiêu, về lễ phẩm mễ cốc và về lễ vật đền tội và về lễ vật đền tội xúc phạm và về lễ vật bổ nhiệm cùng về hy lễ giao hòa.
38 Đó là luật mà ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê* trên núi *Xinai*, trong ngày Người đã giao nhiệm vụ cho con cái *Yxơraên* để đem những lễ vật của họ lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA trong sa mạc *Xinai*.” »

Lêvi 8

8,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
2 « Ngươi hãy đem *Aharon* và các con trai người cùng với người, và các trang phục và dầu phép xức dầu, và một con bò đực tơ lễ vật đền tội, và một cặp chiên đực cùng giỏ bánh không men.
3 Và ngươi hãy triệu tập toàn thể cộng đoàn này tại cửa Lều Hội ngộ. »
4 Thì *Môsê* đã thi hành theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho người, và người đã tụ tập như một cộng đoàn ấy tại cửa Lều Hội ngộ.
5 Bấy giờ *Môsê* đã nói với cộng đoàn ấy [rằng] « Đây chính [là] lời mà ĐỨC CHÚA đã truyền để thi hành. »
6 Vậy *Môsê* đã đem *Aharon* cùng các con trai người lại gần, và *Môsê* đã rửa họ bằng nước.
7 Rồi *Môsê* đã tròng trên người cái áo lót và đã thắt lưng người bằng dây nịt và đã mặc cho người cái áo dài và đã choàng trên người cái đai *Êphốt* và đã thắt lưng người bằng dải băng của đai *Êphốt*, và đã quàng đai *Êphốt* lên cho người bằng nó.
8 Và *Môsê* đã cài cái Túi thánh trên người, rồi đã đặt *Urim* và *Tummim* vào trong Túi thánh ấy.
9 Sau đó, *Môsê* đã đội cái lễ mão lên trên đầu của người và đã cài trên lễ mão ấy, về mặt đàng trước của nó, một thẻ bằng vàng, biểu tượng thánh của sự thánh hiến, theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.
10 Rồi *Môsê* đã lấy dầu phép xức dầu, và người đã xức dầu cái Nhà tạm cùng tất cả những gì mà [ở] trong đó, và người đã thánh hiến chúng.
11 Sau đó, người đã rảy trên bàn thờ bảy lần, bằng dầu ấy, rồi người đã xức dầu bàn thờ ấy cùng tất cả những đồ trang bị của nó, và cái vạc rửa cùng đế của nó để thánh hiến chúng.
12 Đoạn, *Môsê* đã đổ một ít dầu phép xức dầu trên đầu *Aharon* và đã xức dầu người để thánh hiến người.
13 Sau đó, *Môsê* đã dẫn các con trai của *Aharon* lại gần, rồi người đã mặc cho họ những áo lót và đã thắt lưng cho họ [bằng] dây nịt và đã đội lên cho họ những tế mão theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.
14 Rồi *Môsê* đã dắt con bò đực tơ lễ vật đền tội lại gần, và *Aharon* cùng các con trai người đã đặt các tay họ trên đầu con bò đực tơ lễ vật đền tội ấy.
15 Bấy giờ *Aharon* đã sát tế và *Môsê* đã lấy máu, rồi người đã bôi bằng ngón tay trỏ mình trên những sừng xung quanh của bàn thờ, và người đã thanh tẩy bàn thờ khỏi tội, rồi người đã đổ máu xuống đế của bàn thờ ấy và người đã thánh hiến nó để đền vì tội [đè nặng] trên nó.
16 Và *Môsê* đã lấy tất cả mỡ mà ở trên bộ lòng và phần lồi ra của lá gan và cặp trái cật cùng mỡ của chúng, rồi *Môsê* đã thiêu cho tế vật lên khói trên bàn thờ.
17 Và con bò đực tơ và da nó và thịt nó cùng cặn bã nó người ta đã phải thiêu bằng lửa ở bên ngoài của trại theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.

18 Và *Môsê* đã dắt con chiên đực lễ vật toàn thiêu lại gần, rồi *Aharon* cùng các con trai
người sẽ phải đặt những tay họ trên đầu của con chiên đực ấy.
19 Và *Aharon* đã sát tế, rồi *Môsê* đã rảy máu xung quanh cạnh bàn thờ.
20 Và người ta đã chặt con chiên đực ấy ra từng miếng của nó, rồi *Môsê* đã thiêu cho cái
đầu ấy và các miếng ấy cùng mỡ ấy lên khói.
21 Và người ta đã rửa bộ lòng cùng các cẳng bằng nước, rồi *Môsê* đã thiêu cho toàn thể con
chiên đực ấy lên khói trên bàn thờ, chính đó [là] một lễ vật toàn thiêu thành hương vị làm
nguôi, chính đó [là] một lễ vật được thiêu bằng lửa tiến dưng ĐỨC CHÚA, theo như ĐỨC
CHÚA đã truyền cho *Môsê*.
22 Sau đó, *Môsê* đã dắt con chiên đực lại gần, con chiên đực thứ hai, [làm] lễ vật bổ nhiệm,
và *Aharon* cùng các con trai người đã đặt tay họ trên đầu của con chiên đực ấy.
23 Bấy giờ *Aharon* đã sát tế [nó], và *Môsê* đã lấy một ít từ máu nó rồi đã bôi trên trái tai
phải của *Aharon* và trên ngón tay cái phải của người cùng trên ngón chưn cái phải của
người.
24 Rồi *Môsê* đã dẫn các con trai của *Aharon* lại gần, và người đã bôi một ít từ máu ấy trên
trái tai phải của họ, và trên ngón tay cái phải của họ cùng trên ngón chưn cái phải của họ,
rồi *Môsê* đã rảy máu ấy xung quanh cạnh bàn thờ.
25 Sau đó, người đã lấy mỡ và cái đuôi béo, cùng tất cả mỡ mà ở trên bộ lòng và phần lồi ra
của lá gan, và cặp trái cật cùng mỡ của chúng và cùng với đùi phải.
26 Rồi người đã lấy, từ giỏ các bánh không men mà [đã ở] trước Nhan ĐỨC CHÚA, một
bánh ngọt không men và một bánh ngọt thuộc bánh được phết dầu cùng một bánh kẹp, rồi
người đã đặt trên các miếng mỡ ấy cùng trên đùi phải ấy.
27 Sau đó, *Môsê* đã đặt tất cả các thứ ấy trên đôi lòng bàn tay của *Aharon* cùng trên đôi
lòng bàn tay của các con trai người, rồi người đã giơ chúng lên xuống [làm] lễ vật giơ lên
giơ xuống trước Nhan ĐỨC CHÚA.
28 Trái lại, *Môsê* đã lấy chúng từ trên những lòng bàn tay của họ, và người đã thiêu cho lên
khói trên bàn thờ cùng với lễ vật toàn thiêu, chính chúng [là] những lễ vật bổ nhiệm thành
hương vị làm nguôi, chính đó [là] lễ vật được thiêu bằng lửa tiến dưng ĐỨC CHÚA.
29 Và *Môsê* đã lấy cái ức, rồi người đã giơ nó lên xuống [làm] lễ vật giơ lên giơ xuống trước
Nhan ĐỨC CHÚA, nó đã là phần chọn lọc của *Môsê* từ con chiên đực lễ vật bổ nhiệm, theo
như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.
30 Và *Môsê* đã lấy một ít từ dầu phép xức dầu và một ít từ máu mà ở trên bàn thờ, rồi đã
rảy trên *Aharon*, trên những trang phục người cùng trên các con trai người, và trên những
trang phục của các con trai người cùng với người, và đã thánh hiến *Aharon*, những trang
phục người cùng các con trai người, và những trang phục của các con trai người cùng với
người.
31 Đoạn, *Môsê* đã nói với *Aharon* cùng với các con trai người [rằng] : « Các ngươi hãy nấu
thịt [ở] cửa Lều Hội ngộ, rồi ở đó các ngươi sẽ ăn nó cùng với bánh mà ở trong giỏ các lễ
phẩm bổ nhiệm theo như ta đã [được] truyền rằng : " *Aharon* cùng các con trai người sẽ ăn
nó.
32 Còn phần còn lại về thịt cũng như về bánh các ngươi sẽ phải thiêu bằng lửa.

33 Kể cả các ngươi sẽ không được đi ra khỏi cửa Lều Hội ngộ [trong] bảy ngày, cho tới ngày trọn những ngày của sự bổ nhiệm các ngươi, vì [phải] bảy ngày người sẽ bổ nhiệm tác vụ Tư tế tay các ngươi.
34 Theo như ĐỨC CHÚA đã truyền để làm việc đền vì tội [đè nặng] trên các ngươi, [thì] người đã làm vào ngày này.
35 Và các ngươi sẽ phải ở lại [tại] cửa Lều Hội ngộ bảy ngày, ban ngày lẫn ban đêm, đồng thời các ngươi sẽ phải giữ việc phụng sự được quy định bởi ĐỨC CHÚA, để các ngươi sẽ khỏi phải chết, vì ta đã được truyền như vậy." »
36 Vậy *Aharon* đã thi hành, – cùng các con trai người, – tất cả các lời mà ĐỨC CHÚA đã ủy thác nhiệm vụ qua trung gian của *Môsê*.

Lêvi 9

9,1 Quả nhiên đã xảy ra là vào ngày thứ tám, *Môsê* đã gọi *Aharon* cùng các con trai người, cùng với các bậc kỳ lão của *Yxơraên*.
2 Rồi người đã nói với *Aharon* : « Anh hãy bắt cho anh một con bê đực, -một con bê đực của đàn súc vật, -để làm lễ vật đền tội, và một con chiên đực, chúng vẹn tuyền, để làm lễ vật toàn thiêu, rồi anh hãy đem [chúng] lại gần trước Nhan ĐỨC CHÚA.
3 Rồi anh hãy nói với con cái *Yxơraên* rằng : " Các ngươi hãy bắt một con dê đực để làm lễ vật đền tội và một con bê đực cùng một con chiên đực, những con một tuổi vẹn tuyền, để làm lễ vật toàn thiêu.
4 Và một con bò đực và một con chiên đực để làm hy lễ giao hòa, để sát tế để tế lễ trước Nhan ĐỨC CHÚA, cùng với lễ phẩm được pha trộn với dầu, vì hôm nay ĐỨC CHÚA sẽ hiện ra với các ngươi. " »
5 Vậy họ đã đem những gì mà *Môsê* đã truyền tới mặt tiền của Lều Hội ngộ, rồi toàn thể cộng đoàn đã lại gần và đã trình diện trước Nhan ĐỨC CHÚA.
6 Rồi *Môsê* đã nói : « Này chính [là] lời mà ĐỨC CHÚA đã truyền [để] các ngươi sẽ phải thi hành và vinh quang của ĐỨC CHÚA sẽ xuất hiện giữa nơi các ngươi. »
7 Sau đó, *Môsê* đã nói với *Aharon* : « Anh hãy lại gần với bàn thờ và anh hãy cử hành lễ vật đền tội của anh cùng lễ vật toàn thiêu của anh, và anh hãy đền vì tội cho anh cùng thay cho dân này, rồi anh hãy cử hành lễ vật của dân này và anh hãy đền vì tội thay cho họ theo như ĐỨC CHÚA đã truyền. »
8 Bấy giờ *Aharon* đã lại gần với bàn thờ, rồi người đã sát tế con bê đực, lễ vật đền tội mà [đã là] của người.
9 Và các con trai của *Aharon* đã đem máu lại gần với người, thì người đã nhúng ngón tay trỏ mình vô trong máu, rồi người đã bôi trên những sừng của bàn thờ, còn [phần còn lại của] máu ấy người đã đổ xuống đế của bàn thờ ấy.
10 Và từ lễ vật đền tội ấy, người đã phải thiêu cho mỡ và cặp trái cật cùng phần lồi ra từ lá gan lên khói trên bàn thờ, theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.

11 Riêng về thịt và da người đã phải thiêu bằng lửa bên ngoài của trại.
12 Và người đã sát tế lễ vật toàn thiêu, rồi các con trai của *Aharon* đã dâng máu lên người, và người đã rảy nó xung quanh cạnh bàn thờ.
13 Và họ đã dâng lễ vật toàn thiêu lên người, [gồm] những miếng của nó cùng cái đầu, rồi người đã thiêu cho lên khói trên bàn thờ.
14 Và người ta đã rửa bộ lòng cùng các cẳng, rồi người đã thiêu cho lên khói, thêm với lễ vật toàn thiêu, trên bàn thờ.
15 Sau đó, người ta đã đem lễ vật của dân lại gần, và người đã bắt con dê đực của lễ vật đền tội mà [là] của dân, rồi người đã sát tế nó và đã tiến dưng nó như trước đây.
16 Và người đã đem lễ vật toàn thiêu lại gần, rồi người cũng đã cử hành theo nghi thức.
17 Và người đã đem lễ phẩm mễ cốc lại gần, và từ đó người đã lấy đầy một nắm tay mình rồi người đã thiêu cho lên khói trên bàn thờ thêm với lễ vật toàn thiêu ban mai.
18 Và người đã sát tế con bò đực cùng con chiên đực hy lễ giao hòa mà [là] của dân, rồi các con trai của *Aharon* đã dâng máu lên người thì người đã rảy nó xung quanh cạnh bàn thờ.
19 Còn các miếng mỡ từ con bò đực cùng từ con chiên đực ấy [gồm] cái đuôi béo và mỡ bao bọc bộ lòng và cặp trái cật cùng phần lồi ra của lá gan.
20 Thì họ đã đặt các miếng mỡ trên các cái ức, sau đó, người đã thiêu các miếng mỡ ấy cho lên khói trên bàn thờ.
21 Nhưng cái ức và bắp đùi bên phải, *Aharon* đã giơ lên giơ xuống [làm] lễ vật giơ lên giơ xuống trước Nhan ĐỨC CHÚA, theo như Người đã truyền cho *Môsê*.
22 Bầy giờ *Aharon* đã giơ cao [đôi] tay mình về phía dân ấy, và người đã chúc lành cho họ, rồi sau khi đã dưng hiến lễ vật đền tội và lễ toàn thiêu cùng hy lễ giao hòa ấy, người đã đi xuống.
23 Đoạn *Môsê* cùng *Aharon* đã đi vô trong Lều Hội ngộ, rồi họ đã đi ra và đã chúc lành cho dân, và vinh quang của ĐỨC CHÚA đã xuất hiện với toàn thể dân ấy.
24 Và một ngọn lửa đã phát ra từ đàng trước ĐỨC CHÚA, và nó đã thiêu rụi lễ vật toàn thiêu cùng hy lễ giao hòa ấy trên bàn thờ, và toàn thể dân ấy đã chứng kiến và họ đã kêu vang và họ đã ngã sấp trên mặt mình.

Lêvi 10

10,1 Vả, các con trai của *Aharon*, *Nađáp* cùng *Abihu*, đã lấy mỗi người lư hương của mình, và họ đã châm lửa vô chúng, và họ đã rắc hương trầm trên nó, rồi họ đã đem lại gần trước Nhan ĐỨC CHÚA một thứ lửa xa lạ mà người đã không ủy thác cho họ.
2 Thì một ngọn lửa từ đàng trước ĐỨC CHÚA đã phát ra, và nó đã thiêu rụi họ, và họ đã chết trước Nhan ĐỨC CHÚA.
3 Bấy giờ *Môsê* đã nói với *Aharon* : « Chính đó [là] điều mà ĐỨC CHÚA đã phán rằng : “ Ta muốn được cư xử như thánh giữa những kẻ gần gũi Ta, và trước mặt toàn dân này Ta muốn tự làm vinh quang Ta.” » Và *Aharon* đã lặng thinh.

4 Vậy *Môsê* đã gọi tới *MisaÊl* cùng tới *Êlizaphan*, các con trai của *ÚtziÊn*, chú của *Aharon*, và người đã nói với họ : « Các ngươi hãy lại gần, hãy khiêng các anh các ngươi khỏi trước mặt tiền của Nơi thánh, ra bên ngoài của trại.
5 Thì họ đã lại gần và đã khiêng các anh mình trong những áo lót của các anh mình, ra bên ngoài của trại, theo như *Môsê* đã truyền.
6 Sau đó, *Môsê* đã nói với *Aharon* và *Êlêaza* cùng *Ithama*, các con trai người : « Đầu các ngươi chớ có để trần, và trang phục các ngươi, các ngươi cũng sẽ không được xé, ngõ hầu các ngươi sẽ không phải chết, vì Người sẽ nổi giận đối với toàn thể cộng đoàn này, và đồng bào các ngươi, cả nhà *Yxơraên*, sẽ khóc than chính sự thiêu đốt mà ĐỨC CHÚA đã thiêu đốt.
7 Và các ngươi sẽ không được đi ra khỏi cửa Lều Hội ngộ, kẻo mà các ngươi sẽ phải chết, vì dầu phép xức dầu của ĐỨC CHÚA ở trên các ngươi. » Thì họ đã làm theo chỉ thị của *Môsê*.
8 Rồi thì ĐỨC CHÚA cũng đã phán cùng *Aharon* rằng :
9 « Rượu và thức uống gây say ngươi chớ uống, chính ngươi cùng các con trai ngươi cùng với ngươi, khi các ngươi sẽ vô trong Lều Hội ngộ, ngõ hầu các ngươi sẽ khỏi phải chết, [đó là] một quy luật trường cửu qua các thế hệ các ngươi.
10 Vừa để phân biệt giữa vật thánh và vật phàm tục cùng giữa [cái gì] ô uế và [cái gì] thanh sạch.
11 Vừa để dạy cho con cái *Yxơraên* tất cả các quy luật mà ĐỨC CHÚA đã truyền cho họ qua trung gian của *Môsê*. »
12 Rồi *Môsê* đã nói với *Aharon*, và với *Êlêaza* cùng với *Ithama*, các con trai còn lại của người : « Các ngươi hãy lấy lễ phẩm mễ cốc còn lại từ những lễ phẩm được thiêu bằng lửa tiến dưng ĐỨC CHÚA, rồi các ngươi hãy ăn nó không men cạnh bàn thờ, vì chính nó [là] đồ vật chí thánh.
13 Và các ngươi sẽ ăn nó tại một Nơi thánh, vì chính nó [là] phần quy định được hưởng của ngươi cũng [là] phần quy định được hưởng của các con trai ngươi, từ những lễ phẩm được thiêu bằng lửa tiến dưng ĐỨC CHÚA, vì như vậy ta đã được truyền.
14 Và cái ức của lễ vật giơ lên giơ xuống cùng đùi của phần đóng góp, các ngươi sẽ ăn tại một nơi thanh sạch, chính ngươi và các con trai ngươi cùng các con gái ngươi cùng với ngươi, vì [là] phần quy định được hưởng của ngươi cùng [là] phần quy định được hưởng của con cái ngươi, đã được ban từ những hy lễ giao hòa của con cái *Yxơraên*.
15 Họ sẽ phải đem đùi của phần đóng góp và ức của lễ vật giơ lên giơ xuống tới, cùng với những lễ vật được thiêu bằng lửa bằng các miếng mỡ để giơ lên giơ xuống [làm] lễ vật giơ lên giơ xuống trước Nhan ĐỨC CHÚA, và phần quy định được hưởng trường cửu sẽ phải được thiết lập cho ngươi cùng cho các con trai ngươi cùng với ngươi, theo như ĐỨC CHÚA đã truyền. »
16 Liên quan tới điều đó, *Môsê* đã ráo riết [hỏi] tìm con dê đực của lễ vật đền tội, nhưng kìa nó đã bị thiêu rụi ! thì người đã nổi giận đối với *Êlêaza* cùng *Ithama*, các con trai còn lại của *Aharon*, mà rằng :
17 « Tại sao các ngươi đã không ăn lễ vật đền tội trong Nơi thánh, vì chính nó [là] đồ vật chí thánh, và Người đã dành nó cho các ngươi, để gánh chịu hình phạt về tội phạm của cộng đoàn này, để đền vì tội [đè nặng] trên họ trước Nhan ĐỨC CHÚA ?

18 Coi kìa ! máu nó đã không được đem vô tới Nơi thánh về phía bên trong, hẳn các ngươi đã có thể ăn nó trong Nơi thánh, theo như ta đã [được] truyền. »
19 Bấy giờ *Aharon* đã nói với *Môsê* : « Giả sử hôm nay họ đã đem lễ vật đền tội của họ cùng lễ vật toàn thiêu của họ lại gần trước Nhan ĐỨC CHÚA, rồi những chuyện như vậy đã thình lình ập trên tôi, nếu hôm nay tôi đã ăn lễ vật đền tội, há việc ấy sẽ có thể tỏ ra đẹp lòng trong cái nhìn của ĐỨC CHÚA chăng ? »
20 Khi *Môsê* đã nghe, thì người đã hài lòng với quan điểm của *Aharon*.

Lêvi 11

11,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* và cùng *Aharon* vừa phán với họ :
2 « Các ngươi hãy nói với con cái *Yxơraên* rằng : "Này [là] thú vật mà các ngươi sẽ có thể ăn, trong số tất cả súc vật mà [ở] trên mặt đất.
3 Mọi con móng chưn chia ra hay con móng chưn [có] lằn chẻ ra [và] nhai lại miếng nhơi trong số súc vật, các ngươi sẽ có thể ăn nó.
4 Tuy nhiên con thú này các ngươi sẽ không được ăn, trong số những con nhai lại miếng nhơi, và trong số những con [có] móng chưn chia ra, [là] con lạc đà vì chính nó nhai lại miếng nhơi, nhưng nó không có móng chưn chia ra, chính nó [là] ô uế đối với các ngươi.
5 Và con thỏ, vì chính nó nhai lại miếng nhơi, nhưng móng chưn không chia ra, chính nó [là] ô uế đối với các ngươi.
6 Và con thỏ rừng, vì chính nó nhai lại miếng nhơi nhưng móng chưn đã không chia ra, chính nó ô uế đối với các ngươi.
7 Và con heo, vì chín nó [có] móng chưn chia ra hay móng chưn [có] lằn chẻ tách ra, nhưng chính nó không nhai lại miếng nhơi, chính nó ô uế đối với các ngươi.
8 Các ngươi sẽ không được ăn tới thịt chúng, và các ngươi cũng sẽ không được đá động tới xác chết chúng, chính chúng ô uế đối với các ngươi.
9 Này [là những gì mà] các ngươi sẽ có thể ăn về tất cả những gì mà [ở] dưới nước, [đó là] tất cả những con gì mà của nó [có] vi và vảy, dưới nước dưới biển hoặc dưới suối, các ngươi sẽ có thể ăn chúng.
10 Và mọi con vật mà nó không có vi và vảy dưới biển và dưới thác trong số mọi loài vật li ti thủy cư cùng trong số mọi sinh vật thú vậtmà [sống] dưới nước, [thì] chính chúng [là] vật ghê tởm đối với các ngươi.
11 Và chúng cũng sẽ là vật ghê tởm đối với các ngươi, các ngươi sẽ không được ăn tới thịt của chúng, và các ngươi sẽ phải gớm ghê xác chết của chúng.
12 Mọi con vật mà nó không có vi và vảy dưới nước, chính nó [là] vật ghê tởm đối với các ngươi.
13 Các con vật này các ngươi sẽ phải gớm ghê trong số loài chim các ngươi sẽ không được phép ăn [vì] chính chúng [là] vật ghê tởm [là] chim ưng-kên kên và chim kên kên có râu cùng ó biển.

14 Và diều hâu cùng chim ó theo nòi giống của nó.
15 Mọi con quạ theo nòi giống nó.
16 Và đà điểu mái và đà điểu trống và hải âu cùng diều theo nòi giống nó.
17 Và cú mèo và cồng cộc cùng cú mèo diều hâu.
18 Và quốc-quốc và chàng bè cùng quạ khoang đen.
19 Và chim hạc chim óc cau theo nòi giống nó và chim rẻ quạt cùng dơi.
20 Mọi côn trùng có cánh bò trên bốn [chưn], chính nó [là] vật ghê tởm đối với các ngươi.
21 Tuy nhiên, con này các ngươi có thể ăn trong số mọi côn trùng có cánh [là] con bò trên bốn [chưn] mà những chưn nó, - bên trên của những chưn nó, - co lại để nhảy bằng chúng trên mặt đất.
22 Các con này trong số chúng các ngươi có thể ăn [là] cào cào theo nòi giống nó, và châu chấu có cánh theo nòi giống nó, và cào cào côn trùng ăn được theo nòi giống nó cùng châu chấu không bay theo nòi giống nó.
23 Và mọi côn trùng có cánh mà nó có cả bốn chưn, [thì] chính nó [là] vật ghê tởm đối với các ngươi.
24 Và nhơn vì các việc này các ngươi sẽ tự làm ô uế mình [là] mọi kẻ đụng chạm tới xác chết của chúng sẽ bị ô uế cho tới chiều.
25 Và mọi kẻ đem bất kỳ một xác chết nào của chúng đi, sẽ phải giặt những quần áo mình, và kẻ ấy sẽ bị ô uế cho tới chiều.
26 Còn mọi súc vật mà chính nó [có] móng chưn chia ra, nhưng nó không có lằn chẻ tách ra và nó không có nhai lại miếng nhơi, [thì] chính chúng ô uế đối với các ngươi, bất kỳ kẽ nào đá động tới chúng sẽ bị ô uế.
27 Và bất kỳ con gì đi trên những chưn nó, trong số mọi thú vật đi trên cả bốn [chưn], [mà] chính chúng [là] ô uế đối với các ngươi, [thì] bất kỳ kẻ nào đá động tới xác chết chúng sẽ bị ô uế cho tới chiều.
28 Và kẻ đem xác chết chúng đi sẽ phải giặt những quần áo mình và sẽ bị ô uế cho tới chiều, [vì] chính chúng ô uế đối với các ngươi.
29 Và còn con này [là con vật] ô uế đối với các ngươi trong số loài bò sát nhỏ lan tràn trên mặt đất [là] con don và con chuột cùng con kỳ đà thuộc về nòi giống nó.
30 Và chuột xạ và cắt kè và kỳ nhông và rắn mối cùng kỳ đà.
31 Các con vật ấy [là] ô uế đối với các ngươi, trong số toàn thể loài bò sát nhỏ, bất kỳ kẻ nào đá động tới chúng trong cái chết của chúng sẽ bị ô uế cho tới chiều.
32 Và mọi thứ gì mà sẽ rơi trên nó [hay] bất kỳ con vật nào trong số chúng, trong cái chết của chúng, sẽ bị ô uế, gồm toàn thể đồ bằng gỗ hoặc quần áo hoặc da hoặc bao đựng mễ cốc, toàn thể đồ mà công việc sẽ được làm bằng chúng, nó sẽ phải được nhúng vô trong nước, và nó sẽ bị ô uế cho tới chiều, rồi sau đó nó sẽ được thanh sạch.
33 Còn mọi đồ đựng [bằng đất] mà, bất kỳ con vật chết nào trong số chúng, sẽ rơi vào giữa nơi nó [hay] toàn thể những gì mà ở giữa nơi nó, [thì] nó sẽ bị ô uế và các ngươi sẽ phải đập bể nó.
34 Bất cứ thứ gì của mọi lương thực mà nó sẽ được phép ăn mà nước [của bình ấy] đã lọt xuống dưới đó, [thì] nó sẽ bị ô uế, đồng thời, mọi thức uống mà nó sẽ được uống qua mọi bình ấy cũng sẽ bị ô uế.

35 Và mọi cái gì mà bất kỳ xác chết nào của chúng sẽ rơi trên nó sẽ bị ô uế, [là] lò và lò bếp đôi sẽ phải bị đập bể, [vì] chính chúng ô uế và chúng sẽ trở thành ô uế đối với các ngươi.
36 {Chỉ có suối và bồn nước tồn trữ là thanh sạch} và kẽ đá động tới xác chết của chúng sẽ bị ô uế.
37 Nhưng nếu bất kỳ cái xác chết nào của chúng sẽ rơi trên toàn thể hột giống được gieo mà nó sẽ được gieo [thì] chính nó thanh sạch.
38 Còn nếu ngược lại nước đã bị đổ trên hột giống, rồi bất kỳ cái xác chết nào của chúng đã lại rơi trên nó, [thì] chính nó ô uế đối với các ngươi.
39 Còn nếu bất kỳ con gia súc nào đã chết mà chính nó [là] của các ngươi để làm lương thực, [thì] kẻ đá động tới xác chết của nó sẽ bị ô uế cho tới chiều.
40 Và kẻ ăn bất kỳ xác chết nào của gia súc ấy [thì] sẽ phải giặt những quần áo mình và kẻ ấy sẽ bị ô uế cho tới chiều, cũng vậy, kẻ khiêng xác chết của nó sẽ phải giặt những quần áo mình và kẻ ấy sẽ bị ô uế cho tới chiều.
41 Và mọi loài bò sát li ti lan tràn trên mặt đất, chính nó [là] vật ghê tởm sẽ không được ăn.
42 Mọi con vật bò trên bụng và mọi con vật bò trên cả bốn chưn, kể cả mọi con vật có nhiều chưn cho tới mọi loài vật li ti lan tràn trên mặt đất, các ngươi sẽ không được ăn chúng, vì chính chúng [là] vật ghê tởm.
43 Các ngươi đừng làm cho gớm ghiếc linh hồn các ngươi bởi mọi loài bò sát li ti lan tràn, và các ngươi không nên tự làm ô uế mình bởi chúng, và các ngươi sẽ bị ô uế bởi chúng.
44 Vì chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi, vậy các ngươi hãy giữ lấy mình cách biệt [với những vật ô uế] đồng thời các ngươi hãy tự mình ra như thánh, vì chính Ta [là] thánh, và các ngươi sẽ không được làm ô uế linh hồn các ngươi bởi mọi loài bò sát li ti bò trên mặt đất.
45 Vì chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Đấng đã đem các ngươi lên khỏi xứ *Aicập*, để tỏ mình ra cho các ngươi là Thiên Chúa, vậy các ngươi hãy tỏ mình ra như thánh, vì chính Ta [là] thánh.
46 Đó [là] luật về súc vật và loài chim và mọi sinh vật thú vật loài lượn quanh thủy cư cùng về mọi sinh vật lan tràn trên mặt đất.
47 Để phân biệt giữa vật ô uế và vật thanh sạch và giữa thú vật được phép ăn và thú vật mà sẽ không được phép ăn.” »

Lêvi 12

12,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
2 « Ngươi hãy nói với con cái *Yxơraên* rằng : “Nếu một người đàn bà có mang và đã sinh hạ một con trai, thì người sẽ bị ô uế bảy ngày, như những ngày đau ốm về sự ô uế của người, người sẽ bị ô uế.
3 Và vào ngày thứ tám, thịt của bao quy đầu của nó sẽ phải được cắt bì.

4 Rồi trong ba mươi ba ngày, người đàn bà ấy vẫn còn phải thanh tẩy máu, người sẽ không được đá động tới bất kỳ đồ vật được thánh hiến nào, cũng không được vô tới Nơi thánh cho tới khi được trọn những ngày của sự thanh tẩy mình.
5 Còn nếu mà người đàn bà ấy đã sinh hạ một con gái thì người sẽ bị ô uế hai tuần như sự ô uế của mình, thêm sáu mươi sáu ngày người vẫn còn thanh tẩy về máu.
6 Cho tới khi được trọn những ngày của sự thanh tẩy mình về con trai hoặc về con gái, người đàn bà ấy sẽ phải đem một chiên con, con trong năm, để làm lễ vật toàn thiêu, cùng một chim bồ câu mới ra ràn hoặc một chim cu đất để làm lễ vật đền tội tới cửa Lều Hội ngộ, cho vị Tư tế.
7 Và người sẽ phải đem nó lại gần trước Nhan ĐỨC CHÚA, đồng thời người sẽ đền vì tội [đè nặng] trên người đàn bà ấy, thì bà sẽ được thanh sạch theo nghi thức đối với dòng máu hậu sản của bà, đó [là] luật về người đàn bà sinh con trai hoặc con gái.
8 Nhưng nếu mà người đàn bà ấy đã nhận thấy khả năng mình không đủ cho một con chiên, thì người ấy sẽ phải bắt một cặp chim cu đất hoặc một cặp chim bồ câu mới ra ràn, một con để làm lễ vật toàn thiêu, và một con để làm lễ vật đền tội, bấy giờ vị Tư tế sẽ phải đền vì tội [đè nặng] trên người ấy, thì người ấy sẽ được thanh sạch theo nghi thức.” »

Lêvi 13

13,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsẽ* và *Aharon* rằng :
2 « Nếu một người đã thể hiện trên da thịt mình vết sưng lên hoặc sự nổi ung nhọt hoặc đốm sáng, rồi nó đã biến thành dấu của bịnh cùi trên da thịt người ấy, thì người ấy sẽ phải được dẫn đến *Aharon,* vị Tư tế, hoặc đến một vị trong số các con trai người [là] các vị Tư tế.
3 Và vị Tư tế sẽ phải xem xét kỹ càng cái đốm trên da thịt ấy, và khi lông trên đốm đã biến thành trắng và dáng vẻ của đốm ấy [có vẻ] sâu hơn da thịt người ấy, [thì] chính nó [là] dấu bịnh cùi, và vị Tư tế sẽ phải xem xét nó kỹ càng và người sẽ phải tuyên bố người ấy ô uế.
4 Nhưng nếu đốm sáng chính nó trắng trên da thịt người ấy, tuy hình dáng nó sâu nhưng không có hơn da ấy, và lông nó đã không biến thành trắng, thì vị Tư tế sẽ phải để riêng đốm ấy ra bảy ngày.
5 Và vị Tư tế sẽ phải kiểm soát nó vào ngày thứ bảy, và nếu đốm ấy đã còn nguyên theo dáng vẻ của nó, đốm ấy trên da đã không lan ra, thì vị Tư tế sẽ phải để nó riêng ra một lần bảy ngày thứ hai.
6 Rồi vị Tư tế sẽ phải kiểm soát nó lần thứ hai vào ngày thứ bảy, và nếu đốm ấy đục và đốm ấy đã không lan ra trên da, thì vị Tư tế sẽ phải phán định nó thanh sạch, chính nó [là] mụt ghẻ, và người ấy sẽ phải giặt những áo quần mình và người ấy sẽ được thanh sạch theo nghi thức.
7 Nhưng nếu vết sưng lên ấy quả thật đã lan ra trên da sau khi người ấy đã trình diện với vị Tư tế để được sự thanh tẩy mình, thì người ấy sẽ phải trình diện lần thứ hai với vị Tư tế.

8 Thì vị Tư tế sẽ phải xem xét, và nếu vết sưng lên ấy đã lan ra trên da, bấy giờ vị Tư tế sẽ phải tuyên bố nó ô uế, chính nó [là] phong cùi.
9 Nếu dấu của phong cùi đã xuất hiện trên một người, thì người ấy sẽ phải được dẫn tới vị Tư tế.
10 Và vị Tư tế sẽ phải xem xét kỹ càng, và nếu vết sưng lên [thì] trắng trên da, và chính nó đã biến lông thành trắng cùng với chỗ trần trụi của thịt sống trên vết sưng lên.
11 [Thì] chính nó [là] phong cùi lâu ngày trên da thịt người ấy, và vị Tư tế sẽ phải tuyên bố người ấy ô uế, người sẽ không giam giữ người ấy vì chính người ấy ô uế.
12 Nhưng nếu phong cùi quả thật đã phát ra trên da, rồi cái dấu phong cùi ấy đã bao bọc toàn thể da, từ đầu cho tới chưn người ấy, tới mức mà vị Tư tế có thể thấy.
13 Bấy giờ vị Tư tế sẽ phải kiếm soát, và nếu phong cùi đã bao bọc cả thân thể người ấy, thì người sẽ phải phán quyết thanh sạch cái dấu của toàn thể người ấy đã biến thành trắng, chính người ấy thanh sạch.
14 Nhưng vào ngày thịt sống đã xuất hiện trên người ấy, [thì] người ấy sẽ trở thành ô uế.
15 Bấy giờ vị Tư tế sẽ phải xem xét kỹ càng chính thịt sống ấy, rồi người sẽ phải tuyên bố nó ô uế, - chính thịt sống ấy, - chính nó ô uế, chính nó [là] phong cùi.
16 Hoặc nếu chính thịt sống ấy đã được phục hồi và đã tự biến thành trắng, thì người ấy sẽ phải đến với vị Tư tế.
17 Và vị Tư tế sẽ phải kiểm soát nó, và nếu dấu ấy đã biến thành trắng, thì vị Tư tế sẽ phải phán quyết dấu ấy thanh sạch, chính người ấy thanh sạch.
18 Còn về thịt, nếu trên nó một mụt ung đã xuất hiện trên da người ấy, rồi nó đã được chữa lành.
19 Và tại chỗ mụt ung ấy đã xuất hiện một vết sưng lên trắng hoặc một đốm sáng trắng đo đỏ, thì người ấy sẽ phải trình diện với vị Tư tế.
20 Và vị Tư tế sẽ phải xem xét kỳ càng, và nếu hình dáng nó sâu hơn da, và lông nó đã biến thành trắng, chính nó [là] đốm phong cùi đã phát ra trên mụt ung, thì vị Tư tế sẽ phải tuyên bố người ấy ô uế.
21 Nhưng nếu vị Tư tế đã kiểm soát nó, và nếu không có lông trắng trên nó và nó không sâu hơn da, đồng thời chính nó đục, thì vị Tư tế sẽ phải giam người ấy bảy ngày.
22 Nhưng nếu quả thật nó đã lan ra trên da, chính nó [là] một cú đánh trầm trọng, thì vị Tư tế sẽ phải tuyên bố người ấy ô uế.
23 Nhưng nếu đốm sáng ấy đã còn nguyên tại chỗ nó, nó đã không lan ra, [thì] chính nó [là] một mụt ghẻ của chính mụt ung, và vị Tư tế sẽ phải phán quyết người ấy thanh sạch.
24 Hoặc nếu trên da của thịt đã xuất hiện một vết phỏng lửa và chỗ sống của thịt của vết phỏng ấy đã trở thành một đốm sáng trắng đo đỏ hoặc trắng.
25 Bấy giờ vị Tư tế sẽ phải xem xét nó kỳ càng, và nếu lông đã tự biến thành trắng trên đốm sáng, đồng thời dáng vẻ nó sâu hơn da, [thì] chính nó [là] phong cùi đã phát ra trên vết phỏng, và vị Tư tế sẽ phải tuyên bố người ấy ô uế, chính nó [là] đốm phong cùi.
26 Nhưng nếu vị Tư tế đã kiểm soát nó và nếu trên đốm sáng không có lông trắng, và nó cũng không có sâu hơn da, đồng thời chính nó đục, thì vị Tư tế sẽ phải giam người ấy bảy ngày.

27 Rồi vị Tư tế sẽ phải kiểm soát người ấy vào ngày thứ bảy, nếu quả thật nó đã lan ra trên da, thì chính nó [là] dấu phong cùi, [và] vị Tư tế sẽ phải tuyên bố người ấy ô uế.
28 Nhưng nếu đốm sáng ấy đã còn nguyên tại chỗ nó, đã không lan ra trên da và chính nó đục, chính nó [là] một vết sưng lên của vết phỏng, thì vị Tư tế sẽ phải phán quyết người ấy thanh sạch, vì chính nó [là] mụt ghẻ của vết phỏng ấy.
29 Còn đối với đàn ông hoặc đàn bà, nếu đã xuất hiện trên người ấy một đốm trên đỉnh đầu hoặc dưới cằm
30 Bấy giờ vị Tư tế sẽ phải xem xét kỹ càng cái đốm ấy, và nếu dáng vẻ nó sâu hơn da, và trên nó [có] lông vàng mịn, thì vị Tư tế sẽ phải tuyên bố người ấy ô uế, chính nó [là] mụt ghẻ chính nó [là] phong cùi của đầu hoặc của cằm.
31 Nhưng nếu vị Tư tế đã kiểm soát đốm của mụt ghẻ ấy, và nếu dáng vẻ nó không có sâu hơn da, và lông đen không có trên nó, thì vị Tư tế sẽ phải để đốm của mụt ghẻ ấy riêng ra bảy ngày.
32 Và vị Tư tế sẽ phải kiểm soát cái đốm ấy vào ngày thứ bảy, và nếu mụt ghẻ ấy đã không lan ra, lông vàng cũng đã không có trên đó, đồng thời dáng vẻ của mụt ghẻ ấy không có sâu hơn da.
33 Bấy giờ người ấy sẽ phải tự cạo tóc râu, nhưng sẽ không được cạo lông mụt ghẻ ấy, và vị Tư tế sẽ phải để mụt ghẻ ấy riêng ra một lần bảy ngày thứ hai.
34 Và vị Tư tế sẽ phải kiểm soát mụt ghẻ ấy vào ngày thứ bảy, và nếu mụt ghẻ ấy đã không lan ra trên da, đồng thời dáng vẻ nó không có sâu hơn da, thì vị Tư tế sẽ phải phán quyết người ấy thanh sạch, và người ấy sẽ phải giặt những áo quần mình, thì người ấy sẽ được thanh sạch theo nghi thức.
35 Nhưng nếu mụt ghẻ ấy quả thật đã lan ra trên da sau sự thanh tẩy người ấy.
36 Thì vị Tư tế sẽ phải kiểm soát nó, và nếu mụt ghẻ ấy đã lan ra trên da, thì vị Tư tế sẽ khỏi phải tìm tới lông vàng, [bởi vì] chính người ấy ô uế.
37 Nhưng mụt ghẻ ấy, nếu dáng vẻ nó đã còn nguyên và lông đen đã mọc lên trên đó, chính nó [là] cái mụt ghẻ đã được chữa lành thanh sạch, thì vị Tư tế sẽ phải phán quyết người ấy thanh sạch.
38 Còn đối với đàn ông hoặc đàn bà, nếu đã xuất hiện trên da của thịt của họ những đốm sáng, những đốm sáng trắng.
39 Thì vị Tư tế sẽ phải xem xét kỹ càng, và nếu trên da của thịt của họ [có] những đốm sáng đục trắng, chính nó [là] sự nổi mụn vô hại đã phát ra trên da, chính nó thanh sạch.
40 Còn đối với một người đàn ông, nếu đầu người ấy đã bị làm cho sói, chính người ấy sói đầu, chính người ấy thanh sạch.
41 Còn nếu đầu người ấy đã bị làm cho sói về phía [trên trán] của mặt người ấy, [thì] chính người ấy có trán sói, chính người ấy thanh sạch.
42 Nhưng nếu một đốm trắng đo đỏ đã xuất hiện trên chỗ sói đầu hoặc trên chỗ sói trán, [thì] chính nó [là] phong cùi đã phát ra trên chỗ sói đầu của người ấy hoặc trên chỗ sói trán của người ấy.
43 Và vị Tư tế sẽ phải xem xét người ấy kỹ càng, và nếu vết sưng lên của đốm ấy trắng đo đỏ trên chỗ sói đầu của người ấy hoặc trên chỗ sói trán của người ấy, giống dáng vẻ của phong cùi của da thịt.

44 [Thì] chính người ấy [là] một người mắc bịnh phong cùi, chính người ấy ô uế, hẳn vị Tư tế sẽ phải phán quyết người ấy ô uế, đốm của người ấy [ở] trên đầu mình.
45 Vậy người mắc bịnh phong cùi mà cái đốm [ở] trên người ấy, [thì] những áo quần của người ấy sẽ phải bị xé và đầu người ấy sẽ phải để trần và trên râu người ấy sẽ phải bịt lại và người ấy sẽ phải hô to ô uế ! ô uế !
46 Suốt thời gian mà cái đốm ấy [ở] trên người ấy, người ấy sẽ bị ô uế, chính người ấy ô uế, nhà người ấy sẽ phải ở một mình bên ngoài của trại.
47 Còn đối với áo quần, nếu đốm của phong cùi đã xuất hiện trên đó, trên áo quần bằng len hoặc trên áo quần bằng vải gai.
48 Hoặc trên đường chỉ dọc hoặc trên đường canh của vải gai hoặc của len, hoặc trên da thuộc hoặc trên bất kỳ vật phẩm bằng da thuộc nào.
49 Và đốm ấy hơi xanh lá hoặc hơi đỏ đã xuất hiện trên áo quần hoặc trên da thuộc hoặc trên đường chỉ dọc hoặc trên đường canh hoặc trên bất kỳ đồ vật bằng da thuộc nào, chính nó [là] đốm phong cùi và nó sẽ phải được trình ra cho vị Tư tế.
50 Và vị Tư tế sẽ phải xem xét đốm ấy kỹ càng, rồi người sẽ phải để đốm ấy riêng ra bảy ngày.
51 Và người sẽ phải kiểm soát đốm ấy vào ngày thứ bảy, nếu đốm ấy đã lan ra trên áo quần hoặc trên đường chỉ dọc hoặc trên đường canh hoặc trên da thuộc của tất cả những gì mà da thuộc ấy sẽ được dùng cho vật phẩm da thuộc, [thì] đốm ấy [là] phong cùi độc, chính nó ô uế.
52 Và người sẽ phải thiêu áo quần ấy hoặc đường chỉ dọc ấy hoặc đường canh ấy bằng len hoặc bằng vải gai, hoặc bất kỳ vật phẩm nào bằng da thuộc mà đốm ấy đã ở trên đó, vì chính nó [là] phong cùi độc, nó sẽ phải được thiêu bằng lửa.
53 Nhưng nếu vị Tư tế đã kiểm soát, và nếu đốm ấy đã không lan ra trên áo quần hoặc trên đường chỉ dọc hoặc trên đường canh hoặc trên bất kỳ vật phẩm bằng da thuộc nào.
54 Thì vị Tư tế sẽ phải giao nhiệm vụ và người ta sẽ phải rửa cái đốm mà [ở] trên đó, rồi người sẽ để nó riêng ra một lần bảy ngày thứ hai.
55 Và vị Tư tế sẽ phải kiểm soát đốm ấy sau khi [nó] đã được rửa sạch, tuy nhiên, nếu đốm ấy đã không thay đổi dáng vẻ bề ngoài của nó, và đốm ấy cũng đã không lan ra, [thì] chính nó ô uế, ngươi sẽ phải thiêu rụi nó bằng lửa, chính nó [là] một vật ăn khuyết trên chỗ sói đầu của người ấy hoặc trên chỗ sói trán của người ấy.
56 Nhưng nếu vị Tư tế đã kiểm soát, và nếu đốm ấy đục sau khi nó đã được rửa sạch, thì người sẽ phải rứt nó đi khỏi áo quần ấy hoặc khỏi da thuộc ấy hoặc khỏi đường chỉ dọc ấy hoặc khỏi đường canh ấy.
57 Nhưng nếu mà nó đã còn xuất hiện trên áo quần hoặc trên đường chỉ dọc hoặc trên đường canh hoặc trên bất kỳ vật phẩm nào bằng da thuộc, [thì] chính nó đang phát ra, ngươi sẽ phải thiêu rụi nó bằng lửa cùng với đồ vật mà đốm ấy [ở] trên đó.
58 Còn đối với áo quần hoặc đường chỉ dọc hoặc đường canh hoặc bất kỳ vật phẩm nào bằng da thuộc mà ngươi sẽ phải giặt sạch, và đốm ấy sẽ được xóa đi khỏi chúng, thì nó sẽ phải được giặt sạch một lần thứ hai và nó sẽ được thanh sạch theo nghi thức.

59 Đó [là] luật về đốm của phong cùi trên áo quần bằng len hoặc vải gai hoặc trên đường chỉ dọc hoặc đường canh hoặc trên bất kỳ vật phẩm nào bằng da thuộc, để phán quyết nó thanh sạch hoặc để tuyên bố nó ô uế ».

Lêvi 14

14,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
2 « Này là luật của chính người cùi vào ngày của sự thanh tẩy người ấy khi người ấy sẽ được dẫn tới vị Tư tế.
3 Và vị Tư tế sẽ phải đi ra tới bên ngoài của trại, rồi vị Tư tế sẽ phải xem xét kỹ càng, và nếu đốm của bịnh phong cùi đã được chữa lành khỏi người đã bị bịnh phong cùi,
4 thì vị Tư tế sẽ phải ra lệnh, và người ấy sẽ phải đem tới cho việc tình nguyện thanh tẩy mình một cặp chim còn sống thanh sạch và gỗ bá hương và màu đỏ thắm của sâu phẩm cùng với hương thảo.
5 Rồi vị Tư tế sẽ phải ra lệnh và người ấy sẽ phải sát tế một con chim ấy trong nồi bằng đất trên nước ngọt.
6 Còn con chim còn sống ấy người sẽ phải lấy nó và gỗ bá hương ấy và màu đỏ thắm của sâu phẩm ấy và hương thảo ấy, rồi người sẽ phải nhúng chúng vô cùng với con chim còn sống ấy trong máu của con chim đã được sát tế trên nước ngọt ấy.
7 Và người sẽ phải rảy bảy lần trên người tình nguyện thanh tẩy khỏi bịnh cùi ấy, và người sẽ phải phán quyết người ấy thanh sạch, rồi người sẽ phải thả con chim còn sống ấy trên mặt của đồng trống.
8 Và người tình nguyện thanh tẩy sẽ phải giặt những áo quần mình, và người ấy sẽ phải cạo hết tóc râu lông mình và sẽ phải tắm cho mình bằng nước, thì người ấy sẽ được thanh sạch theo nghi thức, rồi sau đó, người ấy sẽ trở về trại nhưng sẽ phải ở lại bên ngoài của lều mình bảy ngày.
9 Bấy giờ sẽ xảy ra là vào ngày thứ bảy, người ấy sẽ phải cạo hết tóc đầu mình và [râu] cằm mình và các lông mày mình, người ấy sẽ phải cạo hết tóc râu lông mày mình, và người ấy sẽ phải giặt những áo quần mình, và người ấy sẽ phải tắm cho thân thể mình bằng nước, thì người ấy sẽ được thanh sạch theo nghi thức.
10 Và vào ngày thứ tám, người ấy sẽ phải đem tới hai con chiên cái tơ vẹn tuyền và một con chiên cái nhỏ một tuổi vẹn tuyền và ba phần mười [*êpha*] tinh bột, [để làm] lễ phẩm mễ cốc được pha trộn với dầu cùng một *log* [hay khoảng nửa lít] dầu.
11 Và vị Tư tế sẽ phải trình người làm trọn nghi lễ thanh tẩy lên, đó là chính người tình nguyện thanh tẩy cùng những lễ vật ấy trước Nhan ĐỨC CHÚA, [ở] cửa Lều Hội ngộ.
12 Và vị Tư tế sẽ phải đem một con chiên tơ, và người sẽ phải dẫn nó lại gần làm lễ vật đền tội xúc phạm, cùng *log* dầu ấy, rồi người sẽ phải giơ chúng lên xuống [làm] lễ vật giơ lên giơ xuống trước Nhan ĐỨC CHÚA.

13 Rồi người ấy sẽ phải sát tế con chiên tơ ấy tại một nơi mà người ta đã thường sát tế lễ vật đền tội và lễ vật toàn thiêu tại Nơi thánh, vì lễ vật đền tội xúc phạm giống như lễ vật đền tội, chính nó thuộc về Tư tế, chính nó [là] đồ vật chí thánh.
14 Và vị Tư tế sẽ phải lấy một ít từ máu của lễ vật đền tội xúc phạm ấy, rồi vị Tư tế sẽ phải bôi trên trái tai phải của người tình nguyện thanh tẩy ấy và trên ngón tay cái phải của người ấy cùng trên ngón chưn cái phải của người ấy.
15 Và vị Tư tế sẽ phải lấy một ít từ *log* dầu, rồi vị Tư tế sẽ phải chế trên lòng bàn tay trái [của mình].
16 Và vị Tư tế sẽ phải nhúng cho ướt ngón tay trỏ bên phải mình với một ít từ dầu mà ở trên lòng bàn tay trái mình, rồi người sẽ phải rảy bằng dầu trên ngón tay trỏ mình bảy lần trước Nhan ĐỨC CHÚA.
17 Rồi từ phần còn lại của dầu ấy, mà ở trên lòng bàn tay của người, vị Tư tế sẽ phải bôi trên trái tai phải của người tình nguyện thanh tẩy ấy, và trên ngón tay cái phải của người ấy cùng trên ngón chưn cái phải của người ấy, lên trên máu của chính lễ vật đền tội xúc phạm.
18 Còn phần được còn lại của dầu mà ở trên lòng bàn tay của vị Tư tế, người sẽ phải bôi trên đầu của người tình nguyện thanh tẩy ấy, và vị Tư tế sẽ phải đền vì tội [đè nặng] trên người ấy trước Nhan ĐỨC CHÚA.
19 Và vị Tư tế sẽ phải dưng hiến lễ vật đền tội và người sẽ phải đền vì tội [đè nặng] trên người tình nguyện thanh tẩy ấy vì sự ô uế của người ấy, rồi sau đó người ấy sẽ phải sát tế lễ vật toàn thiêu ấy.
20 Và vị Tư tế sẽ phải tiến dưng lễ vật toàn thiêu cùng lễ phẩm mễ cốc trên bàn thờ, và vị Tư tế sẽ phải đền vị tội [đè nặng] trên người ấy, thì người ấy sẽ được thanh sạch theo nghi thức.
21 Nhưng nếu chính người ấy nghèo và khả năng mình không có đủ, thì người ấy sẽ phải đem một con chiên đực tơ [là] lễ vật đền tội xúc phạm để làm lễ vật giơ lên giơ xuống để đền vì tội [đè nặng] trên người ấy, và một phần mười [*êpha*] tinh bột được pha trộn với dầu như lễ phẩm mễ cốc cùng một *log* dầu.
22 Cùng với một cặp chim cu đất hoặc một cặp chim bồ câu mới ra ràn, chim mà với chúng khả năng người ấy sẽ có đủ, thì một con này sẽ trở thành lễ vật đền tội rồi một con kia lễ vật toàn thiêu.
23 Và vào ngày thứ tám người ấy sẽ phải đem chúng vô, để thanh tẩy mình, tới vị Tư tế tại cửa Lều Hội ngộ trước Nhan ĐỨC CHÚA.
24 Và vị Tư tế sẽ phải bắt con chiên đực tơ lễ vật đền tội xúc phạm ấy cùng *log* dầu ấy, rồi vị Tư tế sẽ phải giơ chúng lên xuống [làm] lễ vật giơ lên giơ xuống trước Nhan ĐỨC CHÚA.
25 Và người ấy sẽ phải sát tế con chiên đực tơ lễ vật đền tội xúc phạm ấy, và vị Tư tế sẽ phải lấy một ít từ máu của lễ vật đền tội xúc phạm, rồi người sẽ phải bôi trên trái tai phải của người tình nguyện thanh tẩy, và trên ngón tay cái phải của người ấy cùng trên ngón chưn cái phải của người ấy.
26 Và một phần từ dầu ấy, vị Tư tế sẽ phải chế trên lòng bàn tay trái của vị Tư tế.
27 Rồi vị Tư tế sẽ phải rảy, với ngón tay trỏ phải mình, bằng dầu mà ở trên lòng bàn tay trái mình, bảy lần trước Nhan ĐỨC CHÚA.

28 Và vị Tư tế sẽ phải bôi một ít từ dầu mà ở trên lòng bàn tay mình, trên trái tai phải của người tình nguyện thanh tẩy, và trên ngón tay cái phải của người ấy cùng trên ngón chưn cái phải của người ấy, lên trên chỗ của máu của lễ vật đền tội xúc phạm.
29 Còn phần được còn lại từ dầu mà ở trên lòng bàn tay của vị Tư tế, người sẽ phải bôi trên đầu người tình nguyện thanh tẩy ấy để đền vì tội [đè nặng] trên người ấy trước Nhan ĐỨC CHÚA.
30 Và người sẽ phải dưng hiến một con trong số các con chim cu đất hoặc trong số các con chim bồ câu mới ra ràn, trong số các con chim mà với chúng khả năng người ấy sẽ có đủ.
31 Một con chim mà với nó khả năng người ấy sẽ có đủ [để làm] lễ vật đền tội, và một con [để làm] lễ vật toàn thiêu cùng với lễ phẩm mễ cốc ấy, và vị Tư tế sẽ phải đền vì tội [đè nặng] trên người tình nguyện thanh tẩy ấy trước Nhan ĐỨC CHÚA.
32 Đó [là] luật mà về đốm của phong cùi [ở] trên người ấy, người mà khả năng mình sẽ không có đủ trong việc thanh tẩy mình.
33 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* và cùng *Aharon* rằng :
34 « Khi các ngươi sẽ vô tới xứ *Canaan* mà chính Ta ban cho các ngươi để làm gia nghiệp, thì Ta sẽ đặt đốm của phong cùi trong nhà của đất sở hữu các ngươi.
35 Và khi đốm ấy đã vô cái nhà mà [có] chủ nó, thì người chủ ấy sẽ phải trình với vị Tư tế rằng : "Một thứ đốm đã xuất hiện trong nhà của tôi."
36 Bấy giờ vị Tư tế sẽ phải ra lệnh và người ta sẽ phải dọn nhà ấy cho trống trước khi vị Tư tế sẽ vô để kiểm soát đốm ấy, để mọi thứ gì mà [ở] trong nhà sẽ không bị ô uế, rồi sau đó vị Tư tế sẽ vô để xem xét kỳ càng nhà ấy.
37 Và khi người sẽ phải kiểm soát đốm ấy, và nếu đốm ấy [ở] trên những vách trong nhà như những lõm xanh lợt hoặc đo đỏ và dáng vẻ của chúng sâu hơn mặt vách ấy.
38 Bấy giờ vị Tư tế sẽ phải ra khỏi nhà ấy về phía cửa nhà ấy và người sẽ phải đóng cửa nhà ấy bảy ngày.
39 Rồi vị Tư tế sẽ phải trở lại vào ngày thứ bảy và người sẽ phải xem xét kỹ càng, và nếu đốm ấy đã lan ra trên những vách của nhà ấy.
40 Bấy giờ vị Tư tế sẽ phải ra lệnh, và người ta sẽ phải cạy các viên đá mà đốm ấy ở trên chúng ra, rồi người ta sẽ phải quăng chúng ra bên ngoài của thành, về một nơi ô uế.
41 Và người ta sẽ phải cạo sạch nhà ấy xung quanh ở bên trong, rồi người ta sẽ phải đổ đất sét khô mà người ta đã cạo, ra bên ngoài của thành, về một nơi ô uế.
42 Và người ta sẽ phải lấy những viên đá khác và người ta sẽ phải chèn vô chỗ của các viên đá ấy, rồi người ta sẽ phải lấy đất sét khác và người ta sẽ phải tô nhà ấy.
43 Tuy nhiên nếu đốm ấy sẽ tái xuất hiện và sẽ phát ra trong nhà sau khi người ta đã cạy các viên đá ấy ra, và sau khi người ta đã cạo sạch nhà ấy, đồng thời sau khi nó đã được tô.
44 Bấy giờ vị Tư tế sẽ phải vô và người sẽ phải xem xét kỹ càng, và nếu đốm ấy đã lan ra trong nhà, [thì] chính nó [là] bịnh phong cùi độc trong nhà, chính nhà ấy ô uế.
45 Thì người ta sẽ phải phá hủy ngay nhà ấy, những đá của nó và những cây đà của nó cùng tất cả đất sét của nhà ấy, rồi người ta sẽ phải đem ra bên ngoài của thành, về một nơi ô uế.
46 Và kẻ nào đi vô trong nhà ấy [trong] suốt thời gian mà người đã đóng cửa nó, [thì] kẻ ấy sẽ bị ô uế cho tới lúc mặt trời lặn.

47 Và kẻ nào trọ [qua đêm] trong nhà [ấy] sẽ phải giặt những áo quần mình, còn kẻ nào ăn trong nhà [ấy] cũng sẽ phải giặt những áo quần mình.
48 Nhưng nếu quả thật vị Tư tế sẽ phải vô để người sẽ phải kiểm soát, và nếu đốm ấy đã không lan ra trong nhà sau khi nhà ấy đã được tô, thì vị Tư tế sẽ phải phán quyết nhà ấy thanh sạch vì đốm ấy đã được chữa lành.
49 Và người ấy sẽ phải đem để thanh tẩy khỏi ô uế cái nhà ấy một cặp chim và gỗ bá hương và màu đỏ thắm của sâu phẩm cùng hương thảo.
50 Rồi người ấy sẽ phải sát tế một con chim ấy trên nồi bằng đất, trên nước ngọt.
51 Sau đó, người sẽ phải lấy gỗ bá hương và hương thảo và màu đỏ thắm của sâu phẩm cùng con chim còn sống, rồi người sẽ phải nhúng chúng vô trong máu của con chim đã được sát tế cùng trong nước ngọt, đoạn người sẽ phải rảy về phía nhà ấy bảy lần.
52 Và người sẽ phải thanh tẩy khỏi ô uế cái nhà ấy với máu của con chim ấy và với nước ngọt và với con chim còn sống và với gỗ bá hương và với hương thảo cùng với màu đỏ thắm của sâu phẩm ấy.
53 Rồi người sẽ phải thả con chim còn sống ấy ra bên ngoài của thành, trên mặt của đồng trống, và người sẽ phải đền vị tội [đè nặng] trên nhà ấy và nó sẽ được thanh sạch theo nghi thức.
54 Đó chính [là] luật về mọi đốm của phong cùi và của mụt ghẻ.
55 Và về bịnh phong cùi của áo quần và của nhà.
56 Và của vết sưng lên và của sự nổi ung nhọt cùng của đốm sáng.
57 Để dạy nhằm khi ô uế hoặc nhằm khi thanh sạch, đó [là] luật của bịnh phong cùi.

Lêvi 15

15,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* và cùng *Aharon* rằng :
2 « Các ngươi hãy nói với con cái *Yxơraên*, và các người sẽ phải truyền cho họ : “Nếu bất kỳ người nào sẽ bị bịnh lậu do nơi xác thịt của người ấy, bịnh lậu của người ấy [thì] chính người ấy ô uế.
3 Và điều này sẽ thuộc về sự ô uế của người ấy [là] do bịnh lậu của người ấy xác thịt của người ấy đã chảy ra với bịnh lậu của người ấy hoặc xác thịt của người ấy đã có mòi bị nghẹt do bịnh lậu của người ấy, chính đó [là] sự ô uế của người ấy.
4 Bất kỳ cái giường nào mà một người nào đó mắc bịnh lậu sẽ nằm trên đó, nó sẽ bị ô uế, và bất kỳ cái vật gì mà người ấy sẽ ngồi trên đó, nó sẽ bị ô uế.
5 Và bất kỳ người nào mà sẽ đá động tới giường của người ấy sẽ phải giặt những áo quần mình, và sẽ phải tắm bằng nước, thì người ấy sẽ bị ô uế cho tới chiều.
6 Và người nào ngồi trên cái vật mà một người nào đó bị bịnh lậu đã thường ngồi trên đó, sẽ phải giặt những áo quần mình và sẽ phải tắm bằng nước, thì người ấy sẽ bị ô uế cho tới chiều.
7 Và người nào đá động tới xác thịt của một người nào đó bị bịnh lậu sẽ phải giặt những áo quần mình, và người ấy sẽ phải tắm bằng nước, thì người ấy sẽ bị ô uế cho tới chiều.

8 Nhưng nếu một người nào đó bị bịnh lậu đã khạc trên một người thanh sạch, thì người này sẽ phải giặt những áo quần mình và sẽ phải tắm bằng nước, và người này sẽ bị ô uế cho tới chiều.
9 Và mọi cái yên mà một người nào đó bị bịnh lậu đã lên yên trên đó, nó sẽ bị ô uế.
10 Và bất kỳ người nào đá động tơi bất cứ cái gì mà sẽ ở dưới đó sẽ bị ô uế cho tới chiều, và người nào mang chúng sẽ phải giặt những áo quần mình và sẽ phải tắm bằng nước, thì người ấy sẽ bị ô uế cho tới chiều.
11 Và bất kỳ người nào mà một người nào đó bị bịnh lậu đã không rửa sạch tay mình bằng nước mà sẽ đá động tới người ấy, thì người ấy sẽ phải giặt những áo quần mình bằng nước và người ấy sẽ phải tắm bằng nước, như vậy người ấy sẽ bị ô uế cho tới chiều.
12 Và đồ đựng bằng đồ gốm mà một người nào đó bị bịnh lậu sẽ đá động tới nó, sẽ phải bị đập bể, còn bất kỳ đồ đựng nào bằng gỗ sẽ phải được sút sạch bằng nước.
13 Nhưng nếu một người nào đó bị bịnh lậu đã được thanh sạch khỏi bịnh lậu của mình rồi, thì người ấy sẽ phải đếm cho mình bảy ngày cho sự thanh tẩy mình, rồi người ấy sẽ phải giặt những áo quần mình, và sẽ phải tắm thân thể mình bằng nước ngọt, như vậy người ấy sẽ được thanh sạch theo nghi thức.
14 Rồi vào chính ngày thứ tám người ấy sẽ phải bắt cho mình một cặp chim cu đất hoặc một cặp chim bồ câu mới ra ràn, và người ấy sẽ phải vào trước Nhan ĐỨC CHÚA, tới cửa Lều Hội ngộ, đoạn người ấy sẽ phải giao chúng cho vị Tư tế.
15 Và vị Tư tế sẽ phải dưng hiến chúng, một con đầu [làm] lễ vật đền tội, và con thứ hai [làm] lễ vật toàn thiêu, và vị Tư tế sẽ phải đền vì tội [đè nặng] trên người ấy trước Nhan ĐỨC CHÚA khỏi bịnh lậu mình.
16 Và nếu một đàn ông tự nơi mình tinh khí đã di ra rồi, thì người ấy sẽ phải tắm bằng nước toàn thân thể mình, và sẽ bị ô uế cho tới chiều.
17 Và mọi áo quần cùng mọi da mà tinh khí đã dính trên nó rồi, thì nó sẽ phải được giặt sạch bằng nước, và nó sẽ bị ô uế cho tới chiều.
18 Còn một đàn bà mà một đàn ông đã ăn nằm cùng với bà [có] sự xuất tinh rồi, thì họ sẽ phải tắm bằng nước và họ sẽ bị ô uế cho tới chiều.
19 Và nếu một phụ nữ đã có một sự rỉ máu ra [hay] kinh nguyệt nàng đã có trong xác thịt nàng, [thì] nàng sẽ phải ở trong sự ô uế mình bảy ngày, và bất kỳ người nào đá động tới nàng sẽ bị ô uế cho tới chiều.
20 Và bất kỳ vật gì mà nàng sẽ nằm trên đó, trong sự ô uế của nàng, sẽ bị ô uế, và bất kỳ vật gì mà nàng sẽ ngồi trên đó sẽ bị ô uế.
21 Và bất kỳ người nào đã đá động tới giường nàng sẽ phải giặt những áo quần mình, và sẽ phải tắm bằng nước, thì người ấy sẽ bị ô uế cho tới chiều.
22 Và bất kỳ người nào đã đá động tới bất cứ vật gì mà nàng đã ngồi trên đó rồi, sẽ phải giặt những áo quần mình và sẽ phải tắm bằng nước, thì người ấy sẽ bị ô uế cho tới chiều.
23 Còn nếu trên chính cái giường hoặc trên cái vật gì mà chính nàng đang ngồi trên đó, [thì] khi người nào đá động tới nó, người ấy sẽ bị ô uế cho tới chiều.
24 Còn nếu quả thật một đàn ông đã ăn nằm với nàng và sự ô uế của nàng đã dính trên người ấy, thì người ấy sẽ bị ô uế bảy ngày và bất kỳ cái giường nào mà người ấy sẽ nằm trên đó sẽ bị ô uế.

25 Còn một phụ nữ nếu kinh nguyệt nàng có một sự rỉ máu ra lâu ngày ngoài thời gian của sự ô uế nàng hay nếu nàng có một sự rỉ [máu] vượt quá [thời gian của] sự ô uế nàng, [thì] suốt thời gian của kinh nguyệt [là] sự ô uế theo nghi thức của nàng, theo như thời gian nàng có sự ô uế nàng, chính nàng ô uế.
26 Mọi cái giường mà nàng đã nằm trên đó rồi, suốt những ngày của kinh nguyệt nàng, nhơn vì nàng, sẽ trở thành như giường của sự ô uế nàng, và mọi cái vật gì mà nàng đã ngồi trên đó rồi, sẽ bị ô uế như sự ô uế theo nghi thức của sự ô uế của nàng.
27 Và bất kỳ người nào đá động tới chúng sẽ bị ô uế, và người ấy sẽ phải giặt những áo quần mình và sẽ phải tắm bằng nước, thì người ấy sẽ bị ô uế cho tới chiều.
28 Nhưng nếu nàng đã được thanh sạch khỏi kinh nguyệt nàng, thì nàng sẽ phải đếm cho nàng bảy ngày, rồi sau đó nàng sẽ được thanh sạch theo nghi thức.
29 Rồi vào ngày thứ tám nàng sẽ phải bắt cho mình một cặp chim cu đất hoặc một cặp chim bồ câu mới ra ràn, và nàng sẽ phải đem chúng tới vị Tư tế, tới cửa Lều Hội ngộ.
30 Bấy giờ vị Tư tế sẽ phải dưng hiến một con đầu [làm] lễ vật đền tội rồi một con kế [làm] lễ vật toàn thiêu, và vị Tư tế sẽ phải đền vì tội [đè nặng] trên nàng trước Nhan ĐỨC CHÚA, khỏi kinh nguyệt [như] sự ô uế theo nghi thức của nàng.
31 Và các ngươi sẽ phải giữ cho con cái *Yxơraên* ly biệt cách thánh thiêng khỏi sự ô uế của họ, để họ sẽ khỏi phải chết trong sự ô uế của họ, trong sự làm ô uế của họ Nhà tạm Ta mà ở giữa họ.
BDS32 Đó [là] luật về một người nào đó bị bịnh lậu và mà tự nơi mình tinh khí đã di ra để bị trở thành ô uế bởi đó.
BDS33 Và về [phụ nữ] có kinh trong sự ô uế mình, và về một người nào đó bị bịnh lậu mình, về người nam hay về người nữ hay về một người mà đã ăn nằm với [một phụ nữ] ô uế. »

Lêvi 16

16,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* sau cái chết của hai con trai của *Aharon*, khi họ đã lại gần trước Nhan ĐỨC CHÚA, và họ đã chết.
2 Và ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê* : « Ngươi hãy nói với *Aharon*, anh ngươi, để người đừng vô trong Nơi thánh vào mọi lúc, bên trong của bức màn, tới trước mặt của Thượng toà mà ở trên Hòm bia, để người sẽ khỏi phải chết, vì Ta sẽ hiện ra trong đám mây trên Thượng tòa ấy.
3 Với [cách] này *Aharon* sẽ đi tới Nơi thánh : với một con bò đực tơ [hay] một con bê đực của gia súc lớn để làm lễ vật đền tội, và một con chiên đực để làm lễ vật toàn thiêu.
4 Người sẽ phải mặc cho mình áo dài thánh bằng vải gai trắng và quần cụt bằng vải gai trắng, chúng sẽ phải ở trên thân mình người, và người sẽ phải thắt lưng mình bằng dây nịt bằng vải gai trắng, và người sẽ phải vấn [đầu mình] bằng lễ mão bằng vải gai trắng, chính

chúng [là] những trang phục thánh, tuy nhiên người sẽ phải tắm thân mình người, rồi [sau đó] người [mới] sẽ mặc chúng vô.
5 Và từ nơi cộng đoàn của con cái *Yxơraên* người sẽ phải bắt một cặp dê đực để làm lễ vật đền tội và một con chiên đực để làm lễ vật toàn thiêu.
6 Và *Aharon* sẽ phải dẫn một con bò đực tơ lễ vật đền tội mà [là] của người lại gần, rồi người sẽ phải đền vì tội cho mình cùng nhơn danh gia đình mình.
7 Và người sẽ phải dẫn hai con dê đực ấy, rồi người sẽ phải trình chúng ra trước Nhan ĐỨC CHÚA [ở] cửa Lều Hội ngộ.
8 Rồi *Aharon* sẽ phải bỏ thăm trên hai con dê đực ấy, một thăm đầu dành cho ĐỨC CHÚA, và một thăm kế để được sự xóa hết [tội lỗi].
9 Và *Aharon* sẽ phải đem con dê đực mà thăm ấy đã rơi lên trên nó lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA, rồi người sẽ phải dưng hiến nó [làm] lễ vật đền tội.
10 Còn con dê đực mà thăm ấy đã rơi lên trên nó để được sự xóa hết [tội lỗi], nó sẽ phải được dưng hiến sống trước Nhan ĐỨC CHÚA để đền vì tội [đè nặng] trên nó, để thả nó đi về nơi hoang vu để được sự xóa hết [tội lỗi].
11 Và *Aharon* sẽ phải dẫn con bò đực tơ [làm] lễ vật đền tội mà [là] cho mình lại gần, và người sẽ phải đền vì tội cho mình cùng nhơn danh gia đình mình, rồi người sẽ phải sát tế con bò đực tơ [làm] lễ vật đền tội mà [là] cho mình.
12 Và người sẽ phải lấy một nắm đầy lư hương những than lửa từ trên bàn thờ đàng trước ĐỨC CHÚA, và một nắm đầy đôi lòng bàn tay mình hương trầm của những hương liệu nhuyễn, rồi người sẽ phải đem vô bên trong của bức màn.
13 Và người sẽ phải rắc hương trầm ấy trên lửa ấy trước Nhan ĐỨC CHÚA, và khói của hương trầm sẽ che phủ chính Thượng tòa mà ở trên cái Chứng tích, thì người sẽ khỏi phải chết.
14 Và người cũng sẽ phải lấy một phần từ máu của chính con bò đực tơ, rồi người sẽ phải rảy bằng ngón tay trỏ mình trước mặt của chính Thượng tòa về hướng Đông, và trước mặt của Thượng tòa ấy người sẽ phải rảy bảy lần một phần từ máu ấy bằng ngón tay trỏ mình.
15 Và sau khi mà người đã sát tế con dê đực dành cho lễ vật đền tội mà [là] của dân, thì người sẽ phải đem máu nó vô bên trong của bức màn, rồi người sẽ phải cử hành với máu nó theo như người đã cử hành cho máu của con bò đực tơ ấy, và người sẽ phải rảy nó về phía chính Thượng tòa và trước mặt của Thượng tòa ấy.
16 Và người sẽ phải đền vì tội [đè nặng] trên Nơi thánh vì những sự ô uế của con cái *Yxơraên*, và vì những vi phạm của họ kể cả những tội của họ, và như vậy, người sẽ phải cử hành cho Lều Hội ngộ, chính nó đang ở với họ giữa những sự ô uế của họ.
17 Và không một người nào sẽ được ở trong Lều Hội ngộ khi người vô để đền vị tội trong Nơi thánh cho tới khi người ra ; và người sẽ phải đền vì tội cho mình và nhơn danh gia đình mình cùng nhơn danh toàn thể cộng đoàn *Yxơraên*.
18 Đồng thời người sẽ phải đi ra về bàn thờ mà [ở] trước Nhan ĐỨC CHÚA, và người sẽ phải đền vì tội [đè nặng] trên nó, rồi người sẽ phải lấy một ít từ máu của con bò đực tơ ấy cùng một ít từ máu của con dê đực ấy, và người sẽ phải bôi trên những sừng xung quanh của bàn thờ ấy.

19 Và người sẽ phải rảy trên nó một ít từ máu ấy bằng ngón tay trỏ mình bảy lần, và người sẽ phải thanh tẩy nó, và người sẽ phải thánh hiến nó cho khỏi những sự ô uế của con cái *Yxơraên*.
20 Sau khi mà người đã hoàn tất về việc đền vì tội cho Nơi thánh ấy và cho Lều Hội ngộ cùng cho bàn thờ ấy, thì người sẽ phải dẫn chính con dê đực còn sống lại gần.
21 Và *Aharon* sẽ phải đặt đôi tay mình trên đầu con dê đực còn sống ấy, và người sẽ phải xưng trên nó tất cả những tội phạm của con cái *Yxơraên* cùng tất cả những vi phạm của họ kể cả những tội lỗi của họ, và sau khi người đã trút chúng trên đầu của con dê đực ấy, thì người sẽ phải thả [nó] về nơi hoang vu qua trung gian của một người sẵn sàng.
22 Bấy giờ con dê đực ấy sẽ phải gánh trên mình tất cả những tội phạm của họ về đất cách biệt, và người ấy sẽ phải thả lỏng con dê đực ấy trong nơi hoang vu.
23 Và *Aharon* sẽ phải vô trong Lều Hội ngộ, và người sẽ phải cổi những trang phục bằng vải gai trắng mà người đã mặc vô khi người đã vô trong Nơi thánh, rồi người sẽ phải để chúng ở đó.
24 Và người sẽ phải tắm thân thể mình bằng nước trong Nơi thánh, và người sẽ phải mặc những áo quần mình vô, sau đó người sẽ đi ra, rồi người sẽ phải dưng hiến lễ vật toàn thiêu của mình cùng lễ vật toàn thiêu của dân, và người sẽ phải đền vì tội cho mình cùng nhơn danh dân ấy.
25 Và người sẽ phải thiêu cho mỡ của lễ vật đền tội lên khói trên bàn thờ.
26 Quả nhiên, chính người đã thả con dê đực của sự xóa hết [tội lỗi] ấy đi sẽ phải giặt những áo quần mình, và sẽ phải tắm thân thể mình bằng nước, rồi sau đó người ấy mới được trở về trại.
27 Còn con bò đực tơ làm lễ vật đền tội cùng con dê đực làm lễ vật đền tội mà máu chúng đã được đem vô để đền vì tội trong Nơi thánh, người ta sẽ phải đem ra tới bên ngoài của trại, rồi người ta sẽ phải thiêu bằng lửa da chúng và thịt chúng cùng cặn bã chúng.
28 Và người đã thiêu chúng sẽ phải giặt những áo quần mình, và sẽ phải tắm thân thể mình bằng nước, rồi sau đó người ấy mới được trở về trại.
29 Và điều này sẽ phải được thiết lập cho các ngươi thành quy luật trường cửu [là] nhằm tháng thứ bảy, nhằm ngày mùng mười của tháng, các ngươi sẽ phải hãm mình chính mình các ngươi, và không một công việc nào các ngươi sẽ được làm, người bản xứ cũng như khách tha phương, kẻ đang kiều ngụ giữa nơi các ngươi.
30 Vì nhằm ngày ấy, người sẽ phải đền vì tội [đè nặng] trên các ngươi để thanh tẩy các ngươi vì tất cả những tội lỗi các ngươi trước Nhan ĐỨC CHÚA [và] các ngươi sẽ được thanh sạch.
31 Chính đó [là] ngày *Sabát* của việc tuân giữ *Sabát* cho các ngươi, và các ngươi sẽ phải hãm mình chính mình các ngươi, [đó là] một quy luật trường cửu.
32 Đàng khác, vị Tư tế mà sẽ tận hiến mình và mà sẽ thánh hiến tay mình để thừa tác như Tư tế thay cho cha mình, sẽ phải đền vì tội, và sẽ phải mặc những trang phục bằng vải gai trắng [là] những trang phục thánh.
33 Và người sẽ phải đền vì tội cho Thánh điện thánh, và cho Lều Hội ngộ, cùng cho bàn thờ, người sẽ phải đền vì tội vừa [đè nặng] trên các vị Tư tế vừa trên toàn thể dân của cộng đoàn, người sẽ phải đền vì tội.

34 Và điều đó sẽ phải được dùng cho các ngươi như quy luật trường cửu để đền vì tội [đè nặng] trên con cái *Yxơraên*, vì tất cả những tội lỗi của họ, chỉ một lần mỗi năm thôi » ; và người đã thi hành theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.

Lêvi 17

17,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
2 « Ngươi hãy nói với *Aharon* cùng với những con trai người, đồng thời với toàn thể con cái *Yxơraên*, và ngươi sẽ phải nói với họ : "Này chính [là] lời mà ĐỨC CHÚA đã truyền rằng" :
3 « Bất kỳ người nào từ nhà *Yxơraên* mà giết một con bò đực hoặc một con chiên tơ đực hoặc một con dê cái trong trại, hay mà giết bên ngoài của trại,
4 mà người ấy đã không dẫn nó tới cửa Lều Hội ngộ để đem lễ vật lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA đàng trước Nhà tạm của ĐỨC CHÚA, [thì] chính máu ấy sẽ bị quy trách cho người ấy đã đổ máu ra, và chính người ấy sẽ bị trừ tiệt khỏi giữa dân mình,
5 để mà con cái *Yxơraên* luôn đem những vật hy tế của họ vô, mà chính họ sẽ sát tế để tế lễ trên mặt của đồng trống, sau khi họ đã phải đem chúng vô tiến dưng ĐỨC CHÚA, tới cửa Lều Hội ngộ, tới vị Tư tế, rồi họ mới sát tế để tế lễ chúng [thành] những hy lễ giao hòa tiến dưng ĐỨC CHÚA.
6 Và vị Tư tế sẽ phải rảy máu trên bàn thờ của ĐỨC CHÚA [ở] cửa Lều Hội ngộ, rồi người sẽ phải thiêu cho mỡ lên khói thành hương vị làm nguôi tiến dưng ĐỨC CHÚA.
7 Và họ sẽ không còn sát tế những vật hy tế của họ để tế lễ cho những ác thần mà chính họ sẽ thường gian dâm theo sau [tiền nhân] họ, điều đó sẽ phải trở thành một quy luật trường cửu cho họ qua các thế hệ của họ.
8 Và ngươi sẽ phải nói với họ, bất kỳ người nào từ nhà *Yxơraên* cũng như của các khách tha phương mà sẽ kiều ngụ giữa nơi các ngươi, mà sẽ tiến dưng lên một lễ vật toàn thiêu hoặc hoặc một vật hy tế,
9 và người ấy đã không đem nó tới cửa Lều Hội ngộ để tiến dưng nó mừng kính ĐỨC CHÚA, thì chính người ấy sẽ phải bị trừ tiệt khỏi bà con mình.
10 Còn bất kỳ người nào từ nhà *Yxơraên* cũng như của các khách tha phương đang lưu ngụ giữa nơi họ, mà ăn bất kỳ máu gì, thì Ta sẽ nghiêm sắc Nhan Ta đối với người đã ăn máu ấy, và Ta sẽ tiễu trừ người ấy khỏi giữa dân người ấy.
11 Vì sự sống của xác thịt chính nó [ở] trong máu, và chính Ta đã dành nó trên bàn thờ cho các ngươi để đền vì tội [đè nặng] trên những sự sống các ngươi, vì chính máu ấy sẽ phải đền vì tội với hữu thể sống động.
12 Bởi đó cho nên Ta đã phán cùng con cái *Yxơraên* : "Không một người nào trong số các ngươi sẽ được ăn máu, cũng như không một khách tha phương nào đang kiều ngụ giữa nơi các ngươi sẽ được ăn máu".
13 Còn bất kỳ người nào trong số con cái *Yxơraên* cũng như trong số khách tha phương đang kiều ngụ giữa nơi các ngươi mà đã săn được một con thịt của thú rừng hay của loài chim mà người ấy được phép ăn, tuy nhiên người ấy sẽ phải đổ máu nó đi và sẽ phải lấp kín nó dưới đất bụi.

14 Vì sự sống của mọi sinh vật [là] máu nó, chính máu [là] sự sống nó, cho nên Ta đã phán cùng con cái *Yxơraên* : "Các ngươi sẽ không được ăn máu của mọi sinh vật, vì chính sự sống của mọi sinh vật [là] máu nó, tất cả những ai ăn máu sẽ bị trừ tiệt."
15 Còn bất kỳ người nào trong số người bản xứ hay trong số khách tha phương mà ăn một xác chết hay một con thú bị xé, thì người ấy sẽ phải giặt những áo quần mình, và sẽ phải tắm bằng nước, và sẽ bị ô uế cho tới chiều, sau đó người ấy sẽ được thanh sạch theo nghi thức.
16 Nhưng nếu người ấy sẽ không giặt, cũng sẽ không tắm thân mình, thì người ấy sẽ phải gánh chịu hình phạt về tội phạm của mình. »

Lêvi 18

18,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
2 « Ngươi hãy nói với con cái *Yxơraên*, đồng thời ngươi sẽ phải nói với họ : "Chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi."
3 « Các ngươi sẽ không được làm như việc đã làm của xứ *Aicập* mà các ngươi đã ở trong đó, cũng như việc đã làm của xứ *Canaan* mà chính Ta đã đem các ngươi vô đó, đồng thời các ngươi cũng sẽ không được bước đi theo các quy luật của chúng.
4 Các ngươi sẽ phải thi hành các phán quyết của Ta, và các ngươi sẽ phải tuân giữ các quy luật của Ta để bước đi theo chúng, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi.
5 Và các ngươi sẽ phải tuân giữ các quy luật của Ta cùng các phán quyết của Ta : nếu một người thi hành chúng thì người ấy sẽ sống còn bởi chúng, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA.
6 Các ngươi, -không một người nào, - sẽ được ve vãn với bất kỳ người bà con ruột thịt nào của mình để vạch trần sự lõa lồ, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA.
7 Ngươi sẽ không được vạch trần sự lõa lồ của cha ngươi cũng như sự lõa lồ của mẹ ngươi, chính người [là] mẹ ngươi, ngươi sẽ không được vạch trần sự lõa lồ của người.
8 Ngươi sẽ không được vạch trần sự lõa lồ của mẹ ghẻ ngươi, chính đó [là] sự lõa lồ của cha ngươi.
9 [Còn] sự lõa lồ của chị em ngươi, con gái của cha ngươi hay con gái của mẹ ngươi, được sinh ra trong một nhà hay được sinh ra từ tứ phía, ngươi sẽ không được vạch trần sự lõa lồ của họ.
10 [Còn] sự lõa lồ của con gái của con trai ngươi hay con gái của con gái ngươi, ngươi sẽ không được vạch trần sự lõa lồ của họ, vì chính chúng [thể hiện] sự lõa lồ của ngươi.
11 [Còn] sự lõa lồ của con gái của vợ sau của cha ngươi, được sinh ra cho cha ngươi, chính nàng [là] chị em ngươi, ngươi sẽ không được vạch trần sự lõa lồ của nàng.
12 Sự lõa lồ của chị em của cha ngươi, ngươi sẽ không được vạch trần, chính nàng [là] một người bà con ruột thịt của cha ngươi.
13 Sự lõa lồ của chị em của mẹ ngươi, người sẽ không được vạch trần, vì chính nàng [là] một người bà con ruột thịt của mẹ ngươi.

14 Sự lõa lồ của anh em của cha ngươi, ngươi sẽ không được vạch trần ; ngươi sẽ không được ve vãn với vợ người, chính nàng [là] cô ngươi.
15 Sự lõa lồ của con dâu ngươi, ngươi sẽ không được vạch trần, chính nàng [là] vợ của con trai ngươi, ngươi sẽ không được vạch trần sự lõa lồ của nàng.
16 Sự lõa lồ của vợ của anh em ngươi, ngươi sẽ không được vạch trần, chính đó [là] sự lõa lồ của anh em ngươi
17 Sự lõa lồ của một người vợ [ngươi] luôn với của con gái nàng, ngươi sẽ không được vạch trần, và con gái của con trai nàng cũng như con gái của con gái nàng, ngươi sẽ không được dẫn đi để vạch trần sự lõa lồ của cô gái ấy, chính họ [là] bà con ruột thịt [của ngươi], chính đó [là] một sự loạn luân.
18 Và ngươi sẽ không được cưới một người vợ thêm với người chị em của nàng, để làm người vợ tình địch, để vạch trần sự ô uế của người chị em ấy thêm với nàng, suốt đời của người chị em ấy.
19 Và ngươi sẽ không được ve vãn với một phụ nữ trong thời kỳ nàng [có] sự ô uế về kinh nguyệt, để vạch trần sự ô uế của nàng.
20 Còn với vợ của bạn ngươi, ngươi sẽ không được gieo tinh khí của sự giao hợp ngươi để bị ô uế với nàng.
21 Và bất kỳ con trẻ nào của ngươi, ngươi sẽ không được hỏa thiêu để dưng hiến cho *Môléc*, và ngươi cũng sẽ không được làm ô Danh của Thiên Chúa của ngươi, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA.
22 Và ngươi sẽ không được ăn nằm với đàn ông như sự ăn nằm với đàn bà, chính đó [là] một điều ghê tởm.
23 Và ngươisẽ không được bày sự giao hợp của ngươi với bất kỳ súc vật nào để trở thành ô uế với nó, và không một đàn bà nào sẽ được đứng đàng trước một súc vật để rồi nằm xuống, chính đó [là] một điều đồi bại.
24 Các ngươi chớ tự làm ô uế mình bằng bất kỳ một việc nào của các việc đó, vì bởi tất cả các việc ấy, các dân [thờ ngẫu thần] đã tự làm ô uế mình, mà chính Ta [là] Đấng đã loại trừ cho khuất mắt các ngươi.
25 Bởi đó xứ ấy đã trở thành ô uế, và Ta đã trừng phạt tội nó [đè nặng] trên nó, đồng thời xứ ấy đã loại những cư dân nó ra.
26 Và chính các ngươi, các ngươi sẽ phải tuân giữ các quy luật của Ta, cùng các phán quyết của Ta, đồng thời các ngươi sẽ không được làm bất cứ một điều nào trong số các điều ghê tởm đó, người bản xứ cũng như khách tha phương kẻ đang kiều ngụ ở giữa các ngươi.
27 Vì tất cả các điều ghê tởm này những người của xứ mà [đã ở] trước các ngươi đã làm, cho nên xứ ấy đã bị ô uế.
28 Bấy giờ xứ ấy sẽ không loại các ngươi ra vì các ngươi đã làm ô uế nó, theo như nó đã loại ra chính dân [thờ ngẫu thần] mà [đã ở] trước các ngươi.
29 Nếu bất kỳ người nào mà sẽ làm bất cứ điều gì trong số các điều ghê tởm đó, thì các người đã làm ấy sẽ bị trừ tiệt khỏi giữa dân mình.
30 Và các ngươi sẽ phải tuân giữ các lệnh truyền của Ta để không được làm bất cứ một điều nào trong số các quy luật về các điều ghê tởm ấy mà chúng đã [quen] được làm trước các

ngươi, đồng thời các ngươi cũng sẽ không được tự làm ô uế mình bằng chúng, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi. »

Lêvi 19

19,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
2 « Ngươi hãy nói với toàn thể cộng đoàn con cái *Yxơraên*, và ngươi sẽ phải nói với họ : " Các ngươi sẽ phải tỏ mình ra như thánh, vì chính Ta [là] thánh, [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi."
3 Bất kỳ người nào, các ngươi sẽ phải tôn kính mẹ mình cũng như cha mình ; và các ngươi sẽ phải tuân giữ ngày *Sabát* của Ta, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi.
4 Các ngươi chớ quây về các thần vô tri, và các ngươi cũng chớ làm ra những thần bằng kim loại đúc cho các ngươi, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi.
5 Và nếu các ngươi sẽ sát tế để tế lễ hy lễ giao hòa tiến dưng ĐỨC CHÚA, các ngươi sẽ phải sát tế để tế lễ nó, để được sự chấp nhận cho các ngươi.
6 Vào dịp của lễ tế của các ngươi, thì vào ngày hôm sau nó sẽ được phép ăn, còn phần còn lại cho tới ngày thứ ba sẽ phải được thiêu bằng lửa.
7 Tuy nhiên, nếu giả sử người ta sẽ ăn nó vào ngày thứ ba, chính nó [là] vật ô uế, [thì] việc ấy sẽ không được chấp nhận.
8 Nhưng những người ăn nó, người ấy sẽ phải gánh chịu hình phạt về tội phạm của mình, vì người ấy đã làm ô uế vật được thánh hiến của ĐỨC CHÚA, nên chính người ấy sẽ phải bị trừ tiệt khỏi bà con mình.
9 Và khi các ngươi gặt hái hoa màu của ruộng đất của các ngươi, ngươi sẽ không được gặt hết ranh ruộng ngươi để thâu hoạch, đồng thời ngươi cũng sẽ không được mót lúa hoa màu gặt hái của ngươi.
10 Và ngươi sẽ không được mót vườn nho của ngươi, đồng thời nho rụng của vườn nho của ngươi, ngươi cũng sẽ không được lượm của người nghèo túng và của khách tha phương, ngươi sẽ phải chừa phần sót lại cho họ, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi.
11 Các ngươi sẽ không được trộm cắp và các ngươi sẽ không được ăn ở cách giả dối, đồng thời các ngươi cũng sẽ không được dối gạt người này đối với người bạn mình.
12 Và các ngươi sẽ không được thề nhơn Danh Ta, để làm sự dối trá, như vậy ngươi sẽ làm ô Danh Thiên Chúa của ngươi, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA.
13 Ngươi sẽ không được ăn ở bất công với bạn đồng hương của ngươi, và ngươi cũng sẽ không được cướp bóc ; tiền công của người làm thuê cho ngươi sẽ không được tồn lại suốt đêm cho tới sáng.
14 Ngươi sẽ không được nguyền rủa một người điếc, và đàng trước một người mù, ngươi cũng sẽ không được gài chướng ngại vật, đồng thời ngươi sẽ phải tỏ ra kính nể nhơn vì Thiên Chúa ngươi, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA.

15 Các ngươi sẽ không được làm điều bất công trong sự phán đoán : ngươi sẽ không được nể mặt đối với người thấp hèn, và ngươi cũng sẽ không được tỏ lòng tôn kính đối với người cao trọng, ngươi sẽ phải phán đoán bằng hữu ngươi theo lẽ công minh.
16 Ngươi sẽ không được đi lại [làm] việc vu khống giữa bà con ngươi, ngươi sẽ không được đứng lên chống lại máu của tha nhân ngươi, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA.
17 Ngươi sẽ không được ghét đồng bào ngươi trong lòng ngươi, [nhưng] ngươi hẳn sẽ phải khiển trách bằng hữu ngươi để ngươi sẽ khỏi phải gánh chịu hình phạt về tội vì nó.
18 Ngươi sẽ không được trả thù và ngươi cũng sẽ không được nuôi [cơn giận] đối với những bạn đồng hương ngươi, trái lại ngươi sẽ phải yêu thương tha nhân ngươi như chính mình ngươi, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA.
19 Các ngươi sẽ phải tuân giữ các quy luật của Ta : Ngươi sẽ không được để cho gia súc của ngươi sinh sản [qua] hai giống, ngươi sẽ không được gieo giống cánh đồng của ngươi [với] hai giống, và áo quần [bằng] hai thứ vải hỗn hợp cũng sẽ không được mặc lên trên ngươi.
20 Vả, nếu bất kỳ người đàn ông nào đã ăn nằm có [xuất] tinh khí với một phụ nữ, và chính nàng [là] đày tớ gái được chọn cho một đàn ông, nhưng nếu quả thật nàng đã chưa được chuộc lại hoặc sự tự do đã chưa được trả cho nàng, [thì] sự trừng phạt sau khi xem xét sẽ là họ sẽ không bị hành quyết, vì nàng đã không được tự do.
21 Còn người đàn ông ấy sẽ phải đem lễ vật đền tội xúc phạm của mình lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA, tới cửa Lều Hội ngộ, một con chiên đực để làm lễ vật đền tội xúc phạm.
22 Rồi vị Tư tế sẽ phải đền vì tội [đè nặng] trên người đàn ông ấy, với một con chiên đực để làm lễ vật đền tội xúc phạm trước Nhan ĐỨC CHÚA, vì tội của người ấy mà người ấy đã phạm, thì nó sẽ được tha cho người ấy khỏi tội của mình mà người ấy đã phạm.
23 Và khi các ngươi sẽ vô trong xứ kia và các ngươi sẽ phải trồng bất kỳ cây gì để làm lương thực, thì các ngươi sẽ phải kể trái nó như nó chưa được cắt bì, [trong] ba năm nó sẽ là những gì chưa được cắt bì đối với các ngươi, nó sẽ không được ăn.
24 Nhưng vào năm thứ tư mọi trái nó sẽ là lời ca tụng thánh thiện tiến dưng ĐỨC CHÚA.
25 Rồi vào năm thứ năm các ngươi sẽ được ăn trái nó để hoa màu của nó sinh lợi cho các ngươi, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi.
26 Các ngươi sẽ không được ăn với máu, các ngươi sẽ không được vận dụng thuật bói toán, đồng thời các ngươi cũng sẽ không được làm nghề thầy bói.
27 Các ngươi sẽ không được vanh tròn [tóc] màng tang các ngươi, và ngươi cũng sẽ không được xén chòm râu ngươi.
28 Và các ngươi sẽ không được rạch nhơn vì người chết một đường rạch nào trên thân mình các ngươi, đồng thời các ngươi cũng sẽ không được xăm vết xăm mình trên các ngươi, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA.
29 Ngươi chớ có làm ô uế con gái ngươi, nghĩa là làm cho nàng gian dâm, để không khéo dân cư xứ kia sẽ gian dâm, và dân cư xứ ấy sẽ đầy tràn sự dâm loạn.
30 Các ngươi sẽ phải tuân giữ ngày *Sabát* của Ta, và Nơi thánh của Ta các ngươi sẽ phải kính sợ, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA.
31 Các ngươi chớ khá quây về với các đồng bóng cùng với các ác thần thân mật, các ngươi chớ khá tìm nhờ cậy để từ đó trở thành ô uế bởi chúng, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi.

32 Ngươi sẽ phải đứng lên trước mặt của đầu bạc, và ngươi sẽ phải tỏ lòng tôn kính đối với bản thân của người già, đồng thời ngươi sẽ phải tỏ ra kính nể nhơn vì Thiên Chúa ngươi, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA.
33 Còn nếu khách tha phương đã kiều ngụ cạnh ngươi, trong địa hạt các ngươi, các ngươi sẽ không được ngược đãi nó.
34 Khách tha phương kia đang kiều ngụ bên cạnh các ngươi sẽ phải trở thành cho các ngươi như người bản xứ trong số các ngươi, và ngươi sẽ phải yêu mến nó như chính mình ngươi, bởi vì các ngươi cũng đã là những khách tha phương bên xứ *Aicập*, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi.
35 Các ngươi sẽ không được làm điều bất công trong sự phán đoán, trong sự đo lường liên quan tới trọng lượng cũng như liên quan tới dung lượng.
36 Sẽ phải có cho các ngươi những cân đúng, những trái cân đúng, những [thùng chứa một] *êpha* đúng [dung lượng], và [bình đo lường chất lỏng] *hin* đúng [dung lượng], chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi, Đấng mà đã đem các ngươi ra khỏi xứ *Aicập*.
37 Vậy các ngươi sẽ phải tuân giữ tất cả các quy luật của Ta cùng tất cả các quyết định của Ta, đồng thời các ngươi sẽ phải thực hiện chúng, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA.»

Lêvi 20

20,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã còn phán cùng *Môsê* rằng :
2 « Và ngươi sẽ phải nói với con cái *Yxơraên* : “ Bất kỳ người nào trong số con cái *Yxơraên* cũng như trong số khách tha phương đã kiều ngụ trong nước *Yxơraên*, mà sẽ dưng hiến chính con trẻ mình cho *Môléc*, [thì] người ấy sẽ phải bị hành quyết cách hung bạo, dân bản xứ sẽ phải ném đá nó bằng đá.”»
3 « Và chính Ta sẽ nghiêm sắc Nhan Ta đối với chính người ấy, và Ta sẽ tiễu trừ nó khỏi giữa dân nó, vì nó đã dưng chính con trẻ nó cho *Môléc*, để làm ô uế Nơi thánh của Ta vừa làm ô Danh thánh Ta.
4 Nhưng nếu giả sử dân bản xứ ấy còn che mắt mình đối với chính người ấy trong việc nó dưng hiến chính con trẻ nó cho *Môléc*, để khỏi có hành quyết nó,
5 thì chính Ta sẽ hướng Nhan Ta chống chính người ấy cùng chống gia tộc nó, và Ta sẽ tiễu trừ khỏi giữa dân họ, chính nó cùng với tất cả các kẻ gian dâm theo sau nó để gian dâm theo sau *Môléc* kia.
6 Còn một người nào đó mà đã quây về với đồng bóng kia hay với chính các ác thần thân mật để gian dâm theo sau chúng, thì Ta sẽ nghiêm sắc Nhan Ta đối với chính người ấy, và Ta sẽ tiễu trừ nó khỏi giữa dân nó.
7 Và các ngươi sẽ phải giữ lấy mình cách biệt [với những vật ô uế], đồng thời các ngươi sẽ phải trở nên thánh, vì chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi.
8 Và các ngươi sẽ phải tuân giữ các quy luật của Ta, đồng thời các ngươi sẽ phải thực hành chúng, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Đấng thánh hóa các ngươi.

9 Nếu bất kỳ người nào mà đã chúc dữ cha mình hay mẹ mình, [thì] người ấy sẽ phải bị hành quyết cách hung bạo, nó đã chúc dữ cha mình hay mẹ mình [thì] máu nó [phải đổ] trên nó.
10 Còn bất kỳ người nào mà, đã phạm tội ngoại tình với vợ của một đàn ông [hay] mà đã phạm tội ngoại tình với vợ của bạn đồng hương nó, [thì] người phạm tội ngoại tình nam ấy sẽ phải bị hành quyết cách hung bạo, cũng như người phạm tội ngoại tình nữ ấy.
11 Và bất kỳ người nào mà đã ăn nằm với vợ sau của cha mình, [là] người ấy đã vạch trần sự lõa lồ của cha mình, [thì] cả hai họ sẽ phải bị hành quyết cách hung bạo, máu họ [phải đổ] trên họ.
12 Và bất kỳ người nào mà đã ăn nằm với con dâu mình, [thì] cả hai họ sẽ phải bị hành quyết cách hung bạo, [vì] họ đã phạm phải một điều trụy lạc, máu họ [phải đổ] trên họ.
13 Và bất kỳ người nào mà đã ăn nằm với một đàn ông như sự ăn nằm với đàn bà, [là] họ đã phạm phải một điều ghê tởm, cả hai họ sẽ phải bị hành quyết cách hung bạo, máu họ [phải đổ] trên họ.
14 Và bất kỳ người nào mà đã cưới một người vợ cùng với mẹ nàng, [thì] chính đó [là] một sự loạn luân, [và] người ta sẽ phải thiêu người ấy cùng với họ bằng lửa, để sự loạn luân sẽ không được xảy ra giữa nơi các ngươi.
15 Và bất kỳ đàn ông nào mà đã gieo [tinh khí của] sự giao hợp mình với thú vật [thì] sẽ phải bị hành quyết các hung bạo, và các ngươi cũng sẽ phải giết chết con thú ấy.
16 Còn người đàn bà mà đã ve vãn với bất kỳ con thú vật nào để người nằm xuống với nó, thì ngươi sẽ phải giết chết người đàn bà ấy cùng với con thú vật ấy, chúng sẽ phải bị hành quyết cách hung bạo, máu chúng [phải đổ] trên chúng.
17 Và bất kỳ người nào mà đã cưới chị em mình, [là] con gái của cha mình hoặc con gái của mẹ mình, và đã thấy sự lõa lồ của nàng và chính nàng cũng đã thấy sự lõa lồ của chàng, [thì] chính đó [là] một điều ô nhục, và họ sẽ phải bị trừ tiệt trước sự hiện diện của những phần tử của dân mình ; người ấy đã vạch trần sự lõa lồ của chị em mình [thì] người ấy sẽ phải gánh chịu hình phạt do gian ác mình.
18 Và bất kỳ người nào mà đã ăn nằm với vợ có tháng và đã vạch trần sự lõa lồ của nàng, đã vạch trần dòng máu kinh nguyệt của nàng, và chính nàng cũng đã để trần dòng máu kinh nguyệt của mình, thì cả hai họ sẽ phải bị trừ tiệt khỏi giữa dân mình.
19 Và sự lõa lồ của chị em của mẹ ngươi cũng như của chị em của cha ngươi, ngươi sẽ không được vạch trần, vì [đó là] một người bà con ruột thịt của người, ai đó đã vạch trần họ sẽ phải gánh chịu hình phạt do gian ác họ.
20 Và bất kỳ người nào mà đã ăn nằm với cô mình, [thì] đã vạch trần sự lõa lồ của chú bác mình, họ sẽ phải gánh chịu hình phạt về tội của họ, họ sẽ phải bị hành quyết không con.
21 Và bất kỳ người nào mà đã cưới vợ của anh em mình, [thì] chính đó [là] một điều gớm ghiếc, người ấy đã vạch trần sự lõa lồ của anh em mình ; họ sẽ phải chết không con.
22 Và các ngươi sẽ phải tuân giữ tất cả các quy luật của Ta cùng tất cả các quy định của Ta, và các ngươi sẽ phải thực hiện chúng, để mà nó sẽ không mửa các ngươi ra, cái xứ mà chính Ta [là] Đấng đã dẫn các ngươi vô đó để cư ngụ ở đó.

B23 Và các ngươi sẽ không được bước đi theo các quy luật của dân [thờ ngẫu thần] mà chính Ta [là] Đấng sắp loại trừ khỏi mặt các ngươi, vì chúng đã làm tất cả các việc ấy và Ta đã gớm ghê chúng.
24 Cho nên Ta đã phán cùng các ngươi : "Chính các ngươi, các ngươi sẽ chiếm hữu xứ chúng và chính Ta sẽ ban nó cho các ngươi để chiếm hưu nó [là] xứ tuôn trào sữa và mật ong, xứ mà Ta đã tách biệt các ngươi khỏi các dân ấy, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi."
25 Và các ngươi sẽ phải phân biệt giữa gia súc thanh sạch với ô uế, và giữa loài chim ô uế với thanh sạch, và các ngươi cũng sẽ không được làm cho ra gớm ghiếc chính mình các ngươi bởi gia súc và bởi loài chim cùng bởi tất cả những vật gì mà bò sát mặt đất mà Ta đã tách biệt để phán định ô uế cho các ngươi.
26 Và các ngươi sẽ phải trở nên thánh thiện cho Ta, vì chính Ta, [là] thánh, ĐỨC CHÚA, và Ta đã tách biệt các ngươi khỏi các dân ấy để được dành cho Ta.
27 Còn bất kỳ người đàn ông nào hay người đàn bà nào, nếu qua họ đã xuất hiện đồng bóng hay ác thần thân mật, [thì] họ sẽ phải bị hành quyết cách hung bạo, người ta sẽ phải ném đá họ bằng đá, máu họ [phải đổ] trên họ. »

Lêvi 21

21,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy nói với các vị Tư tế, những con trai của *Aharon*, và ngươi sẽ phải nói với họ : " Không một người nào sẽ được tự làm ô uế mình vì người chết giữa dân mình.
2 Ngoại trừ nếu vì ruột thịt của mình gần gũi với mình, [như] vì mẹ mình hoặc vì cha mình hoặc vì con trai mình hoặc vì con gái mình hoặc vì anh em mình,
3 hoặc vì chị em mình, [là] chính trinh nữ gần gũi với mình mà đã không lệ thuộc quyền sở hữu của một đàn ông, [thì] người sẽ được tự làm ô uế mình vì nàng.
4 Người sẽ không được tự làm ô uế mình [như] một nhà lãnh đạo giữa dân mình để tự phàm tục hóa mình." »
5 « Họ sẽ không được làm sói trên đầu họ cũng như màng tang, râu họ họ sẽ không được cạo trụi, đồng thời trên thân mình họ họ sẽ không được rạch một lằn rạch nào.
6 Họ sẽ phải trở nên thánh cho Thiên Chúa của họ, và họ sẽ không được làm ô Danh của Thiên Chúa của họ, vì những lễ vật được thiêu bằng lửa của họ tiến dưng ĐỨC CHÚA [là] lương thực của Thiên Chúa của họ, chính họ, họ đã đem lại gần, và vì vậy họ sẽ phải trở nên thánh.
7 Họ sẽ không được cưới một đàn bà làm gái điếm hay bị mất trinh tiết, và họ cũng sẽ không được cưới một đàn bà đã bị ly dị với chồng mình, vì chính người [là] thánh cho Thiên Chúa mình.

8 Vậy ngươi sẽ phải thánh thiêng người, vì chính người đem lương thực của Thiên Chúa của ngươi lại gần, người sẽ phải trở nên thánh cho ngươi, vì chính Ta [là] thánh, ĐỨC CHÚA, Đấng thánh hóa các ngươi.
9 Và nếu con gái của một vị Tư tế đã tự làm ô uế mình bằng cách làm gái mãi dâm, [thì] chính nàng đã làm ô uế cha mình, nàng sẽ phải bị thiêu bằng lửa.
10 Còn vị Thượng tế trong số những anh em mình, mà dầu của phép xức dầu đã được chế trên đầu mình rồi, và người ta đã thánh hiến tay mình để tự mình mặc các trang phục, sẽ không được để trần đầu mình, và cũng sẽ không được xé những trang phục mình.
11 Và người sẽ không được đi tới bất kỳ người chết nào, người sẽ không được tự làm ô uế mình vì cha mình hay vì mẹ mình.
12 Và người cũng sẽ không được rời xa khỏi Nơi thánh, kẻo không khéo người sẽ làm ô uế Nơi thánh của Thiên Chúa người, bởi vì sự thánh hiến của dầu của phép xức dầu của Thiên Chúa người [ở] trên người, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA.
13 Và chính người sẽ phải cưới một người vợ trong sự trinh khiết của nàng.
14 Quả phụ hoặc phụ nữ đã bị ruồng rãy hoặc đã bị làm mất trinh tiết [hoặc] gái mãi dâm, người sẽ không được cưới các bà ấy, nhưng nếu [là] một trinh nữ trong số bà con mình [thì] người sẽ được cưới [làm] vợ.
15 Và người sẽ không được làm ô uế dòng dõi mình giữa dân mình, vì chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Đấng thánh hóa người. »
16 Rồi ĐỨC CHÚA đã còn phán cùng *Môsê* rằng :
17 « Ngươi hãy nói với *Aharon* rằng : "Bất kỳ người nào từ dòng dõi ngươi, qua các thế hệ của họ, mà cótật nơi mình [thì] sẽ không được lại gần để đem lương thực của Thiên Chúa mình lại gần.
18 Vì bất kỳ người nào mà nơi mình [có] tật sẽ không được lại gần, [nếu] người ấy mù hoặc què chưn hoặc [tay] bị làm cụt hoặc bị chìa ra.
19 hoặc bất kỳ người nào mà có nơi mình vết gãy chưn hoặc vết gãy [cánh] tay.
20 hoặc [có] lưng gù hoặc ốm o hoặc thị lực yếu nơi mắt mình hoặc [có] bịnh ngứa ngáy hoặc [có] lác hoặc dái to." »
21 « Bất kỳ người nào mà nơi mình [có] tật từ dòng dõi *Aharon*, vị Tư tế, sẽ không được lại gần để đem những lễ vật được thiêu bằng lửa lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA, [có] một tật nơi mình người ấy sẽ không được lại gần để đem lương thực của Thiên Chúa mình lại gần.
22 Người sẽ được dùng lương thực của Thiên Chúa người từ những đồ vật chí thánh và từ các Nơi thánh.
23 Nhưng người sẽ không được vô tới bức màn và người cũng sẽ không được lại gần tới bàn thờ, vì [có] một tật nơi người, và người sẽ không được làm ô uế Thánh điện của Ta, vì chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Đấng thánh hóa họ. »
24 Vậy *Môsê* đã nói với *Aharon* cùng với những con trai người, và cùng với toàn thể những con cái *Yxơraên*.

Lêvi 22

22,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
2 « Ngươi hãy nói với *Aharon* cùng với những con trai người để họ hãy được nưng cao cách thánh thiêng hơn những đồ vật thánh hiến của con cái *Yxơraên*, và để họ sẽ không được làm ô Danh thánh Ta, mà chính họ [là] những người được thánh hiến của Ta, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA.
3 Ngươi hãy nói với họ : "Bất kỳ người nào trong số toàn thể dòng dõi các ngươi qua các thế hệ các ngươi mà sẽ lại gần tới các đồ vật thánh hiến mà con cái *Yxơraên* đã dành riêng tiến dưng ĐỨC CHÚA rồi, mà sự ô uế của người ấy [ở] nơi người ấy, thì chính người ấy sẽ phải bị trừ tiệt cho khuất Nhan Ta, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA.
4 Bất kỳ người nào từ dòng dõi *Aharon* mà người ấy bị phong cùi hay bị bịnh lậu sẽ không được ăn về những đồ vật được thánh hiến cho tới khi mà người ấy sẽ được thanh sạch theo nghi thức, cũng như người đá động tới bất kỳ người chết ô uế nào hay người mà từ mình di tinh khí ra.
5 hay bất kỳ người nào mà đã đá động tới bất kỳ loài vật li ti nào mà sẽ tự làm ô uế mình, hay tới bất kỳ một người nào mà sẽ tự làm ô uế mình về bất cứ sự ô uế nào của người ấy.
6 Một người nào đó mà đã đá động tới người ấy rồi, thì sẽ bị ô uế cho tới chiều, và sẽ không được ăn về các đồ vật được thánh hiến, trừ khi người đó đã tắm thân thể mình bằng nước.
7 Khi mặt trời kia đã lặn, thì người đó sẽ được thanh sạch theo nghi thức, rồi sau đó người đó sẽ được ăn về các đồ vật thánh hiến, vì chính đó [là] bánh của người.
8 Người đó sẽ không được ăn xác [thú] chết cũng như con thú bị xé để mình bị ô uế bởi nó, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA." »
9 « Và họ sẽ phải tuân giữ việc phụng sự được quy định của Ta, để họ sẽ khỏi phải gánh chịu hình phạt về tội vì nó, và họ sẽ khỏi phải chết vì nó bởi vì họ sẽ phàm tục hóa nó, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Đấng thánh hóa họ.
10 Và không một người ngoại lai nào sẽ được ăn đồ vật được thánh hiến, không một kẻ tạm trú nào hay một người làm thuê nào của một Tư tế sẽ được ăn đồ vật được thánh hiến.
11 Còn nếu vị Tư tế đã dành được một người sở đắc bằng tiền mình, [thì] chính người ấy sẽ được ăn về nó, cũng như tôi tớ được sinh ra trong nhà người, chính họ sẽ được dùng về lương thực của người.
12 Và nếu con gái của một vị Tư tế đã thuộc về một đàn ông ngoại bang rồi, [thì] chính nàng sẽ không được ăn về phần đóng góp thuộc về các đồ vật được thánh hiến.
13 Trái lại, nếu con gái của một vị Tư tế đã góa bụa hay đã bị ly hôn rồi, và nàng không có con cái, thì nàng sẽ được trở về tại nhà cha mình như thời thanh xuân mình, nàng sẽ được ăn về lương thực của cha mình, nhưng bất kỳ người ngoại bang nào sẽ không được ăn về nó. »
14 « Và nếu một người nào đó đã ăn đồ vật được thánh hiến bởi nhầm lẫn rồi, thì người ấy sẽ phải thêm vô đó một phần năm của nó, rồi người ấy sẽ phải giao đồ vật được thánh hiến ấy lại cho vị Tư tế.
15 Vậy chúng sẽ không được làm ô uế những đồ vật được thánh hiến của con cái *Yxơraên*, những đồ vật mà họ đã trích dưng mừng kính ĐỨC CHÚA rồi.

16 Và chúng sẽ làm cho họ gánh chịu hình phạt về tội đòi hỏi lễ vật đền tội xúc phạm khi chúng ăn những đồ vật được thánh hiến của họ, vì chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Đấng thánh hóa họ. »
17 Rồi ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
18 « Ngươi hãy nói với *Aharon* cùng với những con trai người, cùng với toàn thể con cái *Yxơraên*, và ngươi sẽ phải nói với họ : "Bất kỳ người nào từ nhà *Yxơraên* hay từ kẻ tạm trú trong *Yxơraên* mà nguyện đem lễ vật của mình lại gần, đó là lễ vật nguyện ước của họ hay đó là lễ vật tự nguyện của họ mà họ nguyện đem lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA, làm lễ vật toàn thiêu,
19 để được sự chấp nhận cho các ngươi [phải là] một con đực vẹn tuyền trong số những bò, trong số những chiên, hay trong số những dê.
20 Tất cả những con vật mà nơi nó [có] tật, các ngươi sẽ không được đem lại gần, vì nó sẽ không được sự chấp nhận cho các ngươi." »
21 « "Và nếu bất kỳ người nào sẽ đem một hy lễ giao hòa lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA làm lễ vật nguyện ước đặc biệt hay làm lễ vật tự nguyện bằng gia súc lớn hay bằng gia súc nhỏ, [thì] nó sẽ phải vẹn tuyền để được sự chấp nhận, bất cứ một tật nào sẽ không được có nơi nó.
22 Không một con thú mù nào hay bị gãy cẳng hay bị tàn tật hay [có] mụt ung hay [có] bịnh ngứa ngáy hay [có] lác, các ngươi sẽ được đem các con thú ấy lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA, và không một lễ vật được thiêu bằng lửa nào trong số chúng, các ngươi sẽ được đặt trên bàn thờ tiến dưng ĐỨC CHÚA.
23 Đối với một con bò hay một con chiên [có chưn] bị chìa ra hay bị teo, [thì] ngươi sẽ được tiến hành dưng hiến nó [làm] lễ vật tự nguyện, nhưng nó sẽ không được nhậm [làm] lễ vật nguyện ước,
24 và [cao hoàn] bị thiến hay bị dập hay bị xé ra hay bị cắt đi, các ngươi sẽ không được đem lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA, và trong địa hạt các ngươi, các ngươi sẽ không được tiến hành dưng hiến.
25 Và không một con thú nào trong số các con thú ấy, từ tay người ngoại quốc, các ngươi sẽ được đem lương thực của Thiên Chúa các ngươi lại gần, vì [có] sự thúi nát của chúng nơi chúng, tật nguyền nơi chúng, chúng sẽ không được nhậm cho các ngươi." »
26 Rồi ĐỨC CHÚA đã còn phán cùng *Môsê* rằng :
27 « Nếu một con bò hay một con chiên hay một con dê đã được sinh ra, thì nó sẽ phải ở lại bảy ngày dưới mẹ nó, nhưng từ ngày thứ tám và trở đi nó mới được nhậm làm lễ vật được thiêu bằng lửa tiến dưng ĐỨC CHÚA.
28 Còn bò hoặc chiên, các ngươi sẽ không được sát tế nó cùng với con nó trong cùng một ngày.
29 Còn nếu các ngươi đã sát tế để tế lễ lễ vật tạ ơn tiến dưng ĐỨC CHÚA, [thì] các ngươi sẽ phải sát tế để tế lễ để được sự chấp nhận cho các ngươi.
30 Vào chính ngày ấy nó sẽ được phép ăn, từ đó các ngươi sẽ không được bỏ sót cho tới sáng mai, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA.
31 Và các ngươi sẽ phải tuân giữ các mệnh lệnh của Ta, đồng thời các ngươi sẽ phải thực thi chúng, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA.

32 Và các ngươi sẽ không được làm ô Danh thánh của Ta, và Ta muốn được tôn kính như thánh ở giữa con cái *Yxơraên*, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Đấng thánh hóa các ngươi.
33 Chính Đấng đã đem các ngươi ra khỏi xứ *Aicập*, để tỏ mình ra cho các ngươi là Thiên Chúa, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA. »

Lêvi 23

23,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
2 « Ngươi hãy nói với con cái *Yxơraên* và ngươi sẽ phải nói với họ : "Những mùa thánh của ĐỨC CHÚA, mà các ngươi sẽ phải công bố chúng, [là] những cuộc triệu tập thánh, đây chính chúng là những mùa thánh của Ta :
3 Sáu ngày người ta có thể làm công việc, nhưng vào ngày thứ bảy [là] ngày *Sabát* của việc tuân giữ *Sabát*, của cuộc triệp tập thánh, không một công việc nào các ngươi sẽ có thể làm trong bất kỳ nhà nào của các ngươi, chính đó [là] ngày *Sabát* của ĐỨC CHÚA.
4 Đây là những mùa thánh của ĐỨC CHÚA, của những cuộc triệu tập thánh mà các ngươi sẽ phải công bố chúng vào thời ấn định của chúng.
5 Nhằm tháng giêng, nhằm [ngày] mười bốn của tháng, giữa xế và chiều, [là] đại hội liên hoan của lễ Vượt qua mừng kính ĐỨC CHÚA.
6 Và nhằm ngày thứ mười lăm của tháng này [là] lễ các bánh không men mừng kính ĐỨC CHÚA, các ngươi sẽ phải ăn những bánh không men trong bảy ngày.
7 Nhằm ngày đầu tiên sẽ phải là cuộc triệu tập thánh cho các ngươi, không một công việc lao nhọc nào các ngươi sẽ được làm.
8 Nhưng các ngươi sẽ phải đem lễ vật được thiêu bằng lửa lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA trong bảy ngày, nhằm ngày thứ bảy [sẽ có] cuộc triệu tập thánh, không một công việc lao nhọc nào các ngươi sẽ được làm. " »
9 Rồi, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
10 « Ngươi hãy nói với con cái *Yxơraên*, và ngươi sẽ phải nói với họ : "Khi các ngươi sẽ vô tới xứ mà chính Ta sẽ ban cho các ngươi, và các ngươi sẽ gặt hái hoa màu của nó, thì các ngươi sẽ phải đem một bó của hoa màu đầu mùa của các ngươi tới vị Tư tế.
11 Và vị Tư tế sẽ phải giơ bó ấy lên xuống trước Nhan ĐỨC CHÚA, để được sự chấp nhận cho các ngươi, vào ngày hôm sau sau ngày *Sabát* người sẽ phải giơ nó lên xuống.
12 Đồng thời, vào ngày các ngươi giơ bó ấy lên xuống, các ngươi sẽ phải dưng hiến một con chiên tơ vẹn tuyền, con trong năm, làm lễ vật toàn thiêu tiến dưng ĐỨC CHÚA.
13 Và lễ phẩm mễ cốc kèm theo đó [sẽ là] hai phần mười [*êpha*] tinh bột được pha trộn với dầu như một lễ phẩm được thiêu bằng lửa [có] hương vị làm nguôi tiến dưng ĐỨC CHÚA, cùng lễ phẩm lỏng kèm theo đó [là] một phần tư *hin* rượu.
14 Và các ngươi sẽ không được ăn bánh, cũng như hột được rang cũng như hoa quả tươi cho tới chính cái ngày đó, cho tới khi các ngươi đã đem lễ vật tới Thiên Chúa các ngươi, [ấy là] một quy luật trường cửu qua các thế hệ của các ngươi, trong bất kỳ nhà nào của các ngươi.

15 Vậy, từ ngày hôm sau sau ngày *Sabát*, các ngươi sẽ phải đếm cho các ngươi, từ ngày các ngươi đã đem bó giơ lên giơ xuống tới, sẽ phải đủ bảy tuần lễ trọn.
16 Các ngươi sẽ phải đếm cho tới vào ngày hôm sau sau ngày *Sabát* thứ bảy, năm mươi ngày, rồi các ngươi mới phải đem lễ phẩm mễ cốc mới lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA.
17 Từ nhà các ngươi, các ngươi sẽ phải đem vô hai bánh như lễ phẩm giơ lên giơ xuống, [từ] hai phần mười [*êpha*] tinh bột, tinh bột này sẽ phải là món đã lên men, [là] những hoa trái đầu mùa sẽ phải được nướng tiến dưng ĐỨC CHÚA.
18 Và các ngươi sẽ phải đem lại gần cùng với bánh ấy, bảy con chiên tơ đực vẹn tuyền, những con một tuổi và một con bò đực tơ [hay] một con bê đực của đàn súc vật cùng hai con cừu đực, chúng sẽ làm lễ vật toàn thiêu tiến dưng ĐỨC CHÚA, với lễ phẩm mễ cốc của họ cùng với những lễ phẩm lỏng của họ [làm] lễ phẩm được thiêu bằng lửa có hương vị làm nguôi tiến dưng ĐỨC CHÚA.
19 Và các ngươi sẽ phải làm thịt một con dê đực để làm lễ vật đền tội, và hai con chiên tơ đực, những con một tuổi để làm hy lễ giao hòa.
20 Và bấy giờ vị Tư tế sẽ phải giơ chúng lên xuống cùng với bánh của các hoa trái chín giơ lên giơ xuống đầu mùa ấy trước Nhan ĐỨC CHÚA, thêm với hai con chiên tơ đực, chúng sẽ phải là đồ vật thánh dành cho ĐỨC CHÚA, [và] thuộc về vị Tư tế.
21 Và các ngươi sẽ phải công bố, vào chính cái ngày đó, sẽ phải có một cuộc triệu tập thánh cho các ngươi, không một công việc lao nhọc nào các ngươi sẽ được làm, [đó là] một quy luật trường cửu trong toàn thể các nhà các ngươi, qua các thế hệ các ngươi.
22 Còn khi các ngươi gặt hái hoa màu của ruộng đất của các ngươi, ngươi sẽ không được gặt hết ranh đồng ruộng ngươi khi ngươi gặt hái, đồng thời ngươi cũng sẽ không được mót lúa hoa màu gặt hái của ngươi, [là] của người nghèo túng cũng như của khách tha phương, ngươi sẽ phải chừa phần sót lại cho họ, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi.” »
23 ĐỨC CHÚA đã lại phán cùng *Môsê* rằng :
24 « Ngươi hãy nói với con cái *Yxơraên* rằng : “Nhằm tháng bảy, nhằm [ngày] đầu tháng, sẽ phải là ngày kỷ niệm của việc tuân giữ *Sabát*, là cuộc triệu tập thánh rình rang của các ngươi.
25 Không một công việc lao nhọc nào các ngươi sẽ được làm, đồng thời các ngươi sẽ phải đem lễ vật được thiêu bằng lửa lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA.” »
26 ĐỨC CHÚA đã còn phán cùng *Môsê* rằng :
27 « Hẳn nhằm ngày mùng mười của tháng bảy này, chính nó [là] ngày đền tội, nó sẽ phải có một cuộc triệu tập thánh cho các ngươi, đồng thời các ngươi sẽ phải hãm mình chính mình các ngươi, và các ngươi sẽ phải đem lễ vật được thiêu bằng lửa lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA.
28 Và không một công việc nào các ngươi sẽ được làm trong chính cái ngày đó, vì chính nó [là] ngày đền tội, để đền vì tội cho các ngươi trước Nhan ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi.
29 Vì bất kỳ người nào mà sẽ không chịu hãm mình [ăn chay] trong chính cái ngày đó, thì người ấy sẽ phải bị trừ tiệt khỏi bà con mình.
30 Và bất kỳ người nào mà sẽ làm bất cứ công việc gì trong chính cái ngày đó, thì Ta sẽ tiêu diệt chính người ấy khỏi giữa dân nó.

31 Không một công việc nào các ngươi sẽ được làm, [đó là] một quy luật trường cửu qua các thế hệ các ngươi, trong bất kỳ nhà nào của các ngươi.
32 Chính đó [là] ngày *Sabát* của việc tuân giữ *Sabát* của các ngươi, và các ngươi sẽ phải hãm mình chính mình các ngươi, nhằm chiều mùng chín của tháng, từ chiều [này] cho tới chiều [hôm sau], các ngươi sẽ phải tuân giữ ngày *Sabát* của các ngươi. »
33 Sau đó, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
34 « Ngươi hãy nói với con cái *Yxơraên* rằng : "Nhằm ngày thứ mười lăm của tháng bảy này [sẽ là] lễ Lều trong bảy ngày mừng kính ĐỨC CHÚA.
35 Nhằm ngày đầu của cuộc triệu tập thánh, không một công việc lao nhọc nào các ngươi sẽ được làm.
36 Trong bảy ngày các ngươi sẽ phải đem một lễ vật được thiêu bằng lửa lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA, nhằm ngày thứ tám sẽ phải có cuộc triệu tập thánh cho các ngươi và các ngươi cũng sẽ phải đem một lễ vật được thiêu bằng lửa lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA, chính đó [là] một hội đồng thánh, không một công việc lao nhọc nào các ngươi sẽ được làm.
37 Đó [là] những mùa thánh của ĐỨC CHÚA mà các ngươi sẽ phải công bố chúng [là] những hội đồng thánh để đem lễ vật được thiêu bằng lửa lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA, lễ vật toàn thiêu cùng lễ phẩm mễ cốc, vật hy tế cùng những lễ phẩm lỏng, phần việc của ngày nào theo ngày đó.
38 Thêm với những ngày *Sabát* của ĐỨC CHÚA, và thêm với những lễ vật của các ngươi, và thêm với toàn thể những lễ vật nguyện ước của các ngươi, cùng thêm với toàn thể những lễ vật tự nguyện của các ngươi mà các ngươi sẽ hiến dưng mừng kính ĐỨC CHÚA.
39 Hẳn, nhằm ngày thứ mười lăm của tháng bảy, khi các ngươi đã thu hoạch hoa màu của ruộng đất, các ngươi sẽ phải cử hành một lễ hành hương mừng kính ĐỨC CHÚA trong bảy ngày, nhằm ngày đầu tiên [là] việc tuân giữ hưu lễ và nhằm ngày thứ tám [cũng là] việc tuân giữ hưu lễ.
40 Và nhằm ngày đầu tiên, các ngươi sẽ phải kiếm cho các ngươi trái cây loại cây cảnh, những cành chà là có hình bàn tay to, và cành cây rậm lá, cùng những [cành] cây bạch dương ở khe suối, rồi các ngươi sẽ phải vui mừng trước Nhan ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi trong bảy ngày.
41 Và các ngươi sẽ phải cử hành nó [là] một đại lễ hành hương mừng kính ĐỨC CHÚA trong bảy ngày mỗi năm, [đó là] một quy luật trường cửu qua các thế hệ các ngươi, nhằm tháng bảy các ngươi sẽ phải cử hành nó.
42 Các ngươi sẽ phải ở trong những lều trong bảy ngày, toàn thể người bản xứ trong *Yxơraên* họ sẽ phải ở trong những lều.
43 Để các thế hệ các ngươi hãy biết rằng Ta đã cho con cái *Yxơraên* ở trong những lều, khi Ta đã đem họ ra khỏi xứ *Aicập*, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi." »
44 Vậy *Môsê* đã nói về những mùa thánh của ĐỨC CHÚA với con cái *Yxơraên*.

Lêvi 24

24,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
2 « Ngươi hãy truyền cho con cái *Yxơraên* để họ hãy cung cấp cho ngươi dầu *ôliu* nguyên chất được giã cho đèn đuốc, để làm cho đèn sáng lên không ngơi.
3 *Aharon* sẽ phải đặt nó bên ngoài của bức màn của cái Chứng tích trong Lều Hội ngộ suốt đêm trước Nhan ĐỨC CHÚA không ngơi, [đó là] một quy luật trường cửu qua các thế hệ các ngươi.
4 Người sẽ phải sắp xếp các cái đèn ấy trên cái chưn đèn thanh sạch trước Nhan ĐỨC CHÚA không ngơi.
5 Rồi ngươi sẽ phải lấy tinh bột, và ngươi hãy hầm nó [thành] mười hai cái bánh tiến, mỗi cái bánh tiến ấy sẽ phải dùng hai phần mười [*êpha*].
6 Và ngươi hãy xếp chúng [thành] hai hàng mỗi hàng ấy sáu [cái] trên bàn thanh sạch trước Nhan ĐỨC CHÚA.
7 Rồi ngươi hãy rắc nhũ hương nguyên chất trên mỗi hàng ấy, vậy nó sẽ được sử dụng như bánh của lễ phẩm tưởng niệm, một lễ phẩm được thiêu bằng lửa tiến dưng ĐỨC CHÚA.
8 Nhằm mỗi ngày *Sabát* người sẽ phải xếp nó trước Nhan ĐỨC CHÚA không ngơi, [đó là] một Giao ước trường cửu từ nơi sự tiếp tay của con cái *Yxơraên*.
9 Và nó sẽ phải được dành cho *Aharon* cùng dành cho các con trai người, đồng thời họ sẽ phải ăn nó tại một nơi thánh, vì chính nó đối với người [là] đồ vật chí thánh trong số những lễ phẩm được thiêu bằng lửa tiến dưng ĐỨC CHÚA, [đó là] phần quy định được hưởng trường cửu. »
10 Vả, con trai của một phụ nữ *yxơraên*, nhưng chính nó [là] con trai của một người *aicập*, đã đi ra giữa con cái *Yxơraên*, rồi con trai của phụ nữ *yxơraên* ấy cùng với chính người *yxơraên* đã xung đột nhau trong trại.
11 Và khi mà con trai của phụ nữ *yxơraên* ấy đã nguyền rủa và đã chúc dữ chính Danh [Thiên Chúa], thì người ta đã đem nó tới *Môsê*, vả tên mẹ nó [là] *Sêlômít*, con gái của *Đibri*, thuộc chi tộc *Đan*.
12 Và người ta đã nhốt nó vào nhà giam để khai rõ ràng với họ theo lệnh của ĐỨC CHÚA.
13 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
14 « Ngươi hãy đem người đã nguyền rủa ấy ra phía bên ngoài của trại, và toàn thể các người đã nghe sẽ phải đặt đôi tay họ trên đầu nó, rồi toàn thể cộng đoàn sẽ phải ném đá nó.
15 Và ngươi sẽ phải nói với con cái *Yxơraên* rằng : "Bất kỳ người nào, nếu nó đã nguyền rủa Thiên Chúa mình, thì nó sẽ phải gánh chịu hình phạt về tội mình.
16 Vậy người đã nguyền rủa Danh ĐỨC CHÚA sẽ phải bị hành quyết cách hung bạo, toàn thể cộng đoàn nhứt định sẽ phải ném đá nó, khách tha phương giống như người bản xứ, khi nó nguyền rủa Danh [Thiên Chúa] nó sẽ phải bị hành quyết.
17 Và nếu bất kỳ người nào mà đã đánh chết bất kỳ một cá nhân nào [thì] nó sẽ phải bị hành quyết cách hung bạo.
18 Và người đã đánh chết một con súc vật, [thì] người ấy sẽ phải đền nó, mạng đền mạng.
19 Và nếu bất kỳ người nào mà đã gây ra một tỳ vết ở nơi bạn mình, [thì] như nó đã bị làm, nó sẽ làm như vậy cho người ấy.

20 Vết gãy đền vết gãy, mắt đền mắt, răng đền răng, như nó đã gây ra một tỳ vết đối với một người nào đó, [thì] như vậy người ấy sẽ được giáng phạt đối với nó.
21 Và kẻ đã đánh chết một con súc vật [thì] sẽ phải đền nó, còn kẻ mà đã đánh chết một người nào đó [thì] sẽ phải bị hành quyết.
22 Cùng một phán quyết sẽ phải được áp dụng giữa các ngươi, khách tha phương sẽ phải giống như người bản xứ, vì chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi." »
23 Bấy giờ, *Môsê* đã nói với con cái *Yxơraên*, thì họ đã đem người đã nguyền rủa ra phía bên ngoài của trại, rồi họ đã ném đá nó bằng đá, vậy con cái *Yxơraên* đã thi hành theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.

Lêvi 25

25,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* trên núi *Xinai* rằng :
2 « Ngươi hãy nói với con cái *Yxơraên*, và ngươi sẽ phải nói với họ : "Khi các ngươi sẽ vô tới cái xứ mà chính Ta ban cho các ngươi, thì ruộng đất của nó sẽ phải giữ ngày *Sabát* mừng kính ĐỨC CHÚA.
3 Trong sáu năm ngươi sẽ phải gieo trồng đồng ruộng ngươi, cũng như trong sáu năm ngươi sẽ phải tỉa vườn nho ngươi, rồi ngươi sẽ phải thâu hoạch hoa màu của nó.
4 Nhưng nhằm năm thứ bảy sẽ phải là năm nghỉ của việc tuân giữ *Sabát*, của sản phẩm trong năm thứ bảy mừng kính ĐỨC CHÚA, ngươi sẽ không được gieo trồng đồng ruộng ngươi, và ngươi cũng sẽ không được tỉa vườn nho ngươi.
5 Ngươi sẽ không được thâu hoạch hoa màu sinh trưởng bởi hột bị rơi ra của sản phẩm gặt hái được của ngươi, và ngươi cũng sẽ không được hái những chùm nho của những dây nho không tỉa của ngươi, đó sẽ phải là một năm nghỉ của việc tuân giữ *Sabát* cho ruộng đất.
6 Và sản phẩm trong năm thứ bảy sẽ phải được dùng cho các ngươi, như lương thực cho ngươi và cho tôi tớ nam ngươi và cho tôi tớ gái ngươi và cho người làm thuê ngươi cùng kẻ tạm cư ngươi, các kẻ đang kiều ngụ tại nhà ngươi.
7 Đồng thời, cho súc vật ngươi cùng cho dã thú mà [ở] trong xứ ngươi, tất cả sản phẩm của nó sẽ phải được dùng để ăn.
8 Ngươi cũng sẽ phải đếm cho ngươi bảy lần bảy của những năm, [nghĩa là] bảy lần bảy năm, thì những ngày của bảy lần bảy của những năm sẽ phải trở thành cho ngươi bốn mươi chín năm.
9 Và nhằm tháng bảy, nhằm ngày mùng mười của tháng, ngươi sẽ phải cho loan truyền bằng tiếng tù và rềnh vang, nhằm ngày đền tội, các ngươi sẽ phải cho loan truyền bằng tù và trong cả xứ các ngươi.
10 Và các ngươi sẽ phải thánh hiến năm thứ năm mươi và các ngươi cũng sẽ phải công bố sự tự do trong xứ cho toàn thể các cư dân của nó, chính nó sẽ phải trở thành một Năm toàn xá cho các ngươi, và các ngươi sẽ phải quây trở về, mỗi người về gia nghiệp mình, cũng như mỗi người về gia tộc mình, các ngươi sẽ phải trở về.

11 Chính nó [là] một Năm toàn xá, nó sẽ phải là năm thứ năm mươi cho các ngươi, các ngươi sẽ không được gieo trồng, và các ngươi sẽ không được gặt hái hoa màu của nó, các ngươi cũng sẽ không được hái [những chùm nho của] dây nho không cắt tỉa của nó.
12 Vì chính nó sẽ phải là một Năm toàn xá thánh cho các ngươi, các ngươi sẽ được ăn hoa màu của nó từ ruộng đất.
13 Trong năm Toàn xá đó, các ngươi sẽ được trở về, mỗi người về gia nghiệp mình.
14 Và nếu các ngươi sẽ bán một vật phẩm cho bạn ngươi hay sẽ mua từ tay bạn ngươi, các ngươi chớ ngược đãi người này lẫn ngươi kia.
15 Tùy theo số lượng của những năm sau Năm toàn xá ấy, ngươi sẽ được mua từ nơi người bạn ngươi, tùy theo số lượng của những năm của những hoa màu, người ấy sẽ được bán cho ngươi.
16 Tùy theo mức nhiều của các năm, ngươi sẽ được gia tăng giá mua của người bạn ấy, trái lại, tùy theo mức ít ỏi của các năm, ngươi sẽ phải giảm bớt giá mua của người bạn ấy, vì chính đó [là] mức lượng quy định của những hoa màu sẽ được bán cho ngươi.
17 Và không một người nào [trong số] các ngươi sẽ được ngược đãi bạn mình, nhưng ngươi sẽ phải tỏ ra kính nể nhơn vì Thiên Chúa của ngươi, vì chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi.
18 Vậy các ngươi sẽ phải thực thi các quy luật của Ta cùng các phán quyết của Ta, các ngươi sẽ phải tuân giữ và thực thi chúng, như vậy các ngươi sẽ được cư ngụ trong xứ ấy cách an toàn.
19 Và đất ấy sẽ trổ sinh trái nó, và các ngươi sẽ được ăn tùy theo sự no thỏa, đồng thời các ngươi sẽ được cư ngụ cách an toàn trong đó.
20 Nhưng khi các ngươi nói : "Chúng tôi sẽ được ăn gì nhằm năm thứ bảy, vì kìa chúng tôi sẽ không được gieo trồng, cũng sẽ không được thâu hoạch hoa màu của chúng tôi ? !"
21 Bấy giờ Ta sẽ ủy thác nhiệm vụ cho phép lành của Ta cho các ngươi, để tới năm thứ sáu thì nó sẽ sinh sản hoa màu cho ba năm.
22 Và các ngươi sẽ phải gieo trồng suốt năm thứ tám, và các ngươi sẽ phải ăn về hoa màu cũ cho tới năm thứ chín, cho tới khi được thâu hoạch, các ngươi sẽ phải ăn hoa màu cũ của năm thứ sáu.
23 Và còn đất đai kia sẽ không được bán đứt, vì đất đai ấy [là] của Ta, vì chính các ngươi [là] những khách tha phương vừa [là] những kẻ tạm cư đối với Ta.
24 Vậy về toàn thể đất đai thuộc quyền sở hữu của các ngươi, các ngươi sẽ phải để cho chuộc lại đất đai.
25 Nếu mà một anh em ngươi đã bị nghèo đi và đã bán bất cứ một điền sản nào của nó, thì người bà con gần của nó sẽ phải đến với nó, và sẽ phải chuộc lại đồ bán của anh em mình.
26 Còn nếu bất kỳ người nào mà không có cho mình một người chuộc lại, nhưng khả năng của nó sẽ vói tới và nó sẽ nhận thấy theo sự có đủ cho giá chuộc của nó,
27 thì nó sẽ phải tính những năm kể từ sự bán điền sản ấy, và người mua sẽ phải trả phần dư lại cho người mà đã bán cho mình, rồi người bán sẽ được trở về nơi điền sản mình.
28 Nhưng nếu người ấy đã nhận thấy khả năng mình không đủ để trả lại cho người mua, thì đồ bán của mình sẽ phải ở lại trong tay của người chủ [mua] nó cho tới Năm toàn xá, bấy giờ đồ bán sẽ ra đi trong Năm toàn xá và người ấy sẽ được trở về nơi gia nghiệp mình.

29 Còn nếu bất kỳ người nào mà đã bán nhà ở thành có tường kiên cố, thì quyền chuộc lại nó sẽ được kéo dài cho tới khi đã hết một năm từ khi bán nó, quyền chuộc lại nó sẽ được kéo dài một năm.
30 Nhưng nếu nhà ấy đã không được chuộc cho người ấy cho tới khi đã trọn nguyên một năm, thì chính nhà mà [ở] trong thành có tường kiên cố mà của người ấy sẽ được bảo đảm bán đứt cho người chủ [mua] nó, qua các thế hệ của y, y sẽ khỏi phải ra đi trong Năm toàn xá.
31 Nhưng những nhà của các làng mạc mà không có tường xung quanh thuộc về chúng, nó sẽ phải được nhìn nhận như [ở] đồng trống, quyền chuộc nó sẽ được kéo dài, và vào Năm toàn xá đồ bán sẽ được ra đi.
32 Còn về các thành của các Thầy *Lêvi*, những nhà của những thành [là] thuộc quyền sở hữu của họ, quyền chuộc của các Thầy *Lêvi* sẽ được diễn ra bất cứ lúc nào.
33 Vậy khi một Thầy *Lêvi* trong số các Thầy *Lêvi* đã chuộc lại, thì đồ bán như nhà cũng như thành thuộc quyền sở hữu của mình sẽ phải ra đi vào Năm toàn xá, vì những nhà của những thành của các Thầy *Lêvi*, chính nó [là] nhà của họ giữa nơi con cái *Yxơraên*.
34 Còn đồng trống của đất thuộc làng xóm, [hoặc] của những thành thị các ngươi, sẽ không được bán, vì chính đó [là] gia nghiệp muôn đời của các ngươi.
35 Còn nếu anh em đồng hương ngươi đã bị nghèo đi, và tay nó đã rung rung bên cạnh ngươi, thì ngươi sẽ phải nâng đỡ nó, đồng thời khách tha phương cũng như kẻ tạm cư sẽ phải sống còn bên cạnh ngươi.
36 Từ nơi nó ngươi chớ có ăn lời cũng không cho vay lãi nặng, đồng thời ngươi sẽ phải tỏ ra kính nể nhơn vì Thiên Chúa ngươi, hầu mà anh em đồng hương ngươi có thể sống còn bên cạnh ngươi.
37 Ngươi sẽ không được cho nó vay tiền ngươi ăn lời, và ngươi cũng sẽ không được cho vay lương thực của ngươi lấy lãi.
38 Chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi, Đấng mà đã đem các ngươi ra khỏi xứ *Aicập*, để ban cho các ngươi xứ *Canaan*, để tỏ mình ra cho các ngươi là Thiên Chúa.
39 Còn nếu anh em đồng hương ngươi đã bị nghèo đi bên cạnh ngươi, và nó đã bán mình cho ngươi, [thì] ngươi sẽ không được dùng nó như lao công nô lệ.
40 Nó sẽ phải như người làm thuê, như kẻ tạm cư bên cạnh ngươi, nó sẽ phải phục dịch bên cạnh ngươi cho tới Năm toàn xá.
41 Rồi chính nó sẽ được ra đi khỏi nhà ngươi cùng con cái nó cùng với nó, và nó sẽ được trở về với gia tộc nó, đồng thời nó sẽ được trở về với gia nghiệp của tổ tiên mình.
42 Bởi vì chính họ [là] những tôi tớ của Ta, mà Ta đã đem họ ra khỏi xứ *Aicập*, [cho nên] họ sẽ không được bị bán như người ta bán một nô lệ.
43 Ngươi sẽ không được cai quản nó cách khắc khe, nhưng ngươi sẽ phải tỏ ra kính nể [nó] nhơn vì Thiên Chúa của ngươi.
44 Còn tôi tớ nam của ngươi cũng như tôi tớ gái của ngươi mà sẽ ở với ngươi từ nơi sự đóng góp của các dân mà [ở] xung quanh các ngươi, từ nơi chúng các ngươi sẽ có thể mua tôi tớ nam cũng như tôi tớ gái.

45 Và kể cả trong số các khách tha phương các kẻ lưu ngụ với các ngươi, các ngươi sẽ có thể mua trong số chúng cũng như trong số gia tộc chúng mà [ở] với các ngươi mà chúng đã sinh ra trong địa hạt các ngươi và chúng đã trở thành cơ nghiệp của các ngươi.
46 Và các ngươi sẽ phải tự chiếm hữu chúng cho các con cái của các ngươi sau các ngươi, để thừa hưởng như cơ nghiệp cho tới muôn đời, và các ngươi sẽ được dùng chúng như anh em các ngươi, như các con cái *Yxơraên*, người này đối với người kia, ngươi sẽ không được cai quản nó cách khắc khe.
47 Nhưng nếu khả năng của khách tha phương hay kẻ tạm cư bên cạnh ngươi đã có đủ, mà anh em ngươi đã nghèo đi bên cạnh nó, và đã bán mình cho khách tha phương kẻ tạm cư bên cạnh ngươi hoặc cho một phần tử của gia tộc của một khách tha phương,
48 [Thì] sau khi nó đã bán mình, quyền chuộc lại vẫn phải thuộc về nó, một người trong số các anh em nó sẽ có thể chuộc nó lại.
49 Hoặc chú bác nó hoặc một con trai của chú bác nó sẽ có thể chuộc nó lại, hoặc bởi một bà con ruột thịt của nó, của gia tộc nó sẽ có thể chuộc nó lại, hoặc nếu khả năng nó có thể có đủ, thì nó sẽ có thể tự chuộc mình.
50 Bấy giờ nó sẽ phải tính với chủ [mua] nó, từ năm bán mình của nó cho tới Năm toàn xá, thì giá tiền của sự bán nó sẽ phải tùy theo những năm, như những ngày của người làm thuê ở tại nhà nó.
51 Nếu còn nhiều năm nữa, [thì] tùy theo chúng, chủ [mua] sẽ phải thối lại giá chuộc nó, từ tiền giá mua nó.
52 Còn nếu đã được còn lại một vài năm cho tới Năm toàn xá, thì nó vẫn phải tính cho nó tùy theo số năm của nó, chủ [mua] cũng vẫn phải thối lại giá chuộc nó.
53 Như người làm thuê từ năm này tới năm kia, nó sẽ phải ở tại nhà chủ [mua] nó, chủ [mua] nó sẽ không được cai quản nó cách khắc khe trước mắt ngươi.
54 Nhưng nếu nó đã không được chuộc theo các cách đó, thì nó sẽ phải được ra đi nhằm Năm toàn xá, chính nó cùng con cái nó cùng với nó.
55 Vì đối với Ta, con cái *Yxơraên* [là] những tôi tớ, chính họ [là] những tôi tớ của Ta, mà Ta đã đem họ ra khỏi xứ *Aicập*, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi.” »

Lêvi 26

26,1 « “Các ngươi sẽ không được làm ra cho các ngươi những thần vô tri, các ngươi cũng sẽ không được dựng thần tượng hay thạch trụ cho các ngươi, các ngươi cũng sẽ không được dựng đá tạc hình tượng trong xứ các ngươi, để phục bái đàng trước nó, vì chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi.
2 Các ngươi sẽ phải tuân giữ các ngày *Sabát* của Ta, và Thánh điện của Ta các ngươi sẽ phải kính sợ, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA.
3 Nếu các ngươi đã bước đi theo các quy luật của Ta, và các ngươi đã tuân giữ các mệnh lệnh của Ta, và các ngươi cũng đã thực thi chúng,

4 thì Ta sẽ ban những đám mưa đúng mùa của chúng cho các ngươi, và đất kia sẽ trổ sinh hoa màu của nó, và cây cối của cánh đồng kia sẽ cho trái nó.
5 Và mùa đập lúa của các ngươi sẽ đuổi kịp mùa hái nho, và mùa hái nho sẽ đuổi kịp mùa gieo giống, và các ngươi sẽ được ăn no thỏa lương thực của các ngươi, đồng thời các ngươi sẽ được cư ngụ cách an toàn trong xứ các ngươi.
6 Và Ta sẽ lập thanh bình trong xứ, và các ngươi sẽ được nghỉ ngơi, và không gì sẽ làm khiếp sợ, và Ta sẽ tiêu diệt thú dữ khỏi xứ này, đồng thời thanh gươm sẽ không đi qua trong xứ các ngươi.
7 Và các ngươi sẽ đuổi theo các kẻ thù của các ngươi, đồng thời chúng sẽ ngã gục trước sự hiện diện của các ngươi bằng thanh gươm.
8 Và chỉ bằng năm [người] của các ngươi, các ngươi sẽ tống khứ hàng trăm [người], và chỉ bằng một trăm [người] của các ngươi sẽ tống khứ muôn vạn [người], bấy giờ các kẻ thù của các ngươi sẽ phải ngã gục trước sự hiện diện của các ngươi bằng thanh gươm.
9 Và Ta sẽ đoái nhìn đến các ngươi, và Ta sẽ làm cho các ngươi sai con, và Ta sẽ làm cho các ngươi ra đông, đồng thời Ta sẽ làm cho ứng nghiệm Giao ước của Ta với các ngươi.
10 Và các ngươi sẽ phải ăn về hoa màu cũ không còn tươi tắn, đồng thời các ngươi sẽ phải đem hoa màu cũ ra thay thế cho [hoa màu] mới.
11 Và Ta sẽ đặt Nhà tạm của Ta giữa nơi các ngươi, đồng thời lòng Ta sẽ không gớm ghiếc các ngươi.
12 Và Ta sẽ tiến bước giữa nơi các ngươi, đồng thời Ta sẽ tỏ mình ra cho các ngươi là Thiên Chúa, và các ngươi cũng sẽ phải tỏ mình các ngươi ra cho Ta là dân [Ta].
13 Chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi, Đấng mà đã đem các ngươi ra khỏi xứ *Aicập*, để cho đừng có tiếp tục làm những tôi tớ cho chúng, và Ta đã bẻ gãy đòn ách của các ngươi, đồng thời Ta đã làm cho các ngươi tiến bước hiên ngang.
14 Nhưng nếu các ngươi sẽ không đồng tình với Ta, và các ngươi cũng sẽ không thi hành tất cả các mệnh lệnh ấy,
15 đồng thời nếu các ngươi sẽ loại bỏ các quy luật của Ta, và nếu lòng các ngươi sẽ gớm ghét các quy định của Ta, để khỏi có thi hành tất cả các mệnh lệnh của Ta, để các ngươi vi phạm Giao ước của Ta,
16 [thì] hẳn, chính Ta sẽ làm việc này đối với các ngươi, đó là Ta sẽ đặt trên các ngươi một nỗi kinh hoàng thình lình với bịnh làm cho gầy mòn cùng với bịnh sốt rét làm cho suy nhược đôi mắt, vừa làm cho mạng sống tiều tụy, rồi các ngươi sẽ phải gieo trồng uổng công, vì sản phẩm mễ cốc của các ngươi, các kẻ thù của các ngươi sẽ ăn nó.
17 Và Ta sẽ quây Nhan Ta đi chống lại các ngươi, và các ngươi sẽ bị trừng phạt trước mặt các cừu địch của các ngươi, và các cừu địch của các ngươi sẽ chế ngự trên các ngươi, đồng thời các ngươi sẽ phải trốn tránh trong khi không có ai truy nã các ngươi.
18 Còn nếu cả tới các việc đó mà các ngươi cũng sẽ không chịu đồng tình với Ta, thì Ta sẽ thêm [gấp] bảy [lần] để nó sửa phạt các ngươi, nhơn vì các tội của các ngươi.
19 Và Ta sẽ bẻ gãy sự kiêu căng của sức mạnh các ngươi, đồng thời Ta sẽ làm cho bầu trời các ngươi thành ra như sắt và đất các ngươi như thau.
20 Và sức lực của các ngươi sẽ bị tiêu thụ vô ích, và đất của các ngươi sẽ không trổ sinh hoa màu của nó, đồng thời cây cối của đất ấy cũng sẽ không trổ sinh trái nó.

21 Tuy nhiên, nếu các ngươi sẽ bước đi với Ta [theo] tinh thần mâu thuẫn, đồng thời các ngươi sẽ không chịu ưng thuận với Ta, thì Ta sẽ lại thêm trên các ngươi [gấp] bảy [lần] tai ương theo như các tội của các ngươi.
22 Và Ta sẽ gởi thú dữ ngoài đồng ở giữa các ngươi, và nó sẽ làm các ngươi mất con, và nó sẽ trừ tiệt gia súc các ngươi, và nó sẽ làm cho các ngươi ít đi, đồng thời các đường sá của các ngươi sẽ bị hoang tàn.
23 Nhưng nếu bằng các việc ấy, mà các ngươi cũng sẽ không tự để mình chịu thử thách bởi Ta, đồng thời các ngươi sẽ bước đi theo tinh thần mâu thuẫn với Ta,
24 bấy giờ hẳn chính Ta sẽ đi với các ngươi theo tinh thần mâu thuẫn, và phải, chính Ta sẽ trừng trị các ngươi [gấp] bảy [lần] vì các tội của các ngươi.
25 Và Ta sẽ đem thanh gươm tới, vật trừng phạt dành cho sự báo thù của Giao ước chống lại các ngươi, bấy giờ các ngươi sẽ phải quy tụ về các thành của các ngươi, rồi Ta sẽ gởi dịch tả ở giữa các ngươi, thì các ngươi sẽ bị giao cho quyền lực của kẻ thù.
26 Khi Ta đã bẻ gãy nguồn cung cấp bánh của các ngươi, và mười phụ nữ sẽ phải nướng bánh các ngươi trong một lò duy nhứt, thì họ sẽ phải tạo ra lại bánh các ngươi bằng trọng lượng, và các ngươi sẽ phải ăn, nhưng các ngươi sẽ không được no thỏa.
27 Còn nếu mặc cho điều đó, các ngươi cũng sẽ không đồng tình với Ta, đồng thời các ngươi sẽ bước đi với Ta theo tinh thần mâu thuẫn,
28 thì Ta cũng sẽ bước đi với các ngươi trong cơn thịnh nộ theo tinh thần mâu thuẫn, và quả thật chính Ta sẽ trừng trị các ngươi [gấp] bảy [lần] vì các tội của các ngươi.
29 Vậy các ngươi sẽ phải ăn thịt của các con trai các ngươi, đồng thời các ngươi cũng sẽ phải ăn thịt của các con gái các ngươi.
30 Và Ta sẽ phá hủy các nơi cao của các ngươi, và Ta sẽ tiêu diệt các trụ mặt trời của các ngươi, và Ta sẽ đặt các xác chết của các ngươi trên các thây ma của các thần tượng các ngươi, đồng thời lòng Ta sẽ gớm ghiếc các ngươi.
31 Và Ta sẽ phó mặc các thành thị của các ngươi cho sự điêu tàn, và Ta sẽ hủy hoại các Nơi thánh của các ngươi, đồng thời Ta sẽ không hửi tới hương vị làm nguôi của các ngươi.
32 Và chính Ta sẽ hủy hoại xứ này, và các kẻ thù các ngươi, các kẻ cư ngụ trên nó sẽ bị kinh hãi vì nó.
33 Và Ta sẽ phân tán các ngươi giữa các dân tộc, và Ta sẽ tuốt gươm đàng sau các ngươi, và xứ các ngươi sẽ trở thành nơi điêu tàn, đồng thời cácthành thị của các ngươi sẽ trở thành nơi hoang vắng.
34 Từ thuở ấy đất ấy sẽ phải trả hết các năm nghỉ của nó, suốt thời nó bị hoang tàn khi chính các ngươi [ở] trong đất của các kẻ thù các ngươi, khi ấy đất ấy sẽ phải hưu việc và nó sẽ phải trả hết các năm nghỉ của nó.
35 Suốt thời nó bị hoang tàn nó sẽ phải hưu việc, làm sao nó đã không hưu việc trong các ngày hưu lễ của các ngươi, khi các ngươi ở trên nó.
36 Còn các kẻ trong số các ngươi đã được còn lại, thì Ta sẽ đem sự nhút nhát vào lòng họ, trong các xứ của các kẻ thù họ, và tiếng xào xạc nhè nhẹ của một chiếc lá đang bị thổi đi đây đó cũng sẽ xua đuổi họ, và họ sẽ phải chạy trốn vì sợ gươm và họ sẽ phải ngã sấp, trong khi không có ai đang xua đuổi.

37 Và họ sẽ phải vấp ngã người này lên trên người kia như vì sợ gươm, trong khi không có ai xua đuổi, đồng thời sức để đứng sẽ không có cho các ngươi trước mặt các kẻ thù các ngươi.
38 Và các ngươi sẽ bị diệt vong giữa các dân ngoại, đồng thời xứ của các cừu địch các ngươi sẽ tiêu hủy các ngươi.
39 Còn các kẻ trong số các ngươi đã được còn lại sẽ phải điêu linh vì hình phạt về tội phạm của họ trong các xứ của các kẻ thù các ngươi, và cũng vì các hình phạt về tội ác của các cha [ông] họ, họ sẽ phải điêu linh cùng với các vị ấy.
40 Và họ sẽ phải thú nhận tội lỗi của họ cùng tội lỗi của các cha [ông] họ, bằng hành vi bất trung của họ, rằng họ đã hành động cách bất trung tín chống lại Ta, và cũng vì họ đã bước đi với Ta theo tinh thần mâu thuẫn.
41 Ừ, chính Ta cũng sẽ bước đi với họ theo tinh thần mâu thuẫn, và Ta sẽ đem họ vô trong xứ của các cừu địch của họ, nếu may ra khi ấy lòng chưa chịu cắt bì của họ sẽ phải tự hạ mình, và từ lúc ấy họ sẽ phải trả hết hình phạt về tội phạm của họ.
42 Và Ta sẽ nhớ lại Giao ước Ta với *Yacob*, và cùng Giao ước Ta với *Ixaác*, và cùng Giao ước Ta với *Abraham* Ta sẽ nhớ lại, đồng thời Ta sẽ nhớ lại xứ này.
43 Và khi xứ này sẽ bị bỏ phế bởi họ, bấy giờ nó sẽ có thể trả hết các năm nghỉ của nó vì bị hoang tàn bởi họ, và chính họ cũng sẽ phải trả hết hình phạt về tội phạm của họ, bởi vì và vì lý do rằng họ đã loại bỏ các phán quyết của Ta, đồng thời lòng họ đã gớm ghét các quy luật của Ta.
44 Và cũng kể cả điều đó, khi họ ở trong xứ của các cừu địch của họ, Ta đã không loại bỏ họ, và Ta cũng đã không ghê tởm họ, để tận diệt họ, để phế bỏ Giao ước của Ta với họ, vì chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của họ.
45 Nhưng vì liên quan tới họ, Ta sẽ nhớ lại Giao ước với các bậc tiền nhân mà Ta đã đem họ ra khỏi xứ *Aicập* trước mắt của các dân ngoại bang, để tỏ mình ra với họ là Thiên Chúa, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA.” »
46 Các điều ấy [là] các quy định và các phán quyết cùng các luật mà ĐỨC CHÚA đã lập giữa Người cùng con cái *Yxơraên* trên núi *Xinai*, qua trung gian của *Môsê*.

Lêvi 27

27,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
2 « Ngươi hãy nói với con cái *Yxơraên* đồng thời ngươi sẽ phải nói với họ : “Bất kỳ người nào, nếu nó nguyện làm một lời khấn khó của những người dưng lên ĐỨC CHÚA, theo sự đánh giá của ngươi,
3 và sự đánh giá của ngươi sẽ phải thích ứng với người nam từ con [người] hai mươi tuổi cho tới con [người] sáu mươi tuổi, đồng thời sự đánh giá của ngươi sẽ phải đúng với năm mươi *sêkên* bạc, theo *sêkên* của Nơi thánh.
4 Nhưng nếu chính đó [là] một người nữ, thì sự đánh giá của ngươi sẽ phải đúng với ba mươi *sêkên*.

5 Còn nếu từ con [người] năm tuổi cho tới con [người] hai mươi tuổi, thì sự đánh gía của ngươi sẽ phải thích ứng với người nam [là] hai mươi *sêkên*, còn với người nữ [là] mười *sêkên*.
6 Còn nếu từ con [người] một tháng cho tới con [người] năm tuổi, thì sự đánh giá của ngươi sẽ phải thích ứng với người nam [là] năm *sêkên* bạc, còn với người nữ sự đánh giá của ngươi [là] ba *sêkên* bạc.
B7 Còn nếu từ con [người] sáu mươi tuổi và trở lên, nếu [là] người nam thì sự đánh giá của ngươi sẽ phải đúng với mười lăm *sêkên*, còn với người nữ [là] mười *sêkên*.
8 Nhưng nếu chính người ấy sẽ bị nghèo đi do nơi sự đánh giá của ngươi, thì người ấy sẽ phải trình mình lên trước mặt của vị Tư tế, và vị Tư tế sẽ phải đánh giá nó tùy theo khả năng mà người khấn ấy sẽ có thể đạt tới, vị Tư tế sẽ phải đánh giá nó.
9 Còn nếu [là] gia súc mà người ta sẽ đem một con trong số nó lại gần [làm] lễ vật tiến dưng ĐỨC CHÚA, toàn thể lễ vật mà từ đó người ta sẽ dưng mừng kính ĐỨC CHÚA sẽ là thánh.
10 Người ta sẽ không được thay đổi nó, người ta cũng không được trao đổi nó, giá cao với giá thấp hay giá thấp với giá cao, nhưng nếu giả sử ai đó muốn trao đổi một con gia súc với một con gia súc, thì chính là người ấy cũng như vật trao đổi của người ấy sẽ phải là thánh.
11 Còn nếu bất kỳ con gia súc nào mà ô uế, mà trong số nó người ta sẽ không được đem lại gần [làm] lễ vật tiến dưng ĐỨC CHÚA, thì người ta sẽ phải trình con gia súc ấy lên trước sự hiện diện của vị Tư tế.
12 Bấy giờ vị Tư tế sẽ phải đánh giá nó, giữa giá cao và giá thấp theo sự đánh giá của ngươi, như vậy vị Tư tế sẽ phải áp dụng.
13 Nhưng nếu giả sử người ta muốn chuộc lại, thì người ta sẽ phải thêm một phần năm của [giá] nó, với sự đánh giá của ngươi.
14 Và bất kỳ người nào, nếu nó nguyện thánh hiến nhà nó [làm] đồ vật được thánh hiến tiến dưng ĐỨC CHÚA, thì vị Tư tế sẽ phải đánh giá nhà ấy giữa giá cao và giá thấp, theo như vị Tư tế sẽ phải đánh giá nhà ấy, [thì] bấy nhiêu nhà ấy sẽ phải được ấn định.
15 Nhưng nếu người thánh hiến ấy muốn chuộc lại nhà mình, thì nó sẽ phải thêm một phần năm số tiền trội hơn mức đánh giá của ngươi, và nhà ấy sẽ được trở thành của nó.
16 Còn nếu [là] một phần của đồng ruộng thuộc quyền sở hữu của mình, một người nào đó nguyện thánh hiến tiến dưng ĐỨC CHÚA, thì sự đánh giá của ngươi sẽ phải tùy theo hột giống của nó, [là] một *hôme* hột giống lúa mạch bằng năm mươi *sêkên* bạc.
17 Nếu nhằm Năm toàn xá người ấy nguyện thánh hiến đồng ruộng mình, [thì] theo sự đánh giá của ngươi, nó sẽ phải được ấn định.
18 Còn nếu sau Năm toàn xá người ấy mới nguyện thánh hiến đồng ruộng mình, thì vị Tư tế sẽ phải tính cho nó số tiền tùy theo các năm còn lại cho tới Năm toàn xá, và sự giảm bớt sẽ được thực hiện do nơi sự đánh giá của ngươi.
19 Nhưng nếu giả sử người thánh hiến đồng ruộng ấy muốn chuộc đồng ruộng ấy lại cho bằng được, thì người ấy sẽ phải thêm một phần năm số tiến theo mức đánh giá của ngươi, trội hơn số tiền ấy, và đồng ruộng ấy sẽ được xác nhận [là] của người ấy.
20 Còn nếu người ấy sẽ không chuộc đồng ruộng ấy lại, và nếu người ta đã bán đồng ruộng ấy cho một người khác, [thì] nó sẽ không còn được chuộc lại nữa.

21 Và đồng ruộng ấy, khi nó sẽ được ra đi vào Năm toàn xá, sẽ phải trở thành đồ vật được thánh hiến tiến dưng ĐỨC CHÚA, như đồng ruộng của sự cấm chỉ, [thì] điền sản của chủ nó sẽ phải trở thành của vị Tư tế.
22 Còn nếu người ấy nguyện thánh hiến tiến dưng ĐỨC CHÚA đồng ruộng nó mua mà không [ở] trong số đồng ruộng của gia nghiệp nó,
23 thì bấy giờ vị Tư tế sẽ phải tính giá trị theo chính sự đánh giá của ngươi cho người ấy, cho tới Năm toàn xá, và người ấy sẽ phải trả theo chính sự đánh giá của ngươi cùng một ngày, chính nó [là] đồ vật được thánh hiến tiến dưng ĐỨC CHÚA.
24 Vào chính Năm toàn xá, đồng ruộng ấy sẽ phải được hoàn trả cho người mà từ nó người ấy đã mua đồng ruộng ấy, cho người mà ruộng đất ấy [là] điền sản của nó.
25 Và mọi sự đánh giá của ngươi sẽ phải bằng *sêkên* Nơi thánh, *sêkên* này sẽ bằng hai mươi *ghêra*.
26 Tuy nhiên thú vật trong số gia súc mà người ta muốn được làm một con đầu lòng tiến dưng ĐỨC CHÚA, [thì] không một người nào sẽ được phép thánh hiến nó, hoặc giả bò đực hoặc giả chiên trừu, [vì] chính nó [là] của ĐỨC CHÚA.
27 Còn nếu trong gia súc [có] con [vật] ô uế và người ta muốn chuộc theo mức đánh giá của ngươi, thì người ta sẽ phải thêm một phần năm của mức đánh giá, trội hơn mức ấy, nhưng nếu nó sẽ không được chuộc lại thì nó sẽ bị bán theo mức đánh giá của ngươi.
28 Tuy nhiên, tất cả những gì [là] tôn sùng mà một người nguyện dưng hiến mừng kính ĐỨC CHÚA, trong số tất cả những gì mà của người ấy, trong số loài người và gia súc, cũng như trong số đồng ruộng của điền sản người ấy, sẽ không được bán cũng sẽ không được chuộc, tất cả những gì [là] tôn sùng, chính nó [là] đồ vật chí thánh tiến dưng ĐỨC CHÚA.
29 Mọi tuyệt thông mà bất kỳ người nào sẽ bị đặt dưới sự tuyệt thông, sẽ không được chuộc, người ấy sẽ bị hành quyết cách hung bạo.
30 Và mọi thuế thập phân của đất đai kia, từ sản phẩm mễ cốc của đất ấy, từ trái trăng của loài cây kết trái kia, chính nó [là] thuộc về ĐỨC CHÚA, [là] đồ vật được thánh hiến tiến dưng ĐỨC CHÚA.
31 Còn nếu giả sử một người nào đó muốn chuộc lại về thuế thập phân của mình, [thì] người ấy sẽ phải thêm một phần năm của nó trội hơn nó.
32 Và mọi thuế thập phân của gia súc lớn cũng như gia súc nhỏ, mọi con mà sẽ đi qua theo thứ tự dưới cây gậy của mục tử, [thì] một phần mười sẽ phải là vật được thánh hiến tiến dưng ĐỨC CHÚA.
33 Người ta sẽ không được tìm để phân biệt giữa giá cao với giá thấp, cũng sẽ không được trao đổi nó, nhưng nếu giả sử người ta muốn trao đổi nó, thì chính nó cũng như vật thu được bằng sự trao đổi nó, sẽ phải là vật được thánh hiến, sẽ không được chuộc lại.” »
34 Các điều đó [là] các mệnh lệnh mà ĐỨC CHÚA đã ủy thác nhiệm vụ cho *Môsê* với con cái *Yxơraên* trên núi *Xinai*.

Ngũ Thư
Sách Dân số

Kinh Thánh

Ngũ Thư

Sách Dân số

Bản dịch song hàng chú thích dựa theo các bản gốc
Hípri, Hylạp & Latinh

Anrê Nguyễn Văn-Lang

Sách Dân số

Dân số 1

1,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* trong sa mạc *Xinai*, trong Lều Hội ngộ, nhằm [ngày] mùng một của tháng hai, trong năm thứ hai của cuộc xuất hành của họ khỏi xứ *Aicập*, rằng :
2 « Các ngươi hãy lấy tổng số của toàn thể cộng đoàn con cái *Yxơraên*, từng các gia tộc của họ, từng các tộc đoàn của họ, bằng cách tính đúng các tên của toàn thể người nam từng các đầu người của họ,
3 từ con [người] hai mươi tuổi trở lên [là] toàn thể người ra trận trong *Yxơraên*, các ngươi sẽ phải kiểm kê họ, từng binh đội của họ, chính ngươi cùng với *Aharon*.
4 Và một người cho mỗi chi tộc sẽ phải có cho các ngươi, [tức là] một người đứng đầu, chính người ấy [là] của gia tộc mình.
5 Và đây [là] các tên của các người nam mà sẽ phải đứng cạnh các ngươi : Của *Rubên* [là] *Êlixua*, con trai của *Sêđêua*.
6 Của *Simêôn* [là] *SơlumiÊn*, con trai của *Xurisátđai*.
7 Của *Yuđa* [là] *Nahasôn*, con trai của *Aminađáp*.
8 Của *Yxakha* [là] *Natanaên*, con trai của *XuA*.
9 Của *Zabulôn* [là] *Êliáp*, con trai của *Hêlôn*.
10 Của các con trai của *Yuse* : Của *Êphraim* [là] *Êlisama*, con trai của *Ammihút*, của *Mơnase* [là] *GamaliÊn*, con trai của *Phađátxua*.
11 Của *Benyamin* [là] *Abiđan*, con trai của *Ghiđêôni*.
12 Của *Đan* [là] *Akhiêze*, con trai của *Ammisátđai*.
13 Của *Ase* [là] *PaghiÊn*, con trai của *Ôcran*.
14 Của *Gát* [là] *Êliasáp*, con trai của *ĐêuÊn*.
15 Của *Népthali* [là] *Akhira*, con trai của *Ênan*.
16 Các người đó [là] các người đã được mời của cộng đoàn ấy, [là] các đầu mục của các chi tộc của các tổ tiên họ, chính họ [là] các thủ lãnh của hàng ngàn của *Yxơraên*.

17 Vậy *Môsê* cùng *Aharon* đã tiếp nhận các người ấy, các người mà đã được chỉ định đích danh.
18 Và họ đã triệu tập toàn thể cộng đoàn ấy, nhằm [ngày] mùng một của tháng hai, rồi họ đã được tuyên bố tiền sự của họ theo gia tộc của họ, theo tộc đoàn của họ, bằng cách tính đúng các tên từ con [người] hai mươi tuổi trở lên theo đầu người của họ.
19 Theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*, thì người đã kiểm kê họ trong sa mạc *Xinai*.
20 Và các con trai của *Rubên*, trưởng nam của *Yxơraên*, đã thể hiện các phân chia về hệ tộc của họ, bằng các gia tộc của họ, bằng các tộc đoàn của họ, bằng cách tính đúng các tên theo đầu người của họ, toàn thể người nam từ con [người] hai mươi tuổi trở lên, toàn thể người ra trận,
21 các người đã được kiểm kê của họ thuộc về chi tộc của *Rubên* [là] bốn mươi sáu ngàn năm trăm.
22 Của các con trai của *Simêôn*, các sự phân chia về hệ tộc của họ, bằng các gia tộc của họ, bằng các tộc đoàn của họ, các người đã được kiểm kê của người, bằng cách tính đúng các tên theo đầu người của họ, toàn thể người nam từ con [người] hai mươi tuổi trở lên, toàn thể người ra trận,
23 các người đã được kiểm kê của họ thuộc về chi tộc của *Simêôn* [là] năm mươi chín ngàn ba trăm.
24 Của các con trai của *Gát*, các sự phân chia về hệ tộc của họ, bằng các gia tộc của họ, bằng các tộc đoàn của họ, bằng cách tính đúng các tên, từ con [người] hai mươi tuổi trở lên, toàn thể người ra trận,
25 các người đã được kiểm kê của họ thuộc về gia tộc của *Gát* [là] bốn mươi lăm ngàn sáu trăm năm mươi.
26 Của các con cháu của *Yuđa*, các sự phân chia về hệ tộc của họ, bằng các gia tộc của họ, bằng các tộc đoàn của họ, bằng cách tính đúng các tên, từ con [người] hai mươi tuổi trở lên, toàn thể người ra trận,
27 các người đã được kiểm kê của họ, thuộc về chi tộc của *Yuđa* [là] bảy mươi bốn ngàn sáu trăm.
28 Của các con trai của *Yxakha*, các sự phân chia về hệ tộc của họ, bằng các gia tộc của họ, bằng các tộc đoàn của họ, bằng cách tính đúng các tên, từ con [người] hai mươi tuổi trở lên, toàn thể người ra trận,
29 các người đã được kiểm kê của họ, thuộc về chi tộc của *Yxakha* [là] năm mươi bốn ngàn bốn trăm.
30 Của các con trai của *Zabulôn*, các sự phân chia về hệ tộc của họ, bằng các gia tộc của họ, bằng các tộc đoàn của họ, bằng cách tính đúng các tên, từ con [người] hai mươi tuổi trở lên, toàn thể người ra trận,
31 các người đã được kiểm kê của họ, thuộc về chi tộc của *Zabulôn* [là] năm mươi bảy ngàn bốn trăm.
32 Của các con trai của *Yuse*, của các con cháu của *Êphraim*, các sự phân chia về hệ tộc của họ, bằng các gia tộc của họ, bằng các tộc đoàn của họ, bằng cách tính đúng các tên, từ con [người] hai mươi tuổi trở lên, toàn thể người ra trận,

33 các người đã được kiểm kê của họ thuộc về chi tộc của *Êphraim* [là] bốn mươi ngàn năm trăm.
34 Của các con cháu của *Mơnase*, các sự phân chia về hệ tộc của họ, bằng các gia tộc của họ, bằng các tộc đoàn của họ, bằng cách tính đúng các tên, từ con [người] hai mươi tuổi trở lên, toàn thể người ra trận,
35 các người đã được kiểm kê của họ thuộc về chi tộc của *Mơnase* [là] ba mươi hai ngàn hai trăm.
36 Của các con trai của *Benyamin*, các sự phân chia về hệ tộc của họ, bằng các gia tộc của họ, bằng các tộc đoàn của họ, bằng cách tính đúng các tên, từ con [người] hai mươi tuổi trở lên, toàn thể người ra trận,
37 các người đã được kiểm kê của họ thuộc về chi tộc của *Benyamin* [là] ba mươi lăm ngàn bốn trăm.
38 Của các con trai của *Đan*, các sự phân chia về hệ tộc của họ, bằng các gia tộc của họ, bằng các tộc đoàn của họ, bằng cách tính đúng các tên, từ con [người] hai mươi tuổi trở lên, toàn thể người ra trận,
39 các người đã được kiểm kê của họ thuộc về chi tộc của *Đan* [là] sáu mươi hai ngàn bảy trăm.
40 Của các con trai của *Ase*, các sự phân chia về hệ tộc của họ, bằng các gia tộc của họ, bằng các tộc đoàn của họ, bằng cách tính đúng các tên, từ con [người] hai mươi tuổi trở lên, toàn thể người ra trận,
41 các người đã được kiểm kê của họ thuộc về chi tộc của *Ase* [là] bốn mươi mốt ngàn năm trăm.
42 Của các con trai của *Népthali*, các sự phân chia về hệ tộc của họ, bằng các gia tộc của họ, bằng các tộc đoàn của họ, bằng cách tính đúng các tên, từ con [người] hai mươi tuổi trở lên, toàn thể người ra trận,
43 các người đã được kiểm kê của họ thuộc về chi tộc của *Népthali* [là] năm mươi ba ngàn bốn trăm.
44 Đó [là] các người đã được kiểm kê mà *Môsê* cùng *Aharon* đã kiểm kê, cùng với các đầu mục của *Yxơraên* [là] mười hai người, họ đã đại diện, một người cho mỗi tộc đoàn của mình.
45 Và toàn thể các người đã được kiểm kê của các con trai của *Yxơraên*, của các tộc đoàn của họ, từ con [người] hai mươi tuổi trở lên, toàn thể các người ra trận trong *Yxơraên*, đã lên tới,
46 phải, toàn thể các ngươi đã được kiểm kê ấy đã lên tới sáu trăm lẽ ba ngàn năm trăm năm mươi.
47 Riêng các Thầy *Lêvi*, của chi tộc của các tổ tiên họ, đã không được kiểm kê giữa nơi các con trai của *Yxơraên*. »
48 Cho nên ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
49 « Chỉ có chi tộc của *Lêvi* ngươi sẽ khỏi phải kiểm kê, và ngươi cũng sẽ khỏi phải lấy tổng số của họ giữa nơi các con trai của *Yxơraên*.
50 Và chính ngươi hãy cử các Thầy *Lêvi* làm giám thị cho Nhà tạm của Chứng tích, và cho tất cả các đồ trang bị của nó, cùng cho tất cả những gì mà [là] của nó, chính họ sẽ phải

khiêng Nhà tạm ấy và [đem] tất cả các đồ trang bị của nó [theo], và chính họ sẽ phải phục vụ nó, đồng thời họ sẽ phải cắm trại thành một vòng quanh của Nhà tạm.
51 Và khi Nhà tạm ấy dỡ lều ra đi, các Thầy *Lêvi* sẽ phải tháo nó xuống, rồi khi cắm Nhà tạm ấy, các Thầy *Lêvi* sẽ phải dựng nó lên, và người xa lạ [không thuộc chi tộc *Lêvi*] lại gần sẽ bị tử hình.
52 Và các con trai của *Yxơraên* sẽ phải cắm trại, mỗi người tùy theo trại mình, đồng thời mỗi người tùy theo cờ hiệu của mình, tùy theo các đội binh của họ.
53 Còn các Thầy *Lêvi* sẽ phải cắm trại thành một vòng quanh của Nhà tạm của Chứng tích để sẽ không xảy ra một nỗi thịnh nộ nào đối với cộng đoàn con cái *Yxơraên*, đồng thời các Thầy *Lêvi* cũng sẽ phải làm tròn chức năng [gìn giữ] Nhà tạm của Chứng tích. »
54 Vậy con cái *Yxơraên* đã làm theo như tất cả những gì mà ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*, như vậy họ đã làm.

Dân số 2

2,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* và cùng *Aharon* rằng :
2 « Các con trai của *Yxơraên*, mỗi người tùy theo cờ hiệu của mình, bằng các dấu hiệu thể theo các tộc đoàn của họ, họ sẽ phải cắm trại với một khoảng cách thành một vòng quanh của Lều Hội ngộ họ sẽ phải cắm trại.
3 Và các người cắm trại về hướng đông, về hướng mặt trời mọc, cờ hiệu trại của *Yuđa*, của các binh đội của họ, và đầu mục thuộc về các con trai của *Yuđa* [là] *Nahasôn*, con trai của *Aminađáp*.
4 Và binh đội của người hay các người đã được kiểm kê của họ [là] bảy mươi bốn ngàn sáu trăm.
5 Và các người cắm trại cạnh người [là] chi tộc *Yxakha*, và đầu mục thuộc về các con trai của *Yxakha*, [là] *Natanaên*, con trai của *XuA*.
6 Và binh đội của người hay các người đã được kiểm kê của người [là] năm mươi bốn ngàn bốn trăm.
7 Và chi tộc *Zabulôn* [thì] đầu mục thuộc về các con trai của *Zabulôn*, [là] *Êliáp*, con trai của *Hêlôn*.
8 Và binh đội của người hay các người đã được kiểm kê của người [là] năm mươi bảy ngàn bốn trăm.
9 Toàn thể các người đã được kiểm kê của trại của *Yuđa* [là] một trăm tám mươi sáu ngàn bốn trăm [người] thuộc các binh đội của họ sẽ phải xuất hành đầu tiên.
10 Cờ hiệu trại của *Rubên* [nằm] về hướng nam, thuộc các binh đội của họ, và đầu mục thuộc về các con trai của *Rubên*, [là] *Êlixua*, con trai của *Sêđêua*.
11 Và binh đội của người hay các người đã được kiểm kê của người [là] bốn mươi sáu ngàn năm trăm.
12 Và các người cắm trại gần người [là] chi tộc *Simêôn*, và đầu mục thuộc về các con trai của *Simêôn* [là] *SơlumiÊn*, con trai của *Xurisátđai.*

13 Và binh đội của người hay các người đã được kiểm kê của họ [là] năm mươi chín ngàn ba trăm.
14 Và chi tộc của *Gát* và đầu mục thuộc về các con trai của *Gát* [là] *Êliasáp*, con trai của *RêhuÊn*.
15 Và binh đội của người hay các người đã được kiểm kê của họ [là] bốn mươi lăm ngàn sáu trăm năm mươi.
16 Toàn thể các người đã được kiểm kê của trại của *Rubên* [là] một trăm năm mươi mốt ngàn bốn trăm năm mươi [người] thuộc các binh đội của họ, và họ sẽ phải xuất hành hạng nhì.
17 Khi Lều Hội ngộ sẽ phải dỡ ra đi, [thì] trại của các Thầy *Lêvi* [sẽ phải) ở giữa các trại theo như [khi] họ sẽ cắm trại, như vậy họ sẽ phải dỡ lều ra đi, mỗi người ở chỗ mình tùy theo các cờ hiệu của họ.
18 Cờ hiệu của trại của *Êphraim*, của các binh đội của họ [nằm] về hướng tây, và đầu mục thuộc về các con trai của *Êphraim* [là] *Êlisama*, con trai của *Ammihút*.
19 Và binh đội của người hay các người đã được kiểm kê của họ [là] bốn mươi ngàn năm trăm.
20 Và gần người [là] chi tộc của *Mơnase*, và đầu mục thuộc về các con trai của *Mơnase* [là] *GamaliÊn*, con trai của *Phađátxua*.
21 Và binh đội của người hay các người đã được kiểm kê của họ [là] ba mươi hai ngàn hai trăm.
22 Và chi tộc của *Benyamin* và đầu mục thuộc về các con trai của *Benyamin* [là] *Abiđan*, con trai của *Ghiđêôni*.
23 Và binh đội của người hay các người đã được kiểm kê của họ [là] ba mươi lăm ngàn bốn trăm.
24 Toàn thể các người đã được kiểm kê của trại của *Êphraim* [là] một trăm lẽ tám ngàn một trăm [người] thuộc các binh đội của họ, và họ sẽ phải xuất hành hạng ba.
25 Cờ hiệu của trại của *Đan* [nằm] về hướng bắc thuộc các binh đội của họ, và đầu mục thuộc về các con trai của *Đan* [là] *Akhiêze*, con trai của *Ammisátđai*.
26 Và binh đội của người hay các người đã được kiểm kê của họ [là] sáu mươi hai ngàn bảy trăm.
27 Và các người cắm trại gần người [là] chi tộc của *Ase*, và đầu mục thuộc về các con trai của *Ase* [là] *PaghiÊn*, con trai của *Ôcran*.
28 Và binh đội của người hay các người đã được kiểm kê của họ [là] bốn mươi mốt ngàn năm trăm.
29 Còn chi tộc *Népthali* và đầu mục thuộc về các con trai của *Népthali* [là] *Akhira*, con trai của *Ênan*.
30 Và binh đội của người hay các người đã được kiểm kê của họ [là] năm mươi ba ngàn bốn trăm.
31 Toàn thể các người đã được kiểm kê của trại của *Đan* [là] một trăm năm mươi bảy ngàn sáu trăm [người], họ sẽ phải xuất hành về sau hết theo các cờ hiệu của họ.

32 Đó [là] các người đã được kiểm kê của các con trai của *Yxơraên*, của các gia tộc họ, toàn thể các người đã được kiểm kê của các trại của các binh đội họ [là] sáu trăm lẻ ba ngàn năm trăm năm mươi [người].
33 Nhưng các Thầy *Lêvi* đã không được kiểm kê giữa các con trai của *Yxơraên*, theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.
34 Và các con trai của *Yxơraên* đã thi hành như tất cả những gì mà ĐỨC CHÚC đã truyền cho *Môsê*, như vậy họ đã cắm trại theo các cờ hiệu của họ, rồi như vậy họ đã xuất hành, mỗi người theo các gia tộc của mình, tùy theo các tộc đoàn của mình. »

Dân số 3

3,1 Và đây [là] các hệ tộc của *Aharon* và *Môsê* vào ngày ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* trên núi *Xinai*.
2 Và này [là] các tên của các con trai của *Aharon* : trưởng nam [là] *Nađáp*, rồi tới *Abihu*, *Êlêaza* và *Ithama*.
3 Đó [là] các tên của các con trai *Aharon*, các vị Tư tế đã được xức dầu mà người đã bổ nhiệm họ tác vụ Tư tế để thừa tác như Tư tế.
4 Nhưng *Nađáp* đã phải chết cùng *Abihu* trước sự hiện diện ĐỨC CHÚA, khi họ đem lửa xa lạ lại gần trước Nhan ĐỨC CHÚA trong sa mạc *Xinai*, trong khi họ đã không có con cho họ, tuy nhiên *Êlêaza* đã thừa tác như Tư tế cùng *Ithama* trước sự hiện diện của *Aharon* cha họ.
5 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
6 « Ngươi hãy dẫn chi tộc của *Lêvi* lại gần, và ngươi sẽ phải trình diện nó trước mặt *Aharon*, vị Tư tế, để họ sẽ phải phục vụ người.
7 Và họ sẽ phải giữ những việc phục vụ được quy định đối với người, cũng như những việc phục vụ được quy định đối với toàn thể cộng đoàn trước Lều Hội ngộ, để phụng thờ [ĐỨC CHÚA] với việc phục vụ của Nhà tạm.
8 Và họ sẽ phải trông nom tất cả các đồ trang bị của Lều Hội ngộ, cùng đảm trách việc phục vụ quy định con cái *Yxơraên*, để phụng thờ [ĐỨC CHÚA] với việc phục vụ của Nhà tạm ấy.
9 Vậy ngươi sẽ phải cung cấp các người *Lêvi* cho *Aharon* cùng cho các con trai người, [là] những người được cung cấp, chính họ [là] những người được cung cấp cho người từ nơi các con trai của *Yxơraên*.
10 Và ngươi sẽ phải sắc phong *Aharon* cùng các con trai người, để họ sẽ phải làm hết nghĩa vụ chức Tư tế của họ, còn người xa lạ lại gần ắt sẽ phải bị hành quyết. »
11 Rồi ĐỨC CHÚA đã còn phán cùng *Môsê* rằng :
12 « Vậy coi đó ! Chính Ta đã lấy các người *Lêvi* ra giữa nơi các con trai của *Yxơraên* thay cho mọi con đầu lòng nguyên khai của lòng mẹ từ nơi các con trai của *Yxơraên*, cho nên các người *Lêvi* sẽ trở thành của Ta.

13 Vì toàn thể con đầu lòng [là] của Ta, vào ngày mà Ta đã giết toàn thể con đầu lòng trong xứ *Aicập*, Ta đã dành riêng toàn thể con đầu lòng trong *Yxơraên* cho Ta, từ loài người cho tới loài vật, chúng sẽ phải trở thành của Ta, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA. »
14 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* trong sa mạc *Xinai* rằng :
15 « Ngươi hãy kiểm kê các con trai của *Lêvi*, theo các tộc đoàn của họ, theo các gia tộc của họ, toàn thể người nam từ con [người] một tháng trở lên, ngươi sẽ phải kiểm kê họ. »
16 Vậy *Môsê* đã kiểm kê họ theo lệnh của ĐỨC CHÚA, theo như Người đã được truyền.
17 Và đây đã là các con trai của *Lêvi* và là các tên của họ : *Ghẹtsôn* và *Kêhát* và *Mêrari*.
18 Và đây [là] các tên của các con trai của *Ghẹtsôn*, theo các gia tộc của họ [là] *Lípni* và *Simêi*.
19 Và các con trai của *Kêhát*, theo các gia tộc của họ, [là] *Amram* và *Yítzêha*, *Hêbrôn* và *ÚtziÊn*.
20 Và các con trai của *Mêrari*, theo các gia tộc của họ, [là] *Makhli* và *Musi*, các người này, chính họ [thuộc về] các gia tộc của các người *Lêvi*, của các tộc đoàn của họ.
21 Của *Ghẹtsôn*, [là] gia tộc của người *Lípnít* và gia tộc của người *Simêy*, các người này chính họ [thuộc về] các gia tộc của người *Ghẹtsôn*.
22 Các người đã được kiểm kê của họ, bằng cách tính đúng toàn thể người nam, từ con [người] một tháng trở lên, các người đã được kiểm kê của họ [là] bảy ngàn bốn trăm.
23 Các gia tộc của người *Ghẹtsôn* sẽ phải cắm trại đàng sau Nhà tạm, về hướng tây.
24 Và đầu mục của tộc đoàn của người *Ghẹtsôn* [là] *Êliasáp*, con trai của *Laên*.
25 Và nhiệm vụ của các con trai của *Ghẹtsôn* [là ở] trong Lều Hội ngộ, Nhà tạm và Lều Thánh, mái che nó cùng bức màn ngăn của lối ra vô Lều Hội ngộ,
26 và bức màn của Tiền đường và bức màn ngăn của lối ra vô Tiền đường mà [ở] xung quanh cạnh Nhà tạm và cạnh bàn thờ, cùng như là các dây to của nó kể cả mọi dịch vụ của nó.
27 Còn của *Kêhát* [là] gia tộc của người *Amram*, và gia tộc của người *Yítzêha*, và gia tộc của người *Hêbrôn* cùng gia tộc của người *ÚtziÊn*, chính đó [là] các gia tộc của [các] người *Kêhát*.
28 Bằng cách tính đúng toàn thể người nam từ con [người] một tháng trở lên [có] tám ngàn sáu trăm người canh gác để làm nhiệm vụ của Nơi thánh.
29 Các gia tộc của các con trai của *Hêhát* sẽ phải cắm trại bên cạnh của Nhà tạm về hướng nam.
30 Và đầu mục của tộc đoàn của các gia tộc của người *Kêhát* [là] *Êlizaphan*, con trai của *ÚtziÊn*.
31 Và việc phụng sự được quy định của họ [là] Hòm bia và bàn và chưn đèn bảy nhánh và các bàn thờ và các đồ trang bị của Nơi thánh mà họ sẽ phải phụng sự bằng chúng, và bức màn ngăn cùng tất cả việc phục vụ liên quan tới nó.
32 Còn vị đầu mục tối thượng của người *Lêvi* [là] *Êlêaza*, con trai của *Aharon*, vị Tư tế, [có] nhiệm vụ cùng với chức năng những người canh gác Nơi thánh.
33 Của *Mêrari*, gia tộc của người *Makhli*, và gia tộc của người *Musi*, đó chính họ [là] các gia tộc của người *Mêrari*.

34 Và các người đã được kiểm kê của họ bằng cách tính đúng toàn thể người nam từ con [người] một tháng trở lên [là] sáu ngàn hai trăm.
35 Và đầu mục của tộc đoàn của các gia tộc của *Mêrari* [là] *XuriÊn*, con trai của *Abikhail*, họ sẽ phải cắm trại bên cạnh của Nhà tạm, về hướng bắc.
36 Và nhiệm vụ của việc phụng sự được quy định của các con trai của *Mêrari* [thuộc về] các tấm ván khuông của Nhà tạm, và các thanh ngang của nó, và các cột của nó, và các đế của nó, và tất cả đồ trang bị của nó, cùng tất cả việc phục vụ liên quan tới nó,
37 và các cột xung quanh của Tiền đường, và các đế của chúng, và các cọc lều của chúng, cùng các dây to của chúng.
38 Và các người cắm trại đàng trước Nhà tạm về hướng đông, đàng trước Lều Hội ngộ, về hướng mặt trời mọc [là] *Môsê* và *Aharon* cùng các con trai người, [là] những người canh giữ việc phụng sự được quy định của Nơi thánh, thuộc chức năng của các con trai *Yxơraên*, và người xa lạ lại gần ắt sẽ bị hành quyết.
39 Toàn thể các người đã được kiểm kê của các người *Lêvi* mà *Môsê* đã kiểm kê cùng với *Aharon*, theo lệnh của ĐỨC CHÚA, [thì] toàn thể người nam của các gia tộc của họ từ con [người] một tháng trở lên [là] hai mươi hai ngàn.
40 Rồi ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy kiểm kê toàn thể con đầu lòng nam của các con trai *Yxơraên*, từ con [người] một tháng trở lên, và ngươi hãy lấy số lượng của các tên họ.
41 Và ngươi sẽ phải dành lấy các người *Lêvi* cho Ta, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, thay cho toàn thể con đầu lòng giữa nơi các con trai *Yxơraên*, cùng gia súc của các người *Lêvi* thay cho toàn thể con đầu lòng giữa nơi gia súc của các con trai *Yxơraên*. »
42 Và *Môsê* đã kiểm kê toàn thể con đầu lòng giữ nơi các con trai *Yxơraên*, theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho người.
43 Và toàn thể con đầu lòng nam, bằng cách tính đúng các tên, từ con [người] một tháng trở lên, của các người đã được kiểm kê của họ đã lên tới hai mươi hai ngàn hai trăm bảy mươi ba.
44 Và ĐỨC CHÚA đã lại phán cùng *Môsê* rằng :
45 « Ngươi hãy chọn lấy các người *Lêvi* thay cho toàn thể con đầu lòng giữa nơi các con trai *Yxơraên*, cùng gia súc của các người *Lêvi* thay cho gia súc của họ, và các người *Lêvi* sẽ trở thành của Ta, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA.
46 Còn như là giá chuộc của hai trăm bảy mươi ba người dư và trội hơn các người *Lêvi* ấy, so với con đầu lòng của các con trai *Yxơraên*,
47 thì ngươi sẽ phải thâu theo mỗi đầu người năm *sêkên*, bằng *sêkên* của Nơi thánh ngươi sẽ phải thâu, hai mươi *ghêra* [bằng] một *sêkên*.

48 Và ngươi sẽ phải trao số tiền ấy cho *Aharon* cùng cho các con trai người, [là] tiền chuộc về các người dư giữa nơi con đầu lòng của các con trai *Yxơraên*.
49 Vậy *Môsê* đã lấy tiền chuộc ấy từ nơi các người dư liên quan tới giá chuộc từ các người *Lêvi*.
50 Từ nơi con đầu lòng của các con trai *Yxơraên*, người đã lấy số tiền ấy [là] một ngàn ba trăm sáu mươi lăm [*sêkên*], bằng *sêkên* của Nơi thánh.
51 Rồi *Môsê* đã trao số tiền chuộc ấy cho *Aharon* cùng cho các con trai người, theo lệnh của ĐỨC CHÚA, theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.

Dân số 4

4,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* và cùng *Aharon* rằng :
2 « Hãy lấy tổng số các con trai của *Kêhát*, giữa nơi các con trai của *Lêvi*, theo các gia tộc của họ, theo các tộc đoàn của họ,
3 từ con [người] ba mươi tuổi trở lên, và cho tới con [người] năm mươi tuổi, [là] toàn thể người sẽ phải vô để lo việc phục vụ, để làm công việc trong Lều Hội ngộ.
4 Này [là] việc phục vụ của các con trai của *Kêhát*, trong Lều Hội ngộ, [là] một công việc chí thánh.
5 Và *Aharon* sẽ phải vô cùng với các con trai người, khi dỡ trại ra đi, và họ sẽ phải gỡ bức màn ngăn xuống, đồng thời với nó, họ sẽ phải phủ Hòm bia của Chứng tích lại.
6 Và họ sẽ phải choàng trên đó tấm đậy bằng da cá heo, và họ sẽ phải giăng miếng phủ hoàn toàn bằng vải tím, rồi họ sẽ phải lòn các đòn khiêng của nó vào vị trí ở bên trên.
7 Và trên bàn của sự Hiện diện họ sẽ phải trải khăn lót bằng vải tím ra, rồi họ sẽ phải đặt trên đó các dĩa và các chén và các tô cùng các bình của lễ phẩm lỏng, và bánh của sự Hiện diện cũng sẽ phải thường trực trên đó.
8 Và họ sẽ phải trải trên chúng một khăn phủ bằng vải tím đỏ thắm, và họ sẽ phải đậy nó lại bằng một tấm đậy da cá heo, rồi họ sẽ phải lòn vào vị trí các đòn khiêng của nó.
9 Và họ sẽ phải lấy một khăn phủ bằng vải tím, rồi họ sẽ phải phủ chưn đèn bảy nhánh của đèn đuốc, và các đèn của nó, và các kéo cắt tàn tim đèn của nó, và các dĩa gạt tàn tim đèn của nó, cùng tất cả các bình lọ của dầu nó, mà họ sẽ phải phục vụ cho nó với chúng.
10 Và họ sẽ phải bỏ nó cùng với tất cả các bình lọ nó vô một bọc bằng da cá heo, rồi họ sẽ phải gác [bọc ấy] trên đòn khiêng.
11 Và trên bàn thờ bằng vàng họ sẽ phải trải ra một khăn trùm bằng vải tím, đồng thời họ sẽ phải phủ nó lại bằng một miếng da cá heo, rồi họ mới phải lòn vào vị trí các đòn khiêng của nó.

12 Và họ sẽ phải lấy tất cả các đồ trang bị của thừa tác vụ mà họ sẽ phải phụng sự với chúng trong Nơi thánh, và họ sẽ phải choàng vô một khăn trùm bằng vải tím, và họ sẽ phải phủ chúng lại bằng một miếng da cá heo, rồi họ mới phải gác [chúng] trên đòn khiêng.
13 Và họ sẽ phải dọn dẹp những tro mỡ bàn thờ, đồng thời họ sẽ phải trải trên đó một khăn phủ bằng vải tím.
14 Và họ sẽ phải để trên đó tất cả các đồ trang bị của nó mà họ sẽ phải phụng sự trên đó với chúng, [là] các mâm thiêu, các nĩa ba chia, và các xẻng cùng các chén, [đó là] tất cả các đồ trang bị của bàn thờ, đồng thời họ sẽ phải trải trên đó miếng đậy bằng da cá heo, rồi họ mới phải lòn vào vị trí các đòn khiêng của nó.
15 Và *Aharon* sẽ phải hoàn tất cùng với các con trai người về việc bao bọc Nơi thánh cùng tất cả các đồ trang bị của Nơi thánh khi dỡ trại ra đi, và sau đó các con trai của *Kêhát* sẽ phải vô để khiêng, nhưng họ sẽ không được đá động tới đồ vật thánh, kẻo họ sẽ phải chết, đó [là] trách nhiệm và chức vụ khiêng vác của các con trai *Kêhát* trong Lều Hội ngộ.
16 Và nhiệm vụ của *Êlêaza*, con trai của *Aharon* vị Tư tế, [là] về dầu của đèn đuốc và hương trầm của các hương liệu, lễ phẩm mễ cốc liên tục, và dầu của phép xức dầu, [là] đồ vật được ủy thác về toàn thể Nhà tạm cùng tất cả những gì mà [ở] trong đó, trong Nơi thánh cũng như trong các đồ trang bị của nó. »
17 Rồi ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* và cùng *Aharon* rằng :
18 « Các ngươi chớ khá tiệt trừ đi tộc đoàn của gia tộc của người *Kêhát* giữa nơi các người *Lêvi*.
19 Và các ngươi hãy làm việc này cho họ, để họ sẽ được sống còn và sẽ không phải chết, khi họ lại gần tới các đồ vật chí thánh, [thì] *Aharon* cùng các con trai người sẽ phải vô và sẽ phải giao họ, mỗi người tại việc phục vụ mình và gần nơi trách nhiệm và chức vụ khiêng vác mình.
20 Và họ sẽ không được vô để xem chỉ trong giây lát Nơi thánh, kẻo họ sẽ phải chết. »
21 Rồi ĐỨC CHÚA đã còn phán cùng *Môsê* rằng :
22 « Ngươi hãy lấy tổng số các con trai của *Ghẹtsôn*, chính họ nữa, theo các tộc đoàn của họ, theo các gia tộc của họ.
23 Từ con [người] ba mươi tuổi trở lên cho tới con [người] năm mươi tuổi, ngươi sẽ phải kiểm kê họ, mọi người đến để phục vụ dịch vụ, để phụng sự việc phục vụ trong Lều Hội ngộ.
24 Đây [là] việc phục vụ của các gia tộc của người *Ghẹtsôn*, để phụng sự và làm trách nhiệm và chức vụ khiêng vác.
25 Và họ sẽ phải mang các tấm màn của Nhà tạm và Lều Hội ngộ, tấm che nó và miếng bọc bằng da cá heo mà [ở] trên nó, về bên trên, và bức màn ngăn của cửa Lều Hội ngộ,
26 và các bức màn của Tiền đường, và bức màn ngăn của lối ra vô cửa Tiền đường mà [ở] xung quanh cạnh Nhà tạm và cạnh bàn thờ, và các dây to của chúng, và tất cả các đồ trang bị của việc phục vụ của họ, cùng mọi thứ gì mà sẽ được làm ra cho chúng, thì họ sẽ phải phụng sự.
27 Theo lệnh của *Aharon* và các con trai người, mọi việc phục vụ của các con trai của người *Ghẹtsôn* sẽ phải được thực hiện, đó là mọi trách nhiệm và chức vụ khiêng vác của họ, và đó

là mọi việc phục vụ của họ, đồng thời các ngươi cũng sẽ phải chỉ định cho họ đích danh mọi trách nhiệm và chức vụ khiêng vác của họ.
28 Đó [là] việc phụng sự của các gia tộc của các con trai của người *Ghẹtsôn* trong Lều Hội ngộ, vừa [là] việc phụng sự được quy định của họ, dưới quyền điều khiển của *Ithama*, con trai của *Aharon*, vị Tư tế.
29 [Còn] các con trai của *Mêrari*, theo các gia tộc của họ, theo các tộc đoàn của họ, ngươi sẽ phải kiểm kê họ.
30 Từ con [người] ba mươi tuổi trở lên cho tới con [người] năm mươi tuổi, ngươi sẽ phải kiểm kê họ, mọi người vô để lo việc phục vụ, để phụng sự nghi lễ của Lều Hội ngộ.
31 Và đây [là] việc phụng sự được quy định của trách nhiệm và chức vụ khiêng vác của họ, đó là mọi dịch vụ của họ trong Lều Hội ngộ, [gồm] các tấm ván khuôn của Nhà tạm và các thanh ngang của nó và các cột của nó và các đế của nó,
32 với các cột xung quanh của Tiền đường cùng các đế của chúng, và các cọc lều của chúng cùng các dây to của chúng, đó là tất cả các đồ trang bị của chúng, và đó là toàn bộ việc phục vụ của họ, và các ngươi cũng sẽ phải chỉ định dích danh các đồ trang bị của việc phụng sự được quy định của trách nhiệm và chức vụ khiêng vác của họ.
33 Đó [là] việc phụng sự của các gia tộc của các con trai của *Mêrari*, đó là toàn bộ dịch vụ của họ trong Lều Hội ngộ, dưới quyền điều khiển của *Ithama*, con trai của *Aharon*, vị Tư tế.
34 Vậy *Môsê* đã kiểm kê cùng với *Aharon* và các đầu mục của cộng đoàn, các con trai của người *Kêhát*, theo các gia tộc của họ cùng theo các tộc đoàn của họ,
35 từ con [người] ba mươi tuổi trở lên cho tới con [người] năm mươi tuổi, mọi người vô để lo việc phục vụ, để lo việc phụng sự trong Lều Hôi ngộ.
36 Và các người đã được kiểm kê của họ, theo các gia tộc của họ, đã lên tới hai ngàn bảy trăn năm mươi.
37 Đó [là] các người đã được kiểm kê của các gia tộc của người *Kêháti*, mọi người phụng sự trong Lều Hội ngộ mà *Môsê* đã kiểm kê cùng với *Aharon* theo lệnh của ĐỨC CHÚA, qua trung gian của *Môsê*.
38 Còn các người đã được kiểm kê của các con trai của *Ghẹtsôn*, theo các gia tộc của họ cùng theo các tộc đoàn của họ,
39 từ con [người] ba mươi tuổi trở lên cho tới con [người] năm mươi tuổi, mọi người vô để lo việc phục vụ, để lo việc phụng sự trong Lều Hội ngộ,
40 thì các người đã được kiểm kê của họ, theo các gia tộc của họ, theo các tộc đoàn của họ, đã lên tới hai ngàn sáu trăm ba mươi.
41 Đó [là] các người đã được kiểm kê của các gia tộc của các con trai của *Ghẹtsôn*, mọi người phụng sự trong Lều Hội ngộ mà *Môsê* đã kiểm kê cùng với *Aharon* theo lệnh của ĐỨC CHÚA.

42 Còn các người đã được kiểm kê của các gia tộc của các con trai của *Mêrari*, theo các gia tộc của họ, theo các tộc đoàn của họ,
43 từ con [người] ba mươi tuổi trở lên cho tới con [người] năm mươi tuổi, mọi người vô để lo việc phục vụ, để lo việc phụng sự trong Lều Hội ngộ,
44 và các người đã được kiểm kê của họ, theo các gia tộc của họ, đã lên tới ba ngàn hai trăm.
45 Đó [là] các người đã được kiểm kê của các gia tộc của các con trai của *Mêrari*, mà *Môsê* đã kiểm kê cùng với *Aharon* theo lệnh của ĐỨC CHÚA, qua trung gian của *Môsê*.
46 Toàn thể các người đã được kiểm kê mà *Môsê* đã kiểm kê cùng *Aharon* cùng với các đầu mục của *Yxơraên*, đó là các người *Lêvi*, theo các gia tộc của họ cùng theo các tộc đoàn của họ,
47 từ con [người] ba mươi tuổi trở lên cho tới con [người] năm mươi tuổi, mọi người vô để phụng sự việc phục vụ về nghi lễ và dịch vụ về trách nhiệm và chức vụ khiêng vác trong Lều Hội ngộ,
48 và các người đã được kiểm kê của họ đã lên tới tám ngàn năm trăm tám mươi.
49 Theo lệnh của ĐỨC CHÚA, qua trung gian của *Môsê*, người ta đã kiểm kê họ, mỗi người tại việc phục vụ của mình, và tại trách nhiệm và chức vụ khiêng vác của mình, cùng với các người đã được kiểm kê với mình, mà liên quan tới đó ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.

Dân sô 5

5,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
2 « Ngươi hãy truyền cho con cái *Yxơraên* để họ hãy chuyển ra khỏi trại mọi người bị phong cùi và mọi người bị bịnh lậu cùng mọi người ô uế nhơn vì người chết.
3 Từ người nam cho tới người nữ, các ngươi sẽ phải chuyển ra phía bên ngoài của trại, các ngươi sẽ phải chuyển chúng ra để chúng sẽ không có thể làm ô uế trại của họ, các người mà chính Ta cư ngụ ở giữa họ.
4 Vậy con cái *Yxơraên* đã thi hành như vậy, và họ đã chuyển chúng ra phía bên ngoài của trại, theo như ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê*, như vậy con cái *Yxơraên* đã thi hành. »
5 Rồi ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
6 « Ngươi hãy nói với con cái *Yxơraên* : "Đàn ông hay đàn bà, nếu họ phạm bất kỳ một tội nào trong số các tội của chính loài người, để hành động cách bất trung tín [có] mưu mô đối với ĐỨC CHÚA, thì người ấy, chính nó đắc tội.
7 Thì họ sẽ phải xưng tội của họ, tội mà họ đã phạm, và người phạm sẽ phải trả sự bồi thường đối tượng lại cách đầy đủ cho người ấy, đồng thời người phạm sẽ phải thêm một phần năm [trị giá] đối tượng, trội hơn [trị giá] đối tượng, vậy người phạm sẽ phải đền bù cho người mà mình đã gây tổn hại cho nó.
8 Nhưng nếu người [bị tổn hại đã qua đời lại] không có một người bà con nào để [người ta] trả [đối tượng] sự đền bù lại cho người ấy, [thì đối tượng] sự bồi thường sẽ được trả lại cho

ĐỨC CHÚA, [nghĩa là] cho vị Tư tế, ngoại trừ con cừu đực của việc đền tội mà người sẽ phải đền vì tội qua trung gian nó thay cho người phạm.
9 Và mọi phần đóng góp kể cả toàn bộ các đồ vật được thánh hiến của con cái *Yxơraên* mà họ sẽ đem lại gần cho vị Tư tế sẽ trở thành của người.
10 Và về những đồ vật được thánh hiến của mỗi người, chúng là của người ấy, [còn] mọi người mà dưng đồ vật cho vị Tư tế, [thì] nó trở thành của vị ấy." »
11 Vả, ĐỨC CHÚA đã còn phán cùng *Môsê* rằng :
12 « Ngươi hãy nói với con cái *Yxơraên*, và ngươi sẽ phải nói với họ : "Bất kỳ người nào, nếu vợ của người ấy lạc đường và đã hành động cách bất trung tín [có] mưu mô đối với người ấy,
13 và một đàn ông đã ăn nằm với bà, một sự ăn nằm có tinh khí, và việc đó đã bị giấu kín khỏi sự hay biết của chồng bà, và bà cũng đã phải giấu vì chính bà đã tự làm ô uế mình, nhưng không có nhân chứng đối với bà, đồng thời chính bà cũng đã không bị bắt gặp,
14 thì nếu tính khí ghen tương đã bỗng thoảng qua nơi người chồng ấy, và ông chồng đã ghen tương với bà vợ mình, vì e chính bà đã tự làm ô uế mình, hoặc nếu tính khí ghen tương đã chợt thoảng qua nơi người chồng ấy, và ông chồng đã ghen tương với bà vợ mình, nhưng kỳ thực chính bà đã không tự làm ô uế mình,
15 thì bấy giờ người đàn ông ấy sẽ phải dẫn vợ mình tới vị Tư tế, và sẽ phải đem lễ phẩm của bà ấy cùng với bà ấy, [là] một phần mười *êpha* bột lúa mạch người ta sẽ không được chế dầu trên đó, cũng không được rắc nhũ hương trên đó, vì chính nó [là] lễ phẩm mễ cốc của sự ghen tương, là lễ phẩm mễ cốc của sự tưởng nhớ, nó tố cáo một tội lỗi.
16 Bấy giờ vị Tư tế sẽ phải dẫn bà ấy lại gần, rồi người sẽ phải trình diện bà trước Nhan ĐỨC CHÚA.
17 Và vị Tư tế sẽ phải lấy nước thánh với bình bằng sành, và vị Tư tế sẽ phải lấy một ít bụi đất mà thường ở trên nền đất của bàn thờ, rồi người sẽ phải rắc [nó] vô nước ấy.
18 Và vị Tư tế sẽ phải trình diện người đàn bà ấy trước Nhan ĐỨC CHÚA, người sẽ phải xả tóc đầu bà ấy, rồi người sẽ phải đặt trên đôi lòng bàn tay bà lễ phẩm mễ cốc của sự hồi tưởng, chính đó [là] lễ phẩm mễ cốc của sự ghen tương, còn trong tay của vị Tư tế sẽ phải có [bình] nước của các vị đắng đem lại sự chúc dữ.
19 Và vị Tư tế sẽ phải yêu cầu bà ấy thề và người sẽ phải nói với người đàn bà ấy : "Nếu đã không có một đàn ông nào ăn nằm với bà, và nếu bà đã không lạc đường ô uế dưới quyền thế chồng bà, [thì] bà hãy được miễn trừ khỏi hiệu quả của nước đắng đem lại sự chúc dữ này.
20 Nhưng nếu chính bà đã lạc đường dưới quyền thế của chồng bà, và nếu bà đã tự làm ô uế mình khi một đàn ông đã gây nơi bà sự giao hợp của nó ngoài chồng bà ra."
21 Bấy giờ vị Tư tế sẽ phải yêu cầu người đàn bà ấy thề với sự chúc dữ qua lời thề, và vị Tư tế sẽ phải nói với người đàn bà : "Nguyện ĐỨC CHÚA khiến cho bà như lời thề và như sự chúc dữ ở giữa dân bà, khi ĐỨC CHÚA làm cho bắp vế bà thành suy nhược và bụng dưới bà thành phù lên !

22 Và nước mang theo sự chúc dữ này sẽ phải vô trong bụng bà để bụng phù lên, và để làm cho bắp vế bà suy nhược.” Bấy giờ người đàn bà ấy sẽ phải thưa : “*Amen Amen*”
23 Và vị Tư tế sẽ phải viết các lời chúc dữ ấy vô một cuốn sách, rồi người sẽ phải tẩy [chúng] vô trong nước đắng.
24 Và người sẽ phải cho người đàn bà ấy uống nước đắng mang theo sự chúc dữ ấy, và nó sẽ phải vô trong bà ấy, chính nước mang theo sự chúc dữ của vị đắng.
25 Và vị Tư tế sẽ phải lấy lễ phẩm mễ cốc của sự ghen tương từ tay của người đàn bà ấy, và người sẽ phải giơ lễ phẩm mễ cốc ấy lên xuống trước Nhan ĐỨC CHÚA, rồi người sẽ phải dẫn người đàn bà lại gần tới bàn thờ.
26 Và vị Tư tế sẽ phải nắm lấy một phần lễ phẩm mễ cốc về sự tưởng nhớ bà ấy và người sẽ phải thiêu cho lễ phẩm lên khói trên bàn thờ, rồi sau đó người sẽ phải cho người đàn bà ấy uống nước ấy.
27 Khi người đã cho bà ấy uống nước ấy, thì sẽ xảy ra là nếu bà ấy đã tự làm ô uế mình và đã hành động cách bất trung tín [có] mưu mô đối với chồng mình, thì nước ấy sẽ vô trong bà ấy mang theo sự chúc dữ của vị đắng, và bụng dưới của bà ấy sẽ phù lên, và bắp vế của bà ấy sẽ suy nhược, và người đàn bà ấy sẽ trở thành như lời nguyền rủa giữa nơi dân mình.
28 Nhưng nếu người đàn bà ấy đã không tự làm ô uế mình, và chính bà thanh sạch thì bà ấy sẽ được khỏi hình phạt, và hột giống sẽ được sinh hoa kết trái.”
29 Đó [là] luật của sự ghen tương khi một người đàn bà dưới quyền thế chồng mình đã lạc đường và đã tự làm ô uế mình,
30 hoặc giả một đàn ông, nếu tính khí ghen tuông đã thoáng qua nơi ông ấy, và ông ấy đã ghen tuông với vợ mình, thì ông ấy sẽ phải trình diện người vợ ấy trước Nhan ĐỨC CHÚA, và vị Tư tế sẽ phải thi hành đối với bà ấy toàn bộ luật này.
31 Vậy người đàn ông ấy sẽ phải được tha khỏi hình phạt về tội phạm, còn người đàn bà ấy, chính bà, sẽ phải gánh chịu tội mình. »

Dân số 6

6,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
2 « Người hãy nói với con cái *Yxơraên*, và ngươi sẽ phải nói với họ : “Đàn ông hay đàn bà, nếu người ấy nguyện khấn một lời khấn khó khăn làm một người mộ đạo để sống như người thuộc phái *Nadia* dưng lên ĐỨC CHÚA,
3 [thì] người ấy sẽ phải sống như người thuộc phái *Nadia*, kiêng cữ rượu và thức uống gây say, và người ấy sẽ không được uống giấm từ rượu cũng như giấm từ thức uống gây say, và người ấy sẽ không được uống mọi thứ nước nho, đồng thời nho tươi cũng như đã khô người ấy cũng sẽ không được ăn.

4 Suốt thời gian của sự thánh hiến của người ấy, trong số mọi thứ gì mà sẽ được sản xuất [như] rượu từ cây nho, từ những nhân hột nho cho tới da nho người ấy sẽ không được dùng.
5 Suốt thời gian của lời khấn thánh hiến của người ấy, dao cạo sẽ không được cạo qua trên đầu của người ấy cho tới khi đã mãn thời gian mà người ấy sẽ phải sống như người thuộc phái *Nadia* dưng cho ĐỨC CHÚA, người ấy sẽ phải tỏ mình ra là thánh, tóc dài của đầu người ấy sẽ phải để cho mọc ra.
6 Suốt thời gian sống như người thuộc phái *Nadia* của người ấy dưng cho ĐỨC CHÚA, người ấy sẽ không được đi tới người chết.
7 Vì cha người ấy cũng như vì mẹ người ấy, vì anh em người ấy cũng như vì chị em người ấy, người ấy sẽ không được tự làm ô uế mình vì họ khi họ đã qua đời, vì biểu tượng thánh hiến của Thiên Chúa người ấy [ở] trên đầu người ấy.
8 Suốt thời gian của sự thánh hiến của người ấy, chính đó [là] thánh tiến dưng ĐỨC CHÚA.
9 Nhưng nếu bất thình lình một người nào đó đang hấp hối ở gần người ấy đã chết cách bất thần, và người ấy đã làm ô uế đầu biểu tượng thánh hiến mình, thì người ấy sẽ phải cạo đầu mình vào ngày thanh tẩy mình, [tức là] vào ngày thứ bảy người ấy sẽ phải cạo nó.
10 Rồi vào ngày thứ tám người ấy sẽ phải đem một cặp chim cu đất hay một cặp bồ câu mới ra ràn tới vị Tư tế, tại cửa Lều Hội ngộ.
11 Và vị Tư tế sẽ phải dưng hiến một con làm lễ vật đền tội và một con làm lễ vật toàn thiêu, và người sẽ phải đền vì tội [đè nặng] trên người ấy, hơn điều mà người ấy đã phạm liên quan tới người chết ấy, vậy người ấy sẽ phải thánh hiến bằng sự thanh tẩy đầu mình vào chính ngày ấy.
12 Và người ấy sẽ phải sống như người thuộc phái *Nadia* dưng cho ĐỨC CHÚA suốt thời gian của sự thánh hiến của mình, và người ấy sẽ phải tiến dưng một con cừu tơ, con trong năm làm lễ vật đền tội xúc phạm, còn chính thời gian trước kia sẽ không được kể tới, vì sự thánh hiến của người ấy đã bị ô uế.
13 Vả, đây [là] luật về chính người thuộc phái *Nadia* vào ngày hoàn tất các ngày của sự thánh hiến của người ấy, người ta sẽ phải dẫn người ấy tới cửa Lều Hội ngộ.
14 Và người ấy sẽ phải đem lễ vật của mình lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA, một con cừu tơ, con trong năm vẹn tuyền làm lễ vật toàn thiêu, và một con cừu cái tơ con một tuổi vẹn tuyền làm lễ vật đền tội, cùng một con cừu đực vẹn tuyền làm hy lễ giao hòa,
15 và một giỏ những bánh ngọt bằng tinh bột không men được pha trộn với dầu và những bánh kẹp không men được phết bằng dầu và những lễ phẩm mễ cốc của họ cùng những lễ phẩm lỏng của họ.
16 Và vị Tư tế sẽ phải tiến dưng trước Nhan ĐỨC CHÚA, rồi ngươi sẽ phải tiến hành lễ vật đền tội của người ấy cùng lễ vật toàn thiêu của người ấy.
17 Và người sẽ phải dưng hiến con cừu đực ấy [làm] hy lễ giao hòa tiến dưng ĐỨC CHÚA cùng với giỏ các bánh không men ấy, đồng thời vị Tư tế cũng sẽ phải dưng hiến lễ phẩm mễ cốc của người ấy cùng với lễ phẩm lỏng của người ấy.

18 Và chính người mộ đạo sẽ phải cạo đầu biểu tượng thánh hiến của mình [ở] lối ra vô của Lều Hội ngộ, và người ấy sẽ phải lấy tóc của đầu biểu tượng thánh hiến của mình, rồi người ấy sẽ phải bỏ trên chính lửa mà ở dưới hy lễ giao hòa ấy.
19 Và vị Tư tế sẽ phải lấy cái vai từ con cừu đực ấy [khi] đã được nấu nướng và một bánh ngọt không men từ cái giỏ ấy, cùng một bánh kẹp không men, rồi người sẽ phải đặt trên đôi lòng bàn tay của người mộ đạo ấy sau khi người ấy đã cạo cho mình biểu tượng thánh hiến của mình.
20 Và vị Tư tế sẽ phải giơ chúng lên xuống [làm] lễ vật giơ lên giơ xuống trước Nhan ĐỨC CHÚA, chính nó [là] thánh của Tư tế, thêm với ức của lễ vật giơ lên giơ xuống ấy, cùng thêm với đùi [là] phần đóng góp, rồi sau đó người mộ đạo ấy sẽ được phép uống rượu.
21 Đó [là] luật của chính người mộ đạo, người mà sẽ khấn một lời khấn dưng hiến mình tiến dưng ĐỨC CHÚA trên căn bản sự thánh hiến mình, không kể lễ vật gì mà với nó khả năng người ấy sẽ có thể đạt tới tùy theo lời khấn của người ấy, người mà sẽ khấn một lời khấn, như vậy người ấy sẽ phải làm trên căn bản luật của sự thánh hiến mình.” »
22 Và ĐỨC CHÚA đã còn phán cùng *Môsê* rằng :
23 « Ngươi hãy nói với *Aharon* cùng với các con trai người rằng : “Các ngươi sẽ phải chúc lành cho con cái *Yxơraên* như vầy ; [và các ngươi] sẽ phải nói với họ :
24 ‘ Nguyện ĐỨC CHÚA chúc lành cho ngươi, và nguyện Người gìn giữ ngươi !
25 Nguyện ĐỨC CHÚA chiếu ánh quang minh Nhan Người trên ngươi, và nguyện Người tỏ lòng ưu ái với ngươi !
26 Nguyện ĐỨC CHÚA nưng cao sắc Nhan Người về phía ngươi, và nguyện Người ân ban cho ngươi sự bình an ! ’
27 Và họ sẽ phải đặt Danh Ta trên con cái *Yxơraên*, và chính Ta, Ta sẽ chúc lành cho họ.” »

Dân số 7

7,1 Vả, đã xảy ra là vào ngày *Môsê* đã hoàn tất dựng Nhà tạm, thì người đã xức dầu nó và đã thánh hiến nó cùng tất cả các đồ trang bị của nó, và bàn thờ cùng với tất cả các đồ trang bị của nó, vậy người đã xức dầu chúng và đã thánh hiến chúng.
2 Rồi các đầu mục của *Yxơraên*, các người đứng đầu của các tộc đoàn của họ đã đem lại gần, chính họ [là] các đầu mục của các chi tộc, chính họ [là] các người được đề cử dựa trên các người đã được kiểm kê ;
3 và họ đã đem lại gần các lễ vật của họ trước Nhan ĐỨC CHÚA, sáu xe bò có mui và mười hai con gia súc lớn, một xe bò cho mỗi hai đầu mục, và một con gia súc cho mỗi người, vậy họ đã đem chúng lại gần trước Nhà tạm.
4 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
5 « Ngươi hãy nhận [chúng] từ nơi họ, vì chúng sẽ làm việc phụng sự cho dịch vụ của Lều Hội ngộ, và ngươi sẽ phải giao chúng cho các Thầy *Lêvi*, mỗi người tùy theo việc phục vụ của mình. »

6 Vậy *Môsê* đã nhận các xe bò ấy cùng với các gia súc lớn ấy, rồi người đã phải giao chúng cho các Thầy *Lêvi*.
7 Người đã giao hai xe bò ấy cùng với bốn con gia súc lớn cho các con trai của *Ghẹtsôn* tùy theo việc phục vụ của họ ;
8 và bốn cái xe bò cùng với tám con gia súc lớn, người đã giao cho các con trai của *Mêrari*, tùy theo dịch vụ của họ, dưới quyền điều khiển của *Ithama*, con trai của *Aharon*, vị Tư tế.
9 Nhưng người đã không giao cho các con trai của *Kêhát*, vì dịch vụ của Nơi thánh đối với họ [là] họ sẽ phải khiêng bằng vai.
10 Bấy giờ các đầu mục ấy đã đem lễ vật cung hiến cho bàn thờ ấy lại gần vào ngày nó được xức dầu, vậy các đầu mục đã đem lễ vật của họ lại gần trước bàn thờ.
11 Tuy nhiên ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Mỗi đầu mục cho mỗi ngày này [rồi] mỗi đầu mục cho mỗi ngày kia, họ sẽ phải đem lễ vật của họ lại gần để làm lễ vật cung hiến cho bàn thờ ấy. »
12 Vả, vào ngày đầu tiên, người đem lễ phẩm của mình lại gần đã là *Nahasôn*, con trai của *Aminađáp*, thuộc chi tộc *Yuđa*.
13 Và lễ phẩm của người ấy [là] một mâm bằng bạc trọng lượng của nó [là] một trăm ba mươi [*sêkên*], một khay bằng bạc bảy mươi *sêkên*, theo *sêkên* của Nơi thánh, cả hai trong chúng đầy tinh bột được pha trộn với dầu để làm lễ phẩm mễ cốc ;
14 một chén mười *sêkên*-vàng đầy hương trầm ;
15 một con bò đực tơ [hay] một con bê đực của đàn súc vật, một con chiên đực, một con cừu tơ đực, con trong năm, để làm lễ vật toàn thiêu ;
16 một con dê đực của những dê cái để làm lễ vật đền tội ;
17 và để làm hy lễ giao hòa, một cặp gia súc lớn, năm cừu đực, năm dê đực, năm chiên tơ đực, những con một tuổi, đó [là] lễ vật của *Nahasôn*, con trai của *Aminađáp*.
18 Vào ngày thứ hai *Natanaên*, con trai của *XuA*, đầu mục của [chi tộc] *Yxakha*, đã đem lại gần tiến dưng :

19 Người ấy đã đem lễ phẩm của mình lại gần [là] một mâm bằng bạc, trọng lượng của nó [là] một trăm ba mươi [*sêkên*], một khay bằng bạc bảy mươi *sêkên*, theo *sêkên* của Nơi thánh, cả hai trong chúng đầy tinh bột được pha trộn với dầu để làm lễ phẩm mễ cốc ;
20 một chén mười *sêkên*-vàng đầy hương trầm ;
21 một con bê đực [hay] một con bò đực tơ của đàn súc vật, một con cừu đực, một con chiên đực tơ, con trong năm, để làm lễ vật toàn thiêu ;
22 một con dê đực của những dê cái để làm lễ vật đền tội ;
23 và để làm hy lễ giao hòa, một cặp gia súc lớn, năm con cừu đực, năm con dê đực, năm con chiên đực tơ, những con một tuổi, đó [là] lễ vật của *Natanaên*, con trai của *XuA*.
24 Vào ngày thứ ba, đầu mục của các con cái của *Zabulôn*, [là] *Êliáp*, con trai của *Hêlôn*,
25 [thì] lễ phẩm của người ấy [là] một mâm bằng bạc, trọng lượng của nó [là] một trăm ba mươi [*sêkên*], một khay bằng bạc bảy mươi *sêkên*, theo *sêkên* của Nơi thánh, cả hai trong chúng đầy tinh bột được pha trộn với dầu để làm lễ phẩm mễ cốc ;
26 một chén mười *sêkên*-vàng đầy hương trầm ;
27 một con bê đực [hay] con bò đực tơ của đàn súc vật, một con cừu đực, một con chiên đực tơ, con trong năm, để làm lễ vật toàn thiêu ;
28 một con dê đực của những dê cái để làm lễ vật đền tội ;
29 và để làm hy lễ giao hòa, một cặp gia súc lớn, năm con cừu đực, năm con dê đực, năm con chiên đực tơ, những con một tuổi, đó [là] lễ vật của *Êliáp*, con trai của *Hêlôn*.
30 Vào ngày thứ tư, đầu mục của các con cái của *Rubên*, [là] *Êlixua*, con trai của *Sêđêua*,
31 [thì] lễ phẩm của người ấy [là] một mâm bằng bạc, trọng lượng của nó [là] một trăm ba mươi [*sêkên*], một khay bằng bạc bảy mươi *sêkên*, theo *sêkên* của Nơi thánh, cả hai trong chúng đầy tinh bột được pha trộn với dầu để làm lễ phẩm mễ cốc ;
32 một chén mười *sêkên*-vàng đầy hương trầm ;
33 một con bê đực [hay] con bò đực tơ của đàn súc vật, một con cừu đực, một con chiên đực tơ, con trong năm, để làm lễ vật toàn thiêu ;
34 một con dê đực của những dê cái để làm lễ vật đền tội ;
35 và để làm hy lễ giao hòa, một cặp gia súc lớn, năm con cừu đực, năm con dê đực, năm con chiên đực tơ, những con một tuổi, đó [là] lễ vật của *Êlixua*, con trai của *Sêđêua*.
36 Vào ngày thứ năm, đầu mục của các con cái của *Simêôn*, [là] *SơlumiÊn*, con trai của *Xurisátđai*,
37 [thì] lễ phẩm của người ấy [là] một mâm bằng bạc, trọng lượng của nó [là] một trăm ba mươi [*sêkên*], một khay bằng bạc bảy mươi *sêkên*, theo *sêkên* của Nơi thánh, cả hai trong chúng đầy tinh bột được pha trộn với dầu để làm lễ phẩm mễ cốc ;
38 một chén mười *sêkên*-vàng đầy hương trầm ;
39 một con bê đực [hay] con bò đực tơ của đàn súc vật, một con cừu đực, một con chiên đực tơ, con trong năm, để làm lễ vật toàn thiêu ;
40 một con dê đực của những dê cái để làm lễ vật đền tội ;
41 và để làm hy lễ giao hòa, một cặp gia súc lớn, năm con cừu đực, năm con dê đực, năm con chiên đực tơ, những con một tuổi, đó [là] lễ vật của *SơlumiÊn*, con trai của *Xurisátđai*.
42 Vào ngày thứ sáu, đầu mục của các con cái của *Gát*, [là] *Êliasáp*, con trai của *ĐêuÊn*,

43 [thì] lễ phẩm của người ấy [là] một mâm bằng bạc, trọng lượng của nó [là] một trăm ba mươi [*sêkên*], một khay bằng bạc bảy mươi *sêkên*, theo *sêkên* của Nơi thánh, cả hai trong chúng đầy tinh bột được pha trộn với dầu để làm lễ phẩm mễ cốc ;
44 một chén mười *sêkên*-vàng đầy hương trầm ;
45 một con bê đực [hay] con bò đực tơ của đàn súc vật, một con cừu đực, một con chiên đực tơ, con trong năm, để làm lễ vật toàn thiêu ;
46 một con dê đực của những dê cái để làm lễ vật đền tội ;
47 và để làm hy lễ giao hòa, một cặp gia súc lớn, năm con cừu đực, năm con dê đực, năm con chiên đực tơ, những con một tuổi, đó [là] lễ vật của *Êliasáp*, con trai của *ĐêuÊn*.
48 Vào ngày thứ bảy, đầu mục của các con cái của *Êphraim*, [là] *Êlisama*, con trai của *Ammihút*,
49 [thì] lễ phẩm của người ấy [là] một mâm bằng bạc, trọng lượng của nó [là] một trăm ba mươi [*sêkên*], một khay bằng bạc bảy mươi *sêkên*, theo *sêkên* của Nơi thánh, cả hai trong chúng đầy tinh bột được pha trộn với dầu để làm lễ phẩm mễ cốc ;
50 một chén mười *sêkên*-vàng đầy hương trầm ;
51 một con bê đực [hay] con bò đực tơ của đàn súc vật, một con cừu đực, một con chiên đực tơ, con trong năm, để làm lễ vật toàn thiêu ;
52 một con dê đực của những dê cái để làm lễ vật đền tội ;
53 và để làm hy lễ giao hòa, một cặp gia súc lớn, năm con cừu đực, năm con dê đực, năm con chiên đực tơ, những con một tuổi, đó [là] lễ vật của *Êlisama*, con trai của *Ammihút*.
54 Vào ngày thứ tám, đầu mục của các con cái của *Mơnase*, [là] *GamaliÊn*, con trai của *Phađátxua*,
55 [thì] lễ phẩm của người ấy [là] một mâm bằng bạc, trọng lượng của nó [là] một trăm ba mươi [*sêkên*], một khay bằng bạc bảy mươi *sêkên*, theo *sêkên* của Nơi thánh, cả hai trong chúng đầy tinh bột được pha trộn với dầu để làm lễ phẩm mễ cốc ;
56 một chén mười *sêkên*-vàng đầy hương trầm ;
57 một con bê đực [hay] con bò đực tơ của đàn súc vật, một con cừu đực, một con chiên đực tơ, con trong năm, để làm lễ vật toàn thiêu ;
58 một con dê đực của những dê cái để làm lễ vật đền tội ;
59 và để làm hy lễ giao hòa, một cặp gia súc lớn, năm con cừu đực, năm con dê đực, năm con chiên đực tơ, những con một tuổi, đó [là] lễ vật của *GamaliÊn*, con trai của *Phađátxua*.
60 Vào ngày thứ chín, đầu mục của các con cái của *Benyamin*, [là] *Abiđan*, con trai của *Ghiđêôni*,
61 [thì] lễ phẩm của người ấy [là] một mâm bằng bạc, trọng lượng của nó [là] một trăm ba mươi [*sêkên*], một khay bằng bạc bảy mươi *sêkên*, theo *sêkên* của Nơi thánh, cả hai trong chúng đầy tinh bột được pha trộn với dầu để làm lễ phẩm mễ cốc ;

62 một chén mười *sêkên*-vàng đầy hương trầm ;
63 một con bê đực [hay] con bò đực tơ của đàn súc vật, một con cừu đực, một con chiên đực tơ, con trong năm, để làm lễ vật toàn thiêu ;
64 một con dê đực của những dê cái để làm lễ vật đền tội ;
65 và để làm hy lễ giao hòa, một cặp gia súc lớn, năm con cừu đực, năm con dê đực, năm con chiên đực tơ, những con một tuổi, đó [là] lễ vật của *Abiđan*, con trai của *Ghiđêôni*.
66 Vào ngày thứ mười, đầu mục của các con cái của *Đan*, [là] *Akhiêze*, con trai của *Ammisátđai*,
67 [thì] lễ phẩm của người ấy [là] một mâm bằng bạc, trọng lượng của nó [là] một trăm ba mươi [*sêkên*], một khay bằng bạc bảy mươi *sêkên*, theo *sêkên* của Nơi thánh, cả hai trong chúng đầy tinh bột được pha trộn với dầu để làm lễ phẩm mễ cốc ;
68 một chén mười *sêkên*-vàng đầy hương trầm ;
69 một con bê đực [hay] con bò đực tơ của đàn súc vật, một con cừu đực, một con chiên đực tơ, con trong năm, để làm lễ vật toàn thiêu ;
70 một con dê đực của những dê cái để làm lễ vật đền tội ;
71 và để làm hy lễ giao hòa, một cặp gia súc lớn, năm con cừu đực, năm con dê đực, năm con chiên đực tơ, những con một tuổi, đó [là] lễ vật của *Akhiêze*, con trai của *Ammisátđai*.
72 Vào ngày thứ mười một, đầu mục của các con cái của *Ase*, [là] *PaghiÊn*, con trai của *Ôcran*,
73 [thì] lễ phẩm của người ấy [là] một mâm bằng bạc, trọng lượng của nó [là] một trăm ba mươi [*sêkên*], một khay bằng bạc bảy mươi *sêkên*, theo *sêkên* của Nơi thánh, cả hai trong chúng đầy tinh bột được pha trộn với dầu để làm lễ phẩm mễ cốc ;
74 một chén mười *sêkên*-vàng đầy hương trầm ;
75 một con bê đực [hay] con bò đực tơ của đàn súc vật, một con cừu đực, một con chiên đực tơ, con trong năm, để làm lễ vật toàn thiêu ;
76 một con dê đực của những dê cái để làm lễ vật đền tội ;
77 và để làm hy lễ giao hòa, một cặp gia súc lớn, năm con cừu đực, năm con dê đực, năm con chiên đực tơ, những con một tuổi, đó [là] lễ vật của *PaghiÊn*, con trai của *Ôcran*.
78 Vào ngày thứ mười hai, đầu mục của các con cái của *Népthali*, [là] *Akhira*, con trai của *Ênan*,
79 [thì] lễ phẩm của người ấy [là] một mâm bằng bạc, trọng lượng của nó [là] một trăm ba mươi [*sêkên*], một khay bằng bạc bảy mươi *sêkên*, theo *sêkên* của Nơi thánh, cả hai trong chúng đầy tinh bột được pha trộn với dầu để làm lễ phẩm mễ cốc ;
80 một chén mười *sêkên*-vàng đầy hương trầm ;
81 một con bê đực [hay] con bò đực tơ của đàn súc vật, một con cừu đực, một con chiên đực tơ, con trong năm, để làm lễ vật toàn thiêu ;
82 một con dê đực của những dê cái để làm lễ vật đền tội ;

83 và để làm hy lễ giao hòa, một cặp gia súc lớn, năm con cừu đực, năm con dê đực, năm con chiên đực tơ, những con một tuổi, đó [là] lễ vật của *Akhira*, con trai của *Ênan*.
84 Đó [là] lễ vật cung hiến cho bàn thờ ấy, vào ngày nó được xức dầu, từ nơi các đầu mục của *Yxơraên*, mười hai mâm bằng bạc, mười hai khay bằng bạc, mười hai chén bằng vàng ;
85 mỗi cái mâm bằng bạc [là] một trăm ba mươi [*sêkên*], và mỗi cái khay [là] bảy mươi [*sêkên*], tất cả bạc của các đồ đạc ấy [là] hai ngàn bốn trăm [*sêkên*], theo *sêkên* của Nơi thánh ;
86 mười hai chén bằng vàng đầy hương trầm, mỗi chén ấy [là] mười [*sêkên*], theo *sêkên* của Nơi thánh, tất cả vàng của các chén ấy [là] một trăm hai mươi [*sêkên*] ;
87 tất cả gia súc để làm lễ vật toàn thiêu [là] mười hai bê đực, mười hai cừu đực, mười hai chiên tơ đực, những con một tuổi, và lễ phẩm mễ cốc của họ, cùng mười hai dê đực của những dê cái để làm lễ vật đền tội ;
88 cùng với tất cả gia súc để làm hy lễ giao hòa [là] hai mươi bốn bê đực, sáu mươi cừu đực, sáu mươi dê đực, sáu mươi chiên tơ đực, những con một tuổi, đó [là] lễ vật cung hiến cho bàn thờ ấy sau khi nó đã được xức dầu.
89 Vả, khi *Môsê* đã đi vô trong Lều Hội ngộ để đàm đạo với Người, thì ông đã nghe tiếng Người đang nói chuyện với ông từ trên chính Thượng tòa mà [ở] trên Hòm bia của cái Chứng tích, từ giữa hai Minh thần, và Người đã đàm đạo với ông.

Dân số 8

8,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
2 « Ngươi hãy nói với *Aharon*, đồng thời người sẽ phải nói với người : “Khi anh đốt các đèn lên, [thì] chúng sẽ phải chiếu sáng về phía đàng trước của chưn đèn bảy đèn.” »
3 Bấy giờ *Aharon* đã thi hành như vậy, người đã đốt các đèn của nó sáng lên về phía đàng trước của chưn đèn ấy, theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.
4 Và đây [là] kiệt tác về chưn đèn được điêu khắc bằng vàng kể cả chưn nó, kể cả nụ hoa nó, chính nó được điêu khắc như hình dáng mà ĐỨC CHÚA đã chỉ cho *Môsê*, như vậy người đã làm ra chưn đèn ấy.
5 Rồi ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
6 « Ngươi hãy chọn lấy các Thầy *Lêvi* từ giữa nơi các con trai của *Yxơraên,* rồi ngươi sẽ phải thanh tẩy họ.
7 Và ngươi sẽ phải làm như vầy cho họ để thanh tẩy họ, ngươi hãy rảy nước của sự thanh tẩy tội lỗi trên họ, và họ sẽ phải làm cho dao cạo đi qua trên toàn thân họ, và họ sẽ phải giặt các trang phục họ, vậy họ cũng sẽ phải tự thanh tẩy mình.
8 Rồi họ sẽ phải dẫn tới một bò đực tơ [hay] một bê đực của đàn súc vật, cùng lễ phẩm mễ cốc kèm theo nó [là] tinh bột được pha trộn với dầu, còn ngươi cũng sẽ phải dẫn tới một bò đực tơ [hay] bê đực của đàn bò thứ hai để làm lễ vật đền tội.

9 Và ngươi sẽ phải dẫn các Thầy *Lêvi* lại gần trước Lều Hội ngộ, đồng thời ngươi sẽ phải triệu tập một hội nghị toàn thể cộng đoàn con cái *Yxơraên*.
10 Vậy ngươi sẽ phải dẫn các Thầy *Lêvi* lại gần trước Nhan của ĐỨC CHÚA, rồi các con trai của *Yxơraên* sẽ phải đặt đôi tay họ trên các Thầy *Lêvi*.
11 Và *Aharon* sẽ phải giơ tới giơ lui các Thầy *Lêvi* [làm] lễ phẩm giơ lên giơ xuống trước Nhan ĐỨC CHÚA, từ nơi sự đóng góp của các con trai *Yxơraên*, bấy giờ họ sẽ được dùng để phụng sự việc phục vụ tiến dưng ĐỨC CHÚA.
12 Rồi các Thầy *Lêvi* ấy sẽ phải đặt đôi tay mình trên đầu các bò đực tơ ấy, sau đó, ngươi hãy cử hành, một con này [làm] lễ vật đền tội và một con kia [làm] lễ vật toàn thiêu tiến dưng ĐỨC CHÚA, để đền vì tội [đè nặng] trên chính các Thầy *Lêvi*.
13 Và ngươi sẽ phải trình diện các Thầy *Lêvi* trước mặt *Aharon* cùng trước mặt các con trai người, đồng thời ngươi cũng sẽ phải giơ tới giơ lui họ [làm] lễ phẩm giơ lên giơ xuống tiến dưng ĐỨC CHÚA.
14 Và ngươi sẽ phải dành riêng các Thầy *Lêvi* ra khỏi giữa các con cái *Yxơraên*, và các Thầy *Lêvi* sẽ phải là của Ta.
15 Rồi sau đó, các Thầy *Lêvi* sẽ phải vô để phụng sự Lều Hội ngộ, và ngươi sẽ phải thanh tẩy họ, và ngươi sẽ phải giơ tới giơ lui họ [làm] lễ phẩm giơ lên giơ xuống.
16 Vì hẳn, những người đã được ban chính họ [là] của Ta, từ giữa nơi con cái *Yxơraên*, thay cho toàn thể con nguyên khai lòng mẹ [hay] toàn thể con đầu lòng trong số các con trai *Yxơraên*, Ta đã dành riêng họ cho Ta.
17 Vì của Ta, toàn thể con đầu lòng giữa nơi con cái *Yxơraên*, giữa nơi loài người cũng như giữa nơi loài vật, trong ngày Ta đã đánh chết toàn thể con đầu lòng trong xứ *Aicập*, Ta đã dành riêng chúng cho Ta.
18 Và Ta cũng đã dành lấy các Thầy *Lêvi* thay cho toàn thể con đầu lòng giữa nơi các con trai *Yxơraên*.
19 Và Ta đã ban các Thầy *Lêvi*, [là] những người được ban cho *Aharon* cùng cho các con trai người từ giữa nơi các con trai *Yxơraên* để phụng sự việc phục vụ con cái *Yxơraên* trong Lều Hội ngộ, và để đền vì tội [đè nặng] trên con cái *Yxơraên*, ngõ hầu tai ương sẽ không ập lên giữa nơi các con trai *Yxơraên*, khi các con trai *Yxơraên* lại gần tới chính Nơi thánh. »
20 Bấy giờ *Môsê* đã thi hành cùng *Aharon* cùng với toàn thể cộng đoàn con cái *Yxơraên*, đối với các Thầy *Lêvi*, theo như tất cả những gì mà ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê* liên quan tới các Thầy *Lêvi*, như vậy con cái *Yxơraên* đã thi hành đối với các Thầy *Lêvi*.
21 Vậy các Thầy *Lêvi* đã phải tự thanh tẩy mình khỏi sự ô uế đồng thời đã phải giặt các trang phục mình, và *Aharon* đã phải giơ tới giơ lui họ [làm] lễ phẩm giơ lên giơ xuống trước Nhan ĐỨC CHÚA, và *Aharon* đã phải đền vị tội [đè nặng] trên họ để thanh tẩy họ.
22 Và sau đó các Thầy *Lêvi* đã phải vô để phụng sự việc phục vụ của họ trong Lều Hội ngộ trước mặt *Aharon* cùng trước mặt các con trai người, theo như ĐỨC CHÚA đã giao nhiệm vụ cho *Môsê* liên quan tới các Thầy *Lêvi*, như vậy người ta đã phải làm đối với họ.
23 ĐỨC CHÚA đã lại phán cùng *Môsê* rằng :

24 « Này [là] điều liên quan tới các Thầy *Lêvi*, [là] từ con [người] hai mươi lăm tuổi và trở lên, họ sẽ phải vô để phục vụ dịch vụ trong việc phụng sự Lều Hội ngộ.
25 Nhưng từ con [người] năm mươi tuổi, nó sẽ được miễn khỏi dịch vụ về việc phụng sự ấy, và nó sẽ không còn phụng sự nữa.
26 Và nó sẽ phải phục vụ các anh em đồng hương mình trong Lều Hội ngộ, để giữ chức năng và việc phục vụ, nó sẽ không được phụng sự, như vậy ngươi sẽ phải tổ chức đối với các Thầy *Lêvi* trong các chức năng của họ. »

Dân số 9

9,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* trong sa mạc *Xinai*, nhằm tháng giêng năm thứ hai của cuộc xuất hành của họ khỏi xứ *Aicập* rằng :
2 « Chớ chi con cái *Yxơraên* hãy cử hành đại hội liên hoan của lễ Vượt qua trong thời gian ấn định của nó.
3 Các ngươi sẽ phải cử hành nó nhằm ngày mười bốn tháng này, giữa xế và chiều, trong thời gian ấn định của nó, các ngươi sẽ phải cử hành nó theo tất cả các quy luật của nó cũng như theo tất cả các nghi thức của nó. »
4 Bấy giờ *Môsê* đã ra lịnh cho con cái *Yxơraên* để cử hành đại hội liên hoan của lễ Vượt qua ấy.
5 Vậy họ đã cử hành đại hội liên hoan của lễ Vượt qua ấy, nhằm [tháng] giêng, nhằm ngày mười bốn của tháng, giữa xế và chiều, trong sa mạc *Xinai*, theo như tất cả những gì mà ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*, như vậy con cái *Yxơraên* đã cử hành.
6 Vả chăng đã có những người mà đã trở thành ô uế nhơn vì một người chết nào đó, nên họ đã không có thể cử hành đại hội liên hoan của lễ Vượt qua vào chính ngày ấy, vậy họ đã lại gần trước mặt *Môsê* cùng trước mặt *Aharon* vào chính ngày ấy.
7 Rồi các người ấy, chính họ, đã thưa với người : « Chính chúng tôi [đã bị] ô uế nhơn vì một người chết, tại sao chúng sẽ bị hạn chế để không được đem lễ vật lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA trong thời gian ấn định của nó giữa nơi con cái *Yxơraên* ? »
8 Bấy giờ *Môsê* đã nói với họ : « Các ngươi hãy đứng im, vì tôi muốn nghe ĐỨC CHÚA sẽ truyền gì liên quan tới các ngươi. »
9 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
10 « Ngươi hãy nói với con cái *Yxơraên* rằng : ‘‘Bất kỳ người nào của các ngươi hay của các thế hệ các ngươi, nếu quả thật nó bị ô uế nhơn vì người chết hay nhơn vì đường xa, thì nó vẫn phải cử hành đại hội liên hoan của lễ Vượt qua mừng kính ĐỨC CHÚA.
11 Nhằm tháng hai, nhằm ngày mười bốn, giữa xế và chiều họ sẽ phải cử hành nó, họ sẽ phải ăn nó với những bánh không men cùng với những rau đắng.
12 Từ đó họ sẽ không được giữ lại chút gì cho tới sáng mai, còn xương trong đó họ cũng sẽ không được làm gãy cái nào, họ sẽ phải cử hành nó theo như mọi quy định về đại hội liên hoan của lễ Vượt qua.

13 Còn chính người mà chính nó thanh sạch, cũng đã không ở trong một cuộc hành trình, nhưng đã bỏ dở việc cử hành đại hội liên hoan của lễ Vượt qua, thì người ấy, chính nó, sẽ phải bị trừ tiệt khỏi bà con mình, vì người ấy đã không tiến dưng lễ vật dành cho ĐỨC CHÚA trong thời gian ấn định của nó, người ấy, chính nó, sẽ phải gánh chịu hình phạt về tội của mình.
14 Còn nếu khách tha phương đã kiều ngụ với các ngươi, thì khách ấy cũng sẽ phải cử hành đại hội liên hoan của lễ Vượt qua mừng kính ĐỨC CHÚA, theo như quy luật của đại hội liên hoan của lễ Vượt qua ấy cùng theo như quy chế của nó, như vậy khách ấy sẽ phải cử hành, sẽ chỉ có một quy luật thôi cho các ngươi, vừa cho khách tha phương vừa cho người bản xứ.'' »
15 Vả, trong ngày người ta dựng Nhà tạm, Đám mây đã che phủ Nhà tạm của Lều Chứng tích, và về chiều, giống như dáng vẻ của lửa đã luôn xuất hiện trên Nhà tạm ấy cho tới tảng sáng.
16 Như vậy đã liên tục diễn ra : Đám mây ấy đã luôn che phủ Nhà tạm [ban ngày] và dáng vẻ của lửa ban đêm.
17 Và tùy theo, [nếu như] Đám mây ấy đã được cất lên khỏi trên Lều ấy, thì sau đó con cái *Yxơraên* đã phải dỡ trại ra đi, còn tại chỗ mà Đám mây ấy đã hạ xuống ở đó [thì] con cái *Yxơraên* đã phải cắm trại ở đó.
18 Theo lệnh của ĐỨC CHÚA, con cái *Yxơraên* sẽ phải dỡ trại ra đi, và theo lệnh của ĐỨC CHÚA, họ sẽ phải cắm trại, bao lâu mà Đám mây ấy sẽ ở trên Nhà tạm ấy, họ sẽ phải ở lại trong trại.
19 Và khi Đám mây ấy đã ở lại trên Nhà tạm ấy một thời gian lâu, thì con cái *Yxơraên* đã phải tuân giữ lệnh truyền của ĐỨC CHÚA, nên họ đã luôn không dỡ trại ra đi.
20 Nếu đã có rằng Đám mây ấy đã luôn ở một ít thời gian trên Nhà tạm ấy, [thì] theo lệnh của ĐỨC CHÚA họ sẽ phải cắm trại, và theo lệnh của ĐỨC CHÚA họ sẽ phải dỡ trại ra đi.
21 Và nếu đã có rằng Đám mây ấy đã luôn ở suốt đêm, rồi Đám mây ấy đã được cất lên lúc tảng sáng, thì họ đã phải dỡ trại ra đi, hay một ngày và một đêm thì Đám mây ấy đã được cất lên, bấy giờ họ cũng đã phải dỡ trại ra đi.
22 Dầu cho hai ngày hoặc một tháng hoặc một năm, khi Đám mây ấy đã ở lại lâu trên Nhà tạm ấy, để đã hạ xuống trên nó, [thì] con cái *Yxơraên* vẫn phải ở lại trong trại, và họ sẽ không được dỡ trại ra đi, cho tới khi Đám mây ấy đã được cất lên [thì] họ mới được dỡ trại ra đi.
23 Theo lệnh của ĐỨC CHÚA họ sẽ phải cắm trại, và theo lệnh của ĐỨC CHÚA họ sẽ phải dỡ trại ra đi, họ sẽ phải giữ lệnh truyền của ĐỨC CHÚA theo lệnh của ĐỨC CHÚA, qua trung gian của *Môsê*.

Dân số 10

10,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
2 « Ngươi hãy làm ra cho ngươi hai kèn bằng bạc, ngươi sẽ phải làm chúng thành đồ được điêu khắc, và chúng sẽ phải trở thành của ngươi, để triệu tập cộng đoàn, và để dỡ các lều trại.
3 Và người ta sẽ phải thổi một hồi bằng chúng, thì toàn thể cộng đoàn ấy sẽ phải tụ tập theo kỳ hẹn với ngươi, tới cửa Lều Hội ngộ.
4 Nhưng nếu người ta đã phải thổi một hồi chỉ có bằng một [cái kèn] thôi, thì các đầu mục, các thủ lãnh của hàng ngàn của *Yxơraên* sẽ phải tụ tập tới ngươi theo kỳ hẹn.
5 Nếu ngược lại, các ngươi đã phải thổi một hồi kèn, thì các người cắm trại, các kẻ đang cắm trại về hướng đông sẽ phải dỡ trại ra đi.
6 Rồi khi các ngươi đã phải thổi hồi kèn thứ hai, thì các người cắm trại, các kẻ đang cắm trại về hướng nam sẽ phải dỡ trại ra đi, người ta sẽ phải thổi một hồi kèn cho các sự ra đi của họ.
7 Còn khi triệu tập hội nghị các ngươi sẽ phải thổi một hồi, nhưng các ngươi sẽ không được làm vang lên một tín hiệu cho chiến tranh.
8 Và các con trai của *Aharon*, các vị Tư tế sẽ phải thổi những hồi kèn, và chúng sẽ phải được thiết lập cho các ngươi như một quy luật trường cửu qua các thế hệ các ngươi.
9 Và nếu các ngươi đã xuất trận trong xứ các ngươi chống lại kẻ thù đã ngược đãi các ngươi, thì các ngươi sẽ phải làm vang lên một tín hiệu cho chiến tranh bằng những kèn, để các ngươi sẽ được đưa tới sự hồi tưởng trước Nhan ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa các ngươi, và các ngươi sẽ được giải thoát khỏi các cừu địch các ngươi.
10 Và trong ngày hoan lạc các ngươi, và trong các mùa thánh các ngươi, cũng như trong các đầu tháng hay các ngày trăng non các ngươi, thì các ngươi sẽ phải thổi những hồi kèn lên trên các của lễ toàn thiêu các ngươi, cũng như lên trên các hy lễ giao hòa các ngươi, và chúng sẽ phải được dùng cho các ngươi làm dấu chỉ nhớ lại trước sự hiện diện của Thiên Chúa các ngươi, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa các ngươi. »

11 Vả, đã xảy ra là vào năm thứ hai, nhằm tháng hai, nhằm [ngày] hai mươi của tháng, Đám mây ấy đã được cất lên khỏi trên Nhà tạm của Chứng tích.
12 Thì con cái *Yxơraên* đã phải ra đi từng chặng của họ, từ sa mạc *Xinai*, rồi Đám mây ấy đã hạ xuống trong sa mạc *Pharan*.
13 Vậy họ đã phải ra đi lần đầu tiên theo lệnh của ĐỨC CHÚA, qua trung gian của *Môsê*.
14 Và cờ hiệu của trại của con cái *Yuđa*, ở hàng đầu của các binh đội của họ đã phải ra đi, và *Nahasôn*, con trai của *Aminađáp*, [đã chỉ huy] trên binh đội của người.
15 Và [chỉ huy] trên binh đội của chi tộc của con cái *Yxakha* [đã là] *Natanaên*, con trai của *XuA*.
16 Và [chỉ huy] trên binh đội của chi tộc của con cái của *Zabulôn* [đã là] *Êliáp*, con trai của *Hêlôn*.
17 Và Nhà tạm ấy đã được tháo xuống, rồi các con trai của *Ghẹtsôn* cùng các con trai của *Mêrari* đã phải ra đi vừa khiêng Nhà tạm ấy.
18 Và cờ hiệu của trại của *Rubên*, của các binh đội của họ, đã ra đi, và *Êlixua*, con trai của *Sêđêua* [đã chỉ huy] trên binh đội của người.
19 Còn *SơlumiÊn*, con trai của *Xurisátđai* [đã chỉ huy] trên binh đội của chi tộc của con cái của *Simêôn*.
20 Tiếp theo, *Êliasáp*, con trai của *ĐêuÊn*, [đã chỉ huy] trên binh đội của chi tộc của con cái của *Gát*.
21 Và các người *Kêhát* đã phải ra đi vừa khiêng Nơi thánh, đồng thời họ sẽ phải dựng Nhà tạm ấy ngay khi họ đã tới.
22 Rồi cờ hiệu của trại của con cái của *Êphraim*, của các binh đội của họ đã phải ra đi, và *Êlisama*, con trai của *Ammihút* [đã chỉ huy] trên binh đội của người.
23 Còn *GamaliÊn*, con trai của *Phađátxua*, [đã chỉ huy] trên binh đội của chi tộc của con cái của *Mơnase*.
24 Rồi *Abiđan*, con trai của *Ghiđêôni*, [đã chỉ huy] trên binh đội của chi tộc của con cái của *Benyamin*.
25 Sau cùng, cờ hiệu của trại của con cái của *Đan* đã phải ra đi, [làm] hậu vệ cho toàn thể các trại, cho các binh đội của họ, và *Akhiêze*, con trai của *Ammisátđai*, [đã chỉ huy] trên binh đội của người.
26 Rồi *PaghiÊn*, con trai của *Ôcran*, [đã chỉ huy] trên binh đội của chi tộc của con cái của *Ase*.
27 Còn *Akhira*, con trai của *Ênan*, [đã chỉ huy] trên—binh đội của chi tộc của con cái của *Népthali*.
28 Đó [là thứ tự] các cuộc ra đi của con cái *Yxơraên*, của các binh đội của họ, khi họ đã xuất hành.
29 Vả, *Môsê* đã nói với *Hôbáp*, con trai của *RêuÊn* người *Mađian*, cha vợ của *Môsê* : « Chúng tôi đây đang xuất hành về xứ mà ĐỨC CHÚA đã phán : "Ta sẽ ban nó cho các ngươi." Ngài hãy đi với chúng tôi, và chúng tôi nhứt quyết làm điều lành cho ngài, vì ĐỨC CHÚA đã phán hứa đẹp xinh liên quan tới *Yxơraên*. »

30 Thì ông ấy đã nói : « Về đó ta sẽ không đi, nhưng mà về xứ sở ta, và về bà con ta ta mới đi. »
31 Bấy giờ người đã nói : « Tôi van nài ngài, xin ngài đừng rời khỏi chúng tôi, vì lý do rằng ngài biết [nơi nào] chúng tôi sẽ phải cắm trại trong sa mạc, cho nên ngài cần phải được dùng làm người hướng dẫn cho chúng tôi.
32 Và sẽ xảy ra là nếu ngài đi với chúng tôi, thì sẽ xảy ra là chính lợi lộc mà ĐỨC CHÚA sẽ đối đãi tốt với chúng tôi, nhứt định chúng cũng sẽ đối đãi tốt với ngài.
33 Vậy họ đã ra đi từ núi ĐỨC CHÚA ba ngày đường, và Hòm bia của Giao ước của ĐỨC CHÚA cũng đã ra đi đàng trước họ ba ngày đường để chọn cho họ một chỗ nghỉ ngơi.
34 Và Đám mây của ĐỨC CHÚA [đã ở] bên trên họ ban ngày, khi họ đã ra đi khỏi trại.
35 Và đã xảy ra là khi Hòm bia ấy đã ra đi, thì *Môsê* đã thốt lên : « Lạy ĐỨC CHÚA xin Ngài hãy chỗi dậy để các kẻ thù Ngài hãy bị tán loạn, đồng thời các cừu địch Ngài hãy trốn khỏi Nhan Ngài ! »
36 Còn khi Hòm bia đã dừng lại, người đã liền thốt lên : « Lạy ĐỨC CHÚA xin Ngài hãy trở về với hàng ngàn hàng vạn của *Yxơraên* ! »

Dân số 11

11,1 Vả, dân này đã trở nên như những kẻ đang lằm bằm, liên quan tới nỗi nguy khốn, vào lỗ tai của ĐỨC CHÚA, thì ĐỨC CHÚA đã nghe và cơn giận của Người đã bừng lên, và lửa của ĐỨC CHÚA đã cháy lên chống lại họ, và nó đã thiêu hủy ranh giới của nơi cắm trại.
2 Bấy giờ dân ấy đã kêu gào với *Môsê*, và *Môsê* đã chuyển cầu với ĐỨC CHÚA, thì lửa ấy đã tắt đi.
3 Và người ta đã đặt tên của chính nơi ấy [là] *Tabêra*, vì lửa của ĐỨC CHÚA đã cháy lên chống lại họ.
4 Và cái đám tiện dân mà ở giữa nơi nó đã luyến tiếc thèm thuồng và đã lại khóc than, kể cả con cái *Yxơraên*, cho nên chúng đã nói : « Ai sẽ cho chúng ta ăn thịt ?
5 Chúng tôi nhớ lại chính cá mà chúng tôi đã thường ăn miễn phí ở *Aicập*, với các dưa chuột cùng với các dưa hấu cùng với chính tỏi tây cùng với các củ hành cùng với các củ tỏi.
6 Mà bây giờ lòng thèm khát chúng tôi đã bị khô đi, không còn gì nữa, ngoại trừ chỉ có *manna* kia trước mắt chúng tôi thôi ! »
7 Còn nói về *manna* ấy [thì] chính nó như hột của ngò thơm, và dáng vẻ nó như dáng vẻ của chính mộc dược.
8 Dân ấy đã đi quanh và họ đã lượm và họ đã xay bằng cối xay tay hay họ đã giã trong cối, rồi họ đã luộc trong nồi, đồng thời họ đã làm nó thành những ổ bánh, thì vị nó đã trở nên giống như vị của một món ăn cao lương mỹ vị được soạn với dầu.
9 Và khi sương kia đã rơi xuống trên trại ấy ban đêm, [thì] *manna* ấy cũng đã luôn rơi xuống trên nó.

10 Vả, *Môsê* đã nghe dân thuộc các gia tộc của nó đã khóc than, mỗi người nơi cửa lều mình, và cơn giận của ĐỨC CHÚA đã bừng lên quá đỗi, và trước mắt của *Môsê* nó đã làm phiền.
11 Bấy giờ *Môsê* đã thưa cùng ĐỨC CHÚA : « Nhơn sao Ngài đã làm đau khổ cho tôi tớ Ngài, và nhơn sao tôi đã không đạt được sự tỏ lòng ưu ái trước mắt Ngài, để rồi [Ngài] đã đặt gánh nặng của toàn thể dân này trên tôi ?
12 Có phải chính tôi đã thụ thai toàn thể dân này hay chính tôi đã sanh nó ra chăng, để Ngài phán cùng tôi : "Ngươi hãy bồng nó vào lòng ngươi như thể một người cha nuôi thường bồng trẻ thơ còn bú" về đất mà Ngài đã thệ hứa với các tổ tiên nó ?
13 Vì tôi đã không có thịt để cấp cho toàn thể dân này, cho nên họ đã khóc than vừa làm phiền tôi rằng : "Ngài hãy cấp cho chúng tôi thịt để chúng tôi có thể ăn !"
14 Chính tôi một mình, tôi không thể gánh vác toàn thể dân này, vì [nó] nặng nề đối với tôi.
15 Vậy nếu chính Ngài làm cho tôi như vầy, [thì] tốt hơn xin Ngài hãy giết tôi đi, tôi van nài Ngài, [và] nếu tôi đã đạt được sự chiếu cố trước mắt Ngài, thì ước gì tôi đừng thấy về nỗi bất hạnh của tôi ! »
16 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Nào, ngươi hãy triệu tập cho Ta bảy mươi người trong số các vị kỳ lão của *Yxơraên* mà ngươi đã biết rõ rằng chính họ [là] các vị kỳ lão của dân này và [là] các đốc công của nó, rồi ngươi sẽ phải dẫn họ tới Lều Hội ngộ, và họ sẽ phải đứng ở đó với ngươi.
17 Hầu mà Ta sẽ ngự xuống và Ta sẽ đàm đạo với ngươi ở đó, rồi Ta sẽ tách ra một ít thần khí mà ở trên ngươi, và Ta sẽ đặt trên họ, để họ sẽ phải gánh cùng với ngươi một phần trong số gánh nặng của dân này, như vậy chính ngươi sẽ không phải gánh một mình.
18 Và ngươi cũng sẽ phải nói với dân này : "Các ngươi hãy thánh hiến mình vào ngày mai thì các ngươi sẽ được ăn thịt, vì các ngươi đã khóc than vào tai ĐỨC CHÚA rằng : 'Ai sẽ cho chúng tôi ăn thịt, vì nó đã làm khoái lạc cho chúng tôi ở *Aicập* ?', cho nên ĐỨC CHÚC sẽ ban thịt cho các ngươi để các ngươi sẽ được ăn.
19 Các ngươi sẽ được ăn, không phải trong vòng một ngày, cũng không phải hai ngày, cũng không phải năm ngày, cũng không phải mười ngày, cũng không phải hai mươi ngày,
20 [nhưng] cho tới thời gian một tháng cho tới khi mà nó sẽ phải trào ra từ lỗ mũi các ngươi, và nó sẽ phải trở thành vật gớm ghiếc đối với các ngươi, bởi vì các ngươi đã loại bỏ ĐỨC CHÚA, Đấng mà ở giữa nơi các ngươi, và [vì] các ngươi đã khóc than trước Nhan Người vừa nói : 'Tại sao chúng tôi đã phải xuất hành khỏi *Aicập* vậy ?' " »
21 Rồi *Môsê* đã thưa « Chính dân mà tôi đây ở giữa nó [là] sáu trăm ngàn bộ hành, vậy mà chính Ngài, Ngài đã phán : "Ta sẽ ban thịt cho họ, để họ sẽ được ăn [cho tới] thời gian một tháng !"
22 Có phải gia súc nhỏ và gia súc lớn sẽ phải bị giết cho họ và theo đó được thấy rằng đủ cho họ, hay hết thảy các cá của biển kia sẽ phải được bắt cho họ và theo đó được thấy rằng đủ cho họ chăng ? »
23 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Há bàn tay của ĐỨC CHÚA đã bị cụt rồi chăng ? Bây giờ ngươi sẽ nhận thấy có phải lời Ta sẽ xảy đến cho ngươi hay chăng ? »

24 Vậy *Môsê* đã đi ra và người đã kể lại cho dân các lời của ĐỨC CHÚA, rồi người đã triệu tập bảy mươi vị trong số các kỳ lão của dân ấy và người đã bố trí họ xung quanh Lều.
25 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã ngự xuống trong đám mây và Người đã đàm đạo với ông, rồi Người đã tách ra một phần thần khí mà [ở] trên ông, và Người đã đặt trên mỗi người của bảy mươi vị kỳ lão, và đã xảy ra là khi thần khí ấy đã hiện xuống và ở lại trên họ, thì họ đã nói tiên tri nhưng họ đã không tiếp tục nói tiên tri nữa.
26 Vả, hai người đã ở lại trong trại, tên một người [là] *Ênđát*, còn tên người thứ hai [là] *Mêđát*, và thần khí [Thiên Chúa] đã ngự xuống [và ở lại] trên họ, – tuy chính họ [là] các người đã được đăng ký nhưng họ đã không đi ra về cái Lều, – nên họ đã nói tiên tri trong trại.
27 Bấy giờ, một chàng thanh niên đã chạy tới và đã báo cho *Môsê* vừa nói : « *Ênđát* và *Mêđát* đang nói tiên tri trong trại ! »
28 Thì *Yôsuê*, con trai của *Nun*, [là] vị trợ tá lãnh đạo của *Môsê* từ thời thanh xuân của mình, đã liền trả lời và đã thưa : « Hỡi *Môsê* chúa tôi xin ngài hãy ngăn cản họ ! »
29 Nhưng *Môsê* đã nói với người : « Có phải chính ngươi ganh tị thay cho ta chăng ? Không, chớ chi toàn thể dân của ĐỨC CHÚA đã làm tiên tri, vì ĐỨC CHÚA đã đặt thần khí của Người trên họ ! »
30 Rồi *Môsê* đã tự đi về trại, chính người cùng với các vị kỳ lão của *Yxơraên*.
31 Bỗng một luồng gió đã nổi lên do nơi ĐỨC CHÚA, và nó đã đưa những chim cút tới từ Nam Địa trung hải, và nó đã để [chúng] nằm trên trại chừng một ngày đường phía bên này và chừng một ngày đường phía bên kia xung quanh trại ấy, và khoảng hai khuỷu tay trên mặt đất.
32 Bấy giờ dân ấy đã đứng dậy suốt chính ngày ấy và suốt đêm ấy cùng cả ngày hôm sau, và họ đã lượm chim cút ấy, người lượm ít [nhứt] đã lượm được mười *hôme*, rồi họ đã trải ra cho mình tứ phía xung quanh trại.
33 Thịt kia nó còn ở giữa các răng họ, trước khi nó sẽ được nhai, thì cơn giận của ĐỨC CHÚA đã bừng lên chống lại dân, và ĐỨC CHÚA đã giáng họa giữa nơi dân một tai họa khủng khiếp lắm.
34 Bấy giờ người ta đã đặt tên chính nơi ấy [là] *Kibrot-ha-Taava* [nghĩa là *Các nấm mồ của sự thèm muốn*], vì ở đó thiên hạ đã chôn dân [có] các người luyến tiếc.
35 Từ *Kibrot-ha-Taava* dân ấy đã đi về *Hazêrot*, rồi họ đã ở lại tại *Hazêrot*.

Dân số 12

12,1 Vả, *Miriam* cùng *Aharon* đã nói chống lại *Môsê* liên quan tới người vợ người *Cút* mà người đã cưới, bởi vì người đã lấy một phụ nữ dân *Cút* làm vợ.
2 Và họ đã nói : « Có phải [hẳn] ĐỨC CHÚA đã chỉ có nói với *Môsê* thôi chăng ? Phải chăng Người đã không nói với chúng tôi nữa sao ? » Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã nghe !

3 Quả thật chính vị *Môsê*, nỗi sầu khổ của người vô ngần, hơn tất cả mọi người mà [ở] trên mặt đất !
4 Rồi bất thình lình ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* và cùng *Aharon* và cùng *Mirian* : « Cả ba các ngươi hãy đi ra về Lều Hội ngộ. » Thì cả ba họ đã đi ra.
5 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã ngự xuống trong cột mây và Người đã đứng ở cửa Lều ấy, rồi Người đã gọi *Aharon* cùng với *Mariam*, thì cả hai họ đã đi ra.
6 Và Người đã phán : « Giờ đây các ngươi hãy nghe các lời của Ta ! Nếu sẽ có một tiên tri nào giữa các ngươi, [thì chính] Ta, ĐỨC CHÚA, sẽ tỏ mình ra với người bằng thị kiến, Ta sẽ nói với người trong giấc mộng.
7 Tôi tớ *Môsê* của Ta, trong cả nhà Ta, không phải như vậy đâu, chính người trung tín.
8 Miệng kề miệng cùng với hình dáng, Ta sẽ nói với người, chớ không bằng những điều bí ẩn và hình tượng trưng của ĐỨC CHÚA người sẽ nhìn thấy, vậy tại sao các ngươi đã không sợ để nói chống lại tôi tớ Ta, chống lại *Môsê* ? »
9 Và cơn giận của ĐỨC CHÚA đã bừng lên chống lại họ, và Người đã ra đi.
10 Vả khi đám mây ấy đã rời khỏi trên Lều ấy, thì kìa *Miriam* đã bị phong cùi như tuyết ! Và *Aharon* đã quây nhìn về *Miriam*, và coi đó, nàng đã bị phong cùi !
11 Bấy giờ *Aharon* đã liền thưa với *Môsê* : « Hỡi chúa tôi, tôi tôi xin lỗi ! Chớ chi ngài đừng áp đặt trên chúng tôi, tội mà chúng tôi đã tỏ ra sự điên cuồng hung ác và mà chúng tôi đã phạm !
12 Chớ chi nàng đừng trở nên giống như một người chết mà khi nó lọt khỏi lòng mẹ nó và nó đã bị phá hủy phân nửa thịt nó ! »
13 Thì *Môsê* đã kêu cầu lớn tiếng với ĐỨC CHÚA vừa thưa : « Lạy Thiên Chúa, tôi van nài [Ngài], xin Ngài hãy chữa lành cho nàng ! »
14 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Nếu cha nàng quả thật đã phỉ nhổ vào mặt nàng, [thì] phải chăng nàng sẽ không phải bị xấu hổ bảy ngày sao ? Nàng sẽ phải bị giam bảy ngày bên ngoài của trại, rồi sau đó nàng mới tự đi về ! »
15 Vậy *Miriam* đã phải bị giam bên ngoài của trại bảy ngày, cho nên dân ấy đã không dỡ trại ra đi trước khi *Miriam* đã tự đi về.
16 Rồi sau đó dân ấy đã dỡ trại ra đi khỏi *Hazêrot*, và họ đã cắm trại trong sa mạc *Pharan*.

Dân số 13

13,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
2 « Ngươi hãy sai những người thay cho ngươi để họ sẽ thám hiểm xứ *Canaan* mà chính Ta ban cho con cái *Yxơraên*, một người cho mỗi chi tộc của tổ tiên mình ; các ngươi sẽ phải sai toàn thể đầu mục giữa họ. »
3 Vậy *Môsê* đã sai họ đi từ sa mạc *Pharan*, theo lệnh của ĐỨC CHÚA ; toàn thể họ, chính họ [là] các người thủ lãnh của con cái *Yxơraên*.
4 Và đây [là] các tên của họ : Của chi tộc của *Rubên* [là] *SammuA*, con trai của *Zakhur*.

5 Của chi tộc của *Simêôn* [là] *Saphat*, con trai của *Khôri*.
6 Của chi tộc của *Yuđa* [là] *Caleb*, con trai của *Yơphunnê*.
7 Của chi tộc của *Yxakha* [là] *Yigêal*, con trai của *Yuse*.
8 Của chi tộc của *Êphraim* [là] *Hôsêa*, con trai của *Nun*.
9 Của chi tộc của *Benyamin* [là] *Palti*, con trai của *Raphu*.
10 Của chi tộc của *Zabulôn* [là] *GađđiÊl*, con trai của *Xôđi*.
11 Về chi tộc của *Yuse* : Của chi tộc của *Mơnase* [là] *Gađđi*, con trai của *Xusi*.
12 Của chi tộc của *Đan* [là] *AmmiÊl*, con trai của *Gơmalli*.
13 Của chi tộc của *Ase* [là] *Sơtur*, con trai của *MikaÊl*.
14 Của chi tộc của *Népthali* [là] *Nakhbi*, con trai của *Vopsi*.
15 Của chi tộc của *Gát* [là] *GhêuÊl*, con trai của *Maki*.
16 Đó [là] các tên của các người mà *Môsê* đã sai đi để thám hiểm xứ ấy, và *Môsê* đã đặt tên con trai của *Nun*, *Yôsuê* là *Hôsêa.*
17 Khi *Môsê* đã sai họ đi để thám hiểm xứ *Canaan*, thì người đã nói với họ : « Các ngươi hãy đi lên đây, trong vùng *Nêghép*, và các ngươi sẽ phải đi lên tới vùng đồi núi kia.
18 Và các ngươi sẽ phải xem coi chính xứ ấy thế nào, cùng với dân ấy, cư dân [ở] trên đó, phải chăng chính nó mạnh hay yếu, chính nó ít hay đông ?
19 Và xứ ấy thế nào mà chính nó đang ở trong đó ? Phải chăng chính xứ ấy phì nhiêu hay xấu theo loại nó không ? Còn các thành thị thế nào mà chính nó đang ở trong chúng, có phải trong những lều trại hay trong những thành lũy không ?
20 Và đất ấy thế nào ? Có phải chính nó phì nhiêu hay khô cằn chăng ? Có phải nó có trong đó cây cối hay không ? Và các ngươi sẽ phải ráng hết sức mình, để các ngươi sẽ phải hái một ít trái cây của xứ ấy. » Vả, thời điểm này [là] mùa của những trái chín đầu mùa của những chùm nho.
21 Vậy họ đã đi lên và họ đã thám hiểm xứ ấy, từ sa mạc *Zin* cho tới *Rơkhob* để vô *Khamát*.
22 Khi họ đã đi lên trong vùng *Nêghép*, thì họ đã đi tới *Hêbrôn* ; vả, ở đó [có] *Akhiman*, *Shêshai* và *Talmai* [là] những người đã được sinh ra khổng lồ kia. Còn về *Hêbrôn* [thì] nó đã được xây đắp bảy năm trước *Xôan* bên *Aicặp*.
23 Khi họ đã đi tới khe suối *Ếtcôn*, thì họ đã hái từ đó một cành cùng với chỉ một chùm nho thôi, và họ đã khiêng trên một đòn khiêng giữa hai người [của họ], rồi thêm một ít trái thạch lựu cùng với một ít trái vả.
24 Người ta đã đặt tên cho chính chỗ đó [là] 'Thung lũng thác một Chùm nho', nhơn vì chính chùm nho mà con cái *Yxơraên* đã hái từ đó.
25 Rồi sau bốn mươi ngày họ đã trở về không thám hiểm xứ ấy nữa.
26 Vậy họ đã đi và họ đã trở về với *Môsê* cùng với *Aharon* cùng với toàn thể cộng đoàn con cái *Yxơraên* tại sa mạc *Pharan* về hướng *Cađès*, và họ đã đem về cho họ vừa cho toàn thể cộng đoàn ấy lời trần thuật, đồng thời họ đã cho họ xem trái cây của xứ ấy.
27 Và họ đã thuật lại cho người và họ đã nói « Chúng tôi đã đi vô trong đất mà ở đó ngài đã sai chúng tôi đi, thì quả thật chính đất ấy tuôn trào sữa và mật ong, và kìa trái cây của nó !
28 Ngoài ra, chính dân cư ngụ trong xứ lớn mạnh, và các thành thị được làm cho kiên cố [thì] rộng lớn lắm, đồng thời chúng tôi cũng đã thấy ở đó những người đã được sinh ra khổng lồ kia.

29 Người *Amalek* cư ngụ trong xứ *Nêghép* kia, và người *Híttít* và người *Yêbuxít* cùng người *Amôrít* cư ngụ trên vùng đồi núi, còn người *Canaan* kia cư ngụ cạnh Nam Địa trung hải và cạnh bờ sông *Yođan*.
30 Bấy giờ *Caleb* đã trấn an dân ấy vị tình *Môsê*, và người đã nói : « Chúng ta quyết đi lên và chúng ta sẽ chiếm hữu xứ ấy vì nhứt định chúng ta sẽ lướt thắng chống lại nó.
31 Nhưng các người mà đã đi lên với ông đã nói : « Chúng tôi sẽ không có thể đi lên chống lại dân ấy, vì chính nó mạnh hơn chúng tôi. »
32 Và họ đã lại thốt ra tin xấu của chính xứ mà họ đã thám hiểm nó với con cái *Yxơraên*, vừa nói : « Chính xứ mà chúng tôi đã đi qua trong đó để thám hiểm nó, chính nó [là] một xứ ăn tươi nuốt sống những cư dân của nó, và toàn thể dân mà chúng tôi đã thấy giữa nơi đó đều [là] những người có tầm vóc cao lớn.
33 Và ở đó chúng tôi đã thấy các người khổng lồ, con cháu của người cao cổ từ nơi các người khổng lồ ấy, và trước mắt chúng tôi, chúng tôi đã trở nên giống như những châu chấu và chúng tôi cũng đã trở nên giống như vậy trước mắt chúng. »

Dân số 14

14,1 Bấy giờ toàn thể cộng đoàn ấy đã òa lên và đã cất tiếng mình lên đồng thời dân ấy đã khóc than vào chính đêm ấy.
2 Và toàn thể con cái *Yxơraên* đã lằm bằm chống lại *Môsê* cùng chống lại *Aharon*, và toàn thể cộng đoàn ấy đã nói chống lại họ : « Ôi chớ chi chúng tôi đã được chết trong xứ *Aicập* ! Hay ôi ước gì tốt hơn là chúng tôi đã được chết trong sa mạc này !
3 Và tại sao ĐỨC CHÚA đem chúng tôi về cái xứ này để ngã gục bằng thanh gươm, đàn bà phụ nữ chúng tôi cùng con nít con trẻ chúng tôi sẽ trở thành của cướp được, há chẳng phải tốt [hơn là] cho chúng tôi trở về *Aicập* sao ? »
4 Và họ đã nói người này với người kia : « Nào ! Chúng ta hãy cử một thủ lãnh, rồi nào ! Chúng ta hãy trở về *Aicập*. »
5 Bấy giờ *Môsê* cùng *Aharon* đã ngã sấp trên mặt mình trước mặt của toàn thể công hội của cộng đoàn con cái *Yxơraên*.
6 Còn *Yôsuê*, con trai của *Nun*, và *Caleb*, con trai của *Yơphunnê*, trong số các người thám hiểm xứ ấy, đã xé tanh banh áo quần mình.
7 Rồi họ đã nói với toàn thể cộng đoàn con cái *Yxơraên* rằng : « Chính đất mà chúng tôi đã đi qua trên đó để thám hiểm nó, đất ấy màu mỡ quá đỗi.
8 Nếu ĐỨC CHÚA đã hài lòng với chúng ta, thì Người sẽ đem chúng ta về đất này, và Người sẽ ban nó cho chúng ta đất mà chính nó tuôn trào sữa và mật ong.
9 Chỉ cần các ngươi đừng làm nghịch chống lại ĐỨC CHÚA, và chính các ngươi đừng sợ hãi dân bản xứ, vì chính chúng [là] bánh của chúng ta, bóng mát của chúng đã quây đi khỏi trên chúng, đồng thời ĐỨC CHÚA [ở] với chúng ta, các ngươi đừng sợ hãi chúng. »
10 Nhưng toàn thể cộng đoàn ấy đã bảo ném đá họ bằng những đá, bấy giờ vinh quang của ĐỨC CHÚA đã hiện ra trên Lều Hội ngộ với toàn thể con cái *Yxơraên*.

11 Và ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Cho tới bao giờ chính dân này sẽ khinh thường Ta, và cho tới bao giờ họ sẽ không tin cậy vào Ta, bất chấp tất cả các dấu lạ mà Ta đã thực hiện ở giữa nó ?
12 [Vì vậy] Ta sẽ giáng họa nó bằng dịch tả, và Ta sẽ tiêu diệt nó, rồi Ta sẽ kiến lập ngươi thành một dân tộc lớn và mạn hơn nó. »
13 Nhưng *Môsê* đã thưa cùng ĐỨC CHÚA : « Vậy thì những người *Aicập* sẽ hay, vì bằng quyền năng của Ngài, Ngài đã đem chính dân này lên khỏi giữa nơi đó.
14 Và chúng sẽ nói với cư dân xứ này [là] chúng đã hay, vì chính Ngài, ĐỨC CHÚA, ở giữa nơi dân này, mà mắt [nhìn] vào mắt, chính Ngài, ĐỨC CHÚA, đã hiện ra, đồng thời Đám mây của Ngài đứng trên họ, và Cột mây, chính Ngài, đi đàng trước họ ban ngày cùng với Cột lửa ban đêm.
15 Nếu Ngài sẽ giết chết toàn thể dân này, thì các dân tộc mà đã hay tiếng đồn về Ngài nhứt định sẽ nói :
16 "Vì ĐỨC CHÚA không có thể đem dân này vô chính đất mà Người đã thệ hứa với họ, cho nên Người đã sát tế họ trong nơi hoang địa."
17 Vậy giờ đây, tôi van nài [Ngài], nguyện quyền năng của CHÚA tôi hãy trở thành lớn mạnh theo như điều mà Ngài đã phán rằng :
18 "ĐỨC CHÚA chậm nổi giận và giàu lòng nhơn từ, [là] Đấng tha thứ tội lỗi và vi phạm, nhưng nhứt định Người sẽ không bỏ qua trừng phạt tội lỗi của những cha ông trên những con cháu chắt, trên [những kẻ] thuộc về [các thế hệ] thứ ba cho tới thứ tư."
19 Tôi van nài [Ngài], xin Ngài hãy tha thứ tội lỗi cho dân này theo sự bao la của lòng khoan dung của Ngài, và theo như Ngài đã tha thứ cho dân này từ *Aicập* cho tới cả nơi đây.»
20 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán : « Ta đã tha thứ theo lời thỉnh nguyện của ngươi.
21 Nhưng thực sự, bởi chính Ta, Đấng hằng sống ! Cho nên toàn thể địa cầu này đã được đầy tràn vinh quang của ĐỨC CHÚA.
22 Toàn thể các người mà đã thấy vinh quang của Ta cùng những dấu lạ của Ta, mà Ta đã thực hiện tại *Aicập* cùng trong sa mạc, nhưng họ đã thử thách Ta mười lần rồi, đồng thời họ cũng đã không vưng nghe lời Ta.
23 Hẳn họ sẽ không thấy chính xứ mà Ta đã thệ hứa với tổ tiên họ, phải, toàn thể những kẻ khinh thường Ta sẽ không thấy nó.
24 Về phần tôi tớ Ta, *Caleb*, nhơn vì một tính khí khác đã ở trong người, và người đã hết lòng theo Ta, vì vậy Ta đã đem người vô chính xứ mà người đã vô trong đó, và dòng dõi người sẽ chiếm hữu nó.
25 Bởi vì người *Amalêkít* cũng như người *Canaan* cư ngụ trong đồng bằng, [thì] ngày mai các ngươi hãy tự quây lại và hãy trẩy bộ về sa mạc hướng Biển Đỏ. »
26 Rồi ĐỨC CHÚA đã còn phán cùng *Môsê* và cùng *Aharon* rằng :
27 « Cho tới bao giờ sự độc ác của cộng đoàn này, mà chính họ [là] những kẻ lằm bằm chống lại Ta, Ta đã nghe những lời lằm bằm của con cái *Yxơraên*, mà chính họ [là] những kẻ lằm bằm chống lại Ta.
28 Ngươi hãy nói với họ : Bởi chính Ta, Đấng hằng sống ! "-[Đây là] sấm ngôn của ĐỨC CHÚA" : -Nếu đúng theo như điều mà các ngươi đã nói vào lỗ tai Ta, như vậy Ta sẽ hành động đối với các ngươi.

29 Trong sa mạc này những xác chết của các ngươi sẽ rơi, và toàn thể những người được sắc phong của các ngươi, của toàn thể dựa theo số lượng của các ngươi, từ con [người] hai mươi tuổi và trở lên mà các ngươi đã lằm bằm chống lại Ta.
30 Hẳn chính các ngươi sẽ không được vô trong xứ mà Ta đã giơ cao tay Ta để cho các ngươi cư ngụ trong đó ! Ngoại trừ *Caleb*, con trai của *Yơphunnê* và *Yôsuê*, con trai của *Nun*.
31 Và những con nít con trẻ của các ngươi mà các ngươi đã nói : "nó sẽ trở thành của cướp được", thì Ta sẽ đem chúng vô và chúng sẽ biết chính xứ mà các ngươi đã loại bỏ nó.
32 Nhưng những xác chết của các ngươi, [là] chính các ngươi, sẽ rơi trong sa mạc này.
33 Còn các con trai của các ngươi sẽ trở thành những kẻ chăn chiên trong sa mạc bốn mươi năm, và chúng sẽ gánh chịu những tội ngoại tình của các ngươi cho tới khi những xác chết của các ngươi đã bị tiêu tan trong sa mạc.
34 Dựa theo số các ngày mà các ngươi đã thám hiểm xứ ấy [là] bốn mươi ngày, [thì] mỗi ngày thành một năm, [cứ] mỗi ngày thành một năm, [thì] các ngươi sẽ phải gánh chịu những hình phạt về tội phạm của các ngươi bốn mươi năm, để các ngươi sẽ phải biết rõ về nỗi phản đối của Ta.
35 Chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Ta đã phán : "Phải ! Việc này Ta quyết thi hành đối với toàn thể cộng đoàn xấu xa này, các kẻ tụ tập chống lại Ta trong sa mạc này, họ sẽ phải bị tàn lụi, và ở đó họ sẽ phải chết".
36 Sau đó các người mà *Môsê* đã sai đi để thám hiểm xứ ấy, khi họ đã trở về, thì họ đã làm cho toàn thể cộng đoàn ấy lầm bầm chống lại người, để thốt ra tin xấu đối với xứ ấy.
37 Và họ đã phải chết, chính các người thốt ra tin xấu của xứ ấy, bằng tai ương trước Nhan của ĐỨC CHÚA.
38 Nhưng *Yôsuê*, con trai của *Nun,* và *Caleb*, con trai của *Yơphunne*, đã sống còn, chính họ, trong số chính các người đã đi để thám hiểm xứ ấy. »
39 Vả khi *Môsê* đã kể lại chính các lời ấy với toàn thể con cái *Yxơraên*, thì dân ấy họ đã than khóc quá đỗi.
40 Rồi họ đã thức dậy sớm vào buổi sáng, và họ đã muốn đi lên trên đỉnh núi kia vừa nói : « Chúng tôi đây ! giờ đây chúng tôi muốn đi lên tới chính nơi mà ĐỨC CHÚA đã đề cập tới, bởi vì chúng tôi đã phạm tội. »
41 Bấy giờ *Môsê* đã nói « Nhơn sao chính các ngươi lại muốn vi phạm mệnh lệnh của ĐỨC CHÚA vậy ? Hơn nữa việc ấy sẽ không thịnh đạt đâu !
42 Các ngươi chớ đi lên, hẳn không có ĐỨC CHÚA ở giữa các ngươi, để các ngươi sẽ khỏi phải bị trừng phạt trước mặt những kẻ thù các ngươi.
43 Bởi vì người *Amalêkít* và người *Canaan* ở đó trước mặt các ngươi, và các ngươi sẽ ngã gục bằng thanh gươm, vì lý do rằng các ngươi đã quây đi khỏi đàng sau ĐỨC CHÚA, cho nên ĐỨC CHÚA sẽ không ở cùng với các ngươi. »
44 Nhưng họ đã tỏ ra thiếu lo lắng trong sự đi lên trên đỉnh núi ấy, mặc dầu Hòm bia của Giao ước của ĐỨC CHÚA cùng *Môsê* đã không ra đi khỏi giữa nơi trại ấy.
45 Bấy giờ người *Amalêkít* cũng như người *Canaan*, chính nó [là] cư dân trên núi, đã đi xuống, và chúng đã đánh bại họ vừa đã đập tan họ cho tới *Khorma* kia.

Dân số 15

15,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
2 « Ngươi hãy nói với con cái *Yxơraên*, và ngươi sẽ phải nói với họ : "Khi các ngươi sẽ vô tới xứ của những nơi cư ngụ của các ngươi, mà chính Ta ban cho các ngươi.
3 Và các ngươi nguyện tiến hành sự dưng hiến một lễ vật được thiêu bằng lửa mừng kính ĐỨC CHÚA, lễ vật toàn thiêu hay hy lễ giao hòa để làm một lễ vật nguyện ước đặc biệt hay một lễ vật tự nguyện, hoặc trong mùa thánh của các ngươi, để làm hương vị làm nguôi dưng lên ĐỨC CHÚA, từ gia súc lớn hay từ gia súc nhỏ.
4 Bấy giờ người dẫn lễ vật của mình lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA, sẽ phải đem lễ phẩm mễ cốc [là] một phần mười [*êpha*] tinh bột, được pha trộn với một phần tư của *hin* dầu.
5 Và ngươi sẽ phải dưng hiến một phần tư của *hin* rượu làm lễ phẩm lỏng, cho lễ vật toàn thiêu hay cho hy lễ giao hòa, với mỗi con chiên tơ đực.
6 Hoặc với một chiên đực, ngươi sẽ phải làm một lễ phẩm mễ cốc hai phần mười [*êpha*] tinh bột, được pha trộn với một phần ba *hin* dầu.
7 Và ngươi sẽ phải đem đến một phần ba *hin* rượu làm lễ phẩm lỏng [như] hương vị làm nguôi tiến dưng ĐỨC CHÚA.
8 Nhưng nếu ngươi sẽ dưng hiến một con bò đực tơ [như] lễ vật toàn thiêu hay hy lễ giao hòa để làm một lễ vật nguyện ước đặc biệt hay một hy lễ giao hòa tiến dưng ĐỨC CHÚA.
9 Thì người ta sẽ phải đem lại gần, thêm với con bò đực tơ ấy, lễ phẩm mễ cốc, ba phần mười [*êpha*] tinh bột được pha trộn với phân nửa *hin* dầu.
10 Đồng thời ngươi cũng sẽ phải dưng nửa *hin* rượu làm lễ phẩm lỏng, một lễ phẩm được thiêu bằng lửa có hương vị làm nguôi tiến dưng ĐỨC CHÚA.
11 Người ta sẽ phải làm như vậy cho mỗi con bò đực hay cho mỗi con chiên đực hay cho một con trong số những chiên tơ đực hay trong số những dê cái.
12 Tùy theo số lượng mà các ngươi sẽ dưng hiến, như vậy các ngươi sẽ phải làm cho mỗi con tùy theo số lượng của chúng.
13 Tất cả mọi thổ dân sẽ phải dưng hiến các lễ phẩm ấy như vậy, để dưng lễ vật được thiêu bằng lửa [thành] hương vị làm nguôi tiến dưng ĐỨC CHÚA.
14 Còn nếu một người tạm cư lưu ngụ cùng với các ngươi hay người mà ở giữa các ngươi qua những thế hệ các ngươi, và người ấy nguyện tiến hành dưng hiến một lễ phẩm được thiêu bằng lửa thành hương vị làm nguôi tiến dưng ĐỨC CHÚA, [thì] theo như các ngươi sẽ phải làm, như vậy người ấy sẽ phải làm.
15 Chỉ có một quy luật thôi cho chính đoàn thể các ngươi, cũng như cho khách tha phương, kẻ đang kiều ngụ, một quy luật trường cửu suốt các thế hệ các ngươi, người ngoại quốc cũng sẽ phải giống như các ngươi trước Nhan của ĐỨC CHÚA.
16 Sẽ phải có một luật duy nhứt và một quy định duy nhứt cho các ngươi, cũng như cho khách tha phương, kẻ đang kiều ngụ cùng với các ngươi." »
17 Và ĐỨC CHÚA đã còn phán cùng *Môsê* rằng :
18 « Ngươi hãy nói với con cái *Yxơraên*, và ngươi sẽ phải nói với họ : "Khi các ngươi sẽ vô tới xứ mà chính tôi dẫn các ngươi vô đó.

19 Bấy giờ sẽ phải xảy ra là khi các ngươi sẽ ăn về [mễ cốc cho] bánh mì của xứ ấy, các ngươi sẽ phải trích dưng một phần đóng góp tiến dưng ĐỨC CHÚA.
20 Các ngươi sẽ phải trích dưng phần đóng góp những bột thô nhứt hạng của các ngươi [được soạn thành] bánh tiến, như phần đóng góp của sân đạp lúa, như vậy các ngươi sẽ phải trích dưng bánh ấy.
21 Một phần trong số những bột thô nhứt hạng của các ngươi, các ngươi sẽ phải dưng hiến cho ĐỨC CHÚA, [đó là] phần đóng góp suốt các thế hệ các ngươi.
22 Còn nếu các ngươi lầm lỗi và không thi hành tất cả các mệnh lệnh ấy, mà ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.
23 Với tất cả những gì mà ĐỨC CHÚA đã ủy thác nhiệm vụ cho các ngươi, qua trung gian của *Môsê*, từ chính ngày mà ĐỨC CHÚA đã ủy thác và trở đi suốt các thế hệ các ngươi.
24 Và sẽ phải xảy ra là nếu người ta đã bị phạm phải do lỗi lầm ngoài sự hay biết của chính cộng đoàn, thì toàn thể cộng đoàn này sẽ phải dưng hiến một con bò đực tơ [hay] một con bê đực của đàn súc vật, để làm lễ vật toàn thiêu thành hương vị làm nguôi tiến dưng ĐỨC CHÚA, với lễ phẩm mễ cốc của nó và lễ phẩm lỏng của nó theo nghi thức, cùng với một con dê đực để làm lễ vật đền tội.
25 Bấy giờ vị Tư tế sẽ phải đền vì tội cho toàn thể cộng đoàn của con cái *Yxơraên,* và nó sẽ được tha cho họ, vì chính đó [là] một tội do nhầm lẫn, và chính họ sẽ phải đem dưng lễ phẩm của họ, một lễ phẩm được thiêu bằng lửa tiến dưng ĐỨC CHÚA, cùng với lễ vật đền tội của họ trước Nhan ĐỨC CHÚA, cho tội do nhầm lẫn của họ.
26 Và nó sẽ phải được tha cho toàn thể cộng đoàn của con cái *Yxơraên*, cũng như cho khách tha phương, kẻ đang kiều ngụ giữa nơi họ, vì [nó là] tội bởi nhầm lẫn của toàn thể dân ấy.
27 Còn nếu một người nào đó đã phạm tội bởi nhầm lẫn, thì người ấy sẽ phải tiến dưng một con dê cái, con một tuổi, để làm lễ vật đền tội.
28 Và vị Tư tế sẽ phải đền vì tội cho người ấy, chính người đã phạm tội cách vô ý thức, khi đã phạm tội bởi nhầm lẫn trước Nhan ĐỨC CHÚA, để đền vì tội cho người ấy, thì nó sẽ phải được tha cho người ấy.
29 [Cho] chính người bản xứ trong con cái *Yxơraên*, cũng như cho khách tha phương, kẻ đang kiều ngụ ở giữa các ngươi, sẽ phải có một luật duy nhứt cho các ngươi, khi người ta phạm tội bởi nhầm lẫn.
30 Còn một người, -trong số người bản xứ hay trong số khách tha phương, -mà hành động vừa vung tay lên đối với ĐỨC CHÚA, chính nó phạm thượng, thì chính người ấy sẽ phải bị trừ tiệt khỏi giữa nơi dân mình.
31 Bởi vì lời của ĐỨC CHÚA nó đã khinh rẻ và giới luật của Người nó đã phế bỏ, nhứt định chính người ấy sẽ phải bị trừ tiệt, tội của nó [đè nặng] trên nó” ».
32 Vả khi con cái *Yxơraên* đã ở trong sa mạc, thì họ đã phát giác một người đang mót củi nhằm chính ngày *Sabát*.
33 Bấy giờ các người đã phát giác nó, đã dẫn người đã mót củi tới *Môsê* và tới *Aharon* cùng tới toàn thể cộng đoàn ấy.
34 Rồi người ta đã giam nó lại trong nhà giam, vì việc gì sẽ cần phải được làm đối với nó đã không được tuyên bố rõ ràng.

35 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : "Người ấy sẽ phải bị hành quyết cách hung bạo, toàn thể cộng đoàn này sẽ phải ném đá nó bên ngoài của trại".
36 Vậy toàn thể cộng đoàn ấy đã đem nó ra tới bên ngoài của trại, rồi họ đã ném đá nó, như vậy nó đã bị hành hình theo như ĐỨC CHÚA đã giao trọng trách cho *Môsê*.
37 Vả ĐỨC CHÚA đã còn phán cùng *Môsê* rằng :
38 « Ngươi hãy nói với con cái *Yxơraên*, và ngươi sẽ phải ra lệnh cho họ, để họ sẽ phải gia công cho họ chùm tua tơ trên những vạt áo của những trang phục của họ, suốt các thế hệ của họ, và họ cũng sẽ phải cài trên chùm tua tơ vạt áo ấy sợi dây chỉ tím.
39 Và cái đó sẽ phải được dùng cho các ngươi như chùm tua tơ, để khi các ngươi sẽ thấy nó, thì các ngươi sẽ phải nhớ lại tất cả các mệnh lệnh của ĐỨC CHÚA, để các ngươi sẽ phải thực thi chúng, và các ngươi sẽ không được chạy theo tâm tình các ngươi cũng như theo quan điểm các ngươi, khi chính các ngươi ngoại tình theo chúng.
40 Để mà các ngươi sẽ phải nhớ lại và các ngươi sẽ phải thực thi tất cả các mệnh lệnh của Ta, hầu mà các ngươi sẽ phải trở nên thánh cho Thiên Chúa các ngươi.
41 Chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi, mà chính Ta đã đem các ngươi ra khỏi xứ *Aicập*, để tỏ mình ra cho các ngươi là Thiên Chúa, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi ».

Dân số 16

16,1 Vả, *Côrê*, -con trai của *Yítzêha*, cháu trai của *Kêhát*, chắt trai của *Lêvi*, -và *Đathan* và *Abiram*, -[là] những con trai của *Êliáp*, -cùng với *Ôn*, -con trai của *Pêlết*, [là] những cháu của *Rubên*, -chúng đã nổi dậy.
2 Rồi, -cùng với những người trong số con cái *Yxơraên*, [là] hai trăm năm mươi đầu mục của cộng đoàn, những người được mời tới cuộc họp ấn định, [gồm] những người danh tiếng, -chúng đã nổi loạn đối đầu với *Môsê*.
3 Vậy chúng đã tụ tập như một đám kháng cự chống lại *Môsê* cùng chống lại *Aharon*, và chúng đã nói với chư vị ấy : "Các ngài cáng đáng quá nhiều rồi ! Vì toàn thể cộng đoàn này, toàn thể chúng [là] thánh, và ĐỨC CHÚA ở giữa nơichúng, vậy nhơn sao các ngài dám tự tôn trên cộng đoàn của ĐỨC CHÚA ? "
4 Khi *Môsê* đã nghe, thì người đã ngã sấp trên mặt mình.
5 Rồi người đã nói với *Côrê* cùng với toàn thể nhóm nó rằng : "Sáng mai thì ĐỨC CHÚA sẽ cho biết kẻ mà thuộc về Người, và chính [là] kẻ thánh, và Người sẽ đem lại gần với Người, và kẻ mà Người sẽ tuyển chọn cho Mình, Người sẽ đem lại gần với Người.
6 [Vậy nào] *Côrê* cùng toàn thể nhóm ngươi ! Các ngươi hãy làm việc này : Các ngươi hãy lấy cho các ngươi những lư hương.
7 Rồi ngày mai, các ngươi hãy nhúm lửa chúng và các ngươi hãy rắc hương trầm trên chúng trước Nhan ĐỨC CHÚA, thì sẽ phải xảy ra là chính người mà ĐỨC CHÚA sẽ tuyển chọn, chính người ấy [là] vị thánh ! Quá đủ cho các ngươi rồi [hỡi] con cháu chắt của *Lêvi* !"

8 Sau đó *Môsê* đã nói với *Côrê* : "Giờ đây các ngươi hãy lắng tai nghe, hỡi con cháu chắt của *Lêvi* !
9 Có phải chuyện quá không đáng đối với các ngươi, khi Thiên Chúa của *Yxơraên* đã tách biệt các ngươi ra khỏi cộng đoàn của *Yxơraên*, để đem các ngươi lại gần với Người, để phụng sự dịch vụ của Nhà tạm của ĐỨC CHÚA, và để đứng đàng trước cộng đoàn ấy để phục vụ họ không ?
10 Và Người đã đem ngươi lại gần cùng toàn thể anh em họ hàng ngươi [là] con cháu chắt của *Lêvi* cùng với ngươi, và phải các ngươi muốn tìm cách giữ cả chức Tư tế chăng ?
11 Bởi đó chính ngươi cùng toàn thể nhóm ngươi đã hẹn nhau tụ tập chống lại ĐỨC CHÚA ; còn *Aharon*, chính người làm sao mà các ngươi đã làm cho lằm bằm chống lại người ? "
12 Vì vậy *Môsê* đã sai để gọi tới *Đathan* cùng tới *Abiram* [là] những con trai của *Êliáp*, thì chúng đã nói : "Chúng tôi không muốn đi lên đâu !
13 Có phải chuyện không đáng chăng ? Khi ngài đã đem chúng tôi lên khỏi xứ tuôn trào sữa và mật ong, để giết chết chúng tôi trong sa mạc ! Hơn nữa kể cả khi ngài muốn đóng vai chúa trùm trên chúng tôi !
14 Hẳn ngài đã không đưa chúng tôi về xứ tuôn trào sữa và mật ong, để đã cho chúng tôi gia sản về ruộng đồng cùng vườn nho, [nhưng] ngài toan khoét mắt của chính các người này ! Chúng tôi quyết không đi lên ! "
15 Bấy giờ [cơn giận] của *Môsê* đã bừng lên quá đỗi, cho nên người đã thưa cùng ĐỨC CHÚA : "Xin Ngài chớ đoái hoài tới lễ vật của chúng ! Một con lừa của chúng, tôi đã không lấy, cũng như tôi đã không gây tổn thương cho một người nào trong số chúng !"
16 Rồi *Môsê* đã nói với *Côrê* : "Ngày mai, chính ngươi cùng toàn thể nhóm ngươi, các ngươi hãy có mặt trước sự hiện diện của ĐỨC CHÚA, chính ngươi với chúng cùng với *Aharon*.
17 Và các ngươi hãy lấy mỗi người lư hương của mình và các ngươi sẽ phải rắc hương trầm trên chúng, rồi các ngươi sẽ phải cung hiến trước Nhan ĐỨC CHÚA, mỗi người một lư hương của mình, [là] hai trăm năm mươi lư hương, còn chính ngươi và *Aharon*, mỗi người cũng một lư hương của mình."
18 Vậy chúng đã lấy mỗi người lư hương của mình, và chúng đã nhúm lửa trên những lư hương, chúng cũng đã rắc hương trầm trên những lư hương, rồi chúng đã đứng ở cửa Lều Hội ngộ, cũng vậy, *Môsê* cùng với *Aharon*.
19 Khi *Côrê* đã triệu tập toàn thể nhóm ấy gần bên họ, tại nơi cửa Lều Hội ngộ, thì vinh quang của ĐỨC CHÚA đã hiện ra với toàn thể cộng đoàn này.
20 Rồi ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* và cùng *Aharon* rằng :
21 « Các ngươi hãy đứng cách xa ra khỏi giữa nơi nhóm này, để Ta sẽ tận diệt chúng trong một chốc lát.
22 Thì họ đã ngã sấp trên mặt mình và đã thốt lên : " Ôi *Ên* ! Thiên Chúa của các thần khí của toàn thể nhân loại! Một người duy nhứt phạm tội, mà Ngài đã nổi giận đối với toàn thể nhóm này ! "
23 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê* rằng :
24 « Ngươi hãy ra lịnh cho cộng đoàn này rằng : " Các ngươi hãy đứng xa ra khỏi xung quanh của chỗ ở của *Côrê*, *Đathan* và *Abiram*. " »

25 Rồi *Môsê* đã chỗi dậy và người đã đi tới *Đathan* và *Abiram*, đồng thời những vị kỳ lão của *Yxơraên* cũng đã đi theo sau người.
26 Và người đã ra lịnh cho cộng đoàn ấy rằng : "Các ngươi hãy vui lòng lánh xa khỏi với những lều của các người ác nhân này đi ; và các ngươi chớ đá động tới bất kỳ thứ gì mà [là] của chúng, kẻo mà các ngươi sẽ bị tiệu diệt nhơn vì tất cả những tội lỗi của chúng."
27 Họ đã liền lánh từ xung quanh xa khỏi với chỗ ở của *Côrê*, *Đathan* và *Abiram*, trong khi *Đathan* và *Abiram* đã đi ra vừa đứng ở cửa những lều mình, với những vợ mình, và những con cái mình cùng với con cháu mình.
28 Bấy giờ *Môsê* đã nói : "Bằng cách này các ngươi sẽ phải biết rằng ĐỨC CHÚA đã sai ta để thực hiện tất cả các hành vi này, [và] rằng không phải từ ý nghĩ của ta :
29 Nếu theo như sự chết tự nhiên của toàn thể con người này sẽ phải chết, và sự trừng phạt đối với toàn thể mọi người này sẽ phải được trừng phạt đối với chúng, [thì] không phải ĐỨC CHÚA đã sai ta.
30 Nhưng nếu [là] việc được tạo ra [như ngoại nhiên mà] ĐỨC CHÚA sẽ tác thành, là đất này sẽ mở miệng nó ra và sẽ nuốt sống chúng cùng tất cả những gì mà [là] của chúng, đồng thời đang sống chúng sẽ phải xuống Âm phủ, thì các ngươi sẽ phải biết rằng chính các người này đã khinh thường ĐỨC CHÚA."
31 Vả đã xảy ra là khi người đã vừa nói xong tất cả các lời ấy, thì chính đất mà ở dưới chúng đã bị nẻ ra.
32 Và đất ấy đã mở miệng nó ra và đã nuốt sống chúng, với những gia đình chúng, với toàn thể mọi người mà thuộc về *Côrê*, cùng với tất cả tài sản [chúng].
33 Vậy chính chúng cùng toàn thể những người mà thuộc về chúng, đang sống, đã đi xuống Âm phủ, và đất ấy đã vùi lấp trên chúng, và chúng đã bị trừ diệt khỏi giữa nơi cộng đoàn ấy.
34 Trong khi ấy toàn thể những người *Yxơraên* mà [ở] xung quanh chúng đã chạy trốn, do tiếng kêu la của chúng, vì họ đã nói : " Chẳng may đất này có thể nuốt sống chúng ta ! "
35 Vả lửa cũng đã phát ra do nơi ĐỨC CHÚA, và nó đã thiêu rụi chính hai trăm năm mươi người đã đem hương trầm ấy lại gần !

Dân số 17

17,1 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
2 « Ngươi hãy ra lệnh cho *Êlêaza*, con trai của *Aharon*, vị Tư tế, để người hãy lượm các lư hương ấy từ chính giữa của đồ đốt cháy kia, và người hãy rảy lửa ấy xa hơn, vì chúng đã được thánh thiêng hóa.
3 Về những lư hương của các tội nhơn này, lâm nguy tới những mạng sống chúng, thì họ sẽ phải gò chúng thành những miếng kim loại giãn ra thật mỏng cho việc dát bàn thờ, vì chúng đã đem những lư hương ấy lại gần trước Nhan ĐỨC CHÚA, nên những lư hương ấy đã được thánh thiêng hóa và chúng sẽ phải trở thành dấu chỉ kỷ niệm cho con cái *Yxơraên*. »

4 Vậy *Êlêaza*, vị Tư tế, đã lấy những lư hương bằng thau mà chúng đã đem lại gần [mà] đã bị đốt chảy ra, rồi họ đã cán chúng thành kim loại dát cho bàn thờ.
5 [Là] dấu kỷ niệm cho con cái *Yxơraên*, ngõ hầu mà không một người ngoại quốc nào mà chính nó không thuộc về dòng dõi *Aharon* sẽ được lại gần để làm cho hương trầm lên khói trước Nhan ĐỨC CHÚA, để sẽ không bị xảy ra như *Côrê* cũng như nhóm nó, theo như ĐỨC CHÚA đã nói với nó qua trung gian của *Môsê*.
6 Vả, vào ngày hôm sau toàn thể cộng đoàn con cái *Yxơraên* đã lằm bằm chống lại *Môsê* cùng chống lại *Aharon* vừa nói : " Chính các ngài đã giết chết dân ĐỨC CHÚA ! "
7 Bấy giờ đã xảy ra là khi cộng đoàn ấy đã tụ tập như một đám kháng cự lại *Môsê* cùng lại *Aharon*, và họ đã quây nhìn về Lều Hội ngộ, thì kìa ! đám mây kia đã che phủ nó, và vinh quang của ĐỨC CHÚA đã hiện ra.
8 Và *Môsê* đã đi cùng với *Aharon* tới trước mặt của Lều Hội ngộ.
9 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
10 « Các ngươi hãy rời khỏi giữa nơi chính nhóm này, để Ta tiêu diệt chúng trong một chốc lát ! » Bấy giờ họ đã ngã sấp trên mặt mình.
11 Rồi *Môsê* đã nói với *Aharon* : "Anh hãy lấy bình xông hương kia và anh hãy nhúm trên đó lửa từ trên bàn thờ này, và anh hãy rắc hương trầm, và anh hãy nhanh chóng đem tới nhóm ấy, rồi anh hãy đền tội thay cho chúng, vì chính nỗi thịnh nộ đã phát ra từ đàng trước ĐỨC CHÚA, [và] nỗi tai ương đã bắt đầu ! "
12 Thì *Aharon* đã liền lấy [bình xông hương] theo như *Môsê* đã bảo, và người đã chạy tới giữa nơi đoàn thể ấy, và kìa ! tai ương kia đã bắt đầu trong dân, thì người đã rắc hương trầm ấy và người đã đền tội thay cho dân ấy.
13 Bấy giờ người đã đứng giữa các kẻ chết này cùng giữa các kẻ sống kia, và tai ương ấy đã được chận đứng.
14 Vả, các người chết bởi tai ương ấy đã lên tới mười bốn ngàn bảy trăm, không kể các người chết kia nhơn vì *Côrê*.
15 Khi *Aharon* đã trở lại với *Môsê*, tại cửa Lều Hội ngộ, thì tai ương ấy đã được chận đứng rồi.
16 Vả, ĐỨC CHÚA đã còn phán cùng *Môsê* rằng :
17 « Ngươi hãy nói với con cái *Yxơraên*, và ngươi hãy lấy gậy từ nơi họ, một cây gậy từng mỗi chi tộc, [tức là] từ nơi toàn thể những đầu mục của những chi tộc của họ, [là] mười hai cây gậy, mỗi cây gậy với tên của nó, ngươi sẽ phải viết trên cây gậy của chi tộc ấy.
18 Cùng với tên của *Aharon*, ngươi cũng sẽ phải viết trên cây gậy của chi tộc *Lêvi*, vì cứ một cây gậy cho mỗi người đứng đầu những chi tộc của họ.
19 Và ngươi sẽ phải đặt chúng trong Lều Hội ngộ, đàng trước chính Chứng tích mà Ta sẽ tự gặp các ngươi tại nơi đó.
20 Và sẽ phải xảy ra là chính người mà Ta tuyển chọn nó, [thì] cây gậy nó sẽ phải đâm chồi, và như vậy Ta sẽ làm tiêu tan cho khỏi Ta những lời lằm bằm của con cái *Yxơraên*, những lời mà chính họ [là] những kẻ đang lằm bằm chống lại các ngươi. »
21 Vậy *Môsê* đã nói với con cái *Yxơraên*, thì toàn thể những đầu mục của họ đã nộp một cây gậy từng mỗi đầu mục, một cây gậy từng mỗi đầu mục của những chi tộc của họ [là] mười hai cây gậy, và cây gậy của *Aharon* cũng [ở] giữa nơi những cây gậy của họ.

22 Rồi *Môsê* đã đặt các cây gậy ấy trước Nhan ĐỨC CHÚA, trong chính Lều Chứng tích.
23 Vả, đã xảy ra là vào ngày hôm sau, khi *Môsê* đã vô trong Lều Chứng tích ấy, thì kìa ! cây gậy của *Aharon*, thuộc gia tộc của *Lêvi*, đã trổ sinh nụ hoa và nó đã trổ bông, đồng thời nó cũng đã mang những trái hạnh nhân chín.
24 Vậy *Môsê* đã đem tất cả các cây gậy ấy ra khỏi sự hiện diện của ĐỨC CHÚA, tới toàn thể con cái *Yxơraên*, thì họ đã xem xét kỹ càng, rồi họ đã lấy lại mỗi người cây gậy của mình.
25 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : "Ngươi hãy đặt cây gậy của *Aharon* trở lại đàng trước Chứng tích kia, để làm nhiệm vụ của dấu chỉ cho những đứa con phản nghịch, hầu phải làm chấm dứt những lời lằm bằm của họ khỏi ở trên Ta, để họ khỏi phải chết. "
26 Thì *Môsê* đã thực hiện theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho người, như vậy người đã làm.
27 Bấy giờ con cái *Yxơraên* đã nói với *Môsê* rằng : "Phải rồi ! chúng tôi trút hơi thở cuối cùng, chúng tôi bị tiêu diệt, hết thảy mọi người chúng tôi diệt vong.
28 Bất kỳ kẻ nào lại gần, chính kẻ lại gần với Nhà tạm của ĐỨC CHÚA sẽ chết, có lẽ nào chúng tôi sẽ bị tận mạng để sẽ trút hơi thở cuối cùng chăng ?"

Dân số 18

18,1 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Aharon* : « Chính ngươi và những con trai ngươi và gia tộc ngươi cùng với ngươi, các ngươi sẽ phải gánh chịu hình phạt về tội phạm tới chính Nơi thánh, đồng thời chính ngươi và những con trai ngươi cùng với ngươi, các ngươi sẽ phải gánh chịu hậu quả của chức Tư tế của các ngươi.
2 Và ngươi cũng hãy dẫn anh em họ hàng ngươi [thuộc] chi tộc của *Lêvi*, [và] chi tộc của cha ngươi lại gần cùng với ngươi, và họ sẽ phải được hợp lại với ngươi, để họ sẽ phải phục vụ ngươi, chính ngươi và những con trai ngươi cùng với ngươi, đàng trước Lều Chứng tích kia.
3 Và họ sẽ phải giữ dịch vụ được quy định bởi ngươi, cùng việc phụng sự cho tất cả mọi việc liên quan tới Lều thánh, chỉ có họ sẽ không được phép lại gần tới chính những dụng cụ thánh cũng như tới chính bàn thờ thôi, để họ sẽ khỏi phải chết, không những chính họ mà còn chính các ngươi nữa.
4 Vậy họ sẽ phải được hợp lại với ngươi, và họ sẽ phải giữ nhiệm vụ liên quan tới Lều Hội ngộ, đó là tất cả mọi việc phụng sự cho chính Lều thánh, còn người ngoại lai sẽ không được phép lại gần xen lẫn với các ngươi.
5 Và các ngươi sẽ phải giữ nhiệm vụ liên quan tới Nơi thánh ấy cùng nhiệm vụ liên quan tới bàn thờ ấy, để nỗi thịnh nộ sẽ không được xảy ra nữa trên con cái *Yxơraên*.
6 Và chính Ta, coi đó ! Ta đã chọn lấy những anh em họ hàng các ngươi, [là] các người thuộc chi tộc *Lêvi*, khỏi giữa nơi con cái *Yxơraên*, [là] một ân ban cho các ngươi, [là] những người được cung cấp cho ĐỨC CHÚA, để phụng sự dịch vụ liên quan tới Lều Hội ngộ.

7 Vậy chính ngươi và những con trai ngươi cùng với ngươi, các ngươi sẽ phải làm tròn nghĩa vụ chức Tư tế của các ngươi về tất cả mọi công việc liên quan tới chính bàn thờ, và về bên trong của bức màn, đồng thời các ngươi sẽ phải phụng sự dịch vụ [mà là] một ân huệ Ta sẽ ban cho chức Tư tế của các ngươi, còn người ngoại lai lại gần sẽ phải bị tử hình. »
8 Rồi ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Aharon* : « Về phần chính Ta, coi đó ! Ta đã dành cho ngươi nhiệm vụ về phần đóng góp cho Ta, đó là tất cả những đồ vật được thánh hiến do nơi con cái *Yxơraên*, Ta đã giao phó chúng cho ngươi làm phần được thánh hiến, cùng cho những con trai ngươi, như một quy chế trường cửu.
9 Đồ vật này sẽ phải được dành cho ngươi, trong số những đồ vật chí thánh, mọi lễ phẩm không thiêu của họ, đó là mọi lễ phẩm mễ cốc của họ, và kể cả mọi lễ vật đền tội của họ, cùng cho tới mọi lễ vật đền tội xúc phạm của họ mà họ sẽ phải đáp đền cho Ta, [là] đồ vật chí thánh, chính nó dành cho ngươi cùng dành cho những con trai ngươi.
10 Ngươi sẽ phải ăn nó trong Tiền đường, mọi người nam sẽ được phép ăn nó, nó sẽ phải trở thành đồ vật được thánh hiến đối với ngươi.
11 Và đồ vật này cũng dành cho ngươi [là] phần đóng góp thuộc lễ vật của họ, đó là tất cả những lễ vật giơ lên giơ xuống của con cái *Yxơraên*, Ta đã ban chúng cho ngươi và cho những con trai ngươi cũng như cho những con gái ngươi cùng với ngươi, như một quy chế trường cửu, mọi người được thanh sạch trong gia đình ngươi sẽ được phép ăn nó.
12 Mọi dầu tinh khiết ngon nhứt và mọi rượu mới thượng phẩm cùng ngũ cốc đầu mùa của họ mà họ đã hiến dưng cho ĐỨC CHÚA, Ta đã ban chúng cho ngươi.
13 Những hoa trái chín đầu mùa của mọi thứ gì mà [ở] trong xứ họ, mà họ sẽ đem tới tiến dưng ĐỨC CHÚA, nó sẽ phải trở thành của ngươi, mọi người thanh sạch trong gia đình ngươi sẽ được phép ăn nó.
14 Tất cả mọi vật bị cấm chỉ trong *Yxơraên*, sẽ phải trở thành của ngươi.
15 Mọi con nguyên khai của lòng mẹ của mọi sinh vật, giữa nơi loài người hay giữa nơi loài vật, mà họ sẽ đem lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA, sẽ phải trở thành của ngươi, tuy nhiên, nhứt định ngươi sẽ phải chuộc lại con đầu lòng của con người, và ngươi cũng sẽ phải chuộc lại con đầu lòng của con vật ô uế.
16 Và ngươi sẽ phải chuộc lại trong số con một tháng được chuộc theo sự đánh giá của ngươi [chẳng hạn là] năm *sêkên* bạc, theo chính *sêkên* Nơi thánh, chính nó [là] hai mươi *ghêra*.
17 Tuy nhiên ngươi sẽ không được phép chuộc con đầu lòng gia súc hoặc con đầu lòng chiên tơ đực hoặc con đầu lòng dê cái, ngươi sẽ không được phép chuộc lại, chính chúng [là] vật được thánh hiến ở Nơi thánh, ngươi sẽ phải rảy máu chúng về phía chính bàn thờ, còn mỡ chúng ngươi sẽ phải thiêu cho lên khói [làm] một lễ vật được thiêu bằng lửa thành hương vị làm nguôi tiến dưng ĐỨC CHÚA.
18 Còn thịt của chúng, dĩ nhiên sẽ phải trở thành của ngươi, giống nhưcái ức giơ lên giơ xuống, cũng như bắp đùi phải, sẽ phải trở thành của ngươi.
19 Tất cả những phần đóng góp thuộc các đồ vật được thánh hiến mà con cái *Yxơraên* đã trích dưng mừng kính ĐỨC CHÚA, Ta đã ban cho ngươi và cho những con trai ngươi cùng cho những con gái ngươi cùng với ngươi, như một quy chế trường cửu, chính nó [là] một

Giao ước như muối trường cửu trước Nhan ĐỨC CHÚA, cho ngươi, cùng cho hậu duệ ngươi cùng với ngươi. »
20 Rồi ĐỨC CHÚA đã còn phán cùng *Aharon* : « Ngươi sẽ không được thừa hưởng một tài sản nào trong xứ họ, và cũng sẽ không có một phần chia nào dành cho ngươi ở giữa nơi họ, chính Ta [là] phần chia của ngươi, và [là] gia nghiệp của ngươi giữa nơi con cái *Yxơraên*.
21 Và kìa ! Ta đã ban cho những con trai của *Lêvi* mọi thuế thập phân trong *Yxơraên* để làm gia sản thay cho việc phục vụ của họ mà chính họ [là] những kẻ đã phụng sự về dịch vụ của Lều Hội ngộ.
22 Và hầu con cái *Yxơraên* sẽ không còn được lại gần tới Lều Hội ngộ nữa, để gánh chịu hình phạt về tội [và] để chết.
23 Và chính các người *Lêvi* sẽ phải phụng sự dịch vụ của Lều Hội ngộ, và chính họ sẽ phải gánh chịu hình phạt về tội phạm của họ, [đó là] một quy chế trường cửu qua những thế hệ các ngươi, đồng thời giữa nơi con cái *Yxơraên* họ sẽ không được sở hữu một tài sản nào.
24 Vì thuế thập phân của con cái *Yxơraên* mà họ đã trích dưng mừng kính ĐỨC CHÚA [làm] phần đóng góp, Ta đã ban cho những người *Lêvi* làm tài sản, bởi đó cho nên Ta đã nói với họ : "Giữa nơi con cái *Yxơraên* họ sẽ không được sở hữu một tài sản nào."»
25 Rồi ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
26 « Giờ đây ngươi sẽ phải ngỏ lời với các người thuộc chi tộc *Lêvi*, đồng thời ngươi sẽ phải truyền cho họ rằng : "Các ngươi sẽ phải thâu từ nơi con cái *Yxơraên* chính một phần mười mà từ nơi họ Ta đã dành cho các ngươi, như tài sản của các ngươi, rồi từ nơi đó, các ngươi sẽ phải trích dưng phần đóng góp tiến dưng ĐỨC CHÚA [là] một phần mười trong số thuế thập phân.
27 Và việc ấy sẽ phải được quy công cho các ngươi, [là] phần đóng góp của các ngươi, như ngũ cốc từ chính sân đạp lúa cũng như sản phẩm đầy đủ từ chính máy ép.
28 Vậy cũng chính các ngươi sẽ phải trích dưng phần đóng góp mừng kính ĐỨC CHÚA, từ tất cả những thuế thập phân của các ngươi mà các ngươi sẽ phải thâu từ nơi con cái *Yxơraên*, rồi phần đóng góp tiến dưng ĐỨC CHÚA từ những thuế thập phân ấy, các ngươi sẽ phải nộp cho *Aharon*, vị Tư tế.
29 Từ tất cả những hiến vật của các ngươi, các ngươi sẽ phải trích dưng bất kỳ một phần đóng góp nào mừng kính ĐỨC CHÚA, trong số chính phần chọn lọc nhứt cùng với chính đồ vật được thánh hiến ở Nơi thánh này.
30 Và ngươi sẽ phải nói với họ : "Khi các ngươi trích lấy chính phần chọn lọc nhứt này, thì nó sẽ phải được quy công cho những người thuộc chi tộc *Lêvi*, như sản phẩm của sân đạp lúa cũng như sản phẩm của máy ép.
31 Và các ngươi sẽ được phép ăn nó ở bất cứ nơi đâu, chính các ngươi cùng với gia đình các ngươi, vì chính nó [là] phần thưởng dành cho các ngươi, thay cho việc phụng sự của các ngươi trong Lều Hội ngộ.
32 Và các ngươi sẽ khỏi phải gánh chịu tội vì cớ nó, khi các ngươi trích lấy chính phần chọn lọc nhứt ấy cùng những đồ vật được thánh hiến của con cái *Yxơraên*, các ngươi sẽ không làm ô uế [chúng], hầu các ngươi sẽ khỏi phải chết." »

Dân số 19

19,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* và cùng *Aharon* rằng :
2 « Đây [là] quy chế của chính luật mà ĐỨC CHÚA đã truyền rằng : "Ngươi hãy nói với con cái *Yxơraên*, để họ sẽ phải dẫn tới cho ngươi một bò cái tơ đỏ nâu vẹn tuyền, mà không có một tỳ vết nào trên nó, mà ách [cũng] đã không mang lên trên nó.
3 Và các ngươi sẽ phải giao nó cho *Êlêaza*, vị Tư tế, và người ta sẽ phải đem nó ra phía bên ngoài của trại, rồi người ta sẽ phải sát tế nó trước sự hiện diện của người.
4 Và *Êlêaza*, vị Tư tế, sẽ phải lấy một ít máu của nó bằng ngón tay mình, rồi người sẽ phải rảy bằng máu của nó bảy lần về phía đàng trước mặt tiền của Lều Hội ngộ.
5 Và người ta sẽ phải thiêu con bò cái tơ ấy trước sự hiện diện của người, da nó và thịt nó và máu nó, cùng với cặn bã nó, người ta sẽ phải thiêu.
6 Và vị Tư tế sẽ phải lấy gỗ của bá hương và hương thảo cùng màu đỏ tía của sâu phẩm, rồi người sẽ phải bỏ [chúng] vô giữa nơi của chỗ thiêu của con bò cái tơ ấy.
7 Và vị Tư tế sẽ phải giặt những y trang mình và người cũng sẽ phải tắm cho thân thể mình bằng nước, rồi sau đó người mới được trở về trại mình, và vị Tư tế sẽ phải bị ô uế cho tới chiều ấy.
8 Và kẻ đã thiêu nó sẽ phải giặt những y trang mình bằng nước, và cũng sẽ phải tắm cho thân thể mình bằng nước, và kẻ ấy cũng sẽ phải bị ô uế cho tới chiều ấy.
9 Và một người thanh sạch sẽ phải gom góp tro của con bò cái tơ ấy và sẽ phải để [nó] bên ngoài của trại, tại một nơi thanh sạch, và nó sẽ được dùng cho cộng đoàn con cái *Yxơraên* làm phần phòng giữ của nước của sự [thanh tẩy] ô uế, chính đó [là] sự thanh tẩy [khỏi tội].
10 Và kẻ đã gom góp tro của con bò cái tơ ấy, sẽ phải giặt những y trang mình, và sẽ phải bị ô uế cho tới chiều ấy ; và điều đó sẽ phải trở thành một quy chế trường cửu cho con cái *Yxơraên* cũng như cho khách tha phương đang kiều ngụ giữa nơi họ.
11 Người đá động tới xác chết, liên quan tới bất kỳ một người chết nào, thì người ấy sẽ phải bị ô uế bảy ngày.
12 Chính người ấy sẽ phải tự thanh tẩy mình khỏi sự ô uế với nước ấy vào ngày thứ ba, thì vào ngày thứ bảy người ấy sẽ được thanh sạch theo nghi thức, nhưng nếu người ấy sẽ không tự thanh tẩy mình vào ngày thứ ba, thì vào ngày thứ bảy người ấy sẽ không được thanh sạch theo nghi thức.
13 Bất kỳ người nào đá động tới xác chết, tới người chết, người mà đã chết rồi, và người ấy đã không tự thanh tẩy mình khỏi sự ô uế, người ấy đã làm ô uế Nhà tạm của ĐỨC CHÚA, thì chính người ấy sẽ phải bị trừ tiệt khỏi *Yxơraên*, vì nước của sự [thanh tẩy] ô uế đã không được xối trên nó, nó vẫn còn ô uế, sự ô uế của nó [vẫn ở] trên nó.
14 Này chính [là] luật về một người khi đã chết rồi trong lều, bất kỳ người nào vô trong lều ấy, cũng như mọi người mà [ở] trong lều sẽ phải bị ô uế bảy ngày.
15 Và mọi bình lọ đang được mở ra, mà không có sợi dây [để buộc] nắp đậy trên nó, [thì] chính nó ô uế.

16 Và bất kỳ người nào mà, ngoài đồng, đá động tới kẻ bị đâm [chết] bằng thanh gươm hoặc tới xác chết hoặc tới hài cốt của người hoặc tới mồ mả, sẽ phải bị ô uế bảy ngày.
17 Còn đối với người ô uế, người ta sẽ phải lấy một ít chính tro của sự thiêu liên quan tới sự thanh tẩy ấy, rồi người ta sẽ phải chế trên nó nước ngọt vô trong một cái chậu.
18 Rồi một người thanh sạch sẽ phải lấy hương thảo và sẽ phải nhúng vô trong nước [ấy], và sẽ phải rảy trên lều ấy và trên tất cả các đồ đạc và trên các người mà đã ở đó, cùng trên người đã đá động tới hài cốt hoặc tới kẻ bị giết hoặc tới xác chết hoặc tới mồ mả.
19 Và người thanh sạch sẽ phải rảy [nước ấy] trên người ô uế vào ngày thứ ba và vào ngày thứ bảy, và sẽ phải thanh tẩy nó khỏi ô uế vào ngày thứ bảy, rồi nó sẽ phải giặt những y trang mình và sẽ phải tắm cho mình với nước, thì về chiều nó sẽ được thanh sạch theo nghi thức.
20 Còn người mà đã bị ô uế và đã không tự thanh tẩy mình khỏi sự ô uế, thì chính người ấy sẽ phải bị trừ tiệt khỏi giữa nơi cộng đoàn ấy, vì nó đã làm ô uế Nơi thánh của ĐỨC CHÚA, nước của sự [thanh tẩy] ô uế đã không được xối trên nó, chính nó ô uế.
21 Và đó sẽ phải là quy chế trường cửu cho họ, cũng như người đã rảy nước của sự [thanh tẩy] ô uế sẽ phải giặt những y trang của mình, còn chính người đã đá động tới nước của sự [thanh tẩy] ô uế sẽ phải bị ô uế cho tới chiều ấy.
22 Cũng như bất cứ vật gì mà người ô uế sẽ đá động tới nó, sẽ phải trở thành ô uế, và bất kỳ ai đá động tới sẽ phải bị ô uế cho tới chiều ấy. ” »

Dân số 20

20,1 Vả, toàn thể cộng đoàn con cái *Yxơraên* đã đi tới sa mạc *Zin*, nhằm tháng giêng, và dân ấy đã ở lại tại *Cađès*, rồi ở đó *Miriam* đã qua đời, và cũng ở đó bà đã được chôn cất.
2 Rồi khi nước đã không có cho cộng đoàn, thì họ đã tụ tập như một đám kháng cự chống lại *Môsê* cùng chống lại *Aharon*.
3 Và dân ấy đã tranh luận với *Môsê* và đã nói rằng : “ Ôi chớ chi chúng tôi đã trút hơi khi anh em chúng tôi đã trút hơi thở cuối cùng trước Nhan ĐỨC CHÚA !
4 Và tại sao các ngài đã đem cộng đoàn của ĐỨC CHÚA vô chính nơi hoang vu này để chết ở đây, chính chúng tôi cùng với gia súc của chúng tôi ?
5 Và tại sao các ngài đã đem chúng tôi lên khỏi *Aicập* để đưa chúng tôi về chính đất xấu theo loại nó này, không chỗ nào để gieo giống, không có vừa cây vả vừa cây nho vừa cây thạch lựu vừa nước để uống ? ”
6 Vậy *Môsê* đã đi cùng với *Aharon*, cho khuất mắt của cộng đoàn ấy, tới cửa Lều Hội ngộ, rồi họ đã ngã sấp trên mặt mình, thì bỗng vinh quang của ĐỨC CHÚA đã hiện ra với họ.
7 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê* rằng :
8 « Ngươi hãy lấy cây gậy của ngươi và ngươi hãy triệu tập một hội nghị cộng đoàn này, rồi chính ngươi cùng với *Aharon* anh ngươi, sẽ phải truyền cho tảng đá kia, trước sự hiện diện

của họ, để nó sẽ phải cấp nước của nó, và ngươi sẽ phải làm phun nước từ tảng đá ấy ra cho họ, đồng thời ngươi cũng sẽ phải cho cộng đoàn ấy cùng với gia súc họ uống. »
9 Vậy *Môsê* đã lấy cây gậy ấy từ đàng trước ĐỨC CHÚA, theo như Người đã truyền cho mình.
10 Và *Môsê* cùng với *Aharon* đã triệu tập một hội nghị cộng đoàn ấy trước mặt của tảng đá ấy, rồi người đã nói với họ : "Các ngươi hãy nghe đi ! hỡi các kẻ phản nghịch ! có cần từ tảng đá này chúng tôi sẽ phải làm phun nước ra cho các ngươi chăng ?"
11 Rồi *Môsê* đã giơ tay mình lên và đã đập tảng đá ấy bằng cây gậy mình hai lần, thì nhiều nước đã tuôn ra và cộng đoàn ấy đã uống cùng với gia súc của họ.
12 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* và cùng *Aharon* : « Bởi vì các ngươi đã không tin cậy vào Ta, để coi Ta như thánh trước sự hiện diện của con cái *Yxơraên*, bởi đó cho nên các ngươi sẽ không đem cộng đoàn này vô chính xứ mà Ta đã ban cho họ. »
13 Chính chúng [là] những nước của *Mêriba*, bởi vì con cái *Yxơraên* đã tranh luận chống lại ĐỨC CHÚA, bởi đó cho nên Người đã tự tỏ mình ra là thánh bởi chúng.
14 Bấy giờ *Môsê* đã phái những sứ giả từ *Cađès* tới vua *Êđôm* [họ tâu] : "Người anh em đồng hương của bệ hạ, -*Yxơraên*, -đã ngỏ lời như vầy : 'Chính bệ hạ đã biết rõ mọi nỗi khốn quẫn mà đã xảy tới cho các hạ.
15 Khi những cha ông các hạ đã đi xuống dưới *Aicập*, và các hạ đã ở lại tại *Aicập* một thời gian lâu, thì những người *Aicập* đã làm đau khổ các hạ cùng với những cha ông các hạ.
16 Và khi các hạ đã kêu cầu lớn tiếng thấu đến ĐỨC CHÚA, thì Người đã nghe tiếng các hạ, và Người đã sai Thiên sứ để đem các hạ ra khỏi *Aicập*, và đây ! chính các hạ [ở] tại *Cađès*, thành phố [ở] đầu ranh [bên ngoài] của lãnh thổ của bệ hạ.
17 Giờ đây ước gì các hạ sẽ được phép đi qua trong đất bệ hạ, các hạ sẽ không đi qua trong đồng ruộng và trong vườn nho, và các hạ cũng sẽ không uống nước của giếng [địa phương], các hạ sẽ chỉ đi đường vương quốc của bệ hạ, các hạ sẽ không rẽ ngang về bên phải cũng như bên trái, cho tới khi mà các hạ đã đi qua lãnh thổ của bệ hạ rồi.' "
18 Nhưng vua người *Êđôm* đã đáp lại với người : "Khanh sẽ không được đi qua trong [đất] trẫm, vì không khéo trẫm sẽ đi ra để gặp khanh bằng thanh gươm !"
19 Bấy giờ con cái *Yxơraên* đã tâu với vua ấy : "Các hạ sẽ đi lên bằng công lộ, còn nếu các hạ sẽ uống nước của bệ hạ, chính hạ thần cùng với những gia súc hạ thần, thì hạ thần sẽ trả lại giá tiền của chúng, chỉ cần không có bất cứ việc gì [xảy ra] và ước gì hạ thần sẽ được phép đi bộ ngang qua thôi."
20 Nhưng vua ấy đã phán : "Khanh sẽ không được đi qua." Rồi vua người *Êđôm* đã đi ra để gặp người cùng với dân chúng đông đảo cùng với bàn tay oai hùng.
21 Vậy vua người *Êđôm* đã từ chối để cho *Yxơraên* đi qua trong lãnh thổ mình, cho nên *Yxơraên* đã quây đi cho khỏi người.
22 Bấy giờ toàn thể cộng đoàn con cái *Yxơraên* đã dỡ trại ra đi khỏi *Cađès*, rồi họ đã đi tới *Hor*-sơn.
23 Và ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* và cùng *Aharon* tại *Hor*-sơn ấy, trên biên giới của xứ *Êđôm* rằng :

24 « *Aharon* sẽ được đoàn tụ với bà con mình, bởi người sẽ không được đi vô trong chính xứ mà Ta đã ban cho con cái *Yxơraên*, vì rằng các ngươi đã bất phục tùng mệnh lệnh Ta nơi nước *Mêriba*.
25 Ngươi hãy đem *Aharon* cùng với *Êlêaza*, con trai người đi, và ngươi hãy đem họ lên *Hor*-sơn kia.
26 Và ngươi hãy lột trần *Aharon* với những trang phục người, rồi ngươi sẽ phải mặc chúng cho *Êlêaza*, con trai người, và *Aharon* sẽ phải được đoàn tụ [với dân người] và người sẽ phải chết ở đó. »
27 Vậy *Môsê* đã thi hành theo như ĐỨC CHÚA đã truyền, và họ đã đi lên trên chính *Hor*-sơn, trước sự hiện diện của toàn thể cộng đoàn mình.
28 Rồi *Môsê* đã lột trần *Aharon* với những trang phục người, và ông đã mặc chúng cho *Êlêaza*, con trai người ; khi *Aharon*, [người phi thường này,] đã chết ở đó, trên đỉnh núi ấy, thì *Môsê* đã đi xuống khỏi núi ấy cùng với *Êlêaza*.
29 Khi toàn thể cộng đoàn ấy đã thấy rằng *Aharon* đã trút hơi thở cuối cùng, thì toàn thể nhà *Yxơraên* đã khóc than *Aharon* ba mươi ngày.

Dân số 21

21,1 Vả khi vua thành *Arađ*, người *Canaan*, đang ngự trị xứ *Nêghép* đã hay rằng *Yxơraên* đã đi tới đường *Atarim* mình, thì ngài đã làm giặc chống lại *Yxơraên* và đã bắt làm tù nhơn một số người từ nơi *Yxơraên*.
2 Bấy giờ *Yxơraên* đã khấn một lời khấn với ĐỨC CHÚA rằng : "Nếu quả thật Ngài sẽ nộp dân này vào tay tôi, thì tôi sẽ dưng hiến những thành thị chúng cho sự phá hủy."
3 Vậy ĐỨC CHÚA đã nghe tiếng của *Yxơraên*, và Người đã nộp người *Canaan*, thì *Yxơraên* đã tận diệt chúng cùng với những thành thị chúng, cho nên người ta đã đặt tên của nơi ấy [là] *Khorma*.
4 Rồi khi họ đã trẩy bộ từ *Hor*-sơn theo đường Biển Đỏ, để đi vòng quanh xứ *Êđôm*, thì cảm nghĩ của dân ấy đã thiếu kiên nhẫn dọc đường.
5 Và dân ấy đã nói chống lại Thiên Chúa cùng chống lại *Môsê* [rằng] : "Tại sao các Ngài đã đem chúng tôi lên khỏi *Aicập* để chết trong sa mạc, vì không có lương thực cũng không có nước, và chúng tôi đã cảm thấy ghê tởm về lương thực đáng khinh này?"
6 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã gởi tới trong dân các rắn lửa thì chúng đã cắn dân ấy, và một số đông dân đã chết trong số *Yxơraên*.
7 Vậy dân ấy đã đến với *Môsê* và họ đã ngõ lời : "Chúng tôi đã phạm tội vì chúng tôi đã nói chống lại ĐỨC CHÚA cùng chống lại ngài, xin ngài hãy chuyển cầu cùng ĐỨC CHÚA, để Người loại đi các con rắn khỏi đè trên chúng tôi ;" cho nên *Môsê* đã cầu bàu thay cho dân ấy.

8 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy tự làm cho ngươi một con rắn lửa rồi ngươi hãy giắt nó trên một trụ cờ, thì sẽ xảy ra là nếu bất kỳ người nào đã bị [rắn] cắn mà sẽ nhìn tới nó thì sẽ được hồi phục. »
9 Vậy *Môsê* đã liền làm một con rắn bằng thau rồi người đã giắt nó trên trụ cờ ấy, và đã thường xảy ra là khi con rắn ấy đã cắn bất cứ người nào, mà nó đã có thể nhìn tới con rắn bằng thau ấy, thì nó đã được hồi phục.
10 Sau đó, con cái *Yxơraên* đã dỡ lều ra đi, rồi họ đã cắm trại tại *Ôbôt*.
11 Rồi họ đã xuất hành khỏi *Ôbôt*, và họ đã cắm trại tại *Iyê-Abarim*, trong sa mạc mà đối diện với *Môáp*, về hướng mặt trời mọc.
12 Từ đó họ đã trẩy bộ và họ đã cắm trại tại suối *Zêrêđ*.
13 Từ đó họ đã trẩy bộ và họ đã cắm trại cạnh *Arnon* mà [ở] trong sa mạc trải rộng ra từ ranh giới của các người *Amôrít*, vì *Arnon* [là] ranh giới của *Môáp*, giữa *Môáp* và giữa các người *Amôrít*.
14 Vì vậy người ta đã kể trong một cuốn sách về những Chiến tranh của ĐỨC CHÚA :
"*Vaheb* ở* *Xupha* cùng với các khe suối của *Arnon*.

15 Và đáy* của các khe suối,
mà nó đã nghiêng về địa điểm của *Ar*,
thì nó sẽ tỳ mình vào biên thùy của *Môáp* !"
16 Rồi từ đó về *Bêer*, chính đó [là] 'Cái Giếng' mà ĐỨC CHÚA đã ngõ lời cùng *Môsê* : « Ngươi hãy triệu tập dân này hầu mà Ta sẽ ban nước cho họ ! »
17 Bấy giờ *Yxơraên* đã liền hát lên chính ca khúc này :
"Nào hãy* phun lên hỡi giếng !
Nào các ngươi hãy hò lên đi về nó !
18 Hỡi giếng [mà] những thủ lãnh đã đào nó !
[Mà] những vua chúa dân này đã đào nó
bằng gậy chỉ huy bằng những vương trượng của họ ! "
Rồi từ sa mạc [tới] *Mattana*.
19 Và từ *Mattana* [tới] *Nakhaliel*, rồi từ *Nakhaliel* [tới] *Bamot*.
20 Và từ *Bamot* [tới] chính thung lũng mà [ở] trong địa hạt của *Môáp*, và đỉnh núi *Pisgah* sẽ nhìn xuống về phía sa mạc ấy.
21 Bấy giờ *Yxơraên* đã phái những sứ giả tới *Sikhôn*, vua những người *Amôrít* mà rằng :
22 "Xin bệ hạ hãy để cho hạ thần đi qua trong xứ bệ hạ, các hạ sẽ không ghé vào đồng ruộng hoặc vào vườn nho, các hạ sẽ không uống nước giếng, các hạ sẽ đi bằng đường của vương quốc cho tới khi mà các hạ đã băng qua lãnh thổ bệ hạ."
23 Nhưng *Sikhôn* đã không cho phép *Yxơraên* đi qua trong lãnh thổ mình, và *Sikhôn* đã triệu tập dân mình, và đã đi ra để đối đầu với *Yxơraên* ngoài sa mạc ấy, và đã đi tới *Yahaz*, rồi đã làm giặc chống lại *Yxơraên*.
24 Bấy giờ *Yxơraên* đã đánh bại ngài bằng lưỡi kiếm, và đã chiếm hữu xứ ngài, từ *Arnon* cho tới *Yabboq*, cho tới nơi những con trai của *Ammôn*, vì *Yazer* [đã làm] ranh giới của những con trai của *Ammôn*.

25 Vậy *Yxơraên* đã chiếm đoạt tất cả các thành ấy, và *Yxơraên* đã ở trong tất cả những thành của các người *Amôrít*, tại *Hesbôn* cũng như tại tất cả những làng mạc của nó.
26 Vì *Hesbôn*, chính đó [là] thành của *Sikhôn*, vua của các người *Amôrít*, và chính ngài đã làm giặc chống lại vua đầu tiên của *Môáp*, và đã chiếm đoạt toàn bộ xứ nó khỏi quyền lực nó cho tới *Arnon*.
27 Bởi đó cho nên các người dùng ngạn ngữ đã thường nói :
"Các ngươi* hãy đến *Hesbôn*,
giá thành của *Sikhôn*,
được tái thiết và được trùng tu !
28 Vì ngọn lửa đã phát ra từ *Hesbôn*,
từ thành của *Sikhôn* nó đã thiêu rụi *Ar* của *Môáp*
những cư dân của những nơi cao của *Arnon* !
29 Ôi bất hạnh cho ngươi, hỡi *Môáp* !
Ngươi đã bị trừ tiệt, hỡi dân của *Kêmôs* !
Nó đã nộp những con trai mình [như là] những kẻ đào thoát,
và những con gái mình như những kẻ bị lưu đày
cho vua người *Amôrít Sikhôn* !
30 Vậy chúng ta nhứt quyết bắn tên chúng nó
Hesbôn đã bị trừ tiệt cho tới *Đivôn*,
và chúng ta nhứt quyết tàn phá
cho tới *Nôphakh* như cho tới *Mêđêba*."
31 Và như vậy *Yxơraên* đã ở lại trong xứ người *Amôrít*.
32 Rồi *Môsê* đã sai [một số người] để dọ thám *Yazer*, và họ đã chiếm cứ hàng loạt những làng mạc của nó, đồng thời họ đã lược đoạt người *Amôrít* mà ở đó.
33 Sau đó họ đã quây đi và đã đi lên đường của *Basan*, thì chính *Ốc*, vua của *Basan*, đã đi ra để đối đầu với họ, cùng với toàn thể dân mình, để giao chiến [tại] *Êđrêi*.
34 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Ngươi đừng sợ nó, vì Ta đã quyết nộp nó vào tay ngươi, và toàn thể dân nó cùng với xứ nó, đồng thời ngươi sẽ phải làm đối với nó theo như ngươi đã làm đối với *Sikhôn*, vua người *Amôrít* mà đã ngự trị tại *Hesbôn*. »
35 Vậy họ đã đánh chết ngài và những con trai ngài cùng toàn thể dân ngài, cho tới khi đã không còn sót cho ngài một người sống sót nào, và họ đã chiếm hữu xứ ngài.

Dân số 22

22,1 Rồi con cái *Yxơraên* đã dỡ lều ra đi và họ đã cắm trại trong những đồng hoang của *Môáp*, phía Đông ngạn của *Yođan*[lối vĩ độ của] *Yêrikhô*.
2 Bấy giờ *Balaq*, con trai của *Zíppôr*, đã thấy tất cả những gì mà *Yxơraên* đã làm cho người *Amôrít*.

3 Và *Môáp* đã sợ hãi lắm trước sự hiện diện của dân ấy, vì chính nó đông, vậy *Môáp* đã cảm thấy lo ngại trước sự hiện diện của con cái *Yxơraên*.
4 Bấy giờ *Môáp* đã nói với những vị kỳ lão của *Mađian* : "Bây giờ bọn người này sẽ ngoạm sạch hết những miền xung quanh của chúng ta, như gia súc kia cạp sạch cỏ của cánh đồng ;" và *Balaq*, con trai của *Zíppôr*, vua đối với *Môáp* chính vào thời ấy.
5 Vậy vua ấy đã phái những sứ giả tới *Balaam*, con trai của *Bêôr*, [ở] tại *Pêtôr* mà gần sông [*Ơphrát*] kia, xứ những phần tử của dân mình, để triệu người mà rằng : "Kìa một dân đã xuất hành khỏi *Aicập* ! Coi đó nó đã tràn lan mặt đất này và chính nó đang ở gần phía trước trẫm !
6 Vậy thì bây giờ thầy hãy vui lòng đến [và] hãy nguyền rủa dân này giùm trẫm, vì chính nó mạnh hơn trẫm, may ra [chúng] ta sẽ có thể đánh nó, rồi trẫm sẽ đuổi nó ra khỏi xứ này, vì trẫm biết rằng đối với người mà thầy sẽ chúc lành sẽ được phồn vinh, còn người mà thầy sẽ chúc dữ sẽ bị chúc dữ."
7 Và những vị kỳ lão của *Môáp* cùng những vị kỳ lão của *Mađian* đã lên đường, với những tiền quẻ trong tay chúng, và chúng đã đi tới *Balaam*, rồi chúng đã kể lại cho người những lời của *Balaq*.
8 Bấy giờ người đã nói với chúng : "Các ngài hãy nán lại đây đêm nay, thì tôi sẽ đem về cho các ngài lời trần thuật theo như ĐỨC CHÚA sẽ phán cùng tôi, vậy những gia thần của *Môáp* đã ở lại với *Balaam*.
9 Bấy giờ Thiên Chúa đã ngự đến cùng *Balaam*, và Người đã phán : "Các người này [là] ai đối với ngươi vậy ?"
10 Thì *Balaam* đã thưa cùng Thiên Chúa : "*Balaq*, con trai của *Zíppôr*, vua của *Môáp*, đã sai [để nói] với tôi :
11 'Kìa ! dân kia đã xuất hành khỏi *Aicập*, và đã tràn lan mặt đất này, bây giờ nào ! thầy hãy đến hãy nguyền rủa nó giùm trẫm, may ra trẫm sẽ có thể chiến thắng nó và trẫm sẽ đuổi nó đi.' "
12 Nhưng Thiên Chúa đã phán cùng *Balaam* : « Ngươi sẽ không được đi với chúng, ngươi cũng sẽ không được nguyền rủa dân này, vì chính nó đã được chúc phúc. »
13 Rồi *Balaam* đã chỗi dậy vào buổi sáng và người đã nói với những gia thần của *Balaq* : "Các ngài hãy đi về xứ các ngài, vì ĐỨC CHÚA đã từ chối để cho phép tôi về việc đi với các ngài."
14 Vậy những gia thần của *Môáp* đã chỗi dậy và đã đi về với *Balaq*, rồi chúng đã tâu : "*Balaam* đã từ chối việc đi với chúng tôi."
15 Nhưng *Balaq* đã tiếp tục việc phái những gia thần đông và ưu tú hơn các gia thần ấy nữa.
16 Bấy giờ chúng đã đến với *Balaam* và chúng đã nói với người : "*Balaq*, con trai của *Zíppôr*, đã nói như vầy : 'Thầy vui lòng đừng ngại cho khỏi việc đi tới trẫm.
17 Vì nhứt định trẫm sẽ làm vẻ vang cho thầy thật nhiều, và tất cả những gì mà thầy sẽ nói với trẫm, trẫm quyết sẽ làm, vậy thầy hãy vui lòng đến, hãy nguyền rủa giùm trẫm dân này.' "
18 Nhưng *Balaam* đã đáp lại và đã nói với những sứ giả của *Balaq* : "Dầu rằng *Balaq* sẽ ban cho tôi bạc và vàng mà làm đầy nhà người, tôi cũng sẽ không thể vượt qua mệnh lệnh của ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa tôi, để làm [một việc] nhỏ hay lớn.

19 Và bây giờ, chính các ngài nữa, các ngài hãy vui lòng ở lại tại đây đêm nay, để tôi sẽ biết, ĐỨC CHÚA sẽ còn phán với tôi điều gì nữa."
20 Bấy giờ Thiên Chúa đã đến với *Balaam* ban đêm, và đã phán cùng người : « Nếu các người này đã đến để mời ngươi, ngươi hãy chỗi dậy, hãy đi với chúng, nhưng chỉ chính phần việc mà Ta sẽ truyền cho ngươi, chính nó ngươi mới được làm. »
21 Vậy *Balaam* đã chỗi dậy vào buổi sáng, và người đã thắng lừa mình, rồi người đã đi với những gia thần của *Môáp*.
22 Bấy giờ cơn giận của Thiên Chúa đã bừng lên, vì chính người đang ra đi, cho nên Thiên sứ của ĐỨC CHÚA đã đứng trên đường để làm Vị phản đối người, trong khi chính người đang lên yên trên lừa người, cùng hai tôi tớ người cùng với người.
23 Và khi con lừa ấy đã thấy Thiên sứ của ĐỨC CHÚA đang đứng trên đường, và thanh gươm Người đã được tuốt ra trong tay Người, thì con lừa ấy đã né khỏi đường ấy và đã đi vào cánh đồng, bấy giờ *Balaam* đã đánh con lừa mình để làm cho nó quây lại vô đường ấy.
24 Rồi Thiên sứ của ĐỨC CHÚA đã lại đứng ở trên đường có vách xung quanh của các vườn nho, một vách bên nây và một vách bên kia.
25 Và khi con lừa ấy đã lại thấy Thiên sứ của ĐỨC CHÚA, thì nó đã tự nép mình vào vách ấy và đã chèn ép chưn của *Balaam* vô vách ấy, cho nên người đã lại đánh nó nữa.
26 Vả, Thiên sứ của ĐỨC CHÚA đã còn vượt qua và đã đứng ở một nơi hẹp, ở nơi mà không có đường để né bên phải hoặc bên trái.
27 Và khi con lừa ấy đã thấy Thiên sứ của ĐỨC CHÚA và nó đã nằm xuống ở dưới *Balaam*, thì cơn giận của *Balaam* đã bừng lên, và người đã đánh con lừa mình bằng gậy.
28 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã mở miệng của con lừa ấy, thì nó đã cất tiếng nói với *Balaam* : "Tôi đã làm gì cho ngài, mà ngài đã đánh tôi bây giờ đã ba lần rồi vậy ?"
29 Thì *Balaam* đã đáp lại với con lừa : « Vì trong trường hợp đó mi đã đối xử cách tàn nhẫn với ta, ôi nếu như đã có thanh gươm trong tay ta thì giờ phút này ta đã giết mi ! »
30 Bấy giờ con lừa ấy đã nói với *Balaam* : "Phải chăng chính tôi không phải [là] con lừa của ngài mà ngài đã cỡi trên tôi từ khi ngài đã có cho tới chính ngày nay sao ? Có bao giờ tôi đã tỏ thói quen làm cho ngài như vậy không ?" Thì người đã đáp : "Không đâu !"
31 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã mở mắt của *Balaam* ra, và người đã thấy Thiên sứ của ĐỨC CHÚA đang đứng trên đường, cùng thanh gươm của Người đã được tuốt ra trong tay Người, thì *Balaam* đã sấp mình xuống và đã phủ phục trước Nhan Người.
32 Bấy giờ Thiên sứ của ĐỨC CHÚA đã phán cùng người : « Nhơn sao ngươi đã đánh con lừa của ngươi bây giờ đã ba lần rồi ? Này chính Ta đã ra để làm Người phản đối, vì ngươi đã vượt liều lộ trình này đàng trước Ta !
33 Bấy giờ con lừa này đã thấy Ta và nó đã cố né đàng trước Ta như vậy đó ba lần, nếu nó đã không né khỏi đàng trước Ta, thì hẳn giờ phút này kể cả chính ngươi Ta đã giết chết, còn chính nó Ta đã có thể để cho sống. »
34 Bấy giờ *Balaam* đã thưa cùng Thiên sứ của ĐỨC CHÚA : « Tôi đã phạm tội, vì tôi đã không biết rằng chính Ngài đang đứng để đối diện với tôi trên đường ; vậy giờ đây nếu việc ấy đã làm phiền trước mắt Ngài, thì tôi muốn cho tôi trở về. »

35 Nhưng Thiên sứ của ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Balaam* : « Ngươi hãy đi cùng với các người này, tuy nhiên chỉ có chính lời mà Ta sẽ truyền cho ngươi, chính nó ngươi mới được phép nói. » Vậy *Balaam* đã đi cùng với những gia thần của *Balaq*.
36 Khi *Balaq* đã hay rằng *Balaam* đã đến, thì người đã liền ra để gặp ông về phía thành *Môáp* mà [ở] trên ranh giới của *Arnon* mà ở đầu cùng của bờ cõi ấy.
37 Bấy giờ *Balaq* đã phán cùng *Balaam* : « Phải chăng hẳn Trẫm đã không phái tới ngươi để triệu ngươi sao ? Nhơn sao ngươi đã không đi tới Trẫm ? Phải chăng quả thật Trẫm sẽ không có thể làm vẻ vang ngươi sao ? »
38 Thì *Balaam* đã tâu cùng *Balaq* : « Này rốt cuộc hạ thần đã đến với Bệ hạ đây! Phải chăng dầu thế nào hạ thần cũng sẽ có thể nói bất cứ điều gì chính lời mà Thiên Chúa sẽ đặt vào miệng hạ thần, chính nó hạ thần sẽ nói ra ? »
39 Vậy *Balaam* đã đi cùng với *Balaq* và họ đã đến *Kiriat-Khuxôt*.
40 Và rồi *Balaq* đã sát tế gia súc lớn cùng gia súc nhỏ để tế lễ, Người cũng đã chuyển [phần] cho *Balaam* và cho những gia thần mà [đi] cùng với ông.
41 Rồi đã xảy ra là vào sáng hôm sau thì *Balaq* đã đem *Balaam* đi, và Người đã đem ông lên *Bamot-Baal*, để từ đó ông mới được phép thấy bờ cõi của dân Người.

Dân số 23

23,1 Bấy giờ *Balaam* đã tâu cùng *Balaq* : « Bệ hạ hãy xây cho thần tại đây bảy bàn thờ, và Bệ hạ hãy cung cấp cho thần tại đây bảy bò đực tơ cùng bảy chiên đực. »
2 Vậy *Balaq* đã làm theo như *Balaam* đã yêu cầu, rồi Người đã tiến dưng cùng với *Balaam* một bò đực tơ cùng một chiên đực trên mỗi bàn thờ.
3 Bấy giờ *Balaam* đã tâu cùng *Balaq* : « Bệ hạ hãy đứng cạnh lễ vật toàn thiêu của Bệ hạ, còn thần xin đi, may ra ĐỨC CHÚA sẽ thình lình tiếp xúc để gặp thần, và bất cứ điều gì Người sẽ chỉ cho thần, thì thần sẽ trình bày cho Bệ hạ. » Vậy người đã đi tới một ngọn đồi trơ trụi.
4 Và khi Thiên Chúa đã thình lình tiếp xúc với *Balaam*, thì ông đã thưa cùng Người : « Tôi đã xếp đặt có thứ tự bảy bàn thờ ấy, rồi tôi đã tiến dưng một bò đực tơ cùng một chiên đực trên mỗi bàn thờ. »
5 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã đặt một lời vào miệng của *Balaam*, và Người đã phán : « Ngươi hãy trở về tới *Balaq*, và ngươi sẽ phải nói như vầy. »
6 Vậy ông đã trở lại với Người, và kìa Người đang đứng cạnh lễ vật toàn thiêu của mình, chính Người cùng với toàn thể những gia thần của *Môáp* !
7 Bấy giờ người đã thốt lên dụ ngôn của người, và người đã nói :

« *Balaq*, vua của* *Môáp*, muốn điều* khiển thần,
từ *Aram*, từ những* núi của Đông Phương :
“ Ngài hãy đến, hãy chúc dữ *Yacob* giùm Trẫm,
phải, Ngài hãy đến, hãy nguyền* rủa *Yxơraên* ! ”

8 Làm sao thần có thể thốt lên một lời nguyền rủa chống lại,
Vị mà *Ên* đã không nguyền rủa ?
Và làm* sao thần có thể chúc dữ
[Vị mà] ĐỨC CHÚA đã không chúc dữ ?
9 Vì thần* sẽ thấy Nó từ chỏm những tảng đá
từ những đồi thần sẽ trông thấy Nó
quả thật một dân cô đơn sẽ hạ trại để định cư
và trong số những dân tộc
Nó sẽ không tự nhận ra chính mình.
10 Ôi nào* ai đã bao giờ đếm được bụi của *Yacob* !
Và ai đã có thể đếm được một phần tư *Yxơraên* ?
Thần nguyện chết sự chết của kẻ ngay lành,
và chung cục của thần nguyện được trở nên như Nó ! »
11 Bấy giờ *Balaq* đã phán cùng *Balaam* : « Ngài đã làm gì cho Trẫm vậy ? Trẫm đã triệu Ngài để nguyền rủa những kẻ thù của Trẫm, nhưng coi đó, Ngài đã chỉ chúc lành thôi ! »
12 Thì người đã đáp lại và đã tâu : « Há chẳng phải về điều mà ĐỨC CHÚA đã đặt vào miệng thần, chỉ về nó thần mới phải chăm nom để nói sao ? »
13 Bấy giờ *Balaq* đã phán cùng người : « Ngài hãy vui lòng đi với Trẫm, tới một chỗ đứng khác mà từ đó Ngài sẽ thấy Nó, Ngài sẽ thấy chỉ là một khu vực của Nó, nhưng Ngài sẽ không thấy toàn thể Nó, rồi từ đó Ngài hãy nguyền rủa Nó giùm Trẫm. »
14 Rồi Ông đã dẫn người ra cánh đồng của những người canh gát, về đỉnh của *Pisgah* kia, thì *Balaam* đã xây bảy bàn thờ, xong người đã tiến dưng một bò đực tơ cùng một chiên đực trên mỗi bàn thờ.
15 Rồi người đã tâu cùng *Balaq* : « Bệ hạ hãy đứng đây, cạnh lễ vật toàn thiêu của Bệ hạ, còn chính thần, thần xin thình lình tiếp xúc đàng kia ! »
16 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã thình lình tiếp xúc với *Balaam*, và Người đã đặt ngôn từ vào miệng của ông, rồi Người đã phán : « Ngươi hãy trở về với *Balaq*, và ngươi sẽ phải nói như vầy. »
17 Vậy ông đã trở về với Người, và kìa ! Người đang đứng cạnh lễ vật toàn thiêu của mình và những gia thần của *Môáp* cùng với Người ; thì *Balaq* đã phán với ông : « ĐỨC CHÚA đã phán gì ? »
18 Bấy giờ người đã thốt lên dụ ngôn của mình, và đã nói :
« Hỡi *Balaq* ! Bệ hạ* hãy đứng dậy và hãy nghe,
xin hoàng thượng hãy lắng tai nghe tới thần,
hỡi con trai hoàng phụ *Zíppôr* !
19 *Ên* không phải [là] người
để mà *Ên* đi nói dối !
cũng [không phải] con người
để *Ên* ăn năn khổ não !
Há chính Người đã phán,
nhưng lại không thực hiện,
hoặc [chính] Người đã phán,

nhưng không làm cho điều ấy ứng nghiệm chăng ?
20 Kìa ! thần đã* nhận để chúc lành,
và Người đã chúc lành
vậy thần sẽ không thể hủy bỏ sự chúc lành.
21 Người đã không đối diện với cảnh xáo trộn ở trong *Yacob*,
cũng đã không thấy cảnh thống khổ trong *Yxơraên*
cũng như tiếng hô chiến tranh của vua trong Nó
ĐỨC CHÚA Thiên Chúa của Nó [ở] cùng với Nó !
22 *Ên* [là] Đấng đem họ ra khỏi *Aicập*
như những sừng khổng lồ bò rừng dành cho Nó.
23 Quả thật, không có sự bỏ bùa mê trong *Yacob*
cũng không có thuật bói toán trong *Yxơraên*
vào thời điểm này người ta sẽ phải báo cáo,
liên quan tới *Yacob* và cùng liên quan tới *Yxơraên*
Ên đã làm gì !
24 Kìa một dân tộc sẽ chỗi dậy như một sư tử !
và Nó sẽ chồm dậy như một sư tử
Nó sẽ không nằm xuống cho tới khi Nó sẽ ăn mồi
và sẽ uống máu của những con bị sát hại. »
25 Bấy giờ *Balaq* đã phán cùng *Balaam* : "Quả thật không những Ngài đã không thốt lên một lời nguyền rủa chống lại Nó, mà nhứt định Ngài cũng không được chúc lành cho Nó nữa chớ !"
26 Thì *Balaam* đã đáp lại và người đã tâu cùng *Balaq* : "Có phải thần đã không tâu cùng Bệ hạ rằng : 'Tất cả những gì mà ĐỨC CHÚA sẽ truyền, thần sẽ phải thực thi nó chăng ?'"
27 Vậy *Balaq* đã phán cùng *Balaam* : "Nào Ngài hãy vui lòng đi ! Trẫm sẽ dẫn Ngài tới một chỗ khác may ra nó sẽ êm đềm trước mắt của chính Thiên Chúa, rồi từ đó Ngài sẽ thốt một lời nguyền rủa chống lại Nó giùm Trẫm."
28 Và *Balaq* đã dẫn *Balaam* lên đỉnh núi *Pơo* kia, nhìn xuống về hướng của nơi hoang vu kia.
29 Bấy giờ *Balaam* đã tâu cùng *Balaq* : "Bệ hạ hãy xây cho thần tại đây bảy bàn thờ, và Bệ hạ hãy cung cấp cho thần tại đây bảy bò đực tơ cùng bảy chiên đực."
30 Vậy *Balaq* đã làm theo như *Balaam* đã yêu cầu, và Người đã tiến dưng một bò đực tơ cùng một chiên đực trên mỗi bàn thờ.

Dân số 24

24,1 Vả khi *Balaam* đã thấy rằng Người đã làm vừa ý trước mắt ĐỨC CHÚA để chúc lành *Yxơraên*, và Người cũng đã không đi nữa như trước đây để chống lại những thuật bói toán, thì ông đã hướng mặt mình về nơi hoang vu ấy.

2 Khi *Balaam* đã ngước mắt mình lên thì người đã thấy *Yxơraên* đang hạ trại để ở lại theo
từng chi tộc mình ; bấy giờ Thần Khí Thiên Chúa đã đến trên người.
3 Và người đã thốt lên dụ ngôn của mình và đã nói :
« Tuyên ngôn* của *Balaam* chính con trai của *Bêôr*,
và tuyên ngôn của đàn ông này
mắt tinh thần mình cởi mở !
4 Tuyên ngôn của người nghe những lời của *Ên*
người mà Đấng Toàn Năng ban thị kiến,
người thấy trong trạng thái xuất thần
đang khi sụp xuống nhưng mắt không bị che khuất :
5 Ôi những* lều trại của ngươi xinh đẹp làm sao ! hỡi *Yacob* !
ôi những nơi cư ngụ của ngươi hỡi *Yxơraên* !
6 Như những* cây dừa đã được gie ra,
như vườn trồng hoa quả kề bên dòng suối,
như những cây trầm hương ĐỨC CHÚA đã trồng,
như những cây hương nam kề bên dòng nước.
7 Nước sẽ chảy từng giọt từ cặp thùng Nó,
và hột giống Nó cạnh nhiều nước,
và nhà vua Nó đáng được tôn vinh hơn *Agag*,
và vương quyền Nó sẽ hưng lên.
8 *Ên* Đấng đã đem Nó ra khỏi *Aicập*
như những xương cốt của bò rừng dành cho Nó,
Nó sẽ ăn sống nuốt tươi những dân tộc cừu địch của Nó,
những xương cốt của chúng Nó sẽ đập tan,
Nó sẽ đâm thấu qua bằng những mũi tên của Nó.
9 Nó đã* cúi xuống Nó đã nằm xuống như một sư tử,
và như sư tử cái ai [mà] dám chọc Nó dậy ?
Những lời* khen tặng của Bệ hạ [thì] phúc thay cho Nó !
còn những* lời nguyền rủa của Bệ hạ [thì] vô phúc thay cho Nó ! »
10 Bấy giờ cơn giận của *Balaq* đã bừng lên chống lại *Balaam* và Người đã đập tay mình, rồi
Balaq đã phán cùng *Balaam* : « Trẫm đã triệu Ngài để nguyền rủa những kẻ thù Trẫm,
nhưng coi đó, hẳn Ngài đã chúc lành ba lần rồi !
11 Vậy bây giờ, Ngài hãy trốn đi về nhà Ngài, quả thật Trẫm đã tính sẽ làm vẻ vang cho
Ngài, nhưng coi đó, ĐỨC CHÚA đã từ chối để cho Ngài đừng có vinh dự ! »
12 Bấy giờ *Balaam* đã tâu cùng *Balaq* : "Há Thần cũng đã không nói với những sứ giả của
Bệ hạ mà Bệ hạ đã sai tới Thần rằng :
13 'Dầu rằng *Balaq* sẽ ban cho tôi bạc và vàng mà làm đầy nhà Người, tôi cũng sẽ không
thể vượt qua mệnh lệnh của ĐỨC CHÚA để làm một điều tốt hay xấu, được tự bày đặt ra
theo ý riêng tôi, điều mà ĐỨC CHÚA sẽ phán tôi sẽ phải nói nó.'
14 Và bây giờ, này Thần đi về dân Thần, nào ! Bệ hạ hãy đi, Thần sẽ cố vấn cho Bệ hạ về
những gì mà chính dân này sẽ làm cho dân Bệ hạ vào chung cục thời gian sắp đến. »
15 Vậy người đã thốt lên dụ ngôn của mình và đã nói :

« Tuyên ngôn* của *Balaam* chính con trai của *Bêôr*,
và tuyên ngôn của đàn ông này
mắt tinh thần mình cởi mở,
16 Tuyên ngôn* của người hiểu biết những lời của *Ên*
và người biết rõ tri thức của Đấng Tối Cao
thị kiến của Đấng Toàn Năng
người ấy thấy trong trạng thái xuất thần,
đang khi sụp mình xuống nhưng mắt không bị che khuất.
17 Thần sẽ* thấy Nó nhưng không bây giờ
Thần sẽ nhìn thấy Nó nhưng không gần,
một ngôi sao sẽ đi ra từ *Yacob*,
và một vương trượng sẽ chỗi dậy từ *Yxơraên*,
và Nó sẽ đập tan đôi màng tang của *Môáp*
cùng đầu của toàn thể những con trai của *Sết*.
18 Và *Êđôm* sẽ trở thành một gia sản,
rồi *Xêia* sẽ trở thành gia sản của những kẻ thù nó
còn *Yxơraên* sẽ hành động cách dũng cảm.
19 Và từ* *Yacob* một nhân vật sẽ thống trị
và nó sẽ tiêu diệt người sống sót khỏi thành. »
20 Khi người đã xem kỹ *Amalek*, thì người đã thốt lên dụ ngôn của mình và người đã nói :
" *Amalek** [là] người đứng đầu của những dân tộc,
nhưng chung cục của người [sẽ] tới tận sự tiêu diệt ! "
21 Khi người đã xem xét kỹ dân *Kênít*, thì người đã tiếp tục thốt lên dụ ngôn của mình và người đã nói :
" Địa hạt* của ngươi vững mạnh,
vì chỗ ở của ngươi đã được đặt trên tảng đá.
22 Song le* nếu mà đã có ai để tiêu diệt *Kain*
cho tới bao giờ nó sẽ bắt ngươi làm tù binh hỡi *Áxua* ? "
23 Và người đã tiếp tục thốt lên dụ ngôn của mình và đã nói :
" Ôi bất hạnh cho ai sẽ còn sống sót
sau khi *Ên* chỉ định nó !
24 Rồi những tàu từ phía *Kíttim*,
thì chúng sẽ hành hạ *Áxua* ;
và chúng sẽ làm nhục *Êber*,
rồi cũng chính nó tới tận sự tiệu diệt. "
25 Đoạn *Balaam* đã chỗi dậy và đã đi và đã trở về nhà mình, còn *Balaq* cũng đã đi về đường mình.

Dân số 25

25,1 Vả, *Yxơraên* đã ở lại tại *Xíttim*, rồi dần dà dân này đã bắt đầu để gian dâm với những phụ nữ của *Môáp*.
2 Vậy chúng đã mời dân tới những hy lễ của những thần của chúng, và dân này đã ăn và họ đã phục bái trước những thần của chúng.
3 Vậy *Yxơraên* đã gắn bó với *Baan-Pơo*, cho nên cơn giận của ĐỨC CHÚA đã bừng lênchống lại *Yxơraên*.
4 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy bắt toàn thể những thủ lãnh của dân này đi, rồi ngươi hãy đóng cọc vô đít họ tới ruột cho ĐỨC CHÚA cách công khai, thì cơn bừng giậncủa ĐỨC CHÚA mới có thể quây đi khỏi *Yxơraên*. »
5 Vậy *Môsê* đã nói với những đao phủ của *Yxơraên* : « Các ngươi, mỗi người, hãy giết, những người của mình [là] các kẻ đã quen gắng bó với*Baan-Pơo*. »
6 Bỗng kìa ! một người trong số những con cái của *Yxơraên* đã đến, vừa đã dẫn tới những anh em mình, một phụ nữ *Mađian* kia trước sự hiện diện của *Môsê* cùng trước sự hiện diện của toàn thể cộng đoàn con cái *Yxơraên*, và chính họ đang khóc [ở] cửa Lều Hội ngộ.
7 Khi *Phinêhát*, -con trai của *Êlêaza*, cháu nội của *Aharon* vị Tư tế, -đã vừa thấy [họ] thì người đã liền chỗi dậy từ giữa nơi cộng đoàn ấy, và đã chụp ngọn giáo trong tay mình.
8 Rồi người đã đi vô theo sau người *Yxơraên*, tới lều mái vòm rộng lớn và người đã đâm cả hai họ, người *Yxơraên* cùng với người phụ nữ ấy nơi bụng nàng, bấy giờ tai ương kia đã được chận đứng, khỏi đè trêncon cái *Yxơraên*.
9 Và số các người chết bởi tai ương đã lên tới hai mươi bốn ngàn.
10 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
11 « *Phinêhát*, -con trai của *Êlêaza*, cháu nội của *Aharon* vị Tư tế, -người đã can ngăn cơn thịnh nộ của Ta khỏi đè trên con cái *Yxơraên* bởi nhiệt tâm của người bên cạnh sự nhiệt thành của lòng hăng say của Ta giữa nơi họ, cho nên Ta đã không tận diệt con cái *Yxơraên* trong sự nhiệt thành của lòng hăng say của Ta.
12 Vì vậy, Ngươi hãy nói : " Này ! Ta bancho nó Giao ước bình an của Ta.
13 Và Giao ước ấy sẽ trở thành, -cho nó cùng cho hậu duệ nó sau nó, -một Giao ước về chức Tư tế trường tồn, vì rằng nó đã nhiệt thành cho Thiên Chúa nó, và nó đã đền bù cho tội lỗi đè trên con cái *Yxơraên*." »
14 Vả, tên của người *Yxơraên* đã bị giết, -người mà đã bị giết chết cùng với phụ nữ *Mađian*, -[là] *Zimri*, con trai của *Salu* đầu mục của chi tộc của người *Simêôn*.
15 Còn tên của phụ nữ *Mađian* đã bị giết kia [là] *Kôzơbi*, con gái của *Xua* chính [là] đầu tộc những bộ lạc thuộc chi tộc *Mađian*.
16 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
17 « [Các ngươi] hãy ngược đãi các người *Mađian* và các ngươi sẽ phải đánh chúng,
18 vì chính chúng đã tỏ thái độ thù nghịch đối với các ngươi trong những vụ trộm cắp của chúng mà chúng đã lường gạt đối với các ngươi về chuyện của *Pơo*, cùng về chuyện của

Kôzơbi, con gái của đầu mục của *Mađian* chị em của chúng, chính nàng đã bị giết chết trong thời gian của tai ương ấy liên quan tới chuyện của *Pơo*,
19 cho nên sau đó tai ương ấy đã diễn ra. »

Dân số 26

26,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* và cùng *Êlêaza*, con trai của *Aharon*, vị Tư tế rằng :
2 « Các ngươi hãy lấy tổng số -[trong] toàn thể cộng đoàn của con cái *Yxơraên*, từ con [người] hai mươi tuổi trở lên, từng các tộc đoàn của họ, -toàn thể người ra trận trong *Yxơraên*. »
3 Vậy *Môsê* đã nói, -cùng với *Êlêaza* vị Tư tế, -với họ trong những đồng hoang của *Môáp*, cạnh *Yođan* [lối vĩ độ của] *Yêrikhô* rằng :
4 " Từ con [người] hai mươi tuổi trở lên, theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê* cùng cho con cái *Yxơraên*, [là] các người đã ra khỏi xứ *Aicập*. "
5 *Rubên* [là] con đầu lòng của *Yxơraên* ; [còn] con cháu của *Rubên* : [Là] *HêNóc* [sinh] gia tộc của người *HêNóc*, của *Phalu* [sinh] gia tộc của người *Phalu* ;
6 của *HếtRôn* [sinh] gia tộc của người *HếtRôn*, của *Cạtmi* [sinh] gia tộc của người *Cạtmi*.
7 Đó là những gia tộc của người *Rubên*, và những người đã được kiểm kê của họ đã lên tới bốn mươi ba ngàn bảy trăm ba mươi [người].
8 Và con cái của *Phalu* [là] *Êliáp*.
9 Và con cái của *Êliáp* [là] *Nêmuên* và *Đathan* cùng *Abiram*, chính *Đathan* cùng với *Abiram* [là] những người đã được mời của chính bè phái mà đã đấu tranh chống lại *Môsê* cùng chống lại *Aharon*, nhơn danh bè phái của *Côrê*, khi chúng đã thi nhau chống lại ĐỨC CHÚA.
10 Bấy giờ đất kia đã mở miệng nó ra và nó đã nuốt chúng mất, còn *Côrê* [thì chết] khi bè phái nó chết bởi lửa kia đã thiêu rụi hai trăm năm mươi người, vậy chúng đã trở thành một sự cảnh cáo.
11 Nhưng con cái của *Côrê* đã không chết.
12 Con cháu của *Simêôn* theo từng những gia tộc của họ [là] của *Nêmuên* [sinh] gia tộc của người *Nêmuên*, của *Yamin* [sinh] gia tộc của người *Yamin*, của *Yakin* [sinh] gia tộc của người *Yakin* ;
13 của *Zêra* [sinh] gia tộc của người *Zêra*, của *SaUn* [sinh] gia tộc của người *SaUn*.
14 Đó là những gia tộc của người *Simêôn* [là] hai mươi hai ngàn hai trăm [người].
15 Con cháu của *Gát* theo từng những gia tộc của họ [là] của *ZiPhiôn* [sinh] gia tộc của người *ZiPhiôn*, của *Hắcghi* [sinh] gia tộc của người *Hắcghi*, của *SuNi* [sinh] gia tộc của người *SuNi* ;
16 của *Ôzơni* [sinh] gia tộc của người *Ôzơni*, của *Êri* [sinh] gia tộc của người *Êri* ;
17 của *Arôđi* [sinh] gia tộc của người *Arôđi*, của *Arêli* [sinh] gia tộc của người *Arêli*.

18 Đó là những gia tộc của con cháu của *Gát*, theo từng những người đã được kiểm kê của họ [là] bốn mươi ngàn năm trăm [người].
19 Con cháu của *Yuđa* [là] *Êrơ* và *Ônan*, nhưng *Êrơ* đã chết cùng với *Ônan* trong xứ *Canaan*.
20 Vậy con cháu còn lại của *Yuđa* đã theo từng những gia tộc của họ là của *Sêla* [sinh] gia tộc của người *Sêla*, của *Phêrết* [sinh] gia tộc của người *Phêrết*, của *Zêra* [sinh] gia tộc của người *Zêra*.
21 Và con cháu của *Phêrết* đã là của *HếtRôn* [sinh] gia tộc của người *HếtRôn*, của *Hamun* [sinh] gia tộc của người *Hamun*.
22 Đó là những gia tộc của *Yuđa*, theo từng những người đã được kiểm kê của họ [là] bảy mươi sáu ngàn năm trăm [người].
23 Con cháu của *Yxakha*, theo từng những gia tộc của họ [là] *Tôla* [sinh] gia tộc của người *Tôla*, của *Phuva* [sinh] gia tộc của người *Phuva* ;
24 của *Yasúp* [sinh] gia tộc của người *Yasúp*, của *Simrôn* [sinh] gia tộc của người *Simrôn*.
25 Đó là những gia tộc của *Yxakha* theo từng những người đã được kiểm kê của họ, [là] sáu mươi bốn ngàn ba trăm [người].
26 Con cháu của *Zabulôn*, theo từng những gia tộc của họ, [là] của *Xêrết* [sinh] gia tộc của người *Xêrết*, của *Êlôn* [sinh] gia tộc của người *Êlôn*, của *Yalêên* [sinh] gia tộc của người *Yalêên*.
27 Đó là những gia tộc của người *Zabulôn*, theo từng những người đã được kiểm kê của họ [là] sáu mươi ngàn năm trăm [người].
28 Con cháu của *Yuse* theo từng những gia tộc của họ [là] *Mơnase* và *Êphraim*.
29 Con cháu của *Mơnase* [là] *Makhia* [sinh] gia tộc của người *Makhia*, và *Makhia* đã sinh ra *Galaát*, của *Galaát* [sinh] gia tộc của người *Galaát*.
30 Đây con cháu của *Galaát* là *Yêze* [sinh] gia tộc của người *Yêze*, của *Hêléc* [sinh] gia tộc của người *Hêléc* ;
31 của *ÁtRiÊn* [sinh] gia tộc của người *ÁtRiÊn*, của *Sêkhem* [sinh] gia tộc của người *Sêkhem* ;
32 của *Sêmiđa* [sinh] gia tộc người *Sêmiđa*, của *Hêphe* [sinh] gia tộc người *Hêphe*.
33 Vả, *Zêlôphát*, -con trai của *Hêphe*, -những con trai đã không có cho người, nhưng [có] những con gái, và tên của những con gái của *Zêlôphát* [là] *Mácla* và *Nôa*, *Hốtla*, *Minca* cùng *Tiaxa*.
34 Đó là những gia tộc của *Mơnase*, và những người đã được kiểm kê của họ [là] năm mươi hai ngàn bảy trăm [người].
35 Đó là con cháu của *Êphraim*, theo từng những gia tộc của họ, của *SuThêlách* [sinh] gia tộc của người *SuThêlách*, của *Bêke* [sinh] gia tộc của người *Bêke*, của *Takhan* [sinh] gia tộc của người *Takhan*.
36 Còn đây là con cháu của *SuThêlách*, của *Êran* [sinh] gia tộc của người *Êran*.
37 Đó là những gia tộc của con cháu của *Êphraim*, theo từng những người đã được kiểm kê của họ [là] ba mươi hai ngàn năm trăm [người] ; đây là hậu duệ của *Yuse* theo từng những gia tộc của họ.

38 Con cháu của *Benyamin* theo từng những gia tộc của họ [là] của *Bêla* [sinh] gia tộc của người *Bêla*, của *Átbên* [sinh] gia tộc của người *Átbên*, của *Akhiram* [sinh] gia tộc của người *Akhiram* ;
39 của *Sêphupham* [sinh] gia tộc của người *Sêphupham*, của *Khupham* [sinh] gia tộc của người *Khupham*.
40 Và con cháu của *Bêla* đã là *Ạtđê* [sinh] gia tộc của người *Ạtđê*, của *Naaman* [sinh] gia tộc của người *Naaman*.
41 Đó là con cháu của *Benyamin*, theo từng những gia tộc của họ, cùng những người đã được kiểm kê của họ [là] bốn mươi lăm ngàn sáu trăm [người].
42 Đó là con cháu của *Đan* theo từng những gia tộc của họ, của *Sukham* [sinh] gia tộc của người *Sukham*, đó là những gia tộc của *Đan* theo từng những gia tộc của họ.
43 Toàn thể những gia tộc của người *Sukham* theo từng những người đã được kiểm kê của họ [là] sáu mươi bốn ngàn bốn trăm [người].
44 Con cháu của *Ase* theo từng những gia tộc của họ [là] của *Imna* [sinh] gia tộc của người *Imna*, của *Ixơvi* [sinh] gia tộc của người *Ixơvi*, của *Bêria* [sinh] gia tộc của người *Bêria*;
45 của con cháu của *Bêria* [là] của *Hêbe* [sinh] gia tộc của người *Hêbe*, của *MankiÊn* [sinh] gia tộc của người *MankiÊn*.
46 Còn tên của con gái của *Ase* [là] *Xêrắc*.
47 Đó là những gia tộc của con cháu của *Ase*, theo từng những người đã được kiểm kê của họ [là] năm mươi ba ngàn bốn trăm [người].
48 Con cháu của *Népthali* theo từng những gia tộc của họ [là] của *Yasêên* [sinh] gia tộc của người *Yasêên*, của *Guni* [sinh] gia tộc của người *Guni* ;
49 của *Yêse* [sinh] gia tộc của người *Yêse*, của *Silem* [sinh] gia tộc của người *Silem*.
50 Đó là những gia tộc của *Népthali* theo từng những gia tộc của họ, và những người đã được kiểm kê của họ [là] bốn mươi lăm ngàn bốn trăm [người].
51 Đây những người đã được kiểm kê của con cái *Yxơraên* [là] sáu trăm lẻ một ngàn bảy trăm ba mươi [người].
52 Rồi ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
53 « Nhằm về những người [đã được kiểm kê] ấy, xứ ấy sẽ phải được phân lô như gia sản dựa theo số của những tên.
54 Tùy theo đông người ngươi sẽ phải gia tăng gia sản của nó, và tùy theo ít người ngươi sẽ phải giảm bới gia sản của nó, mỗi người tùy theo những người đã được kiểm kê của nó, nó sẽ phải được cấp gia sản của nó.
55 Hẳn nó sẽ phải được chia phần xứ ấy bằng cách rút thăm ; tùy theo những tên của những chi tộc của những tổ tiên họ, họ sẽ phải sở hữu một gia sản.
56 Tùy theo sự rút thăm ấy gia sản nó sẽ phải được chia phần giữa đông người với ít người. »
57 Vả, đây là những người đã được kiểm kê của người *Lêvi*, của những gia tộc của họ : của *Ghẹtsôn* gia tộc của người *Ghẹtsôn*, của *Kêhát* gia tộc của người *Kêhát*, của *Mêrari* gia tộc của người *Mêrari*.

58 Đây là những gia tộc của chi tộc *Lêvi* : gia tộc của người *Lípnít*, gia tộc của người *Hêbrôn*, gia tộc của người *Makhli*, gia tộc của người *Musi*, gia tộc của người *Côrê*, nhưng chắc hẳn *Kêhát* đã làm cha *Amram*.
59 Và tên của vợ của *Amram* [là] *Yôkêbết*, con gái của *Lêvi* mà vợ người đã sinh ra nàng cho *Lêvi* tại *Aicập*, rồi nàng đã sinh ra cho *Amram*, *Aharon* và *Môsê* và cùng với *Miriam* chị (em) gái của họ.
60 Rồi đã được sinh ra cho *Aharon* : *Nađáp* và *Abihu*, *Êlêaza* và cùng với *Ithama*.
61 Nhưng *Nađáp* đã chết cùng với *Abihu* khi họ tiến dưng một thứ lửa xa lạ trước Nhan ĐỨC CHÚA.
62 Và những người đã được kiểm kê của họ đã lên tới hai mươi ba ngàn, toàn thể những người nam từ con [người] một tháng trở lên, vì họ không được kiểm kê giữa nơi những con trai *Yxơraên*, vì vậy người ta đã không được cấp gia sản cho họ giữa nơi những con trai *Yxơraên*.
63 Đó là những người đã được *Môsê* cùng với *Êlêaza*, vị Tư tế, kiểm kê, khi họ đã kiểm kê con cái *Yxơraên* trong những đồng hoang của *Môáp* bên cạnh sông *Yođan* [lối vĩ độ của] *Yêrikhô*.
64 Nhưng trong những người đó đã không còn sống một người nào trong số những người đã được *Môsê* cùng với *Aharon*, vị Tư tế, kiểm kê khi họ đã kiểm kê con cái *Yxơraên* trong sa mạc *Xinai*.
65 Vì ĐỨC CHÚA đã phán về họ : « Hẳn họ sẽ phải chết trong sa mạc, và trong số họ đã không được sót lại một người nào ngoại trừ *Caleb* con trai của *Yơphunnê* và *Yôsuê* con trai của *Nun* ».

Dân số 27

27,1 Vả, những con gái của *Zêlôphát*, -con trai của *Hêphe*, con trai của *Galaát*, con trai của *Makhia*, con trai của *Mơnase*, của những gia tộc của *Mơnase*, con trai của *Yuse*, -họ đã lại gần ; và đây là những tên của những con gái của người : *Mácla*, *Nôa*, và *Hốtla*, và *Minca* cùng với *Tiaxa*.
2 Và họ đã trình diện trước mặt *Môsê* và trước mặt *Êlêaza,* vị Tư tế, và trước mặt các đầu mục cùng toàn thể cộng đoàn ấy [ở] cửa Lều Hội ngộ vừa nói :
3 « Cha chúng tôi đã chết trong sa mạc, và chính người đã không có mặt giữa cái bè phái các người hẹn nhau tụ tập chống lại ĐỨC CHÚA trong bè phái của *Côrê*, vì tội nó, nó đã chết ; vả, những con trai đã không có cho người.
4 Tại sao tên của cha chúng tôi sẽ có thể bị rút ra khỏi giữa nơi gia tộc của người, vì không có con trai cho người ? Chớ chi người ta hãy giao cho chúng tôi một điền sản ở giữa nơi những anh em thân thuộc của cha chúng tôi ! »
5 Rồi *Môsê* đã trình vụ về tài phán lên trước Nhan ĐỨC CHÚA.

6 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
7 « Những con gái của *Zêlôphát* đã nói một điều phải lẽ, nhứt định ngươi sẽ phải giao cho họ một điền sản làm của thừa kế ở giữa nơi những anh em thân thuộc của cha họ, và ngươi sẽ phải chuyển giao của thừa kế của cha của những con gái cho những con gái ấy.
8 Còn với những con trai của *Yxơraên*, ngươi sẽ phải nói rằng : "Bất kỳ người nào mà chết mà không có con trai cho mình, thì các ngươi sẽ phãi giao di sản của nó cho con gái của nó.
9 Nhưng nếu không có con gái cho nó, thì các người sẽ phải giao di sản của nó cho những anh em của nó.
10 Nhưng nếu còn không có những anh em cho nó, thì các ngươi sẽ phải giao di sản của nó cho những anh em của cha nó.
11 Nhưng nếu lại không có những anh em của cha nó, thì các ngươi sẽ phải giao di sản của nó cho người bà con của nó, người gần với nó, thuộc gia tộc của nó, và người ấy sẽ được thừa kế di sản, và việc đó sẽ phải được dùng cho con cái *Yxơraên* làm quy luật về nghi thức theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê* " ».
12 Vả ĐỨC CHÚA đã còn phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy đi lên trên núi *Abarim* kia và ngươi hãy xem xét kỹ xứ mà Ta đã ban cho con cái *Yxơraên*.
13 Khi ngươi (đã) sẽ nhìn thấy nó, thì ngươi sẽ được đoàn tụ với bà con ngươi, kể cả chính ngươi, theo như người đã được đoàn tụ, *Aharon* anh ngươi.
14 Theo mức độ mà các ngươi đã bất phục tùng mệnh lệnh Ta trong hoang địa *Zin* khi có sự cãi cọ của cộng đoàn này, chống lại sự thánh thiêng hóa Ta qua những nước trước mắt họ, chính chúng là những nước của *Mêriba* của *Cađès* ở hoang địa *Zin*. »
15 Bấy giờ *Môsê* đã thưa cùng ĐỨC CHÚA rằng :
16 « Nguyện ĐỨC CHÚA [là] Thiên Chúa của các thần khí của toàn thể loài người, sắc phong một người [chỉ huy] trên cộng đoàn này ;
17 người mà sẽ đi ra đàng trước họ, và người mà sẽ đi vô đàng trước họ, và người mà sẽ dẫn họ ra, và người mà sẽ dẫn họ vô, để sẽ không thể xảy ra là cộng đoàn của ĐỨC CHÚA như đàn chiên mà không có người chăn dắt cho họ ! »
18 Và ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Ngươi hãy chọn lấy cho ngươi *Yôsuê*, con trai của *Nun*, người mà thần khí tiên tri [ở] trong người, và ngươi sẽ phải đặt tay ngươi trên người ;
19 và ngươi sẽ phải trình diện người trước mặt *Êlêaza*, vị Tư tế, cùng trước mặt toàn thể cộng đoàn này, và ngươi sẽ phải bổ nhiệm người trước sự hiện diện của họ.
20 Đồng thời ngươi sẽ phải đặt một phần uy quyền của ngươi trên người, để mà toàn thể cộng đoàn con cái *Yxơraên* sẽ có thể nghe [người].
21 Và người sẽ phải trình diện trước mặt *Êlêaza*, vị Tư tế, rồi vị này sẽ phải thỉnh vấn cho người trước Nhan ĐỨC CHÚA, qua phán quyết của Túi thánh *Urim*, theo lệnh của phán quyết họ sẽ phải đi ra, và theo lệnh của phán quyết họ sẽ phải đi vô, chính người và toàn thể con cái *Yxơraên* với người, cùng toàn thể cộng đoàn ấy. »
22 Vậy *Môsê* đã thi hành theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho người, và người đã chọn lấy *Yôsuê*, rồi người đã trình diện ông trước mặt *Êlêaza*, vị Tư tế, cùng trước sự hiện diện của toàn thể cộng đoàn ấy ;

23 và *Môsê* đã đặt tay mình trên ông, và người đã bổ nhiệm ông ; theo như ĐỨC CHÚA đã phán qua trung gian của *Môsê*.

Dân số 28

28,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
2 « Ngươi hãy chỉ thị cho con cái *Yxơraên*, và ngươi sẽ phải nói với họ : " Lễ tế của Ta, [như] lương thực của Ta [là] những lễ vật được thiêu bằng lửa của Ta [có] hương vị làm nguôi cho Ta, các ngươi sẽ phải tuân giữ để đem lại gần cho Ta trong thời gian ấn định của nó.
3 Và ngươi sẽ phải nói với họ : ' Đây chính [là] lễ vật được thiêu bằng lửa mà các ngươi sẽ phải đem lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA, một cặp chiên đực tơ, những con một tuổi vẹn tuyền cho mỗi ngày, [làm] lễ vật toàn thiêu sáng và chiều.
4 Ngươi sẽ phải hy tế con chiên tơ đực đầu ấy vào buổi sáng, còn con chiên tơ đực thứ hai kia ngươi sẽ phải hy tế giữa xế và chiều ;
5 với một phần mười của *êpha* tinh bột làm lễ phẩm mễ cốc được pha trộn với một phần tư của *hin* dầu được giã ;
6 lễ vật toàn thiêu sáng chiều được quy định trên núi *Xinai* thành hương vị làm nguôi, [như] lễ vật được thiêu bằng lửa tiến dưng ĐỨC CHÚA ;
7 cùng với lễ phẩm lỏng của nó [là] một phần tư *hin* cho con chiên tơ đực đầu, ngươi hãy rảy lễ phẩm lỏng [như] thức uống gây say trong Nơi thánh mừng kính ĐỨC CHÚA.
8 Và con chiên tơ đực thứ hai ngươi sẽ phải hy tế giữa xế và chiều, như tế vật ban mai cũng như lễ phẩm lỏng của nó, ngươi sẽ phải hoàn thành lễ vật được thiêu bằng lửa có hương vị làm nguôi tiến dưng ĐỨC CHÚA.' " »
9 « " Nhưng vào chính ngày *Sabát* [sẽ là] hai con chiên tơ đực, những con một tuổi vẹn tuyền, cùng hai phần mười [của *êpha*] tinh bột, một lễ phẩm mễ cốc được pha trộn với dầu cùng với lễ phẩm lỏng của nó.
10 [Như] lễ vật toàn thiêu của ngày *Sabát* trong ngày *Sabát* của nó, thêm với lễ vật toàn thiêu sáng chiều cùng với lễ phẩm lỏng của nó.
11 Và vào những đầu tháng của các ngươi, các ngươi sẽ phải đem lễ vật toàn thiêu lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA, một cặp bê đực, những con của gia súc lớn, và một cừu đực, [cùng] bảy con chiên tơ đực, những con một tuổi, vẹn tuyền ;
12 và ba phần mười [*êpha*] tinh bột của lễ phẩm mễ cốc được pha trộn với dầu cho mỗi bê đực, với hai phần mười [*êpha*] tinh bột của lễ phẩm mễ cốc được pha trộn với dầu cho một cừu đực ;
13 và từng những một phần mười [*êpha*] tinh bột của lễ phẩm mễ cốc được pha trộn với dầu cho mỗi con chiên tơ đực [làm] lễ vật toàn thiêu [thành] lễ vật được thiêu bằng lửa [có] hương vị làm nguôi tiến dưng ĐỨC CHÚA.

14 Đồng thời những lễ phẩm lỏng của chúng sẽ phải là nửa *hin* cho con bê đực, và một phần ba *hin* cho con cừu đực cùng một phần tư *hin* cho con chiên tơ đực, đó [là] rượu của lễ vật toàn thiêu của tháng, trong tuần trăng của nó, cho những tháng của mỗi năm.
15 Còn thêm một con dê đực của những dê cái dành cho lễ vật đền tội tiến dưng ĐỨC CHÚA, thêm với lễ vật toàn thiêu sáng chiều sẽ phải được tiến dưng cùng với lễ phẩm lỏng của nó.
16 Còn vào tháng giêng nhằm ngày mười bốn của tháng [là] đại hội liên hoan của lễ Vượt qua mừng kính ĐỨC CHÚA.
17 Và vào ngày mười lăm của tháng này, [bắt đầu] đại lễ hành hương bảy ngày, người ta sẽ phải ăn những bánh không men.
18 Vào ngày đầu tiên [sẽ phải diễn ra] một cuộc triệu tập thánh, các ngươi sẽ không được làm bất kỳ công việc lao nhọc nào.
19 Và các ngươi sẽ phải đem lễ vật được thiêu bằng lửa [hay] lễ vật toàn thiêu lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA, một cặp bê đực, những con của gia súc lớn, và một cừu đực cùng bảy chiên tơ đực, những con một tuổi, chúng sẽ phải vẹn tuyền đối với các ngươi.
20 Đồng thời các ngươi sẽ phải dưng hiến lễ phẩm mễ cốc của chúng [là] tinh bột được pha trộn với dầu, ba phần mười [*êpha*] cho [mỗi] con bê đực, và hai phần mười [*êpha*] cho con cừu đực.
21 Các ngươi sẽ phải dưng hiến từng những một phần mười [*êpha*] dành cho mỗi con chiên tơ đực của bảy con chiên tơ đực ấy ;
22 cùng một con dê đực dành cho lễ vật đền tội, để đền vì tội [đè nặng] trên các ngươi ;
23 thêm với lễ vật toàn thiêu ban mai mà là lễ vật toàn thiêu sáng chiều, các ngươi sẽ phải dưng hiến những lễ vật ấy.
24 Như những lễ vật này các ngươi sẽ phải dưng hiến mỗi ngày trong bảy ngày, lương thực của lễ vật được thiêu bằng lửa [có] hương vị làm nguôi tiến dưng ĐỨC CHÚA, thêm với lễ vật toàn thiêu sáng chiều, cùng lễ phẩm lỏng của nó sẽ phải được tiến dưng.
25 Còn vào ngày thứ bảy sẽ phải diễn ra một cuộc triệu tập thánh cho các ngươi, không một công việc lao nhọc nào các ngươi sẽ được tiến hành.
26 Còn vào ngày các hoa trái chín đầu mùa nữa, khi các ngươi đem lễ phẩm mễ cốc mới lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA, trong lễ trọng các Tuần của các ngươi, [thì] một cuộc triệu tập thánh sẽ phải diễn ra cho các ngươi, không một công việc lao nhọc nào các ngươi sẽ được tiến hành.
27 Và các ngươi sẽ phải đem lễ vật toàn thiêu có hương vị làm nguôi lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA, một cặp bê đực, những con của gia súc lớn, một con cừu đực, bảy con chiên tơ đực, những con một tuổi ;
28 cùng với lễ phẩm mễ cốc của chúng [là] tinh bột được pha trộn với dầu, [bằng] ba phần mười [*êpha*] cho mỗi con bê đực, hai phần mười [*êpha*] cho một con cừu đực ;
29 từng những một phần mười cho mỗi con chiên tơ đực, [tức là] cho bảy con chiên tơ đực ấy;
30 một con dê đực của những dê cái để đền vì tội [đè nặng] trên các ngươi ;

31 các ngươi sẽ phải dưng hiến [nó] thêm với lễ vật toàn thiêu sáng chiều cùng lễ phẩm mễ cốc của nó. Chúng sẽ phải vẹn tuyền đối với các ngươi cùng với lễ phẩm lỏng của chúng. ” »

Dân số 29

29,1 « “ Còn vào tháng bảy, nhằm [ngày] mùng một của tháng, sẽ phải diễn ra một cuộc triệu tập thánh cho các ngươi, không một công việc lao nhọc nào các ngươi sẽ được tiến hành, [vào] dịp của hồi kèn rền vang sẽ phải trỗi lên cho các ngươi.
2 Và các ngươi sẽ phải hy tế lễ vật toàn thiêu thành hương vị làm nguôi tiến dưng ĐỨC CHÚA, một bê đực, con của gia súc lớn, một cừu đực, bảy chiên tơ đực, những con một tuổi vẹn tuyền ;
3 và lễ phẩm mễ cốc của chúng [là] tinh bột được pha trộn với dầu, ba phần mười [*êpha*] cho con bê đực, [và] hai phần mười [*êpha*] cho con cừu đực ;
4 cùng một phần mười [*êpha*] cho mỗi con chiên tơ đực [tức là] cho tất cả bảy con chiên tơ đực ấy ;
5 cùng với một con dê dực của những dê cái [làm] lễ vật đền tội để đền vì tội [đè nặng] trên các ngươi ;
6 thêm vớilễ vật toàn thiêu của tháng ấy cùng lễ phẩm mễ cốc của nó, và lễ vật toàn thiêu sáng chiều cùng lễ phẩm mễ cốc của nó, cùng với những lễ phẩm lỏng của chúng, theo như thông lệ của chúng, thành hương vị làm nguôi của lễ phẩm được thiêu bằng lửa tiến dưng ĐỨC CHÚA.
7 Còn nhằm [ngày] mùng mười của tháng bảy này, một cuộc triệu tập thánh sẽ phải diễn ra cho các ngươi, các ngươi sẽ không được tiến hành một công việc nào mà hành hạ bản thân mình.
8 Và các ngươi sẽ phải đem lễ vật toàn thiêu [có] hương vị làm nguôi lại gần tiến dưng ĐỨC CHÚA, một bê đực, con của gia súc lớn, một cừu đực [và] bảy chiên tơ đực, những con một tuổi, chúng phải vẹn tuyền đối với các ngươi.
9 Cùng với lễ phẩm mễ cốc của chúng [là] tinh bột được pha trộn với dầu, ba phần mười [*êpha*] cho con bê đực, hai phần mười [*êpha*] cho một con cừu đực ;
10 từng những một phần mười [*êpha*] cho mỗi con chiên tơ đực, cho bảy con chiên tơ đực ấy ;
11 một con dê đực của những dê cái [làm] lễ vật đền tội, thêm với lễ vật đền tội của việc đền tội, và lễ vật toàn thiêu sáng chiều cùng lễ phẩm mễ cốc của nó cùng với những lễ phẩm lỏng của chúng.
12 Còn vào ngày mười lăm của tháng bảy, một cuộc triệu tập thánh sẽ phải diễn ra cho các ngươi, không một công việc lao nhọc nào các ngươi sẽ được tiến hành, và các ngươi sẽ phải cử hành một đại lễ hành hương bảy ngày mừng kính ĐỨC CHÚA.

13 Và các ngươi sẽ phải đem lễ vật toàn thiêu [hay] lễ vật được thiêu bằng lửa lại gần, thành hương vị làm nguôi tiến dưng ĐỨC CHÚA, mười ba bê đực, những con của gia súc lớn, một cặp cừu đực [và] mười bốn chiên tơ đực, những con một tuổi, chúng phải vẹn tuyền;
14 và lễ phẩm mễ cốc của chúng [bằng] tinh bột được pha trộn với dầu, [là] ba phần mười [*êpha*] cho mỗi con bê đực của mười ba con bê đực, hai phần mười [*êpha*] cho mỗi con cừu đực của hai con cừu đực ấy ;
15 và từng những một phần mười [*êpha*] cho mỗi chiên tơ đực, của mười bốn chiên tơ đực ;
16 và một con dê đực của những dê cái [làm] lễ vật đền tội, thêm với lễ vật toàn thêu sáng chiều, lễ phẩm mễ cốc của nó cùng lễ phẩm lỏng của nó.
17 Và vào ngày thứ hai, mười hai con bê đực, những con của gia súc lớn, hai con cừu đực, mười bốn con chiên tơ đực, những con một tuổi, vẹn tuyền ;
18 và lễ phẩm mễ cốc của chúng cùng những lể phẩm lỏng của chúng cho những bê đực, cho những cừu đực cùng cho những chiên tơ đực, theo số lượng [ấn định] [và] theo nghi thức [ấn định] của chúng ;
19 và một con dê đực của những dê cái [làm] lễ vật đền tội, thêm với lễ vật toàn thiêu sáng chiều và lễ phẩm mễ cốc cùng với những lễ phẩm lỏng của chúng.
20 Và vào ngày thứ ba, mười một bê đực, hai cừu đực, mười bốn chiên tơ đực, những con một tuổi, vẹn tuyền ;
21 và lễ phẩm mễ cốc của chúng cũng như những lễ phẩm lỏng của chúng, cho những con bê đực, cho những con cừu đực cùng cho những con chiên tơ đực, theo số lượng [ấn định] [và] theo nghi thức [ấn định] của chúng ;
22 và một con dê đực [làm] lễ vật đền tội, thêm với lễ phẩm toàn thiêu sáng chiều, và lễ phẩm mễ cốc của nó cùng lễ phẩm lỏng của nó.
23 Và vào ngày thứ tư, mười bê đực, hai cừu đực, mười bốn chiên tơ đực, những con một tuổi, vẹn tuyền ;
24 lễ phẩm mễ cốc của chúng cùng những lễ phẩm lỏng của chúng, cho những bê đực, cho những cừu đực cùng cho những chiên tơ đực, theo số lượng [ấn định] [và] theo nghi thức [ấn định] của chúng ;
25 và một con dê đực của những dê cái [làm] lễ vật đền tội, thêm với lễ vật toàn thiêu sáng chiều, lễ phẩm mễ cốc của nó cùng lễ phẩm lỏng của nó.
26 Và vào ngày thứ năm, chín bê đực, hai cừu đực, mười bốn chiên tơ đực, những con một tuổi, vẹn tuyền ;
27 và lễ phẩm mễ cốc của chúng cùng những lễ phẩm lỏng của chúng, cho những bê đực, cho những cừu đực cùng cho những chiên tơ đực, theo số lượng [ấn định] [và] theo nghi thức [ấn định] của chúng ;
28 và một dê đực làm lễ vật đền tội, thêm với lễ vật toàn thiêu sáng chiều, và lễ phẩm mễ cốc của nó cùng lễ phẩm lỏng của nó ;
29 Và vào ngày thứ sáu, tám bê đực, hai cừu đực, mười bốn chiên tơ đực, những con một tuổi, vẹn tuyền ;

30 và lễ phẩm mễ cốc của chúng cùng những lễ phẩm lỏng của chúng, cho những bê đực, cho những cừu đực cùng cho những chiên tơ đực, theo số lượng [ấn định] [và] theo nghi thức [ấn định] của chúng ;
31 và một dê đực làm lễ vật đền tội, thêm với lễ vật toàn thiêu sáng chiều, lễ phẩm mễ cốc của nó cùng những lễ phẩm lỏng của nó.
32 Và vào ngày thứ bảy, bảy bê đực, hai cừu đực, mười bốn chiên tơ đực, những con một tuổi, vẹn tuyền ;
33 và lễ phẩm mễ cốc của chúng cùng những lễ phẩm lỏng của chúng, cho những bê đực, cho những cừu đực cùng cho những chiên tơ đực, theo số lượng [ấn định] của chúng [cùng] theo nghi thức [ấn định] của chúng ;
34 và một dê đực làm lễ vật đền tội, thêm với lễ vật toàn thiêu sáng chiều, lễ phẩm mễ cốc của nó cùng lễ phẩm lỏng của nó.
35 Vào ngày thứ tám, một hội đồng thánh sẽ phải diễn ra cho các ngươi, không một công việc lao nhọc nào các ngươi sẽ được tiến hành.
36 Và các ngươi sẽ phải đem lễ vật toàn thiêu [hay] lễ vật được thiêu bằng lửa, lại gần [thành] hương vị làm nguôi tiến dưng ĐỨC CHÚA, [là] một bê đực, một cừu đực, bảy chiên tơ đực, những con một tuổi, vẹn tuyền ;
37 lễ phẩm mễ cốc của chúng cùng những lễ phẩm lỏng của chúng, cho bê đực, cho cừu đực cùng cho những chiên tơ đực, theo số lượng [ấn định] [và] theo nghi thức [ấn định] của chúng ;
38 và một dê đực làm lễ vật đền tội, thêm với lễ vật toàn thiêu sáng chiều, và lễ phẩm mễ cốc của nó cùng lễ phẩm lỏng của nó.
39 Các lễ vật lễ phẩm ấy các ngươi sẽ phải tiến hành dưng hiến cho ĐỨC CHÚA, trong mùa thánh của các ngươi, thêm với những lễ vật nguyện ước của các ngươi, và những lễ vật tự nguyện của các ngươi, như những lễ vật toàn thiêu của các ngươi, và như những lễ phẩm mễ cốc của các ngươi, và như những lễ phẩm lỏng của các ngươi, cũng như hy lễ giao hòa của các ngươi.” »

Dân số 30

30,1 Vả, *Môsê* đã thuật lại với con cái *Yxơraên*, theo như tất cả những gì mà ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.
2 Và *Môsê* đã nói với những thủ lãnh của các chi tộc của con cái *Yxơraên* rằng : « Đây chính [là] lời mà ĐỨC CHÚA đã truyền :
3 “ Bất kỳ đàn ông nào, nếu nó nguyện khấn một lời khấn nào cùng ĐỨC CHÚA, hoặc thề một lời thề nào để lãnh trách nhiệm về sự ràng buộc của trách nhiệm [đè nặng] trên chính mình, nó sẽ không được bội ước lời [hứa] mình, nó sẽ phải thực thi như bất cứ điều gì đã xuất phát từ miệng mình.

4 Còn đàn bà [hay thiếu nữ ở] tại nhà cha nàng trong thời thanh xuân, nếu nàng nguyện khấn một lời khấn cùng ĐỨC CHÚA, thì nàng sẽ phải lãnh trách nhiệm về sự ràng buộc của trách nhiệm [về lời khấn] ;
5 nếu cha nàng hay về lời khấn của nàng và sự ràng buộc của trách nhiệm của nàng mà nàng đã lãnh trách nhiệm [đè nặng] trên chính mình, nhưng cha nàng giữ im lặng đối với nàng, thì tất cả những lời khấn của nàng sẽ phải được hợp lệ, đồng thời mọi sự ràng buộc của trách nhiệm mà nàng đã lãnh trách nhiệm [đè nặng] trên chính mình, sẽ phải được thành sự.
6 Nhưng nếu cha nàng đã cấm nàng trong ngày người hay tất cả những lời khấn của nàng cùng tất cả những sự ràng buộc của trách nhiệm mà nàng đã lãnh trách nhiệm [đè nặng] trên chính mình, [thì tất cả các sự việc ấy] sẽ không được hợp lệ, tuy nhiên, ĐỨC CHÚA sẽ tha thứ cho nàng, vì cha nàng đã cấm nàng.
7 Còn nếu quả thật nàng có chồng, và những lời khấn của nàng [đè nặng] trên nàng hoặc giả lời nói của đôi môi nàng mà nàng đã lãnh trách nhiệm [đè nặng] trên chính mình,
8 nếu trong thời gian chồng nàng luôn hay và giữ im lặng đối với nàng, thì những lời khấn của nàng sẽ được hợp lệ, và những sự ràng buộc của trách nhiệm của nàng mà nàng đã lãnh trách nhiệm [đè nặng] trên chính mình sẽ được thành sự.
9 Nhưng nếu vào ngày chồng nàng hay, chàng cấm nàng, thì chàng sẽ vô hiệu hóa lời khấn của nàng, -[lời khấn] mà [đè nặng] trên nàng, -cùng lời nói của đôi môi nàng mà nàng đã lãnh trách nhiệm [đè nặng] trên chính mình, tuy nhiên ĐỨC CHÚA sẽ tha thứ cho nàng.
10 Còn lời khấn của quả phụ cũng như đàn bà bị ruồng rẫy, [thì] tất cả những gì mà nàng đã lãnh trách nhiệm [đè nặng] trên chính mình sẽ phải được thành sự đối với nàng.
11 Nhưng nếu trong nhà của chồng nàng, nàng đã khấn một lời khấn hoặc đã lãnh trách nhiệm sự ràng buộc của trách nhiệm của lời khấn [đè nặng] trên chính mình,
12 nếu chồng nàng hay và giữ im lặng đối với nàng, chàng đã không cấm nàng, thì chúng sẽ được hợp lệ, tất cả những lời khấn của nàng cùng mọi sự ràng buộc của trách nhiệm mà nàng đã lãnh trách nhiệm [đè nặng] trên chính mình sẽ được thành sự.
13 Nhưng nếu quả thật chồng nàng vô hiệu hóa chúng vào ngày chàng nghe mọi lời nói của đôi môi nàng liên quan tới những lời khấn của nàng cùng liên quan tới sự ràng buộc của trách nhiệm của chính mình, [thì chúng] sẽ không thành sự, [vì] chồng nàng đã vô hiệu hóa chúng, tuy nhiên ĐỨC CHÚA sẽ tha thứ cho nàng.
14 Mọi lời khấn hoặc mọi lời thề gây sự ràng buộc của lời thề khấn, để hãm chính mình, chồng nàng sẽ phải làm cho nó ràng buộc hoặc chồng nàng sẽ phải vô hiệu hóa nó.
15 Vậy nếu chồng nàng hoàn toàn giữ im lặng đối với nàng từ thời gian này tới thời gian kia, thì chàng sẽ làm cho ràng buộc, tất cả những lời thề khấn của nàng hoặc tất cả những sự ràng buộc của trách nhiệm của nàng mà [đè nặng] trên nàng, [khi] chàng đã làm cho chúng có hiệu lực, vì chàng đã giữ im lặng đối với nàng vào ngày chàng hay biết.
16 Còn nếu quả thật chàng đã vô hiệu hóa chúng sau khi chàng hay, thì chàng sẽ phải gánh chịu hậu quả của lời thề khấn của nàng.
17 Đó [là] các quy luật mà ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*, giữa người chồng với vợ người, giữa người cha với con gái người trong thời thanh xuân của nàng [tại] nhà của cha nàng. »

Dân số 31

31,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
2 « Ngươi hãy rửa mối thù của con cái *Yxơraên* từ nơi các người *Mađian*, sau đó ngươi sẽ được đoàn tụ với bà con ngươi. »
3 Vậy *Môsê* đã nói với dân ấy rằng : « Các ngươi hãy đi cho được trang bị trong số những người các ngươi để trở thành đội binh chống lại *Mađian*, để rửa mối thù của ĐỨC CHÚA chống lại *Mađian*.
4 Các ngươi sẽ phải phái cho trận chiến một ngàn [binh] từng mỗi chi tộc, [cứ] một ngàn [binh] từng mỗi chi tộc, của toàn thể những chi tộc của *Yxơraên*. »
5 Vậy họ đã tính trong số những ngàn [binh] của *Yxơraên*, -[cứ] một ngàn [binh] từng mỗi chi tộc, [là] mười hai ngàn [binh] đã được trang bị cho trận chiến.
6 Bấy giờ *Môsẽ* đã phái họ, [là] một ngàn [binh] từng mỗi chi tộc ra trận chiến, chính họ cùng với *Phinêhát*, con trai của *Êlêaza*, vị Tư tế, ra trận chiến, và những dụng cụ của Nơi thánh, cùng những kènvới hồi kèn rền vang của chúng, trong tay mình.
7 Và khi mà họ đã giao chiến chống lại *Mađian*, theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*, thì họ đã giết mọi người nam.
8 Rồi thêm với những người [nam đã] bị giết của chúng, họ đã giết những vua của *Mađian* [là] *Êvi*, và *Rêkem*, và *Xua*, và *Hua*, cùng *Rêba*, [là] năm vua của *Mađian*, đồng thời họ đã giết *Balaam*, con trai của *Bêôr*, bằng thanh gươm.
9 Và con cái *Yxơraên* đã còn bắt làm tù binh những vợ của *Mađian* cùng với con trẻ của chúng, đồng thời họ đã tước đoạt tất cả súc vật của chúng, và tất cả những đàn bò chiên dê của chúng, cùng tất cả của cải của chúng.
10 Và tất cả những thành phố của chúng, tại những nơi ở được của lãnh thổ của chúng, cùng tất cả những khu lều trại của chúng, họ đã thiêu rụi bằng lửa.
11 Và họ đã đem đi tất cả chiến lợi phẩm ấy, cũng như tất cả của cướp được ấy, trong số con người cũng như trong số thú vật.
12 Và họ đã đem về cho *Môsê*, và cho *Êlêaza*, vị Tư tế, cùng cho cộng đoàn con cái *Yxơraên*, tù nhân và chiến lợi phẩm cùng của cướp được ấy, tại chính nơi cắm trại, tại đồng hoang của *Môáp*, mà [ở] cạnh sông *Yođan* [lối vĩ độ của] *Yêrikhô*.
13 Vậy *Môsê* và *Êlêaza*, vị Tư tế, cùng toàn thể những đầu mục của cộng đoàn ấy đã ra ngoài để tìm gặp họ về phía bên ngoài của trại.
14 Bấy giờ *Môsê* đã nổi giận đối với những người được sắc phong của quân đội mình, [là] những pháp quan của hàng ngàn mình, cùng những pháp quan của hàng trăm mình, [là] các người đã đi về từ cuộc chiến tranh của đạo binh chinh chiến ấy.
15 Và *Môsê* đã nói với họ : « Tại sao các ngươi đã để cho toàn thể người nữ sống !
16 Coi chừng chính chúng đã được dùng cho con cái *Yxơraên*, -theo lời chỉ vẽ của *Balaam*, -để hành động cách xảo trá đối với ĐỨC CHÚA, liên quan tới vụ của *Pơo*, đến nỗi tai ương ấy đã ập trên cộng đoàn của ĐỨC CHÚA !

17 Vậy bây giờ các ngươi hãy giết toàn thể những con trai, cùng toàn thể phụ nữ đã biết đàn ông, để nằm với đàn ông các ngươi hãy giết.
18 Còn toàn thể những con gái mà đã không biết nằm với đàn ông, các ngươi hãy để cho sống cho các ngươi.
19 Về phần các ngươi, các ngươi hãy cắm lều bên ngoài của trại bảy ngày, toàn thể mọi người đã giết người cùng toàn thể mọi người đã đá động tới kẻ bị giết, các ngươi sẽ phải tự thanh tẩy mình khỏi sự ô uế vào ngày thứ ba cùng vào ngày thứ bảy, chính các ngươi cùng với tù nhơn các ngươi.
20 Và tất cả y trang, và tất cả món đồ bằng da, và tất cả tác phẩm nghệ thuật bằng lông dê, cùng tất cả dụng cụ bằng gỗ, các ngươi sẽ phải thanh tẩy [chúng]. »
21 Vả *Êlêaza*, vị Tư tế, cũng đã nói với những người của trận chiến ấy [hay] của đạo binh chinh chiến đã tham chiến : « Đây [là] quy luật của chính luật pháp mà ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê* :
22 “Tuy nhiên vàng ròng, và bạc ròng, đồng ròng, sắt ròng, hợp kim thiếc, và chì ròng,
23 Bất cứ vật gì mà sẽ có thể vô trong lửa, các ngươi sẽ phải cho đi xuyên qua trong lửa, thì nó sẽ được thanh sạch theo nghi thức, song le trong nước của sự [thanh tẩy] ô uế, người ta sẽ có thể tự thanh tẩy mình khỏi sự ô uế ; vậy bất cứ vật gì mà sẽ không có thể vô trong lửa, [thì] các ngươi sẽ phải cho đi xuyên qua trong nước.
24 Vậy các ngươi sẽ phải giặt sạch những y trang mình bằng nước vào ngày thứ bảy, thì các ngươi sẽ được thanh sạch theo nghi thức, rồi sau đó các ngươi mới được trở về trại mình.” »
25 Rồi ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
26 « Ngươi hãy lấy tổng số của chiến lợi phẩm trong số con người cũng như trong số thú vật bị bắt ấy, chính ngươi và *Êlêaza*, vị Tư tế, cùng với những đầu tộc của những tộc đoàn của cộng đoàn này.
27 Và ngươi sẽ phải chia chiến lợi phẩm này giữa những người lão luyện của chiến trận này, [hay] giữa các người đã xuất trận để chiến đấu, với toàn thể cộng đoàn này.
28 Và ngươi sẽ phải trích riêng ra [một phần] thuế dành cho ĐỨC CHÚA, trên những người tham gia chiến tranh này [hay] những người đã xuất trận để chiến đấu, [là] một hữu thể trên năm trăm, từ con người và từ con bò, và từ các lừa cùng từ con gia súc nhỏ.
29 Các ngươi sẽ phải lấy đi phân nửa của chúng, rồi ngươi sẽ phải giao cho *Êlêaza*, vị Tư tế, [như] phần đóng góp dành cho ĐỨC CHÚA.
30 Còn trên phân nửa của con cái *Yxơraên*, ngươi sẽ được trích ra một [hữu thể] trên năm mươi, từ con người, từ gia súc lớn, từ các con lừa, và từ gia súc nhỏ, từ tất cả thú vật, rồi ngươi sẽ phải giao chúng cho những Thầy *Lêvi*, [là] những vị phụ trách có nhiệm vụ đối với Nhà tạm của ĐỨC CHÚA. »
31 Và *Môsê* đã thi hành, -cùng với *Êlêaza*, vị Tư tế, -theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.
32 Vả phần hiện hữu của chiến lợi phẩm ấy [hay] của cướp được ấy, -mà binh đội của trận chiến ấy đã tước đoạt, -đã lên tới sáu trăm bảy mươi lăm ngàn con gia súc nhỏ,
33 và bảy mươi hai ngàn con gia súc lớn,
34 và sáu mươi mốt ngàn con lừa ;

35 về phần cá nhân con người trong số các phụ nữ mà đã không biết sự [ăn] nằm với người nam, toàn thể cá nhân này [là] ba mươi hai ngàn.
36 Do phân nửa phần chia kia của các người đã ra ngoài trận chiến, thì số lượng của gia súc nhỏ này đã còn lại ba trăm ba mươi bảy ngàn năm trăm con.
37 Và thuế [theo tỷ lệ 1/500] kia dành cho ĐỨC CHÚA trên gia súc nhỏ đã lên tới sáu trăm bảy mươi lăm con.
38 Và gia súc lớn kia [là] ba mươi sáu ngàn, vậy [trên] chúng, thuế [theo tỷ lệ 1/500] dành cho ĐỨC CHÚA [là] bảy mươi hai con.
39 Và lừa [là] ba mươi ngàn năm trăm, vậy [trên] chúng, thuế [theo tỷ lệ 1/500] dành cho ĐỨC CHÚA [là] sáu mươi mốt con.
40 Và cá nhân con người[là] mười sáu ngàn, vậy [trên] họ, thuế [theo tỷ lệ 1/500] dành cho ĐỨC CHÚA [là] ba mươi hai cá nhân.
41 Bấy giờ *Môsê* đã giao [phần] thuế về phần đóng góp tiến dưng ĐỨC CHÚA cho *Êlêaza*, vị Tư tế, theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.
42 Và về phân nửa của con cái *Yxơraên*, mà *Môsê* đã phân chia khỏi [phân nửa của] các người chiến đấu,
43 bấy giờ phân nửa của gia súc nhỏ của cộng đoàn [*Yxơraên*] đã lên tới ba trăm ba mươi bảy ngàn năm trăm con,
44 và gia súc lớn ba mươi sáu ngàn con,
45 và những lừa ba mươi ngàn năm trăm con,
46 và cá nhân con người mười sáu ngàn.
47 Rồi trên phân nửa của con cái *Yxơraên*, *Môsê* đã phải lấy [theo tỷ lệ] được trích ra [là] một [hữu thể] trên năm mươi, từ con người cũng như từ gia súc, và người đã phải giao chúng cho những Thầy *Lêvi*, [là] những vị phụ trách có nhiệm vụ đối với Nhà tạm của ĐỨC CHÚA, theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.
48 Bấy giờ các người đã được sắc phong mà của hàng ngàn, [tức là] những lãnh binh của hàng ngàn cùng những lãnh [binh] của hàng trăm đã đến với *Môsê*,
49 và họ đã thưa cùng *Môsê* : "Các tôi tớ Ngài đã lấy tổng số những người của chiến trận này mà dưới quyền điều khiển của chúng tôi, thì không một người nào trong số chúng tôi đã bị thiếu.
50 Vì vậy chúng tôi đã nguyện tiến dưng lễ vật cho ĐỨC CHÚA, từng người [tùy theo] cái gì mà ngẫu nhiên nó đã tìm được, [như] món đồ bằng vàng, chiếc neo, và chiếc xuyến, chiếc nhẫn, bông tai, như món nữ trang bằng vàng để đền vì tội [đè nặng] trên những con người chúng tôi trước Nhan ĐỨC CHÚA."
51 Và *Môsê* đã nhận vàng ấy từ nơi họ, cùng với *Êlêaza* vị Tư tế, mọi phẩm vật về tác phẩm nghệ thuật.
52 Và toàn bộ vàng của phần đóng góp ấy, mà họ đã trích dưng cho ĐỨC CHÚA, đã lên tới mười sáu ngàn bảy trăm năm mươi *sêkên*, từ nơi những thủ lãnh của hàng ngàn, cùng từ nơi những thủ lãnh của hàng trăm.
53 Những người của trận chiến ấy đã cưỡng đoạt mỗi người cho mình.

54 Vậy sau khi *Môsê* đã nhận cùng với *Êlêaza* vị Tư tế, vàng ấy từ nơi những thủ lãnh hàng ngàn cùng hàng trăm, thì họ đã đem nó về Lều Hội ngộ, [làm] dấu chỉ hồi tưởng của con cái *Yxơraên* trước Nhan ĐỨC CHÚA.

Dân số 32

32,1 Vả, nhiều đàn bò chiên dê đông đảo lắm, đã thuộc về của con cái *Rubên* cùng của con cái *Gát*, và khi họ đã mật thám đất *Yazer* cùng đất *Galaát*, thì coi kìa vùng này [là một] vùng thích hợp cho đàn gia súc lắm đó !
2 Vậy con cái của *Gát* cùng con cái của *Rubên* đã đến và đã thưa cùng *Môsê* và cùng *Êlêaza* vị Tư tế, cùng với những đầu mục của cộng đoàn ấy rằng :
3 « *Atarôt*, và *Đivôn*, và *Yazer*, và *Nimrah*, và *Hesbôn*, và *Êlơalê*, và *Xơbam*, và *Nêbô*, cùng *Bơôn* ;
4 chính đó [là] đất mà ĐỨC CHÚA đã chinh phục trước mặt cộng đoàn *Yxơraên*, chính đó [là] vùng thích hợp với gia súc, và [thích hợp với] gia súc của những tôi tớ ngài. »
5 Rồi họ đã thưa : « Nếu chúng tôi đã tìm được sự chiếu cố trước mắt ngài, [để] chính đất này hãy được ban cho những tôi tớ ngài làm gia nghiệp, [thì] xin ngài đừng đưa chúng tôi băng qua sông *Yođan*. »
6 Bấy giờ *Môsê* đã đáp lại với con cái của *Gát* cùng với con cái của *Rubên* : "Không lẽ anh em các ngươi đi ra chiền trận, còn chính các ngươi, các ngươi sẽ ở lại đây sao ?
7 Và tạo sao các ngươi đã làm cho lòng mình chán ghét con cái *Yxơraên*, để cho đừng có băng qua xứ này mà ĐỨC CHÚA đã ban cho các ngươi ?
8 Như vậy những cha ông các ngươi đã làm khi ta đã sai họ đi từ *Cađès-Barnêa*, để thám hiểm xứ này.
9 Và khi họ đã đi lên tới thung lũng *Ếtcôn*, thì họ đã thấy xứ này, nhưng họ đã làm cho lòng mình chán ghét con cái *Yxơraên*, hầu mà [con cái *Yxơraên*] đừng có vô trong chính xứ mà ĐỨC CHÚA đã ban cho con cái *Yxơraên*.
10 Cho nên cơn giận của ĐỨC CHÚA đã bừng lên vào chính ngày ấy, và Người đã thề rằng :
11 "Hẳn các người đã đi lên khỏi *Aicập*, từ con người hai mươi tuổi trở lên, sẽ không được thấy chính xứ mà Ta đã thệ hứa với *Abraham*, *Ixaác* cùng *Yacob*, bởi vì họ đã không hết lòng theo Ta ;
12 ngoại trừ *Caleb*, con trai của *Yơphunnê* người *Kênát*, cùng *Yôsuê*, con trai của *Nun*, vì họ đã hết lòng theo ĐỨC CHÚA."
13 Vậy cơn giận của ĐỨC CHÚA đã bừng lên đối với *Yxơraên*, nên Người đã làm cho họ phải đi lang thang trong sa mạc bốn mươi năm trời, cho tới khi cả thế hệ ấy đã bị tàn lụi, chính kẻ đã làm điều độc ác trước mắt ĐỨC CHÚA.

14 Và coi đó các ngươi đã bùng lên thay thế cho những cha ông các ngươi [như] một bọn những người tội lỗi, để còn thêm vô cơn bừng giận của ĐỨC CHÚA đối với *Yxơraên* !
15 Nếu các ngươi bỏ đạo khỏi theo đàng sau Người, thì Người sẽ tiếp tục để nó lại trong hoang địa nữa, như vậy các ngươi sẽ làm cho cả dân này ra tàn diệt !"
16 Bấy giờ họ đã lại gần với người và họ đã thưa : « Xin cho chúng tôi xây dựng ở đây những vườn chăn nuôi xung quanh có rào cho gia súc chúng tôi, cùng những thành cho con cháu chúng tôi.
17 Dầu sao chính chúng tôi sẽ đi cho được trang bị theo đội hình chiến đấu đàng trước con cái *Yxơraên*, cho tới khi mà chúng tôi sẽ đem họ vô xứ họ, còn con trẻ chúng tôi thì sẽ ở lại trong những thành kiên cố cho khuất mắt những cư dân xứ ấy.
18 Chúng tôi sẽ không trở về những nhà chúng tôi cho tới khi mỗi người con cái *Yxơraên* tự thừa hưởng di sản của mình.
19 Bởi vì chúng tôi sẽ không chiếm hữu một tài sản nào với họ từ vùng băng ngang qua hay bên kia của sông *Yođan*, cũng như xa hơn, vì di sản về phía chúng tôi đã đến rồi, về bên nây của sông *Yođan* kia, [hay] về hướng mặt trời mọc.»
20 Bấy giờ *Môsẽ* đã nói với họ : « Nếu các ngươi làm công việc này, nếu các ngươi đi cho được trang bị trước Nhan ĐỨC CHÚA cho cuộc chiến tranh ;
21 và nếu mọi người đã được trang bị thuộc về các ngươi sẽ vượt qua sông *Yođan* trước Nhan DỨC CHÚA, cho tới khi Người đuổi những kẻ thù Người đi khỏi Nhan Người ;
22 và nếu xứ này được chinh phục trước Nhan ĐỨC CHÚA, và sau đó các ngươi sẽ trở về, thì các ngươi sẽ được miễn trừ khỏi nghĩa vụ theo sự phán quyết của ĐỨC CHÚA cũng như theo sự phán đoán của *Yxơraên*, đồng thời chính xứ này sẽ trở thành cơ nghiệp của các ngươi trước Nhan ĐỨC CHÚA.
23 Nhưng nếu các ngươi không làm như vậy, coi đó các ngươi đã phạm tội chống lại ĐỨC CHÚA ; vậy các ngươi hãy biết rằng tội trạng các ngươi sẽ theo đuổi các ngươi !
24 Các ngươi hãy xây cất cho các ngươi những thành cho con cháu các ngươi cùng những vườn chăn nuôi xung quanh có rào cho đàn chiên trừu các ngươi, đồng thời các ngươi hãy làm điều đã thường bắt nguồn từ miệng các ngươi. »
25 Bấy giờ những con trai của *Gát* cùng những con trai của *Rubên* đã thưa cùng *Môsê* rằng : « Những tôi tớ ngài sẽ làm theo như chúa [chúng] tôi truyền.
26 Con trẻ chúng tôi, những phụ nữ chúng tôi, đàn bò chúng tôi cùng tất cả gia súc chúng tôi sẽ ở lại tại đây, trong những thành của *Galaát* ;
27 nhưng những tôi tớ ngài, –mọi người đã được trang bị cho chiến tranh, –chúng tôi sẽ vượt qua [sông] trước Nhan ĐỨC CHÚA, cho cuộc giao chiến theo như chúa [chúng] tôi đã nói. »
28 Vậy *Môsê* đã ra lệnh cho họ với *Êlêaza* vị Tư tế và với *Yôsuê*, con trai của *Nun*, cùng với những đầu tộc của những tộc đoàn của các chi tộc của con cái *Yxơraên*.
29 Và *Môsẽ* đã nói với họ : « Nếu những con trai của *Gát* cùng những con trai của *Rubên* cùng với các ngươi vượt qua sông *Yođan*, –mọi người đã được trang bị cho cuộc giao chiến trước Nhan ĐỨC CHÚA, –và [nếu] xứ này được chinh phục trước sự hiện diện các ngươi, thì các ngươi sẽ phải giao xứ *Galaát* này cho họ làm xứ riêng mình.
30 Nhưng nếu những người đã được trang bị cùng với các ngươi không vượt qua [sông], thì họ sẽ phải lập cơ nghiệp ở giữa các ngươi trong xứ *Canaan*. »

31 Bấy giờ những con trai của *Gát* cùng những con trai của *Rubên* đã thưa rằng : « Về những gì mà ĐỨC CHÚA đã phán cùng những tôi tớ ngài, như vậy chúng tôi sẽ làm.
32 Chính chúng tôi, những người đã được trang bị, chúng tôi quyết sẽ vượt qua xứ *Canaan* trước Nhan ĐỨC CHÚA, thì gia nghiệp do quyền thừa kế của chúng tôi, từ bên kia của sông *Yođan*, [sẽ] thuộc về chúng tôi. »
33 Bấy giờ *Môsê* đã cấp cho họ, [tức là] –cho những con trai của *Gát* và cho những con trai của *Rubên*, cùng cho phân nửa chi tộc của *Mơnase* con trai của *Yuse*, – vương quốc của *Sikhôn* vua người *Amôrít*, cùng vương quốc của *Ốc* vua người *Basan*, [là] các địa hạt theo từng những thành của chúng, trong những ranh giới xung quanh những thành của các địa hạt ấy.
34 Vì vậy những con trai của *Gát* đã tái thiết *Đivôn* và *Atarôt* và *Arôer* ;
35 và *Atarôt-Sôphan* và *Yazer* và *Yócbôhah* ;
36 và *Bết-Nimrah* cùng *Bết-Haran*, [là] những thành kiên cố và có những vườn chăn nuôi chiên cừu xung quanh có rào.
37 Cố nhiên những con trai của *Rubên* cũng đã tái thiết *Hesbôn* và *Êlơalê* và *Kiriataim* ;
38 và *Nêbô* và *Baan-Mơôn* cùng với *Xơbam* đã được đổi tên, và họ đã đặt bằng những tên gọi thuộc về những danh xưng của các thành mà họ đã tái thiết.
39 Sau đó những con trai của *Makhia*, –con trai của *Mơnase*, –đã đi tới *Galaát* và họ đã chiếm cứ nó, đồn g thời họ đã đuổi người *Amôrít* mà ở đó đi.
40 Vậy *Môsẽ* đã cấp địa hạt *Galaát* cho *Makhia*, –con trai của *Mơnase*, –thì người đã định cư tại đó.
41 Còn *Yair*, –con trai của *Mơnase*, –đã đi và đã chiếm cứ những Làng lều của chúng, rồi họ đã đặt tên chúng [là] những Làng lều *Yair*.
42 Rồi *Nôbakh* cũng đã đi và đã chiếm cứ *Kơnat* cùng những làng mạc của nó, và *Nôbakh* đã đặt tên cho nó bằng tên mình [là] *Nôbakh*.

Dân số 33

33,1 Đây là những chặng đường của con cái *Yxơraên* mà họ đã xuất hành khỏi xứ *Aicập*, cùng với những binh đội của họ dưới quyền điều khiển của *Môsê* cùng *Aharon*.
2 Và theo lệnh của ĐỨC CHÚA, *Môsê* đã ghi lại những điểm khởi hành của họ chiếu theo những chặng đường của họ, vậy sau đây là những chặng đường của họ chiếu theo những điểm khởi hành của họ :
3 Bấy giờ họ đã dỡ trại ra đi từ *Ramxết* vào tháng giêng, nhằm ngày mười lăm của tháng giêng, sau ngày đại hội liên hoan của lễ Vượt qua, con cái *Yxơraên* đã xuất hành vừa vung tay lên trước mắt toàn thể người *Aicập*.

4 Trong khi đó người *Aicập* đang chôn cất hàng đám người mà ĐỨC CHÚA đã đánh chết trong số chúng toàn thể con đầu lòng, đồng thời ĐỨC CHÚA đã thực thi những hành vi phán xử đối với những thần của chúng.
5 Vậy con cái *Yxơraên* đã ra đi từ *Ramxết*, rồi họ đã cắm trại tại *Xukkôt*.
6 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Xukkôt*, và họ đã cắm trại tại *Êtam* mà ở ranh của sa mạc.
7 Rồi họ đã lại dỡ trại ra đi từ *Êtam* và đã quây lại tại *Pi-Hahirốt* mà đối diện với *Baan-Xêphôn*, và họ đã cắm trại đàng trước *Mítđôn*.
8 Sau đó họ đã dỡ trại ra đi từ *Pi-Hahirốt*, và họ đã vượt qua biển về hướng sa mạc, và họ đã trẩy bộ ba ngày đường trong nơi hoang địa của *Êtam*, rồi họ đã cắm trại tại *Mara*.
9 Rồi họ đã lại dỡ trại ra đi từ *Mara*, và họ đã vô tới *Êlim* ; vả, tại *Êlim* [có] mười hai suối nước và bảy mươi cây chà là, vậy họ đã cắm trại ở đó.
10 Tuy nhiên sau đó họ đã dỡ trại ra đi từ *Êlim*, rồi họ đã cắm trại gần bên Biển Đỏ.
11 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ Biển Đỏ, và họ đã cắm trại tại sa mạc *Xin*.
12 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ sa mạc *Xin*, và họ đã cắm trại tại *Đôpcah*.
13 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Đôpcah*, và họ đã cắm trại tại *Alush*.
14 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Alush*, và họ đã cắm trại tại *Rêphiđim*, nhưng ở đó đã không có nước để uống cho dân.
15 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Rêphiđim*, và họ đã cắm trại tại sa mạc *Xinai*.
16 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ sa mạc *Xinai*, và họ đã cắm trại tại *Kibrot-ha-Taava*.
17 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Kibrot-ha-Taava*, và họ đã cắm trại tại *Hazêrot*.
18 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Hazêrot*, và họ đã cắm trại tại *Ritmah*.
19 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Ritmah*, và họ đã cắm trại tại *Rimmôn-Phares*.
20 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Rimmôn-Phares*, và họ đã cắm trại tại *Lípnah*.
21 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Lípnah*, và họ đã cắm trại tại *Rissah*.
22 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Rissah*, và họ đã cắm trại tại *Qơhêlatah*.
23 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Qơhêlatah*, và họ đã cắm trại tại núi *Sêpher*.
24 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ núi *Sêpher*, và họ đã cắm trại tại *Harađah*.
25 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Harađah*, và họ đã cắm trại tại *Maqhêlot*.
26 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Maqhêlot*, và họ đã cắm trại tại *Takhat*.
27 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Takhat*, và họ đã cắm trại tại *Têrah*.
28 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Têrah*, và họ đã cắm trại tại *Mitqah*.
29 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Mitqah*, và họ đã cắm trại tại *Hashmônah*.
30 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Hashmônah*, và họ đã cắm trại tại *Môsêrôt*.
31 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Môsêrôt*, và họ đã cắm trại tại *Bêney-Yaaqan*.
32 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Bêney-Yaaqan*, và họ đã cắm trại tại *trũng Gidgad*.
33 Rồi họ đã ra đi từ *trũng Gidgad*, và họ đã cắm trại tại *Yotbatah*.
34 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Yotbatah*, và họ đã cắm trại tại *Abronah*.
35 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Abronah*, và họ đã cắm trại tại *Êxion-Gêber*.
36 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Êxion-Gêber*, và họ đã cắm trại tại sa mạc *Zin*, chính đó [là] *Cađès*.
37 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Cađès*, và họ đã cắm trại tại *Hor*-sơn, trên biên giới của xứ *Êđôm*.

38 Bấy giờ *Aharon*, vị Tư tế, đã đi lên trên *Hor*-sơn theo lệnh của ĐỨC CHÚA, và người đã tạ thế ở đó, vào năm thứ bốn mươi của cuộc xuất hành của con cái *Yxơraên* khỏi xứ *Aicập*, vào tháng năm, nhằm [ngày] mùng một của tháng.
39 Vậy *Aharon*, con người [thọ] một trăm hai mươi ba tuổi, khi người tạ thế trên *Hor*-sơn.
40 Vả, một người *Canaan* vua của *Arađ*, và chính người đã ngự tại *Nêghép*, trong xứ *Canaan*, đã hay con cái *Yxơraên* đã đi vô.
41 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Hor*-sơn, và họ đã cắm trại tại *Zalmonah*.
42 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Zalmonah*, và họ đã cắm trại tại *Punôn*.
43 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Punôn*, và họ đã cắm trại tại *Ôbôt*.
44 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Ôbôt*, và họ đã cắm trại tại *Iyê-Abarim*, trên ranh giới của *Môáp*.
45 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Iyim*, và họ đã cắm trại tại *Đivôn-Gát*.
46 Rồi họ đã dỡ trại ra đi *Đivôn-Gát*, và họ đã cắm trại tại *Almôn-Điblataimah*.
47 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ *Almôn-Điblataimah*, và họ đã cắm trại trên những núi *Abarim* đàng trước *Nêbô*.
48 Rồi họ đã dỡ trại ra đi từ những núi *Abarim*, và họ đã cắm trại tại những đồng hoang của *Môáp*, bên cạnh sông *Yođan* [lối vĩ độ của] *Yêrikhô*.
49 Vậy họ đã cắm trại bên cạnh sông *Yođan*, từ *Bết-Yêsimot* cho tới *Abên-Síttim*, tại những đồng hoang của *Môáp*.
50 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê*, tại những đồng hoang của *Môáp*, bên cạnh sông *Yođan* [lối vĩ độ của] *Yêrikhô* rằng :
51 « Ngươi hãy truyền cho con cái *Yxơraên*, đồng thời ngươi sẽ phải nói với họ : Khi chính các ngươi đã vượt qua sông *Yođan* kia về xứ *Canaan* ;
52 và các ngươi sẽ phải đuổi toàn thể những cư dân của xứ này đi cho khuất mắt các ngươi, và các ngươi sẽ phải phá hủy tất cả những hình tượng điêu khắc của chúng, cùng toàn thể những hình tượng đúc của chúng các ngươi sẽ phải phá hủy, đồng thời tất cả những nơi cao của chúng các ngươi cũng sẽ phải phá tan.
53 Và các ngươi sẽ phải chiếm hữu xứ này, đồng thời các ngươi sẽ phải định cư tại đó, vì Ta đã ban xứ này cho các ngươi để thừa hưởng nó.
54 Và các ngươi sẽ phải tự chiếm hữu xứ này bằng sự rút thăm chia phần cho những gia tộc các ngươi, cho một số đông người các ngươi sẽ phải gia tăng cho nhiều điền sản nó, còn cho một số ít người các ngươi sẽ phải giảm bớt điền sản nó, tới phần mà thăm sẽ rút ra cho nó, tới mức đó sẽ là sự chia phần bằng cách rút thăm của nó, cho những chi tộc của những tổ tiên các ngươi, các ngươi sẽ phải tự thừa hưởng.
55 Nhưng nếu các ngươi sẽ không đuổi [toàn thể] những cư dân của xứ này đi khuất mắt các ngươi, thì những người mà các ngươi sẽ bỏ sót trong số chúng, sẽ trở thành những gai trước mắt các ngươi, vừa thành những sự châm chích vào những hông các ngươi, đồng thời chúng sẽ tỏ thái độ thù hằn đối với các ngươi trên chính xứ mà chính các ngươi đang ở trong đó.
56 Bấy giờ đã thường xảy ra là như thể Ta đã định về cư xử với chúng, Ta cũng sẽ cư xử với các ngươi. »

Dân số 34

34,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* rằng :
2 « Ngươi hãy truyền cho con cái *Yxơraên*, đồng thời ngươi sẽ phải nói với họ : "Khi các ngươi sẽ vô trong xứ *Canaan*, xứ này chính [là] xứ mà sẽ về phần của các ngươi như gia nghiệp, xứ *Canaan* với những bờ cõi của nó.
3 Và cạnh phía nam của các ngươi sẽ phải là từ sa mạc *Zin* gần cạnh của *Êđôm*, và ranh giới phí nam của các ngươi sẽ phải là từ cửa Biển Muối về phía đông.
4 Và ranh giới thuộc các ngươi sẽ phải rẽ từ phía nam của Lối qua Bọ cạp, và nó sẽ phải vượt qua tới *Zin*, và chúng sẽ phải kéo dài tới đầu của nó từ phía nam của *Cađès-Barnêa*, và nó sẽ phải trải rộng tới *Khaxar-Ađđar*, đồng thời nó sẽ phải vượt tới *Asmôn*.
5 Và ranh giới ấy sẽ phải rẽ từ *Asmôn* về Suối *Aicập*, rồi chúng sẽ phải kéo dài tới đầu của nó về Nam Địa trung hải.
6 Và ranh giới tây mà của các ngươi sẽ phải là Biển Cả, đồng thời ranh giới như vậy sẽ phải là ranh giới tây của các ngươi.
7 Và đây sẽ phải là ranh giới hướng bắc của các ngươi, các ngươi sẽ phải vẽ ra cho các ngươi từ Biển Cả [cho tới] *Hor*-sơn.
8 Từ *Hor*-sơn các ngươi sẽ phải vẽ ra cho tới *Khamát*, rồi chúng sẽ phải kéo dài tới đầu của ranh giới này về *Xơđađ*.
9 Và ranh giới ấy sẽ phải trải dài tới *Ziphrôn*, rồi đầu nó sẽ phải kéo dài tới *Khaxar-Ênan*, đó sẽ phải là ranh giới hướng bắc của các ngươi.
10 Và các ngươi sẽ phải vẽ ra cho các ngươi ranh giới về hướng đông, từ *Khaxar-Ênan* tới *Shơpham*.
11 Và ranh giới ấy sẽ phải đi xuống từ *Shơpham* tới *Riblah*, về hướng đông của *Ayin*, đồng thời ranh giới ấy sẽ phải đi xuống và sẽ phải lên trên eo Biển hồ *Kinnêrêt* về hướng đông.
12 Và ranh giới ấy sẽ phải đi xuống tới sông *Yođan*, rồi đầu nó sẽ phải kéo dài tới Biển Muối, đó sẽ phải là xứ của các ngươi theo những ranh giới xung quanh của nó." »
13 Vậy *Môsê* đã ra lệnh cho con cái *Yxơraên* mà rằng : « Đây [là] chính xứ mà các ngươi sẽ phải tự chiếm hữu nó để chia phần bằng cách rút thăm mà ĐỨC CHÚA đã truyền để ban cho chín chi tộc cùng với phân nửa chi tộc.
14 Vì chi tộc của những con cái người *Rubên* theo những gia tộc họ, cùng với chi tộc của những con cái người *Gát* theo những gia tộc họ, đã nhận lãnh, đồng thời phân nửa chi tộc của *Mơnase* cũng đã nhận lãnh phần gia sản của họ rồi.
15 Hai chi tộc cùng phân nửa chi tộc kia đã nhận lãnh phần gia sản của họ rồi, từ vùng bên kia của sông *Yođan*, [lối vĩ độ của] *Yêrikhô*, về hướng đông, về hướng mặt trời mọc. »
16 Vả, ĐỨC CHÚA đã còn phán cùng *Môsê* rằng :
17 « Đây [là] những tên của các người mà họ sẽ phải chia cho chiếm hữu một gia sản xứ này của các ngươi : *Êlêaza* vị Tư tế, và *Yôsuê* con trai của *Nun*.
18 Và đồng thời các ngươi sẽ phải nhận [cứ] một đầu mục trong số [mỗi] chi tộc, để chia cho chiếm hữu một gia sản xứ này.

19 Và đây [là] những tên của các người thuộc chi tộc *Yuđa*, [là] *Caleb*, con trai của *Yơphunnê*.
20 Và của chi tộc của những con cái của *Simêôn*, [là] *Shơmuel*, con trai của *Ammihút*.
21 Của chi tộc của *Benyamin*, [là] *Eliđađ*, con trai của *Kislôn*.
22 Và của chi tộc của những con cái của *Gát*, [là] đầu mục *Buqqi*, con trai của *Yogli*.
23 Của các con trai của *Yuse*, liên quan tới chi tộc của những con cái của *Mơnase*, [là] đầu mục *Khanniel*, con trai của *Ephôd*.
24 Và liên quan tới chi tộc của những con cái của *Êphraim*, [là] đầu mục *Qơmuel*, con trai của *Shiptan*.
25 Và của chi tộc của những con cái của *Zabulôn*, [là] đầu mục *Êlizaphan*, con trai của *Parnak*.
26 Và của chi tộc của những con cái của *Yxakha*, [là] đầu mục *Paltiel*, con trai của *Azzan*.
27 Và của chi tộc của những con cái của *Ase*, [là] đầu mục *Akhihud*, con trai của *Sêlômi*.
28 Và của chi tộc của những con cái của *Népthali*, [là] đầu mục *Pơđahel*, con trai của *Ammihút*. »
29 Đó [là] những gì mà ĐỨC CHÚA đã truyền cho con cái *Yxơraên* để chia cho thừa hưởng một cơ nghiệp trong xứ *Canaan*.

Dân số 35

35,1 Vả, ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* trong những đồng hoang của *Môáp*, cạnh sông *Yođan*, [lối vĩ độ] *Yêrikhô* rằng :
2 « Ngươi hãy truyền cho con cái *Yxơraên*, để họ sẽ phải nhường cho những người *Lêvi* một phần của thừa kế thuộc sản nghiệp của họ, [là] những thành để ở, cùng đất thuộc thành thị xung quanh chúng, các ngươi sẽ phải nhường cho những người *Lêvi*.
3 Và các thành ấy sẽ phải được dùng để ở cho họ, đồng thời những đất thuộc thành thị của họ sẽ phải được dùng cho gia súc của họ, và cho bầy súc vật của họ, cùng cho tất cả thú vật của họ.
4 Và những đất của thành thị ấy mà các ngươi sẽ phải nhường cho những người *Lêvi*, thì [sẽ phải] từ tường thành ấy ra bên ngoài một ngàn khuỷu tay xung quanh.
5 Và các ngươi sẽ phải đo phía bên ngoài của thành, cạnh về hướng đông hai ngàn khuỷu tay, và cạnh hướng nam hai ngàn khuỷu tay, và cạnh hướng tây hai ngàn khuỷu tay, cùng cạnh hướng bắc hai ngàn khuỷu tay, và thành này [sẽ phải] ở giữa, đất này sẽ phải trở thành những đất thuộc các thành thị cho họ.
6 Đàng khác, các thành mà các ngươi sẽ phải nhường cho những người *Lêvi*, đó là sáu thành làm nơi trú ẩn mà các ngươi sẽ phải dành cho kẻ giết người không có dự mưu để thoát thân về đó, đồng thời các ngươi sẽ phải nhường thêm cho họ bốn mươi hai thành nữa.

7 Tất cả các thành mà các ngươi sẽ phải nhường cho những người *Lêvi* [là] bốn mươi tám thành và cùng với chúng [là]những đất thuộc thành thị của chúng.
8 Và các thành mà các ngươi sẽ phải nhường trong số cơ nghiệp của con cái *Yxơraên*, [thì] từ nơi đông người các ngươi sẽ phải tăng thêm, còn từ nơi ít người các ngươi sẽ phải cho ít, mỗi người, -tùy theo cơ nghiệp của mình mà mình sẽ được thừa hưởng, -sẽ phải nhường một phần những thành của mình cho những người *Lêvi*. »
9 Vả, ĐỨC CHÚA đã còn phán cùng *Môsê* rằng :
10 « Ngươi hãy ngõ lời cùng con cái *Yxơraên*, đồng thời ngươi sẽ phải nói với họ : "Khi chính các ngươi sẽ vượt qua sông *Yođan* vô xứ *Canaan*.
11 Và các ngươi sẽ phải chọn những thành cho thích hợp cho các ngươi, những thành trú ẩn của các ngươi sẽ phải được dùng để kẻ sát nhân trí mạng không cố ý thoát thân về đó.
12 Và các thành để ẩn náu này sẽ phải được dùng cho các ngươi chống lại người đòi nợ máu, hầu mà kẻ đã giết người không cố ý sẽ khỏi phải bị hành quyết, cho tới khi nó đã trình diện trước mặt cộng đoàn này để xét xử.
13 Vậy các thành mà các ngươi sẽ phải nhường [là] sáu thành làm nơi ẩn náu sẽ phải được thành lập cho các ngươi.
14 Các ngươi sẽ phải nhường ba thành từ phía đông của sông *Yođan*, đồng thời các ngươi sẽ phải nhường ba thành trong xứ *Canaan*, [là] những thành làm nơi ẩn náu sẽ phải được thành lập.
15 Sáu thành ấy sẽ phải được dùng làm nơi ẩn náu cho con cái *Yxơraên*, và cho khách tha phương, cũng như cho kẻ tạm cư giữa nơi họ, để mọi kẻ đánh người trí mạng không cố ý thoát thân về đó.
16 Còn nếu người nào mà đã đánh người bằng một khí cụ bằng sắt và người ấy đã chết, [thì] chính nó [là] một kẻ giết người có dự mưu ; hẳn kẻ giết người này sẽ phải bị hành quyết cách hung bạo.
17 Và nếu người nào mà đã đánh người bằng cách ném một hòn đá mà bởi đó người ấy có thể chết, và quả thật người ấy đã chết, [thì] chính nó [là] một kẻ giết người có dự mưu ; hẳn kẻ giết người này sẽ phải bị hành quyết cách hung bạo.
18 Hoặc nếu người nào mà đã đánh người bằng một cây vũ khí trong tay mà bởi đó người ấy có thể chết, và quả thật người ấy đã chết, [thì] chính nó [là] một kẻ giết người có dự mưu ; hẳn kẻ giết người này sẽ phải bị hành quyết cách hung bạo.
19 Chính người đòi nợ máu, chính nó sẽ phải giết chết kẻ giết người có dự mưu ấy, khi thình lình gặp được kẻ chống nó đó, chính nó sẽ phải hành quyết kẻ ấy.
20 Còn nếu bởi thù hằn mà nó đã xô đẩy người ấy hoặc đã ném [vật gì] vào người ấy với sự rình rập và người ấy đã chết ;
21 hoặc nếu do một mối thù nghịch mà nó đã đánh người ấy và người ấy đã chết bởi tay nó, [thì] kẻ đánh này nhứt định sẽ phải bị hành quyết cách hung bạo, chính nó [là] kẻ giết người có dự mưu, chính người đòi nợ máu sẽ phải hành quyết kẻ giết người ấy khi thình lình gặp được kẻ chống mình đó.
22 Nhưng nếu cách bất thình lình không có mối thù nghịch mà nó đã xô đẩy người ấy hoặc nó đã ném bất kỳ một khí cụ gì vào người ấy không có sự rình rập ;

23 hoặc bằng bất kỳ một viên đá nào mà bởi đó người ấy có thể chết, hoặc không thấy mà nó đã làm cho rơi trên người ấy và người ấy đã chết, thì chính nó không phải [là] kẻ thù đối với người ấy, cũng không phải [là] kẻ tìm cách gây tổn thương cho người ấy ;
24 bấy giờ chính cộng đoàn sẽ phải phân xử giữa người đánh ấy và người đòi nợ máu ấy cho phù hợp với chính các vụ vi luật đó.
25 Và cộng đoàn ấy sẽ phải giải cứu kẻ giết người không có dự mưu ấy khỏi tay người đòi nợ máu ấy, đồng thời cộng đoàn ấy sẽ phải đem nó trở về thành trú ẩn của nó, thành mà nó đã thoát thân về đó, rồi nó sẽ phải ở lại tại đó cho tới sự chết của vị Thượng tế mà đã được xức dầu bằng dầu thánh.
26 Nhưng nếu kẻ giết người không cố ý ấy, quả thật ra ngoài giới hạn của thành trú ẩn của nó, thành mà nó đã thoát thân về đó ;
27 và khi người đòi nợ máu ấy gặp được nó bên ngoài của giới hạn của thành trú ẩn của nó, và người đòi nợ máu ấy giết kẻ giết người không cố ý ấy, [thì] người ấy không có [tội] đổ máu.
28 Vì nó phải ở lại trong thành trú ẩn của nó cho tới sự chết của vị Thượng tế ấy, rồi sau sự chết của vị Thượng tế này, kẻ giết người không cố ý này có thể trở về đất sở hữu của mình.
29 Và những điều ấy sẽ phải được dùng cho các ngươi như những quy luật thuộc phán quyết qua các thế hệ các ngươi, trong tất cả các nơi cư ngụ các ngươi.
30 Bất kỳ kẻ nào đánh chết một người dựa theo những nhân chứng, người ta sẽ phải giết kẻ giết người có dự mưu ấy, nhưng nếu chỉ có một nhân chứng thôi thì sẽ không thể làm chứng để người ấy bị hành quyết.
31 Và các ngươi sẽ không được nhận giá chuộc mạng cho người [là] kẻ giết người có dự mưu mà chính nó đáng chịu tội tử hình để bị hành quyết, vì nó sẽ phải bị hành quyết cách hung bạo.
32 Và các ngươi cũng sẽ không được nhận giá chuộc mạng để [nó] thoát thân về thành trú ẩn của nó [hoặc] để trở về ở trong xứ [nó] trước sự chết của vị [Thượng] tế.
33 Và các ngươi sẽ không được làm ô uế đất này mà chính các ngươi [ở] trên đó, vì chính máu, chính nó sẽ làm ô uế đất này, và người ta sẽ không được đền tội cho đất nhơn vì máu mà đã bị đổ ra trên đó, trừ khi bởi máu của kẻ đã đổ nó ra.
34 Đồng thời ngươi sẽ không được làm ô uế chính đất mà chính các ngươi ở trên đó, mà chính Ta cư ngụ giữa nơi đó, vì chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Đấng cư ngụ giữa nơi con cái *Yxơraên.*” »

Dân số 36

36,1 Bấy giờ các đầu tộc của các tộc đoàn của những gia tộc của con cái của *Galaát*, con trai của *Makhia*, con trai của *Mơnase*, từ những gia tộc của con cái của *Yuse*, họ đã lại gần và đã ngỏ lời trước sự hiện diện của *Môsê*, cùng trước sự hiện diện của các đầu mục của những đầu tộc của những tộc đoàn của con cái *Yxơraên* ;
2 và họ đã thưa : « ĐỨC CHÚA đã truyền cho chúa tôi để ban xứ này cho con cái *Yxơraên* làm gia nghiệp bằng cách rút thăm, và bởi ĐỨC CHÚA, chúa tôi cũng đã được truyền để ban gia nghiệp của *Zêlôphát*, -[là] anh em chúng tôi, -cho những con gái người.
3 Nếu họ làm vợ của một người nào khác hơn con cái của những chi tộc của con cái *Yxơraên*, thì của thừa kế của họ sẽ bị rút ra khỏi di sản của những tổ tiên chúng tôi, và nó sẽ được thêm vô di sản của chính chi tộc mà các nàng sẽ trở thành của họ, và di sản bằng sự rút thăm của chúng tôi sẽ bị giảm bớt.
4 Rồi khi chính Năm toàn xá sẽ đến cho con cái *Yxơraên*, thì của thừa kế của họ sẽ được thêm vô di sản của chính chi tộc mà các nàng sẽ trở thành của họ, và của thừa kế của họ sẽ bị rút ra khỏi di sản của chi tộc của những tổ tiên chúng tôi. »
5 Bấy giờ theo lệnh của ĐỨC CHÚA, *Môsê* đã truyền cho con cái *Yxơraên* rằng : « Chi tộc của con cái của *Yuse* đã nói đúng.
6 Vậy đây chính [là] lời mà ĐỨC CHÚA đã truyền liên quan tới những con gái của *Zêlôphát* rằng : « Họ sẽ có thể trở thành vợ theo quan điểm vừa ý của họ, chỉ cần [là] họ sẽ phải làm vợ của gia tộc thuộc chi tộc của cha họ thôi.
7 Và không một di sản nào của con cái *Yxơraên* sẽ được lưu thông từ chi tộc này tới chi tộc kia, vì con cái *Yxơraên* sẽ phải bám chặt, mỗi người, vào di sản của chi tộc của những tổ tiên mình.
8 Và mọi con gái được thừa hưởng một di sản từ nơi những chi tộc của con cái *Yxơraên*, sẽ phải làm vợ của một người nào từ gia tộc thuộc chi tộc của cha mình, để những con trai của *Yxơraên* sẽ được thừa hưởng, mỗi người, một di sản của những tổ tiên mình.
9 Và không một di sản nào sẽ được lưu thông từ chi tộc này tới chi tộc khác, vì những chi tộc của con cái *Yxơraên* sẽ phải bám sát, mỗi người vào di sản của mình. »
10 Theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*, như vậy những con gái của *Zêlôphát* đã thi hành.
11 Vậy những con gái của *Zêlôphát* [là] *Mácla*, *Tiaxa* và *Hốtla* và *Minca* cùng *Nôa* đã trở thành những vợ của những con trai của những chú bác mình.
12 Họ đã trở thành những người vợ thuộc những gia tộc của những con trai của *Mơnase*, con trai của *Yuse*, và của thừa kế của họ đã được thêm vô những gia tộc của chi tộc của cha họ.
13 Đó [là] các giới luật và các phán quyết mà ĐỨC CHÚA đã ủy thác nhiệm vụ cho con cái *Yxơraên*, qua trung gian của *Môsê*, trong những đồng hoang của *Môáp*, cạnh sông *Yođan*, [lối vĩ độ của] *Yêrikhô*.

Ngũ Thư
Sách Đệ Nhị Luật

Kinh Thánh

Ngũ Thư

Sách Dệ Nhị Luật

Bản dịch song hàng chú thích dựa theo các bản gốc
Hipri, Hylạp & Latinh

Anrê Nguyễn Văn-Lang

Sách Đệ nhị luật

Đệ nhị luật 1

1,1 Đây [là] các lời mà *Môsê* đã nói với toàn thể *Yxơraên*, trong vùng bên kia của sông *Yođan*, trong sa mạc, trong *Araba*, trước mặt của *Xuphơ*, giữa *Pharan* và *Tôphên* và *Laban* và *Hazêrot* cùng *Đi-Zahab*.
2 Tới mười một ngày đường từ núi *Hôrếp* về núi *Xêia* cho tới *Cađès-Barnêa*.
3 Và đã xảy ra là vào năm thứ bốn mươi, vào tháng thứ mười một, nhằm mùng một của tháng, *Môsê* đã nói với con cái *Yxơraên*, theo như tất cả những gì mà ĐỨC CHÚA đã chỉ thị người về họ.
4 Sau khi *Yxơraên* đã đánh bại *Sikhôn*, -vua của những người *Amôrít* mà đã ngự trị tại *Hesbôn*, -và *Ốc*, vua của *Basan* mà đã ngự trị tại *Áttarót* gần *Êđrêi*.
5 Trong vùng bên kia của sông *Yođan*, trong xứ *Môáp*, *Môsê* đã phụ trách trần thuật luật của Đệ nhị luật này rằng :
6 "ĐỨC CHÚA Thiên Chúa chúng ta đã phán cùng chúng ta trên núi *Hôrếp* rằng" : « Đã đủ cho các ngươi để ở trên vùng đồi núi này rồi.
7 Các ngươi hãy tự quây lại và hãy dỡ trại ra đi, đồng thời các ngươi hãy vào vùng đồi núi của người *Amôrít* và tới tất cả những người lân cận của nó tại *Araba* trong vùng đồi núi và trong đồng bằng và trong xứ phía nam cùng trong ven Nam Địa trung hải, xứ của người *Canaan* và núi *Libăng* cho tới chính sông cả [hay] sông *Ơphrát*.
8 Coi kìa ! Ta đã để xứ này trước mặt các ngươi cho được tùy nghi, các ngươi hãy vô và hãy chiếm lấy xứ này mà ĐỨC CHÚA đã thệ ước với tổ tiên các ngươi, với *Abraham Ixaác* cùng *Yacob*, để ban cho họ, và sau họ, cho miêu duệ họ. »
9 "Vả, vào lúc đó ta đã nói với các ngươi rằng : Một mình ta, ta sẽ không thể gánh vác các ngươi.
10 ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi đã làm cho các ngươi ra đông, và kìa các ngươi hôm nay nên đông đúc như sao trên trời !
11 Nguyện ĐỨC CHÚA, -[là] Thiên Chúa của tổ tiên các ngươi, -làm cho tăng bội thêm cho các ngươi chừng gấp ngàn lần các ngươi, và nguyện Người chúc phúc cho các ngươi theo như Người đã hứa với các ngươi.
12 Bằng cách nào, một mình ta, ta có thể gánh vác trách nhiệm của các ngươi, và gánh nặng của các ngươi, cùng sự tranh chấp của các ngươi ?

13 Các ngươi hãy tự cung cấp cho mình những người khôn ngoan và sáng suốt vừa được tín nhiệm của những chi tộc các ngươi, và ta sẽ đặt họ làm những thủ lãnh các ngươi.
14 Bấy giờ các ngươi đã thưa với ta và đã nói" : 'Lời mà ngài đã hứa để làm [thì] khôn ngoan.'
15 "Vậy ta đã tuyển chọn những thủ lãnh của những chi tộc các ngươi, những người khôn ngoan vừa được tín nhiệm, rồi ta đã bổ nhiệm họ [làm] những thủ lãnh trên các ngươi [thành] những pháp quan của hằng ngàn, và những pháp quan của hằng trăm, và những pháp quan của hằng năm mươi và những pháp quan của hằng mười, cùng những pháp quan nhỏ hơn của những chi tộc các ngươi.
16 Và trong thời gian ấy ta đã giao nhiệm vụ cho những thẩm phán các ngươi rằng : Các ngươi sẽ phải thụ lý giữa anh em đồng hương các ngươi, đồng thời các ngươi sẽ phải phân xử [theo] lẽ công minh giữa người này với người kia cũng như khách tha phương.
17 Các ngươi sẽ không được tỏ ra thiên vị trong sự phán đoán, các ngươi sẽ phải thụ lý [mọi người] lớn nhỏ như nhau, các ngươi sẽ khỏi phải e sợ trước mặt con người, vì sự xét xử, chính nó, thuộc về Thiên Chúa, còn nếu vụ án mà quá khó khăn đối với các ngươi, [thì] các ngươi sẽ phải trình lên cho ta, để ta sẽ thụ lý nó.
18 Và cũng trong thời gian ấy, ta đã ra lệnh cho các ngươi về tất cả các việc mà các ngươi sẽ phải làm.
19 Rồi, chúng ta đã dỡ trại ra đi từ *Hôrếp*, và chúng ta đã đi tới cả vùng sa mạc mênh mông và đáng kinh hãi kia, mà các ngươi đã thấy hướng vùng đồi núi của người *Amôrít* theo như ĐỨC CHÚA Thiên Chúa chúng ta đã truyền cho chúng ta, đoạn chúng ta đã vô tới *Cadès-Barnêa*.
20 Bấy giờ ta đã nói với các ngươi : Các ngươi đã vô tới vùng đồi núi của người *Amôrít*, mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa chúng ta sắp ban cho chúng ta.
21 Coi kìa ! ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã để xứ này trước mặt cho ngươi được tùy nghi ; hãy đi lên hãy chiếm lấy theo như ĐỨC CHÚA Thiên Chúa của tổ tiên ngươi đã hứa cho ngươi ; đừng sợ hãi cũng đừng kinh sợ.
22 Nhưng toàn thể các ngươi đã lại gần với ta và các ngươi đã thưa" : 'Cho phép chúng tôi phái những người đi trước chúng tôi, để họ sẽ thám hiểm xứ này cho chúng tôi, đồng thời để họ sẽ đem báo cáo về cho chúng tôi, với đường hướng mà chúng tôi sẽ đi lên trên đó, cùng với các thành mà chúng tôi sẽ vô tới trong chúng.'
23 "Vậy thì lời ấy đã tỏ ra đẹp lòng theo nhận xét của ta, cho nên ta đã chọn trong số các ngươi mười hai người, cứ một người cho mỗi chi tộc.
24 Bấy giờ họ đã quây đi và đã đi lên phía vùng đồi núi ấy, và họ đã đi tới khe suối *Ếtcôn*, rồi họ đã thám hiểm chúng.
25 Vả họ đã hái lấy trong tay họ một ít trái cây xứ ấy, và họ đã đem xuống cho chúng ta, và họ còn đem lời trần thuật về cho chúng ta, rồi họ đã thốt lên" : 'Chính đất đai mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa chúng ta ban cho chúng ta thật [là] màu mỡ !'
26 "Nhưng các ngươi đã không chịu đi lên, và các ngươi đã còn tỏ thái độ bất phục tùng lệnh của ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi.

27 Và các ngươi đã lằm bằm trong những lều trại các ngươi, đồng thời các ngươi đã nói" : 'Vì sự oán hận của ĐỨC CHÚA đối với chúng ta, [cho nên] Người đã đem chúng ta ra khỏi xứ *Aicập*, để phó mặc chúng ta vào tay của người *Amôrít*, để tiêu diệt chúng ta.
28 Về đâu chính chúng ta đi lên ? Những anh em đồng hương chúng ta đã thị uy tinh thần chúng ta vừa nói : Chúng tôi đã thấy ở đó một dân to lớn và cao hơn chúng ta, những thành phố đồ sộ và được làm cho kiên cố ngất trời, kể cả những người *Anakim*.'
29 "Nhưng ta đã bảo các ngươi rằng : Các ngươi không được run sợ, cũng không được sợ hãi vì chúng.
30 ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi đi đàng trước các ngươi ; chính Người sẽ tham gia chiến đấu nhơn danh của các ngươi, theo như tất cả những gì mà Người đã làm với các ngươi tại *Aicập* trước sự hiện diện của các ngươi ;
31 và trong sa mạc đó ngươi đã thấy rằng ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã đem ngươi đi, như thể một người bồng con mình, trên suốt con đường mà các ngươi đã đi cho tới khi các ngươi đã đi tới chính nơi đây.
32 Và mặc dầu lời lẽ như thế nhưng không một người nào của các ngươi đã chịu tin vào ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi,
33 Đấng đã đi đàng trước các ngươi trên đường để chọn cho các ngươi một nơi để các ngươi cắm trại, bằng lửa ban đêm để làm cho các ngươi thấy đường mà các ngươi sẽ có thể đi trên đó, và bằng một đám mây ban ngày.
34 Vả, ĐỨC CHÚA đã nghe tiếng của những lời các ngươi, thì Người đã nổi giận và Người đã thề rằng" :
35 « Hẳn không một người nào trong số những người này của thế hệ độc ác này sẽ thấy xứ màu mỡ mà Ta đã thệ ước để ban cho tổ tiên các ngươi ;
36 ngoại trừ *Caleb*, -con trai của *Yơphunnê*, -chính người sẽ thấy xứ ấy, và Ta sẽ ban cho người vừa cho những con trai người, chính xứ mà người đã đi lên trên đó, vì rằng người đã hết lòng theo sau ĐỨC CHÚA. »
37 "ĐỨC CHÚA đã giận kể cả đối với ta, nhơn vì vị tình các ngươi, Người đã phán" : « Kể cả chính ngươi, ngươi sẽ không được vô đó.
38 [Nhưng] *Yôsuê*, -con trai của *Nun*, -người đứng ở thế phục vụ ngươi, chính người sẽ vô trong đó, ngươi hãy khuyến khích người, vì chính người sẽ cho *Yxơraên* thừa hưởng một cơ nghiệp [ở] xứ ấy.
39 Còn về con trẻ các ngươi mà các ngươi đã nói » : 'Nó sẽ trở thành chiến lợi phẩm !' ; « và về những con trai các ngươi mà ngày hôm nay họ chưa biết điều thiện cũng như điều ác, chính họ sẽ vô trong đó, và Ta sẽ ban nó cho họ, và chính họ sẽ chiếm hữu nó.
40 Nhưng chính các ngươi, các ngươi hãy tự quây đi và các ngươi hãy trẫy bộ về sa mạc, hướng Biển Đỏ. »
41 "Bấy giờ các ngươi đã đáp lại và đã thưa với ta" : 'Chúng tôi đã phạm tội chống lại ĐỨC CHÚA ! Chính chúng tôi sẽ phải đi lên và chúng tôi sẽ phải đánh giặc, theo như tất cả những gì mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa chúng tôi đã truyền cho chúng tôi.' "Vậy mỗi người các ngươi đã phải tự thắt lưng mình với những vũ khí chiến trận mình, đồng thời các ngươi đã phải khinh thường trong sự đi lên trên vùng đồi núi ấy.

42 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng ta" : « Ngươi hãy nói với họ : Các ngươi sẽ không được đi lên, và các ngươi cũng sẽ không được đánh giặc, vì Ta không có giữa nơi các ngươi, để các ngươi khỏi bị đánh trước mặt những kẻ thù các ngươi ! »
43 "Vậy ta đã nói với các ngươi, nhưng các ngươi đã không vưng lời, và các ngươi đã còn tỏ thái độ ngổ nghịch đối với lệnh của ĐỨC CHÚA, rồi các ngươi đã còn hành động cách ngạo mạn, và các ngươi đã còn muốn đi lên trên vùng đồi núi ấy.
44 Bấy giờ người *Amôrít*, -cư dân trong vùng đồi núi ấy, -đã đi ra để đối đầu với các ngươi, và chúng đã xua đuổi các ngươi, -làm như thể bầy ong, -đồng thời chúng đã đánh tan các ngươi từ bên trong *Xêia* cho tới *Khorma*.
45 Và khi các ngươi đã trở về và các ngươi đã khóc than trước Nhan ĐỨC CHÚA, nhưng ĐỨC CHÚA đã không nghe tiếng các ngươi, vì Người đã không lắng tai nghe hướng về các ngươi.
46 Vậy các ngươi đã phải lưu lại tại *Cađès* một thời gian lâu, ví như một thời gian mà các ngươi đã phải lưu lại theo lý tưởng !"

Đệ nhị luật 2

BDS 2,1 "Vả, chúng ta đã quây đi và chúng ta đã trẩy bộ về sa mạc hướng Biển Đỏ, theo như điều mà ĐỨC CHÚA đã phán cùng ta, rồi chúng ta đã đi quanh vùng đồi núi *Xêia* một thời gian lâu.
2 Đoạn ĐỨC CHÚA đã phán cùng ta rằng" :
3 « Đã đủ cho các ngươi để đi quanh chính vùng đồi núi này rồi ! Các ngươi hãy tự quây về hướng bắc.
4 Và ngươi hãy ra lệnh cho dân này rằng : Chính các ngươi phải vượt qua cạnh địa hạt của anh em đồng hương các ngươi, -những con cháu của người *Êđôm*, các cư dân tại *Xêia*, -vì họ sẽ sợ hãi nhơn vì các ngươi, bởi đó cho nên các ngươi sẽ phải rất đề phòng.
5 Giá các ngươi đừng tự nhúng tay vào tranh chấp với họ, vì Ta sẽ không ban cho các ngươi, -từ đất của họ, -cũng không bằng chỗ bước đi của lòng bàn chưn, bởi vì Ta đã ban vùng đồi núi *Xêia* [làm] của thừa kế cho *Êxau*.
6 Các ngươi sẽ phải mua lương thực từ nơi họ bằng tiền, rồi các ngươi có thể ăn, và kể cả nước các ngươi cũng sẽ phải mua từ nơi họ bằng tiền, rồi các ngươi có thể uống.
7 Vì ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã chúc lành cho ngươi, trong mọi công việc bởi tay ngươi, Người đã biết cuộc ngươi trẩy bộ tới chính nơi hoang vu mênh mông này, bây giờ đã bốn mươi năm rồi, ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi [ở] cùng với ngươi, ngươi đã không thiếu bất cứ vật gì. »
8 "Vậy chúng ta đã vượt qua khỏi nơi những anh em đồng hương chúng ta, -[là] những con cháu của người *Êđôm* [và là] các cư dân tại *Xêia*, -dọc theo đường Ngòi *Araba*, từ *Êlat* và từ *Êxion-Gêber* ; rồi chúng ta đã quây đi và đã vượt qua hướng sa mạc của *Môáp*.
9 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng ta" : « Ngươi chớ có tỏ thái độ thù nghịch đối với dân *Môáp*, giá ngươi cũng đừng có tự nhúng tay vào tranh chấp chiến tranh với họ, vì Ta sẽ

không ban một ít đất nào xứ nó cho ngươi [làm] cơ nghiệp đâu, bởi vì Ta đã ban *Ar* cho những con cháu của *Lót* [làm] cơ nghiệp rồi. »
10 —Các người *Êmim* trước kia đã cư ngụ tại đó, một dân to lớn và đông, và nó vừa cao như những người *Anakim*.
11 [Còn] những người *Rêphaim*, chính chúng cũng đã thường bị kể như những người *Anakim*, nhưng các người *Môabít* đã lại quen đặt tên cho chúng [là] những người *Êmim*.
12 Thật ra tại *Xêia* thuở xưa các người *Khôri* đã cư ngụ, rồi những con cháu của người *Êđôm* đã xâm chiếm chúng và đã tiêu diệt chúng cho khuất mắt họ, đoạn họ đã cư ngụ thay cho chúng, theo như *Yxơraên* đã làm cho xứ của cơ nghiệp mình mà ĐỨC CHÚA đã ban cho họ.—
13 "Bây giờ các ngươi hãy chỗi dậy và các ngươi hãy tự vượt qua khe suối *Zêrêđ* ; vậy chúng ta đã vượt qua khe suối *Zêrêđ*.
14 Vả, thời hạn mà chúng ta đã trẩy bộ từ *Cađès-Barnêa* cho tới khi mà chúng ta đã băng qua khe suối *Zêrêđ* [là] ba mươi tám năm, cho tới khi toàn thể thế hệ những chinh nhân đã bị tiêu diệt khỏi giữa nơi cắm trại theo như ĐỨC CHÚA đã thệ ước với họ.
15 Vả lại bàn tay của ĐỨC CHÚA cũng đã chống lại họ, để làm họ đã phải tán loạn khỏi giữa nơi cắm trại, cho tới khi họ đã phải bị tiêu diệt.
16 Vậy đã xảy ra là khi mà toàn thể những chinh nhân đã bị tiêu diệt liên quan tới sự chết khỏi giữa nơi dân ấy,
17 thì ĐỨC CHÚA đã phán cùng ta rằng" :
18 « Hôm nay, chính ngươi hãy vượt qua ranh giới của *Môáp* từ nơi *Ar*.
19 Và ngươi sẽ phải lại gần trước mặt của những con cháu của *Ammôn*, ngươi chớ có tỏ thái độ thù nghịch đối với họ, ngươi cũng đừng có tự nhúng tay vào tranh chấp chống lại họ, vì từ xứ của những con cháu của *Ammôn* Ta sẽ không ban gì cho ngươi [làm] cơ nghiệp đâu, vì Ta đã ban nó cho những con cháu của *Lót* [làm] cơ nghiệp rồi !
20 Chính nó cũng đã thường bị kể như [là] xứ của những người *Rêphaim*. » — Những người *Rêphaim* đã định cư tại đó thuở xưa, rồi các người *Ammônít* cũng đã lại quen đặt tên cho chúng [là] những người *Zamzummim*.
21 Một dân to lớn và đông và nó vừa cao như những người *Anakim*, mà ĐỨC CHÚA đã tiêu diệt chúng cho khuất mắt họ, và họ đã xâm chiếm chúng, rồi họ đã định cư thay cho chúng.
22 Theo như Người đã làm cho những con cháu của người *Êđôm*, các cư dân tại *Xêia*, khi mà Người đã tiêu diệt người *Khôri*, cho khuất mắt họ, và họ đã xăm chiếm chúng, rồi họ đã định cư thay cho chúng cho tới chính ngày hôm nay.
23 Còn các người *Apvim*, các cư dân tại những khu định cư cho tới *Gaza*, [thì] những người *Káptôrim* đã đi ra từ *Káptôr*, đã tiêu diệt chúng rồi đã định cư thay cho chúng.—
24 « Các ngươi hãy chỗi dậy, hãy dỡ trại ra đi, và các ngươi hãy vượt qua khe suối *Arnon* ; coi kìa ! Ta đã nộp vào tay ngươi *Sikhôn*, -vua của *Hesbôn* thuộc người *Amôrít*, -luôn cả xứ người ; hãy tiên phong ! hãy chiếm hữu ! và hãy tự nhúng tay vào cuộc chinh chiến chống lại người !
25 Chính ngày nay Ta sẽ bắt đầu gây nỗi khiếp sợ về ngươi cùng nỗi kinh hoàng về ngươi, phía đàng trước của các dân tộc, -dưới cả bầu trời này, -mà chúng sẽ nghe tiếng đồn về ngươi, thì chúng sẽ bị bồn chồn, đồng thời chúng sẽ ở trong nỗi lo âu nhơn vì ngươi. »

26 “Vậy ta đã phái những sứ giả từ sa mạc của *Qơđêmôt* đến *Sikhôn*, vua của *Hesbôn* để tâu những lời lẽ về bình an rằng” :
27 ‘Xin bệ hạ hãy vui lòng để cho hạ thần đi qua trong lãnh thổ bệ hạ, hạ thần quyết sẽ đi thẳng một đường, hạ thần quyết sẽ không tạt qua bên phải cũng như bên trái.
28 Lương thực [mà] bệ hạ sẽ bán cho hạ thần bằng tiền thì hạ thần sẽ ăn, và nước [mà] bệ hạ sẽ cấp cho hạ thần bằng tiền thì hạ thần sẽ uống, chỉ cần xin bệ hạ hãy vui lòng để cho hạ thần đi bộqua thôi ;
29 theo như những người *Êđôm*, -các cư dân tại *Xêia*, -đã làm cho hạ thần, cũng như các người *Môabít*, -các cư dân tại *Ar*, -cho tới khi mà hạ thần đã vượt qua sông *Yođan* về chính xứ mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa của các hạ đã ban cho các hạ.’
30 “Nhưng *Sikhôn*, -vua của *Hesbôn*, -đã không chịu để cho chúng ta đi qua trong xứ ngài, vì ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã làm cho tính khí ngài ra cứng cõi, rồi Người đã còn làm cho lòng ngài ra ngoan cố nhằm để nộp ngài vào tay ngươi vào chính ngày nay.
31 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng ta” : « Coi kìa ! Ta đã bắt đầu để nộp *Sikhôn* cùng với xứ người trước mặt ngươi, ngươi hãy bắt đầu chiếm hữu để chiếm lấy xứ người. »
32 “Vậy khi *Sikhôn* đã đi ra để đối đầu với chúng ta, chính ngài cùng với toàn thể dân ngài, cho cuộc giao chiến tại *Yahaz* ;
33 thì ĐỨC CHÚA Thiên Chúa chúng ta đã nộp ngài trước mặt chúng ta, cho nên chúng ta đã đánh bại ngài, và những con trai ngài cùng toàn thể dân ngài.
34 Và vào chính lúc đó chúng ta cũng đã chiếm lấy toàn bộ những thành của ngài, đồng thời chúng ta đã tận diệt những đàn ông kể cả các đàn bà và con trẻ của mỗithành, chúng ta đã không để lại một người sống sót nào.
35 Chúng ta đã chỉ có lấy gia súc cho chúng ta và thêm [gia súc như] chiến lợi phẩm của các thành mà chúng ta đã chiếm lấy thôi.
36 Từ *Arôer* mà cho tới bờ của khe suối *Arnon*, và của thành mà [ở] cạnh khe suối và cho tới địa hạt *Galaát* đã không có một thành thị nào mà đã [quá] cao hơn so với [khả năng] chúng ta, toàn bộ thành ấy ĐỨC CHÚA Thiên Chúa chúng ta đã dành cho sự tùy nghi trước mặt chúng ta.
37 Chỉ có liên quan tới xứ của những con cháu *Ammôn* ngươi không được lại gần, [là] toàn bộ bờ sông ngòi *Yabboq* và xứ đồi núi, cùng tất cả những gì mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa chúng ta đã cấm đoán.”

Đệ nhị luật 3

BDS 3,1 “Vả chúng ta đã quây đi và chúng ta đã đi lên hướng xứ *Basan*, thì *Ốc*, -vua của xứ *Basan*, -đã đi ra để tìm gặp chúng ta, chính ngài cùng toàn thể dân ngài, cho cuộc giao chiến tại *Êđrêi*
2 Vả chăng ĐỨC CHÚA đã còn phán cùng ta” : « Ngươi đừng sợ người vì Ta đã nộp người và toàn thể dân người cùng với xứ người vào tay ngươi, vậy ngươi hãy làm đối với người

theo như ngươi đã làm đối với *Sikhôn*, -vua của những người *Amôrít*, -vua mà đã ngự trị tại *Hesbôn*. »
3 "Vậy ĐỨC CHÚA Thiên Chúa chúng ta đã nộp vào tay chúng ta kể cả *Ốc*, -vua của xứ *Basan*, -cùng toàn thể dân ngài, và chúng ta đã đánh bại ngài cho tới khi đã không còn sót cho ngài một người sống sót nào.
4 Đồng thời, vào lúc đó, chúng ta đã chiếm cứ toàn bộ những thành của ngài, đã không có một thành phố nào mà chúng ta đã không chiếm đoạt từ nơi chúng, [là] sáu mươi thành, toàn bộ lãnh thổ *Ạtgôp*, vương quốc của *Ốc* tại xứ *Basan*.
5 Toàn bộ những thành ấy đã được làm cho kiên cố, [bằng] tường thành cao ngất, hai cổng thành với thanh gài thêm với do những thôn xóm của cư dân chúng thật đông.
6 Tuy nhiên chúng ta đã tiêu diệt chúng, theo như chúng ta đã làm đối với *Sikhôn*, -vua của *Hesbôn*, -vừa tận diệt mỗi thành, những đàn ông, các đàn bà kể cả con trẻ.
7 Còn về tất cả gia súc kia cùng với chiến lợi phẩm đủ loại của các thành ấy, chúng ta đã lấy như chiến lợi phẩm cho chúng ta.
8 Vậy trong thời gian ấy chúng ta đã chiếm đoạt xứ ấy khỏi quyền lực của cả hai vua của người *Amôrít* mà ở bên kia sông *Yođan*, từ khe suối *Arnon* cho tới núi *Hétmôn* ;
9 —Những người *Siđôn* đã đặt tên cho *Hétmôn* [là] *Xiryôn*, còn những người *Amôrít* thì đã đặt tên cho nó [là] *Xơnir*.—
10 Toàn bộ những thành của vùng cao nguyên và cả miền *Galaát* cùng cả xứ *Basan* cho tới *Salka* và *Êđrêi* [là] những thành của vương quốc của *Ốc* tại *Basan*."
11 —Vì chỉ có *Ốc*, -vua của xứ *Basan*, -đã được còn lại từ phần còn lại của người *Rêphaim*. Kìa ! quan tài của ngài, [là] một quan tài bằng sắt ; phải chăng không phải chính nó [ở] tại *Rabba* của những con cháu của *Ammôn* sao ? Bề dài của nó [là] chín khuỷu tay, còn bề ngang của nó [là] bốn khuỷu tay, theo khuỷu tay của con người.—
12 "Vậy trong thời gian ấy chúng ta đã chiếm hữu chính xứ ấy, từ *Arôer* mà tiếp cận khe suối *Arnon* và phân nửa vùng đồi núi *Galaát* cùng những thành của nó [mà] ta đã chia cho người *Rubên* vừa cho người *Gát*.
13 Còn phần còn lại của vùng *Galaát* cùng toàn bộ xứ *Basan*, -vương quốc của *Ốc*, -ta đã chia cho phân nửa chi tộc của *Mơnase*, [và] toàn bộ vùng *Ạtgôp* của cả xứ *Basan*, chính nó đã được đặt tên [là] xứ của người *Rêphaim*.
14 *Yair*, -con trai của *Mơnase*, -đã chiếm đoạt toàn bộ vùng *Ạtgôp* cho tới biên giới của người *Ghêsuri* cùng người *Maakatít*, rồi đã đặt tên chúng bằng tên mình : 'Vùng *Basan* [là] những Làng lều *Yair*' cho tới chính ngày nay.
15 Đồng thời ta đã chia cho *Makhia* xứ đồi nổng *Galaát*.
16 Và cho người *Rubên* cùng người *Gát* ta đã chia từ xứ đồi nổng *Galaát* cho tới khe suối *Arnon* giữa khe suối ấy luôn cả ranh giới cho tới *Yabboq*, chính khe suối ấy [là] biên giới của những con cháu của *Ammôn*.
17 Và lại thêm *Araba* cùng sông *Yođan* [làm] luôn cả biên cương từ *Kinnêrêt* cho tới biển *Araba* ấy [là] chính Biển Muối dưới chưn những dốc của núi *Pisgah* về hướng đông.
18 Và trong thời gian ấy ta đã truyền cho các ngươi rằng : ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi đã ban cho các ngươi chính xứ này để chiếm lấy nó, -tất cả mọi người thiện chiến đã

được trang bị, -các ngươi hãy vượt qua trước những anh em đồng hương các ngươi [là] những con cái *Yxơraên*.
19 Chỉ có những đàn bà các ngươi và những con trẻ các ngươi cùng gia súc các ngươi, -ta đã biết rằng gia súc của các ngươi [thì] nhiều, -chúng đã ở trong những thành các ngươi mà ta đã chia cho các ngươi ;
20 cho tới khi mà ĐỨC CHÚA đã cho anh em đồng hương các ngươi nghỉ ngơi cũng như các ngươi, và kể cả chính họ sẽ chiếm hữu chính xứ mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi ban cho họ trong vùng bên kia của sông *Yođan*, rồi sau đó, -mỗi người, -các ngươi sẽ phải trở về nơi cơ nghiệp mình mà ta đã chia cho các ngươi.
21 Rồi cũng trong thời gian ấy ta đã ra lệnh cho *Yôsuê* rằng : Cặp mắt ngươi [là] các cơ quan đã chứng kiến tất cả những gì mà ĐỨC CHÚA đã làm đối với hai vua ấy, như vậy ĐỨC CHÚA sẽ làm đối với tất cả các vương quốc mà chính ngươi sắp băng qua trong đó.
23 Vả, trong thời gian ấy, ta đã khẩn cầu ơn huệ lên tới ĐỨC CHÚA rằng :
24 Lạy CHÚA tôi ! Chính Ngài [là] ĐỨC CHÚA, Ngài đã bắt đầu để cho tôi tớ Ngài thấy vẻ huy hoàng của Ngài cùng bàn tay oai hùng của Ngài, mà Chúa nào trên trời hoặc dưới đất, mà có thể làm như những kỳ công của Ngài cũng như những việc vĩ đại của Ngài ?
25 Xin Ngài vui lòng cho phép tôi băng qua, để tôi có thể xem chính xứ tuyệt hảo mà ở bên kia sông *Yođan*, [và] chính vùng đồi núi phì nhiêu kia cùng núi *Libăng*.
26 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã trở nên giận dữ đối với ta nhơn vì các ngươi, đồng thời Người đã không nghe theo ta, nhưng ĐỨC CHÚA đã phán với ta" : « Đã quá đủ cho ngươi rồi ! Ngươi đừng ngỏ lời thêm cùng Ta về vụ này nữa !
27 Ngươi hãy đi lên đỉnh núi *Pisgah* kia, và ngươi hãy ngước mắt ngươi lên về hướng tây và về hướng bắc và về hướng nam rồi về hướng đông, đồng thời ngươi hãy đưa mắt nhìn bằng cặp mắt ngươi, bởi vì ngươi sẽ không được băng qua chính sông *Yođan* này !
28 Vậy ngươi hãy giao nhiệm vụ cho *Yôsuê*, và ngươi hãy khuyến khích người và hãy cổ võ người, vì chính người sẽ băng qua trước dân này, đồng thời chính người sẽ cho họ thừa hưởng như một cơ nghiệp chính xứ mà ngươi đã vừa thấy. »
29 "Rồi chúng ta đã ở lại dưới thung lũng đàng trước quảng trường *Pơo*."

Đệ nhị luật 4

BDS 4,1 "Và giờ đây, hỡi *Yxơraên* ! Hãy lắng tai nghe về các quy luật cùng các phán quyết mà chính ta sắp dạy các ngươi để thực thi, hầu mà các ngươi sẽ được sống còn để các ngươi sẽ được vô, đồng thời các ngươi sẽ được chiếm hữu chính xứ mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa của những tổ tiên các ngươi ban cho các ngươi.
2 Các ngươi sẽ không được thêm vô một lời nào đó mà chính ta sắp truyền dạy cho các ngươi, đồng thời các ngươi cũng sẽ không được giảm bớt một phần nào trong số đó, để tuân giữ những mệnh lệnh, -của ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi, -mà chính ta sắp truyền dạy cho các ngươi.

3 Cặp mắt các ngươi [là] các cơ quan đã chứng kiến những gì mà ĐỨC CHÚA đã làm đối với *Baan-Pơo*, vì khi mọi người nào đó mà đã bước đi theo sau *Baan-Pơo*, ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã tiêu diệt nó khỏi giữa nơi ngươi.
4 Còn chính Ngươi [là] dân trung thành với ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi, toàn thể các ngươi còn sống hôm nay.
5 Coi kìa ! Ta toan dạy các ngươi những quy luật cùng những phán quyết theo như ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ta đã truyền dạy ta để thi hành, cũng vậy giữa nơi chính xứ mà chính các ngươi sắp vô nơi đó để chiếm hữu nó.
6 Và các ngươi sẽ phải tuân giữ và thi hành, vì chính đó [là] sự khôn ngoan của các ngươi vừa [là] sự hiểu biết của các ngươi, trước mắt của các dân mà sẽ nghe nói về tất cả các quy luật ấy, thì chúng sẽ có thể nói" : 'Hẳn chính dân tộc lớn này [là] một dân tộc khôn ngoan và thông minh!'
7 "Vì dân tộc lớn nào mà những thần của nó gần gũi với nó, như ĐỨC CHÚA Thiên Chúa chúng ta, khi toàn thể chúng ta kêu cầu lên Người ?
8 Còn dân tộc lớn nào mà những quy luật cùng những phán quyết công minh của nó như toàn bộ luật của Đệ nhị luật này mà chính ta đặt đàng trước các ngươi hôm nay ?
9 Chỉ cần ngươi hãy giữ lấy mình vừa hãy rất gìn giữ chính mình thôi, hầu ngươi đừng quên lãng các việc mà mắt ngươi đã thấy, đồng thời hầu chúng đừng rời khỏi tâm trí ngươi, bao lâu mà ngươi sinh tồn, để ngươi sẽ làm cho những con trai ngươi cùng với những cháu nội ngươi biết chúng.
10 Ngày, -khi mà ngươi đã đứng trước Nhan ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi tại *Hôrếp*, -thì ĐỨC CHÚA đã phán cùng ta : « Ngươi hãy triệu tập một hội nghị dân này cho Ta, để Ta sẽ làm cho chúng nghe Mười điều răn của Ta, hầu mà chúng sẽ học tập để sẽ kính tôn Ta, suốt thời gian mà chính chúng sống còn trên đất này, rồi chúng sẽ chỉ dạy những con cháu chúng.»
11 "Vả, các ngươi đã lại gần rồi các ngươi đã đứng dưới chưn núi ấy, và núi ấy đã cháy bằng lửa cho tới giữa bầu trời, [trong] sự tối tăm áng mây cùng với mây dày đặc.
12 Bỗng ĐỨC CHÚA đã truyền cho các ngươi từ giữa nơi lửa ấy, chính các ngươi đã nghe tiếng của những lời, nhưng các ngươi đã không thấy hình dáng, đã chỉ có tiếng mà thôi.
13 Và Người đã tỏ cho các ngươi biết về Giao ước của Người mà Người đã truyền dạy cho các ngươi để thực thi Mười điều răn, đồng thời Người đã viết chúng trên hai bia bằng đá.
14 Và trong thời gian ấy ĐỨC CHÚA đã truyền cho chính ta để chỉ dạy các ngươi những quy luật cùng những phán quyết để các ngươi thực thi chính chúng trong xứ mà chính các ngươi vượt qua tới đó để chiếm hữu nó.
15 Vậy thì các ngươi sẽ phải thật giữ lấy chính mình các ngươi, vì các ngươi đã không thấy một hình dáng nào vào ngày ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi đã phán cùng các ngươi trên núi *Hôrếp* từ giữa nơi ngọn lửa ;
16 vì e rằng không khéo các ngươi sẽ làm cho đồi bại và đồng thời các ngươi sẽ tự làm ra cho mình thần tượng [hay] hình tượng trưng của bất kỳ ảnh tượng nào [là] hình dáng của người nam hoặc con thú đực hay người nữ hoặc con thú cái ;
17 hình dáng của bất kỳ thú vật nào mà [ở] trên đất, hình dáng của bất kỳ loài chim [có] cánh nào mà bay trên trời ;

18 hình dáng của bất kỳ con vật nào bò trên mặt đất, hình dáng bất kỳ con cá nào mà [sống] trong nước bên dưới của đất ;
19 và coi chừng e rằng ngươi sẽ có thể ngước mắt ngươi lên về trời, đồng thời ngươi sẽ nhìn tới mặt trời và mặt trăng cùng các ngôi sao, toàn bộ thiên binh của bầu trời, rồi ngươi sẽ bị lạc đường và ngươi sẽ sấp mình lạy chúng và ngươi sẽ làm tôi chúng, [là] những vật mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã phân lô chúng cho toàn thể các dân tộc dưới cả bầu trời ;
20 còn các ngươi ĐỨC CHÚA đã tuyển chọn và đã đem các ngươi ra khỏi lò nung sắt kia, -[là] khỏi *Aicập*, -để trở thành dân riêng Mình, một gia sản như ngày hôm nay.
21 Vả, ĐỨC CHÚA đã nổi giận đối với ta nhơn vì các ngươi, và Người đã thề ngõ hầu mà ta chớ có vượt qua sông *Yođan*, và để không được vô trong chính xứ màu mỡ mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi ban cho ngươi [làm] gia nghiệp.
22 Vì chính ta sắp chết trong xứ này, ta không có vượt qua sông *Yođan* kia đâu, nhưng chính các ngươi sẽ vượt qua và các ngươi sẽ chiếm hữu chính xứ thật phì nhiêu này.
23 Các ngươi hãy giữ lấy mình các ngươi, vì e rằng không khéo các ngươi sẽ có thể quên lãng Giao ước mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi đã ký kết với các ngươi, rồi các ngươi sẽ làm ra cho các ngươi thần tượng [hoặc] hình tượng tiêu biểu của tất cả những gì mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã cấm đoán.
24 Vì ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi [như] ngọn lửa thiêu rụi, chính Người [là] Thiên Chúa ghen tuông.
25 Khi ngươi sẽ làm cha những con trai cùng những cháu nội, và các ngươi sẽ phải ở già đời trong xứ, rồi các ngươi sẽ hành động cách đồi bại và các ngươi sẽ làm ra thần tượng, [hay] hình không tượng trưng gì hết, như vậy các ngươi sẽ làm điều độc ác trước cái nhìn của ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi để chọc tức Người ;
26 hôm nay ta viện dẫn trời kia và đất này chống lại các ngươi, vì hẳn các ngươi sẽ bị tiêu diệt nhanh chóng khỏi nơi xứ mà chính các ngươi sắp vượt qua sông *Yođan* về đó để chiếm hữu nó, các ngươi sẽ không kéo dài thời gian [sống] trên đó, vì quả thật các ngươi sẽ bị tận diệt.
27 Và đồng thời ĐỨC CHÚA sẽ làm tản mát các ngươi giữa nơi những dân tộc, và các ngươi sẽ bị còn lại một ít người giữa nơi những dân ngoại bang mà ĐỨC CHÚA sẽ đem các ngươi đi tơi đó.
28 Và ở đó các ngươi sẽ phải làm tôi những thần linh, -tác phẩm của bàn tay con người, -bằng gỗ hoặc bằng đá, mà chúng chẳng thấy, cũng chẳng nghe, cũng chẳng ăn và cũng chẳng hửi mùi.
29 Bấy giờ từ đó các ngươi sẽ tìm ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, thì ngươi sẽ tìm được [Người], bởi vì ngươi tìm Người với cả tâm tình ngươi cùng với cả tâm hồn ngươi.
30 Rồi trong nỗi gian truân của ngươi, tất cả các việc ấy sẽ xảy tới cho ngươi vào chung cục các ngày, thì ngươi sẽ quây về cùng ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, và ngươi sẽ vưng nghe lời Người.
31 Bởi vì ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi [là] Thiên Chúa có lòng từ bi, Người sẽ không từ bỏ ngươi, Người cũng sẽ không tiêu diệt ngươi, và Người cũng sẽ không lãng quên Giao ước với những tổ tiên ngươi, [Giao ước] mà Người đã thệ hứa với họ.

32 Vậy ngươi hãy vui lòng hỏi thăm tình hình của những ngày trước kia mà đã có trước ngươi, kể từ chính ngày khi Thiên Chúa đã tạo thành loài người trên đất này, và kể từ đầu này của vòm trời cho tới đầu kia của vòm trời, có phải ai đó đã có thể thực hiện một việc vĩ đại như vậy hoặc có người đã nghe được như vậy chăng ?
33 Há một dân nào đó, -đã nghe tiếng Thiên Chúa đang phán từ giữa nơi ngọn lửa như chính ngươi đã nghe, -mà nó đã còn sống chăng ?
34 Hoặc giả có phải một thần linh nào đó đã thử đến chọn cho mình một dân từ giữa nơi một dân nào khác, bằng những thử thách, bằng những dấu lạ và bằng những điềm phi phàm cùng bằng chiến tranh cùng với bàn tay oai hùng cánh tay trương ra, cùng với những cảnh tượng linh ứng niềm kính sợ khôn lường, như tất cả những gì mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi đã làm cho các ngươi tại *Aicập* trước mắt ngươi chăng ?
35 Chính ngươi đã được cho thấy để biết rằng ĐỨC CHÚA, chính Người [là] Thiên Chúa thật, không còn có ai khác nữa với Người.
36 Từ trời Người đã cho ngươi nghe tiếng Người để sửa dạy ngươi, và dưới đất Người đã cho ngươi thấy ngọn lửa bừng cháy của Người, và ngươi đã nghe Mười điều răn của Người từ giữa nơi ngọn lửa ấy.
37 Và vì rằng Người đã yêu thương những tổ tiên ngươi, và Người đã tuyển chọn hậu duệ họ theo sau họ, rồi Người đã đem ngươi ra khỏi *Aicập*, trước sự hiện diện của Người bằng chính quyền năng bất khuất của Người ;
38 để xâm chiếm trước mặt ngươi, những dân đông và mạnh hơn ngươi, để đem ngươi vô xứ chúng, để ban cho ngươi [làm] gia sản như ngày hôm nay.
39 Vậy hôm nay, ngươi sẽ phải cân nhắc và ghi tạc vào lòng mình rằng : ĐỨC CHÚA, chính Người [là] Thiên Chúa thật, trên trời và dưới đất, không còn ai khác nữa.
40 Và ngươi sẽ phải tuân giữ những quy luật của Người cùng những mệnh lệnh của Người mà chính ta truyền cho ngươi hôm nay hầu mà sẽ có tốt đẹp cho ngươi cùng cho những con cháu ngươi sau ngươi, và ngõ hầu mà ngươi sẽ có thể kéo dài những ngày [đời ngươi] trên chính đất mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi ban cho ngươi luôn mãi."
41 Từ thuở ấy *Môsê* đã dành riêng ra ba thành trong vùng bên kia của sông *Yođan* về hướng mặt trời mọc ;
42 để kẻ giết người cách vô tình thoát thân về đó, kẻ mà giết bạn đồng hương mình cách vô ý, và chính kẻ ấy không phải [là] kẻ thù ghét đối với nó từ thời gian trước, vậy [khi] kẻ ấy sẽ thoát thân về một trong số các thành ấy thì sẽ được sống còn.
43 [Các thành ấy là :] *Bêxer* trong sa mạc, trên vùng cao nguyên của người *Rubên*, và *Ramôt* trong *Galaát* của người *Gát*, cùng *Gôlan* trong *Basan* của người *Mơnase*.
44 Vả, đây chính [là] luật của Đệ nhị luật mà *Môsê* đã nêu ra trước sự hiện diện của con cái *Yxơraên*.
45 Đây [là] các Chứng tích và các quy luật cùng các phán quyết mà *Môsê* đã truyền cho con cái *Yxơraên* trong cuộc Xuất hành của họ khỏi *Aicập*,
46 bên kia của sông *Yođan*, trong thung lũng trước mặt của quảng trường *Pơo*, trong lãnh thổ của *Sikhôn*, vua các người *Amôrít* mà đang ngự trị tại *Hesbôn*, vua mà *Môsê* cùng con cái *Yxơraên* đã đánh bại trong cuộc Xuất hành của họ khỏi *Aicập*.

47 Và họ đã chiếm hữu lãnh thổ của vua ấy cùng với lãnh thổ của *Ốc*, vua của *Basan*, cả hai vua của các người *Amôrít* mà [ở] bên kia của sông *Yođan*, hướng mặt trời mọc,
48 từ *Arôer* mà [ở] trên bờ của khe suối *Arnon*, cho tới núi *Xiôn*, chính nó [là núi] *Hétmôn*,
49 và toàn *Araba* bên kia của sông *Yođan* về hướng đông, cho tới Biển *Araba*, dưới dốc núi *Pisgah*.

Đệ nhị luật 5

BDS 5,1 Bấy giờ *Môsê* đã kêu mời toàn thể *Yxơraên* lại, và người đã nói với họ : "Hỡi *Yxơraên* ! Hãy lắng tai nghe các quy luật cùng các phán quyết mà chính ta sắp ngỏ lời vào tai các ngươi hôm nay, rồi các ngươi sẽ phải học tập chúng và các ngươi sẽ phải tuân giữ để thực thi chúng.
2 ĐỨC CHÚA Thiên Chúa chúng ta đã ký kết một Giao ước với chúng ta tại *Hôrếp*.
3 Không phải ĐỨC CHÚA đã ký kết Giao ước này với những tổ tiên chúng ta đâu ; nhưng với chúng ta, chính chúng ta đây, hôm nay đây, toàn thể chúng ta đang sống.
4 ĐỨC CHÚA đã đàm đạo với các ngươi diện đối diện trên núi từ giữa ngọn lửa.
5 Chính ta đã đứng giữa ĐỨC CHÚA và các ngươi trong lúc ấy để tỏ cho các ngươi biết lời của ĐỨC CHÚA, -vì các ngươi đã sợ hãi qua sự hiện diện của lửa ấy, và các ngươi đã không dám đi lên trên núi, -rằng" :
6 « Chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa ngươi, Đấng mà đã đem ngươi ra khỏi xứ *Aicập*, khỏi nhà nô lệ.
7 Sẽ không được có những chúa nào khác cho ngươi trước Nhan Ta.
8 Ngươi sẽ không được làm ra thần tượng cho ngươi, [tức là] không một hình tượng trưng nào mà [ở] trên trời bên trên, hoặc mà [ở] dưới đất bên dưới, hoặc mà [ở] trong nước bên dưới của đất.
9 Ngươi sẽ không được phục bái đàng trước chúng, và ngươi cũng sẽ không được bị cám dỗ để làm tôi chúng, vì Chính Ta [là] ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa ngươi, một Thiên Chúa ghen tuông, Đấng trừng phạt sự gian ác của những người cha [giáng] trên những con trai, và trên những đứa thuộc thế hệ thứ ba cho tới thế hệ thứ tư đối với những kẻ ghét Ta ;
10 nhưng tỏ lòng nhơn hậu cho hàng ngàn, cho kẻ yêu mến Ta cùng cho kẻ tuân giữ những mệnh lệnh Ta.
11 Ngươi sẽ không được kêu tới Danh của ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi cách vô cớ, vì ĐỨC CHÚA sẽ không bỏ qua cho kẻ mà sẽ kêu tới Danh Người cách vô cớ.
12 Ngươi sẽ phải tuân giữ ngày *Sabát* để thánh hóa nó, theo như ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã truyền cho ngươi.
13 Sáu ngày làm việc ngươi sẽ được phép lao nhọc và làm bất kỳ công việc gì của ngươi ;

14 nhưng ngày thứ bảy [là ngày] *Sabát* mừng kính ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, ngươi sẽ không được làm bất kỳ công việc gì, chính ngươi và con trai ngươi cùng con gái ngươi, và tôi tớ trai ngươi cùng tôi tớ gái ngươi, và bò ngươi và lừa ngươi cùng mọi gia súc ngươi, cũng như khách tha phương ngươi mà [ở] bên trong những thành ngươi, ngõ hầu mà tôi tớ trai ngươi cùng tôi tớ gái ngươi sẽ có thể được nghỉ như ngươi.
15 Đồng thời ngươi sẽ phải nhớ lại rằng ngươi đã làm nô lệ trong xứ *Aicập*, và ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã đem ngươi ra khỏi đó bằng bàn tay oai hùng cùng bằng cánh tay trương ra, bởi đó cho nên ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã truyền cho ngươi để cử hành lễ mừng chính ngày *Sabát*.
16 [Ngươi hãy] tôn kính cha ngươi cùng mẹ ngươi, theo như ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã truyền cho ngươi, hầu mà những ngày [đời] ngươi sẽ được kéo dài, và hầu mà sẽ có sự tốt đẹp cho ngươi trên chính đất mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi ban cho ngươi.
17 Ngươi sẽ không được giết người.
18 Và ngươi sẽ không được phạm tội ngoại tình.
19 Và ngươi sẽ không được trộm cắp.
20 Và ngươi sẽ không được làm chứng chống lại bạn đồng hương ngươi, [bằng] chứng cớ thất thiệt.
21 Và ngươi sẽ không được ước muốn vợ của bạn đồng hương ngươi ; và ngươi cũng sẽ không được luyến ái nhà của bạn đồng hương ngươi, đồng ruộng nó, và tôi tớ trai nó cũng như tôi tớ gái nó, bò nó và lừa nó, cùng tất cả những gì mà thuộc về bạn đồng hương ngươi. »
22 "ĐỨC CHÚA đã truyền Mười điều răn ấy cho toàn thể cộng đoàn các ngươi, trên núi từ giữa nơi ngọn lửa, bóng tối tăm và mây dày đặc, tiếng phán lớn, và Người đã không thêm gì nữa, và Người đã viết chúng trên hai bia đá, rồi Người đã trao chúng cho ta.
23 Vả đã xảy ra là khi các ngươi đã nghe tiếng ấy từ giữa nơi bóng tối ấy, và núi ấy đã cháy trong lửa, thì các ngươi đã lại gần với ta, toàn thể những thủ lãnh của những chi tộc các ngươi cùng với những bậc kỳ lão các ngươi.
24 Rồi các ngươi đã nói" : 'Đó ! ĐỨC CHÚA Thiên Chúa chúng ta đã cho chúng ta thấy vẻ vinh quang của Người cùng vẻ huy hoàng của Người, và chúng ta đã nghe tiếng Người từ giữa nơi ngọn lửa ; hôm nay đây, chúng ta đã thấy rằng Thiên Chúa sẽ có thể phán cùng con người mà nó sẽ có thể sống còn.
25 Vậy thì giờ đây tại sao chúng ta sẽ phải chết, vì ngọn lửa bừng cháy ấy sẽ có thể thiêu rụi chúng ta, nếu chính chúng ta sẽ còn tiếp tục vưng nghe lời ĐỨC CHÚA Thiên Chúa chúng ta mà chúng ta sẽ lại phải chết nữa sao ?
26 Vì bất kỳ ai [là] người phàm mà đã nghe tiếng Thiên Chúa hằng sống phán từ giữa nơi ngọn lửa như chúng ta mà đã có thể sống còn ?
27 Chính Ngài hãy lại gần và hãy nghe tất cả những gì mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa chúng tôi sẽ truyền, rồi chính Ngài sẽ kể lại cho chúng tôi tất cả những gì mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa chúng tôi sẽ truyền với Ngài, thì chúng tôi sẽ lắng nghe và sẽ thực thi.'

28 “Và ĐỨC CHÚA đã nghe tiếng những lời các ngươi, khi các ngươi đã ngỏ lời với ta, rồi ĐỨC CHÚA đã phán cùng ta” : « Ta đã nghe tiếng những lời của dân này, mà họ đã ngỏ lời với ngươi, tất cả những gì mà họ đã nói thì đã tốt đẹp.
29 Ôi nào ai đã bao giờ gầy cho có tâm tình này của họ để kính sợ Ta, và để tuân giữ tất cả những mệnh lệnh Ta luôn mãi, ngõ hầu sẽ có tốt đẹp cho họ cùng cho những con cái họ suốt đời !
30 Ngươi hãy đi hãy nói với họ » : “Các ngươi hãy tự trở về những lều trại các ngươi.”
31 « Còn chính ngươi hãy ở lại đây với Ta, để Ta sẽ truyền cho ngươi mọi giới luật và các quy định cùng các phán quyết mà ngươi sẽ phải dạy họ để họ sẽ phải thực hành trong xứ mà chính Ta ban cho họ để chiếm hữu nó. »
32 “Vậy các ngươi sẽ phải tuân giữ để thực hành theo như ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi đã truyền cho các ngươi, các ngươi sẽ không được quây đi bên phải hoặc bên trái.
33 Các ngươi sẽ phải bước đi theo mọi đường lối mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi đã truyền cho các ngươi, ngõ hầu các ngươi sẽ có thể sinh tồn và sẽ có tốt đẹp cho các ngươi, đồng thời các ngươi sẽ có thể sống một thời gian lâu trong xứ mà các ngươi sẽ chiếm hữu.”

Đệ nhị luật 6

BDS 6,1 “Vả, này [là] cái giới luật, các quy luật cùng các phán quyết mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi đã truyền để giáo huấn các ngươi, để thực thi trong xứ mà chính các ngươi sắp vượt qua vô đó để chiếm hữu nó,
2 ngõ hầu ngươi sẽ kính sợ ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, để tuân giữ tất cả những quy luật Người, cùng những mệnh lệnh Người, mà chính ta truyền cho ngươi, chính ngươi và con trai ngươi cùng cháu nội ngươi, suốt những ngày đời ngươi, và ngõ hầu những ngày [đời] ngươi sẽ được kéo dài.
3 Và ngươi sẽ phải nghe, hỡi *Yxơraên*, và ngươi sẽ phải tuân giữ để thực thi, hầu mà sẽ có tốt đẹp cho ngươi, và hầu mà ngươi sẽ được trở nên rất đông, theo như ĐỨC CHÚA Thiên Chúa của những tổ tiên ngươi đã hứa với ngươi, [về] xứ tuôn trào sữa và mật ong !
4 Ngươi hãy nghe, hỡi *Yxơraên* : ĐỨC CHÚA Thiên Chúa chúng ta [là] ĐỨC CHÚA duy nhứt !
5 Và ngươi sẽ phải yêu mến ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, với cả tâm tình ngươi cùng với cả tâm hồn ngươi cùng với cả sức lực ngươi.
6 Và các lời ấy mà chính ta truyền cho ngươi hôm nay, sẽ phải nằm nơi lòng ngươi ;
7 và ngươi sẽ phải dạy các lời ấy cách sâu sắc cho những con trai ngươi, và ngươi sẽ phải truyền dạy về chúng khi ngươi ngồi trong nhà ngươi, và khi ngươi đi trên đường, và khi ngươi nằm xuống cũng như khi ngươi chỗi dậy.
8 Và ngươi sẽ phải cột chúng làm dấu chỉ trên tay ngươi, đồng thời chúng sẽ trở thành những dải bịt trán trên trán ngươi ;

9 và ngươi sẽ phải viết chúng trên những thanh cửa cùng trên những cửa nhà ngươi.
10 Vả, sẽ xảy ra là khi ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã đem ngươi vô trong chính xứ mà Người đã thệ ước với những tổ tiên ngươi, với *Abraham, Ixaác* và *Yacob,* để ban cho ngươi những thành rộng lớn và xinh đẹp mà ngươi đã không xây đắp,
11 và những nhà đầy mọi của cải mà ngươi đã không làm cho đầy, và những hầm nước được đào mà ngươi đã không đào, những vườn nho và những cây *ôliu* mà ngươi đã không trồng, vậy mà ngươi sẽ ăn và sẽ được no thỏa ;
12 ngươi hãy giữ lấy mình, vì không khéo ngươi sẽ lãng quên ĐỨC CHÚA, Đấng mà đã đem ngươi ra khỏi xứ *Aicập*, khỏi nhà nô lệ.
13 Chính ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, ngươi sẽ phải kính sợ, và ngươi sẽ phải phụng thờ chính Người, và nhơn Danh Người ngươi mới được thề.
14 Các ngươi sẽ không được bước đi theo sau những chúa khác, trong số những chúa của các dân tộc mà [ở] xung quanh các ngươi,
15 vì ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi [là] Thiên Chúa ghen tuông ở giữa nơi ngươi, và e rằng không khéo mà cơn giận của ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ bừng lên chống lại ngươi, và Người sẽ tiêu diệt ngươi ra khỏi mặt đất này.
16 Các ngươi sẽ không được thử thách ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi, theo như các ngươi đã thử thách [Người] tại *Máxa*.
17 Nhứt định các ngươi sẽ phải tuân giữ những mệnh lệnh của ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi và những Chứng tích của Người cùng những quy luật của Người mà Người đã truyền cho ngươi.
18 Và ngươi sẽ phải làm điều ngay thẳng và điều tuyệt hảo trước mắt ĐỨC CHÚA, ngõ hầu sẽ có tốt đẹp cho ngươi, và ngươi sẽ được vô và chiếm hữu chính xứ màu mỡ mà ĐỨC CHÚA đã thệ hứa với tổ tiên ngươi,
19 vừa đuổi toàn thể những kẻ thù ngươi ra khỏi đàng trước ngươi theo như ĐỨC CHÚA đã hứa.
20 Ngày mai khi con trai ngươi sẽ hỏi ngươi rằng" : 'Là nghĩa gì các Chứng tích và các quy luật cùng các phán quyết mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa chúng ta đã truyền cho các ngươi ?'
21 "Bấy giờ ngươi sẽ phải trả lời cho con trai ngươi [rằng] : Chúng ta đã trở thành những kẻ nô lệ cho *Pharaô* bên *Aicập*, và ĐỨC CHÚA đã đem chúng ta ra khỏi *Aicập* bằng bàn tay oai hùng.
22 Đồng thời ĐỨC CHÚA đã trưng bày những dấu lạ cùng những điều phi phàm vĩ đại và khó chịu trong *Aicập*, chống lại *Pharaô* cùng chống lại mọi gia đình của ngài trước sự hiện diện chúng ta.
23 Nhưng chính chúng ta, ĐỨC CHÚA đã đem ra khỏi đó, ngõ hầu đem chúng ta vô, để ban cho chúng ta chính xứ mà Người đã thệ ước với tổ tiên chúng ta.
24 Bởi đó ĐỨC CHÚA đã truyền cho chúng ta để thi hành tất cả các quy luật này, để tôn vinh ĐỨC CHÚA Thiên Chúa chúng ta, thành ra phúc lộc chúng ta luôn mãi, để cho chúng ta sống còn như chính ngày hôm nay.
25 Rồi sự công chính sẽ cần phải được áp dụng bởi chúng ta, nếu chúng ta muốn tuân giữ để thực thi mọi giới luật ấy trước Nhan ĐỨC CHÚA Thiên Chúa chúng ta, theo như Người đã truyền cho chúng ta."

Đệ nhị luật 7

BDS 7,1 "Khi ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ đem ngươi vô chính xứ mà chính ngươi sẽ vô trong đó để chiếm hữu nó, bấy giờ Người sẽ loại trừ những dân tộc đông đảo khỏi đàng trước ngươi, các người *Híttít* và các người *Ghirêgasít* và các người *Amôrít* và các người *Canaan* và các người *Phêrêsít* và các người *Hivít* cùng các người *Yêbuxít* [là] bảy dân tộc ngoại bang đông đảo và mạnh hơn ngươi.
2 Và ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ nộp chúng trước mặt cho ngươi, và ngươi sẽ đánh bại chúng, nhứt định ngươi sẽ phải tận diệt chúng, ngươi sẽ không được ký kết hiệp ước với chúng, và ngươi cũng sẽ không được nương tay cho chúng.
3 Và ngươi cũng sẽ không được làm sui với chúng, con gái ngươi, ngươi sẽ không được gả cho con trai nó, đồng thời con gái nó ngươi cũng sẽ không được cưới cho con trai ngươi.
4 Vì nó sẽ quây con trai ngươi đi khỏi theo đàng sau ta, và chúng sẽ phụng thờ những chúa ngoại lai, thì cơn giận của ĐỨC CHÚA sẽ bừng lên chống lại các ngươi, và Người sẽ tiêu diệt ngươi nhanh chóng.
5 Nhưng như vầy các ngươi sẽ phải làm đối với chúng : Những bàn thờ của chúng các ngươi sẽ phải phá hủy, và những thạch trụ của chúng các ngươi sẽ phải đập tan, và những trụ thánh của chúng các ngươi sẽ phải hạ xuống làm đôi, còn những thần tượng của chúng các ngươi sẽ phải thiêu rụi bằng lửa.
6 Vì chính ngươi [là] một dân tộc thánh dành riêng cho ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, chính là ngươi [mà] ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã tuyển chọn để trở thành dân tộc của riêng cho Người, trong số toàn thể các dân tộc mà ở trên mặt đất này.
7 Không phải nhơn vì các ngươi đông hơn toàn thể các dân tộc, [mà] ĐỨC CHÚA đã yêu thương các ngươi, hoặc Người đã tuyển chọn các ngươi vì chính các ngươi ít hơn toàn thể các dân tộc đâu !
8 Nhưng nhơn vì tình yêu của ĐỨC CHÚA đối với các ngươi, và nhơn vì Người giữ chính lời thệ ước mà Người đã thệ ước với tổ tiên các ngươi, [và] ĐỨC CHÚA đã đem các ngươi ra bằng bàn tay oai hùng, và Người đã cứu chuộc ngươi khỏi nhà nô lệ, khỏi quyền lực của *Pharaô*, vua của *Aicập*.
9 Bởi đó cho nên ngươi sẽ phải biết rằng ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, chính Người [là] Thiên Chúa thật, chính [là] Thiên Chúa trung thành, Đấng giữ lời giao ước và lòng từ bi cho tới ngàn thế hệ, đối với những kẻ yêu mến Người và tuân giữ những mệnh lệnh Người,
10 nhưng Người đáp trả trước mặt nó, đối với những kẻ thù Người vừa tiêu diệt nó, đối với kẻ thù Người, Người sẽ không trì hoãn đáp trả nó trước mặt nó.
11 Vậy ngươi sẽ phải tuân giữ giới luật này và các quy luật cùng các phán quyết mà chính ta truyền cho ngươi hôm nay để thực thi chúng.

12 Nếu sau khi mà sẽ xảy ra là vì hậu quả các ngươi sẽ vưng nghe các phán quyết này, và các ngươi sẽ tuân giữ và thực thi chúng, thì ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ giữ, -thay cho ngươi, -lời giao ước và lòng từ bi mà Người đã thệ ước với tổ tiên ngươi.
13 Và Người sẽ yêu thương ngươi, và sẽ chúc phúc cho ngươi, và sẽ làm cho ngươi ra đông, và sẽ chúc lành cho hậu duệ ngươi, và hoa trái của đất đai ngươi, ngũ cốc ngươi và rượu mới ngươi và dầu mới ngươi, con con hằng ngàn của những chiên cái của gia súc nhỏ ngươi, trên chính đất đai mà Người đã thệ ước với tổ tiên ngươi để ban cho ngươi.
14 Ngươi sẽ được chúc phúc hơn tất cả các dân tộc ; sẽ không có nơi ngươi [đàn ông] không sinh con [hoặc đàn bà] không sinh con hoặc giữa nơi thú vật ngươi.
15 Và ĐỨC CHÚA sẽ loại khỏi ngươi mọi khó chịu cùng tất cả bịnh hoạn phiền nhiễu của *Aicập* mà ngươi đã biết rõ, Người sẽ không gây ra chúng trên ngươi, nhưng Người sẽ gây chúng trên toàn thể những kẻ thù ngươi.
16 Và ngươi sẽ phải tiêu diệt toàn thể các dân tộc mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã phó mặc cho ngươi, mắt ngươi chớ sẽ nhìn với lòng trắc ẩn đối với chúng, và ngươi cũng sẽ không được phụng sự những thần linh của chúng, vì chính đó [là một] cạm bẫy cho ngươi.
17 Nếu ngươi sẽ nói với chính mình : 'Các dân ngoại bang này đông đảo hơn tôi, bằng các nào tôi sẽ có thể chiếm hữu chúng ?'
18 Ngươi sẽ không được sợ hãi nhơn vì chúng, nhứt định ngươi sẽ phải nhớ lại những gì mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã làm đối với *Pharaô* cùng đối với toàn thể những người *Aicập* ;
19 các cơn thử thách mãnh liệt mà mắt ngươi đã thấy, và các phép lạ cùng các điều phi phàm mà với chúng ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã đem ngươi ra với bàn tay oai hùng cùng cánh tay trương ra ; như vậy ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ làm đối với toàn thể các dân ngoại bang mà chính ngươi sợ hãi đàng trước chúng.
20 Và ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi cũng sẽ sai chính ong vò vẽ tới chống lại chúng, cho tới khi các kẻ còn sống sót cùng các kẻ ẩn mình bị tiêu diệt khỏi đàng trước ngươi.
21 Ngươi sẽ không được run sợ nhơn vì chúng, vì ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi ở giữa nơi ngươi, [là] Thiên Chúa cao trọng và đáng kính sợ.
22 Và ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ loại trừ các dân ngoại bang này khỏi đàng trước ngươi dần dần ; ngươi sẽ không được tận diệt chúng nhanh, coi chừng e rằng dã thú sẽ trở nên đông chống lại ngươi.
23 Và ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ nộp chúng đàng trước ngươi, đồng thời Người sẽ làm cho chúng bất an [với] một tình trạng hỗn loạn trầm trọng cho tới khi chúng bị tận diệt.
24 Và Người sẽ nộp những vua của chúng vào tay ngươi, và ngươi sẽ phải xóa tên chúng khỏi dưới vòm trời này, không một vua nào sẽ dám cố đối đầu chống lại bản thân ngươi, cho tới khi ngươi tru diệt hết chúng.
25 Các ngươi sẽ phải thiêu rụi bằng lửa những ngẫu tượng của những thần linh của chúng, ngươi sẽ không được thèm ước bạc và vàng dát trên chúng, để ngươi sẽ dành riêng cho chính mình, kẻo không khéo ngươi sẽ bị mắc bẫy bởi đó, vì chính đó [là một] điều ghê tởm đối với ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi.

26 Và ngươi sẽ không được đem đồ ghê tởm về nhà ngươi, nếu trái lại ngươi sẽ là kẻ bị cấm chỉ như nó, hẳn ngươi sẽ phải gớm ghê nó, và nhứt định ngươi sẽ phải gớm ghiếc nó, vì chính nó [là] đồ bị cấm chỉ."

Đệ nhị luật 8

BDS 8,1 "Mọi giới luật mà chính ta truyền cho ngươi hôm nay, các ngươi sẽ phải tuân giữ để thực thi, ngõ hầu mà các ngươi sẽ được sống còn và các ngươi sẽ trở nên đông, và các ngươi sẽ vô, rồi các ngươi sẽ chiếm hữu chính xứ mà ĐỨC CHÚA đã thệ ước với tổ tiên các ngươi.
2 Và ngươi sẽ phải nhớ lại mọi quãng đường mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã dẫn ngươi đi trong sa mạc, -bây giờ đã bốn mươi năm rồi, -ngõ hầu mà [Người] làm khốn khổ ngươi để thử thách ngươi, để biết cái gì mà đã đến trong tâm trí ngươi, có phải ngươi sẽ tuân giữ những giới luật của Người hay không.
3 Vậy Người đã làm cho ngươi khốn khổ và đói, rồi Ngươi đã làm cho ngươi ăn *manna* ấy, mà ngươi đã không biết, và tổ tiên ngươi cũng đã không biết, ngõ hầu [Người] làm cho ngươi biết rằng con người sẽ không chỉ sống bằng tấm bánh đó mà thôi đâu, nhưng con người sẽ sống bằng mọi lời từ miệng của ĐỨC CHÚA.
4 Áo choàng của ngươi đã không tả tơi ra khỏi trên ngươi, và chưn ngươi đã không bị những chỗ phỏng da, bây giờ đã bốn mươi năm rồi.
5 Và ngươi sẽ phải cân nhắc với tâm trí mình rằng, như con người sẽ sửa dạy con trai mình, ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ sửa dạy ngươi.
6 Và ngươi sẽ phải tuân giữ những mệnh lệnh của ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, để bước đi theo đường lối Người và để tôn vinh Người.
7 Khi ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đem ngươi vô trong một xứ sinh nhiều hoa trái, một xứ [có] những khe suối nước và những tia [nước] chảy vào đồng bằng và vào miền đồi núi ;
8 một xứ lúa mì và lúa mạch và dây nho và cây vả cùng cây thạch lựu, một xứ cây *ôliu* sinh xuất dầu *ôliu*, cùng với mật ong ;
9 một xứ mà ngươi sẽ không phải ăn lương thực trong sự thiếu thốn của nó, ngươi sẽ không phải thiếu bất kỳ thứ gì trên đó, một xứ mà những quặng sắt của nó và giữa nơi vùng núi của nó ngươi sẽ có thể đào quặng đồng.
10 Khi ngươi sẽ ăn và sẽ được no thỏa, thì ngươi sẽ phải chúc tụng ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, về chính xứ tuyệt hảo mà Người đã ban cho ngươi.
11 Ngươi hãy giữ lấy mình, vì e rằng không khéo ngươi sẽ quên lãng ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi để không có tuân giữ những mệnh lệnh Người và những phán quyết Người cùng những quy luật Người mà chính ta truyền cho ngươi hôm nay.
12 Coi chừng e rằng ngươi sẽ được ăn và ngươi sẽ được no nê và ngươi sẽ xây dựng những nhà duyên dáng rồi ngươi sẽ cư ngụ ;
13 và gia súc lớn của ngươi cùng gia súc nhỏ của ngươi sẽ trở nên nhiều, và bạc cũng như vàng của ngươi sẽ trở nên nhiều, và tất cả những gì mà của ngươi cũng sẽ đầy dẫy ;

14 và lòng ngươi sẽ được nưng cao, thì ngươi sẽ có thể quên lãng ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, Đấng đã đem ngươi ra khỏi xứ *Aicập*, khỏi nhà nô lệ ;
15 Đấng đã dẫn ngươi đi trong sa mạc mênh mông và đáng kinh hãi, rắn lửa và bọ cạp và đất khô cằn ở nơi mà không có nước, Đấng đã làm phun nước ra cho ngươi từ vách đá lửa ấy;
16 Đấng đã cho ngươi ăn *manna* trong sa mạc, -mà tổ tiên ngươi đã không biết, -ngõ hầu làm ngươi khốn khổ và ngõ hầu thử thách ngươi, để làm điều lành cho ngươi vào chung cục [đời] ngươi ;
17 và [hầu mà] ngươi đừng nghĩ trong lòng mình, sức mạnh của ta và sức lực của bàn tay ta đã thâu thập cho ta chính tài sản này.
18 Nhưng ngươi sẽ phải ghi nhớ trong lòng ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, vì chính Người [là] Đấng ban cho ngươi năng lực để thâu thập tài sản, ngõ hầu làm cho ứng nghiệm Giao ước của Người mà Người đã thệ hứa với tổ tiên ngươi như chính ngày hôm nay.
19 Và sẽ xảy ra là nếu quả thật ngươi sẽ quên lãng ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, và ngươi sẽ bước đi theo sau những chúa thần khác, và ngươi sẽ phục dịch chúng, và người sẽ phục bái đàng trước chúng, ta viện chứng chống lại các ngươi hôm nay, vì nhứt định các ngươi sẽ bị trừ diệt ;
20 như những dân ngoại bang mà ĐỨC CHÚA tiêu diệt cho khuất mắt các ngươi, như vậy các ngươi sẽ bị trừ diệt, nhơn vì các ngươi sẽ không vưng nghe theo lời ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi."

Đệ nhị luật 9

BDS 9,1 "Ngươi hãy nghe, hỡi *Yxơraên* ! hôm nay chính ngươi hãy vượt qua sông *Yođan* để vô để xâm chiếm những dân tộc đông và mạnh hơn ngươi, những thành phố đồ sộ và được làm cho kiên cố ngất trời ;
2 một dân tộc đông và cao lớn, những người *Anakim* mà chính ngươi đã biết, và chính ngươi đã nghe nói" : 'Nào ai sẽ có thể cố đối đầu đàng trước những con cháu *Anaq* chăng ?'
3 "Vậy hôm nay ngươi sẽ biết rõ rằng ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, chính Người [là] Đấng sẽ vượt qua đàng trước ngươi, chính Người [là] ngọn lửa thiêu rụi, Người sẽ tiêu diệt chúng, và chính Người sẽ chế ngự chúng đàng trước ngươi, và ngươi sẽ phải chiếm hữu chúng, rồi ngươi sẽ phải hành hình chúng nhanh chóng theo như ĐỨC CHÚA đã hứa với ngươi.
4 Khi ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đuổi chúng ra cho khuất mắt ngươi, ngươi đừng nghĩ trong lòng mình rằng" : 'Bởi sự công chính ta, ĐỨC CHÚA đã đem ta vô để làm cho ta thừa hưởng xứ này' ; "nhưng nhơn vì tính vô đạo của các dân ngoại bang này, ĐỨC CHÚA đã đuổi chúng ra cho khuất mắt ngươi.
5 Không vì lòng chính trực của ngươi hay vì lẽ công minh của tấm lòng ngươi [mà] chính ngươi vô để chiếm hữu xứ chúng, nhưng vì sự vô đạo của các dân tộc vô đạo ấy [mà] ĐỨC

CHÚA Thiên Chúa ngươi đuổi chúng đi cho khuất mắt ngươi, và ngõ hầu thực hiện chính lời thệ ước mà ĐỨC CHÚA đã thệ ước với những tổ tiên ngươi, với *Abraham, Ixaác* và *Yacob*.
6 Vậy ngươi sẽ phải biết rằng không phải vì sự công chính ngươi [mà] ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi ban cho ngươi chính xứ màu mỡ này để thừa hưởng nó, vì chính ngươi [là] một dân cứng cổ.
7 Ngươi hãy nhớ, đừng quên rằng ngươi đã chọc giận ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi trong sa mạc, kể từ chính ngày mà ngươi đã xuất hành khỏi xứ *Aicập* cho tới khi các ngươi vô tới chính nơi đây, các ngươi đã tỏ thái độ bất phục tùng đối với ĐỨC CHÚA.
8 Và thực ra tại *Hôrếp* các ngươi đã chọc giận ĐỨC CHÚA, và ĐỨC CHÚA đã nổi giận chống lại các ngươi tới mức có thể tiêu diệt các ngươi.
9 Khi ta đi lên trên núi ấy để nhận những bia bằng đá, những bia của chính Giao ước mà ĐỨC CHÚA đã kết ước với các ngươi, thì ta đã ở lại trên núi bốn mươi ngày và bốn mươi đêm, ta đã không ăn bánh cũng đã không uống nước.
10 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã trao cho ta hai tấm bia bằng đá, và trên chúng đã được ghi khắc bằng ngón tay Chúa, như toàn bộ của Mười điều răn mà ĐỨC CHÚA đã phán với các ngươi trên núi, từ giữa nơi ngọn lửa vào ngày của cộng đoàn.
11 Và đã xảy ra là sau bốn mươi ngày và bốn mươi đêm, ĐỨC CHÚA đã trao cho ta hai tấm bia bằng đá, [là] những tấm bia của Giao ước ;
12 rồi ĐỨC CHÚA đã phán cùng ta" : « Ngươi hãy chỗi dậy, hãy mau mau trở xuống khỏi đó, vì dân ngươi đã trụy lạc, dân mà ngươi đã dẫn ra khỏi *Aicập*, họ đã quây đi nhanh chóng khỏi đường lối mà Ta đã truyền cho họ, họ đã làm ra cho họ một hình tượng đúc. »
13 "Rồi trở lại ĐỨC CHÚA đã phán cùng ta rằng" : « Ta đã thấy dân này, và coi đó, chính nó [là] một dân cứng cổ !
14 Ngươi hãy để yên thì Ta sẽ tiêu diệt họ và Ta sẽ xóa tên họ đi khỏi Ta, khỏi dưới vòm trời này, rồi Ta sẽ làm cho ngươi thành một dân tộc mạnh và đông đảo hơn nó. »
15 "Vả khi ta đã quây lại và ta đã trở xuống từ núi ấy, trong khi núi ấy đang cháy trong lửa, và hai tấm bia của Giao ước trên đôi tay ta ;
16 rồi ta đã thấy, ôi kìa ! các ngươi đã phạm tội chống lại ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi, các ngươi đã tự làm ra cho mình một con bê đực đúc, các ngươi đã quây đi nhanh chóng khỏi đường lối mà ĐỨC CHÚA đã truyền cho các ngươi.
17 Bấy giờ ta đã nắm lấy hai tấm bia ấy, và ta đã ném chúng bằng cả hai tay ta, và ta đã làm chúng tan nát trước sự hiện diện các ngươi.
18 Và ta đã phủ phục đàng trước ĐỨC CHÚA như lần trước bốn mươi ngày và bốn mươi đêm, ta đã không ăn bánh cũng đã không uống nước, nhơn vì mọi tội lỗi các ngươi mà các ngươi đã phạm để làm điều xấu xa trước mắt ĐỨC CHÚA để chọc giận Người.
19 Vì ta đã sợ hãi trước sự hiện diện của cơn giận và cơn thịnh nộ mà ĐỨC CHÚA đã nổi giận chống lại các ngươi, để tiêu diệt các ngươi, nhưng ĐỨC CHÚA đã nhậm lời chiều theo ta trong chính lần này nữa.
20 Và ĐỨC CHÚA cũng đã rất nổi giận chống lại *Aharon* để tiệu diệt người, và trong chính thời gian ấy ta cũng đã chuyển cầu thay cho *Aharon*.

21 Còn tội các ngươi mà các ngươi đã làm ra tượng bê ấy, [thì] ta đã lấy và ta đã thiêu nó bằng lửa, và ta đã nghiền nó nát hoàn toàn, cho tới khi mà nó đã ra nhuyễn như bụi, rồi ta đã đổ bụi nó xuống cái suối chảy xuống từ trên núi.
22 Còn tại *Tabêra* và *Máxa* cùng *Kibrot-ha-Taava*, các ngươi đã tỏ ra là những kẻ đã chọc giận ĐỨC CHÚA.
23 Và khi ĐỨC CHÚA sai các ngươi đi từ *Cađès-Barnêa* rằng" : « Các ngươi hãy đi lên và hãy chiếm hữu chính xứ mà Ta đã ban cho các ngươi », "thì các ngươi đã tỏ thái độ bất tuân lệnh của ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi, và các ngươi đã không tin cậy vào Người, và các ngươi cũng đã không vưng nghe lời Người.
24 Các ngươi đã tỏ thái độ bất phục tùng đối với ĐỨC CHÚA, kể từ thời gian [mà] Ta đã biết các ngươi. »
25 "Vậy ta đã phủ phục đàng trước ĐỨC CHÚA suốt bốn mươi ngày và suốt bốn mươi đêm mà ta đã phục bái, bởi vì ĐỨC CHÚA đã dọa để tiêu diệt hết các ngươi.
26 Bấy giờ ta đã chuyển cầu cùng ĐỨC CHÚA, và ta đã thốt lên : Lạy CHÚA tôi ! [là] ĐỨC CHÚA, xin Ngài đừng tiêu diệt dân Ngài và cơ nghiệp Ngài mà Ngài đã cứu chuộc bằng vẻ huy hoàng của Ngài, khi mà Ngài đã đem ra khỏi *Aicập* bằng bàn tay oai hùng.
27 Xin Ngài hãy nhớ tới những tôi tớ Ngài, -*Abraham*, *Ixaác* và *Yacob*, -xin Ngài đừng để ý tới tính cứng cổ của dân này, và tới việc đồi trụy của nó, cũng như tới tội lỗi của nó.
28 Hầu thiên hạ của xứ mà Ngài đã đem chúng tôi ra khỏi đó đừng nói " : 'Nhơn vì ĐỨC CHÚA không thể đem họ vô chính xứ mà Người đã hứa với họ, và nhơn vì sự oán hờn họ của Người, Người đã đem họ ra để giết chết họ trong nơi hoang địa.'
29 "Nhưng dầu sao, chính họ [là] dân của Ngài, và [là] cơ nghiệp của Ngài mà Ngài đã đem ra, bằng quyền năng vô song của Ngài, cùng bằng cánh tay được trương ra của Ngài."

Đệ nhị luật 10

BDS 10,1 "Trong thời gian ấy ĐỨC CHÚA đã phán cùng ta : « Ngươi hãy tự đẽo cho mình hai bia đá như trước kia, và ngươi cũng sẽ phải tự làm ra cho mình một Hòm bia bằng gỗ, rồi ngươi hãy đi lên tới Ta trên núi này.
2 Và Ta sẽ ghi lại trên các tấm bia này Mười điều răn mà đã có trên các tấm bia trước kia mà ngươi đã làm bể từng mảnh, rồi ngươi sẽ phải đặt chúng trong Hòm bia. »
3 "Vậy ta đã làm ra một Hòm bia bằng những gỗ keo, và ta đã đẽo hai tấm bia bằng đá như trước kia, rồi ta đã đi lên trên núi ấy với cả hai tấm bia này trong tay ta.
4 Và Người đã ghi lại trên các tấm bia ấy như điều được viết trước kia, đó là Mười điều răn mà DỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi đã công bố trên núi giữa nơi ngọn lửa, vào ngày của cộng đoàn, rồi ĐỨC CHÚA đã giao chúng cho ta.
5 Bấy giờ ta đã quây đi và ta đã trở xuống khỏi núi ấy, rồi ta đã đặt các tấm bia ấy trong Hòm bia mà ta đã làm ra, để chúng hãy ở tại đó theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho ta.

6 Đoạn, con cái *Yxơraên* đã trẩy bộ từ *Bêêrôt-Bêney-Yaaqan* [đi] *Môsêrah*, ở đó *Aharon* đã tạ thế, và người đã được an táng tại đó, rồi *Êlêaza* con trai người đã trở thành Tư tế thay cho người.
7 Từ đó họ đã trẩy bộ tới tại *Gútgôđah*, rồi từ *Gútgôđah* tới *Yotbatah*, [là] vùng những khe suối nước.
8 Trong thời gian ấy ĐỨC CHÚA đã dành riêng ra chi tộc của các người *Lêvi*, để khiêng Hòm bia Giao ước của ĐỨC CHÚA, để chầu trước sự hiện diện của ĐỨC CHÚA, để phụng sự Người, cùng để chúc lành nhơn Danh Người cho tới chính hôm nay.
9 Bởi đó cho nên phần chia hoặc cơ nghiệp đã không lệ thuộc quyền sở hữu của người *Lêvi* cùng với những anh em nó, ĐỨC CHÚA chính Người [là] gia nghiệp của nó, theo như ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã hứa với nó.
10 Vả chăng chính ta đã ở lại trên núi như những ngày trước kia, -bốn mươi ngày và bốn mươi đêm, -bấy giờ ĐỨC CHÚA đã ưng thuận thiên về ta, -kể cả trong lần này nữa, -ĐỨC CHÚA đã không ưng tiêu diệt ngươi.
11 Rồi ĐỨC CHÚA đã phán cùng ta" : « Ngươi hãy chỗi dậy, hãy đi ở đàng đầu của dân này, để làm một cuộc viễn du, hầu mà họ hãy vô và hãy chiếm hữu chính xứ mà Ta đã thệ ước với tổ tiên họ để ban cho họ. »
12 "Vậy giờ phút này, hỡi *Yxơraên* ! ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi cần gì từ nơi ngươi, khác hơn [là] kính sợ ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, để bước đi trong mọi đường lối Người, và để yêu mến Người cùng phụng thờ ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi với tất cả tâm tình ngươi cùng với tất cả tâm hồn ngươi ;
13 để tuân giữ những mệnh lệnh của ĐỨC CHÚA cùng những quy luật của Người, mà chính ta truyền lệnh cho ngươi hôm nay, cho niềm hạnh phúc dành riêng cho ngươi.
14 Kìa ! Trời kia cùng các từng thời cao thẳm, đất kia cùng tất cả những gì mà ở nơi nó [là] của ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi.
15 ĐỨC CHÚA đã chỉ gắn bó với tổ tiên ngươi thôi, để yêu thương họ, nên Người đã chọn hậu duệ họ theo sau họ, [là] các ngươi, trong số toàn thể các dân tộc như hôm nay.
16 Vậy các ngươi sẽ phải cắt bì bao qui đầu của tâm tình các ngươi, và tính bướng bỉnh của các ngươi, các ngươi sẽ không được làm cho ra cứng cõi nữa.
17 Vì ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi, chính Người [là] Chúa các thần linh, và [là] CHÚA các chúa, [là] Thiên Chúa cao cả, có uy quyền và đáng kính sợ, Đấng mà sẽ không tỏ ra thiên vị con người, cũng sẽ không nhận quà hối lộ ;
18 Đấng thi hành phán xét cho trẻ mồ côi và quả phụ, và [là] Đấng yêu thương khách tha phương để ban cho nó lương thực và áo choàng.
19 Nên vì vậy các ngươi sẽ phải yêu mến khách tha phương, vì các ngươi đã là những khách tha phương trong xứ *Aicập*.
20 Ngươi sẽ phải kính sợ ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, ngươi sẽ phải phụng thờ Người, và ngươi sẽ phải trung thành với Người, và nhơn Danh Người ngươi mới được thề.
21 Chính Người [gợi] lời ca tụng của ngươi, chính Người [là] Thiên Chúa ngươi, Đấng mà đã làm cùng với ngươi các việc trọng đại cùng các việc đáng kính sợ gợi nên những lời ca tụng này mà mắt ngươi đã thấy.

22 Với bảy mươi người, tổ tiên ngươi đã đi xuống *Aicập*, vậy mà giờ đây ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã làm cho ngươi ra như sao trên trời tới mức vô số ! ”

Đệ nhị luật 11

BDS 11,1 “Vả như vậy ngươi sẽ phải yêu mến ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, và ngươi sẽ phải tuân giữ những chỉ thị của Người, và những quy luật của Người, và những phán quyết của Người, cùng những mệnh lệnh của Người luôn mãi.
2 Và hôm nay các ngươi sẽ phải biết rằng con cái các ngươi, những kẻ mà đã không biết và mà đã không thấy về sự sửa lỗi của ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi với vẻ huy hoàng của Người, với bàn tay oai hùng của Người, cùng cánh tay trương ra của Người :
3 – là những dấu lạ của Người cùng những kỳ công của Người mà Người đã thể hiện giữa nơi *Aicập*, đối với *Pharaô*, vua của *Aicập* cùng đối với toàn thể xứ người ;
4 – là những gì mà Người đã làm đối với binh đội của *Aicập*, đối với những chiến mã của nó cùng đối với đoàn chiến xa của nó, mà Người đã làm cho nước của Biển Đỏ tràn ra phía đàng trước của chúng, khi chúng đã đuổi theo đàng sau các ngươi, và ĐỨC CHÚA đã tiêu diệt chúng cho tới chính ngày hôm nay ;
5 – là những gì mà Người đã làm cho các ngươi trong sa mạc, cho tới khi các ngươi đã vô tới chính nơi này ;
6 – là những gì mà Người đã làm đối với *Đathan* cùng đối với *Abiram*, [là] những con trai của *Êliáp*, con trai của *Rubên*, mà đất kia đã mở miệng nó ra, và nó đã nuốt sống chúng, và những người nhà chúng, và những lều trại chúng, cùng mọi sinh vật kia mà [bước] theo chưn chúng giữa nơi toàn thể *Yxơraên.*
7 Vì mắt các ngươi đã thấy mọi kỳ công cao cả của ĐỨC CHÚA, mà Người đã thực hiện.
8 Hầu mà các ngươi sẽ phải tuân giữ toàn bộ giới luật mà chính ta truyền cho ngươi hôm nay, ngõ hầu mà các ngươi sẽ phải thêm vững mạnh, và các ngươi sẽ phải vô, và cách ngươi sẽ phải chiếm hữu, chính xứ mà chính các ngươi, -đang vượt qua [sông *Yođan*], -về đó để chiếm hữu nó.
9 Và hầu mà các ngươi sẽ có thể kéo dài thời gian trên chính đất mà ĐỨC CHÚA đã thệ ước với tổ tiên các ngươi, để ban cho họ cùng cho hậu duệ họ, một xứ tuôn trào sữa và mật ong.
10 Vì chính xứ mà chính ngươi vô trong đó để chiếm hữu nó, không phải như xứ *Aicập*, chính nó [là] xứ mà các ngươi đã xuất hành khỏi đó, xứ mà ngươi sẽ phải gieo hột giống ngươi, rồi ngươi sẽ phải nhờ chưn ngươi tưới theo như chính vườn rau cỏ.
11 Còn chính xứ mà chính các ngươi băng qua về đó để chiếm hữu nó, [là] một xứ [có] những núi đồi, nhưng những thung lũng sẽ uống nước của mưa bầu trời ;
12 xứ mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi chăm sóc nó không ngơi, mắt ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi hướng về nó, từ sự khởi đầu của năm cho tới chung cục của năm.

13 Vậy sẽ xảy ra là nếu quả thật các ngươi sẽ vưng nghe theo những mệnh lệnh của ta, mà chính ta truyền cho các ngươi hôm nay, để yêu mến ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi cùng để phụng thờ Người, với cả tâm tình cùng với cả tâm hồn các ngươi,
14 thì ta sẽ sai mưa sớm cùng với mưa muộn xuống xứ các ngươi vào đúng mùa của nó, và ngươi sẽ thu hoạch được ngũ cốc của ngươi, và rượu mới của ngươi cùng với dầu mới tinh khiết của ngươi.
15 Và ta sẽ cấp rau cỏ trong cánh đồng ngươi, cho gia súc ngươi, rồi ngươi sẽ được ăn, và ngươi sẽ được no thỏa.
16 Các ngươi hãy giữ lấy mình, vì e rằng không khéo tâm tình các ngươi sẽ có thể bị cám dỗ, rồi các ngươi sẽ quây đi, và các ngươi sẽ phục dịch những chúa thần ngoại lai, đồng thời các ngươi sẽ phục bái đàng trước chúng ;
17 thì cơn giận của ĐỨC CHÚA sẽ bừng lên đối với các ngươi, và nó sẽ làm cho trời tạnh mưa, thì sẽ không có mưa, và đất đai kia sẽ không sinh sản hoa màu của nó, và các ngươi sẽ bị tiêu diệt nhanh chóng khỏi trên chính xứ màu mỡ mà ĐỨC CHÚA đã dành cho các ngươi.
18 Và các ngươi sẽ phải đặt những lời của ta đây trong tâm tình các ngươi và trong tâm hồn các ngươi, và các ngươi sẽ phải buộc chúng làm dấu chỉ trên tay các ngươi, đồng thời chúng sẽ phải trở thành băng bịt trán giữa đôi mắt các ngươi.
19 Và các ngươi sẽ phải dạy chúng cho những con cái các ngươi, để nói về chúng, khi ngươi ngồi trong nhà ngươi, và khi ngươi đi trên đường, và khi ngươi nằm xuống cũng như khi ngươi chỗi dậy.
20 Và ngươi sẽ phải viết chúng trên những thanh cửa của nhà ngươi, cùng trên những cửa [nhà] ngươi ;
21 ngõ hầu mà những ngày của các ngươi cùng như những ngày của những con cái các ngươi sẽ trở nên nhiều, -trên chính đất mà ĐỨC CHÚA đã thệ ước với tổ tiên các ngươi để ban cho họ, -như thời gian của các từng trời kia vượt quá [thời gian của] địa cầu này.
22 Vì nếu các ngươi sẽ quyết tâm tuân giữ mọi giới luật này, mà chính ta truyền cho các ngươi để thực thi nó, để yêu mến ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi, để bước đi theo tất cả những đường lối Người, cùng để trung thành với Người ;
23 thì ĐỨC CHÚA sẽ đuổi toàn thể các dân ngoại bang kia đi cho khuất mắt các ngươi, và các ngươi sẽ xâm chiếm những dân tộc đông và mạnh hơn các ngươi.
24 Tất cả mọi nơi mà lòng bàn chưn các ngươi sẽ dẫm lên trên đó sẽ là của các ngươi, từ sa mạc kia và núi *Libăng*, [và] từ sông [cả là] sông *Ơphrát* cho tới biển về hướng tây, sẽ là ranh giới của các ngươi.
25 Không một người nào sẽ cố đối đầu chống lại bản thân các ngươi, ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi sẽ khiến một nỗi kinh hãi các ngươi cùng một nỗi khiếp sợ các ngươi trên mặt của cả mặt đất mà các ngươi sẽ dẫm lên trên đó, theo như Người đã hứa cùng các ngươi.
26 Ngươi hãy coi đó ! Chính ta trưng bày đàng trước các ngươi hôm nay sự chúc lành cùng sự chúc dữ :
27 –sự chúc lành nếu các ngươi sẽ vưng nghe theo những mệnh lệnh của ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi, mà chính ta truyền cho các ngươi hôm này ;

28 –còn sự chúc dữ nếu các ngươi sẽ không vưng nghe theo những mệnh lệnh của ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi, và các ngươi sẽ quây đi khỏi chính đường lối mà chính ta truyền cho các ngươi hôm nay, để bước đi theo sau những chúa thần ngoại lai mà các ngươi đã không biết.
29 Và sẽ xảy ra là khi ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ đem ngươi vô tới chính xứ mà chính ngươi sắp vô trong đó để chiếm hữu nó, thì ngươi sẽ phải gieo lời chúc lành trên núi *Ghêrizim*, cùng lời chúc dữ trên núi *Êban*.
30 Phải chăng chính chúng không phải [ở] vùng bên kia, đàng sau sông *Yođan*, hướng mặt trời lặn, trong xứ người *Canaan*, cư dân tại *Araba*, đàng trước của địa hạt *Gilgal*, bên cạnh cây thông của *Môrê* sao ?
31 Khi chính các ngươi sẽ vượt qua sông *Yođan* để vô [và] để chiếm hữu chính xứ mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi đã ban cho các ngươi, thì các ngươi sẽ được chiếm hữu nó, và các ngươi sẽ được cư ngụ trong đó,
32 thì các ngươi sẽ phải chú tâm để thực thi tất cả các quy luật cùng các phán quyết mà chính ta trưng bày trước sự hiện diện các ngươi hôm nay."

Đệ nhị luật 12

BDS12,1 "Đây [là] các quy luật cùng các phán quyết mà các ngươi sẽ phải chú tâm để thực thi trong xứ mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa của tổ tiên ngươi đã ban cho ngươi, để chiếm hữu nó, suốt các ngày mà chính các ngươi còn sống trên địa cầu này.
2 Nhứt định các ngươi sẽ phải phá hủy tất cả các nơi mà các dân ngoại bang đã phụng sự những chúa thần của chúng ở đó, mà chính các ngươi xâm chiếm chúng, trên các miền núi cao, và trên các nơi cao, cũng như dưới mọi cây sum sê.
3 Và các ngươi sẽ phải phá hũy những bàn thờ chúng, và các ngươi sẽ phải đập tan những thạch trụ chúng, và những cây trụ thánh chúng các ngươi sẽ phải thiêu rụi, và những thần tượng, -với tên của những chúa thần của chúng, -các ngươi sẽ phải hạ xuống, và các ngươi sẽ phải xóa bỏ tiếng tăm chúng khỏi chính nơi này.
4 Các ngươi sẽ không được hành động như vậy đối với ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi ;
5 nhưng nếu mà tới trong chính nơi mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi sẽ tuyển chọn trong số tất cả những chi tộc các ngươi, để đặt Danh Người ở đó, để đặt Nó vào vị trí [mà] các ngươi sẽ năng tới lui, thì ngươi sẽ phải vô tới đó.
6 Và các ngươi sẽ phải đem tới đó, những lễ vật toàn thiêu của các ngươi, và những lễ vật hy tế của các ngươi, và những thuế thập phân của các ngươi, và phần đóng góp của bàn tay các ngươi, và những lễ vật nguyện ước của các ngươi, và những lễ vật tự nguyện của các ngươi, cùng những con đầu lòng của gia súc lớn của các ngươi cũng như gia súc nhỏ của các ngươi.

7 Và các ngươi sẽ được ăn ở đó trước sự hiện diện ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi, và các ngươi sẽ được hân hoan trong tất cả mọi công việc các ngươi, chính các ngươi cùng những người nhà các ngươi, mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã chúc phúc cho ngươi.
8 Các ngươi sẽ không được làm như tất cả những gì mà chính chúng tôi làm ở đây hôm nay : mỗi người [làm] bất kỳ cái gì làm đẹp lòng theo quan điểm mình ;
9 vì tới bây giờ các ngươi đã chưa vô tới chính nơi nghỉ ngơi, cùng tới chính gia nghiệp mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi ban cho ngươi.
10 Và các ngươi sẽ phải vượt qua sông *Yođan*, và các ngươi sẽ cư ngụ trong xứ mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi cho các ngươi thừa hưởng như một cơ nghiệp, và Người sẽ cho các ngươi nghỉ ngơi, tách biệt khỏi tất cả những kẻ thù các ngươi từ tứ phía, thì các ngươi sẽ được cư ngụ cách an toàn.
11 Và sẽ xảy ra là chính nơi mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi sẽ tuyển chọn để đặt tại đó Danh Người ở đó, các ngươi sẽ phải đem về đó tất cả những gì mà chính ta truyền cho các ngươi, những lễ vật toàn thiêu của các ngươi, và những vật hy tế của các ngươi, những thuế thập phân của các ngươi, và phần đóng góp của bàn tay các ngươi, cùng mọi điều tốt đẹp nhứt của những lời khấn của các ngươi mà các ngươi sẽ tuyên khấn cùng ĐỨC CHÚA.
12 Và các ngươi sẽ được hân hoan trước Nhan ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi, chính các người, và những con trai các ngươi cùng những con gái các ngươi, và những đày tớ trai các ngươi cùng những đày tớ gái các ngươi, kể cả Thầy *Lêvi* mà [ở] bên trong những thành các ngươi, vì không còn gì cho Thầy, [như] phần chia về đất đai cũng như gia nghiệp cùng với các ngươi.
13 Ngươi hãy giữ lấy mình, hầu ngươi đừng tiến dưng những lễ vật toàn thiêu của ngươi tại bất cứ nơi nào mà ngươi sẽ gặp.
14 Nhưng tại nơi mà ĐỨC CHÚA sẽ chỉ tuyển chọn có một của những chi tộc ngươi thôi, ở đó ngươi mới có thể tiến dưng những lễ vật toàn thiêu của ngươi, đồng thời cũng ở đó ngươi sẽ phải làm tất cả những gì mà chính ta truyền cho ngươi.
15 Chỉ cần mỗi lần, lúc lòng thèm khát của ngươi, [thì] ngươi sẽ giết và ngươi sẽ ăn thịt như phúc lộc của ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, mà Người đã ban cho ngươi, trong toàn bộ những thành ngươi, người ô uế này cùng với người thanh sạch kia, họ sẽ ăn nó, như [thịt] nai cũng như [thịt] hươu.
16 Chỉ cần chính máu, các ngươi sẽ không được ăn thôi, ngươi sẽ phải đổ nó xuống trên mặt đất như nước.
17 Ngươi sẽ không được phép ăn bên trong những thành ngươi, thuế thập phân của ngũ cốc ngươi, hay rượu mới ngươi, hay dầu mới ngươi, cũng không những con đầu lòng của gia súc lớn ngươi và gia súc nhỏ ngươi, cũng không tất cả những lễ vật nguyện ước ngươi mà ngươi sẽ khấn, cũng không những lễ vật tự nguyện ngươi, cũng không phần đóng góp của bàn tay ngươi.
18 Nhưng ngươi sẽ được phép ăn nó, trước sự hiện diện ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, tại một nơi mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ chọn nó, chính ngươi và con trai ngươi cùng con gái ngươi, đày tớ trai ngươi cùng đày tớ gái ngươi, cùng với Thầy *Lêvi* mà [ở] bên trong những cổng thành ngươi, bấy giờ ngươi sẽ được hân hoan trước Nhan ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, trong mọi công việc của sự nghiệp ngươi.

19 Ngươi hãy giữ lấy mình, hầu ngươi đừng bỏ bê Thầy *Lêvi*, suốt những ngày [đời] ngươi, trên xứ sở ngươi.
20 Khi ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ mở rộng bờ cõi ngươi, theo như Người đã hứa với ngươi, thì có thể ngươi sẽ thốt lên : 'Ước mong ta sẽ được ăn thịt !' vì lòng thèm muốn của ngươi có thể sẽ khát vọng để ăn thịt, qua mọi ý thích của lòng ước mơ của ngươi [là] có thể ngươi sẽ được ăn thịt.
21 Nếu chính nơi mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ chọn, cách biệt khỏi nơi ngươi, để đặt Danh Người ở đó, thì ngươi sẽ có thể làm thịt một vài con trong số gia súc lớn cùng gia súc nhỏ của ngươi, mà ĐỨC CHÚA đã ban cho ngươi, theo như ta đã truyền cho ngươi, rồi ngươi sẽ có thể ăn bên trong những thành ngươi, tùy theo mọi khát vọng của lòng thèm muốn của ngươi.
22 Chỉ cần như thể người ta ăn con nai hoặc con hươu thôi, như vậy ngươi sẽ được phép ăn nó, con ô uế cũng như con thanh sạch như nhau, người ta sẽ được ăn nó.
23 Chỉ cần là ngươi hãy nhứt quyết tự chế, ngõ hầu mà chớ có ăn máu, vì máu, chính nó [là] linh hồn bên trong của con người, vậy ngươi sẽ không được ăn hữu thể bên trong của con người chung với xác thịt.
24 Ngươi sẽ không được phép ăn nó, ngươi sẽ phải đổ nó xuống trên đất như nước.
25 Ngươi sẽ không được ăn nó, ngõ hầu mà sẽ có tốt đẹp cho ngươi cùng cho những con cháu ngươi sau ngươi, bởi vì ngươi đã làm điều đẹp lòng theo quan điểm của ĐỨC CHÚA.
26 Chỉ có những đồ vật được thánh hiến của ngươi mà đã thuộc về của ngươi, cùng những lời khấn của ngươi, mà ngươi sẽ đi [và] đem tới chính nơi mà ĐỨC CHÚA sẽ chọn thôi.
27 Và ngươi sẽ phải tiến hành dưng hiến những lễ vật toàn thiêu của ngươi, thịt cùng máu, trên bàn thờ của ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, và máu của những vật hy tế của ngươi sẽ phải được đổ ra trên bàn thờ của ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, còn thịt kia ngươi sẽ được phép ăn.
28 Ngươi hãy chú tâm, và ngươi sẽ phải vưng nghe theo tất cả các lời này, mà chính ta truyền cho ngươi, ngõ hầu mà sẽ có tốt đẹp cho ngươi, cùng cho những con cháu ngươi sau ngươi, cho tới muôn đời, bởi vì ngươi sẽ làm điều tốt đẹp cùng điều vui lòng theo quan điểm của ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi.
29 Khi ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ tiêu diệt các địa hạt của dân ngoại bang mà chính ngươi vô đó để xâm chiếm chúng cho khuất mắt ngươi, và quả thật ngươi sẽ thừa kế chúng, rồi ngươi sẽ cư ngụ trong xứ chúng.
30 Ngươi hãy giữ lấy mình, vì e rằng ngươi sẽ bị ép uổng theo chúng, sau khi chúng bị tận diệt khỏi mặt ngươi, cùng vì e rằng ngươi sẽ tìm về những chúa thần của các dân ngoại bang của chúng vừa nói : 'Bằng cách nào các dân ngoại bang này sẽ phục dịch những chúa thần chúng, thì kể cả chính ta đây cũng sẽ làm như vậy ?'
31 Ngươi sẽ không được làm như vậy đối với ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, vì tất cả những điều ghê tởm mà ĐỨC CHÚA đã ghét, chúng đã làm cho những chúa thần của chúng, khi chúng thiêu rụi những con trai chúng và kể cả những con gái chúng bằng lửa, dưng cho những chúa thần của chúng."

Đệ nhị luật 13

BDS13,1 " Mọi lời mà chính ta truyền cho các ngươi, các ngươi sẽ phải tuân giữ nó để thực thi ; ngươi sẽ không được thêm gì vô đó, và ngươi cũng sẽ không được giảm bớt gì khỏi đó.
2 Nếu xuất hiện giữa nơi ngươi một tiên tri hoặc một kẻ mơ mộng mị, và nó gợi cho ngươi một dấu lạ hoặc một điều kỳ diệu,
3 và sẽ xảy ra là chính dấu lạ cùng chính điều kỳ diệu mà nó đã hứa với ngươi rằng : 'Nào ta hãy đi theo sau những chúa thần ngoại lai của chúng mà ngươi đã không biết chúng và ta cũng đã không được rủ ren để phụng sự chúng !',
4 ngươi sẽ không được nghe theo những lời của vị tiên tri ấy, hoặc theo kẻ mơ mộng mị ấy, vì ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi thử thách các ngươi, để biết có phải các ngươi có thật yêu mến ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi với cả tâm tình các ngươi cùng với cả tâm hồn các ngươi không !
5 Các ngươi sẽ phải bước đi theo sau ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi, và chính Người các ngươi sẽ phải kính sợ, và những mệnh lệnh Người các ngươi sẽ phải tuân giữ, và theo lời Người các ngươi sẽ phải vưng nghe, và chính Người các ngươi sẽ phải phụng thờ, cùng với Người các ngươi sẽ phải trung thành.
6 Nhưng chính tiên tri giả ấy hoặc kẻ mơ mộng mị ấy, chính nó sẽ phải bị hành quyết, khi nó đã thốt lên bỏ đạo chống lại ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi, Đấng đã đem các ngươi ra khỏi xứ *Aicập*, và là Đấng đã cứu chuộc ngươi khỏi nhà nô lệ, để [nó] cách ly ngươi khỏi chính đường lối mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã truyền dạy cho ngươi, để bước đi theo đó, đồng thời ngươi sẽ phải tiêu hủy điều dữ khỏi giữa nơi ngươi.
7 Nếu anh ngươi, con trai của mẹ ngươi, hoặc con trai ngươi, hoặc con gái ngươi, hoặc vợ của lòng ngươi, hoặc bạn thân ngươi, mà sẽ xúi giục ngươi cách kín đáo như chính mình ngươi vừa nói : 'Nào chúng ta hãy đi và chúng ta hãy phụng thờ những chúa thần khác mà chính ngươi cũng như những tổ tiên ngươi đã không biết !' ;
8 trong số những chúa thần của chư dân mà [ở] xung quanh các ngươi, các dân gần với ngươi, hoặc các dân xa cách ngươi, từ đầu ranh này của xứ cho tới đầu ranh kia của xứ ;
9 ngươi sẽ không được chiều theo nó, và ngươi cũng sẽ không được nghe theo nó, và mắt ngươi cũng sẽ không được nhìn với lòng thương hại đối với nó, và ngươi cũng sẽ không được tỏ lòng trắc ẩn, đồng thời ngươi cũng sẽ không được bao che đối với nó ;
10 nhưng nhứt định ngươi sẽ phải giết nó, tay ngươi sẽ phải chống lại nó trước tiên, để hành quyết nó, rồi tay của toàn dân này lúc sau cùng.
11 Và ngươi sẽ phải ném đá nó tới chết bằng những đá, vậy nó sẽ phải bị hành quyết, vì nó đã tìm cách cho được để ngươi lạc đường khỏi gắn bó với ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, Đấng đã đem ngươi ra khỏi xứ *Aicập*, khỏi nhà nô lệ.
12 Hầu mà toàn thể *Yxơraên*, Họ sẽ phải nghe, đồng thời Họ sẽ phải sợ hãi, và Họ sẽ không còn tiếp tục để làm như cách thức xấu xa này giữa nơi ngươi nữa.

13 Nếu ngươi sẽ nghe chỉ có một của những thành ngươi, mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã ban cho ngươi để cư ngụ ở đó nó đã nói :
14 Những người không được coi ra gì hết đã đi ra từ giữa nơi ngươi, và chúng đã làm lạc đường những cư dân của thành chúng vừa nói : 'Nào chúng ta hãy đi và chúng ta hãy làm tôi những chúa thần khác mà các ngươi đã không biết !' ;
15 bấy giờ ngươi sẽ phải điều tra tin tức, và ngươi sẽ phải tìm đi tìm lại, đồng thời ngươi sẽ phải dò thăm hết tình hình, và nếu mà lời buộc tội ấy chắc chắn thật đã bị phạm phải, [thì] điều ghê tởm đó giữa nơi ngươi,
16 nhứt định ngươi sẽ phải giết hết những cư dân của chính thành đó bằng lưỡi kiếm, ngươi hãy tận diệt nó, và tất cả những gì mà [ở] trong nó, cùng với gia súc nó bằng lưỡi kiếm.
17 Còn tất cả chiến lợi phẩm của nó, ngươi sẽ phải gom góp về giữa nơi trống trải của nó, rồi ngươi sẽ phải thiêu rụi bằng lửa thành ấy cùng với tất cả chiến lợi phẩm của nó, [như] một lễ vật toàn thiêu tiến dưng ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, để nó sẽ phải trở thành một đụn đổ nát cho tới muôn đời, nó sẽ không được tái thiết nữa.
18 Và bất cứ thứ gì từ đồ bị cấm chỉ sẽ không được dính vào tay ngươi, hầu mà ĐỨC CHÚA sẽ nguôi đi khỏi cơn bừng giận của Người, và Người sẽ ban cho ngươi tính có lòng từ bi, và Người sẽ tỏ lòng thương xót ngươi, đồng thời Người sẽ làm cho ngươi ra đông theo như Người đã thệ hứa với tổ tiên ngươi ;
19 một khi mà ngươi sẽ vưng nghe lời ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, để tuân giữ tất cả những mệnh lệnh Người, mà hôm nay chính ta truyền cho ngươi, để thực thi điều làm đẹp lòng theo quan điểm của ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi."

Đệ nhị luật 14

BDS14,1 "Những con trai các ngươi [là] của ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi, các ngươi sẽ không được tự cắt và làm ra đóm sói trên trán các ngươi nhơn vì người chết.
2 Vì chính ngươi [là] một dân tộc thánh dành riêng cho ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, và ĐỨC CHÚA đã tuyển chọn ngươi để trở thành của Người, thành một dân tộc [như] một của riêng trong số toàn thể các dân tộc mà [ở] trên mặt đất này.
3 Ngươi sẽ không được ăn một vật gì gớm ghiếc.
4 Đây chính [là] súc vật mà các ngươi sẽ được phép ăn [đó là] : con bò con chiên hoặc con dê ;
5 con hươu và con nai và con mang và con dê rừng và con dê núi và con sơn dương cùng với con cừu núi ;
6 và mọi súc vật có móng chưn chẻ ra, và lằn chẻ tách ra [làm] hai móng chưn, nó nhai lại miếng nhơi trong số súc vật, các ngươi sẽ được phép ăn nó.
7 Tuy nhiên đây [là] giữa nơi những con vật nhai lại miếng nhơi vừa có móng chưn được chẻ ra mà các ngươi sẽ không được phép ăn [đó là] : Con lạc đà và con thỏ rừng cùng một giống

chồn, vì chính chúng nhai lại miếng nhơi, nhưng móng chưn đã không bị chẻ ra, chính chúng ô uế đối với các ngươi.
8 Còn con heo, vì chính nó có móng chưn được chẻ ra, nhưng không có [nhai lại] miếng nhơi, chính nó ô uế đối với các ngươi, các ngươi sẽ không được phép ăn thịt của chúng, đồng thời các ngươi cũng sẽ không được phép đá động tới xác chết của chúng.
9 Đây [là] trong số mọi con gì mà [ở] dưới nước các ngươi sẽ được phép ăn [đó là] : Mọi con gì mà [có] vi và vảy trên nó các ngươi sẽ được phép ăn.
10 Còn mọi con gì mà không có vi và vảy trên nó, các ngươi sẽ không được phép ăn, chính nó ô uế đối với các ngươi.
11 Hết thảy loài chim chóc thanh sạch, các ngươi sẽ được phép ăn ;
12 nhưng đây [là] chim chóc mà trong số chúng các ngươi sẽ không được phép ăn [đó là] : Chim ưng-kên kên, và chim kên kên có râu, và ó biển ;
13 và con diều hâu và như chim ưng và chim ó theo nòi giống nó ;
14 và bất kỳ con quạ nào theo nòi giống nó ;
15 và chim đà điểu mái và đà điểu trống và chim hải âu và chim ó theo nòi giống nó ;
16 chim cú mèo và cú mèo diều hâu và chim quốc quốc ;
17 và con chàng bè và con quạ khoang đen và con chim cồng cộc ;
18 và chim hạc và chim óc cau theo nòi giống nó, và chim rẻ quạt cùng con dơi.
19 Và mọi côn trùng có cánh, chính nó ô uế đối với với các ngươi, người ta sẽ không được phép ăn.
20 Mọi loài vật biết bay [và] thanh sạch, các ngươi sẽ được phép ăn.
21 Các ngươi sẽ không được phép ăn một xác chết nào, ngươi sẽ có thể trao nó cho khách tha phương mà [ở] trong những cổng thành ngươi, thì y sẽ có thể ăn nó, hoặc giả để bán cho người ngoại quốc, vì chính ngươi [là] một dân tộc thánh dành cho ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi.

Ngươi sẽ không được phép luộc dê tơ bằng sữa của mẹ nó.

22 Nhứt định ngươi sẽ phải nộp một phần mười của tất cả sản phẩm của hột giống ngươi, [từ] phần nảy sinh của đồng ruộng hằng năm.
23 Và trước Nhan ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, -tại nơi mà Người sẽ tuyển chọn để đặt Danh Người, -ở đó ngươi sẽ được phép ăn một phần mười của ngũ cốc ngươi, rượu mới ngươi, và dầu mới ngươi, và những con đầu lòng của gia súc lớn ngươi cùng gia súc nhỏ ngươi, hầu mà ngươi sẽ phải học tập để kính sợ ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi luôn mãi.
24 Tuy nhiên, nếu lối ấy quá xa đối với ngươi, vì ngươi sẽ không có thể đem đồ vật ấy tới được, vì chính nơi mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ chọn lựa để đặt Danh Người ở đó, nó sẽ cách biệt đối với ngươi, vì ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ chúc lành cho ngươi,
25 bấy giờ ngươi sẽ phải trao đổi thành tiền, và ngươi sẽ phải nắm chắc tiền ấy trong tay ngươi, rồi ngươi sẽ phải đi tới chính nơi mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ chọn lựa nó.
26 Rồi ngươi sẽ phải đổi tiền ấy lấy tất cả những gì mà lòng ước muốn ngươi sẽ khát vọng đối với gia súc lớn cùng đối với gia súc nhỏ, và đối với rượu và đối với thức uống gây say, cùng đối với tất cả những gì mà lòng ước muốn ngươi sẽ yêu sách ngươi, rồi ngươi sẽ được phép ăn ở đó, trước Nhan ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, đồng thời chính ngươi sẽ hoan hỉ cùng với tộc đoàn ngươi.

27 Và Thầy *Lêvi* mà [ở] trong những cổng thành ngươi, ngươi sẽ không được bỏ bê Thầy, vì không có gì cho Thầy, -phần chia cũng như gia sản, -cùng với ngươi.
28 Sau khi cuối ba năm, ngươi sẽ phải đem ra mọi một phần mười của sản phẩm ngươi vào chính năm đó, rồi ngươi sẽ phải đặt tại những thành ngươi.
29 Và Thầy *Lêvi* sẽ đi tới, -vì không có gì cho Thầy, phần chia cũng như gia sản cùng với ngươi, -và khách tha phương và trẻ mồ côi cùng quả phụ mà [ở] bên trong những thành ngươi, rồi họ sẽ được ăn và họ sẽ được no thỏa, hầu mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ chúc phúc cho ngươi trong mọi công việc của bàn tay ngươi mà ngươi sẽ thực hiện."

Đệ nhị luật 15

BDS 15,1 "Sau cuối bảy năm, ngươi sẽ phải thi hành sự xá miễn.
2 Và đây [là] cách thức của sự xá miễn [mà người ta sẽ phải] xá miễn [tức là] mọi chủ nợ của sự cho vay của bàn tay nó, mà nó sẽ cho bạn đồng hương nó vay, nó sẽ không được bóc lột bạn đồng hương nó hoặc anh em đồng hương nó, vì người ta đã công bố sự xá miễn nhơn vì ĐỨC CHÚA.
3 Ngươi sẽ có thể bóc lột khách tha phương, nhưng cái gì mà sẽ là của ngươi [hoặc] của anh em ngươi, ngươi sẽ phải làm cho chính mình xá miễn.
4 Nhưng mà tuy vậy không ai nơi ngươi sẽ là kẻ túng thiếu, vì quả thật ĐỨC CHÚA sẽ chúc lành cho ngươi, trong xứ mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi ban cho ngươi để chiếm hữu nó [làm] cơ nghiệp ;
5 chỉ cần nếu dứt khoát ngươi sẽ vưng nghe theo lời ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, bằng cách tuân giữ vừa thực thi mọi giới luật này mà chính ta truyền cho ngươi hôm nay.
6 Vì ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã chúc phúc cho ngươi, theo như Người đã hứa với ngươi, và ngươi sẽ cho những dân tộc đông đảo mượn, nhưng chính ngươi sẽ không phải mượn, và ngươi sẽ thống trị trên những dân tộc đông đảo, nhưng chúng sẽ không khống chế trên ngươi.
7 Nếu bất kỳ một người nào trong số những anh em ngươi trở nên nghèo nơi ngươi, trong một của những thành ngươi, trong xứ ngươi, mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi ban cho ngươi, ngươi sẽ không được làm cho lòng ngươi ra bướng bỉnh, và ngươi cũng sẽ không được khép tay ngươi, lánh khỏi anh em ngươi [là] kẻ túng thiếu.
8 Nhưng nhứt định ngươi sẽ phải mở tay ngươi ra cho nó, và hẳn ngươi sẽ phải cho nó mượn, đủ cho nhu cầu nó, mà đang thiếu cho nó.
9 Ngươi hãy giữ lấy mình, hầu đừng có ý nghĩ không tốt với tâm trí ngươi rằng : 'Hằng năm thứ bảy gần kề, năm của sự xá miễn, rồi mắt ngươi sẽ nghĩ ngợi cách miễn cưỡng đối với anh em ngươi trong tình trạng túng thiếu, nhưng ngươi sẽ không cho nó gì hết, bấy giờ nó sẽ kêu lên thấu ĐỨC CHÚA chống lại ngươi, thì sẽ có tình trạng đắc tội nơi ngươi.
10 Nhứt định ngươi sẽ phải cho nó, và tâm tình ngươi sẽ không được buồn rầu khi ngươi cho nó, vì nhơn vì chính sự việc đó, ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ chúc lành cho ngươi, trong mọi công trình ngươi, cùng trong mọi việc làm của sự nghiệp ngươi.

11 Vì kẻ nghèo sẽ không ngưng hiện diện khỏi giữa nơi xứ này, bởi đó cho nên chính ta truyền cho ngươi để chỉ huy nhứt định ngươi sẽ phải mở tay ngươi ra cho anh em ngươi, cho người túng thiếu ngươi, và cho kẻ nghèo ngươi trong xứ ngươi.
12 Nếu anh em đồng hương ngươi, [là] người Do Thái nam hay nữ, sẽ tự bán mình cho ngươi, và nó sẽ làm tôi ngươi bằng công việc khó nhọc sáu năm, thì vào năm thứ bảy ngươi sẽ phải thả nó đi tự do khỏi nhà ngươi.
13 Tuy nhiên khi ngươi sẽ đuổi nó ra tự do khỏi nhà ngươi, ngươi sẽ không được đuổi nó ra tay không.
14 Bằng mọi cách ngươi sẽ phải chất trên vay cho nó thật nhiều quà cáp, từ gia súc nhỏ ngươi, và từ sân đạp lúa ngươi, cùng từ máy ép rượu dầu ngươi, -những gì mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã ban cho ngươi, -ngươi sẽ phải cho nó.
15 Vả, ngươi sẽ phải nhớ lại rằng ngươi đã là một nô lệ trong xứ *Aicập*, và ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã chuộc ngươi lại, bởi đó cho nên chính ta truyền cho ngươi lệnh này hôm nay.
16 Và sẽ xảy ra là khi nó nói với ngươi : 'Tôi sẽ không đi ra khỏi nhà ngươi', vì nó đã yêu quý ngươi cùng người nhà ngươi, vì đã tốt cho nó bên cạnh gia đình ngươi ;
17 bấy giờ ngươi sẽ phải cầm lấy cái mũi dùi, và ngươi sẽ phải xỏ lỗ tai nó đang tì vào cửa, vậy nó sẽ trở thành tôi tớ trai của ngươi luôn mãi, rồi ngươi cũng sẽ phải làm như vậy cho tôi tớ gái ngươi.
18 Trong sự ngươi đuổi nó ra tự do khỏi nhà ngươi, sẽ không khắc nghiệt theo quan điểm ngươi, vì nó đã làm tôi ngươi bằng công việc khó nhọc sáu năm, [với] gấp đôi phần thưởng cho công việc đã làm của người làm thuê, cho nên ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ chúc phúc cho ngươi trong tất cả những gì mà ngươi sẽ làm.
19 Tất cả mọi con đầu lòng đực mà sẽ được đẻ ra trong gia súc lớn ngươi cùng trong gia súc nhỏ ngươi, ngươi sẽ phải dưng hiến cho ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, ngươi sẽ không được dùng bò đực đầu lòng của ngươi như nô lệ, ngươi cũng sẽ không được bào lông con đầu lòng của gia súc nhỏ ngươi.
20 Ngươi sẽ được phép ăn nó trước sự hiện diện ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi hằng năm, tại nơi mà ĐỨC CHÚA sẽ tuyển chọn, chính ngươi cùng với người nhà ngươi.
21 Nhưng nếu nơi nó có tỳ vết què hay mù, -bất cứ một tỳ vết nào xấu theo loại nó, -[thì] ngươi sẽ không được sát tế nó để tế lễ tiến dưng ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi.
22 Ngươi sẽ được phép ăn nó trong những thành ngươi, người ô uế cũng như người thanh sạch như nhau, như nai cũng như hươu.
23 Chỉ là ngươi sẽ không được phép ăn máu nó, ngươi sẽ phải đổ nó xuống trên mặt đất như nước."

Đệ nhị luật 16

BDS 16,1 "Ngươi hãy cử hành lễ mừng về tháng *Abíb* này, đồng thời ngươi sẽ phải tuân giữ lễ Vượt qua mừng kính ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, vì nhằm tháng *Abíb* này, ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã đem ngươi ra khỏi *Aicập* ban đêm.
2 Và ngươi sẽ phải sát tế hy lễ Vượt qua để tế lễ tiến dưng ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, -gia súc nhỏ cùng gia súc lớn, -tại nơi mà ĐỨC CHÚA sẽ tuyển chọn để đặt Danh Người ở đó.
3 Ngươi sẽ không được phép ăn cùng với nó món chi đã lên men, bảy ngày ngươi sẽ phải ăn cùng với nó bánh không men của nỗi khốn khổ, vì trong nỗi trốn vội vã ngươi đã xuất hành khỏi xứ *Aicập*, ngõ hầu mà ngươi sẽ nhớ lại ngày ngươi xuất hành khỏi xứ *Aicập* suốt những ngày của đời ngươi.
4 Và sẽ không được có chất men đối với ngươi trong toàn thể ranh giới ngươi bảy ngày, và bất cứ một con thịt nào mà ngươi sẽ sát tế để tế lễ ban chiều, sẽ không được tồn lại suốt đêm của ngày đầu tiên cho tới sáng mai.
5 Ngươi sẽ không được phép sát tế để tế lễ hy lễ Vượt qua này trong một nào đó của những thành ngươi mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã ban cho ngươi ;
6 nhưng trừ khi về chính nơi mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ tuyển chọn để đặt Danh Người ở đó, ngươi sẽ phải sát tế hy lễ Vượt qua ấy để tế lễ ban chiều, chừng lúc mặt trời lặn, vào thời gian ấn định ngươi đã xuất hành khỏi *Aicập*.
7 Và ngươi sẽ phải nấu nướng và ăn [nó] tại nơi mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ tuyển chọn nó, rồi vào lúc sáng mai ngươi sẽ phải quây lại và trở về tới những lều trại ngươi.
8 Sáu ngày ngươi sẽ phải ăn những bánh không men, và vào ngày thứ bảy [sẽ diễn ra] hội nghị thánh mừng kính ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, ngươi sẽ không được phép làm một công việc gì.
9 Ngươi sẽ phải tự đếm cho mình bảy tuần bắt đầu từ khi ngươi sẽ phải khởi sự tra lưỡi hái trên mễ cốc chín để đếm bảy tuần.
10 Rồi ngươi sẽ phải cử hành đại lễ hành hương những Tuần mừng kính ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, tùy theo sự đầy đủ của lễ vật tạ ơn của tay ngươi, mà ngươi sẽ để dành, theo như ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ ban ơn lành cho ngươi.
11 Và ngươi sẽ được hân hoan trước Nhan ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, chính ngươi và con trai ngươi cùng con gái ngươi, và đầy tớ trai ngươi cùng đầy tớ gái ngươi, cùng với Thầy *Lêvi* mà [ở] trong những cổng thành ngươi, và khách tha phương và trẻ mồ côi cùng bà quả phụ mà [ở] giữa nơi ngươi, tại nơi mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ chọn lựa để đặt Danh Người ở đó.
12 Và ngươi sẽ phải nhớ lại rằng, ngươi đã làm một nô lệ tại *Aicập*, thì phải lẽ hơn ngươi sẽ tuân giữ và thi hành các quy luật này.
13 Ngươi sẽ phải tự cử hành đại lễ các Lều cho mình bảy ngày, khi ngươi sẽ thu hoạch từ sân đạp lúa ngươi cùng từ máy ép rượu dầu ngươi.
14 Và ngươi sẽ được hân hoan trong đại lễ hành hương ngươi, chính ngươi và con trai ngươi cùng con gái ngươi, và đầy tớ trai ngươi cùng đầy tớ gái ngươi, và Thầy *Lêvi* và khách tha phương và trẻ mồ côi cùng bà quả phụ mà [ở] trong những thành ngươi.

15 Bảy ngày ngươi sẽ phải cử hành đại lễ hành hương tiến dưng ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, tại nơi mà ĐỨC CHÚA sẽ chọn lựa, bởi ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ chúc phúc cho ngươi, trong mọi sản phẩm ngươi cùng trong mọi công trình của bàn tay ngươi, hầu mà ngươi sẽ được tỏ ra vui mừng cách trọn vẹn.
16 Ba lần mỗi năm, mọi người nam của ngươi sẽ phải trình diện trước Nhan ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, tại nơi mà Người sẽ tuyển chọn, vào đại lễ các Bánh không men và vào đại lễ các Tuần cùng vào đại lễ các Lều, và không một người nào sẽ được phép trình diện trước Nhan ĐỨC CHÚA tay không ;
17 mỗi người tùy theo hiến vật của khả năng mình, tùy theo phúc lộc mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã ban cho ngươi.
18 Ngươi sẽ phải tự bổ nhiệm cho mình những vị thẩm phán cùng những giám thị, trong toàn bộ những thành ngươi, mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã ban cho ngươi, dựa vào những chi tộc ngươi, để họ sẽ phải phân xử dân này [với] sự phán đoán công minh.
19 Ngươi sẽ không được trốn tránh quyền phản kháng, chính mình ngươi sẽ không được tỏ ra thiên vị, ngươi cũng sẽ không được nhận quà hối lộ, vì quà hối lộ này sẽ làm cho mù cặp mắt những lẽ khôn ngoan, vì nó đã làm bại hoại những vụ án theo lẽ công minh.
20 [Đúng là] lẽ công chính, ngươi sẽ phải mưu cầu lẽ công chính, hầu mà ngươi sẽ được sống, để ngươi sẽ chiếm hữu chính xứ mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi ban cho ngươi.
21 Ngươi sẽ không được phép dựng cho ngươi bất kỳ một trụ thánh bằng gỗ nào bên cạnh bàn thờ của ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, mà ngươi sẽ làm cho ngươi.
22 Và ngươi sẽ không được phép dựng lên cho ngươi thạch trụ mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã căm ghét."

Đệ nhị luật 17

BDS 17,1 "Ngươi sẽ không được sát tế để tế lễ tiến dưng ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi một con bò đực hoặc một con chiên mà có trên nó một tỳ vết, bất kỳ một vật gì xấu theo loại nó, vì chính nó [là] một điều ghê tởm đối với ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi.
2 Nếu sẽ xảy ra là có giữa nơi ngươi, -trong một của những thành ngươi mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi ban cho ngươi, -một đàn ông hoặc một đàn bà mà sẽ làm điều xấu xa trước mắt ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, để vi phạm Giao ước Người ;
3 và nó đã lại đi phục vụ và phụng thờ những chúa thần khác, đồng thời nó đã phục bái đàng trước chúng và đàng trước mặt trời hoặc mặt trăng hoặc giả đàng trước toàn thể quân binh trên trời mà ta đã không truyền dạy ;
4 và [sự việc ấy] đã được thuật lại cho ngươi và ngươi đã nghe, đồng thời ngươi đã điều tra tình hình hoàn toàn, và nếu mà việc ấy là chắc chắn thật [thì] án buộc tội về điều ghê tởm ấy trong *Yxơraên* đã được lên ;

5 bấy giờ ngươi sẽ phải đem chính người đàn ông hoặc giả chính người đàn bà mà họ đã làm điều xấu xa ấy ra những cửa thành ngươi, rồi ngươi sẽ phải ném đá túi bụi vào họ, -người đàn ông hoặc giả người đàn bà, -bằng những đá, ắt họ sẽ phải bị hành quyết.
6 Dựa theo chứng cớ của hai nhân chứng hoặc ba nhân chứng, người ấy sẽ phải bị hành quyết, kẻ chết sẽ không phải bị hành quyết dựa theo chứng cớ của một nhân chứng.
7 Bàn tay của các nhân chứng sẽ phải đặt trên người ấy trước tiên để hành hình người ấy, rồi tới bàn tay của toàn dân này lúc sau, vậy ngươi sẽ phải loại bỏ cách tuyệt đối điều xấu xa ấy khỏi giữa nơi ngươi.
8 Nếu án vụ sẽ quá khó đối với ngươi để xét xử giữa máu của máu, giữa bênh vực của biện hộ, cùng giữa thương tích của đòn bọng, -những vấn đề của những tranh luận trong những thành ngươi, -thì ngươi sẽ phải chỗi dậy và ngươi sẽ phải đi lên tới chính nơi mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ tuyển chọn nó.
9 Và ngươi sẽ phải đi tới các vị Tư tế thuộc chi tộc các Thầy *Lêvi* cùng tới vị thẩm phán mà sẽ chủ tọa vào chính những ngày ấy, rồi ngươi sẽ phải điều tra tình hình, và thiên hạ sẽ có thể cho ngươi biết án quyết của sự xét xử.
10 Rồi ngươi sẽ phải thi hành tùy theo chính án quyết mà họ sẽ cho ngươi biết, tại chính nơi mà ĐỨC CHÚA sẽ tuyển chọn, và ngươi sẽ phải chú tâm để thực thi theo như tất cả những gì mà họ sẽ hướng dẫn ngươi.
11 Tùy theo chính luật pháp mà họ sẽ phải hướng dẫn ngươi, và dựa trên căn bản của chính án quyết mà họ sẽ phải nói với ngươi, ngươi sẽ phải thi hành, ngươi sẽ không được quây đi, -bên phải cũng như bên trái, -khỏi phán quyết này, mà họ sẽ phải tỏ cho ngươi biết.
12 Còn chính người mà sẽ hành động cách vô tín ngưỡng tự phụ để không có nghe theo vị Tư tế, -vị đứng để phụng sự ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi ở đó, -hoặc theo vị thẩm phán, thì chính người ấy sẽ phải chết và ngươi sẽ phải tuyệt diệt kẻ đồi bại khỏi *Yxơraên*.
13 Bấy giờ toàn thể dân ấy sẽ nghe và họ sẽ thất kinh, đồng thời họ cũng sẽ không dám hành động cách ngạo mạn nữa.
14 Khi ngươi sẽ vô tới chính xứ mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi ban cho ngươi, và ngươi sẽ chiếm hữu nó, đồng thời ngươi sẽ định cư trong đó, thì ngươi sẽ có thể nghĩ thầm : 'Mình hãy đặt trên mình một vị vua như toàn thể các dân tộc mà [ở] xung quanh mình !'.
15 Giả sử ngươi sẽ đặt trên ngươi một vị vua mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ tuyển chọn người từ giữa nơi những anh em ngươi, ngươi sẽ phải đặt trên ngươi, ngươi sẽ không được phép đặt trên ngươi một vị vua người ngoại bang mà chính nó không phải [là] anh em ngươi.
16 Chỉ cần vị vua ấy sẽ không được gia tăng cho mình những ngựa thôi, và người cũng sẽ không được đem dân này trở về *Aicập* nhơn vì gia tăng ngựa, trong khi mà ĐỨC CHÚA đã phán cùng các ngươi : « Các ngươi sẽ không được tái diễn trở về đường ấy lại nữa ! ».
17 Và vị vua ấy cũng sẽ không được gia tăng cho mình những người vợ, hầu mà cả tâm tình cùng với cả tâm hồn người sẽ đừng quây đi khỏi đường ngay, đồng thời bạc và vàng người cũng sẽ đừng gia tăng cho mình thái quá.
18 Bấy giờ sẽ xảy ra là khi người ngự trị trên ngai vàng vương quốc mình, thì người sẽ phải ghi chép cho mình một bản sao của luật của Đệ nhị luật này, trên cuốn sách luật, có sự chứng giám của các vị Tư tế thuộc chi tộc các Thầy *Lêvi*.

19 Và luật của Đệ nhị luật ấy sẽ phải ở bên cạnh người, và người sẽ phải đọc cho mình suốt những ngày của đời mình, hầu mà người sẽ phải học tập để kính sợ ĐỨC CHÚA Thiên Chúa mình, để tuân giữ toàn bộ những mệnh lệnh của luật của Đệ nhị luật này cùng với các quy luật này để thực thi chúng ;
20 để lòng người không có tự cao hơn những anh em mình, và để không có quây đi bên phải hoặc bên trái khỏi giới luật này, hầu mà người sẽ có thể kéo dài một thời gian lên trên vương quốc mình, chính người cùng với những con trai mình giữa nơi *Yxơraên*."

Đệ nhị luật 18

BDS 18,1 "Toàn thể chi tộc *Lêvi* sẽ không được có phần chia về đất đai cũng như gia sản, -cho các vị Tư tế thuộc chi tộc các Thầy *Lêvi*, -cùng với *Yxơraên*, những lễ vật được nướng bằng lửa dành cho ĐỨC CHÚA và phần chia của mình, họ sẽ được ăn.
2 Vậy gia sản sẽ không có cho chi tộc *Lêvi*, giữa nơi những họ hàng của chi tộc này, ĐỨC CHÚA, chính Người [là] gia sản của chi tộc này, theo như Người đã hứa cùng chi tộc này.
3 Vả, đây sẽ phải là phần được hưởng của các vị Tư tế, từ nơi dân này, từ nơi những người sát tế để tế lễ của chính lễ tế, -hoặc giả một con bò hoặc giả một con chiên, -rồi người ta sẽ phải trao cho vị Tư tế vừa thi hành chức vụ : Cái vai của thú vật được hy tế, và cặp xương hàm, cùng với cái bao tử.
4 Nhứt hạng ngũ cốc của ngươi, rượu mới của ngươi, cùng với dầu mới tinh khiết của ngươi, vừa nhứt hạng lông cừu gia súc nhỏ của ngươi, ngươi sẽ phải dành cho vị Tư tế !
5 Bởi vì ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã tuyển chọn người, trong số tất cả những chi tộc ngươi, để đứng để phụng sự nhơn Danh ĐỨC CHÚA, chính người cùng với những con trai người luôn mãi.
6 Nhưng nếu Thầy *Lêvi* muốn đi tới một trong số những thành ngươi, từ cả *Yxơraên* mà chính người lưu ngụ ở đó, và người muốn đi, -với bất kỳ khát vọng nào của lòng ước mơ mình, -tới chính nơi mà ĐỨC CHÚA sẽ tuyển chọn ;
7 thì người sẽ phải phụng sự nhơn Danh ĐỨC CHÚA Thiên Chúa mình, như toàn thể những anh em mình, các Thầy Tư tế thuộc chi tộc *Lêvi*, các vị đứng ở đó trước Nhan ĐỨC CHÚA.
8 Phần bằng nhau họ sẽ phải ăn, những giá trị vật phẩm mình riêng ra, thể theo các tổ tiên.
9 Khi chính ngươi đã vô tới chính xứ mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi ban cho ngươi, ngươi sẽ không được học tập để làm theo như những điều ghê tởm của chính các dân vô đạo.
10 Người ta sẽ không tìm thấy giữa nơi ngươi, kẻ nào dưng hiến con trai hoặc con gái mình bằng lửa, vận dụng những thuật bói toán, làm nghề thầy bói, và thực hành vận dụng thuật bói toán, hay hành nghề phù thủy ;
11 cũng không thấy kẻ bỏ bùa mê, và kẻ thỉnh vấn đồng bóng cùng ác thần thân mật, cùng với kẻ thỉnh giáo tới các xác chết.

12 Vì [là] một điều ghê tởm đối với ĐỨC CHÚA, bất kỳ ai mà làm những điều ấy, và nhơn vì chính các điều ghê tởm ấy, ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ đuổi chúng đi khỏi mặt ngươi.
13 Ngươi sẽ phải tỏ mình ra là trọn lành đối với ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi.
14 Vì các dân vô đạo ấy mà chính ngươi xâm chiếm chúng, chúng sẽ nghe theo những kẻ làm nghề thầy bói, và theo những kẻ thực hành vận dụng thuật bói toán, còn chính ngươi, ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã không để cho ngươi như vậy.
15 Một ngôn sứ từ giữa nơi ngươi trong số những anh em ngươi như ta, ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ gầy dựng cho ngươi, các ngươi sẽ phải nghe theo người ;
16 theo tất cả những gì mà ngươi đã thỉnh vấn từ nơi ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, tại *Hôrếp*, trong ngày cộng đoàn ấy để nói : 'Giá tôi đừng nghe thêm tiếng ĐỨC CHÚA Thiên Chúa tôi, và tôi cũng đừng thấy đám lửa lớn ấy nữa để tôi khỏi phải chết !`
17 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng ta" : « Họ đã làm giỏi những gì mà họ đã nói.
18 Ta sẽ gầy dựng cho họ một tiên tri từ giữa nơi những anh em họ như ngươi, và Ta sẽ đặt những lời của Ta vào miệng người, và người sẽ phải nói với họ tất cả những gì mà Ta sẽ truyền cho người.
19 Và sẽ xảy ra là chính người mà sẽ không nghe theo những lời của Ta, [và] mà sẽ nói nhơn Danh Ta, [thì] chính Ta sẽ yêu sách cách biệt với nó.
20 Hẳn vị tiên tri mà sẽ tỏ ra tự đắc để nói một lời nhơn Danh Ta, chính vị mà Ta đã không truyền lệnh cho nó để nói, nhưng mà nó đã nói nhơn danh của những chúa thần ngoại lai, ắt chính tiên tri này sẽ phải bị hành quyết.
21 Còn nếu ngươi đã nói trong lòng mình : 'Bằng cách nào chúng tôi sẽ có thể biết chính lời mà ĐỨC CHÚA đã không có nói nó ?' ;
22 [thì] khi vị tiên tri ấy đã nói nhơn Danh ĐỨC CHÚA, mà lời ấy sẽ không thể hiện, đồng thời chính nó cũng sẽ không xảy tới, -chính lời mà ĐỨC CHÚA đã không nói tới nó, -[thì] vị tiên tri đã nói một điều vô tín ngưỡng tự phụ ấy, ngươi sẽ không phải lo sợ nhơn vì nó. »

Đệ nhị luật 19

BDS 19,1 "Khi ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ tiễu trừ các dân tộc mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi ban cho ngươi xứ chúng, thì ngươi sẽ có thể chiếm hữu chúng, rồi ngươi sẽ cư ngụ trong những thành chúng cùng trong những nhà chúng.
2 Ngươi sẽ phải tự dành riêng ra ba thành cho mình ở giữa xứ ngươi, mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi ban cho ngươi để chiếm hữu nó.
3 Ngươi sẽ phải tự chuẩn bị sẵn sàng cho mình con đường, đồng thời ngươi sẽ phải vừa chia thành ba phần địa hạt của xứ ngươi mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ cho ngươi như cơ nghiệp, để mọi kẻ giết người sẽ có thể thoát thân về đó.

4 Vả, đây [là] sự kiện của kẻ giết người mà nó giết cách vô tình bạn đồng hương mình, -cách không ý thức [hay] cách không chú tâm, vì chính nó không phải [là] kẻ thù đối với người bạn ấy từ thời gian trước đây, -mà nó sẽ thoát thân về đó, thì nó sẽ được sống ;
5 hoặc khi kẻ giết người ấy đi vô trong rừng cùng với bạn đồng hương mình, để chặt củi, và tay nó phải vung rìu lên để hạ cây cối, thì cái lưỡi rìu sút khỏi cán nó, và nó trúng vào bạn đồng hương nó, và người bạn này chết, [thì] chính nó sẽ có thể thoát thân về một [trong số] các thành ấy, và nó sẽ được sống.
6 Hầu mà người đòi nợ máu sẽ đừng đuổi theo đàng sau kẻ giết người ấy, vì cơn tức giận nó sẽ trở thành nóng, thì nó sẽ bắt được kẻ ấy, [rồi] vì đường thì xa, nên nó sẽ đánh trí mạng kẻ ấy mà không có án quyết về cái chết bởi bạo hành của kẻ ấy, khi chính nó không phải [là] kẻ thù đối với kẻ ấy từ thời gian trước đây.
7 Bởi đó cho nên chính ta truyền cho ngươi rằng : Ngươi sẽ phải dành riêng ra cho ngươi ba thành.
8 Còn nếu ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ nới rộng lãnh thổ ngươi, theo như Người đã thệ hứa cùng tổ tiên ngươi, và Người sẽ ban cho ngươi toàn bộ xứ này, mà Người đã phán hứa để ban cho tổ tiên ngươi ;
9 bởi vì ngươi sẽ phải tuân giữ trọn vẹn chính điều răn này để mà thực thi nó, mà chính ta truyền cho ngươi hôm nay, để yêu mến ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, và để bước đi theo những đường lối Người luôn mãi, đồng thời ngươi sẽ phải tự thêm cho mình ba thành nữa với chính ba thành ấy.
10 Như vậy máu vô tội sẽ khỏi phải bị đổ ra giữa nơi xứ ngươi, mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi ban cho ngươi [làm] gia nghiệp, và máu [vô tội] sẽ [khỏi] vấy trên ngươi.
11 Nhưng nếu có một người nào đó thù ghét bạn đồng hương mình, và nó sẽ nằm rình người bạn, và nó sẽ thình lình xông tới chống lại người bạn, rồi nó sẽ đánh trí mạng người bạn, vậy người bạn đã chết, còn nó sẽ thoát thân về một [trong số] các thành ấy ;
12 bấy giờ những vị kỳ lão của thành nó sẽ phải sai đem nó đi khỏi đó, rồi họ sẽ phải giao nó vào tay của người đòi nợ máu, thì ắt nó sẽ phải bị hành quyết.
13 Mắt ngươi sẽ không được nhìn với lòng trắc ẩn vượt quá nó, và ngươi sẽ phải tuyệt diệt máu vô tội khỏi *Yxơraên*, thì sẽ tốt đẹp cho ngươi.
14 Nhứt định ngươi sẽ không được làm cho ranh giới của bạn đồng hương ngươi giảm bớt, mà những bậc tiền nhân đã ấn định ranh giới làm phần chia của ngươi, mà ngươi sẽ thừa hưởng trong xứ mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi ban cho ngươi để chiếm hữu nó.
15 Chỉ một nhân chứng thôi sẽ không thể được chứng minh chống lại một người, cho bất kỳ một tội phạm nào liên quan tới bất kỳ một tội lỗi nào ; [còn] về mọi tội mà người này làm hỏng mục đích về quyền lợi và nhiệm vụ, dựa theo chứng cớ của hai nhân chứng hoặc dựa theo chứng cớ của ba nhân chứng, [thì] vụ án sẽ có thể được kiểm chứng.
16 Nếu một nhân chứng gian dối đứng lên chống lại một người để buộc tội nó [làm] điều bội phản ;
17 bấy giờ chính hai người mà [có] vụ tranh chấp ấy giữa họ sẽ phải trình diện trước Nhan ĐỨC CHÚA, [cùng] trước mặt các vị Tư tế, tức là các vị thẩm phán mà sẽ chủ tọa vào chính những ngày ấy.

18 Và các vị thẩm phán ấy sẽ phải điều tra tin tức, và nếu mà nó là chứng nhân gian hoàn toàn thật, [thì] chứng nhân gian này sẽ buộc tội cách gian trá anh em nó ;
19 bấy giờ các ngươi sẽ phải làm cho nó theo như nó đã dự định để làm cho anh em bà con nó, vậy ngươi sẽ phải tuyệt diệt điều ác này khỏi giữa nơi ngươi.
20 Và các người còn ở lại sẽ nghe, và họ sẽ sợ hãi, đồng thời họ sẽ không dám tiếp tục để làm theo cách thức chính điều ác ấy nữa giữa nơi ngươi.
21 Và mắt ngươi sẽ không được nhìn với lòng trắc ẩn về [luật] : Mạng đền mạng, mắt đền mắt, răng đền răng, tay đền tay, chưn đền chưn."

Đệ nhị luật 20

BDS 20,1 "Khi ngươi sẽ xuất trận và ngươi sẽ thấy những kẻ thù vượt trội hơn ngươi, chiến mã của một dân tộc đông đảo hơn ngươi, ngươi sẽ không được hoảng sợ đối với chúng, vì ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi [ở] cùng với ngươi, Đấng đã đem ngươi lên khỏi xứ *Aicập*.
2 Và sẽ phải xảy ra là khi các ngươi sẽ phải lại gần tới chiến trận này, thì vị Tư tế đang thi hành chức vụ trong dịp này sẽ phải đến gần và sẽ phải ngỏ lời cùng dân này.
3 Và người sẽ phải nói với họ : 'Ngươi hãy nghe, hỡi *Yxơraên* ! Chính các ngươi phải lại gần chiến trận hôm nay chống lại những kẻ thù các ngươi, tâm lòng các ngươi đừng rụt rè, các ngươi đừng sợ hãi cũng đừng bị hoảng hốt, đồng thời các ngươi cũng đừng run sợ nhơn vì chúng ;
4 vì ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi, Đấng bước đi cùng với các ngươi, để giao chiến với các ngươi chống lại những kẻ thù các ngươi, để giải cứu các ngươi.'
5 Rồi các ủy viên cũng sẽ phải nói với dân này rằng : 'Ai [là] chính người mà đã cất nhà mớirồi đã không khánh thành nó ? Giá người này hãy đi và hãy trở về nhà mình, vì e rằng không khéo người này sẽ phải chết trong chiến trận, thì một người khác sẽ khánh thành nó.
6 Và ai [là] chính người mà đã trồng một vườn nho và đã không coi như của chung khi bắt đầu dùng trái nó ? Giá người này hãy đi và hãy trở về nhà mình, vì e rằng không khéo người này sẽ phải chết trong chiến trận, thì một người khác sẽ phải coi như của chung khi bắt đầu dùng trái nó.
7 Và ai [là] chính người mà đã đính hôn [với] một người phụ nữ, rồi nó đã không cưới nàng làm vợ ? Giá nó hãy đi và hãy trở về nhà mình, vì không khéo nó sẽ phải chết trong chiến trận, thì một người khác sẽ phải cưới nàng làm vợ.
8 Và các ủy viên ấy sẽ còn tiếp tục nói với dân này, và họ đã nói : 'Ai [là] chính người sợ hãi và [có] lòng nhút nhát ? Giá nó hãy đi và hãy trở về nhà mình, đồng thời nó cũng sẽ không được làm chạnh lòng anh em nó như thể lòng mình !'
9 Và sẽ phải xảy ra là khi các ủy viên ấy vừa hết nói với dân này, thì họ sẽ phải sắc phong những lãnh binh của những binh đội ở hàng đầu dân này.
10 Khi ngươi sẽ lại gần tới một thành để giao chiến chống lại nó, thì ngươi sẽ phải đề nghịvới nó sự thanh bình.

11 Và sẽ phải xảy ra là, nếu nó sẽ đáp lại với ngươi thanh bình, rồi nó sẽ phải mở ra cho ngươi, đồng thời sẽ phải xảy ra là toàn dân được gặp trong thành ấy, chúng sẽ trở thành một đám nô dịch cho ngươi, và chúng sẽ phải phục dịch ngươi như thuộc cấp.
12 Nhưng nếu nó sẽ không chịu làm hòa với ngươi, đồng thời nó sẽ làm giặc với ngươi, thì ngươi sẽ phải vây đánh chống lại nó ;
13 bấy giờ ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ nộp nó vào tay ngươi, và ngươi sẽ phải giết toàn thể người nam của nó không sót người nào.
14 Chỉ có các phụ nữ và con trẻ và gia súc cùng tất cả những gì mà sẽ có trong thành, toàn bộ chiến lợi phẩm của nó ngươi sẽ được tự cướp bóc cho mình, đồng thời ngươi sẽ được ăn chiến lợi phẩm của những kẻ thù ngươi mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã ban cho ngươi.
15 Như vậy ngươi sẽ phải làm cho tất cả các thành rất cách xa khỏi ngươi, mà chính chúng không phải [ở] trong số những thành của các dân ngoại bang này.
16 Chỉ có trong số những thành của các dân tộc này đây thôi, mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sắp ban cho ngươi [làm] gia nghiệp, ngươi sẽ không được để cho sống mọi loài có hơi thở.
17 Quả nhiên nhứt định ngươi sẽ phải tận diệt chúng : Người *Híttít* và người *Amôrít*, người *Canaan* và người *Phêrêsít*, người *Hivít* cùng người *Yêbuxít*, theo như ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã truyền cho ngươi ;
18 hầu mà chúng sẽ không thể chỉ dạy các ngươi, để vi phạm theo như tất cả những điều ghê tởm của chúng, mà chúng đã làm cho những chúa thần chúng, và các ngươi sẽ phạm tội chống lại ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi.
19 Khi ngươi sẽ vây đánh về phía một thành một thời gian lâu, để giao chiến chống lại nó, để chiếm lấy nó, ngươi sẽ không được chặt cây cối nó, vừa vung lưỡi rìu trên nó, vì nhờ nó ngươi sẽ được ăn, vậy ngươi sẽ không được đốn nó, vì cây cối của cánh đồng trước mặt ngươi có phải là con người đâu để lâm vào tình trạng vây hãm !
20 Chỉ có cây mà ngươi sẽ có thể biết rằng chính nó không phải [là] cây lương thực thôi, ngươi sẽ có thể tàn phá nó, hoặc ngươi sẽ có thể đốn rồi ngươi sẽ có thể dựng vòng rào vây hãm chống lại thành ấy, thành mà chính nó đang làm giặt với ngươi, cho tới khi nó bị đập tan."

Đệ nhị luật 21

BDS 21,1 "Khi một kẻ bị thương chí tử đã được phát hiện nằm ngoài đồng dưới đất, -mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi ban cho ngươi để chiếm hữu nó, -người ta đã không được biết ai [là] kẻ đã giết chết nó ;
2 bấy giờ những vị kỳ lão của ngươi cùng những vị thẩm phán của ngươi sẽ phải đi ra, và họ sẽ phải đo khoảng cách [từ nơi] kẻ bị thương chí tử tới các thành mà [ở] vùng xung quanh ;

3 thì sẽ phải xảy ra là chính thành gần nhứt với kẻ bị thương chí tử ấy. Bấy giờ những vị kỳ lão của chính thành ấy sẽ phải bắt một bê cái của đàn gia súc mà người ta đã chưa bắt nó làm việc, mà nó cũng đã chưa kéo ách.
4 Bấy giờ những vị kỳ lão của chính thành ấy sẽ phải đem con bê cái ấy xuống khe suối chảy triền miên mà ở đó không được canh tác, cũng không được gieo trồng, rồi họ sẽ phải vặn cổ con bê cái ấy trong khe suối ở đó.
5 Và các vị Tư tế, -[là] những con trai của *Lêvi*, -sẽ phải lại gần, vì ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã tuyển chọn họ để phụng sự Người và để chúc lành nhơn Danh ĐỨC CHÚA, và tùy theo chứng cớ của họ, mọi tranh chấp hoặc mọi đòn bọng sẽ được giải quyết.
6 Bấy giờ toàn thể những vị kỳ lão của chính thành ấy, các vị [ở] gần nhứt với chính kẻ bị giết ấy, họ sẽ phải rửa đôi tay họ, lên trên con bê cái bị vặn cổ trong khe suối ấy ;
7 đồng thời họ sẽ phải ứng đáp và sẽ phải nói : 'Đôi tay chúng tôi đã không đổ chính máu đó, và cặp mắt chúng tôi cũng đã không thấy.
8 Lạy ĐỨC CHÚA, xin Ngài hãy vui lòng khỏa lấp cho *Yxơraên* dân Ngài mà Ngài đã cứu chuộc, và xin Ngài đừng trùm tội đổ máu vô tội giữa nơi *Yxơraên* dân Ngài, thì tội đổ máu này sẽ được đền cho họ.'
9 Còn chính ngươi, ngươi sẽ phải tuyệt diệt máu vô tội này khỏi giữa nơi ngươi, khi ngươi muốn làm điều đẹp lòng trước mắt ĐỨC CHÚA.
10 Khi ngươi sẽ xuất trận để chiến đấu chống lại những kẻ thù ngươi, và nếu ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ nộp nó vào tay ngươi, thì ngươi sẽ phải bắt nó làm tù nhơn ;
11 và [nếu] ngươi đã thấy trong số những kẻ bị tù [có] một phụ nữ dáng vẻ xinh đẹp, và ngươi đã yêu thương nàng, rồi ngươi đã muốn dành riêng cho mình làm vợ ;
12 bấy giờ ngươi sẽ phải đem nàng về giữa nơi nhà ngươi, và nàng sẽ phải cạo đầu mình, đồng thời nàng sẽ phải cắt những móng tay mình ;
13 và nàng sẽ phải cổi áo choàng của y phục tù nhơn của nàng khỏi trên nàng, và nàng sẽ phải cư ngự trong nhà ngươi, đồng thời nàng sẽ phải khóc than cha nàng cùng mẹ nàng [trong] thời hạn một tháng, rồi sau đó, như vậy, ngươi sẽ phải đi lại với nàng, và ngươi sẽ được kết hôn với nàng, và nàng sẽ phải trở thành vợ của ngươi.
14 Nếu trái lại mà sẽ phải xảy ra là ngươi đã không say đắm với nàng, và ngươi sẽ phải xua đuổi nàng tùy theo ý thích của nàng, thì nhứt định ngươi sẽ không được bán nàng vì tiền, [đồng thời] ngươi sẽ không được đối xử với nàng cách bạo ngược, vì rằng ngươi đã làm nhục nàng.
15 Nếu hai nàng vợ của một chàng đàn ông, mà một nàng này đã được yêu thương, còn một nàng kia đã bị ghét, và chính nàng đã được yêu thương cùng chính nàng đã bị ghét đã sinh ra cho chàng những con trai, đồng thời sẽ phải xảy ra là chính đứa con trai, -đứa con đầu lòng, -[là] của nàng bị ghét ;
16 bấy giờ sẽ phải xảy ra là vào ngày chàng cấp của thừa kế cho những con trai mình, vật gì mà là của chàng, chàng sẽ không có thể đặt con trai của nàng đã được yêu thương ấy làm như con đầu lòng, yêu quý hơn hết đối với người con trai của nàng đã bị ghét ấy [là] con đầu lòng nàng.
17 Nhưng chàng sẽ phải chấp nhận con đầu lòng ấy, đó là con trai của nàng đã bị ghét, để cho nó hai phần chia trong toàn bộ những gì mà chàng sẽ tìm được [là] thuộc về nó, vì chính

nó [là] khởi điểm của khí lực nam tính của chàng, phần được hưởng của quyền trưởng nam này [là] của nó.
18 Nếu một con trai có tính bướng bỉnh và ngỗ nghịch, -của một người, -nó không vưng lời cha nó cùng lời mẹ nó, và họ trừng trị nó, tuy vậy nó cũng không chịu vưng nghe theo họ ;
19 bấy giờ cha nó cùng mẹ nó sẽ phải bắt lấy nó, rồi họ sẽ phải đưa nó ra tới những vị kỳ lão của thành đó, cho tới cổng thành nơi đó ;
20 và họ sẽ phải nói với những vị kỳ lão thành đó : 'Con trai này của chúng tôi [thì] bướng bỉnh và phản nghịch, nó không nghe lời chúng tôi, [nó là] một đứa phung phá và một tay bợm rượu.'
21 Bấy giờ toàn thể những cư dân của thành ấy sẽ phải ném đá nó bằng những đá, vậy nó sẽ phải bị hành hình cách hung bạo, và ngươi sẽ phải tuyệt diệt điều đồi bại khỏi giữa nơi ngươi, đồng thời toàn thể *Yxơraên* họ sẽ phải nghe và họ sẽ phải thất kinh.
22 Và khi nơi một người có tội đáng chết do phán quyết của sự xử án, thì nhứt định nó sẽ phải bị tử hình, và ngươi sẽ phải giết chết nó bằng sự treo cổ trên một cây trụ ;
23 Ngươi sẽ không được tồn lại xác chết của nó qua đêm trên cây trụ ấy, nhưng nhứt định ngươi sẽ phải chôn cất nó cũng ngày đó, vì một kẻ bị giết chết bằng sự treo cổ [là] một đối tượng của sự chúc dữ của Thiên Chúa, vậy ngươi sẽ không được làm ô uế địa hạt ngươi, mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi ban cho ngươi [làm] gia nghiệp."

Đệ nhị luật 22

BDS 22,1 "Ngươi sẽ không được nhìn một con bò hoặc một con chiên đang lạc đàn của bạn đồng hương ngươi, rồi ngươi sẽ hoàn toàn sao lãng để giúp đở đối với chúng, nhứt định ngươi sẽ phải dẫn chúng lại cho bạn đồng hương ngươi.
2 Còn nếu bạn đồng hương ngươi không [ở] gần gũi với ngươi, đồng thời ngươi cũng đã không biết bạn này, thì ngươi sẽ phải dẫn con vật ấy về giữa nơi nhà ngươi, và nó sẽ phải ở lại tại nhà ngươi, cho tới khi bạn đồng hương ngươi đòi nó, thì ngươi sẽ phải giao nó lại cho bạn này.
3 Và như vậy ngươi sẽ phải làm cho con lừa bạn ấy, và như vậy ngươi sẽ phải làm cho áo choàng bạn ấy, và cũng vậy ngươi sẽ phải làm cho mọi đồ vật bị mất của bạn đồng hương ngươi, mà, -bởi mình, -bạn ấy sẽ bị thất lạc, rồi ngươi sẽ tìm được nó, [thì] ngươi sẽ không được phép tự nép mình hoàn toàn.
4 Ngươi sẽ không được nhìn con lừa hoặc con bò của bạn đồng hương ngươi ngã ngoài đường, rồi ngươi sẽ tự nép mình hoàn toàn khỏi chúng, nhứt định ngươi sẽ phải cùng với nó làm cho chổi dậy.
5 Y phục của đàn ông sẽ không được dùng cho đàn bà, cũng như đàn ông sẽ không được mặc y phục của đàn bà, vì [là] một điều gớm ghiếc đối với ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, bất kỳ kẻ nào làm các việc này.

6 Nếu một ổ chim sẽ thình lình gặp được trước mặt ngươi trên đường, trên bất kỳ cây nào hoặc trên mặt đất, những chim con hoặc những trứng, và chim mẹ đang nằm trên các chim con ấy hoặc trên các trứng ấy, ngươi sẽ không được bắt chim mẹ ấy cùng với các con con nó.
7 Nhứt định ngươi sẽ phải thả chim mẹ ấy ra, còn các con con nó ngươi sẽ được chiếm làm của riêng cho ngươi, hầu mà sẽ có tốt đẹp cho ngươi, đồng thời ngươi sẽ được kéo dài cuộc đời.
8 Khi ngươi sẽ cất một nhà mới, thì ngươi sẽ phải làm ra một lan can cho mái nhà ngươi, để ngươi sẽ khỏi phải gây ra đổ máu tại nhà ngươi, nếu một kẻ thường hay té sẽ khỏi phải ngã khỏi đó.
9 Ngươi sẽ không được gieo hai loại hột giống một vườn nho ngươi, vì e rằng không khéo nó sẽ được thánh hiến, chính sản phẩm đầy đủ của hột giống ngươi mà ngươi sẽ gieo cùng với hoa màu của vườn nho ngươi.
10 Ngươi sẽ không được cày bằng bò và lừa chung với nhau.
11 Ngươi sẽ không được mặc vải hỗn hợp len với vải gai chung với nhau.
12 Ngươi sẽ phải làm ra cho ngươi những tua tơ trên bốn chéo của khăn trùm ngươi mà ngươi sẽ phải tự trùm mình bằng nó.
13 Nếu một đàn ông sẽ cưới một người vợ, và chàng sẽ đi lại với nàng, rồi sau đó chàng sẽ nảy lòng ghét nàng ;
14 và chàng sẽ gây ra đối với nàng những lời tố cáo vô cớ, và chàng sẽ công bố tiếng tăm xấu chống lại nàng, rồi chàng sẽ nói : 'Tôi đã cưới vợ tôi đây và tôi đã ve vãn với nàng, và tôi đã không phát hiện được những dấu của sự đồng trinh thuộc về nàng.' ;
15 bấy giờ cha của thiếu nữ ấy cùng với mẹ nàng sẽ phải lấy những dấu của sự đồng trinh, rồi họ sẽ phải công bố trinh nữ ấy với những vị kỳ lão của thành ấy ngoài chính cổng thành.
16 Và cha của thiếu nữ ấy sẽ phải trình với các vị kỳ lão ấy [rằng] : 'Tôi đã gả con gái tôi cho chàng đàn ông này làm vợ, rồi chàng đã đâm lòng ghét nàng.'
17 Và kìa ! Chính chàng đã tố cáo những lời buộc tội vô cớ rằng : 'Tôi đã không phát hiện được nơi con gái ngài những dấu của sự đồng trinh.' Vả, đây [là] những dấu của sự đồng trinh của con gái tôi, rồi họ sẽ phải banh chính tấm vải phủ giường ra trước sự hiện diện của những vị kỳ lão của thành ấy.
18 Và những vị kỳ lão của chính thành ấy sẽ phải bắt chàng đàn ông ấy, rồi họ sẽ phải trừng trị nó.
19 Và họ sẽ phải phạt vạ chàng đàn ông ấy một trăm [*sêkên*] bạc, đồng thời họ sẽ phải trả cho cha của thiếu nữ ấy, vì chàng ấy đã công bố một tiếng tăm xấu đối với một trinh nữ của *Yxơraên*, và nàng sẽ phải làm vợ của chàng ấy, chàng sẽ không được ly dị nàng suốt đời mình.
20 Nhưng nếu chính lời buộc tội ấy đã là điều thật, những dấu của sự đồng trinh của trinh nữ đã không được phát hiện ;
21 bấy giờ họ sẽ phải đem thiếu nữ ấy ra tới cửa nhà của cha nàng, rồi những đàn ông của thành nàng sẽ phải ném bằng những viên đá túi bụi vào nàng, vậy nàng sẽ phải bị hành hình cách hung bạo, vì nàng đã thể hiện một sự điên cuồng bị khinh chê trong *Yxơraên*, để làm

gái mãi dâm tại nhà của cha nàng, cho nên ngươi sẽ phải tuyệt diệt điều xấu ấy khỏi giữa nơi ngươi.
22 Nếu người ta đã phát hiện một đàn ông đã ăn nằm lấy nhau với một đàn bà đã có người cai quản, thì cả hai họ sẽ phải bị hành quyết, chính đàn ông đã ăn nằm với người vợ ấy, cùng với đàn bà ấy, vậy ngươi sẽ phải tuyệt diệt điều xấu ấy khỏi *Yxơraên*.
23 Nếu đã phải xảy ra là một thiếu nữ đồng trinh đã được đính hôn với một đàn ông, rồi một người nam sẽ thình lình gặp nàng trong thành, và sẽ ăn nằm với nàng ;
24 bấy giờ các ngươi sẽ phải đưa cả hai họ ra tới cổng của chính thành ấy, rồi các ngươi sẽ phải ném đá túi bụi vào họ bằng những viên đá, vậy họ sẽ phải bị hành hình cách hung bạo, thiếu nữ ấy nhơn vì lý do [đang ở] trong thành mà nàng đã không chịu kêu la lên, cùng với chàng đàn ông ấy nhơn vì lý do mà chàng đã làm nhục một phụ nữ thuộc bạn đồng liêu mình, như vậy ngươi sẽ phải tuyệt diệt điều xấu ấy khỏi giữa nơi ngươi.
25 Nhưng ví bằng chàng đàn ông ấy sẽ tình cờ gặp thiếu nữ đã được đính hôn ấy ở ngoài đồng, mà chàng đã tóm lấy nàng cách bạo động, rồi chàng đã ăn nằm với nàng, thì chính chàng đàn ông mà đã ăn nằm với nàng sẽ phải bị hành quyết một mình chàng ;
26 vậy ngươi sẽ không được làm một điều gì đối với thiếu nữ không có tội đáng chết đâu, vì như thể một người nào đó sẽ xông tới chống lại bạn bè mình, rồi sẽ giết tận mạng nó, như vậy [là] chính vụ này ;
27 vì chàng ấy đã thình lình gặp thiếu nữ đã được đính hôn ấy ngoài đồng, nàng có kêu la lên, thì cũng đã có thể không có một người nào giải thoát nàng.
28 Nếu một chàng đàn ông đã tình cờ gặp một trinh nữ mà chưa được đính hôn, và chàng đã giữ nàng lại vừa đã ăn nằm với nàng, rồi họ đã bị bắt gặp ;
29 bấy giờ chàng đàn ông mà đã ăn nằm với nàng sẽ phải đền bù cho cha của thiếu nữ ấy năm mươi [*sêkên*] bạc, thì nàng sẽ phải trở thành vợ của chàng, vì rằng chàng đã làm nhục nàng, chàng sẽ không có thể ly dị được nàng suốt đời mình."

Đệ nhị luật 23

BDS 23,1 "Không một người nào sẽ được phép lấy vợ của cha mình, hầu mà nó sẽ không phát hiện được vạt áo của cha mình.
2 Không một người nào, -[mà] cao hoàn đã bị thương tích bởi sự đè giẹp hoặc nơi dương vật đã bị cắt đứt, -sẽ được phép vô trong cộng đoàn của ĐỨC CHÚA.
3 Con tư sinh sẽ không được phép vô trong cộng đoàn của ĐỨC CHÚA, và cả thế hệ thứ mười của nó sẽ không được phép vô trong cộng đoàn của ĐỨC CHÚA.
4 Người *Ammônít* cũng như người *Môabít* sẽ không được phép vô trong cộng đoàn của ĐỨC CHÚA, và cả thế hệ thứ mười của chúng cũng sẽ không được phép vô trong cộng đoàn của ĐỨC CHÚA cho tới muôn đời ;

5 vì lý do rằng chúng đã không chịu giúp đỡ lương thực cùng với nước cho các ngươi trên đường trong cuộc xuất hành của các ngươi khỏi *Aicập*, và rằng người *Môabít* đã thuê *Balaam,* -con trai của *Bêôr* từ [địa hạt] *Pêtôr,* [ở] vùng Lưỡng Hà, -để nguyền rủa chống lại ngươi.
6 Nhưng ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã không muốn nghe theo *Balaam*, và ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã đổi lời chúc dữ ấy thành lời chúc lành cho ngươi, vì ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã yêu thương ngươi.
7 Không bao giờ ngươi sẽ được chăm chú tìm kiếm sự phồn vinh cũng như niềm hạnh phúc của chúng, suốt đời ngươi cho tới muôn đời.
8 Ngươi sẽ không được coi người *Êđôm* như một sự ghê tởm, vì chính nó [là] anh em đồng hương ngươi. – Ngươi cũng sẽ không được coi người *Aicập* như một sự gớm ghiếc, vì ngươi đã là một khách tha hương trong xứ nó.
9 Những người con trai thế hệ thứ ba mà sẽ được sinh ra cho chúng, bất kỳ người nào thuộc về chúng đều sẽ được vô trong cộng đoàn của ĐỨC CHÚA.
10 Khi ngươi xuất trận chống lại những kẻ thù ngươi, thì ngươi sẽ phải đề phòng cho khỏi mọi điều khó chịu.
11 Nếu nơi ngươi có một chàng đàn ông mà sẽ không thanh sạch do sự tình cờ di tinh ban đêm, thì chàng này sẽ phải ra phía bên ngoài của trại, chàng này sẽ không được vô tới giữa trại mình.
12 Và sẽ phải xảy ra là lúc xế chiều chàng ấy sẽ phải tắm bằng nước, rồi khi mặt trời kia lặn, chàng sẽ được về tới giữa trại mình.
13 Và sẽ phải có cho ngươi một chỗ phía bên ngoài của trại, để ngươi sẽ có thể đi ra ngoài đó.
14 Và một cây nọc sẽ phải có cho ngươi thêm với đồ dùng của ngươi, rồi sẽ phải xảy ra là trước khi ngươi ngồi xuống bên ngoài, thì ngươi sẽ phải đào một cái lỗ bằng nó, xong ngươi sẽ phải lấp lại vừa giấu kín phân ngươi.
15 Vì ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đi lại giữa nơi trại ngươi, để giải thoát ngươi và để trao nộp những kẻ thù trước mặt ngươi, cho nên trại ngươi sẽ phải là thánh, để Người sẽ không thấy nơi ngươi một vật gì không đoan trang, mà Người sẽ quây đi khỏi theo sau ngươi.
16 Ngươi sẽ không được nộp cho chủ nó một tôi tớ trai mà nó sẽ trốn thoát về với ngươi, khỏi nhà chủ nó.
17 Và nó sẽ phải ở lại với ngươi, tại một nơi, -giữa nơi ngươi, -mà nó sẽ được chọn vừa ý nó, bên trong những cổng thành ngươi, ngươi sẽ không được ngược đãi nó.
18 Sẽ không được có nữ linh dâm trong số những con gái của *Yxơraên*, và cũng sẽ không được có nam linh dâm trong số những con trai của *Yxơraên*.
19 Ngươi sẽ không bao giờ được đem vô nhà của ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sự mướn đĩ nào như làm gái điếm hoặc mướn nam linh dâm, liên quan tới bất cứ một lời khấn nào, vì cả hai điều đó [đều là] điều ghê tởm đối với ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi.
20 Ngươi sẽ không được đòi lãi nặng đối với anh em đồng hương ngươi [như là] : lãi về tiền bạc, lãi về lương thực, bất kỳ thứ gì mà nó sẽ có thể sinh lãi.

21 Ngươi sẽ có thể đòi người ngoại bang nộp lãi, nhưng bà con ngươi, ngươi sẽ không được đòi lợi tức, hầu mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ chúc phúc cho ngươi, trong mọi công việc của sự nghiệp ngươi, nơi chính xứ mà chính ngươi đi vô đó để chiếm hữu nó.
22 Khi ngươi sẽ khấn một lời khấn cùng với ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, nhứt định ngươi sẽ không được trì hoãn để giữ trọn nó, vì hẳn ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ đòi hỏi nó từ nơi ngươi, và đối với ngươi đó sẽ phải là một tình trạng đắc tội.
23 Nhưng nếu ngươi muốn ngưng khấn [thì] không có tình trạng đắc tội nơi ngươi.
24 Lời nói của đôi môi ngươi, mà ngươi đã thốt lên bằng miệng ngươi, theo như ngươi đã tuyên khấn cách tự nguyện cùng ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, [thì] ngươi sẽ phải tuân giữ và thực thi.
25 Nếu ngươi vô trong vườn nho của bạn đồng hương ngươi, thì ngươi sẽ có thể ăn những chùm nho theo lòng thèm khát sự no thỏa ngươi, nhưng ngươi sẽ không được trút vô trong đồ đựng ngươi.
26 Nếu ngươi vô trong [đồng] mễ cốc chín của bạn đồng hương ngươi, thì ngươi sẽ có thể bứt những gié lúa mì bằng tay ngươi, và ngươi sẽ không được vung vẫy lưỡi hái trên mễ cốc chín của bạn đồng hương ngươi."

Đệ nhị luật 24

BDS 24,1 "Nếu một chàng đàn ông cưới một nàng vợ và đã lấy nhau với nàng, rồi sẽ phải xảy ra là, nếu nàng sẽ không chiếm được sự chiếu cố trước cặp mắt chàng, khi chàng đã phát hiện nơi nàng sự không đoan trang của bất kỳ điều gì, thì chàng sẽ phải viết cho nàng một chứng thư ly hôn, rồi chàng sẽ phải giao tận tay nàng, vậy chàng sẽ phải ly dị nàng khỏi nơi nhà mình.
2 Bấy giờ nàng đã ra đi khỏi nơi nhà chàng và nàng đã đi, rồi nàng đã lệ thuộc quyền sở hữu của một chàng đàn ông khác.
3 Và nếu chàng đàn ông thứ hai ấy cũng đã đâm lòng ghét nàng và cũng đã viết cho nàng một chứng thư ly hôn, rồi chàng cũng đã giao tận tay nàng, vậy chàng cũng đã ly dị nàng khỏi nơi nhà mình, hoặc giả nếu chàng đàn ông thứ hai ấy mà đã cưới nàng cho mình làm vợ đã chết ;
4 Người chồng trước kia của nàng mà đã ly dị nàng sẽ không có thể trở lại để cưới nàng, để [nàng] trở thành là vợ của mình, sau khi mà nàng đã bị làm ô uế, vì chính đó [là] một điều ghê tởm trước Nhan ĐỨC CHÚA, vậy ngươi sẽ không được kết tội dân cư của xứ mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi ban cho ngươi [làm] gia nghiệp.
5 Khi một chàng đàn ông nào đó mới vừa cưới một nàng vợ, chàng sẽ khỏi phải ra ngoài trận chiến, và người ta sẽ không được chuyển tới trên chàng về bất kỳ dịch vụ gì, chàng sẽ được chuẩn miễn khỏi trách vụ về phía nhà mình một năm, đồng thời chàng sẽ phải làm cho hoan hỉ vợ mình mà chàng đã cưới.

6 Không ai sẽ được phép siếc làm tin một cối xay tay hoặc một thớt trên [cối xay], vì chính đó [là] một sinh mạng [mà] nó siếc thế nợ.
7 Nếu người ta phát hiện được một tên bắt cóc bấy kỳ người nào trong số những anh em đồng hương nó từ những con cái *Yxơraên*, hoặc nó đã đối xử cách bạo ngược với anh em này, và đã bán anh em này, thì chính tên buôn lậu nô lệ này sẽ phải bị hành quyết, vậy ngươi sẽ phải tuyệt diệt điều tàn ác khỏi giữa nơi ngươi.
8 Ngươi hãy giữ lấy mình về đốm của bịnh cùi, để thật canh phòng và làm như tất cả những gì mà các vị Tư tế, -các Thầy *Lêvi,* -sẽ dạy các ngươi, theo như ta đã truyền cho họ, các ngươi sẽ phải chú tâm để thực thi.
9 [Ngươi hãy] nhớ lại [điều] mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã làm đối với *Miriam*, trên đường trong cuộc xuất hành của các ngươi khỏi *Aicập*.
10 Khi ngươi cho bạn hữu ngươi mượn bất cứ thứ gì dựa trên một vật thế chấp, ngươi sẽ không được đi tới nhà nó để chiếm hữu món đồ được thế chấp của nó.
11 Ngươi sẽ phải đứng ở bên ngoài, rồi người bạn ấy, -mà chính ngươi đã cho nó mượn, -sẽ phải đem món đồ được thế chấp ấy ra bên ngoài cho ngươi.
12 Còn nếu một người nào đó chính nó bần cùng, ngươi sẽ không được nằm ngủ để vừa [giữ] vật thế chấp của nó.
13 Nhứt định ngươi sẽ phải trả vật thế chấp ấy lại cho nó lúc mặt trời kia lặn, để nó sẽ được nằm ngủ trong áo choàng của nó, và nó sẽ chúc phúc cho ngươi, đồng thời sự công chính sẽ được thể hiện nơi ngươi trước Nhan ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi.
14 Ngươi sẽ không được cưỡng đoạt người làm thuê bần cùng và trong tình trạng túng thiếu, trong số những anh em đồng hương ngươi hoặc trong số khách tha phương ngươi, mà [ở] trong xứ ngươi, trong những thành phố ngươi.
15 Vào thời gian thuận lợi để trả lương bổng nó, ngươi sẽ phải trả tiền lương nó, và mặt trời kia sẽ không được lặn vượt trên việc trả lương này, vì chính nó bần cùng, chính nó đang hướng lòng khát vọng nó về việc trả lương này, nếu không được nó sẽ phải kêu cầu lên ĐỨC CHÚA chống lại ngươi, thì sẽ phải phát sinh tình trạng đắc tội nơi ngươi.
16 Những người cha sẽ không phải bị giết chết nhơn vì những người con, và những người con cũng sẽ không phải bị giết chết nhơi vì những người cha, mỗi người vì tội lỗi mình sẽ phải bị giết chết.
17 Ngươi sẽ không được lung lạc quyền phản kháng của khách tha phương [hoặc] trẻ mồ côi, ngươi cũng sẽ không được siếc thế nợ trang phục của quả phụ.
18 Và ngươi sẽ phải nhớ lại rằng, ngươi đã là một nô lệ trong xứ *Aicập*, và ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã cứu chuộc ngươi khỏi đó, bởi đó cho nên chính ta truyền cho ngươi để thực thi chính điều đó.
19 Khi ngươi sẽ gặt hái hoa màu ngươi trong cánh đồng ngươi, nếu ngươi đã quên một bó lúa ngoài đồng, ngươi sẽ không được quây lại để lượm nó, nó sẽ phải được dùng cho khách tha phương, cho trẻ mồ côi hoặc cho quả phụ, hầu mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ chúc phúc cho ngươi trong mọi công trình của đôi tay ngươi.
20 Nếu ngươi sẽ đập cây *ôliu* ngươi cho rụng trái, [thì] sau đó ngươi chớ chuyền qua các nhánh để mót [trái], nó sẽ phải được dùng cho khách tha phương, cho trẻ mồ côi hoặc cho quả phụ.

21 Nếu ngươi sẽ hái vườn nho ngươi, ngươi sẽ không được mót nho đàng sau ngươi, nó sẽ phải được dùng cho khách tha phương, cho trẻ mô côi hoặc cho quả phụ.
22 Và ngươi sẽ phải nhớ lại rằng ngươi đã là một nô lệ trong xứ *Aicập*, bởi đó cho nên chính ta truyền cho ngươi để thực thi chính điều đó."

Đệ nhị luật 25

BDS 25,1 "Nếu một vụ tranh chấp sẽ phải xảy ra giữa những con người, rồi họ sẽ kéo nhau tới tòa án, thì những vị thẩm phán sẽ phải phân xử họ, và những vị này sẽ phải tuyên bố lẽ công chính, vừa sẽ phải lên án có tội kẻ đáng chịu tội tử hình.
2 Và sẽ phải xảy ra là nếu kẻ độc ác ấy đáng đánh đòn, thì vị thẩm phán sẽ bắt nó nằm sấp, rồi vị này sẽ phải đánh nó dưới cặp mắt nó, bao nhiêu việc ấy đòi hỏi vì sự ác độc nó, cho đủ số lượng.
3 Vị thẩm phán ấy sẽ được phép đánh đòn nó bốn mươi [roi], vị này sẽ không được thêm, không khéo vị này sẽ có thể tiếp tục đánh đòn nó nữa, vượt quá trận đòn nhiều đó, vì đồng bào ngươi sẽ bị làm nhục trước mắt ngươi.
4 Ngươi sẽ không được khớp miệng một con bò trong lúc nó đạp lúa.
5 Khi những anh em sẽ ở chung với nhau, rồi một người trong số họ đã thình lình chết mà không có ai con trai cho nó, [thì] người vợ của người chết sẽ không được kết hôn bên ngoài với người xa lạ, [đồng thời] [anh] em của người chồng nàng sẽ phải đi vô tới nàng, và chàng sẽ phải cưới nàng làm vợ cho mình, vậy chàng sẽ phải làm nhiệm vụ của [anh] em chồng với nàng.
6 Và sẽ phải xảy ra là đứa con đầu lòng mà nàng sẽ sinh ra, nó sẽ phải đứng lên nhơn danh của anh [em] mình đã chết, hầu mà tên của người anh này sẽ không bị xóa đi khỏi *Yxơraên*.
7 Nếu trái lại mà người [em chồng] ấy sẽ không có thể được thỏa lòng lấy chị dâu [quả phụ] nó, thì chị dâu nó sẽ phải đi lên cổng thành, tới các vị kỳ lão, rồi nàng sẽ phải nói : 'Em chồng tôi đã từ chối làm nhiệm vụ với tôi, để gầy dựng hậu duệ cho anh của chàng [có] thanh danh trong *Yxơraên*, chàng đã không muốn làm nhiệm vụ với tôi.'
8 Vậy những vị kỳ lão của thành chàng sẽ phải mời chàng, và họ sẽ phải đối thoại với chàng, nhưng chàng đã cương quyết và đã nói : 'Tôi không có thể khát vọng để cưới nàng.'
9 Bấy giờ nàng chị dâu chàng sẽ phải lại gần với chàng trước mắt của các vị kỳ lão, và nàng sẽ phải cổi dép chàng ra khỏi bàn chưn chàng, rồi nàng sẽ phải phỉ nhổ vào mặt chàng, đồng thời nàng sẽ phải đáp ứng và thốt lên : 'Như vậy đó người ta sẽ phải được làm cho người mà sẽ không làm cho vĩnh truyền và thiếp lập một gia đình hậu duệ cho anh [em] chàng.'
10 Vậy trong *Yxơraên* người ta sẽ được gọi tên chàng [là] 'Gia đình hâu duệ của dép chàng đã bị lột đi'.

11 Nếu những chàng đàn ông xung đột, -chàng này với chàng kia, -với nhau, rồi vợ của một chàng sẽ lại gần để giải thoát chồng nàng khỏi tay của kẻ đánh chàng, và tay nàng sẽ giơ ra và sẽ nắm lấy cách bạo động vào bộ phận sinh dục của chàng kia ;
12 thì ngươi sẽ phải chặt tay nàng đi, mắt ngươi sẽ không được nhìn với lòng trắc ẩn.
13 Sẽ không được phép có cho ngươi trong bao bị ngươi : Một trái cân già, rồi một trái cân khác non.
14 Trong nhà ngươi sẽ không được phép có cho ngươi : Một *êpha* già rồi một *êpha* khác non.
15 Một trái cân đúng và chính xác sẽ phải có cho ngươi, một *êpha* đúng và công minh cũng sẽ phải có cho ngươi, hầu mà những ngày [đời ngươi] sẽ được kéo dài trên chính đất mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi ban cho ngươi.
16 Vì [là] một điều ghê tởm đối với ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, bất kỳ ai làm các điều đó, bất kỳ ai làm điều bất lương.
17 Ngươi hãy nhớ lại về điều mà *Amalek* đã làm đối với ngươi, trên đường đang khi các ngươi xuất hành khỏi *Aicập* ;
18 *Amalek* mà đã gặp ngươi thình lình trên đường, và ông ta đã đánh, -sau lưng ngươi, -toàn thể các kẻ bị mệt lả đàng sau ngươi, còn chính ngươi [thì] rụng rời và mệt mõi ; trong khi ông ta thì đã không kính sợ Thiên Chúa.
19 Và sẽ phải xảy ra là khi ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi cho ngươi nghỉ ngơi khỏi toàn thể những kẻ thù ngươi từ tứ phía trong xứ mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi ban cho ngươi để chiếm hữu nó [làm] gia nghiệp, ngươi sẽ có thể quên đi kỹ niệm của *Amalek* khỏi dưới vòm trời này, [nhưng] ngươi hãy đừng quên lãng."

Đệ nhị luật 26

BDS 26,1 "Vả, sẽ phải xảy ra là khi ngươi sẽ đi vô trong chính xứ mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi ban cho ngươi [làm] cơ nghiệp, thì ngươi sẽ được phép chiếm hữu nó, rồi ngươi sẽ có thể cư ngụ trên đó ;
2 bấy giờ ngươi sẽ phải hái lấy một vài trong số tất cả trái cây đầu mùa của chính đất đai mà ngươi sẽ thu được từ xứ ngươi, mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi ban cho ngươi, rồi ngươi sẽ phải sắp đặt vào một cái giỏ, đoạn ngươi sẽ phải đi tới chính nơi mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ tuyển chọn để kiến lập Danh Người ở đó.
3 Và ngươi sẽ phải đi tới vị Tư tế mà sẽ chủ tọa vào chính những ngày ấy, rồi ngươi sẽ phải nói với vị ấy : 'Hôm nay tôi đã phải tuyên bố cùng ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngài rằng, tôi đã đi vô tới chính xứ mà ĐỨC CHÚA đã thệ hứa để ban cho những tổ tiên của chúng tôi.'
4 Bấy giờ vị Tư tế sẽ phải nhận lấy cái giỏ ấy tận tay ngươi, rồi người sẽ phải tiến dưng nó đàng trước bàn thờ của ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi.

5 Vậy ngươi sẽ phải đáp lễ và sẽ phải thốt lên ngay trước Nhan ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi : 'Tổ tiên con thuộc người *Aram*, đã bị lạc và đã đi xuống *Aicập* và đã kiều ngụ ở đó, -gồm có một vài người, -rồi ở đó đã trở thành một dân tộc lớn mạnh và đông đảo.
6 Nhưng các người *Aicập* đã hành hạ chúng con, và chúng đã làm nhục chúng con, đồng thời chúng đã còn phó mặc trên chúng con một nỗi lao nhọc quá đáng.
7 Bấy giờ chúng con đã kêu gào lên tới ĐỨC CHÚA Thiên Chúa của những tổ tiên chúng con, thì ĐỨC CHÚA đã nghe tiếng chúng con, và Người đã thấy cảnh khốn khổ chúng con, và cãnh sầu não chúng con, cùng cảnh áp bức chúng con.
8 Vì vậy ĐỨC CHÚA đã đem chúng con ra khỏi *Aicập*, bằng bàn tay oai hùng, và bằng cánh tay được trương ra, vừa bằng hành vi linh ứng niềm khâm phục khôn lường, vừa bằng dấu kỳ lạ cùng bằng dấu phi phàm.
9 Và Người đã đem chúng con tới chính nơi đây, rồi Người đã ban cho chúng con chính xứ này, một xứ tuôn trào sữa và mật ong.
10 Vậy bây giờ, lạy ĐỨC CHÚA ! Kìa ! Con đã tiến dưng trái cây đầu mùa của đất đai mà Ngài đã ban cho con.'

Bấy giờ ngươi sẽ phải trưng bày giỏ ấy trước Nhan ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, rồi ngươi sẽ phải phủ phục trước Nhan ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi.
11 Vậy ngươi sẽ phải tỏ ra vui mừng về mọi niềm phúc lộc mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã ban cho ngươi, chính ngươi và nhà ngươi, và Thầy *Lêvi*, cùng khách tha phương mà ở giữa nơi ngươi.
12 Khi ngươi sẽ hoàn tất để thâu toàn bộ thuế thập phân của sản phẩm hoa màu ngươi vào năm thứ ba [là] năm được thâu thuế thập phân này, thì ngươi sẽ phải cho Thầy *Lêvi*, khách tha phương, trẻ mô côi cùng quả phụ, hầu mà họ sẽ được ăn trong những cổng thành ngươi, và họ sẽ được phỉ dạ.
13 Và ngươi sẽ phải ngỏ lời trước Nhan ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi [rằng] : 'Con đã loại ra hoàn toàn chính đồ vật được thánh hiến khỏi nhà con, và con cũng đã biếu nó cho Thầy *Lêvi*, và cho khách tha phương, cho trẻ mồ côi, cùng cho quả phụ, theo như mọi mệnh lệnh ngài, mà ngài đã truyền cho con, con đã không vị phạm bất cứ mệnh lệnh nào của ngài, đồng thời con cũng đã không lãng quên.
14 Con đã không ăn về đồ vật được thánh hiến trong nỗi phiền não, và con đã không loại bỏ về nó như ô uế, đồng thời con cũng đã không cho kẻ chết về nó ; con đã vưng nghe theo tiếng ĐỨC CHÚA Thiên Chúa con, [và] con đã thi hành theo như tất cả những gì mà ngài đã truyền cho con.
15 Từ các từng trời, từ thánh điện Ngài, xin Ngài hãy nhìn xuống và xin Ngài hãy giáng phúc cho dân Ngài, cho *Yxơraên*, cùng cho chính đất đai mà Ngài đã ban cho chúng con, theo như Ngài đã thệ hứa cùng tổ tiên chúng con, một xứ tuôn trào sữa và mật ong.'
16 Ngày hôm nay ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi truyền cho ngươi để thi hành các mệnh lệnh này cùng các quy định này, vậy ngươi sẽ phải tuân giữ và thực thi chúng, với cả tâm tình ngươi cùng với cả tâm hồn ngươi.
17 Hôm nay ngươi sẽ phải thú nhận với ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa của ngươi, để bước đi theo đường lối Người, và để tuân giữ những quy luật Người, và những mệnh lệnh Người cùng những phán quyết Người, đồng thời, để vưng nghe theo tiếng Người.

18 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã tuyên bố với ngươi hôm nay, để trở thành một dân tộc của riêng của Người, theo như Người đã hứa với ngươi, và để [ngươi] tuân giữ tất cả những mệnh lệnh Người,
19 vừa để đặt ngươi cao hơn toàn thể các dân tộc mà Người đã tạo ra thành lời ca tụng và thành vinh danh vừa thành thanh danh, đồng thời để hình thành ngươi [làm] một dân thánh dành riêng cho ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, theo như Người đã hứa."

Đệ nhị luật 27

BDS 27,1 Vả, *Môsê* đã truyền cùng những vị kỳ lão của *Yxơraên*, vừa nó với dân này : "Hãy tuân giữ mọi giới luật mà chính ta truyền cho các ngươi hôm nay.
2 Và sẽ phải xảy ra là vào ngày mà ngươi sẽ vượt qua sông *Yođan*, vô chính xứ mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi ban cho ngươi, thì ngươi sẽ phải dựng đứng cho mình những tảng đá to, rồi ngươi sẽ phải quét chúng cho trắng bằng nước vôi.
3 Và ngươi sẽ phải viết trên chúng tất cả những lời của luật của Đệ nhị luật này khi ngươi đã vượt qua [nó], ngõ hầu mà ngươi sẽ được vô trong chính xứ mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi ban cho ngươi, một xứ tuôn trào sữa và mật ong, theo như ĐỨC CHÚA Thiên Chúa của tổ tiên ngươi đã hứa cho ngươi.
4 Vậy sẽ phải xảy ra là khi các ngươi đã vượt qua sông *Yođan*, các ngươi sẽ phải dựng đứng các tảng đá ấy, mà chính ta truyền cho các ngươi hôm nay trên núi *Êban*, rồi ngươi sẽ phải quét chúng cho trắng bằng nưới vôi.
5 Rồi ngươi sẽ phải xây ở đó một bàn thờ tiến dưng ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, một bàn thờ bằng những tảng đá, ngươi sẽ không được vung vẫy trên chúng dụng cụ bằng sắt.
6 Ngươi sẽ phải xây một bàn thờ tiến dưng ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi [với] những tảng đá nguyên vẹn, rồi ngươi sẽ phải dưng lên trên đó những lễ vật toàn thiêu mừng kính ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi.
7 Và ngươi sẽ phải sát tế để tế lễ những hy lễ giao hòa, rồi ngươi sẽ được ăn ở đó, đồng thời ngươi sẽ phải hân hoan trước Nhan ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi.
8 Và ngươi sẽ phải viết, -trên các tảng đá [đã được phết cho trắng] ấy, -tất cả những lời của luật của Đệ nhị luật này, vừa làm cho rõ ràng và thật minh bạch."
9 Và *Môsê* đã ngõ lời, -cùng với các vị Tư tế thuộc chi tộc các Thầy *Lêvi*, -cùng toàn thể *Yxơraên* rằng : 'Hỡi *Yxơraên* ! Hãy thinh lặng và hãy lắng tai nghe, hôm nay đây ngươi đã được thở thành một dân dành riêng cho ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi.
10 Vậy ngươi sẽ phải vưng nghe theo tiếng ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, đồng thời ngươi sẽ phải thực thi những mệnh lệnh của Người, cùng những quy luật của Người, mà chính ta truyền cho ngươi hôm nay.'
11 Rồi *Môsê* đã ra lệnh cho dân ấy vào ngày ấy rằng :

12 "Các người này sẽ phải đứng để chúc phúc cho dân này trên núi *Ghêrizim*, khi các ngươi đã vượt qua sông *Yođan* [là] : *Simêôn* và *Lêvi* và *Yuđa* và *Yxakha* và *Yuse* cùng *Benyamin*.
13 Còn các người này sẽ phải đứng vì sự chúc dữ trên núi *Êban*, [là] *Rubên Gát* và *Ase* và *Zabulôn Đan* cùng *Népthali*.
14 Và các Thầy *Lêvi* sẽ phải đáp lại và họ sẽ phải thốt lên với giọng vươn cao cùng mọi người *Yxơraên* :
15 'Đáng bị nguyền rủa thay ! Chính người mà sẽ làm ra thần tượng hoặc hình tượng đúc, [là] một điều gớm ghiếc đối với ĐỨC CHÚA, một tác phẩm của đôi tay thợ điêu khắc, rồi nó sẽ dựng lên cách kín đáo.' Bấy giờ toàn dân ấy sẽ phải thưa và sẽ phải cất tiếng nói *Amen*.
16 'Đáng bị chúc dữ thay ! Kẻ làm nhục cha mình hoặc mẹ mình.' Bấy giờ toàn thể dân ấy sẽ phải thưa *Amen*.
17 'Đáng bị nguyền rủa thay ! Kẻ dời chỗ ranh giới của người thân cận mình' Bấy giờ toàn thể dân ấy sẽ phải thưa *Amen*.
18 'Đáng bị chúc dữ thay ! Kẻ làm lạc lối người mù.' Bấy giờ toàn thể dân ấy sẽ phải thưa *Amen*.
19 'Đáng bị chúc dữ thay ! Kẻ làm bại hoại quyền phản kháng của khách tha phương, trẻ mồ côi cùng quả phụ.' Bấy giờ toàn thể dân ấy sẽ phải thưa *Amen*.
20 'Đáng bị chúc dữ thay ! Kẻ ăn nằm với vợ của cha mình, vì nó đã khám phá vạt áo của cha mình.' Bấy giờ toàn thể dân ấy sẽ phải thưa *Amen*.
21 'Đáng bị chúc dữ thay ! Kẻ ăn nằm với bất cứ một thú vật nào.' Bấy giờ toàn thể dân ấy sẽ phải thưa *Amen*.
22 'Đáng bị chúc dữ thay ! Kẻ ăn nằm với (chị) em gái mình, [là] con gái của cha mình hoặc con gái của mẹ mình.' Bấy giờ toàn thể dân ấy sẽ phải thưa *Amen*.
23 'Đáng bị chúc dữ thay ! Kẻ ăn nằm với nhạc mẫu mình.' Bấy giờ toàn thể dân ấy sẽ phải thưa *Amen*.
24 'Đáng bị chúc dữ thay ! Kẻ giết chết người thân cận mình cách kín đáo.' Bấy giờ toàn thể dân ấy sẽ phải thưa *Amen*.
25 'Đáng bị nguyền rủa thay ! Kẻ nhận quà hối lộ để giết người gây đổ máu vô tội.' Bấy giờ toàn thể dân ấy sẽ phải thưa *Amen*.
26 'Đáng bị chúc dữ thay ! Kẻ mà sẽ không làm cho có hiệu lực những chỉ thị của luật của Đệ nhị luật này để thực thi chúng.' Bấy giờ toàn thể dân ấy sẽ phải thưa *Amen*."

Đệ nhị luật 28

BDS 28,1 "Vả, sẽ phải xảy ra là nếu giả sử ngươi sẽ vưng nghe theo lời của ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, để tuân giữ [và] thực thi tất cả những mệnh lệnh của Người, mà chính ta truyền cho ngươi hôm nay, thì ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ đặt ngươi cao hơn toàn thể những dân tộc của địa cầu này.

2 Bấy giờ tất cả các lời chúc phúc này sẽ phải đến trên ngươi, và chúng sẽ phải đuổi kịp ngươi, nếu ngươi sẽ vưng nghe theo lời của ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi :
3 Phúc thay cho ngươi trong thành, và phúc thay cho ngươi ngoài đồng !
4 Phúc thay cho miêu duệ của lòng mẹ ngươi, và hoa trái của đất đai ngươi, và con con của gia súc lớn ngươi, con con của hàng ngàn của ngươi, cùng những con tơ của gia súc nhỏ ngươi !
5 Phúc thay cho thúng ngươi cùng thùng nhồi bột ngươi !
6 Phúc thay cho ngươi, khi ngươi bắt đầu, và phúc thay cho ngươi, khi ngươi hoàn tất [bất cứ một công việc gì] !
7 [Khi] những kẻ thù ngươi sẽ nổi dậy chống lại ngươi [thì] ĐỨC CHÚA sẽ làm cho chúng bị đánh trước mặt ngươi, chúng sẽ xuất quân chống lại ngươi bằng một đường, thì bằng bảy đường chúng sẽ phải thoát thân đàng trước ngươi.
8 ĐỨC CHÚA sẽ ủy thác cho ngươi về sự chúc lành cho kho tàng ngươi, và cho mọi công việc của tay ngươi, đồng thời Người cũng sẽ chúc phúc cho ngươi, cho xứ mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi ban cho ngươi.
9 ĐỨC CHÚA sẽ thiết lập ngươi để làm một dân tộc thánh dành riêng cho Người theo như Người đã thệ ước với ngươi, nếu ngươi sẽ tuân giữ những mệnh lệnh của ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, và ngươi sẽ bước đi theo những đường lối Người.
10 Và toàn thể những dân ngoại bang của địa cầu này sẽ phải chứng kiến rằng Danh của ĐỨC CHÚA đã được kêu cầu cho ngươi, bấy giờ chúng sẽ phải hoảng sợ nhơn vì ngươi.
11 Và ĐỨC CHÚA sẽ làm cho ra nhiều phúc lộc ngươi, miêu duệ của lòng mẹ ngươi, và con con của gia súc lớn ngươi, và hoa trái của đất đai ngươi, trên chính xứ mà ĐỨC CHÚA đã thệ ước với tổ tiên ngươi để ban cho ngươi.
12 ĐỨC CHÚA sẽ mở kho tàng quý giá của Người ra cho ngươi [là] các từng trời, để ban mưa cho xứ ngươi vào thời gian nó, và để chúc phúc cho mọi công việc của bàn tay ngươi, còn ngươi sẽ cho nhiều dân tộc vay, nhưng chính ngươi, ngươi sẽ không vay mượn.
13 Và ĐỨC CHÚA sẽ đặt ngươi làm đầu chớ không làm đuôi, vậy ngươi sẽ chỉ ở về bên trên chớ ngươi sẽ không ở về phía dưới, nếu ngươi sẽ vưng nghe theo những mệnh lệnh của ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, mà chính ta truyền cho ngươi hôm nay để tuân giữ vừa để thực thi.
14 Và đồng thời ngươi sẽ không được quây đi bên phải cũng như bên trái, khỏi một nào của các lệnh mà chính ta truyền cho các ngươi hôm nay, hầu đừng bước đi theo sau những thần ngoại lai để phục dịch chúng.
15 Và sẽ phải xảy ra là nếu ngươi sẽ không vưng nghe theo tiếng của ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, để tuân giữ [vừa] để thực thi tất cả những mệnh lệnh Người cùng những quy luật Người, mà chính ta truyền cho ngươi hôm nay, thì tất cả các lời chúc dữ này sẽ phải đuổi kịp ngươi vừa sẽ phải ập xuống trên ngươi.
16 Đáng bị nguyền rủa thay ! Chính ngươi trong thành, và đáng bị nguyền rủa thay ! Chính ngươi ngoài đồng.
17 Đáng bị nguyền rủa thay ! Thúng ngươi cùng thùng nhồi bột ngươi.
18 Đáng bị chúc dữ thay ! Miêu duệ của lòng mẹ ngươi, và hoa trái của đất đai ngươi, con con hàng ngàn của những chiên cái của gia súc nhỏ ngươi.

19 Đáng bị chúc dữ thay ! Chính ngươi, khi ngươi đi vô, và đáng bị chúc dữ thay ! Chính ngươi, khi ngươi trở ra.
20 ĐỨC CHÚA sẽ sai sự chúc dữ, tình trạng hỗn loạn và sự khiển trách trên ngươi, trên mọi công việc của sự nghiệp ngươi, mà ngươi sẽ thực hiện cho tới khi ngươi bị tiêu diệt, và cho tới khi ngươi diệt vong nhanh chóng, nhơn vì sự xấu xa của những tập tục ngươi, bởi đó ngươi đã từ bỏ Ta.
21 ĐỨC CHÚA sẽ làm cho bịnh dịch tả bám sát vào ngươi, cho tới khi nó tận diệt ngươi, ra khỏi chính đất mà chính ngươi vô trong đó để chiếm hữu nó.
22 ĐỨC CHÚA sẽ giáng họa ngươi bằng bịnh làm cho gầy mòn và bằng bịnh sốt rét, và bằng viêm chứng, và bằng nóng bức dữ dội, và bằng thanh gươm, và bằng bịnh than trên những mùa màng, cùng bằng rỉ sét, và Người sẽ làm cho ngươi chạy trốn cho tới khi ngươi diệt vong.
23 Và bầu trời ngươi mà ở trên đầu ngươi sẽ trở thành đồng, còn chính đất mà ở dưới ngươi sẽ trở thành sắt.
24 Và ĐỨC CHÚA sẽ làm cho mưa bụi cũng như bụi đất trên xứ ngươi, từ các từng trời sẽ rơi xuống trên ngươi cho tới khi ngươi bị tận diệt.
25 ĐỨC CHÚA sẽ để cho ngươi bị đánh trước mặt những cừu địch ngươi, ngươi sẽ xuất quân chống lại nó bằng một đường, thì bằng bảy đường ngươi sẽ phải chạy trốn đàng trước nó, và ngươi sẽ phải trở thành như một đối tượng của nỗi khiếp sợ cho toàn thể những vương quốc của địa cầu này.
26 Và xác chết ngươi sẽ phải trở thành thức ăn cho mọi chim trời, và cho thú rừng mà không có ai quấy rầy.
27 ĐỨC CHÚA sẽ giáng họa ngươi bằng dịch da nổi ung nhọt *Aicập*, và bằng những chứng trĩ lậu, và bằng bịnh ngứa ngáy, cùng bằng bịnh nổi ung nhọt trên da, hầu mà ngươi sẽ không được phép để được chữa lành.
28 ĐỨC CHÚA sẽ giáng họa ngươi bằng chứng điên khùng và bằng tật mù lòa, cùng bằng trạng thái tê mê kinh ngạc.
29 Và ngươi sẽ phải trở thành như một kẻ mù lòa cứ luôn sẽ mò mẫm trong bóng tối giữa trưa, và ngươi sẽ không thể làm cho thành đạt những công trình ngươi, đồng thời ngươi sẽ phải trở thành kẻ bị đàn áp và bị tước đoạt cách tột bực luôn mãi mà không có ai cứu giúp.
30 Ngươi sẽ đính hôn [với] một người phụ nữ, rồi một người đàn ông khác sẽ ăn nằm với nàng, ngươi sẽ xây cất một nhà, nhưng ngươi sẽ không được cư ngụ trong đó, ngươi sẽ trồng một vườn nho, nhưng ngươi cũng sẽ không được coi như của chung khi bắt đầu dùng trái nó.
31 Con bò của ngươi đã được làm thịt trước mắt ngươi, nhưng ngươi sẽ không được ăn tới thịt nó, con lừa của ngươi đã bị bắt trộm khuất mặt ngươi, và nó cũng sẽ không được hoàn trả cho ngươi, gia súc nhỏ ngươi đã bị nộp cho những kẻ thù ngươi, mà không có ai [là] kẻ cứu giúp cho ngươi.
32 Những con trai ngươi cùng những con gái ngươi bị nộp cho dân ngoại bang, trong khi mắt ngươi ngóng trông và suy nhược vì mòn mỏi về chúng luôn mãi, nhưng ngươi sẽ phải bị bất lực.

33 Hoa màu của đất đai ngươi, cùng tất cả sản phẩm đạt được của ngươi, một dân mà ngươi đã không được biết sẽ được ăn, đồng thời ngươi sẽ chỉ là một kẻ bị đàn áp và một kẻ bị làm khổ luôn mãi.
34 Và ngươi sẽ phải bị làm cho điên khùng, bởi cái gì mà người sẽ được thấy bằng mắt ngươi.
35 ĐỨC CHÚA sẽ giáng họa ngươi bằng mụt ung khó chịu trên đôi đầu gối ngươi cùng trên đôi chưn ngươi, mà ngươi sẽ không được phép để được chữa lành, từ lòng bàn chưn ngươi và cho tới đỉnh đầu ngươi.
36 ĐỨC CHÚA sẽ đem ngươi đi cùng với vua ngươi, mà ngươi sẽ tấn phong trên ngươi, tới một dân tộc mà chính ngươi đã không biết, kể cả những tổ tiên ngươi, rồi ở đó ngươi sẽ phải phục dịch những thần ngoại lai bằng gỗ và bằng đá.
37 Và ngươi sẽ phải trở thành mối kinh hãi, vần ngạn ngữ cùng lời châm chọc cay chua giữa nơi toàn thể các dân tộc mà ĐỨC CHÚA sẽ đem ngươi đi về đó.
38 Ngươi sẽ phải đem ra tới cánh đồng nhiều hột giống, nhưng ngươi sẽ chỉ thâu hoạch được một ít thôi, vì bầy cào cào sẽ tàn phá nó.
39 Ngươi sẽ trồng những vườn nho, rồi ngươi sẽ phải lao nhọc, nhưng rượu ngươi sẽ không được uống, và ngươi cũng sẽ không được thâu hoạch, vì sâu dây nho sẽ gặm nát nó.
40 Những cây *ôliu* của ngươi [tuy mà] chúng sẽ tràn lan trên toàn cõi địa hạt ngươi, nhưng ngươi sẽ không được xức dầu *ôliu* cho mình, vì trái *ôliu* của ngươi sẽ rụng.
41 Ngươi sẽ sinh ra những con trai cùng những con gái, nhưng chúng sẽ không được ở với ngươi, vì chúng sẽ phải đi vào tình trạng bị giam cầm.
42 Mọi loài cây kết trái của ngươi cùng hoa màu của đất đai ngươi, giống cào cào sẽ ăn sạch bách.
43 Khách tha phương mà ở giữa nơi ngươi sẽ ở trên cao hơn ngươi, cao hơn và cao hơn nữa, còn chính ngươi, ngươi sẽ bị xô đổ xuống thấp hơn và thấp hơn nữa.
44 Chính nó sẽ cho ngươi vay, còn chính ngươi sẽ không cho nó vay, chính nó sẽ phải trở thành đầu, còn chính ngươi sẽ phải trở thành đuôi.
45 Và tất cả các lời chúc dữ ấy sẽ phải ập xuống trên ngươi, và chúng sẽ phải làm cho ngươi chạy trốn, rồi chúng sẽ phải đuổi kịp ngươi, cho tới khi mà ngươi bị tận diệt, vì ngươi đã không vưng nghe theo lời ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, để tuân giữ những mệnh lệnh Người cùng những đạo luật Người mà Người đã truyền cho ngươi.
46 Và chúng sẽ phải trở thành cho ngươi cùng cho miêu duệ ngươi, như một dấu chỉ và như một điềm phi phàm cho tới muôn đời.
47 Vì rằng ngươi đã không phụng sự ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, trong niềm hân hoan cùng trong niềm vui của tâm tình vì sự phong phú mọi vật.
48 Và ngươi sẽ phải phục dịch trong sự đói kém và trong sự khát nước, và trong sự trần truồng cùng trong cảnh bần cùng, toàn thể những kẻ thù ngươi mà ĐỨC CHÚA sẽ gởi tới chống lại ngươi, đồng thời Người sẽ đặt ách nô lệ bằng sắt trên cổ ngươi cho tới khi mà Người tuyệt diệt ngươi.
49 ĐỨC CHÚA sẽ khuyến dụ chống lại ngươi, một dân tộc, -ở cách xa từ tận cùng của một xứ, -như một con diều hâu sẽ bay cách nhanh chóng, -một dân tộc mà ngươi sẽ không hiểu tiếng nói của nó ;

50 một dân tộc [có] gương mặt dữ tợn, mà nó sẽ không tỏ ra vị nể mặt đối với bậc cao niên cũng như chàng trai trẻ, nó sẽ không tôn trọng.
51 Bấy giờ nó sẽ phải ăn con con của gia súc lớn ngươi, cùng hoa trái của đất đai ngươi, tới mức mà ngươi bị tận diệt, hầu mà sẽ không còn sót gì cho ngươi, ngũ cốc, rượu mới và dầu mới tinh khiết, cùng con con của hàng ngàn chiên trừu cái của gia súc nhỏ ngươi, tới mức mà nó giết chết ngươi.
52 Và nó sẽ phải gây đau khổ cho ngươi tại tất cả những cổng thành ngươi, tới mức mà những bức tường thành ngươi cao ngất và được làm cho kiên cố bị đập tan trên toàn bộ xứ ngươi, mà chính ngươi tin cậy vào chúng, đồng thời nó sẽ phải gây sầu não cho ngươi tại tất cả những cổng thành ngươi, trên toàn bộ xứ ngươi, mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã ban cho ngươi.
53 Và ngươi sẽ phải ăn hậu duệ ngươi, thịt của những con trai ngươi cùng những con gái ngươi, mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã ban cho ngươi, trong tình trạng vây hãm cùng trong nỗi khó khăn mà kẻ thù ngươi sẽ phải gây ra những ngặt nghèo cho ngươi.
54 Đàn ông được nuôi dưỡng cách diệu ngọt và cao nhã khôn lường nơi ngươi, mắt nó sẽ nghĩ ngợi cách miễn cưỡng đối với anh em đồng hương nó, và đối với vợ nằm trên lòng nó, cùng đối với phần còn lại của những con trai nó mà nó sẽ bỏ sót ;
55 để đừng có cho một trong số họ về thịt của những con trai nó mà nó sẽ phải ăn, nhơn vì Người đã không thể bỏ sót cho nó bất kỳ cái gì trong sự vây hãm cùng trong tình cảnh ngặt nghèo mà kẻ thù ngươi sẽ gây ra cho ngươi nơi tất cả những gì còn lại của ngươi.
56 [Còn] nàng được nuôi dưỡng cách êm ái và thanh nhã nơi ngươi, mà nàng đã không thử đặt lòng bàn chưn nàng xuống mặt đất, do có thói quen cao nhã và do được nuôi dưỡng cách dịu ngọt, mắt nàng sẽ nghĩ ngợi cách bất đắc dĩ tới chồng của lòng nàng, và tới con trai nàng cùng tới con gái nàng ;
57 rồi nàng sẽ phải sinh hạ, -đối với cái nhau nàng vừa rời khỏi giữa đôi chưn nàng, cùng đối với những con trẻ nàng, -thì quả thật nàng sẽ phải ăn chúng, trong tình thế túng thiếu mọi vật cách kín đáo, trong sự vây hãm cùng trong tâm trạng căng thẳng mà kẻ thù ngươi sẽ gây ra cho ngươi trong những cổng thành ngươi.
58 Nếu ngươi sẽ không vưng nghe để thực thi tất cả những điều của luật của Đệ nhị luật này, đã được ghi chép trong cuốn sách này, để tôn vinh Danh đáng kính trọng và gợi niềm kính sợ này liên quan tới ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi ;
59 bấy giờ ĐỨC CHÚA sẽ làm cho ra cay nghiệt những tai ương ngươi, cùng những tai ương cho hậu duệ ngươi, những tai ương lớn và được làm cho vững bền, cùng những bịnh hoạn khó chịu vừa được làm cho vững bền.
60 Và Người sẽ đem trở về trên ngươi mọi bịnh hoạn của *Aicập*, mà ngươi đã phải sợ hãi nhơn vì chúng, và chúng sẽ phải bám sát vào ngươi.
61 Thêm với mọi bịnh hoạn cùng mọi tai ương mà không được viết trong cuốn sách của Đệ nhị luật này, ĐỨC CHÚA sẽ đem chúng lên trên ngươi, cho tới khi mà ngươi bị tận diệt.
62 Và các ngươi đã chỉ được còn lại gồm có một vài người, -thay vì để mà các ngươi đã trở thành đông đảo vô kể như sao trên trời, -vì ngươi đã không vưng nghe theo lời ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi.

63 Và sẽ phải xảy ra là theo như điều mà ĐỨC CHÚA đã tỏ ra vui mừng liên quan tới các ngươi, để làm điều lành cho các ngươi và để làm cho các ngươi ra đông, cũng như vậy, ĐỨC CHÚA sẽ vui thích về các ngươi để giết chết các ngươi, và để tuyệt diệt các ngươi, thì các ngươi sẽ phải bị loại ra khỏi chính đất mà chính ngươi sắp vô trong đó để chiếm hữu nó.
64 Và ĐỨC CHÚA sẽ làm ngươi tản mát giữa nơi các dân tộc, từ đầu cùng của xứ này cho tới đầu cùng của xứ kia, rồi ở đó ngươi sẽ phải phục dịch những chúa thần ngoại lai bằng gỗ hoặc bằng đá mà chính ngươi đã không biết, kể cả những tổ tiên ngươi.
65 Và giữa nơi những dân tộc ấy ngươi sẽ không được nghỉ ngơi, và cũng sẽ không có chỗ nghỉ ngơi cho lòng bàn chưn ngươi, đồng thời ở đó ĐỨC CHÚA sẽ làm cho lòng ngươi ra hồi hộp, vì mắt suy nhược và lòng uể oải.
66 Và sự sinh tồn đối với ngươi sẽ phải bị ở trong những tình thế hồi hộp với một khoảng cách, và ngươi sẽ phải lo sợ luôn mãi, đồng thời ngươi sẽ phải không tin cậy vào cuộc sinh tồn ngươi.
67 Buổi sáng ngươi sẽ nói : 'Ôi chớ chi sẽ là chiều !', rồi vào buổi chiều ngươi sẽ nói : 'Ôi chớ chi sẽ là sáng !', do nỗi khiếp sợ của tâm tình ngươi, mà ngươi sẽ phải khiếp sợ, và do cái gì được thấy bởi mắt ngươi mà ngươi sẽ phải thấy.
68 Và ĐỨC CHÚA sẽ đem ngươi trở về *Aicập* trên những chiếc tàu, bằng đường mà liên quan tới nó ta đang nói với ngươi : Ngươi sẽ không được tiếp tục để thấy nó nữa. Vì ở đó các ngươi sẽ phải tự bán mình, -cho những kẻ thù ngươi, -làm những đày tớ trai cùng làm những đày tớ gái mà không có người chủ".
69 Đó [là] những mệnh lệnh của chính Giao ước mà ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê* để giao ước với con cái *Yxơraên* trong địa hạt *Môáp*, thêm với chính Giao ước mà Người đã giao ước với họ tại *Hôrếp*.

Đệ nhị luật 29

BDS 29,1 Vả, *Môsê* đã cho mời toàn thể *Yxơraên* lại, rồi người đã nói với họ : "Chính các ngươi, các ngươi đã thấy trước mắt các ngươi, trong xứ *Aicập*, tất cả những gì mà ĐỨC CHÚA đã làm cho *Pharaô* và cho toàn thể những thần dân người cùng cho toàn bộ xứ người ;
2 các sự thử thách khôn lường, điều kỳ diệu cùng các dấu phi phàm mà mắt ngươi đã chứng kiến, chính chúng khôn tả.
3 Tuy nhiên ĐỨC CHÚA đã không ban cho các ngươi tâm trí để biết, và mắt để thấy, cùng lỗ tai để nghe, cho tới chính ngày hôm nay.
4 Khi ta đã dẫn các ngươi đi bốn mươi năm trong sa mạc, những y phục các ngươi đã không tả tơi ra khỏi các ngươi, và *xănđan* ngươi cũng đã không hao mòn ra khỏi chưn ngươi.
5 Đã không có [cơm] bánh các ngươi ăn, cũng đã không có rượu cùng thức uống gây say các ngươi uống, hầu mà các ngươi sẽ phải biết rằng, chính Ta [là] ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi.

6 Rồi các ngươi đã vô tới chính nơi này, -và *Sikhôn* vua của *Hesbôn*, cùng *Ốc* vua của *Basan*, -chúng đã ra để tìm gặp chúng ta [và] để giao chiến, nhưng chúng ta đã đánh bại chúng.
7 Và chúng ta đã lấy lãnh thổ của chúng làm của riêng, rồi chúng ta đã chia nó ra làm cơ nghiệp cho người *Rubên* cùng cho người *Gát*, còn phân nửa cho chi tộc của chính người *Mơnase*.
8 Vì vậy các ngươi sẽ phải tuân giữ những lời của chính Giao ước này, đồng thời các ngươi sẽ phải thực thi chúng, hầu mà các ngươi sẽ làm cho phát đạt tất cả những gì mà các ngươi sẽ làm.
9 Hôm nay chính toàn thể các ngươi đang đứng trước Nhan ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi, -những thủ lãnh các ngươi, những chi tộc các ngươi, những vị kỳ lão các ngươi cùng những đốc công các ngươi, -toàn thể người *Yxơraên* ;
10 con trẻ các ngươi, những phụ nữ các ngươi, rồi khách tha phương ngươi, mà ở giữa nơi những trại ngươi, cả hai kẻ chặt củi ngươi, cho tới kẻ xách nước ngươi ;
11 hầu mà ngươi giao ước trong một Giao ước với ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, cùng trong một lời thệ ước với Người, mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi kết ước với ngươi hôm nay ;
12 hầu mà thiết lập ngươi hôm nay thành một dân tộc cho Người, và chính Người sẽ trở thành Thiên Chúa của ngươi, theo như Người đã hứa với ngươi, cùng theo như Người đã thệ hứa với tổ tiên ngươi, với *Abraham* với *Ixaác* cùng với *Yacob*.
13 Vả, không phải với các ngươi, một mình các ngươi thôi, chính ta đã kết ước chính Giao ước này cùng chính lời thề này ;
14 nhưng với người mà có nó ở đây với chúng ta hôm nay, nó đang đứng trước Nhan ĐỨC CHÚA Thiên Chúa chúng ta, cùng với người mà không có nó ở đây với chúng ta hôm nay.
15 Hẳn chính các ngươi, các ngươi đã biết rõ, làm sao chúng ta đã cư ngụ trong xứ *Aicập*, và thế nào chúng ta đã vượt qua giữa nơi các dân tộc mà các ngươi đã băng qua.
16 Và các ngươi đã thấy những vật đáng gớm ghê của chúng, cùng những thần tượng của chúng bằng gỗ hoặc bằng đá, [bằng] bạc hoặc [bằng] vàng, mà ở nơi chúng.
17 Coi chừng kẻo hiện có nơi các ngươi một đàn ông hoặc một đàn bà hoặc một gia tộc hoặc một chi tộc, mà hôm nay tâm trí nó quây đi cách biệt với ĐỨC CHÚA Thiên Chúa chúng ta, để đi phục dịch những chúa thần của chính các dân ngoại bang, kẻo có căn nguyên mang trái nọc độc cùng vật đắng nơi các ngươi.
18 Vả, sẽ phải xảy ra là khi một người nào đó nghe những lời của chính sự chúc dữ này, và nó sẽ tự khen tặng mình trong lòng nó rằng : 'Sẽ có sự bình an cho ta, vì ta sẽ bước đi trong sự bướng bỉnh của lòng ta, ngõ hầu mà hủy diệt hết tất cả' ;
19 ĐỨC CHÚA sẽ không muốn tha thứ cho nó, vì khi ấy cơn giận của ĐỨC CHÚA sẽ bừng lên, và sự nhiệt tâm của Người chống lại chính người ấy, thì mọi lời chúc dữ được viết trong cuốn sách này sẽ phải ngã xuống trên nó, và nhứt định ĐỨC CHÚA sẽ xóa đi tên nó khỏi dưới vòm trời này.
20 Và ĐỨC CHÚA sẽ loại trừ để gây tổn thương nó trong số toàn thể những chi tộc của *Yxơraên*, theo như tất cả những lời chúc dữ của chính Giao ước được viết trong cuốn sách của luật của Đệ nhị luật này.

21 Và thế hệ hậu lai của những con cháu các ngươi, mà họ sẽ bùng dậy theo sau các ngươi, cùng khách tha phương mà sẽ vô từ một xứ cách biệt sẽ phải nói, đồng thời chúng sẽ phải thấy những tai ương của chính xứ này, cùng những tật bịnh của nó mà ĐỨC CHÚA đã làm cho nó suy tàn ;
22 cả xứ ấy [bị] diêm sinh, sự đốt nóng cùng muối, nó sẽ không được gieo trồng và sẽ không làm cho mọc lên cũng sẽ không có gì trổ ra trên đó, cả cây cỏ như thể sự tàn phá của *Xôđôma* và *Gômôra*, *Átma* và *ZêbôIm*, mà trong cơn giận Người cùng trong cơn thịnh nộ Người, ĐỨC CHÚA đã lật đổ.
23 Bấy giờ toàn thể các dân tộc sẽ phải thốt lên : 'Nhơn sao ĐỨC CHÚA đã đối xử với xứ này như vậy ? Vì sao [xảy ra] cơn bừng giận mãnh liệt này ?'
24 Và thiên hạ sẽ đáp lại : 'Vì rằng họ đã từ bỏ Giao ước của ĐỨC CHÚA Thiên Chúa của tổ tiên họ, mà Người đã ký kết với họ, khi Người dẫn họ ra khỏi xứ *Aicập*'.
25 Bấy giờ họ đã đi theo và họ đã phục dịch những chúa thần ngoại lai, rồi họ đã phục bái chúng, -những chúa thần mà họ đã không biết chúng, -cho nên Người đã không chia phần cho họ ;
26 vì vậy cơn giận của ĐỨC CHÚA đã bừng lên đối với chính xứ ấy, để giáng trên nó mọi lời chúc dữ đã được viết trong cuốn sách này.
27 Và ĐỨC CHÚA, -trong cơn giận và trong mối giận dữ cùng trong nỗi thịnh nộ mãnh liệt, -đã tuyệt trừ họ khỏi trên lãnh thổ họ, rồi Người đã đuổi họ về một xứ khác như ngày hôm nay.
28 Các điều bí mật [là] dành riêng cho ĐỨC CHÚA Thiên Chúa chúng ta, còn các điều được thố lộ [là] dành riêng cho chúng ta cùng dành riêng cho những con cháu chúng ta, cho tới muôn đời, để thực thi tất cả những chỉ thị của chính luật của Đệ nhị luật này".

Đệ nhị luật 30

BDS 30,1 "Vả, sẽ phải xảy ra là khi tất cả các lời này sẽ thể hiện trên ngươi, -lời chúc phúc cùng với lời chúc dữ, -mà ta đã đặt trước mặt ngươi, bấy giờ ngươi sẽ phải ghi tạc vào lòng mình, giữa nơi toàn thể các dân tộc mà ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi đã loại trừ khỏi ngươi ở đó ;
2 rồi ngươi sẽ phải quây về cùng ĐỨC CHÚA Thiên Chúa, và ngươi sẽ phải vưng nghe theo tiếng Người, theo như tất cả những gì mà chính ta truyền cho ngươi hôm nay, với cả tâm tình cùng với cả tâm hồn ngươi, chính ngươi cùng với những con cháu ngươi.
3 Bấy giờ ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ trùng tu tình trạng bị giam cầm ngươi, đồng thời Người sẽ chạnh lòng thương sót ngươi, rồi ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ sửa chữa vừa sẽ quy tụ ngươi lại, khỏi nơi toàn thể các dân tộc mà chúng đã làm ngươi tản mát ở đó.
4 Nếu sẽ phải xảy ra là ngươi đã bị lưu đày khỏi đó, tới tận cùng của vòm trời, [thì] ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi [cũng] sẽ quy tụ ngươi lại, rồi từ đó Người sẽ triệu ngươi về.

5 Và ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ đem ngươi vô chính xứ mà những tổ tiên ngươi đã chiếm hữu, và ngươi cũng sẽ chiếm hữu nó, rồi Người sẽ giáng phúc cho ngươi, đồng thời Người cũng sẽ làm cho ngươi ra đông hơn những tổ tiên ngươi.
6 Và ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ cắt bì lòng ngươi cùng lòng của hậu duệ ngươi, để yêu mến ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, với cả tâm tình ngươi cùng với cả tâm hồn ngươi, vì sự sống ngươi.
7 Bấy giờ ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ trút tất cả các lời chúc dữ này, trên những kẻ thù ngươi cùng trên những kẻ ghét ngươi, mà chúng đã bách hại ngươi.
8 Còn phần chính ngươi, ngươi sẽ phải trở lại và ngươi sẽ phải vưng nghe theo tiếng ĐỨC CHÚA, đồng thời ngươi sẽ phải thi hành tất cả những mệnh lệnh Người, mà chính ta truyền cho ngươi hôm nay.
9 Và ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ làm cho ngươi ra phong phú trong mọi công việc của bàn tay ngươi, trong con cháu của hậu duệ ngươi, và trong sản vật của gia súc ngươi, cùng trong trái cây của đất đai ngươi, thành niềm hạnh phúc, vì ĐỨC CHÚA sẽ lại tỏ ra vui mừng về niềm phúc lộc ngươi, theo như Người đã hoan hỉ về tổ tiên ngươi ;
10 vì ngươi sẽ vưng nghe theo tiếng ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, để tuân giữ những mệnh lệnh Người cùng những quy luật Người, đã được ghi trong chính cuốn sách luật của Đệ nhị luật này, nếu ngươi sẽ trở về cùng ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi với cả tâm tình ngươi cùng với cả tâm hồn ngươi.
11 Vì chính giới luật này mà chính ta truyền cho ngươi hôm nay, chính nó không khó khăn đối với ngươi, và chính nó cũng không xa cách.
12 Chính nó không phải [ở] trên trời để hỏi : 'Ai sẽ đi lên trên trời kia thay cho chúng ta, rồi người ấy sẽ tìm nó cho chúng ta, bấy giờ người ấy sẽ làm cho chúng ta nghe nó, để chúng ta sẽ thi hành nó ?'
13 Vả, chính nó cũng không phải ở tận vùng bên kia của biển để hỏi : 'Ai sẽ băng qua thay cho chúng ta tới vùng bên kia của biển này, rồi người ấy sẽ tìm nó cho chúng ta, bấy giờ người ấy sẽ làm cho chúng ta nghe nó, để chúng ta sẽ thi hành nó ?'.
14 Vì chính lời [ở] gần gũi với ngươi lắm, trong miệng ngươi cùng trong nội tâm ngươi, để thi hành nó.
15 Coi đây ! Hôm nay ta đặt trước mặt ngươi sự sống cùng điều tốt, và sự chết cùng điều xấu ;
16 mà chính ta truyền cho ngươi hôm nay, để yêu mến ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, để bước đi theo đường lối Người, và để tuân giữ những mệnh lệnh Người, và những quy luật Người cùng những phán quyết Người, thì ngươi sẽ sinh tồn và ngươi sẽ trở nên đông đảo, đồng thời ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi sẽ chúc phúc cho ngươi, trong xứ mà chính ngươi đang vô trong đó để chiếm hữu nó.
17 Tuy nhiên nếu tâm trí ngươi sẽ quây đi, và ngươi cũng sẽ không vưng nghe, đồng thời ngươi sẽ chống lại, rồi ngươi sẽ phục bái những chúa thần ngoại lai, đồng thời ngươi sẽ phục dịch chúng ;
18 hôm nay ta tuyên bố cùng các ngươi rằng : Quả thật các ngươi sẽ bị tiêu diệt, các ngươi sẽ không kéo dài những ngày [đời mình] trên chính xứ mà chính ngươi sắp vượt qua sông *Yođan* để vô trong đó, để chiếm hữu nó.

19 Ta viện chứng, -chống lại các ngươi hôm nay, -trời kia và đất này, sự sống và sự chết, ta đặt trước mặt ngươi lời chúc lành và lời chúc dữ, vậy thì ngươi sẽ phải chọn lời chúc lành, hầu mà ngươi sẽ được sống còn, chính ngươi cùng với miêu duệ ngươi ;
20 để yêu mến ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, để vưng nghe theo tiếng Người, cùng để trung thành với Người, vì chính đó [là] sự sống ngươi cùng sự trường cửu cuộc đời ngươi, để cư ngụ trên chính đất mà ĐỨC CHÚA đã thệ ước, -với tổ tiên ngươi, với *Abraham*, với *Ixaác* cùng với *Yacob*, -để ban cho họ."

Đệ nhị luật 31

BDS 31,1 Vả, *Môsê* đã đến và người đã công bố các lời này với toàn thể *Yxơraên* :
2 Bấy giờ người đã nói với họ : "Ta đây hôm nay [là] con người một trăm hai mươi tuổi, ta sẽ không thể dấn thân vào những việc tích cực, - nghĩa là để đi ra rồi để đi vô nữa, -vì ĐỨC CHÚA đã phán với ta" : « Ngươi sẽ không vượt qua được sông *Yođan* này. »
3 "ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, chính Người sẽ vượt qua trước mặt ngươi, chính Người sẽ tiêu diệt các dân tộc kia cho khuất mắt ngươi, và ngươi sẽ làm thừa kế chúng ; chính *Yôsuê* sẽ vượt qua trước mặt ngươi theo như ĐỨC CHÚA đã truyền
4 Và ĐỨC CHÚA sẽ làm cho chúng theo như Người đã làm cho *Sikhôn* cùng cho *Ốc*, -những vua của *người Amôrít* -cùng cho xứ chúng mà Người đã tiêu diệt chúng.
5 Và ĐỨC CHÚA sẽ nộp chúng dưới cặp mắt các ngươi, thì các ngươi sẽ phải đối xử với chúng theo mọi giới luật mà ta đã truyền cho các ngươi.
6 Các ngươi hãy nhứt quyết và hãy can đảm lên, các ngươi đừng sợ hãi cũng đừng run sợ bởi vì chúng, vì ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, chính Người [là] Đấng đang đồng hành với ngươi, Người sẽ không bỏ rơi ngươi, Người cũng sẽ không từ bỏ ngươi đâu !
7 Bấy giờ *Môsê* đã gọi *Yôsuê*, rồi người đã ngõ lời với ông trước mắt toàn thể *Yxơraên* : "Ngươi hãy nhứt quyết và hãy can đảm lên, vì chính ngươi sẽ đi vô cùng với chính dân này, trong chính xứ mà ĐỨC CHÚA đã thệ ước với tổ tiên họ để ban cho họ, đồng thời chính ngươi sẽ thừa hưởng nó cùng với họ.
8 Và chính ĐỨC CHÚA [là] Đấng đang đồng hành đàng trước ngươi, chính Người sẽ ở với ngươi, Người sẽ không bỏ rơi ngươi, Người cũng sẽ không từ bỏ ngươi đâu, ngươi không nên sợ hãi, và ngươi cũng không nên kinh hoàng."
9 Như vậy *Môsê* đã viết luật của Đệ nhị luật này, rồi người đã trao nó cho các vị Tư tế [thuộc] những con trai của *Lêvi* [là] các vị khiêng Hòm bia của Giao ước của ĐỨC CHÚA, cùng cho toàn thể những bậc kỳ lão của *Yxơraên*.
10 Rồi *Môsê* đã truyền cho họ rằng : "Bắt đầu từ cuối bảy năm, nhằm mùa thánh hằng năm của sự xá miễn vào đại lễ hành hương tại những lều chòi ;
11 thì khi toàn thể *Yxơraên* đến để trình diện trước tôn Nhan ĐỨC CHÚA Thiên Chúa ngươi, tại một nơi mà Người sẽ tuyển chọn, [thì] ngươi sẽ phải đọc lớn vào lỗ tai họ, chính luật của Đệ nhị luật này đàng trước của toàn thể *Yxơraên*.

12 Ngươi hãy triệu tập một hội nghị dân này, -các đàn ông và các đàn bà và con trẻ này cùng khách tha phương ngươi, mà ở trong những cổng thành ngươi, -hầu mà họ sẽ được nghe, và hầu mà họ sẽ được học tập, đồng thời họ sẽ phải kính sợ ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi, và họ sẽ phải vưng nghe để thực thi tất cả những điều của chính luật của Đệ nhị luật này.
13 Và những con trai họ mà chúng đã không biết, [thì] chúng sẽ phải nghe và chúng sẽ phải học tập để kính sợ ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi luôn mãi, thì chính các ngươi sống còn trên chính đất mà chính các ngươi vượt qua sông *Yođan* vô đó để chiếm hữu nó."
14 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Kìa những ngày [cuộc đời] ngươi đã kết liễu để chết, ngươi hãy gọi *Yôsuê*, rồi các ngươi hãy đứng trong Lều Hội ngộ, hầu mà Ta sẽ truyền cho người, để người sẽ phải đi ! » Vậy *Môsê* cùng *Yôsuê* đã phải đứng trong Lều Hội ngộ.
15 Và ĐỨC CHÚA đã hiện ra ở Lều, trong cột mây, và cột mây ấy đã đứng tại lối ra vào của Lều ấy.
16 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* : « Đây ! Chính ngươi nằm xuống với tổ tiên ngươi, thì chính dân này sẽ chỗi dậy và sau đó nó sẽ gian dâm với những chúa thần ngoại lai của chính xứ mà chính nó vô trong đó giữa nơi đó, rồi nó sẽ từ bỏ Ta, và nó sẽ vi phạm Giao ước Ta mà Ta đã kết ước với nó.
17 Bởi đó cơn thịnh nộ Ta sẽ bừng lên chống lại nó vào chính hôm nay, và Ta sẽ bỏ rơi họ, đồng thời Ta sẽ giấu mặt Ta khỏi họ, rồi nó sẽ phải bị dành cho thiêu hủy, vì nhiều nỗi khốn cùng và nỗi gian truân sẽ phải xảy đến cho nó, và vào chính hôm ấy nó sẽ phải thốt lên : 'Phải chăng bởi vì khi không có Thiên Chúa ta ở giữa nơi ta, [thì] các nỗi khốn cùng này đã phải xảy đến cho ta sao ?'
18 Còn chính Ta nhứt định Ta sẽ giấu mặt Ta vào chính hôm nay, nhơn vì mọi điều xấu xa mà nó đã làm, khi nó đã quây về những chúa thần ngoại lai.
19 Vì vậy giờ đây các ngươi hãy viết cho các ngươi chính ca khúc này, rồi ngươi hãy dạy nó cho những con cái *Yxơraên*, ngươi hãy đặt nó vào miệng họ, hầu mà chính ca khúc này sẽ được dùng cho Ta, làm một bằng chứng đối với những con cái *Yxơraên*.
20 Vì quả Ta sẽ đem nó vô tới chính đất -tuôn trào sữa và mật ong, -mà Ta đã thệ ước cùng tổ tiên nó, để nó sẽ được ăn và nó sẽ được no thỏa, đồng thời nó sẽ được béo ra, nhưng nó sẽ lại quây về những chúa thần ngoại lai, rồi họ sẽ phục dịch chúng và họ sẽ khinh thường Ta, như vậy nó sẽ vi phạm Giao ước Ta.
21 Và sẽ phải xảy ra là khi nhiều nỗi bất hạnh cùng nỗi gian truân sẽ xảy tới cho nó, thì chính ca khúc ấy sẽ làm chứng trước mặt nó thành một bằng chứng, vì từ miệng hậu duệ nó, ca khúc ấy sẽ không bị quên lãng, vì Ta đã biết rõ mưu đồ mà chính nó hành động hôm nay, trước khi Ta sẽ đem nó vô chính xứ mà Ta đã thệ hứa.»
22 Vậy *Môsê* đã viết ca khúc ấy vào hôm ấy, rồi người đã dạy nó cho những con cái *Yxơraên*.
23 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Yôsuê* con trai của *Nun*, và Người đã phán : « Ngươi hãy nhứt quyết và hãy can đảm lên, vì chính ngươi sẽ đem con cái *Yxơraên* vô chính đất mà Ta đã thệ ước cho họ, và chính Ta sẽ ở với ngươi. »

24 Vả, đã phải diễn ra là khi *Môsê* đã hoàn tất để viết những mệnh lệnh của luật của Đệ nhị luật này vào quyển sách cho tới khi chúng đã được làm xong ;
25 thì *Môsê* đã truyền cho các Thầy *Lêvi*, -những vị khiêng Hòm bia Giao ước của ĐỨC CHÚA, -vừa nói :
26 "Các ngươi hãy lấy cuốn sách luật của Đệ nhị luật này, rồi các ngươi sẽ phải đặt nó ở cạnh của Hòm bia của Giao ước của ĐỨC CHÚA Thiên Chúa các ngươi, và ở đó nó sẽ phải được dùng làm một bằng chứng đối với ngươi.
27 Vì chính ta đã biết rõ sự cứng đầu cứng cổ, tính phản nghịch của ngươi cùng tính bướng bỉnh của ngươi, kìa ta đang còn sống với các ngươi nữa hôm nay, các ngươi đã tỏ ra là những kẻ bất phục tùng đối với ĐỨC CHÚA, thì càng nhiều hơn bao nhiêu sau cái chết của ta !
28 Các ngươi hãy triệu tập một hội nghị gần bên ta, toàn thể những vị kỳ lão của những chi tộc các ngươi cùng những đốc công các ngươi, để ta truyền các lời này vào lỗ tai họ, và hầu mà ta viện chứng trời kia cùng đất này đối với họ.
29 Vì ta biết rõ sau cái chết của ta, thì nhứt định các ngươi sẽ làm cho suy đồi, và các ngươi sẽ quây đi khỏi chính đường lối mà ta đã truyền cho các ngươi, rồi điều xấu xa sẽ ập trên các ngươi vào chung cục các ngày, vì các ngươi sẽ làm điều độc ác trước mắt ĐỨC CHÚA để chọc giận Người bằng hành vi của đôi tay các ngươi."
30 Bấy giờ *Môsê* đã xướng lên, -vào lỗ tai của toàn thể cộng đoàn *Yxơraên*, -những dòng thi ca [sau] đây cho tới khi chúng đã kết thúc :

Đệ nhị luật 32

BDS 32,1 " Hỡi các* từng trời! Các ngươi* hãy lắng tai nghe,
thì giá ta sẽ có thể hát,
và hỡi đất ! Giá nó* sẽ nghe những lời miệng ta.
2 Giá giáo huấn ta sẽ sa xuống như mưa
nó sẽ nhỉ từng giọt như sương mai
những ngôn từ ta như những hột mưa trên cỏ,
cũng như những trận mưa rào trên tạp thảo.
3 Vì ta sẽ loan truyền Danh của ĐỨC CHÚA,
các ngươi hãy quy công sự huy hoàng cho
Thiên Chúa chúng ta.
4 Tảng đá* vẹn toàn hành vi của Người,
vì tất cả những đường lối Người ngay thẳng
Chính Người Thiên Chúa thành tín và không bất công,
công minh và chính trực.
5 Đối với Người nó đã trụy lạc
không phải những con trai Người,
lầm lỗi họ một thế hệ bại hoại và quanh co.

6 Có phải* các ngươi sẽ báo đáp cho ĐỨC CHÚA như vậy đó chăng ?
Hỡi dân* vô tình và không khôn ngoan !
Có phải* chính Người không phải cha ngươi
Chính Người đã dành được ngươi đã tạo ra ngươi,
và đã thiết lập xứ ngươi sao ?
7 Ngươi hãy* hoài niệm những ngày xa xưa
họ hãy quan tâm thời đại thuở xưa
ngươi hãy thỉnh cầu cha ngươi để cho người sẽ thuật lại cho ngươi
[hoặc] những bậc cao niên ngươi thì họ sẽ kể cho ngươi.
8 Khi Đấng* Tối Cao đã cho những dân tộc thừa hưởng một cơ nghiệp
khi Người đã phân rẽ những con cái *Ađam*,
Người sẽ ấn định những biên cương của những dân tộc
dựa theo số lượng những con cái *Yxơraên*.
9 Vì cơ nghiệp của ĐỨC CHÚA [là] dân Người
Yacob [là] phần chia của cơ nghiệp Người.
10 Người đã tìm thấy nó trong đất sa mạc,
và trong đất bỏ hoang [có] tiếng tru réo của nơi hoang địa,
Người đã bao bọc che chở nó, Người đã* xém xét cách ân cần nó
Người đã phòng giữ nó như con ngươi mắt Mình.
11 Như chim ưng làm cho cử động trên ổ những chim con nó
nó sẽ bay lượn sẽ xòe đôi cánh nó ra,
nó sẽ giang đôi cách nó ra sẽ nâng nó lên trên lông cách nó.
12 Một mình* ĐỨC CHÚA sẽ dẫn đường nó,
và không có một ai với nó [là] thần ngoại lai.
13 Người sẽ* làm cho nó lên và ngồi trên những nơi cao của xứ,
và nó đã được ăn những hoa màu của cánh đồng
và Người đã làm cho nó bú mật ong từ vách đá
cùng dầu *ôliu* từ đá lửa của vách đá.
14 Bơ của gia súc lớn và sữa của gia súc nhỏ
cùng với mỡ những chiên cừu,
và những chiên trừu đực giống nòi *Basan*
và những dê đực cùng với mỡ bổ dưỡng nhứt lúa mì
và rượu của trái nho ngươi sẽ được uống rượu.
15 Khi *Yơshurun* đã mập lên thì đã hất chưn đá lại
ngươi đã béo lên ngươi đã mập to ngươi đã tàn tạ tràn đấy thức ăn !
nhưng nó đã từ bỏ Thiên Chúa, Đấng đã tạo ra nó
và nó đã đối xử với cách khinh bỉ Tảng đá Ơn cứu độ nó.
16 Họ sẽ gây ra cơn giận dữ ghen tương Người bằng những thần ngoại lai
bằng những điều gớm ghiếc họ sẽ chọc giận Người.
17 Họ sẽ sát tế để hy tế cho những ác thần không phải Thiên Chúa
những chúa thần mới [mà] họ đã không biết chúng
gần đây chúng đã đến [mà] tổ tiên các ngươi

cũng đã không có sự quen biết nào với chúng.
18 Tảng đá [mà*] đã sinh ra ngươi ngươi sẽ quên lãng
và ngươi cũng sẽ lãng quên *Ên* Đấng đã sinh ra ngươi.
19 Vậy khi ĐỨC CHÚA đã thấy thì Người đã khinh thường,
nhơn vì cơn nóng giận đối với những con trai cùng những con gái Người.
20 Vì vậy Người đã phán" : « Chớ gì Ta giấu kín Nhan Ta khỏi họ
giá Ta trông thấy bất cứ gì số phận cuối cùng họ
vì chính họ [là] một thế hệ trụy lạc,
những con trai [mà] nơi họ không có một niềm tin cậy nào.
21 Chính họ* chớ không phải Thiên Chúa đã kích động cơn giận dữ ghen tương Ta
họ đã chọc tức Ta bằng những điều phù vân của họ
còn chính Ta Ta cũng đã gây ra cơn giận dữ ghen tương họ,
bởi không phải một dân [bình thường mà] Ta sẽ chọc tức họ
[nhưng] bởi một dân điên cuồng.
22 Bấy giờ* lửa bởi cơn thịnh nộ Ta đã phải bừng lên
và nó đã cháy cho tới Âm phủ thấp nhứt,
và nó đã thiêu rụi đất cùng với hoa màu nó,
và những nền móng núi non đã bừng cháy.
23 Ta sẽ* tăng thêm cho họ những nỗi bất hạnh,
Ta sẽ dùng hết những mũi tên Ta chống lại họ.
24 Đã uống* cạn vì nạn đói nên họ đã bị nuốt sống tên lửa
và sự tàn phá sầu thảm
và răng những loài súc vật Ta sẽ gieochống lại họ
cùng với nọc độc của những rắn của đất bụi.
25 Bên ngoài lưỡi kiếm sẽ làm mất con còn bên trong nỗi kinh hãi
kể cả thanh niên kể cả trinh nữ trẻ thơ còn bú,
chung với người đầu bạc.
26 Ta đã phán : Ta sẽ làm cho họ tản mát,
Ta quyết sẽ tuyệt diệt kỷ niệm họ khỏi loài người.
27 Nếu Ta sẽ không lo sợ cơn nóng giận đối với kẻ thù,
hầu họ sẽ đừng đối xử như những cừu địch họ,
hầu họ sẽ đừng nói đôi tay chúng ta vươn cao,
chớ không phải ĐỨC CHÚA đã làm nên mọi điều đó.
28 Vì dân* tộc [mà] sự chỉ đạo đã tan biến,
thì chính họ không có khả năng am hiểu nơi họ.
29 Ôi ! nếu như họ đã ăn ở khôn ngoan
họ sẽ cân nhắc như thế họ sẽ đề phòng,
theo khả năng am hiểu của họ.
30 Làm sao chỉ có một nó sẽ có thể tống khứ một ngàn,
cũng như hai họ sẽ có thể làm cho chạy trốn một vạn ?
nếu ít ra rằng Tảng đá họ đã trao họ thì ĐỨC CHÚA đã phó mặc họ.
31 Vì những* tảng đá chúng không phải như Tảng đá chúng Ta

còn những kẻ thù chúng Ta [là] những trọng tài.
32 Vì những dây nho họ từ dây nho *Xôđôma*
và từ những cánh đồng *Gômôra*,
những chùm nho họ [là] những chùm nho của thuốc độc,
[là] những chùm của những sầu thảm cho mình.
33 Rượu họ [là] nọc độc của những rắn độc
và [là] nọc độc những loài rắn độc dữ tợn.
34 Có phải chính nó không được tồn kho cho Ta chăng ?
[hoặc] nó được niêm phong trong những kho tàng Ta chăng ?
35 Sự báo thù dành cho Ta cũng như sự thưởng công
vào lúc chưn họ sẽ chao đảo vì ngày hoạn nạn họ gần kề
nên nó sẽ phải vội vã cấp bách tối đa cho mình.
36 Vì ĐỨC CHÚA sẽ hành sử việc phán xét dân Người
và Người sẽ chạnh lòng đối với những kẻ tôn thờ Người
vì Người sẽ thấy rằng quyền năng đã kiệt quệ
và không có kẻ bị bắt nhốt cùng kẻ được thả ra.
37 Bấy giờ Người sẽ hỏi : Những chúa* thần họ ở đâu,
tảng đá [mà] nơi đó họ đã tìm nơi ẩn náu ?
38 Nơi mà* họ sẽ ăn mỡ những vật hy tế của họ
họ sẽ uống rượu của lễ phẩm uống của họ,
chúng sẽ chỗi dậy và chúng sẽ giúp đở các ngươi
hãy để chúng ở bên trên các ngươi [như] nơi ẩn náu !
39 Bây giờ* các ngươi hãy nhìn xem rằng chính Ta, Ta [là*] Đấng ấy
chớ không có những thần linh với Ta
chính Ta sẽ làm cho chết và Ta cũng sẽ làm cho sống lại
Ta đã gây trọng thương rồi chính Ta cũng sẽ chữa lành
và sẽ không có ai có thể tướt đoạt khỏi tay Ta.
40 Vì Ta sẽ giơ tay Ta lên về trời và Ta sẽ phán :
Chính Ta* [là] Đấng hằng sống cho tới muôn đời.
41 Nếu Ta đã mài bén lưỡi kiếm sấm chớp của Ta,
thì tay Ta sẽ giữ sự phán quyết lại,
Ta sẽ trả sự báo oán lại cho kẻ thù Ta,
vậy Ta sẽ đáp trả cho những kẻ nghịch thù Ta.
42 Ta sẽ làm cho say mèm mũi tên Ta bằng máu,
và thanh gươm Ta sẽ nuốt thịt từ máu,
kẻ bị giết cùng kẻ bị tù
từ đầu của những vị lãnh đạo của kẻ thù ».
43 "Hỡi muôn* dân hãy reo mừng dân Người !
Vì máu* của những tôi tớ Người sẽ báo thù
và sự báo thù sẽ phải trả cho những kẻ thù Người,
và Người sẽ khỏa lấp xứ Người [cùng với] dân Người."

44 Bấy giờ *Môsê* đã đến và Người đã xướng lên tất cả những lời của ca khúc ấy vào lỗ tai của chính dân ấy cùng với *Hôsêa* con trai của *Nun*.
45 Vả, sau khi *Môsê* đã hoàn tất để xướng lên tất cả các lời ấy cùng toàn thể *Yxơraên* ;
46 thì Người đã nói với họ : "Các ngươi hãy chú tâm đến tâm trí các ngươi, đến tất cả các lời ấy để mà chính Ta giao nhiệm vụ cho các ngươi hôm nay, để mà các ngươi sẽ phải truyền cho những con cái các ngươi, để tuân giữ [và] để thực thi tất cả những điều của chính luật của Đệ nhị luật này.
47 Vì chính nó không phải một lời vu vơ đối với các ngươi, nhưng chính nó [là] sự sống các ngươi, và bởi chính lời ấy các ngươi sẽ có thể kéo dài đời [các ngươi] trên chính đất mà chính các ngươi sắp vượt qua sông *Yođan* vô đó để chiếm hữu nó."
48 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng *Môsê* vào chính ngày ấy rằng :
49 « Ngươi hãy đi lên trên chính nơi cao *Abarim* kia, [tức là] núi *Nêbô* mà [ở] trong địa hạt của *Môáp*, mà đối diện với *Yêrikhô*, rồi ngươi hãy nhìn xem xứ *Canaan* mà chính Ta ban cho những con cái *Yxơraên* làm điền sản.
50 Rồi ngươi hãy lìa cõi thế trên núi mà chính ngươi đã đi lên trên đó, và ngươi hãy đoàn tụ với bà con ngươi, theo như *Aharon*, -anh ngươi, -đã ly trần trên *Hor*-sơn, rồi Người cũng đã đoàn tụ với bà con mình ;
51 bởi vì rằng các ngươi đã hành động cách bất trung tín đối với Ta giữa nơi những con cái *Yxơraên* tại những nước *Mêriba* của *Cađès* [trong] sa mạc *Zin*, bởi vì rằng các ngươi đã không thánh thiêng Ta giữa nơi những con cái *Yxơraên*.
52 Vì với một khoảng cách ngươi sẽ có thể thấy xứ ấy, nhưng vô đó ngươi sẽ không được vô trong chính xứ mà chính Ta đây ban cho những con cái *Yxơraên*. »

Đệ nhị luật 33

BDS 33,1 Vả, đây [là] lời chúc lành mà *Môsê*, -vị ngôn sứ của Thiên Chúa thật, -đã chúc lành cho những con cái *Yxơraên* trước sự chết của Người.
2 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán :

« Người đã* đến từ *Xinai* và từ *Xêia* Người đã hiện ra với nó,
Người đã tỏa ánh sáng từ núi *Pharan*
và Người đã đi tới từ *Mêriba* của *Cađès* từ bên phải Mình,
[với] một sự phát khởi lửa của một luật cho nó.
3 Hẳn nó* yêu mến dân nó
toàn thể những vị thánh thiện nó trong tay ngươi
và chính họ đã được dẫn đi theo chưn ngươi
nó sẽ có thể lãnh lấy một phần nào trong số những lời ngươi. »
4 {*Môsê* đã truyền cho chúng tôi một luật
[là mọi] cơ nghiệp [phải] thuộc cộng đoàn của *Yacob*.}

5 "Và nó* đã trở thành vua tại *Yơshurun*
khi toàn thể những thủ lãnh của những chi tộc
của dân *Yxơraên* tự họp lại.
6 Nguyện cho *Rubên* hãy sống còn và hãy đừng chết,
và giá những người của Nó hãy ít đi !"
7 Và đây là [lời chúc lành] liên quan tới *Yuđa* khi người đã nói :
"Lạy ĐỨC CHÚA xin Ngài hãy nghe tiếng của *Yuđa*
và nguyện Ngài hãy đem Nó về với dân Nó,
tay Nó đã cạnh tranh [điều này] cho Nó,
và nguyện Ngài hãy trở thành Đấng trợ giúp đối với những kẻ thù Nó."
8 Và về *Lêvi* người đã nói : "*Tummim* của ngươi và *Urim* của ngươi
cho đầy tớ một vị đạo đức của ngươi mà ngươi đã thử thách nó tại *Máxa*
ngươi sẽ phải điều đình với nó cạnh bờ những nước của *Mêriba*.
9 Chính nó* nói về cha nó cũng như mẹ nó : 'Tôi đã không nhìn nó.'
Và Nó đã không muốn nhìn những anh em nó cùng những con trai nó,
nó đã không quý mến,
vì họ đã tuân giữ lời Ngài và họ sẽ tuân hành Giao ước Ngài.
10 Họ sẽ phải dạy cho *Yacob* những phán quyết Ngài
và luật pháp Ngài cho *Yxơraên*
họ sẽ phải dưng hương trầm lên lỗ mũi Ngài,
cùng toàn thể lễ phẩm trên bàn thờ Ngài.
11 Lạy ĐỨC CHÚA xin Ngài hãy giáng phúc cho sức mạnh của nó,
và hành vi đôi tay nó nguyện Ngài hãy chấp nhận
xin Ngài hãy gây trọng thương thận tạng những kẻ nổi dậy chống nó,
và những kẻ thù ghét nó rằng họ sẽ nổi dậy chống ta."
12 Về *Benyamin* người đã nói :
"Nguyện cho kẻ được yêu quý của ĐỨC CHÚA sẽ được hạ trại định cư
cách an toàn gần bên Người
đang khi Người phủ kín lại trên Nó luôn mãi,
và giữa đôi vai Người Nó đã hạ trại định cư."
13 Và về *Yuse* người đã nói :
"Ước chi* xứ người được ĐỨC CHÚA cho phồn vinh,
bởi sự tuyệt vời của các từng trời từ bên trên
và bởi vực sâu đang nằm bên dưới.
14 Và bởi* những sản vật tuyệt hảo của mặt trời
cùng bởi sản phẩm tuyệt vời của những tuần trăng.
15 Và bởi phần chọn lọc nhứt của các núi của thời xa xưa,
cùng bởi sự tuyệt vời của những đồi nổng thời xưa.
16 Và bởi sự tuyệt hảo của đất cùng toàn bộ những hàm lượng của nó
với lòng ưu ái Bụi gai ở lại với ta
nguyện cho Nó hãy đến về phía đầu *Yuse*,
cùng về phía đỉnh đầu được thánh hiến giữa những anh em nó.

17 Vẻ uy phong của nó [như] con đầu lòng bò mộng của nó,
và cặp sừng của bò rừng [là] cặp sừng của nó,
nó sẽ báng những dân tộc bằng chúng
toàn thể tới những đầu cùng trái đất,
và chính họ hàng vạn người *Êphraim,*
cùng chính họ hàng ngàn người *Mơnase*."
18 Và về *Zabulôn* người đã nói :
"Hỡi *Za*bulôn* hãy vui mừng lên !
trong sự* đi ra của ngươi,
và hỡi *Yxakha* trong những lều trại của ngươi !
19 Họ sẽ* mời những dân tộc miền núi
ở đó họ sẽ sát tế để tế lễ những lễ tế của sự công bình,
vì họ sẽ được mút sự phong phú của những biển
mà chúng đã được giấu kín [và] đã được chôn xuống cát."
20 Và về *Gát* người đã nói :
"Đáng được* chúc phúc thay kẻ mở rộng cho *Gát* !
Như một* sư tử cái Nó đã dừng chưn để định cư,
và Nó đã xé tan cánh tay quả thật đỉnh đầu.
21 Và Nó đã kiếm cho Nó phần chọn lọc,
vì ở đó phần của vị lãnh đạo được để dành,
và những thủ lãnh của dân đã đi đến
họ đã thi hành sự công chính của ĐỨC CHÚA
và những phán quyết của Người với *Yxơraên*."
22 Và về *Đan* người đã nói :
"*Đan* [là]* một con sư tử kiều ngụ,
Nó sẽ nhảy vọt từ *Basan*."
23 Và về *Népthali* người đã nói :
"*Népthali* có nhiều về lòng ưu ái,
và xứng đáng lời chúc lành của ĐỨC CHÚA,
Nó sẽ chiếm hữu Biển Hồ và phương Nam."
24 Và về *Ase* người đã nói :
"*Ase* được chúc phúc hơn những con trai,
Nó sẽ được ưu đãi đối với những anh em mình
và Nó sẽ nhúng chưn Nó trong dầu !
25 Những chốt* cửa ngươi [phải] bằng sắt hoặc bằng thau
và sức mạnh ngươi [phải] như tuổi đời ngươi vậy.
26 Không có ai như *Ên* của *Yơshurun,*
Người lên yên các từng trời như sự phù trợ ngươi,
và những từng mây như vẻ uy phong Người.
27 Thiên Chúa của thời xa xưa [là] một nơi ẩn náu
và khỏi bên dưới những cánh tay thời thượng cổ
thì Người đã loại đi kẻ thù khỏi mặt ngươi

rồi Người đã phán" : « Ngươi hãy* tiêu diệt. »
28 "Và *Yxơraên* sẽ hạ trại để định cư cách an toàn,
cô đơn [gần] suối nước *Yacob*,
trên một đất [có] ngũ cốc và rượu mới ;
phải ! những từng trời nó sẽ sa xuống sương mai.
29 Ôi phúc thay cho Ngươi hỡi *Yxơraên* !
Ai như Ngươi, một dân đã chiến thắng nhơn Danh ĐỨC CHÚA
Thuẫn của sự phù trợ ngươi,
và mà thanh gươm [là]vẻ uy phong ngươi
và những kẻ thù ngươi đã khúm núm quá đàng trước ngươi,
rồi chính ngươi sẽ dẫm lên trên những nơi cao chúng."

Đệ nhị luật 34

BDS 34,1 Vả, *Môsê* đã đi lên từ trũng *Araba* của *Môáp*, về núi *Nêbô* [ở] chính đỉnh *Pisgah* mà đối diện với *Yêrikhô*, thì ĐỨC CHÚA đã cho người thấy cả xứ ấy cùng với địa hạt *Galaát* cho tới địa hạt *Đan*,
2 và cả địa hạt *Népthali* và địa hạt *Êphraim* và *Mơnase*, cùng cả địa hạt *Yuđa* cho tới chính biển về hướng tây,
3 và *Nêghép* và cái vòng tròn đồng bằng của *Yêrikhô*, -thành của các cây chà là, -cho tới *Zôa*.
4 Bấy giờ ĐỨC CHÚA đã phán cùng người : « Kìa chính xứ mà Ta đã thệ hứa với *Abraham*, với *Ixaác* cùng với *Yacob* rằng : Ta sẽ ban nó cho miêu duệ ngươi, Ta đã cho ngươi thấy bằng cặp mắt ngươi, nhưng ngươi sẽ không được vượt qua [sông *Yođan*] vô đó. »
5 Rồi *Môsê*, -một nhà lập pháp, tôi tớ của ĐỨC CHÚA, -đã từ trần ở đó, tại địa hạt *Môáp*, theo lệnh của ĐỨC CHÚA.
6 Bấy giờ người ta đã chôn cất ông trong một thung lũng tại địa hạt *Môáp* trước mặt của quảng trường *Pơo*, cũng không một người nào đã biết phần mộ của ông cho tới chính ngày nay.
7 Vả, *Môsê* [là] con ngườimột trăm hai mươi tuổi khi người chết, mắt người đã không mờ đi, và khí lực người cũng đã không biến đi.
8 Bấy giờ những con cái *Yxơraên* đã khóc than *Môsê* ba mươi ngày trong những cánh đồng hoang của địa hạt *Môáp*, rồi những ngày của lời than khóc của tang lễ *Môsê* đã trôi qua.
9 Vả, *Yôsuê*, con trai của *Nun*, tinh thần đầy đủ khôn ngoan, vì *Môsê* đã đặt tay mình trên người, và những con cái *Yxơraên* đã vưng nghe theo người, đồng thời họ đã thực thi theo như ĐỨC CHÚA đã truyền cho *Môsê*.
10 Và không một ngôn sứ nào đã chỗi dậy nữa trong *Yxơraên*, như ngôn sứ mà ĐỨC CHÚA đã biết rõ người diện đối diện ;

11 [người mà] liên quan về tất cả các dấu lạ cùng các điều phi phàm mà ĐỨC CHÚA đã sai người tới để thực hiện trong xứ *Aicập* đối với *Pharaô*, và đối với toàn thể những thần dân nhà vua cùng đối với cả xứ nhà vua ;
12 rồi liên quan tới toàn bộ sự biểu dương quyền năng oai hùng và liên quan tới mọi hành vi linh ứng khôn tả mà *Môsê* đã thực hiện trước mắt của toàn thể *Yxơraên*.

HẾT